

በርቅርቅታ

በርቅርቅታ

ከዳንኤላ ስቲል

ተርጉም በዓቢይ ደምሴ

© መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
All Rights Reserved

፩

የመጀመሪያ ዕትም - 1983
ሶስተኛ ዕትም - 1999

ዋና አከፋፋይ

ዓይናለም መጻህፍት መደብር
አድራሻ:- ከብሔራዊ ቴአትር ጀርባ
ስልክ 011 550 58 44/45
ሞባይል 091 162 49 10

የኮምፒውተር ለቀማና ገፅ ቅንብር
ትዕግስት ንብረቱ
ስልክ 091-113 02 90

መግቢያ

እንደሚታወቀው ተርጓሚ እጅግ ሽቶ ከሆኑ የፈጠራ ሥራዎች መካከል አማርኛ ጥሩ የመለሰውን ለአንባቢ የማስቀመጥ ዕድል አለው። የተርጓሚ ጭንቀቱ የተኛውን ሥራ ልምረጥ ብሎ ከመዋተቱ እንጂ፤ ከተለያዩ ከያኒያን አእምሮ የፈለቁትን ስራዎች ወደ ፈለገው ቋንቋ ለመመለስ ችሎታው አስከፈቀደለት ድረስ ምርጫው ወለን የለውም።

ስለዚህም ነው እኔም ቀደም ሲል 'ጃኩሊን' ና 'ሳልሳዊቷ ልጃገረድ' የተባሉትን የእግሊዛዊቷን የአጋታ ክሪስቲን ልቦለዶች እንደተረጉምሁኝ ሁሉ ወደ ሩቅ ምስራቅ ተሻግራ የዘለዓለማዊውን ቻይናዊ ደራሲ የሱህ ሱንን 'ትዝታን በፀፀት' ወደ አማርኛ ለመመለስ የሞከርኩት።

ይህ የአሁኑ አራተኛ የትርጉም ሥራዬ ደግሞ ወደ አውሮፖና አሜሪካ አህጉሮች የሚወስደን ነው። ዕውቋ ደራሲ ዳኒኤላ ስቲል 'ከሳይደስከፕ' በሚል ርዕስ የፃፈችውን ልቦለድ 'ብርቅርቅታ' የሚል ስያሜ በመስጠት ወደ አማርኛ ተርጉሜዋለሁ። አተረጓጎሜም ቃል በቃል ሳይሆን የተዛምዶ ትርጉም ነው። እንዲህም ያደረግሁት ያለምክንያት አይደለም።

የዚህ የፈጠራ ሥራ ዋነኛ ጭብጥና ሥነ ፅሁፋዊ ለዛ እንደተጠበቀ እንዲሆን አስፈላጊውን ጥረት ሳደርግ በሌላ በኩል ግን ፅሁፉ ከሚተረጎምለት ሕብረተሰብ ባህል፤ ወግና ሥነልቦናዊ ግንዛቤ ጋር ፍፁም የማይጣጣሙ ወይም እንግዳ ይሆናሉ የምላቸውን አንዳንድ አመለካከቶች አስወግጃለሁ። በተረፈ ግን ደራሲዋ የጠቆመቻቸው ታሪካዊ፤ ጂኦግራፊያዊም ሆነ ሌሎችም ተጨባጭ ገፅታዎች ፈር እንዳይለቁ በቂ ጥንቃቄ አድርጌአለሁ። ስለሆነም፤ አንዳንድ ገለፃዎችና ምልልሶች የፅሁፉን ይዘት እንዳያጉድፉና ለፍሰቱ መጠበቅ ሲባል ቢዘለሉ ሆነ ተብሎ ለመደረጉ አንባቢያን ከወዲሁ እንዲያጤኑልኝ አላስባለሁ። ለማጠቃለል ይህ የትርጉም ሥራ 'አማርኛ አማርኛ' ብሎ እንዲነበብ ጥረት ከማድረግም ባሻገር እንዲያዝናናና እንዲያስተምር በጥንቃቄ የተደከመበት መሆኑን በተጨማሪ እገልጻለሁ።

ተርጓሚው

ሕይወት!

ስልምልምታ ... ዝልፍልፍታ ... ጭልምልምታ ...
ፍልቅልቅታ ... ውልብልብታ ... ብርቅርቅታ ...
እውነትም ሕይወት ...

እንደማለዳ ፀሐይ - ብርሃን ስትፈነጥቅ
እንደባህር አልማዝ - ስትፍለቀለቅ
እንደላት ላንቃ - አብረቅርቃ
ከቀትር ፀሐይ - በርታ ደምቃ
ስትጀምር ማለት - ድንግዝግዝ
መባባት አይቀር - መተከዝ

ሕይወት ...

ፀፀት ትዝታን - ደርድራ
ምኞትን ከህልም አዋቅራ
በብቸኝነት - ስታማቅቅ
ቀን ከሌት አትል - ስታስጨንቅ

ግን ሕይወት ...

ብርቅርቅታ ናትና ታበራለች - ቀን ጠብቃ
እንደጨለመች አትቀርም እንዳኩረፈች ተደብቃ
ውሎ ቢያድርም ታበራለች በሕብረ ቀለም አሽብርቃ፤

ሕይወት ..

ድቅስቅስታ ... ዝውርውርታ ... ጥብርብርታ ...
ጥንጥን በረቅ ... ብልጭልጭታ ... ብርቅርቅታ ...

ክፍል 1

ሶላንጅ

«እንደማንተም በልብህ፤

እንደማንተም በክንድህ አኑረኝ

ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናትና፤

ቅንዓትም እንደ ሲኦል የጨከነች ናትና፡፡»

ምዕራፍ አንድ

ከሚወርደው ዶፍ ክብደት የተነሳ ቀኑ የቀን ጨለማ ሆኗል፡፡ በኔፕልስ ከተማ ዙሪያ ባሉት ተራሮች ላይም እያፏጩ የሚያልፈው ነፋስ የጆሮ ታምቡር ይበሳል፡፡ ውሽንፍሩም የዓይን ቆብ አያስገልጥም፡፡ ምክር የለበለውን የዝናብ ካፖርት ክሳድ ከጆሮው በላይ ድረስ ጎትቶ ብርድ ያቆረፈዳቸው እጆቹን ወደ ጠመንጃው ቃታ መለሰ፡፡ ያቺም የቆምባት የቀበሮ ጉድጓድ መለስተኛ ኩሬ ሆናለች፡፡ ሳም ምክር የሃያ አንድ ዓመት ወጣት አሜሪካዊ ሲሆን ወደ አውሮፓም ለመምጣት ምክንያት የሆነው ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ነበረ፡፡

ምክር ለመጀመሪያ ጊዜ በጦር ሜዳ ላይ የዋለው በለሜን አፍሪካ ነው፡፡ በዚያም ለነበረው የአሜሪካ ጦር የሜዲትራንያንን ባህር አቋርጦ ከዋናው የጣልያን ግዛት ለመድረስ ዓመት ከመንፈቅ ፈጅቶበታል፡፡ ጦሩም አሁን መሽጉ የነበረው ከኔፕልስ ከተማ በስተ ሰሜን ምስራቅ ነበር፡፡ ሳም ምክር የለሜን አፍሪካ ትዝታ በታወለው ቁጥር ያንሽግሽዋል፡፡ ሐሩሩ ያሳብዳል፡፡ ሙቀቱ ዕርቃን ያስኬዳል፡፡ የበርሃው ነፋስ የሚያንገዋልለው የእሽዋ ሞገድ ግማሽ ዕውር የደርጋል፡፡ ቀኑን ሙሉ ዓይን እንደለበለበ እንዳለቀቀ ነበር የሚውለው፡፡ የዛሬ የኔፕልስ ከተማ አካባቢ ዶፍና ውሽንፍር ግን ከዚያ የባለ የሚሸነቁጥ ሆነበት፡፡ በምሽጉ ዙሪያ ያለማቋረጥ እያፏጩ የሚያልፈው ነፋስ ደም ለር ይጠዘጠዛል፤ አጥንት ሰርሰሮ ይገባል፡፡ የምክር ከንፈሮች በድን ሆነዋል፡፡ ጣቶቹም ደንዝዘዋል፡፡ ለብ ቢያቅበጠብጠውም ቆርጦ ያለቀመጣትን ቁራጭ ሲጋራ ከከንፈሩ ለማድረስ ክብሪት ጭሮ ለማቀጣጠል አልቻለም፡፡ ያን ጊዜም ነበረ የረገመውን ሰሜን አፍሪካን ማረኝ ወደ ማለቱ የተቃረበው፡፡

ሳም ምክር በጄኔራል ክላርክ በሚመራው ክፍለ ጦር ውስጥ የ45ኛው እግረኛ ሽለቃ ባልደረባ ነበር፡፡ ክፍለ ጦሩ የሲሲሊን ደሴት በሐምሌ ወር በድል እድራጊነት ከያዘ በኋላ ከኔፕልስ ለመድረስ አራት ወራት ፈጅቶበታል፡፡ አሁን ደግሞ ወደ ሮም ከተማ በመግፋት ላይ ነበር፡፡ ሆኖም ባላንጣው የጀርመን ጦር በቀላሉ የሚበገር ኃይል አልነበረም፡፡

ስለዚህ ሰለያንዳንዱ ጋት መሬት አይከፍሉ መሥዋዕት መክፈል ነበረበት። ለርም የሚደረገው ጦርነት እጅግ አዝጋሚ፤ ሊበዛ የሚዘነገን ነበር። የሁለቱም ተፋላሚዎች ደም እንደውሃ ፈሰባቸዋል። በኔፕልስ አካባቢ ሽለቆና ተራሮች፣ ጋራና ሽንተረሮች ላይ በአልፍ የሚቆጠሩ ወጣቶች ረግፈውበታል።

ዎክር የደነዘዙ ጣቶችን እፋ ውስጥ ከቶ ከሆዱ በሚወጣው ሞቃት አየር ነፍስ ሊዘራላቸው ሞክረዋል። ከዚያም እጁን ወደ ኪሱ በመክተት ቁራጫን ሲጋራ አውጥቶ ከከንፈሩ ሰነት። የነበረው የመጨረሻው የክብሪት እንጨት ግን ውሃ ገብቶት ቶሎ አልጫልህ በማለቱ እስከዚያ ከከንፈሩ ላይ ያደረጋት ቁራጭ ሲጋራ በዝናቡ በስብላ ፍርክስክስ አሰቸ። ያን ጊዜም በንዴት «ሺት» ብሎ የክብሪት ቤቱን ከቅል ጥሙ ድረስ ካጠለቀው ኩሬ ውስጥ ወረወረው።

ጃፓን የአሜሪካ ይዞታ የነበረችውን የፐርል ወደብ በአውሮፕላን በደበደበች ጊዜ አሜሪካም በጃፓን፣ በጀርመንና በጣሊያን ላይ ጦርነት ባወጀችበት ወቅት ዎክር የዝነኛው የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ተማሪ ነበር። ዎክርም የሚታየው ሁሉ እንደ ቀድሞዎቹ የሐርቫርድ ምሩቃን እርሱም ትምህርቱን ጨርሶ ወፍራም ደምወዝ የሚያስገኝ ሥራ ሲያማርጥ፣ የገጠርና የከተማ መኖሪያ ቤት ሲኖረው፣ ትዳርም መሰርቶ የልጆች አባት ሲሆን ነበር። ወላጆቹ በአስራ አምስት ዓመት እድሜው በአደጋ ሰለሞቱበት በሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን ለመከታተል ለሦስት ዓመታት ያህል በትርፍ ሰዓቱ በትያትር ቤት ውስጥ በተላላኪነት ጉርሻ እየተሰጠው ሰርቷል። ታላቅ እህቱ የነበረችው ኢሲንም ከራሷ ተርፏት ለርሱ የምትረዳው ሴት አልነበረችም። በወታደርነት በመመልመሉም ሲሰናበታት በሐደ ጊዜ ቡና ቤት ውስጥ ተቀጥራ ስትሰራ ነበር ያገኛት። ኢሲን በታናሽ ወንድሟ ወደ ጦር ሜዳ መላክ ቅንጣት ያህል ሐዘኔታ አልተሰማትም። እንደ እህት ከእንገቱ ተጠምጥማ አልቅሳ ልትሸኘው ቀርቶ በደህና ተመለሰ የሚለውን የተለመደ የበጎ ምኞት መግለጫ እንኳን ነፍጋዋለች። ሴት አዳሪዋ ኢሲን ዎክርን የምትጠለበት ምክንያት ነበራት። ዎክር ከሕፃንነቱ ጀምሮ ብሩህ አእምሮ የነበረው ልጅ ነበር። በትምህርቱ የሦስት ዓመት ታላቁ የነበረችውን ኢሲንን ቀድሟት በመሔዱ በወላጆቿ የተጠላች፣ የአካባቢውም መዘባበቻ ሆና ነበረ። በዚያም ላይ ደግሞ ዎክር መልክ መልካም ተግባቢ ልጅ ሲሆን፣ እንደ ፀጉሯ መቅላት ደመ ፍሉ የነበረችው ኢሲን ግን ቀጭንና ያለ ዕድሜዋ የበሰለች፣ ተንኮለኛና ምላሰኛ ልጅ ነበረች። አሥራ ሦስት ዓመት እንደሞላትም ከእንድ ጎረምሳ

ጋር ኮበሰለች። ከዚያን ወዲህ ብዙ ወንዶች አቀያይራሰች። ዎክርም ሲሰናበታት በሄደ ጊዜ በሰድስት ዓመት ታናሿ የሚሆን የአስራ ስምንት ዓመት ጎረምሳ ቅምጥ ነበረች። ጎረምሳው ስራ አልነበረውም። ኢሲን ከቡና ቤት በሚከፈላት አነስተኛ ደመወዝና ሲቀናትም ከሌላ ወንድ ጋር በመውጣት በምታገኘው ገንዘብ ነበር የሚተዳደሩት። ሆኖም ኢሲንም ሆነች ያ ጎረምሳዋ የሚያድሩት ከሞቀ ቤት ነው። የምግብና የመጠጥ ችግር አልነበረባቸውም። በልብስ አልታረዙም። ዎክር ግን በሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ የመጨረሻ ዓመት ተማሪ ነበር። በወታደርነትም ተመልሞሎ መጀመሪያ ወደ ሰሜን አፍሪካ ተላከ። ዓመት ከመንፈቅ በሰሜን አፍሪካ በረሃ ሲዋጋ ቆየ። ከዚያም እረፍት ሳያገኝ ወደ ሲሳ ብሎም ወደ ኔፕልስ መጣ። አሁን ደግሞ ወደ ሮም አቅጣጫ በሚወሰደው የጦር ሜዳ ላይ ይገኛል። ታዲያ ዎክር እንደልቡ የሚያጨሰው ሲጋራ እንኳን አላገኘም። ምናልባት ዕድለኛም ከሆነ ሮም ይደርስ ይሆናል። ሮምን መያዝ ማለት ደግሞ የጦርነት ማብቂያ ነው ማለት አልነበርም። ስለሆነም ከሮምስ በኋላ የሚጠበቀው ምን ዕድል ነበረ?

ዎክር በሐሳብ ማዕበል ውስጥ ጭልጥ ብሎ ሰጥሞአል። ዶፉ ግን አሁንም ጠመንጃ በያዙት እጆቹ ላይ እንደወረደ ነው። ውሽንፍሩም እንደልብ ግራና ቀኝ ሊያሳየው አልቻለም።

«እንካ ይቺን አጤሳት» ሲል እጉነ የነበረው ሌላው ወታደር አርዘር ፓተርሰን የያዛትን ቁራጭ ሲጋራ ለዎክር ሲሰጠው እጁን ዘረጋ። ዎክር በፍጥነት ተቀበለና ከከንፈሩ አድርሶ በማከታተል ሁለት ጊዜ ጤሱን ማግ ማግ ከማድረጉ አሳቱ እጣቱ ጋር ደርሶ ፈጀው። ቁራጫን ወደ አፋ ቶሎ መልሶ ቢሰብም ስለ የከንፈር ቆዳዎቹ በመቃጠላቸው እንትፍ አሰና ሲጋራዋን ከውሃው ውስጥ ጥሎ ራሱን በትዝብት ነቀነቀ።

«የማያልፍ ነገር የለም ሳም፣ ያሁኑም ችግር ያልፍ ይሆናል» አለው ፓተርሰን የዎክርን መተከዝ ተመልክቶ። ፓተርሰን በወታደርነት ሲመለመል የሕግ ትምህርቱን ጨርሶ በጥብቅና ሙያ ላይ የተሰማራ የሐያ ሰባት ዓመት ጉልማሳ ነበረ። ወላጅ አባቱም በህፃንነቱ ስለሞተ ፓተርሰን ያደገው በእናት እጅ ተሞላቆ ነበረ። አሁን ላየው ግን ሽማግሌ ነበር የሚመስለው። ሳም ዎክር የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲን እንዲተው በተገደደበት ወቅት አካባቢ ፓተርሰንም በኒዮርክ ከተማ ከነበረው የጥብቅና ሥራው ላይ ተመለመሰ። እንደ ሳም ዎክርም አርዘር ፓተርሰን በሰሜን አፍሪካ በረሃዎች ተዋግቷል። እንደ ዎክርም በሲሲሲ ደሴት ተራሮችና

ሸለቆዎች ውስጥ በኔፕልስ ጋራና ሸንተረሮች ላይ ረጅም የሥቃይ ወራት አላልፏል። በድሎት ላይገው ፓተርሰን ደግሞ ይህ ሁሉ ሊቋቋመው ከሚችለው በላይ ቢሆንበትም የአጋጣሚ ጉዳይ ሆነና ሳም ወከርን የመሰለ ፅኑ ጓደኛ አጋጠመው። ምክር እንደ ፓተርሰን ረጅም ባይሆንም መካከለኛ ቁመትና ደልዳላ ሰውነት ያለው ወጣት ነበረ። ሳም ምክር ግን ሳቂታና ተጫዋች፣ በዕድሜው ወጣትና በተፈጥሯውም ደፋር፣ ተግባቢና ቆራጥም ነበር።

ምክር የራሽን መያዣ ሻንጣውን ከፈተና እንድ የታሸገ ቆርቆሮ አውጥቶ በሳንጃው ከከፈተ በኋላ “ውድ ጓደኛዬ ፓተርሰን! ፈቃድህ ሆኖ ይህንን የገና ስጦታ ብትቀበለኝ?” አለና ጉንበስ በማለት አበረከተለት።

“ብጣም አመሰግናለሁ። ሆኖም በውስጡ ያለው የተርኪ ስጋና መረቅ ነው ወይንስ የአደንጓሬ ሾርባ?” አለው ፓተርሰን እየተቀበለ።

“ስትቀምሰው ትለዋለህ፤ ግን እንዳትጨርሰው” አለና ምክር ሁለቱም ጥቂት ተሳሳቁ። ከዚያም በሰላሙ ወቅት ሰላሳለፏቸው የገና በዓሎች እንሥተው ሊጫወቱ ቆዩ። ድግሱ ከተበላ ከተጠጣ በኋላ የሚጠብቃቸው የምቀ አልጋ በሐሳባቸው ታወሳቸው። በተለይ ፓተርሰን በእንደዚህ ያለ ዓመት በዓል ቀን ቀርቶ በሌላውም ጊዜ ቢሆን ብቻውን መተኛት የሚወድ ሰው አልነበረም። ለፓተርሰን ዓይነ ህሊና ሽክ ብለው ይለብሱ የነበሩት የኒዮርክ የቢሮ ሰራተኛ ልጃገረዶች ታዩት፤ ስለነርሱም ብዙ ብዙ አወራ። በመጨረሻም “ተወኝ እባክህ ጠግቤአለሁ አሁን ነው የበላሁት” አለ።

“ቅመሰው እንጂ! ይህን የመለሰ ጣፋጭ ምግብ በጣሊያን አገር ውስጥ እናገኛለን ብዬ አልገመትኩም ነበር” እያለ ምክር በማውራት ላይ እንዳለ በአጠገባቸው የሚያልፈው ሂሳብ ሰምቶ ኖሮ

“ስለምንድነው የምታወራው ምክር?” አለና ባለበት ቆሞ ሁለቱንም ተራ በተራ ሲያያቸው ቆዩ። ሳም ምክር ታዛዥና ደፋር ወታደር ነበረ። የሌሎቹን ጓደኞቹን ህይወት ለማዳን ከአንድም ሁለት ጊዜ ራሱን ሰአደጋ አጋልጧል። በመሆኑም ሂሳብ ባይፋ ባያሳየውም ይወደው ነበር። ከማፍቀሩም የተነሳ ሰምክር ደህንነት አጥብቆ ያስባል። ፓተርሰን ግን የምክር ተቃራኒ ነበረ። ወኔ የለሽ ነው። በዕውቀት ግን የሚስተካከለው አልነበረም። “እና ምግቡ አልተስማማችሁም ማለት ነው?”

“ተስማምቶናል ሂሳብ ቃዬ” አለና ምክር የቆርቆሮውን ምግብ ወደርሱ እያቀረበ “እንዲያውም እዚህ የሚሰጠን ምግብ ተወዳዳሪ አይገኝለትም። እስቲ እርስዎም ይቅመሱት” አለው።

ሂሳብ ቃውም እንደመናደድ ብሎ “ወደዚህ የመጣችሁት ለግብዣ ተጠርታችሁ አይደለም” አለ ምክር ያስጠጋሰትን የቆርቆሮ ምግብ በእጁ እየገፋ።

ምክርም “አ! ይቅርታ... የጥሪውን መልዕክት በትክክል ባሰማጤ ነው” አለና ሳቀ። ሂሳብ ቃውም የመጣበትን ሳቅ አፍኖ በጉናቸው አሰፈ። ስለ ማዕረጉም ሆነ ስለ ቁጡነቱ እንደ ፓተርሰን ያሉት ወታደሮች ይፈሩት እንደሆነ እንጂ ምክር ግን ደፍሮ ይቃሰደው ነበረ። አላቃውም ቢሆን ይህን የምክርን ቦርቧራነት አይጠላውም። አልፏቸው ከሔደም በኋላ እንገቱን ዘመር በማድረግ “በነገው ዕለት ልንንቀሳቀስ ነው። ማለቴ... ይህን የጋሰ ማህበራዊ ግንኙነታችሁን ለማቋረጥ ፈቃደኛ ብትሆኑ” ብሏቸው ጥሏቸው ሔደ።

ፓተርሰን ወደ ሂሳብ ቃው እያየ ድምፁን ዝቅ በማድረግ “ምን እንደሚሻለኝ አላውቅም። ይህ ሰውዬ ጠምዶ ነው የያዘኝ” አለ።

“አይምስልህ ፓተርሰን፤ ሰውየው ጨዋታ ወዳድ ሰው ነው” አለ ምክር ልማደኛ እጁን ወደ ኪሱ እየሰደደ። ምናልባት ሌላ የተረሳች ቁራጭ ሲጋራ ባገኝ ሲል ነበር። ግን ምንም አላገኘም። ፓተርሰን ግን ከየት እንዳገኘው አይታወቅም እንድ ሙሉ ሲጋራ አወጣና እያይዞ ለምክር ሰጠው።

“ያምላክ ያለህ! ከየት አገኘህ እባክህ?” ሲል ምክር ጠየቀው።

“ያ ዛሬ ከጣልክው ጀርመን ኪስ ውስጥ አንተ ሬሳውን አልፈህ ወደፊት ስትሮጥ እኔ ኪሱን እበረብር ነበር። እና ይቺን አንድ ሲጋራ ብቻ አገኘሁ” አለው ፓተርሰን።

ምክርና ፓተርሰን ሲጋራዋን እየተቀበቡ ካጨሉ በኋላ ከጉድጓድ ወጥተው ጉን ለጉን ተኙ። ሲጋራንም ዝናቡ እየቀየ ስለነበረ ጦሩ መንቀሳቀስ ጀመረ። የሚቀጥለውን ምሽት ያሳለፉት ከአንድ ከፈራረሰ ከአህል ማከማቻ አዳራሽ ውስጥ ነበር። ከሁለት ቀናት ጉዞም በኋላ ከእፍ እስከ ገደፉ ሞልቶ ይጋሽብ ከነበረው ከቮልቱርኖ ወንዝ ደረሱ። ያንን ወንዝ በቀላሉ ማቋረጥ አልተቻለም። ከክፍለ ጦሩም እባላት አስራ ሁለት የሚያህሉ ሰዎች

በወንዙ እየተወሰዱ ህይወታቸውን አጥተዋል። ፓተርሰንንም ቢሆን ለጥቂት ያዳነው ምክር ነበረ። ከዚያም በፊት ቢሆን ፓተርሰንን ከሞት አደጋ አስጥሎታል። ከላዩ ቆሞ በሳንጃ ሆዱን ሲዘረግፈው የነበረውን የጀርመን ወታደር ምክር በጥይት መትቶ ጥሎለታል። ስለዚህም ፓተርሰንና ምክር እንደ ታላቅና ታናሽ ወንድም ነበረ የሚተያዩት።

የአሜሪካ ጦር በአንዳንድ አቅጣጫ ወደፊት ቢገፋም በዚያኑ መጠን አለፎ አልፎም ሽንፈት ደርሶበታል። በኔቱናና አንዚዎ የመሸገውን የጀርመን ጦር መሥመር ለመሰበር ተደጋግሞ ተሞክሮ ባለመላካቱ የነበረው አማራጭ በተራራማዋ በካሲኖ መንደር በኩል ማጥቃት ብቻ ሆነ። ለዚህም ተግባር የተመረጠው እነምክር የነበሩበት ክፍለ ጦር ነበር። ጦርነቱም ገና ከመጀመሩ ፓተርሰን ቆለለ። በግንባር ይዋጋ የነበረው ምክር የጓደኛውን ካግኑ መለየት እንዳጤነ ወደ ጎሳው ተመለሰ። የፓተርሰን ደረት በደም ተጨመላልቆ ዓይኖቹም ተከድነው አየ። ምክርም የሞተ መሰሎት ከደረቱ ላይ ተደፍቶ የልብ ትርታውን ሊያዳምጥ ትንፋሹ እንዳለ አረጋገጠ። ከዚያም ተሸክሞት በደጀን ወደ ነበረው የሕክምና ቡድን ካደረሰው በኋላ ወደ ጦር ግንባሩ ተመለሰ።

የካሲኖን መንደር ለመያዝ ብዙ ሳምንታት የፈጀ ውጊያ ተካሂዷል። መንደሯም እንዳልነበረች ሆናለች። በመጨረሻውም ቀን ፍልሚያው በመንደሯ ላይ ያላቋረጠ የመድፍ ውርጂብኝ ስለ ዘነበባት፣ ለሰዓታት ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ አላብሷት ለዓይን ተሰውራ ነበር። የመንደሯ እምብርት የነበረው ግዙፉ የካሲኖ ገዳም የዐመድ ክምር መሆኑ የታየውም ጭሉ አየገፈፈ ሲሄድ ነው። ከካሲኖ ጦርነት በኋላ የጀርመኖች ቅስም ተሰበረ። አልፎ አልፎ ከነበሩት መለስተኛ ግጭቶች በለተቀር ከእንግዲህ ወደ ሮም የሚወስደው ጉዳና ክፍት ሆነ።

በኒፕልስና በሮም መካከል በተካሄዱት ጦርነቶች አልፍ አሳላፍ ወታደሮች ከሁለቱም ወገን ተሰውተዋል። በካሲኖ ጦርነት ላይ የሞቱት ብቻ ከሃምሳ ሺህ በላይ ነበሩ። ፓተርሰን የቆለበው ክክንዱ ላይ ስለነበረ እነምክር ሮም ከመግባታቸው በፊት ከጦሩ ጋር ተደባለቀ። ሳያቋርጥ በሚዘንበው ዶፍ ውስጥ እንደ ህፃን በእንብርክኩ እየተንፏቀቀ የተዋጋው የአሜሪካ ጦር ከሰባት ወራት በኋላ ከሮም ከተማ ገባ። በቪኒስ አደባባይ ላይ በተደረገውም ወታደራዊ ሰልፍ ምክርና ፓተርሰን ጉን ለጉን ተሰልፈው ነበረ። የከተማውም ህዝብ በነቂስ ወጥቶ ሰድል አድራጊው ጦር ያለውን የጋለ ፍቅር በጭብጨባና በዝማሬ ገለፀ። ጦሩ የሚያልፍባቸው ጉዳናዎችም

በአበባ ተሸፍነው ነበረ። ዘፈኑና ጭፈራው፣ ሳቅና ፈንጠዝያው በሮም ከተማ ውስጥ ታይቶም ተሰምቶም አይታወቅም። ያንን የመሰለ አቀባበል ያልጠበቀው ምክር ልዩ ደስታ ተለማው። ከደስታውም ብዛት የተነሳ እንባው በጉንጮቹ ላይ ፈሰሰ።

በሮም ውስጥ ለሶስት ሳምንታት ያህል ቆዩ። በተለይም ምሽቶቹ የሳቅ፣ የጫዋታ፣ የዘፈን፣ የፍቅር ምሽቶች ነበሩ። ፓተርሰን ሮምን ከጦርነቱ በፊት ጉብኝቶ ስለነበረ፣ ምክርን እያዞረ አንድ በአንድ አሳይቶታል። ቀን ቀን ታሪካዊ ቦታዎችን፣ ማታ ማታ በከተማው ውስጥ አሉ የሚባሉትን የምሽት ክበቦች ሲያስሉ ከረመ። በሰሜን አፍሪካ በረሃ እንዳልተደበደቡና ለወራት በቀበሮ ጉድጓድ ውስጥ ያልከረሙትን ያህል አሁን በሮማ ሆቴሎች ውስጥ ተምነሽነሽ። የጦርነቱ ጠባሳ ከከተማዋ ላይ ሙሉ በሙሉ ተገፏል ለማለት ባይቻልም የሮም ኮረዳዎች የከተማዋን የምሽት ህይወት እንደ ቀድሞው ነፍስ ዘሩበት። የምክር ወሲባዊ ፍላጎት ቁጥብ ቢሆንም ፓተርሰን ግን እንደ ኒውዮርኩ ሲዝናና ከረመ።

እንደነገ ከሮም ሊንቀሳቀሱ ሊሉ ማምሻውን የጉዟቸው አቅጣጫ ታወቀ። ብዙዎቹም ፈርተውት እንደነበረ ሳይሆን ከፓሪስ በስተደቡብ ምስራቅ ከሰፈረው ከጄኔራል ብራድሊ ጦር ጋር እንዲደባለቁ መታዘዛቸው ተለማ። የፓሪስን ከተማ ከጀርመን ይዞታ ለር ነፃ ለማወጣት ዘመቻው ቀጠለ። በነሐሴም ወር ማብቂያ ላይ ፓሪስ በቃል ኪዳን መንግስታት ጦር ኃይሎች ነፃ ወጣች። የፓሪስ ከተማ ህዝብ ግን እንደ ሮም ከተማ ነዋሪዎች ነፃ አውጪውን የጦር ኃይል በጭፈራና በጭብጨባ አልተቀበለውም። ከብረት በጠነከረው የጀርመኖች ክንድ ለአራት ዓመታት ያህል ሊቀጠቀጥ የቆየው የፓሪስ ነዋሪ ሕዝብ ወኔው ተኩላሽቶ ሐምቱም ፈሶ ነበረ። ጀርመኖችም በእርግጥ ተሸንፈው እጃቸውን በሰላም ይሰጣሉ የሚል ግምትም በነዋሪው ሕዝብ ዘንድ አልታለመም። ፓሪስን ለመከላከል ጀርመኖች ያደረጉት ዝግጅት ከፍተኛ ነበረ። በመሆኑም ለሕዝብም የሚታየው ከተማዋ ከዛሬ ነገ ከሰማይ በአውሮፕላን፣ ከምድር በመድፍና በአዳፍኔ ስትደበደብ፣ ውብና ታሪካዊ ሕንፃዎቿ ተደርምለው ስፋፊ ጉዳናዎቿ ታርሰው ፓሪስ በእሳት ስትጋይ፣ ልጃቿም የእሳት ራት ሆነው ሲቀሩ ነበረ። ግን እንደተፈራው ሳይሆን ቀረና ፓሪስ በሰላም ተያዘች። ሕዝቡም ውሎ ባደረ መጠን የመኖር ተለፋው እየለመለመ ሔደ።

ፓሪስ በተያዘች በአራተኛው ቀን የቃል ኪዳን መንግስታት ጦር ታላቅ ወታደራዊ ሰልፍ አሳየ። እንደ በፊቱ ሳይሆን በዚያን ቀን የከተማው

ብርቅርቅታ

ሕዝብ ከየቤቱ ወጣ። የፓሪስን አውራ ጉዳዮች አጣበባቸው። ሰልፈኛውም የሚያልፍባቸውን መንገዶች ልዩ መፃዛ ባላቸው አበባዎች ሸፈናቸው። የሕዝቡ ሆታና ጭብጨባም የከተማዋን አየር ሰነጠቀው። ምክር በወታደራዊ ሰልፍ ላይ ሆኖ በዚያን ቀን ሰህ-ሰተኛ ጊዜ አሰቀሰ። ለዚያም ለአበቃው አምላክ በሆዱ ምስጋና አቀረበ። የከተሞች ንግስት የምትባለው ፓሪስ ነፃ ከወጣች ከእንግዲህ የተቀረው ጦርነት ለምክር ያን ያህልም ትርጉም የሚሰጠው አልነበረም። የታየው ነገር ቢኖር ጦርነቱ በቅርብ ቀናት ውስጥ ተፈፅሞ እርሱም ወደ አሜሪካ ሲመለስ የሐርቫርድ ዩኒቨርሲቲ ትምህርቱን ሲያጠናቅቅ፣ ከዚያም እንደርሱው የሐርቫርድ ምሩቅ የሆነችውን አንዷን ልጃገረድ አግብቶ የሞቀ ትዳር ሲመሰርት ነበረ።

ከሰዓት በኋላ የዕረፍት ጊዜያቸው ስለነበረ፣ ፓተርሰንና ምክር በኖትረዳም ካቴድራል የሚካሄደውን የቅዳሴ ሥነ ሥርዓት ሲከታተሉ ቆዩ። ከዚያም በዱኦርኩል ጉዳዩ የሚገኙትን ሰቆች እያዩ ቀስ ብለው ቁልቁል ወረዱ። ከመንገዱም ጫፍ ላይ ከነበረች አንዲት ትንሽ መናፈሻ ቤት ጉራ ብለው ቡና አዘዙ። እንደ ማንኛውም ጊዜ ሁሉ አሁንም የቀረበላቸው ሰኳር የሌለው መራራ ቡና ነበረ። የቤቱ ባለቤት የነበረችው ሴት ወይዘሮ ግን ለመስተንግዲቸው ሳህን ሙሉ ጣፋጭ ብለኩቶች አቀረበችላቸው። ብሰኩታቸውንም እየበሉ ወደ ሀገራቸው ለሰሚመለሱበት ጊዜ መቃረብና ለሰወደፊቱ ዕድላቸውም ብዙ ተወያዩ። ለመሔድም ሲነሱ የቡናውን ዋጋ ለመክፈል ሞክረው ነበረ። ግን ሴትየዋ አልቀበልም አላች። ፓተርሰን በመጠኑም ፈረንሳይኛ ይናገር ስለነበረ ምስጋናውን ገሰፀላት። ምክር ግን ተጠግቶ ጉንጫን ሳማት። እርሷም ደስ ብሏት ሳቀች። የምግብ እጥረት በነበረበት በዚያን ወቅት የሴትየዋ ልግስና ቀላል አልነበረም።

ልክ ከበራፉ እንደ ወጡም ምክር ብራቅ እንደመታው ሰው ባለበት ድርቅ ብሎ ቀረ። ዓይኖቹም በአጠገባቸው ባለፈችው ልጃገረድ ላይ እንደተተከሉ ነበሩ። የምክርን መሰዋወጥ ያልተገነዘበው ፓተርሰን እንሒድ እንጂ ሲል በክንዱ ጉሸም አደረገው። ምክር ግን ከቆመበት አልተንቀሳቀሰም። በመንፈሱም የተሰረፀበት አንድ ስሜት በመኖሩ በዓይኖች ልጅቱን ተከተላት። ጉንጉን የተሰራው ወርቃማ ፀጉሯ በብራኳዎቿ መካከል አልፎ ወርዷል። የሰበሰቸው ሰማያዊ እጅጌ ጉርድ ቀሚስ ያረጀ ቢሆንም ሽንቃጣ ቅርጿን ውጦ አላስቀረውም። ልጅቱም በዙሪያዋ ላለው ነገር ሁሉ ደንታ ሰላልነበራት የምትራመደው በተቃሩ አንገት አጣጣል

ብርቅርቅታ

የፊት ሰፊቷን እያየች እንጂ ዓይኖቿ ግራና ቀኙን አይቀላውጡም። የፓሪስ ነፃ መወጣት አለመውጣት የፓሪስ መንገዶች በጀርመኖችም ሆነ በቃል ኪዳን መንግስታት ወታደሮች መያዝ ለርሷ ልዩነት ያለው አትመስልም። የምክር ዓይኖቹ ሰበር እያሉ ወደ ዳሌዋና ባቶቿ ተመሰክቱ። ከዚያም በአፋ የሞላውን ምራቁን ገርገጭ አድርጎ ዋጠና ልጅቱን ሊከተላት እግሮቹን አንቀሳቀሰ።

“ወዴት ልትሔድ ነው ሳም? ምን ነካህ?” አሰና ፓተርሰን ከኋላው ደርሶ ከንዱን ይዞ ሊያስቆመው ሞክረ።

ምክር ግን ከንዱን አስለቅቆ ልጅቱን ተከተላት። አሁንም ዓይኖቹ ከበስተኋላዋ በሚያየው ወርቃማ ፀጉርና ሽንቅጥ ቅርጿ ላይ እንደ ተተክሉ ናቸው። ግራ የተጋባው ፓተርሰንም በተራው ጓደኛውን ተከተለ። ከእግረኞች ማቋረጫው ጋ ስትደርስ ቆም አሸኛና በግራና በቀኝ የሚበሩትን መኪናዎች አሳልፋ አቋረጠች። በስዩን ወንዝ ላይ የነበረውን ድልድይ ከተሻገረች በኋላም ወደ ሞንትቬል አውራ ጉዳዩ ታጥፋ በዚያው ባረማመዷ መንገዷን ቀጠለች።

“ምን ነካህ ምክር! አበድክ እንዴ! ወዴት ነው የምትሄደው?” አለው ከጉኑ ጉኑ ይራመድ የነበረው ፓተርሰን።

ምክር ቆሞ ፓተርሰንን አየት አደረገውና ቶሎ ሲል ከዓይኖቹ እንዳትሰወርበት ስለፈራ ወደ ልጅቷ ተመለሰ። ለፓተርሰንም መልስ ሳይሰጠው የእርምጃውን ፍጥነት ጨመረ። ፓተርሰንም ልጅቱን ያያት በዚያን ጊዜ ነበረ። እንደ አጋጣሚ ገልመጥ ብላ ስለነበረ መልኳን ለማጤን ዕድል አገኘ። ውበቷ ዓለማዊ አይመስልም ነበረ። ቁንጅናዋንም ልዩና ፍፁም የሚያደርገው ደግሞ አንድ የተለየ ፀጋ ነበራት። አረን ጓዴዎቹ ትላልቅ ዓይኖቿ የብርሃን ጨረር የሚወረውሩ ይመስሉ ነበሩ። ለሰከንድ ፍንካችም ቢሆን እነኛ ዓይኖች በምክር ላይ ማረፋቸውን ፓተርሰን ተመልክቷል። “ክብርህን ጠብቅ!” የሚል ማስጠንቀቂያ የሚያስተላልፉ ነበሩ።

ምክር ፈረንሳይኛ ለመናገር ባለመቻሉ ለመጀመሪያ ጊዜ ራሱን የረገመው በዚያን ቀን ነው። የልጅቱም ግልምጫ እንደ እሳት የሚሰበ ልብ ነበረ። ያም ሆኖ ልጅቱን የመከታተል ስሜቱ ይበልጥ ጠነከረ። ወደ ፊት ሰፊቱም እያየ “ይቺን የመለሰች ልጅ አይተህ ታውቃለህ?” አለው ፓተርሰን። መልስም ሳይጠብቅ “ብዓለም ውስጥ ተወዳዳሪ

የማይገኝላት ውብ ናት። ሲል ምክር በተጨማሪ ተናገረ። በእርግጥም ያቺ ልጅ እንደ ሌሎቹ የፓሪስ ልጃገረዶች ፖሪስን ነፃ ባወጡት የቃል ኪዳን መንግስታት ወታደሮች ላይ ከመንገድ ዳር ቆማ አበባ የምትበትን ዓይነት አልነበረችም። እንደ ሌሎቹም ከወታደሮቹ አንገት ተጠምጥማ ደስታዋን የምትገልፅ ልጅ አይደለችም። ሀላፊነት ፀዳል የሚያንፀባርቅ፣ ቀንበጥ ገላ ያላትና ሹቅ የምትማርክ ልጅ ነበረች። በጀርመን አገዛዝ ሥር ያሳለፈቻቸው እነኚህ አራት የግፍ ዓመታት እንኳን እንደ ሌሎቹ ቅስጫን አልሰበሩትም። እንደ ሌሎችም አንገቷን አላሰደፏትም። በመሆኑም በማንም ሆነ በማንም የምትደፈር ዓይነት ልጅ አልነበረችም።

እንዳልከው በጣም ቆንጆ ናት። ግን አስተያየቷ ስላላማረኝ ብንመለስ ይሻል ይመስልህል። ሲል ፓተርሰን አላሳልሶ ተናገረ። “እንመለስ!” አለና ምክር ጮኸበት “ይልቁኑስ በምታውቀው ቋንቋ የሆነ ነገር አናግራት”

“እኔስ አላበድኩም ጌታዬ! ይልቁኑ በጤና ወደ መጣንበት ብንመለስ ይሻላል” ሲል ፓተርሰን ልጅቱ ከአንድ ሰቅ ገባች። ምክርም ከበራፋ አጠገብ ሄደና ቆመ።

“እኔ ተው እንሒድ ምክር። ምንም ጥቅም ላናገኝ ለምን ጊዜያችንን በከንቱ እናባክናለን?” ሲል ፓተርሰን ተሰማመጠው።

ምክር ግን ለምን ቡና አንጋብዛትም? የሚል መልስ ነበረ የሰጠው። ልጅቱ በወረቀት የተጠቀሰለ ዳቦ ይዛ ወጣች። ዘወር ስትልም እነ ምክርን አየቻቸው። እርሷን እንደሚከታተሏት ይበልጥ ተጠራጠረች። ሆኖም ዝም አሳችና መንገዷን ቀጠለች። እነ ምክርም ተከታተሏት። ከሌላም ሰቅ ስትደርስ አሁንም ገባች። ምክርም ከበራፋ አጠገብ እንደ ሰፊቱ ቆመ። ፓተርሰንም እንሂድ አያሰ እንደ ጨቀጨቀው ነበረ።

ለሁለተኛ ጊዜ ከሰቅ ስትወጣ ያንኑ የቀድሞውን ጥቅል ዳቦ ብቻ ነበር የያዘችው። ስለነምክር ከትትል እርግጠኛ ለመሆን ስትል ብቻ ነበረ ወደ ሰቅ የገባችው። ቀጥታ ምክር ወደ ቆመበትም በንዴት ተንደርድራ በፈረንሳይኛ አንድ ነገር ተናገረችውና ሄደች።

ምንድነው ያላችው? ስደበችኝ እንዴ? ሲል ምክር ፓተርሰንን ጠየቀው። ፓተርሰን ልጅቱ ያላችውን መልሶ ለመናገር ዕፍረት ስለተሰማው ዝም አለ። ምክር ደግሞ ስላነጋገረችው ብቻ የልብ ልብ ተሰማውና ፈጠን ፈጠን እያለ ተከተላት። ፓተርሰን ከምክር ጋር ከተዋወቁበት ዕለት ጀምሮ

እንደዛን ቀን ቂላ ቂልና ሐሳብ ግትር ሆኖበት አያውቅም። ስለ ሴቶችም ቢሆን ሁሉም ከልምዳቸው አኳያ የተጫወቷቸው ብዙ ነገሮች ነበሩ። ፓተርሰንም በዓይኑ እንዳየው ምክር ለሴት በቀላሉ የሚሸነፍ ወጣት አልነበረም። በሮም ከተማ ባሳሰፋቸው ቀናት ውስጥ ፓተርሰን ከአንዲት ሴት ወደ ሌላ ሲል ምክር ግን ቁጥብ ሆኖ ነበረ የከረመው። ዛሬስ ምክር በዚች ልጅ ላይ ሙዝዝ ያለው ለምንድን ይሆን ሲል ፓተርሰን ተነገረው። ምናልባት ቢፈራና ከትትሱንም ቢያቋርጥ ሲል ልጅቱ የተናገረችውን ሊተረጎምለት መረጠ።

“ስማ ምክር! የልጅቱ አመለካከት እንዳየኸው ነው። እንድንከተላት ፈፅሞ አትፈልግም። ከእንግዲህ ደግሞ ብንከተላት ቀጥታ ከጦር አዛዦችን ድረስ ሄዳ ከስ እንደምታቀርብብን ነው የዛተችው። የቀልዲኛም እንዳልሆነ ከሁኔታዋ ሳትረዳው የቀረህ አይመስለኝም” አለው ፓተርሰን።

“ለምን አኛም ጄነራሎች ነን አትላትም። ደግሞም አሁን በተናገርከው እኔ ምክር የምፈራና ወደጋላ የምመለስ አይደለሁም። ተከታትዬ መድረሻዋን ማወቅ አለብኝ” አለና ምክር መራመዱን ቀጠለ። አጠገቧም ደርሶ እጇን ያዝ ለማድረግ ሲል በጋይል ተሽከርክራ ዞራ ከአጠገቧ ሒድ ነው የምልህ! ባለፈ! ብላ በእንግሊዘኛ ስድባው መንገዷን ቀጠለች። እንደ ንዴቷ ከሆነ ምክርን ከአሁን አሁን በጥፊ አላሳችው ሲል ፓተርሰን ፈርቶ ነበረ። ሆኖም አላደረገችውም። ምክር ግን እንደዚያ ብትሰድበውም ከአጠገቧ ለመለየት አልፈለገም። በዚያን ጊዜ ልጅቱ ቆም አለችና፤ “አትከተለኝ ማለት ምን ማለት እንደሆነ አይገባህም? ደደብ ነህ?” አለችው አሁንም በእንግሊዘኛ።

“ደደብስ አይደለሁም። ብቻ እንቺን ለማነጋገር በመፈለጌ ነው። እኔ ሳም ምክር እባላለሁ። ጓደኛዬ ደግሞ አርዘር ፓተርሰን ይባላል። እባክሽን ያንቺንም ስም ንገሪኝ?” ሲል ልብ የሚሰልብ ፈገግታ አሳያት። የልጅቱ ፊት በንዴት መቀያየሩን ምክር ተመልክቷል። በእነጋገሩም ስሜቷን እንደ ጉዳው ገብቶታል። ምክንያቱንም ስለሚያውቀው አንጀቱ ተላውሶበት የሚያደርገው ጠፋው።

“በከንቱ አትልፋ” አለችና በእጇ ጭምር አለናብታው ልትሄድ ስትል ምክር ከፊቷ ቀደማትና ተጋረጠባት። “ምን አለበት ብንተዋወቅ” ሲል ደገመና በመለማመጥ ጠየቃት።

“አይቻልም አልኩህ!” አለችው ጮክ ብላ።

“መቻል አለበት” አላት አሁንም ዎከር።

“ሜርድ! ሷላ! ሴ ኮምፕሪ?” አላችው በፈረንሳይኛ።

“ሜርድ?” አላና ዎከር ወደ ዓደኛው ወደ ፓተርሰን ዞር በማለት “ምን ማለቷ ነው አባክህ?” ሲል ጠየቀው።

“ምናምንቲ ነህ ነው የምትልህ” አለው ፓተርሰን ነገሩን ቀለል በማድረግ። ዎከርም እንደ በፊቱ ዓይነት ፈገግታውን እያሳየት “ወይኔ ፈረንሳይኛ አውቄ ቢሆን ኖር? ስለ ክርስቶስ ፓተርሰን እባክሽ አብረን ቡና እንኳን እንጠጣ በልልኝ” አለው በቀላሉ የምትሸነፍ ልጅ መስሎት።

ፓተርሰን በሚያውቃት መጠነኛ ፈረንሳይኛ የዎከርን ጥያቄ አቀረበላት።

“ለምን?” ስትል ልጅቱ ጠየቀች።

“ዓደኛዬ ሊጋብዝሽ ስለፈለገ ነው” አላት ፓተርሰን አሁንም በፈረንሳይኛ።

“ዓደኛህ ሩህሩህ ሰውዬ ይመስላል። ስለሆነም መጋባዝ የሚፈልጉ ብዙ ሴቶች በፓሪስ ውስጥ ስለሚገኙ እነርሱን መፈለጉ ይቀስዋል” አላችና ከፊቷ በቆመው ዎከር ጉን አልፋ ሄደች። በመናደዷም ፈጠን ብላ ትራመድ እንጂ አሁንም አንገቷን ለበር ሳታደርግ እንደ በፊቱ ኩራ ብላ ነበረ የምትሔደው። ዎከርም ጫማዎቿን ያየው በዚያን ጊዜ ነው። ጫማዋም እንደ ሰማያዊ ቀሚሷ ወደ ማለቁ የተቃረበ ነበረ።

“ምንድን ነው ያለችህ?” አላና ዎከር ፓተርሰንን ጠየቀው።

“ያላችው እንኳን ሙሉ ለሙሉ አልገባኝም። ግን ከእኛ ጋር ለመታየት እንደማትፈልግና ጊዜያችንንም በከንቱ እንዳናባክን ምክሯን ለገሳን ነው የሔደችው” አለ ፓተርሰን ትንሽ ውሸት አክል አደረገበትና።

በዚያንም ወቅት ልጅቱ ወደ ግራንድ ዲግሪ ጉዳና ታጥፋ ጥቂት ከሔደች በኋላ ከአንድ በር አጠገብ ስትደርስ ቆመች። በቀኝ እጇ ይዛው የነበረውን የዳቦ ጥቅል ከግራ ብብቷ ሥር አደረገችና እንደ ቀሚሷና ጫማዋ ያረጀውን የሳንቲም መያዣ በርሳዋን ከፈተች። ቁልፍም ካወጣች በኋላ በፊት ለፊቷ የነበረውን በር ከፍታ ከገባች በኋላ በሀይል ዘጋችውና

ከበስተውስጥ ቆሰፈችው። ዎከር ድልን እንደ ተቀዳጀ ዓይነት በፊቱ ላይ የደሰታ ሰሜት ተነበበ። እንደ መሳቅም ከጀል አደረገው። “ምን ተገኘና ነው ደሰታው?” ሲል ፓተርሰን በፊዝ ጠየቀው።

“አድራሻዋን ማወቃችንም አንድ ነገር ነው። አይመስልህም እንዴ?” አለው ዎከር የምሩን።

“እና አድራሻዋን አወቅክና ምን ለመሆን ነው?” አለው ፓተርሰን ዎከርን ያለወትሮው በመቃዘብ።

“ተመልሳ እስከምትወጣ እጠብቃታለሁ።”

“ባትወጣለ?” አለው ፓተርሰን።

“መውጣቷ የማይቀር ነው። ጥርጥርም የለውም” ሲል ዎከር መለሰለት።

“አንድ ሰዓት፣ ሶስት ሰዓት፣ አምስት ሰዓት... ልትቆይ ትችላለች።”

“የቆየችውን ያህል ትቆይ። እኔ ግን እጠብቃታለሁ።”

“እና እዚሁ ቆመህ ልትውል ነዋ? አብደሃል ማለት ነው?” አለው አሁንም ፓተርሰን። የልጅቱን ቁንጅና ፓተርሰንም ቢሆን አምኖበታል። ሆኖም ፓሪስ ውስጥ ሌሎች ቆነጃጅት ነበሩ። ስለዚህ ፓተርሰን በፓሪስ ውስጥ የሚቆይባቸውን ጥቂት ቀናት ያለምክንያት ለማባከን አልፈለገም። ቆንጆ ፍለጋ መሔድ ነበረበት። “ይቅርታ ዎከር እኔ ከዚህ ግርግዳ ተደግፌ ቆሜ ለመዋል አልፈልገም። እናም መሔዴ ነው” አለው።

“ሒድ ፓተርሰን ቅድም፤ ቡና ከጠጣንበት መናፈሻ ሥፍራ እንገናኛለን” አለው ዎከር።

“አንተ ግን እዚሁ ልትቆይ ነው?”

“ልክ ነህ። እዚሁ መቆየቱ ነው” አላና ሊጋራ አያይዞ ከግርግዳው ተደገፈ። ፓተርሰንም ለጥቂት ጊዜ ራሱን በትዝብት አወዛወዘና ምንም ሳይናገረው ከጉኑ ሔዶ ቆመ። ዝም ዝም ተባባሉም፤ ደቂቃዎች መብረር ጀመሩ። ከአንድ ሰዓት ያህልም በኋላ በራፋ ተከፍቶ ልጅቱ ብቅ አለች። ወዲያውኑም እነ ዎከርን ስላየቻቸው ወደ ውስጥ ፈጥና ገባች። ግን ብዙም ሳትቆይ ሐሳቧን ለውጣ ነበርና ተመልሳ ወጣች። የተጉነጉነውን

ፀጉሯን አሁን ለቃው ነበረ። ከበፊቱም ይልቅ ውበቷ ጨምሯል። በእጆቿም ጥቂት መፃህፍት ይዛለች። እንደተኩሳተረችም በአጠገባቸው ልታልፍ ስትል ምክር ቀስ ብሎ እጇን ነካ አደረገው። ዘወር ብላ በእነኛ አረንጓዴ ዓይኖቿ አየት አደረገችው። የዚያን ጊዜው አመለካከቷ ብቻውን ለፊ መልዕክት የሚያስተላልፍ ነበረ። ያላለፈችው መራራ ኑሮ በእነኛ ዓይኖቿ ውስጥ ተመዝግቦ የሚነበብ ይመስላል። ከዚያም ሌላ ደግሞ የምክር ፍላጎት ምን እንደሆነ ማወቁንና እርሱም እሺ እንደማትለው አፍ አውጥታ ብትነግረው አንኳን ተስፋ የማይቆርጥ ትክ ሰው መሆኑን መረዳቷን ከዚያ ከአስተያየቷ ለመገንዘብ ይቻል ነበረ።

ጥላቸው ከመሐዲ በፊት ምክር እየተቻከለ “እባክሽ ፈቃድሽ ይሁንና ምግብ እንኳን ልጋብዝሽ?” ሊል ለመናት። ፓተርሰን እስከሚተረጉምላት ድረስ ጊዜም የሚወስድ መስሎት በእጆቹ የመመገብ ምልክት አሳያት። የተናገራት ዓይን ዓይኖቿን በርህራሔ እያየ ነበረ። ሊጉዳት ወይም ሊያባልጋት አለመፈለጉንም በአስተያየቱ ሊያረጋግጥላት ሞከረ። ምክር የፈለገው ሰጥቂት ደቂቃዎች ከፊት ለፊቱ ተቀምጣ ሊያያት ብቻ ነበረ። ስሁለተኛ ጊዜ ደፍሮ እንኳን እጇን እንደማይነካው በሆዱ ወስኖአል። “እሺ በይኛ?” አላት እንደ ህፃን ልጅ ዓይኖቹን እያቀለጨለጨ።

“አልችልም” አለችው ዓይኖቿን ለበር ሳታደርግ። ምክር በመቀየም ምትክ ፈገግ አለና፤ “እባክሽን የኔ ወይዘሪት፤ ሁለተኛ አላስቸግርሽም። ለዛሬ ብቻ ግብዣዬን ተቀበይልኝ” አላት አሁንም በዓይኖቹ ጭምር እየተለማመጠ።

- “አልችልም አልኩህ! አልችልም!” አለች ለሰለስ ባለ አነጋገር።
- “ለምን?” አለ ምክር ተስፋ ባለመቁረጥ።
- “ለምን? ለምን?” አለች አሁንም ረጋ ብላ። “ለመጋበዝ ስለማልፈልግ ብቻ ነው” አለች በፈረንሳይኛ።

ምክር ያሰችው ስላልገባው ወደ ፓተርሰን ዞር አለ። ፓተርሰንም “ለመጋበዝ ስለማልፈልግ ነው ትልሃለች” አለው።

የምክር ፊት ቀጭም እንደለማት አለና “ግን ለምን? እይው እኔና ፓተርሰን ጨዋ ሰዎች ነን። እኔ የፈለኩት ምግብ እንድጋበዝሽ ብቻ ነው። አምስት ደቂቃ ... እባክሽ?” አላት ሊያለቅስ እንደ ተቃረበ ሰው የዓይን ቆዦቹን ገርቦብ አድርጎ።

ዝም ብላ ስታየው ቆየችና ራሷን አወዛወዘች። “ማንም ለውጋብዝኝ አያውቅም። ከአንድም አሜሪካዊ ሆነ ጀርመናዊ ጋር ሆቴል ቤት ሄጄ አላውቅም” አለችው። እንደዚህ ተናግራው ብትሄድ ኖሮ የምክር ዓይኖች ያቀረሩትን ዕንባ በዘረገፉትም ነበር። ግን አሁንም ቆማ ታየው ስለነበረ ዕንባውን እንደምንም እየታገለ “ሰሜን አፍሪካ ... ጣሊያን ... አሁን ደግሞ ፈረንሳይ። ቀን ጦርነት ... ማታ ጦርነት ...” እያለ ሲንገላቱ መኖራቸውን በውጊያ ምልክቶች ካሳያት በኋላ “እባክሽ ቡና ብቻ ልግዛልሽ ... አምስት ደቂቃ ... እሺ?” አላት።

ያን ጊዜም በርህራሄ አመለካከት አየችው። ምክር እሺ የምትለው መስሎት ፊቱ ፈካ እንደ ማለት አለ። ልጅቱ ግን አሁንም ራሷን አወዛወዘችና “ስለማልችል አዝናለሁ” ብላ ጥላው ፈጠን ፈጠን እያለች ተራምዳ ሄደች። አሁን ግን ምክር አልተከተላትም። ቢከተላትም ዋጋ እንደማይኖረው ያውቃል። ያገኘው አንድ ተስፋ ጭላንጭል ብቻ ነበር። በአነጋገራቸው ወቅት ወደ ጣቶቿ አየት አድርጎ ቀለበት አለማድረጓን ልብ ብሏል። አላገባችም ነበር ማለት ነው። ደግሞ ለዚህ በይበልጥ የሚመስከረው ለጋ ፊቷ ነበረ። በዚህ ለመፅናናት በቅቷል። ስለዚህ አሁንም ግርግጫውን እንደተደገፈ እስክትመለስ ሊጠብቃት ፈለገ።

“እንሂድ እንጂ ምክር! ከእንግዲህ ምን ታደርጋለህ? ቁርጥ ያለ መልስ ለጥታህ ነው የሄደችው!” አለና ፓተርሰን መራመድ ጀመረ። “የተናገረችውን ለምቻለሁ ግን ሃሳቧን ልትቀይር ትችላለች” አለ ምክር ተስፋ ባለመቁረጥ።

ፓተርሰን ቆም አለና፤ “አዎን! ሃሳቧን ልትቀይር ትችል ይሆናል። እንደ ቅድመም በሰላም አታናግረን ይሆን ይሆናል። እንጋብዝሽ ስንል ብዙ ጊዜ ለምነናት እምቢ ብላለች። ከእንግዲህ ወዲያ ብናስቸግራት ምናልባት አባቷንና ጉረምሶች ወንድሞቿን ጦርታ ጥርሳችንን ልታስረግፈው ትችላለች። ባለውለታ አድርገው የሚቆጥሩ የፈረንሳይ ቆነጃጅት እያሉ በአንዲት ቤት የተነሳ የምንደበደብበት ምክንያት አይታየኝም” አለው አምርሮ።

ምክር ከቆመበት ነቅነቅ ሳይል፤ “ፓተርሰን ከተዋወቅንበት ጊዜ ጀምሮ ለቤት በቀላሉ የማልንበረከክ ሰው መሆኔን ታውቃለህ። ይቺ ልጅ ግን ልዩ ሆነችብኝ። እንደዚች ልጅ ያለች አንድም ቤት አይቺ አላውቅም” ሊል ከልቡ ተናገረ።

እሺ፤ እንዳልከው ልዩ ፍጥረት ናት ልበልልህ። ሆኖም ያለ ፍላጎቷ እስገድደህ ምን ልታደርግ ነው ምክር? ከዕድሜህ በላይ አመዛዛኝ ሰው ትመስለኝ ነበር። ግን ዛሬ ምን እንደነካህ አላውቅም። እኔ ግን ልሄድ መሆኑን እንድታወቀው አለና ፓተርሰን ጥሎት ሊሄድ ሲል ምክር ሃሳቡን ቀየረና ተከተለው። በየሄዱበትና በየደረሱበት ሁሉ ለምክር የምትታየው ያቺ ልጅ ብቻ ናት። ከፊቱ ድቅን ትልበታለች። ከአረንጓዴ ዓይኖቿ ውስጥ ያነበበው የሀዘን አመለካከቷ ልቡን አስጨንቆታል። የአለበበሷም መጉሳቆል ሆድ ሆዱን በልቶታል። እሺ የማለቷ ነገር አጠራጣሪ ሆነበት እንጂ፤ ያቺን ልጅ ለማስደሰት የተጠየቀውን መስዋዕት ለመክፈል ፈቃደኛ ነበር።

እራት ከበሉ በኋላ ፓተርሰን ከሶስት ልጃገረዶች ጋር በመዳራት ላይ እንዳለ ምክር ጣለውና ተሾልኮ ወጣ። ከዚያም በዱአርኩል ጉዳና አድርጎ በሰዩን ወንዝ ላይ ወደ ተሰራው ድልድይ አመራ። ድልድዩንም ተሻግሮ ወደ ሞንትቤል አውራ ጎዳና ታጠፈ። ብዙ ከተጓዘ በኋላ ከግራንድ ዲግሪ መንገድ ደረሰ። ወደ ልጅቱም ቤት አቅጣጫ አሳብሮ ሄደ። ከበራፍም ቆመና ጥቂት ሲያስብ ቆየ። ከዚያም ከፊት ለፊቱ ወደ ነበረው ቡና ቤት ገባና ከልጅቱ በር ትይዩ የነበረ ወንበር መርጦ ተቀምጦ ቡና አዘዘ። ያንንም መራራ ቡና መጠጣት ጀመረ። ዓይኖቹ ግን በዚያች ልጅ ቤት በር ላይ እንደተሰኩ ነበር።

በሩ ከአሁን አሁን ተከፍቶ ልጅቱ ትወጣለች ብሎ ሲጠብቅ ሲጠብቅ ቆየ። በራሱ ግን፤ እንዴም አልተከፈተም። ምክርም ከተቀመጠበት አልተንቀሳቀሰም። በመጨረሻ ላይ ልጅቱ ቀን ከሄደችበት አቅጣጫ ስትመለስ አየ። በእጇም መፃህፍ እንደያዘች ነበረች። ደረጃዎቿን ወጥታ ከበራፍ እንደደረሰች የሳንቲም መያዣዋን በርሻ ከፍታ ቀልፍ ትፈልግ ጀመር። በዚያን ጊዜም ምክር ጥቂት ሳንቲሞች አውጥቶ ከጠረጴዛው ላይ ካኖረ በኋላ እየተቻከለ ወጣ። ሮጠናም መንገዱን አቋረጠ። ልጅቱም የሩጫ ኩቱ በመስማቷ ተደናግጦ ዘወር አለች። ከምክርም ጋር ዓይን ለዓይን ተጋጨ። ወደኋላዋ ለማፈግፈግ እንደ መክፈል ብላ ነበር። ሆኖም፤ መፍራት እንደማይኖርባት ደግሞ ወዲያውኑ ተሰማትና ባለችበት በልበ መለካት ቆመች። ዛሬ ነጻ በወጣችው ፓሪስ ሳይሆን በጀርመን ይዞታ ስር በነበረችበትም ወቅት ቢሆን ያቺ ልጅ የፍርሃት መንፈስ አሳይታ አታውቅም። እና አሁንም ምክርን ባየችው ጊዜ አመለካከቷ የመደንገጥ ሳይሆን የመለልቸት ነበረ።

ለምክር አድራጎቱ ሁሉ የህጻን መስሎ ተሰማው። ልጅቱንም በማስቸገሩ ተፀፀተ። ሆኖም፤ አንድ ጊዜ አድርጎታልና ከእንግዲህ ወደኋላ መመለስ አልቻለም። ድፍረትም በመጨመር፤ “ወይዘሪት እንደምን አምሽተሻል?” ሲል ሰላምታ ሰጣት።

እናት ህጻን ልጇ ሲባል ሰታየው እራሷን በማወዛወዝ እንደምትገስጸው ሁሉ ያችም ልጅ በትዝብት እራሷን አወዛወዘችና፤ “ፑርኳ ሹመ ፐርሲዩቪ?” አለችው ። ምክር ምን ማለቷ እንደሆነ አያውቅም። ዝም ብሎ ብቻ ያያታል። አስተርጓሚውም ፓተርሰን ከጎኑ አልነበረለትም። የተናገረችው እንዳልገባው ተረዳችና እርሷም በመጠኑም ቢሆን በምታውቀው እንግሊዘኛ፤ “ለምንድ ነው እንደዚህ የምታደርገው? ለምን ትከታተላለህ?” ስትል ጠየቀችው።

“ሳነጋግርሽ በመፈለጌ ብቻ ነው” አለ ምክር ድምጹን ልስልስ አድርጎ። ከእጅጌ ጉርድ ለማያዊ ቀሚሷ ውስጥ የወጡትን ክንዶቿን ሊነካቸውም ፈለገ። ሹራብ ሰላልደረበች እንደሚበርዳት ያውቃል። ክንዶቿን በእጆቹ ባሻቸውና ባሞቃቸው ደስታው ነበረ።

ወደ መንገዱ ግራና ቀኝ በእጆቿ እየመለከተች ብፓሪስ ውስጥ ብዙ ልጃገረዶች አሉ። ከአሜሪካኖች... ከጀርመኖች ጋር ለመዳራት የሚፈልጉ፤ ሞልተዋል” አለችው።

“አንቺስ? ከፈረንሳዊ ጋር ካልሆነ በስተቀር አትነጋገሪም ማለት ነው?” አላት ምክር እየተከዘ።

እርሷ ግን ፈገግ አለችና፤ “ፈረንሳዊ... ጀርመን... አሜሪካን ሁሉም ያው ናቸው። ማንንም ለማነጋገር አልፈልገም” አለችው። እንግዳ ባይሆን ኖሮ በጀርመኖች ይዞታ ወቅት ፈረንሳዮች በፈረንሳዮች ላይ የፈጸሙትን የክህደት ስራ ሁሉ በገለጸችለት በወደደችም ነበረ።

“ሌላ የምለምንሽ ምንም ነገር አይኖርም። ሁለተኛም ካላነጋገርሽኝ ብዬ አላስቸግርሽም። ለእኔ መጽናኛ እንዲሆን አንድ ነገር ብቻ እንድትነግሪኝ እማፀንሻለሁ። የኔ ስም ሳም ምክር ነው። የአንቺን ስም ደግሞ እባክሽ ንገሪኝ?” አላት ምክር ዓይን ዓይኖቿን እያየ።

ዝም ብላ ለረጅም ጊዜ ስታስብ ቆየች። ስሟን መናገር አልፈለችም። ሆኖም ምክር ዳግመኛ እንደማያስቸግራት ቃል ገብቷል።

ብርቅርቅታ

በተጨማሪም ከፓሪስ በቅርብ ቀናት ውስጥ ሊሔድ ይችላል። ለሰዚህ ሰሟን ብቻ በመንገር የምትገኝል ከሆነ ብንገረውስ? ቀላል ነው» ስትል ትከሻዋን ለበቅ አደረገችና፤ «ሶላንድ በርትራንድ» አለችው። ምክር እንድትጨብጠው እጁን ዘረጋ። የእርሷ እጅ ግን አልተነቃነቀም።

«ሒዳ፤ ሰሜን ነግራሃለሁ። ኢንግሊዝ ምን ቀረህ?» አለችው በቀላለ የተገኘችው መሰላት።

«እንድ ቡና ብቻ ልጋብዝሽ። እባክሽ ወይዘሪት አሺ በይኝ። ከዚያ በኋላ እግራ ወደዚህ አካባቢ እይደርስም» አላት ምክር ሲቃ እየተናነቀው። በርሱ ግምት የምትናደድና የምትሰድበው ነበረ የመለለው። እርሷ ግን፤ ለግብዣው በማወላወል አንገቷን እወዛወዛችና ለመጀመሪያ ጊዜ አቀርቅሪ ቆየች። ቀናም ብላ በግራ እጇ ይዛው ወደ ነበረው መፅሐፍ እያመለከተችው «ገፍ ስዊ ትሬ ፋቲን» አለችው ወደ ፈረንሳይኛዋ ተመልሳ። በእርግጥም ስለ መድከሟ ከፊቷ ላይ ይነበብ ነበረ።

«ከትምህርት ቤት እያመሸሽ ነው የምትመጪው ማለት ነው? ሲል ምክር ቶሎ አለና ጠየቃት።

«አይደለም ማታ ማታ ከቤቱ ድረስ እየሄድኩ የማስተምረው ልጅ እለ» አለችው።

«እና ቡናውን ተጋበገርልኝ» አለ ምክር ዓይኑ ከርተት እያለ።

«ደክሞኛል እያልኩህ፤»

«እባክሽን ወይዘሪት? አምስት ደቂቃ ብቻ ...»

«ዳ አኮርድ ... አሺ ... ግን አምስት ደቂቃ ብቻ» አለች። ምክር ለጥቂት ጊዜ ያህል ልቡ ጉሮሮው ውስጥ የተሸጠች መለለው። ከደስታውም የተነሳ ለማይና ምድሩ ዘረበት። ልጅቱ የያዘችውን መፅሐፍ እንዴት እንደተቀበላትና እጇንም ይዞ መንገዱን እንዴት እንዳሻገራት አያውቀውም። ከቡናው ቤት ገብተው ወንበር ይዘው እንደተቀመጡ፤ ባለቤቱ ወደነርሰ መጣና ለላምታ ለጣቸው። ልጅቱንም ያውቃት ነበርና «እንደምን እመሸገ ወይዘሪት ሶላንድ?» ሲል ሰሟን በመጥራት አነጋገራት።

«ሶላንድ ... ሶላንድ ... ሶላንድ» የልጅቱ ስም በምክር ጭንቅላት ውስጥ እንደ ደወል እንቃጨለበት። በህልም ዓለም ውስጥ እንዳልነበረም

ብርቅርቅታ

በዚያን ጊዜ ተረዳ። ልጅቱ የነገረችው እውነተኛ ስሟን ነበረ። በዐፀደ ነፍሱም ከፊት ለፊቱ ከነበረው ወንበር ላይ አሁን ተቀምጣለች።

ያዘዘችው ሻይ ብቻ ነበረ። ምክር ግን ምግብ ካልቀረበ ብሎ መዝዝ አለ። ሶላንድ ተሸነፈችለትና ምግብ ታዘዘ። ምክር በዚያን አጋጣሚ ነበረ የሶላንድን ቅጥነት ልብ ብሎ ያየው። የችግር ጊዜ ማላለፉን ታወለውና አንጀቱ አለቀለላት። የደረቷ እጥንቶች መታየት ጀምረው ነበረ። ሶላንድ ከእንግሊዝ አልተግደረደረችም። የቀረበላትንም ምግብ በልታ ጨረለች። ለማወራረጃ ወይን እንዲመጣላት ምክር አዘ ነበረ። እርሷ ግን ከሻይ ሌላ እንደማትጠጣ ነገረችው። ውስጥ ውስጡን ስታብላላ የቆየችውን ጥያቄ ያቀረበችለትም የመጣላትን ትኩስ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳለች ነበረ። «ለምንድን ነው ልትጋብዝኝ የፈለግኩት?» ስትልም ጠየቀችው።

ምክር የሚናገረው ጠፋበት። ለምን ቀኑን መሰሉ ሲከተላት እንደዋለና እንድታነጋግረው እንደ ፈለገ፤ በተለይም ደግሞ ለምን ምግብ ሊጋብዝት እንደፈለገ ያውቀዋል። ገና ዓይኖቹ በርሷ ላይ እንዳረፉ ነበረ ምክር የለየለት። እሁን ግን ምክንያቱን አውጥቶ ለመናገር አቃተው።

«ምክንያቱን እንዲህ ነው ብዬ ለመናገር ይቸግረኛል» አለና ዓይን ዓይኗን ማየቱን መረጠ። ሶላንድ ግን በሰጣት መልስ ግራ ለመጋባቷ በግልፅ ይታወቅ ነበረ። በመሆኑም ምክር ማብራሪያ ለመስጠት ተገደደ። በቅድሚያ የቀኝ እጁን በልቡ ላይ አደረገ። ቀጠለናም ዓይኖቹን ነካክቶ፤ «እንቺን ከማየቱ ልቆጣጠረው የማልችለው ሰሜት አደረብኝ» አላት።

በምክር ንግግር ሶላንድ አልተደለሰችም። በአባባሉም ዕፍረት ተለምቷት በቡና ቤቱ ውስጥ የነበሩትን ሌሎች ለዎች ተገላምጣ ተመለከተች። አብዛኛዎቹ የአሜሪካ ወታደሮች ናቸው። በጉናቸውም የፈረንሳይ ሴቶች ነበሩ።

«አይደለም! አይደለም! እንደዚህ ማለቱ አይደለም» አላት ምክር እንደሌሎቹ ለብልግና ያልፈለጋት መሆኑን በመግለፅ።

«ታዲያ ለምንድን ነው?» አለችው ሶላንድ።

«የእኔ የተለየ ነው። ከልብ የመነጨ ሰሜት ነው» አላት።

«ከልብ? ከልብ ብሎ ነገር የለም» አለችው።

“ለምን? አለ እንጂ” አላት ደገመና።

“ሰውን ማመን አይቻልም” አለች ሶላንጅ።

“በዚህ የወጣትነት ዕድሜ ሰውን ሁሉ ለመጠራጠር ከበቃሽ እንደ የደረሰብሽ አስከሬ ነገር አለ ማለት ነው። ምናልባት ከምታፈቅ ሪያቸው ሰዎች ውስጥ ጀርመኖች ገደለውብሽ ይሆን?” ሲል ጠየቃት። ሶላንጅ ከንፈሯን ነክለችና ራሷን በጋደል አወዛወዘች። ሆኖም ጥቂት ቆይታ መናገር ጀመረች። ዓይኖቿም እንባ እያቀረሩ፤ «አባቴን ... ወንድሜን ... ጀርመኖች ገደሏቸው። እናቴን ደግሞ የሕክምና እርዳታ የሚያደርግላት አጥታ በብርድ በሽታ ሞተች» አለችው።

“በጣም አዝናቦህ” አለና ምክር በጠረጴዛው ላይ ዘርግታው የነበረውን እጇን ለማዕናናት ሲል ያዝ አደረገው። የርሱም ዓይኖች ቢሆኑ እንባ አግተው ነበረ።

ወንድሜ የአስራ ስድስት ዓመት ልጅ ነበረ። የርሱን ደም ለመበቀል አቸል ነበረ። ሆኖም እናቴን ማስታመም ስለነበረብኝ... አለችና በሌላው እጇ መሐረብ አውጥታ እንባዋን ጠረገች። የምክር ልብ አብሯት አለቀለ። የሚሆንላትንም አጣው። ከደረቱ ባለጠጋትና እንደ ህፃን ልጅ ፀጉሯን እያሻሽ ባባባላት ደስታው ነበረ። ግን ሶላንጅን ሊደፍራት ከቶ አልቻለም። እስኪያልፍላት ድረስ ዝም ማለቱን መረጠ።

ሶላንጅ አንድም ዘመድ አዝማድ አልነበራትም። ሁሉም ዘመዶቿ በውስጥ እርባታነት ሲያገለግሉ ነው በጀርመኖች እየታደኑ የተገደሉት። ጠቋሚዎቹ ደግሞ ፈረንሳዮች ነበሩ። ተጫዋችና ተግባቢ የነበረችው ሶላንጅ ከሰው ለመራቅና ብቸኛ ለመሆን የፈለገችው በፈረንሳዮች ላይ ካደረባት ጥላቻ የተነሳ ነበረ። በዛሬው ቀን ግን በማታውቀው ወጣት ለመጋበዝ ፈቃደኛ መሆኗ ራሷንም ጭምር አስገረማት። እጇንም በእጇ ላይ ሲያደርግ ዝም ብላለች። ልታስቀይመውም አልፈለገችም። ሶላንጅ እንባዋን ጠራርጋ ወደ መቀዝቀዙ የተቃረበውን ሻይ ረጋ ብላ እነሳችና ጠጣች። ምክርም የዕድሜዋን ለጋነት ልብ ብሎ አጥንቶ ነበረና፤

“ለመሆኑ ዕድሜሽ ስንት ይሆናል ሶላንጅ?” ሲል ጠየቃት።

“ዲዝ ነፍ” አለችው በፈረንሳይኛ።

“ዲዝ ነፍ? ዲዝ ነፍ በእንግሊዘኛ ስንት ማለት ነው?” አላት

“ናይንቲ” አለችው።

“የአምላክ ያለህ! ናይንቲ! ከሃያም አልፈሽ ዘጠና?” አላት በመገረም። ሶላንጅ ስህተቷ ገባትና ለመጀመሪያ ጊዜ ሳቀች።

“ናይንቲን ማለትሽ ይመስለኛል?” አላት ምክርም እየሳቀ።

“አዎን!” አለችው አሁንም እየሳቀች።

“ታዲያ የአስራ ዘጠኝ ዓመት ኮረዳ የዘጠና ዓመት አሮጊት ነኝ ትይኛለሽ?” አለና ምክር ሁለቱም ተሳሳቁ። ሐዘን የተፈራረቁበት የሶላንጅ ፊት አሁን ፈካ። ምክርም ይበልጥ ወጣት ሆና ታየችው። ከልቡም ውስጥ ጠልቃ ገባች።

“አንተስ ስንት ዓመትህ ነው?” አለችው ሶላንጅ።

“ሐያ ሁለት” አላት። የአሁኑ ጭውውታቸው የተለመደ የጉረምሳና የኮረዳ ውይይት ነበረ። ሁለቱም በወጣትነት ዕድሜያቸው የመከራ ጊዜን እሳልፈዋል። ብቸኛዋ ሶላንጅ በፓሪስ ውስጥ፤ እርሱ ደግሞ በሰሜን እፍሪካ በርሃና አሁን ደግሞ በአውሮፓ ውስጥ።

“ተማሪ ነበርክ?” አለችው አሁንም ሶላንጅ።

በአዎንታ ራሱን ጉንበስ አደረገና፤ “ቦስተን በሚገኝ ሐርቫርድ በሚባል ቦታ እማር ነበር” አላት። በሐርቫርድ ዝና ስለሚከራበትም ነበረ የዩኒቨርስቲውን መጠሪያ ያነሳላት። እንደ ገመተውም ሶላንጅም ስለዩኒቨርስቲው ስምታ ኖሮ “ኦ! ሐርቫርድ?” አለች እንደ ፈረንሳዮች አጠራር።

“ስለ ሐርቫርድ ለምተሽ ኖሯላ?” አላት ምክር።

“ያለጥርጥር! ልክ እንደኛ ለርቦን ዝነኛ የኒቨርስቲ ነው” አለችው። ምክር በእነጋገሯ ደስ አለውና ከልብ የመነጨ ፈገግታ አሳያት።

እርሷም አፀፋውን መለሰችለት። የምግብ ሳህኖችና የሻይ ብርጭቆዎቹ ከተነሱ ቢቆይም ሶላንጅ ምክርን ትታው ለመሔድ እስከዚህም አልተጣደፈችም ነበረ።

“ነገ ልንገናኝ እንችላለን ሶላንድ?” ሲል እሺ እንድትሰው በዓይኖቼ ጭምር እየተለማመጠ ጠየቃት። ጠረጴዛው ላይ ወደ ነበሩት መፅሐፎች እያመለከተች ራሷን አወዛወዘች። “እንቺን በሚመችሽ ሰዓት። እባክሽ ሶላንድ? እይው ፓሪስ ውስጥ ብንቆይ በጣት ለሚቆጠሩ ቀናት ይሆናል።

ስለዚህ አትጨክኝብኝ? እባክሽን ነገ ላግኝሽ?” አላት ምክር እጇን አሁንም እንደያዘ። ጦሩ ወደ ጀርመን አቅጣጫ በሚንቀሳቀስበት ጊዜ ከሶላንድ እንዴት ጨክኖ እንደሚለይ ከእሁኑ ሲያስበው አንጅቱ ተላወሰበት። ከዚያን በፊት ፍቅር ምን ማለት እንደሆነ አያውቅም። ማሰጨነቅ ማስጠበብ፣ ማስተካከል ማስለቀሱ ከዚያ በፊት ደርሶበት አላየውም። የዚያኑም ያህል ደግሞ ፍቅር ሕይወትን ለዛ የሚያላብስ የሚያድስ፣ የሚያስደስት፣ የሚያስፈነድቅ ነበረ። እነኚህ ስሜቶች ሁሉ ምክር ሶላንድን ካያት ደቂቃ ጀምሮ ጉሻሽመውታል። ከሁሉም በላይ ደግሞ ፍቅር መተላለፍንም የሚያጉለብት ኃይል ነበረ። የሶላንድ መጉሳቆል ምክርን ሲበዛ አሳስቦታል። የሰውነቷን መክላት ልብ ብሎ አይቶታል። ልብስና ጫማዋም እንደነገሩ ነበረ። የሶላንድ በራስ የመተማመን ስሜት ላለመንካት ምክር መጠንቀቅ ነበረበት። ስለ ልብስና ጫማዋ ጉዳይ ጊዜ ያደርስዋል። ሆኖም፤ ፓሪስን ከመልቀቁ በፊት ለሶላንድ አንድ ነገር ማድረግ ነበረበት። የተጠመደባቸውን እነኝን አረንጓዴ ዓይኖቿን ለማየት ብቻ ሳይሆን ሶላንድን በየቀኑ ቢያንስ አንድ ጊዜ እያገኘ ደህና ምግብ መጋበዝ ነበረበት።

ዳግመኛ ካልተገናኘን ሲል ምክር እንደ ልማዱ መዝዝ አለባት። እርሷም በረጅሙ ተነፈሰች። ማንነቷን ደህና አድርጋ ብታውቀውም ከምክር ጋር ስለአንደና ለመጨረሻ ጊዜ በማግስቱ ለመገናኘት እሺ አለችው። ፓሪስ በጀርመን ይዞታ ሥር በቆየችባቸው ዓመታት ውስጥ ከአንድም የጀርመን ወታደር ጋር ተነጋግራ አታውቅም። ፓሪስ በእሁኑ ጊዜ ነፃ ስለወጣች ደግሞ ሶላንድ እንደ ሌሎቹ ልጃገረዶች ከአሜሪካ ወታደሮች ጋር የመታየት ፍላጎት ጨርሶ የላትም። ከፊቷ ተቀምጦ ይለማመጣት የነበረውን ወታደር ግን ትክ ብላ አየችው። በመልኩም ሆነ በፀባዩ የሚጠላ ልጅ ዓይነት አልነበረም።

“አመሰግናለሁ” አለና ምክር ከመቀመጫው ተነሳ። እንዳመጣ ጣቸው መፃህፍቱን በግራ እጁ እርሷን ደግሞ በቀኝ እጁ ይዞ መንገዱን አቋረጡ። ደረጃውንም ወጥተው ከበራፋ ሲደርሱ ቆም አሉ። ሶላንድ ስለ ግብዣው አመሰግነችውና ደህና እደር ስትል እጇን ጨብጣው ዝባች። ከበስተውስጥም በራፋን ቆሰፈች።

ምክር በዚያን ምሽት በፓሪስ ጉዳዮች ላይ ብቻውን በሚጓዝበት ወቅት በሕይወቱ ላይ አዲስ ምዕራፍ መከፈቱን አውቆታል። ከእንግዲህም የዱሮው ግዴለሽና ደፋሩ ምክር ለመሆን አይችልም። በጥቂት ሰዓታት ውስጥ አስተሳሰቡ ተለወጧል። ያቺ ልጅ ... ያቺ ልዩ ፍጥረት ... ያቺ ባለአረንጓዴ ዓይን ልጅ ያጋጠመችው ያለምክንያት አስመሆኑም ገብቶታል። ከእሁኑም እንደ ግማሽ አካሉ ያህል ቆጠራት።

ምዕራፍ ሁለት

“የት ነው ትናንትና ማታ ያመሸኸው?” አለው ፓተርሰን ቁርስ በመብላት ላይ እንዳሉ። ፓተርሰንም ቢሆን ብቻውን አላመሸም ነበረ። ብዙም ጠጥቶ ስለነበረ የዞረው ድምር አለቀቀውም ነበረና አልፎ አልፎ ያዛጋል። በዚያ ላይ ደግሞ ሌሊቱን ያሳለፈው ከእንዲ ኮረዳ ጋር በመሆኑ ተደክክሞ ነበረ። ምክር ስላመሸበት ቦታ ሊነግረው እንኳን አልፈለገም። ይታዘበኛል ሲልም ሕሰቧል። ሆኖም ፓተርሰን፤ “የት ነው ያመሸኸው?” ሲል በድጋሚ ጠየቀው።

“ከሰላንድ ጋር በአንድ ቡና ቤት ውስጥ ነው” አለው ምክር ውሉ ቢያድርም ተሸፋፍኖ የማይቀር ነገር መሆኑ ተለምዶት።

“ማን ናት እርሷ? እኔን ብቻዬን ጥለኸኝ አንተ ሌላ ቤት ፍለጋ ሄደህ ኖሯል?” አለው ፓተርሰን በትዝብት ራሱን እየነቀነቀ።

ምክር ፓተርሰንን መሉ ለመሉ እያየው “ከሌላ ቤት ጋር ያመሸሁ መስሉህ ይሆናል። ግን እኔ ያመሸሁት ከዚያች ክልፎ ጋር ነው። ያቺ ትናንትና እመንገድ ላይ ካገኘናት ልጅ ጋር” አለው።

“ከዚያች ባለ አረንጓዴ ዓይኖችና ፀጉረ ወርቃማ ከሆነችው ልጅ ጋር?” አለ ፓተርሰን የለማውን ባለማመን።

“አዎን ከርሷ ጋር ነው” አለው ምክር ደገመና።

“ለምን ትዋሻለህ ምክር? ይልቅስ በእውነት የት እንዳመሸህ ብትነግረኝ?” አለው ፓተርሰን አሁንም።

“ከርሷ ጋር ነው አልኩህ፤ ከርሷ ጋር ነው” ሲል ምክር ሊያላምነው ሞክረ።

“እና የዚያች ልጅ ስም ሰላንድ መሆኑንም ለማወቅ በቃህ?” አለው ፓተርሰን ላቅ እየቃጣው።

“ሰላንድ በርትራንድ!” አለ ምክር ኮስተር ብሉ።

“እውነት ያቺ ልጅ እሺ ብላህ አብራችሁ አመሽችሁ?” አለ ፓተርሰን የቀድሞው ጥርጣሬው በመጠኑ እየቀነሰ።

“እመነኝ አልኩህ እመነኝ!” አለው ምክር መልሶ።

ፓተርሰን በጠረጴዛው ላይ አንገቱን አሰገገና፤ “ለመሆኑ የትና እንዴት ልታገኛት ቻልክ?” አለው የማታውን የምክር ገድል ለመስማት እየቋመጠ።

“ወደ መኖሪያ ቤቷ ልትገባ ስትል ከበሯ ፊት ለፊት ካለው ቡና ቤት ተቀምጧ በመጠባበቅ፤ ከቤቱ ድረስ እየሄደች ከምታስተምረው ልጅ ቤት ስትመለስ አገኘኳት።”

“ስታስተምር ማምሸቷን በምን አወቅህ? ልጄቱ የምትናገረው ፈረንሳይኛ ብቻ ነው። ለዚያውም የተራቀቀ ፈረንሳይኛ” አለው ፓተርሰን በመገረም።

“ሳይበዛም እንግሊዘኛ ትችላለች። ዕድሜዋንም ስጠይቃት ዘጠና ነው አለችኝ። ያም ሆኖ ተግባብተን ነበረ ያመሸነው” አለና ምክር ፈገግ አለ። ፓተርሰን እያመነው መሔድ ጀመረ። ወዲያውኑም ደግሞ ተቆጩ። እንደ ምክር ዓላማ ፅኑ ለው ቢሆን ኖሮ በሚያውቀው ፈረንሳይኛ አግባብቶ ልጄቱን የራሱ ሊያደርጋት በቻለ እንደነበረ ተለማው። ምክር የለው መውደድ አለው። በሕይወትም ውስጥ በሚያጋጥመው ፋክክር ሁሉ አሸናፊ የሚሆኑት እንደ ምክር ያሉት ናቸው።

“እና ትክክለኛ ዕድሜዋ ስንት ነበረ?” አለ ፓተርሰን ስለ ሰላንድ በበለጠ የማወቅ ፍላጎት እየጨመረ።

“አስራ ዘጠኝ ነው። ‘ናይንቲን’ በማለት ምትክ ‘ናይንቲ’ ስላለችኝ ነው ብዙም እንግሊዘኛ አትችልም ያልኩህ” አለው ምክር።

“እኮ የአስራ ዘጠኝ ዓመት ልጃገረድ ይገዢ ከቡና ቤት አመሸሁ ነው የምትለኝ? አባቷ ቢያይ ኖሮ ያርድህ ነበረ” አለው ፓተርሰን።

“አባቷንም፤ ወንድሟንም ጀርመኖች ገድለውባታል። እናቷም ሞተዋል። የምትኖረው ብቻዋን ነው” አለ ምክር።

የፓተርሰን ጥርጣሬ ፍፁም ተወገደ። በእርግጥም ከልጁቱ ጋር ማምሽቱን አመነ «ዳግመኛስ የምትገናኙ ይመስልሃል?» አለው ፓተርሰን።

ዎከር ፈገግ ብሎ «ጥርጣሬ አለው? ዳግመኛ መገናኘት ብቻ አንዳይመስልህ። ጦርነቱ እንዳለቀ እንደምንጋባ እመነኝ» አለው።

ፓተርሰን አፉን ከፍቶ ዎከርን ንግሥቱ ብሎ ያየው ጀመረ። ዎከርን አብዱል ሲል አሰበና ወዲያውኑ ደግሞ ዎከር አንድን ነገር ለማድረግ ከወሰነ ወደ ጎሳ የማይል መሆኑ ታወሰው።

ሶላንድና ዎከር ለሁለተኛ ጊዜ በማግስቱ ተገናኝተው ራት ጋበዛት። በዚያንም ቀን ሶላንድ ስለ ፓሪስ ብዙ ነገር አጫወተችው። በጀርመኖች ቁጥጥር ሥር በነበረችው ፓሪስ ለመኖር እጅግ መስኛ መሆን ያስፈልግ ነበረ። በተለይም ፈረንሳዮች እርስ በእርስ በመካካድ ጓደኛ ጓደኛውን አያሳለፈ የሚሰጥበት ወቅት ስለነበረ ብርቱ ጥንቃቄ ማድረግን ይጠይቅ ነበረ። እንደ ሶላንድ ላላች ልጃገረድ ደግሞ በሰላም መኖር ያስቸግራል። ጀርመኖች የወረሩትን የፈረንሳይን ግዛት ብቻ ሳይሆን ሕዝብንም እንዳሻቸው ለማድረግ መብት ያላቸው ይመስላቸው ነበረ። እንዲሁ ሳላንድም ሁሉን ቤቶች ቀርቶ ባለትዳሮችንም የሚያባልጉበት ጊዜ ነበረ። ሶላንድ አባትና ወንድሟ ተገድለውባታል። እናቷም ሀመምተኛ ናቸው። መድኃኒትም ሆነ ምግብ ለማግኘት ጥበበኛ መሆን ነበረባት። ክብርናዋን ላለማስደፈር ስትል ከቤት በምትወጣባቸው ቀናት እንኳን እንደ አርጌት ለብላና በሻርፕ ተሸፋፍና ነበረ። እናቷ ከሞቱ በኋላም ለሁለት ዓመት ያህል ብቻዋን መኖር ነበረባት። በተለይም የታናሽ ወንድሟን መገደል ስታስታውሰው እጅግ አድርጎ ያንገሸገሻታል። ስለ አገሯም ሆነ ስለህዝቡ ያላት ግምት እጅግ ዝቅተኛ ነበረ። የምትሄድበትም ብታገኝ ሀገሩን ለቃ ለመሄድ ቅር አይላትም ነበረ።

በመመገብ ላይ እንዳለው «ወደ አሜሪካ አንድ ቀን ብትመጪ ደስታውን አልችለውም ነበረ» አላት ዎከር መንገድ ለመጥረግ እየሞከረ።

«በጣም ሩቅ ነው። አሜሪካ በጣም ሩቅ ነው» አለችው ከምግቧ ላይ ቀና ብላ።

«ያን ያህል ሩቅ አይደለም» አላት ዎከር።

«ሩቅ እንኳን ሩቅ ነው። ግን አንተ ጦርነቱ እንዳለቀ ትምህርትህን እንደምትቀጥል እርግጠኝ ነኝ» አለችው

«ሊሆንም ላይሆንም ይችላል» አላት ራሱን እያወዛወዘ። ለብዙም ጊዜ ሲመኘው የነበረውን ፍላጎቱን ለሶላንድ ሊያካፍላት ፈለገ። ጥቲያትር ተዋናይ ለመሆንም ዕቅድ አለኝ ሲል የግል ምስጢሩ አድርጎ የያዘውን ምኞት ገለጸላት።

ሶላንድ መመገቡን ትታ በመገረም ስታየው ቆየችና «ከእርሻርድ የኒቨርስቲ የምትከታተለው ትምህርት ምን ነበረ?» ስትል ጠየቀችው።

«ሥነ ጽሑፍ» አላት

«እንደዚያስ ከሆነ ጥሩ። የተዋጣለት ተዋናይ እንደሚወጣ እርግጠኛ ነኝ» አለችና ፈገግ አለችለት። በዚያን ጊዜ እቅፍ አድርጎ ከደረቱ ቢያስጠጋት፤ እንቡጥ ፅጌረዳ የመሰሉትን ከንፈርቿን ቢስም ፈቃዱ ነበረ። ሶላንድን ግን እንደምትሰበር ዕቃ ሳላላት። እንደዚያም ማድረግ ክብሯን መቀነስ መስሎ ተሰማው። ለፈገግታዋ ፈገግታ ብቻ መሰለና ፍራፍሬ እንዲመጣላት አዘዘ። የገቡበት ሆቴል በምግብ ዝግጅቱ የታወቀ ነበረ። ሶላንድም በዎከር ቸርነት ብትገረምም የቀረበላትን ምግብ ደህና አድርጋ በላች። ዎከርንም አላፈረችውም ነበረ። ለብዙ ጊዜ እንደሚተዋወቅ ጓደኛ ነበረ የቆጠረችው። በሁለት ቀናት እውቂያ የዚያን ያህል ይግባባሉ ብሎ ማለቡ ያስቸግራል።

ውሎ ሲያድር መቀራረባቸው እየጠነከረ ሔደ። ራት ከበሉ በኋላ እጅ ለእጅ ይያያዙና በስዩን ወንዝ አጠገብ ይንሸራሸራሉ። ሲደክማቸው ከእንዱ ቡና ቤት ገብተው አረፍ ይላሉ። ከዚያም እጅ ለእጅ እንደተያያዙ እቤቷ ድረስ ይሸኛታል። ከበራፋም ሲደርሱ ቆም ይሉና የጀመሩትን ጨዋታ ይጨርሳሉ። እጅ ለእጅ ይጨባበጡና ይለያያሉ። ከደቂቃ በፊት በኩራት ደረቱን ነፍቶ የነበረው ዎከርም አንገቱን አቀርቅሮ በፓሪስ መገደቻ ላይ ብቻውን ይመለሳል። ሶላንድ በዚያን ጊዜ ምን ታስብ ይሆን?

ዎከርና ፓተርሰን አብረው ማምሽት ካቆሙ ቀናት አልፈዋል። የሚገናኙት ቁርስ ላይ ብቻ ነበረ። በዚያን ቀን ጠዋት ፓተርሰን ያወራለት ዜና ከመርዶ አይሻልም ነበረ። እነ ዎከር ወታደራዊ ሰልፍ ባሳዩበት ዕለት በጄነራል ፓተን የሚመራው ጦር የሙዋዝን ወንዝ ተሻግሮ ወደ ቤልጂግ መሐል ሀገር በመገሥገሥ ላይ ነበረ። በነሐሴም ወር መጨረሻ ላይ እንግሊዞች ብራስልስንና አንትወርፕን ይዘዋል።

“አኛም ከሁለት ቀናት በኋላ እንደምንቀሳቀስ ስምቻለሁ” እለ ፓተርሰን ፊቱ ጠቆር እንደ ማለት ብሎ። ምክር ሊጠጣ ወደ ክንፈሩ አድርጎት የነበረውን ቡና መልሶ አስቀመጠ። ፓተርሰን የተናገረው ልክ እንደነበረ ታውቆታል። ግን ከሶላንጅ እንዴት አድርጎ ይለያት ይሆን? በዚያን ዕለት ምሽት ሶላንጅን ከበራፏ ድረስ ሽኝቷት አልተመለሰም። ወደ ቤቱ ውስጥ ተከትሏት ገባ። ራሱንም ከትከሻዋ ላይ አድርጎ አስቀሰ። ሶላንጅም ነገሩን በደመ ነፍሷ አውቃው ነበረና ከደረቷ እስጠግታ አቀፈችው። በምክር ጥቁር ፀጉር ላይ እንግዳ አየችንከባለለ ወረደ። እንዳቀፈችውም ወደ መኝታ ቤቷ ገባ። ጉን ሰጉን እንደተቀመጠም ሶላንጅ የመጀመሪያ ፍቅረኛዋን ከንፈሮች ሳመቻቸው። ምክርም እጅ ጉርድ የነበረውን ሰማያዊ ቀሚሷን አወለቀላትና ተኘ። ሶላንጅ ሰምክር ከብረ ንፅህናዋን በፍቅር ሰጠችው። ከዚያም ከደረቱ ላይ ተኝታ እንባ እነባች። ምክርም እንባዎቿ የሚንቆረቆሩበትን ጉንጮቿን ሳማቸው። የምክርና የሶላንጅ ፍቅር ጊዜ በማይፍቀው ማኅተም ታተመ።

“ካየሁህ ቀን ጀምሮ ልቤ እንደተንጠሰጠለልህ እንደነበረ ታውቃለህ ሳም?” አለችው ሶላንጅ። ትንፋሷ ቁርጥ እስከሚል ድረስ ሳማትና። “ህይወቴ ነሽ ሶላንጅ” አላት።

በየትኛው አንጀት ጨክኖ ከሶላንጅ እንደሚለይ አያውቀውም። ሶላንጅም በሆጂ ትወቀው አንጂ፤ ስለ መለያየታቸው አንዲነሳባት አትፈልግም። ከድቅድቅ ጨለማ ከጠቆረ ሕይወት አውጥቶ ነፍስ የዘራባት ምክር ነበረ። ከእንግዲህ ምን አለኝታ አላት? ከመኝታዋ ስትነሳ የሚታያት ከምክር ጋር የሚገናኙበት ሰዓት ነበረ። እጅ ለእጅ ተያይዘው በስዩን ወንዝ ዳር የሚንሸራሸሩበት ሰዓት የምክር ንግግር፤ ቀልዱ፤ ደግነቱ፤ ሩህሩህነቱ... ሶላንጅ አይለምዱ ልምድ ስመደች። ከምክር ተለይታ ምን ይውጣት ይሆን? የዳሮው ብቸኝነቷ በተሻላትም ነበረ። በገዛ እጇ መድኃኒት የማይገኝለት ፍቅር የሚሉት በሽታ ገዛች። በህይወት አያሉ ሰፍቅረኞች መለያየት ደግሞ ከሞትም የባለ መራራ ነበረ። ለሶላንጅ ሰቆቃ አንዳችም አፅናኚ ኃይል አይገኝለትም።

በመጨረሻውም ምሽት ከደረቱ ላይ ተኝታ ያስማቋረጥ ትንሰቀለቅ የነበረችውን ሶላንጅን ምክር ሊያፅናናት ሞከረ። “የጀርመን ጦር ዙሪያውን ተከቧል። ከእንግዲህ በርሊንን ለመያዝ ግፉ ቢል ሶስት ወር ቢፈጅ ነው። ከሶስት ወራት በኋላ አብረን እንሆናለን ማለት ነው። የገናኝ በዓል ብቻሽን አትውይም” ሲል ከወርቅ የጠራ ፀጉሯን እያሻሽ ነገራት። ዓይኖቿን፤

ጉንጮቿን፤ ከንፈሯን፤ አፍንጫዋን፤ ግንባሯን ሁሉ ተራ በተራ አየላም እንደ ሀፃን ልጅ አባባላት።

“ሶላንጅ የኔ ፍቅር ... ላንጅ ያለኝን ፍቅር ቃላት ሊገልፁት አይችሉም። ልቤ የአንቺ ብቻ መሆኑን እምልልሻለሁ” አላት። እንደ ሶላንጅ ያለች ልጅ የትም አላየም። በፓሪስ ውስጥ በጣሊያን፤ በሐርቫርድ አላጋጠመውም። የመጀመሪያ ፍቅሩም ሶላንጅ ነበረች። “ጦርነቱ እንዳለቀ ወዲያውኑ ነው የምንጋባው” አላት ምክር ከደረቱ ላይ ቀና አድርጎ ዓይን ዓይኗን አያየ። አሁንም እንባዋ አያቋርጥ እንጂ መልስ አልሰጠችውም።

“እሺ በይኝ እንጂ ሶላንጅ?” ሲል መልሶ ጠየቃት። መልስ ልትሰጠው አሁንም አልፈለገችም ነበረ። “እንጋባለን ስትይ ቃል ግቢልኝ?” ሲል ደጋግሞ ሰመናት።

በዚያን ወቅት ያደረገትን ፍርሃት ለመገሰፅ ተቸግራ ነበር። “ሳም” አለችና ጉንጭን ጉንጨን በሁለት እጆቿ ይዛ ትኩር ብላ አየችው። “ሳም ጦርነቱ አስከፊ ነው። ሰብዙ ነገሮች መለዋወጥ ምክንያት ሊሆን ይችላል። ሳም...” ሳያስጨርሳት ከክንፈሩ አስጠግቶ ትንፋሽ እስኪያጥራት ሳማት። የሶላንጅ አነጋገሯ፤ የሰም አጠራሯ፤ ትንፋሷ፤ ፀጉሯ፤ ዓይኗ ... ሁሉም ሁሉም የምክርን ልብ እንደ ሰም አቀሰጠት። የርሱም በመሆኗ ራሱን በቁሙ ከመንግስተ ሰማይ እንደገባ ሰው አድርጎ ቆጠረ።

“ግን እኮ ሳም ጦርነቱ ካለቀ ፓሪስን ትረሳና ወደ አርቫርድ ትመለስ ይሆናል” አለችው ሶላንጅ። አባባሏ ፓሪስን ሳይሆን እኔን ትረሳኝ ለህ ማለቷ ነበረ። ነገሩ ለምክርም ገብቶታል።

“የፓሪስ ሕንፃዎች ውበት ሊረሳኝ ይችላል። ግን የአንቺ ዓይኖች፤ የአንቺ ፀጉር፤ የአንቺ ገላ አይረሳኝም። ሶላንጅን አልረሳም። ስለ ተጠራጠርሽኝም” አለና ምክር ከጉያው አስገብቶ ጭምቅ አድርጎ አቀፋት። እንደዚያም ጊዜ እንዴም አልጨከነባትም። አድራጉቱ ሁሉ የአልህ ነበረ። የሁለቱም ስሜት እኩል ሊረካ ምክር በጀርባው ተኛና ጉትቶ ደረቱ ላይ አደረጋት። “አሁንኑ ፍፁም እንደምወድሽ አልገባሽም? ሶላንጅ ባልወድሽ ኖሮ ያን ያህል አስቸግሮሽ ነበረ? እንደሌሎቹ ወታደሮች በፓሪስ ውስጥ ከሌሎች ሌቶች ጋር መጫወት ያቅተኝ ነበረ? ምን ያህል እንደማፈቅርሽ እንዴት ትጠረጥሪኛለሽ? ስታይኝስ ቃለ አባይና ባለፈ አመስልሻለሁ። ይልቁንስ ከአሁኑ ራስሽን አዘጋጂ። ጦርነቱ እንዳለቀ ወደ ሀገራ ብቻዩን

ብርቅርቅታ

እንደማልሄድ እወቁ። ካንቺ ጋር ነው ሶላንጅ፤ አብረን ነው የምንሄደው እሺ? አላት።

ራሷን ዘንበል በማድረግ የእሺታ ምልክት አሳየችው። ሶላንጅ ምክርን መጠራጠር ብቻ ሳይሆን በሆዱ የፈራችው ሌላ ነገር ነበረ። ያ ጦርነት የምትወዳቸውን ሁሉ አሳጥቷታል። ምክርስ ከሚቀረው ጦርነት በደህና ይመለስ ይሆን? አሁን አለች የምትለው ምክር ብቻ ነበረ። ጦርነት ጨካኝ ነው። ሶላንጅ በጣም ነው የፈራችው። ያለመጠንም ከመፍራቷ የተነሳ ምክርን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ፍፁም የራሷ ልታደርገው ፈለገች። ለፍቅሯ ገደብ አልነበረውም። ይሉኝታም የሚባለውን ነገር ረሳችው። እንቅልፍ የሚባል ነገር በዓይናቸው ዘወር ሳይል አነገ።

በመንቀሳቀሻው ዕለት ምክርን ባቡር ጣቢያ ድረስ በመሄድ ልትሸኝ ው ፈልጋ ነበረ። ምክር ግን አለማስፈለጉን ነገራት። በአደባባይ ሲያለቅስ ለመታየት አልፈለገም። ሶላንጅም ፍርሃቱ ገብቷታል። ከአልጋው ውስጥ ወጥቶ ሰራውን ለበሰ። ሽሚዙንም በማጥለቅ ላይ እንዳለ ሶላንጅ ከተኛበት አርቃኑን የነበረውን ሽንቃጣ ሽንጡን አየች። ሽሚዙን ጉተተችና መልሳ አስተኛችው። የሰራውንም ቀልፎች በጣቶቿ ፈታቸው። ምክርን እንቅ አድርጋ አቅፋው ተኛች። የመለነባበቻ ፍቅራቸውን ተለዋወጡ። ምክር በራፉን ከፍቶ ሲወጣ ሶላንጅ እንዳታይ ፊቷን ተሸፍና ነበረ። ምክርም ቢሆን ዞር ብሎ ለማየት ፈራ። ያን ጊዜ ተመልሶ የሶላንጅን ሁኔታ ቢያየው ኖሮ ምናልባትም ከሰራዊቱ ሲከዳ ይችል ነበረ።

ምክር በደረሰበት ጦር ሜዳ ሁሉ ከቀድሞው በበለጠ ወኔ ተዋጋ። የርሱ ግምት ጦርነቱ ቶሎ ይፈፀምና ከገና በዓል በፊት ወደ ሶላንጅ እመለሳለሁ የሚል ነበረ። ግን በመስከረም ወር ማለቂያ ላይ ሁኔታው ሁሉ እንደተጠበቀው ሳይሆን ቀረ። ለገናም ወደ ሶላንጅ የመመለሱ ጉዳይ የቀን ህልም ሆነ። ጀርመኖች እንደተወራው በቀላሉ የሚሸነፉ አልነበሩም። ከምንጊዜውም በበለጠ ቆራጥነት ነበር የሚዋጉት። በጥቅምት ወር ማለቂያ ላይ አሜሪካኖች መጠነኛ ድል ተቀዳጁ። ግን ያም ሆኖ የከረምቱ ወራት በመግባቱ እንደልብ ወደፊት መግፋት አልቻለም። በረዶና ጭቃው አላሳውስ አላቸው። ልክ ከአንድ ዓመት በፊት በኔፕልስ ተራራዎች አካባቢ ይወርድ እንደነበረው ዓይነት ዶፍ ነበረ አሁንም የሚጥለው። ከጥቅምት እስከ ህዳር ባለው ጊዜ ውስጥ የአሜሪካን ጦር ጉልህ እንቅስቃሴ ለማድረግ ተሳነው። ጀርመኖችም አዳዲስ የታንክ ብርጌዶች በማከታተል ወደ ጦር ግንባሩ ይልኩ ስለነበረ የጦርነቱ ጊዜ እንደሚራዘም ግልፅ ሆነ።

ብርቅርቅታ

በህዳር ወር አጋማሽ ላይ ትልቁ የበልግ ጦርነት ተጀመረ። በቃል ኪዳን መንግስታት የጦር ኃይሎች ላይ ለአንድ ሳምንት ያለማቋረጥ የመድፍ ጥይት ዘነበባቸው። እንዳውም እንኳን ሰ ጀርመኖች ሊሸነፉ የድል ሚዛኑ ወደነርሱ አዘንብሎ ነበረ። ሆኖም የቃልኪዳኑ መንግስታት የአየር ኃይል የበላይነት ስለነበረው የጀርመኖችን ቅስም ሊሰብረው ቻለ። የጀርመን ታንኮችና መድፎች ማንራታቸውን አቁመው ለማዩም ሊጠራ የቻለው ከሰባት ቀናት በኋላ ነበረ።

በገና በዓል ዋዜማ ምሽት ምክርና ፓተርሰን በበረዶ ከተሸፈነች የቀበሮ ጉድጓድ ውስጥ ተቀምጠው ለዕለቱ የተሰጣቸውን ራሽን በመብላት ላይ ነበሩ። የምክር ዓይኖች ተስፋ የመቁረጥ ምልክት ይነበባቸዋል። በተጣበቁት ጉንጮቹ ላይ ያደገው ሂሙም ሽማግሌ አስመስሎታል።

“ከአምናውና ከዘንድሮው ምግብ የቱ ይሻላል?” አለ ፓተርሰን ምክርን ለማዘናናት ሲል።

“የአምናው” አለው ምክር።

“ተው የዘንድሮው ይሻላል” ሲል ፓተርሰን በማሸፍ ተናገረ።

“ለእኔስ የአምናው” አለ ምክር።

“የአምናውን የመረጥክበት ምክንያት ይገባኛል። ያን ጊዜ ሐሳብና ጭንቀት የለብህም ነበረ። አሁን ግን እንዳው እህሉም ጭምር ስላስጠላህ ነው” አለው ፓተርሰን።

“እኔ ወንዱ ይህን ያህል የተጨነቅሁ ሶላንጅስ ምን ውጧት ይሆን?” አለ ምክር እየተከዘ።

“ያው አንተነ አያሰላሰለች ማልቀስ ነዋ! እርሷን በመለሰች ልጅ መወደድ ትልቅ ዕድል ነው” ሲል ፓተርሰን መለሰለት።

“ለምን ቸኩላታ አልሰጥህም?” አለና ምክር ከኪሱ ውስጥ የደረቀ ብስኩት አውጥቶ እጁን ዘረጋለት።

“ባታስጉመጀኝ ምን አለበት?” ብሎ ፓተርሰን ራሱን በምሬት አወዛወዘ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን በዚያን ወቅት እነ ፓተርሰን ለምግብ የሚጓጉበት ጊዜ አልነበረም። ከላይ በረዶው ይወርድባቸዋል። ዙሪያቸውን የጀርመን ጥይት ያፋጭባቸዋል። ፓተርሰን ቀድሞውኑም ቢሆን ለነፍሱ

ይላላታል። ምክርም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መጠንቀቅ አምጥቷል። ሕይወቱን ለሶላንጅ ለማቆየት ሲል መፍራት ጀምሯል።

የአሜሪካው ጦር የቦንን ከተማ ለመያዝ የቻለው በየካቲት ወር አጋማሽ ላይ ነበረ። ብዛታቸው ሶስት መቶ ሃያ አምስት ሺህ የሆነ የጀርመን ወታደሮች ተማረኩ። በመጋቢት አስራ ስምንት ቀንም ከምስራቅ ወደ ምዕራብ እየገፉ የመጣው የሶቭየት ጦርና ከምዕራብ ወደ ምስራቅ በመገስገስ ላይ የሚገኘው የአሜሪካ ጦር በቶርጋው መንደር ተገናኘ። በርሊንም ሚያዝያ አንድ ቀን ተያዘች። በስሜን አፍሪካ በርሃ፣ በጣሊያን ተራሮች፣ በፈረንሳይ ሽለቆዎችና በጀርመን ሜዳዎች ላይ የተካሄደው የነምክር የጦርነት ገድል በርሊን ላይ አበቃ። ምክርና ፓተርሰንም እንደ ወንድማማች ተቃቅፈው አለቀሱ። ከጉናቸው ብዙዎቹ ጓደኞቻቸው ወድቀዋል። ፓተርሰን አይወደም የሚለው አለቃ እንኳን ያቺን የደስታ ዕለት ለማየት ዕድል አላገኘም ነበረ።

ምዕራፍ ሶስት

ለምክር የተሰጠው የሶስት ቀናት ፈቃድ ብቻ ነበር። ከዚያ በኋላ ግን በቀጥታ ወደ ሀገሩ እንደሚመለስ ተነግሮታል። እርሱም በቀጥታ ወደ ፓሪስ ሄደ። ሶላንጅም ከበፊቱ ይልቅ የከላች ብትመስልም እንደ ነበረች አገኛት። በአነኛ በሶስት ቀናት ውስጥ እንደ ሁለቱ ፍቅረኞች ደስተኛ ለው አልነበረም። ስለዚህም እነኚህ ቀናት ለነሶላንጅ ፈጠነባቸው። በመጨረሻም ምክር ወደ በርሊን የሚመለስበት ዕለት ደረሰ።

ሶላንጅ ባቡር ጣቢያ ድረስ ሄዳ ሸኘችው። ምክር አሁን ልብ ሙሉ ነበረ። ከእንግዲህ ከሶላንጅ የሚለየው ኃይል አይኖርም። እምታለሁ የሚለውም ስጋት ቀርቷል። ስለዚህ ሶላንጅ ባቡር ጣቢያ ድረስ መጥታ ብትሸኘውም እንደማያለቅስ ታውቆት ነበረ። እርሷ ግን ራሷን በምክር ትከሻ ላይ እድርጋ ለረጅም ጊዜ ስትጎበኝቅቅ ቆየች። ባቡሩም መንቀሳቀስ ሲጀምር ነበረ ምክርን የለቀቀችው።

ምክር ለሶላንጅ ቀለበት አድርጎላታል። ከዚያም በኋላ ነው መቀያየሪያ የሚሆኑ ልብስና ጫማ የገዛላት። ለአራት ወራት ያህልም ሊረዳት የሚችል መጠነኛ ገንዘብ አስገድዶ ሊለጣት በቅቷል። ፓሪስ ውስጥ ሊጋቡ ይችሉ ነበረ። ግን ምክር ቀደም ሲል ወደ አሜሪካ ሔዶ ለመኖሪያቸው የሚሆን ቤት እንዲያዘጋጅ ተለማው። በተጨማሪም ከወታደርነቱ ለለሚሰናበት ለመተዳደሪያቸው ሥራ ማግኘት ነበረበት። ከዚያም ጥቂት ገንዘብ አጠራቅሞ ሊልክላትና እርሷ በቱሪስት ስም ወደ አሜሪካ እንድትመጣ ተነጋግረው ጨርለው ነበረ።

ሶላንጅ ባቡሩ ለዓይን እስኪለወር ድረስ በቀኝ እጇ የያዘችውን ነጭ መሐረብ በማውለብለብ ላይ ነበረች። ባቡሩም እኩለ ሌሊት ላይ ከበርሊን ደረሰ። ምክርም በቀጥታ ወደ ጦር ሰፈሩ ሄደ። ፓተርሰን ከመኝታ ከፍላቸው ውስጥ አልነበረም። ፓተርሰን የበርሊንን ልጃገረዶች ሊያማርጥ ነበረ ውሎውና አዳሩ። ምክርም ከአልጋው ላይ ጋደም አለና እርሱና ሶላንጅ ስለሚመለሩት ትዳር ሲያስብ ቆየ። በዚያው እንቅልፍ ወለደው። ፓተርሰን የበርሊን ኑሮ ጥሞት ነበረና ለሁለት ሳምንታት

የመቆየት ዕድል ተሰጠው። ከምክርም ጋር በኒዮርክ ከተማ ለመገናኘት ተቀጣጥረው ምክር በማግኘቱ ወደ አሜሪካ በረረ። ከፎርት ዲክስ የጦር ሰፈር ደርሶ ከሠራዊት አባልነቱም እንደተሰናበተ ወደ ኒውዮርክ ሄደ። ከፔን የባቡር ጣቡያ ወርዶ በኒውዮርክ ጉዳዮች ላይ ሲጓዝ ልክ በጨረቃ ላይ ያረፈ ነበረ የመሰለው። ለሶስት ዓመታት በበረሃ ሲቆይ፣ በዝናብና በበረዶ ሲወገር፣ በጭቃ ሲጨማለቅ ነበረ የከረመው። የኒውዮርክ ከተማም ሆነች ነዋሪዎቿ ያጠርነት ሥጋት ሲያልፍም አልነካቸውም። የሕዝቡ እንቅስቃሴ፣ የመኪናው ትርምስ ከቀድሞውም ብሶበት ነበረ። ምክር መኝታ የተከራየው ከትንሽ ሆቴል ውስጥ ቢሆንም፣ የኒውዮርክን ኑሮ እስከሚላመደው ድረስ ጊዜ እንደሚፈጅበት አውቋል። ከጉኑም ሶላንጅም ሆነች ፓተርሰን ባለመኖራቸው ብቸኝነት አጥቅቶት ነበረ። ሆኖም ሥራ መፈለግ፣ ማፈላለግ ነበረበት።

ከወታደርነት ሲሰናበት የተሰጠው መቶ ሃምሳ አራት ብር ብቻ ነበር። ከዚሁ ላይ ለመኝታና ለምግብ እየከፈለ ብዙ ቀን ለመቆየት አይችልም። ወጪውን መቀነስ ነበረበት። እንደተቃጠሩት ፓተርሰን ከሁለት ሳምንት በኋላ መጣ። ይህም ለምክር ታላቅ አፎይታ ነበረ። ከፓተርሰን ጋር በመኖር ለመኝታ የሚያወጣውን ገንዘብ አዳነ። እንደ አጋጣሚ በአንድ ሆቴል ውስጥ በአስተናባሪነት ሥራ አገኘ። ስለ ወደፊት ዕድሉ እንስቶ ለሶላንጅ ያጫወታት ነገር ነበረ። እርሷም ቢሆን የተዋጣላት ተዋናይ እንደሚወጣህ እርግጠኛ ነች እንዳላችው አልተረሳውም። ቀን ቀን ሲሰራ እየዋለ ማታ ማታ የተዋናይነትን ሙያ ለመቅሰም በአቅራቢያው ከነበረው የኪነጥበባት ትምህርት ቤት ተመዘገበ። ቁመናውና የተፈጥሮ ተሰጥኦውም ታከለበትና በሐምሌ ወር ላይ በአንድ ተውኔት ውስጥ ተካፋይ የመሆን ዕድል አጋጠመው። ደስታውንም ለመግለፅ ለሶላንጅ ደብዳቤ ጻፈላት።

በመስከረም ወር ላይ የራሱን ቤት ለመከራየት በቃ። ለሶላንጅም ገንዘብ ልካላት ነበረና በመስከረም ሃያ ስድስት ቀን ዴ ግራስ በሚባለው መረከብ ከኒውዮርክ ወደብ ደረሰች። ቀኑ ጥርት ያለና የደስ ደስ ያለው ነው። በወደቡም አካባቢ መጠነኛ ነፋስ ይነፍሳል። እንደ ሶላንጅና ምክር ከልብ ለሚፋቀሩ ወጣቶች ከዚያን ቀን የተሻለ መገናኛ ዕለት ሊኖር አይችልም ነበረ። ከመርከቡም ከመውረዱ በፊት አይታው ነበረና ደረጃዎቹን ቶሎ ቶሎ ተራምዳ ወርዳ እየበረረች ከደረቀ ተሰጠላች። እርሱም በጠንካራ ከንዶቹ እቅፍ እንዳደረጋት ለብዙ ጊዜ

ተቃቅፈው ቆዩ። በቀኝ እጁ ከአገጫ ቀና አደረጋት። ከዓይኖቿም የደስታ እንባዎች ይንከባለሉ ነበረ።

“ሶላንጅ ምን ያህል አፈቅርሽ መሰለሽ? አንቺንስ በማግኘቱ አምላክ እንደኔ የወደደው ሰው ይኖር?” አለና እርሱም የደስታ እንባ አነባ። እንደ ተቃቅፋም ከወደቡ ወጡ። ወደ አዲሱ መኖሪያ ቤታቸውም በታክሲ ሄዱ። ከበራፋም እንደ ደረሱ ምክር ከንፈሯን ሳማትና ሳታስበው አንከብከቦ አቅፏት ወደ ውስጥ ገቡ። ከዚያም ለተከታታይ ቀናት ከሥራ ቀርቶ አብሯት ቤት መዋሉን መረጠ። የሁለቱም ፍቅር ከግምት በላይ ነበረ። ቁርስ በልተው መተኛት ነው። ምሳ በልተው ያው ነው። ከራትም በኋላ እንደዚያው።

ገና ሲቃረብ ነበረ፣ ምክርን ስለወደፊት ዕድሉ አጥብቆ እንዲያስብበት ሶላንጅ ልትገፋፋው የጀመረችው። ለምክር ግን፣ ከአንድ ነገር በስተቀር ሁሉም ሕልም መስሎት ነበረ የሚታየው። በርሱ ህይወት ውስጥ ቦታ የነበራት ሶላንጅ ብቻ ነበረች። በመሆኑም ለሶላንጅ ሲል ብቻ መሥራት ነበረበት። መሥራት ብቻ ሳይሆን ዝነኛና ሀብታም ሊሆን ቆርጧል። ለሶላንጅ ሲል ማናቸውንም መሥዋዕትነት ለመክፈል ቆርጧል። በልጅነት ዕድሜዋ ሐዘን የተፈራረቀባት ሶላንጅ አሁን ፍፁም ደስተኛ መሆን አለባት። ምክር የተያያዘውን የተዋናይነቱን ሙያ ማጠናከር ነበረበት። ከሶላንጅ መለየት ቢሆንበትም ማታ ማታ የጀመረውን ትምህርት ቀጠለ። በመምህራኑም ዘንድ አድናቆትን አግኝቶ ነበረ። ከብሮድዌይ ትያትር ቤቶች ሥራ አስኪያጆች ጋር ያስተዋወ ቁትና በአንዳንድ ተውኔቶች ውስጥ የመካፈል ዕድል እንዲያገኝ የረዱትም መምህራኑ ነበሩ።

እንደ ዱሮው ባይሆንም ከፓተርሰን ጋር አልፎ አልፎ ይገናኙ ነበረ። ፓተርሰን የሕግ አገልግሎት ድርጅት አቋቁሟል። ማርጆሪ የምትባልም ልጅ አጭቶ ነበረ። ማርጆሪ ደግሞ በሶላንጅ ውበት ትቀና ነበረና አትወዳትም ነበረ። በሶላንጅ ሳቢያ ባሏንም ምክርን ሰለጠላቸው ፓተርሰንና ምክር አዘውትረው እንዲገናኙ አትፈልግም። ፓተርሰንና ማርጆሪ በተጋቡም ጊዜ ለሰርጋቸው ከፍተኛ ድግስ ተደግሶ ነበር። በግብዣውም ላይ ከሰባት መቶ በላይ እንግዶች ተጠርተዋል። ለምክርና ለሶላንጅ ግን ጥሪ አልተደረገላቸውም ነበረ። ምክንያቱም ማርጆሪ መሆኗን ስለሚያውቁ ለደካማው ፓተርሰን አዘነሉት እንጂ አልተቀ የሙትም።

መከር በተዋናይነቱ ለዓመት ከመንፈቅ ያህል ሲለማመድ ቆየ። ሶላንጅም ከተማውን እያወቀችው በሔደች ቁጥር ከመከር ጉን አትላይም ነበረ። የሁለቱ መፋቀር መንፈሳዊ ቅናት ያሳደረበት ሥራ አስኪያጅ ነበረ በሚቀጥለው ተውኔት ውስጥ ለመከር ዋነኛውን ገቢ የሰጠው። መከርም ሌት ተቀን በመለማመዱ ትያትሩ ተደናቂነትን አተረፈ። ለአራት ወራት ተኩልም በተከታታይ ሊታይ ቆየ። ትያትሩን ለማየት ከቦስተን ከተማ ሕዝብ ጥያቄ በመቅረቡም መከርና ሶላንጅ ወደዚያ ሄዱ። ለስድስት ዓመታት ያህል ዓይኗን ያላየው እህቱ ኢሊን ትዝ ያለችውም ያን ጊዜ ነበረ።

ኢሊንን ሲያገኛት የቻለው ቀድሞ ከምትሰራበት ቡና ቤት ሔዶ በማጠያየቅ ነበረ። መርከቢኛ የነበረም ባል አግብታ ከከተማው ወጣ ካለ መንደር ውስጥ እንደምትኖር ሰማ። ኢሊን ከዱርውም ይልቅ አሁን ከስታ ነበረ። እነመከርም በደረሱበት ጊዜ መጠጥ በማብዛቷም ሊሆን ይችላል እነጋገሯ ሁሉ ልክ አልነበረም። ባሏም የርሷው ቢጤ ሰካራም ነበረ። ከሶላንጅም ጋር ካስተዋወቃቸው በኋላ ብዙም ሳይቆይ ወደ አረፋበት ሆቴል ተመለሰ። ሶላንጅም ኢሊንን በመታዘቧ የመከር እህት ናት ብላ ለማመን ከቶም አልቻለችም ነበረ። መከር መልክ መልካምና ደልዳላ ቁመና ያለው ነው። ኢሊን ግን በጣም ቀጭን ነበረች። የርሷ ፀጉር ቀይ ነው። የመከር ግን ጥቁር ነው። በመልካም እነጋገርም ጭራሽ አይመሳሰሉም ነበረ። መከር ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መጠጥ መጠጣት ቢጀምርም እንደ ኢሊን ሰለኛ አልነበረም። ስለዚህ ሶላንጅ ልትረላት፣ ስለርሷም ዳግመኛ ለመከር እንደማታነሳበት ወሰነች።

ከቦስተን ወደ ኒውዮርክ ተመልሰው ብዙም ሳይቆዩ መከርን ታላቅ ዕድል ጠበቀው። «ዋይልደርነስ» በሚለው ታላቅ ተውኔት ውስጥ ለመከር ዋነኛውን ክፍል ተሰጠው። ብዙም ገቢ የሚያስገኝ መሆኑ ስለሚታወቅ፣ መከርን በመወከል የተፈራረመለት ፓተርሰን ነበረ። ዕለቱንም ሻምፖኝ በመክፈት አከበሩት። በዚያንም ዕለት ምሽት ነበረ መከር ሌላም የምስራች የሰማው። ሶላንጅ መፀነሷን ስትነግረው ከመጠን በላይ ተደስተ። ከእንግዲህ መከር ሀብትም፣ ዝናም እግኝቷል። የርሱንና የሶላንጅን ደስታ ፍፁም ለማድረግ ደግሞ ልጅ ሊያገኙ ነው። የመከር ምኞት ሊሟላለት ነው ማለት ነው።

መከር ከቀድሞውም ይልቅ የተዋጣለት ተዋናይ መሆኑን በአዲሱ ተውኔት እስመሰከረ። ስለ ተውኔቱም ሆነ ስለ መሪ ተዋንያኑ መከር ጋዜጦች ሰፋ አድርገው በየዓምዳቸው በመፃፍ አድናቆታቸውን ገለፁ። በተውኔቱም ውስጥ የመከር ፍቅረኛ ሆና የሰራችው ባርባራ ጆርጅ ከመከር ያላነሰ ሙገላ አገኘች።

ምዕራፍ አራት

የዋይልደርነሰ ተውኔት ለብዙ ወራት በተከታታይ ሲታይ ከረመ። የምክርም ስምና ዝና በመላው አሜሪካ ተናኝቶ ነበረ። በመዝጊያውም ዕለት ሶላንድና ፓተርሰን በትያትር ቤቱ ተገኝተው ነበረ። ተውኔቱም ወደ መጋመሱ ሲቃረብ ሶላንድን ምጥ አፋፍሞ ያዛት። ወደ ሐኪም ቤትም የወለዳት ፓተርሰን ነበረ። በማግሥቱ ጠዋት ላይ ሴት ልጅ ተገላገለች። የተወለደችው አራስ እንደ አባቷ ጥቁር ፀጉር ነበራት። የእናቷም አረንጓዴ ዓይኖች ወርሳለች። በጣምም የምታምር ልጅ ነበረች። ከፓተርሰንም የቀረበ ወዳጅ ስላልነበራቸው የክርስትና አባቷ እንዲሆን ተሰመነ። ማርጆሪም፣ ባታፈቅራቸውም የፓተርሰን ባለቤት በመሆኗ ብቻ ለአራሷ የክርስትና እናት ሆነች። በዚያም ዕለት ፓተርሰን ለክርስትና ልጁ ሂላሪ የሚል ስም አወጣላት።

እነምክር መኖሪያ ቤታቸውን የቀየሩት ቀደም ሲል ነበረ። ሰፊ ቤት እንደሚያስፈልጋቸው ግልፅ ነው። የምክር እንግዶች ቁጥር እየጨመረ በመሔዱ በእንድ ወር ጊዜ ውስጥ ብዙ የተውኔት አዘጋጆች ከቤቱ በመመላለስ ከነርሱ ጋር አብሮ እንዲለራ ጥያቄ አቅርበውለታል። በመጨረሻ ላይ አንዱን ደስ ያለውን መምረጥ ነበረበት። ልምምዱም ጊዜ የሚፈጅና ከባድ ቢሆንም ምክር ለሶላንድና ለሂላሪ ፍቅሩን የሚገልፅባቸው ሰዓታት ቆጥቦ ነበረ።

ሂላሪ በዘጠኝ ወራት እንደልቧ እየዳኸች ቤቱን ለታዳርስ ነበረ የምትውለው። በተለይ ለአባቷ የነበራት ፍቅር ሰዩት ያለ ነበረ። ከመታጠቢያ ቤት ገብቶ ዒሙን ሲላጭ ትመጣና ከእግሩ ትጠመጠ ማለች። ከፅህፈት ጠረጴዛው ተቀምጦም በመሥራት ላይ ከሆነ 'ባ፣ባ፣ባ' እያለች እስቲያቅፋት ድረስ ዙሪያውን ትዞራለች። ምክር ልጅ ከማፍቀሩ የተነሳ ሌላም ልጅ እንዲወለድለት ጓጎቶ ነበረ። ሆኖም ሶላንድ ጥቂት መቆየቱን ፈለገች። ሂላሪን በእንክብካቤ ማሳደጉን መረጠች። የባልና የሚስቱም ፍቅር እየተጠናከረ ሔደ። የሶላንድም ውበት ከቀድሞው ይልቅ አሁን እያበበ መጣ። ጋዜጦችና መፅሔቶች ፎቶግራፏን እያወጡ ስለ

ቁንድና ማወደስ ጀምረው ነበረ። ቅርጿም ሆነ መልካ ለፊልም ተዋናይነት ወይም ለሞዴልነት የተሰጠ በመሆኑ ይህንኑ በማስመልከት እንዳንድ ድርጅቶች እነጋግረዋት ነበረ። እርሷ ግን ጥሩ የቤት እመቤት ሆና ባሏንና ልጇን በማፍቀር መወለኑን መረጠች።

ሶላንድ ሁለተኛ ልጇን የፀነለችው ሂላሪ አራት ዓመት ከሞላት በኋላ ነበረ። ምጥም በያዛት ጊዜ አሁንም ወደ ሆስፒታል የወለዳት ፓተርሰን ነው። ሶላንድ ሴት ልጅ ደገመች። አራሷም ልክ እንደናቷ ወርቃማ ፀጉርና አረንጓዴ ዓይኖች ያሏት ነበረች። ፓተርሰን የምስራቹን ስምክር ሊያበስረው ፈልጎ ልምምድ ወደ ሚያደርግበት ትያትር ቤት ስልክ ቢደውልም ሲያገኘው አልቻለም። በማጠያየቅ እንደተረዳውም ምክር ልምምዱን ጨርሶ አብራው በመሪ ተዋንያንነት ከምትለራው ሴት ጋር ተያይዞው መሄዳቸውን አወቀ። ወደ መኖሪያ ቤቱም እንዳልተመለሰ እረጋግጧል። የምክር ጠባይ ከቅርብ ጊዜ ወዲህ መለዋወጡን ፓተርሰን በሚገባ ተረድቶታል።

ምክር ወደ ሆስፒታል የመጣው በማግስቱ ረፋዱ ላይ ነበረ። በዚህም ሶላንድ ቅሬታ ገብቷታል። ሌሊቱን ሁሉ ከአሁን አሁን ይመጣል ስትል ስትጠብቀው ነው ያደረገው። እንደ ደረሰም እግረ መንገዱን ገዝቶላት የነበረውን የአልማዝ ቀለበትና የወርቅ አምባር ሰጣት። የሶላንድ አረንጓዴ ዓይኖች እንደ ወትሮው ደስታን አላንፀባረቁም። የት ነው ያደርከው? የሚል የጥርጣሬ ጥያቄ የሚነበብባቸው ይመስሉ ነበረ።

ሶላንድን ወደ ሆስፒታል እንዳመጣት ሁሉ ወደ ቤትም መልሶ የወለዳት ፓተርሰን ነበረ። ምክር ግን በልምምዱ ከባድነት እያመካኘ እንደ ወትሮው ወደ ቤት ለዓት ጠብቆ መምጣት ትቷል። ቢመጣም እንኳን መስወጡን ሶላንድ አይታለች። ከልብሱም ላይ ጠረኑ የርሷ ያልሆነ ሽቶ ሽቷታል። ሆኖም ሁሉንም በትዕግስት ልታሳልፈው ፈለገች። በምክር ላይ ካደረባት ቅናትና ጥርጣሬ ይልቅ ለርሱ ያላት ፍቅር ያመዝን ነበረ። ስለዚህ ልቦናው አስኪመለስለት በሰላም ልትተወው ወሰነች።

አራሷም ልጅ ክርስትና በተነሳችበት ዕለት ምክር በሉል ያጌጠ የእንገት ድሪ ስጦታ አበረከተላት። ከፍተኛ ገንዘብ ያወጣበት መሆኑን ሶላንድ ታውቃለች። ለበደሉ ማካካሻ መሆኑን ሶላንድ ተለምቷታል። በተለይም ለአራሷ የክርስትና አባት ለሆነው ለቅርብ ወዳጃቸው ለፓተርሰን ደግሞ የስጦታው መልዕክት በይበልጥ ግልፅ ሆኖለታል። የአራሷን ልጅ

የክርስትና ዕለት በፍቅር በደስታ አክብረውት ዋሉ። ፓተርሰንም ለአዲሷ የክርስትና ልጅ አሌክሳንድራ የሚል ስም አወጣላት።

ዎከር በርግጥም የተሰፀተ መሰሉ ነበረ። ለጥቂት ቀናትም ለቤተሰቡ የነበረውን ፍቅርና አክብሮት ሲገልፅ ከረመ። መሥራት ስለነበረበት ደግሞ ወደ ትያትር ቤቶች መሔድ ነበረበት። ጃዲስም ተውኔት በመዘጋጀት ላይ ስለነበረ ዎከር ውሎ ሳይረ ቁጥር የተሰመደ ሰዓት ማሳለፉን አመጣ። ቆየትም ሲል እስከናካቲው ማደር ጀመረ። ሶላንጅን ሊያፅናና የሚችል አንድ ሰው ብቻ ነበረ። ፓተርሰን በሶላንጅና በዎከር መካከል ገብታ ስለምታምሳቸው አዲሷ ወጣት ኮረዳ አንድ በአንድ ደርሶበታል። ለሶላንጅ ግን ሲነግራት አልፈለችም።

አንድ ቀን ፓተርሰንን ምሳ ጋበዘችውና በመመገብ ሳይ እንዳሉ “የናንተስ ጋብቻ እንዴት ነው? ልጅህ የማትወልዱበት ምክንያት ለምንድነው?” ስትል ጠየቀችው።

የፓተርሰን ሚስት ማርጆሪ ልጅ መውለድ የምትፈልግ ሴት አልነበረችም። ፓተርሰንም ሲበዛ - ሲበዛ እንደምትንቀው ያውቅ ስለነበረ ሴትን ልጅ ካልወለድሽልኝ ብሎ ማስገደድ አይቻልም። ተገዳ እንኳን በትውልድ ደግሞ ደህና እናት አይወጣትም። ትርፉ የሚወለደውን ህፃን ማስቃየት ነው። ዕድለኛ ብዙን ኖሮ እንዳንቼ ያለች የተባረከች ሚስት ባጋጠመኝ ነበረ” አላት። እንደ እውነቱ የሶላንጅ ሁለቱ ህፃናት ልጆች መልእክ ይመሳሰሉ ነበረ። የሂላሪ መልከና ፀጉር የአባቷን ይመሰላል። ዓይኖቿ ደግሞ እንደ እናቷ ዓይኖች ትልልቅና አረንጓዴ ነበሩ። አራሷ አሌክሳንድራ ግን በምናም በምናም ቁርጥ እናቷን ነበረ የምትመስለው። ፓተርሰን ሶላንጅን አየች ሲያደርጋት ከፊቷ ላይ የትካዜ ምልክት አነበበ። ስለዎከርና ስለ አዲሷ ተዋናይ ፍቅረኛው ድፍን የኒውዮርክ ነዋሪ የሚያውቀው ነው። ስለዚህም ሶላንጅም የማታውቅበት ምክንያት እንዳልነበረ ፓተርሰን ተሰማውና “ምን ሆነሻል ሶላንጅ? ለምን ትካዜ ይገባሻል?” ሲል ሊያፅናናት ሞከረ።

“የእኔና የዎከር ጋብቻ እንደ ዱርው ጤናማ ይመስልሃል?” አለችው ዓይኖቿ እንባ አያቀረሩ።

“ካለበደ በስተቀር ዎከር በጤናው እንደዚህ ይሆናል ብዬ አልገምትም። ዕድሜው ገና ለላሳ አንድ ዓመት ነው። ግን በዓለም ውስጥ ዝነኛ ሰው ለመሆን በቅቷል። በጣምም ሀብታም ሆኗል። ይህ ሁሉ

ተጨማሪም ይሆን የሚሰራውን ያሳጣው? እንቺን የመለለች ሴት ለማግኘት ማንም ቢሆን ቀኝ እጅን በሰጠ” አለ ፓተርሰን ዓይን ዓይኗን እያየ።

“እጅ ለእኔ ምን ያደርግልኛል ፓተርሰን?” አለችና ዓይኖቿን አባባለች። ቀና ብላም ፈገግ አለችና፤ “እኔ እጅ አልፈልገም የምፈልገው ልብ ነው። የዎከርን ልብ ብቻ። ጥፋት ስርቶ በመጣ ቁጥር ለመደለያ ጌጣ ጌጥ ገዝቶልኝ ይመጣል። በሳጥን የሚሞላ ዕንቁና አልማዝ አለኝ። ግን ያሁሉ ለእኔ ምንም አይደለም። ድሃ ሆኜ ዎከር የግሌ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ” አለች ሶላንጅ።

“ይገባኛል” አለና ፓተርሰን በተራው ሲተከዝ ቆየ። ፓተርሰን ለዎከር ሙሉ ነገረ ፈጅ ከሆነ ውሎ አድሯል። በመሆኑም ስለዎከር ሀብት ይዞታ ያውቃል። ሶላንጅ ስለ አልማዝና ዕንቁ ስታወራ ትዝ ያለው ነገር ነበረ። ለርሷ ብቻ አልነበረም ዎከር አልማዝና ዕንቁ የሚገዛው። በየጊዜው የሚቀያይራቸውን ፍቅረኞቹን ዋጋቸው በናረ ጌጣ ጌጦች ያሰጌጥም ነበረ። ለዎከር ገንዘብ መጫወቻው ሆኗል። ለሆነ ላልሆነም መርጨት፣ መርጨት ነበረ ሥራው። በየቀኑ የሚቀያይራቸው ልብሶች በእንግሊዝ ሀገር የተሰሩ ሱፎች ነበሩ። ከህፃናቱ አሻንጉሊት ጀምሮ የሐር ቀሚሶቻቸውም ሆኑ የሶላንጅ ካፖርቶች ጭምር የሚመጡላቸው ከፓሪስ እየተገዙ ነው። ፓተርሰን ዎከርን ገንዘብ እንዲቆጥብ ደጋግሞ መክርታል። የዎከር ገንዘብ ግን በገባበት መጠን መውጫ ቀዳዳ ይፈልጋል።

“ምን ማድረግ እንደሚሻለኝ አላውቅም። እምርሬ ልናገረው እቆርጥና ወዲያውኑ ደግሞ ሆዴ ይዋልልብኛል። ዎከር ተመልሶ የእኔ መሆኑ ሳይቀር አላስቀይመው ስል አስባለሁ። እስካሁንም መመለሱ አልቀረም” አለችና የፓተርሰን ዓይኖች እያየች ፈገግ አለች።

ፓተርሰንም በአድናቆት ሲመለከታት ቆየና “እንደ እሜሪካዊ ሴቶች ሳይሆን ሚዛናዊ አመለካከት ያለሽ ልጅ ነሽ። ይህን ጊዜ የእሜሪካ ሴቶች ቢሆኑ ኑሮ ስንት ጉድ ባፈሉ ነበረ። ባላቸውን በምስጢር የሚከታተል ሰው ይቀጥራሉ። ሰውየው መረጃ ያሰባለባል። ባልየውም በህግ ይከሰስና ከፍተኛ ካሳ እንዲከፍ ይደረጋል” አለ ፓተርሰን።

“ካሳ አልክ ፓተርሰን? የእኔ ፍላጎት መቼ ካሳ ሆነና። የምፈልገው የምወደው ባሌን ብቻ ነው” አለችና እንደ ልማዷ ፈገግ አለች። ቀጥላም “ሁሉም ነገር እንደሚያልፍ፣ እንደሚበርድለትም አውቃለሁ።

ተዋናይ በመሆኑ በቀላሉ ለብልግና ሊገፋፋ እንደሚችል ይታወቀኛል። የሥራው ባህርይ ከተለያዩ ቅንጅ ሴቶች ጋር በሰሚያገናኘው ጥፋተኛ ነው ስል መቶ በመቶ አልፈርድበትም አለች ሶላንጅ።

“እንዳልሸውም ለመከር ጥፋት መንስኤ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። በመሆኑም መቶ በመቶ ላትፈርድበት ትችላለች። ግን ከምክንያቶቹ ውስጥ አንደኛዋ እራስሽ መሆንሽን ታውቂያለሽ?” አላት ፓተርሰን።

“ለምን?” አለችው ሶላንጅ በመገረም።

“እንደ ጣኦት ታመልኪዋለሽ” አላት ፓተርሰን።

“ማምለክ ነው? ሲበዛ ስለምወደው ህይወቴን ጭምር እለዋለታለሁ” አለች ሶላንጅ ከልቧ።

“እንግዲህ መበርታት ይኖርብኛል፤ ወደ አንቺ መመለሱ የማይቀር ነው። አሁን የሚያደርገው ሁሉ ለርሱ ጨዋታ መስሎ ነው የሚታየው። ይህንንም አውቀሽ መፅናናቱ ላይ ነው ቁምነገሩ” አለ ፓተርሰን።

ጥሩ ምክር ነበረ በመጨረሻ ላይ ፓተርሰን የለጣት። እርሱም እንዳለው ታገለች። ባሏም ከስድስት ወራት በኋላ ወደርሷ ‘ማሪኝ’ ብሎ ተመለሰ። በዚያ ተውኔት ውስጥ ከምክር ጋር ተካፋይ የነበረችው ልጅ ሚስቱን እንዲፈታና እንዲያገባት ትነዝዝው ነበረ። ምክር ግን ለጊዜው ሶላንጅን በሌላ ሴት ቢቀይራትም ልቡን እንድ ጊዜ ፓሪስ ጎዳና ላይ ላያት ባለወርቃማ ፀጉርና ባለ አረንጓዴ ዓይኖች ለግላጋ ወጣት ለጥቶት ስለነበረ እንደማይቻል ነገራት። ያቺም ተዋናይ ራሷን ለመግደል ሞክራ ነበረ። ይህም ለርሷና ለምክር መቆራረጫቸው ሆነ።

ምክር ‘ማሪኝ’ ብሎ ወደ ሶላንጅ ከተመለሰ በኋላ ቤተሰቡን ይዞ ለዕረፍት ወደ አውሮፓ ሔደ።

ምክር ቀደም ሲል ባደረገው ዝግጅት መሰረት ወደ ተከራየው ሆቴል አመሩ። ምክር ወደ ሶላንጅ ሔደና አንገቷን እቅፎ ራሱን ከትከሻዋ ላይ እደረገና አለቀለ። ሶላንጅም በተራዋ ከደረቷ አስጠግታ እቀፈችውና የደሰታ እንባ አነባች። እየተንከባለለ የሚወርደው እምባም የምክርን ጥቁር ፀጉር እራሰው። እንዳቀፈችውም ወደ መኝታ ቤት ገቡ።

ሶላንጅ ከዘጠኝ ዓመታት በፊት ክብረንፅህናዋን በፍቅር ለምክር እንደሰጠችው ዛሬም ምክር ቀሚሷን አወለቀላት። እንደ ዱሮአቸውም ተኝ ። የዱሮውም ትዝታ በአዲስ ኃይል ታደሰ። ለመሆኑ ማን አስቦት ነበረ ኩሩዋ ሶላንጅ እንድ የእሜሪካ ተራ ወታደር ትወዳለች ብሎ? ማንስ ገምቶ ነበረ ያች ብቸኛዋ ሶላንጅ በዝነኛ ተዋንያኑ በምክር ሚስትነቷ የመላ እሜሪካ ሴቶች መቀናኛ ትሆናለች ብሎ? ከቶ ማንስ ነበረ የተጠራጠረ እንደ መልእክ የሚያማምሩት የነሂላሪና አሌክሳንድራ እናት ለመሆን ትበቃለች ብሎ? ማንም አልነበረም።

ከሶላንጅም የቀድሞ ቤት ፊት ለፊት ወደ ነበረው ቡና ቤት ሔዱ። መንገዱንም ያቋረጡት እጅ ለእጅ እንደ ተያይዙ ነው። እንደገቡም ቀጥታ የሔዱት ወደ ቡና ቤቱ ባለቤት ነበረ። “ደህና ነዎት ሙሴ ዠልያን” ብትል ሶላንጅ ሰላምታ ሰጥታው ፈገግ አለች። ባለቤቱ አንዴ እርሷን አንዴ ምክርን ሲያይ ቆየና ራሱን ይዞ “ሶላንጅ! ማድሚሴል ሶላንጅ!” አለና ሮሽ። ከዚያም እቅፍ እደረገና ግንቧሯን ከላማት በኋላ ምክርን ፈገግታ አሳይቶ ጨበጠው፤ ቶሎ አለናም ያልተያዘ ጠረጴዛ በዓ ይኑ ፈልጉ ወደዚያ ሁለቱንም እቅፎ ወሰዳቸው። ከባለቤቱም ጋር ብዙ ሲጨዋውቱ ቆየና በፓሪስ ለሶስት ቀናት ያህል ስለሚቆዩ ዳግመኛ እንደሚገናኙ ነግረውት ወጡ። ከዚያም ታክሲ ይዘው ልጆቻቸው ወደ አረፋበት ሆቴል አመሩ።

ከልጆቻቸውም ጋር የራት ሰዓት እስከሚደርስ አመሹ። ሕፃናቱም መተኛታቸውን እንዳረጋገጡ ሞግዚቷን አደራ ብለው እነርሱም ራት ለመብላት ሔዱ። በምክርና ሶላንጅ ጉን ያለፈ የፓሪስ ነዋሪ ገልመጥ ብሎ በእድናቆት ደግሞ ሳያያቸው እያልፍም። በዝብትም ሆቴል ውስጥ የነበረው ማንኛውም ሰው እትኩሮቱ በሁለቱ ላይ ነበረ። በመልካቸው፤ በቁመናቸው፤ በአለባበሳቸው የሚያስቀኑ ባልና ሚስት ነበሩ።

ራት ከተበላ በኋላ ምክርና ሶላንጅ በስዩን ወንዝ አጠገብ እንደ ዱሮአቸው እጅ ለእጅ ተያይዘው ሲንሸራሸሩ አመሹ። ሲደከማቸውም ከእንድ ቡና ቤት አረፍ ብለው ቡና ጠጡ። እጅ ለእጅ እንደ ተያይዙም ወደ መኝታ ከፍላቸው ተመለሱ። እንደ እሜሪካዊ ምክርና ሶላንጅ ሳይሆን ሁለቱም እንደ ፓሪስ ምክርና ሶላንጅ ሲፋቀሩ አደሩ። ፍቅራቸው ታደሰ። በአዲስ ማህተምም ታተመ።

በማግለቱ፤ ህፃናት ልጆቻቸውን ይዘው ፓሪስን ሲጉበኙ ዋሉ። ሂላሪ በዚያን ጊዜ ዕድሜዋ እራት ዓመት ቢሆንም እንደ ዕድሜዋ ጨቅላነት

ዋዛ ልጅ አልነበረችም። በዚያን ዕድሜዋ ከእናቷ የተማረችውን ፈረንሳይኛ ና የአባቷ ቋንቋ የሆነውን እንግሊዘኛ መናገር ትችል ነበረ። አሌክሳንድራ ግን ገና አንድ ዓመት ያልሞላት አራስ ነበረች። ሂሳብ በአንድ እጁ ያባቷን በሌላው እጁ የእናቷን እጅ ይዛ ከሥር ከሥራቸው ድክ ድክ ስትል አሌክሳንድራ ደግሞ በሞግዚት እቅፍ ነበረች። የፓሪስን ዝነኛ ሱቆች አንድ በአንድ አይዘዙም። ሶላንድ አልፈውም ብትልም ከጊቨንኪ፣ ከቻንልና ከዱዋር የልብስ ሱቆች በደርዘን የሚቆጠሩ የተሰያዩ ዘመናዊ ልብሶች ራሱ እየመረጠ ዝግሳት። ለህፃናት ልጆቹም እንደዚሁ። ከካርቲየር የጌጣ ጌጥ ሱቅ ሲደርሱም በውበቱ ዓይኑን የማረከውን አንድ በዕንቁና በሉል ያጌጠ የእጅ አንባር ካልገዛሁልሽ አለ። ያን ጊዜ ግን አሻፈረኝ ስትል ሱቁን ጥላ እስከ መውጣት ደርሳ ነበረ። እርሱ ግን ዝና እንዳትነቃበት ከኋላ ኪሱ ደበቀው።

በዚያን ምሽት ምክርና ሶላንድ ለልጆቻቸው መኝታ በያዙበት በሪትዝ ሆቴል ራት በሱ። በማግስቱ ፓሪስን በለቀቁበት ምሽት ደግሞ በማከሊምና በቱር ደ አርጃ ሆቴሎች አመኩ። ወደ ኒውዮርክም ለመብረር እኩስ ሌሊት ላይ በአውሮፕላን ተሳፈሩ። አውሮፕላኑም ከመሬት አኩብኩብ እንደ ተነሳ ነበረ ምክር ደብቆት የነበረውን አምባር ከኪሱ አውጥቶ ሳታስበው ከሶላንድ እጅ ውስጥ ያጠለቀው። ያደረገውን ስታይ ሳቆችና «ሞዛዛው ምክር» ብላ ከንፈሩን ሳመችው። እርሱም ከደረቱ እቅፍ አደረጋት። እፎይም ሊል በረጅሙ ተነፈሰ። ምናልባት ሶላንድ ፓሪስ ከደረሰች በኋላ ትከዳኛለች የሚል ሥጋት ገብቶት ሰንብቶ ይሆን? ሶላንድ አሁንም ካለ ምክር ሌላ ህይወት የሌላት ሌት ነበረች።

ኒውዮርክ መመለሳቸውን ለምቶ 'እንኳን ደህና መጣችሁ' ሊላቸው የመጣው እንግዳ ሁሉ በሶላንድ ውበት መታደስ ያልተገረመ አልነበረም። ተመልሳ የአስራ ዘጠኝ ዓመቷን ሶላንድ ነበረ የመለሰችው። ከእንግዶቹ አንዷ ዝነኛዋ የፊልም ተዋናይ ማርሊን ምንጮው 'ምነው አንቺን ባደረገኝ?' ስትል አፍ አውጥታ አድናቆቷን ገልጻለች። ለምንስ የፊልም ተዋናይ እንደማትሆንም ጠይቃት ነበረ። ሶላንድ ግን 'በአንድ ቤት ውስጥ ሁለት ከክቦች ካሉ ሊዞሩ ሊጋጩ ስለሚችሉ አንድ ብቻ ይበቃል' ስትል እየላቀች መልሳለች ነበረ። በአመሳሰሏም የነበሩት እንግዶች ሁሉ አድናቆታቸውን በጭብጨባ ገልፀዋል። ምክርም እንደዚያን ቀን በሶላንድ የአእምሮ ብስለት ከርቶባት አያውቅም።

ብዙም ሳይቆይ ምክር በአንድ ተውኔት ውስጥ እንዲካፈል ጥያቄ ቀርቦለት ነበረ። ምክር ግን አልተቀበለውም። በምክር አቋም ያልተገረመ ሰው አልነበረም። ከጥቂት ቀናት በኋላ ከሆሊውድ በፊልም ተዋናይነት እንዲሰራ ሌላ ጥያቄ ቀረበለት። እሺ ከማለቱ በፊት የፊልሙን ይዘት መረመረ። ምክርም የሚጫወተው ሚና ከሴት ተዋናይ ጋር የማያቀራርብ መሆኑን እንዳረጋገጠም ጥያቄውን ተቀበለ። ቤተሰቡንም ይዞ ወደ ሆሊውድ ሔደ። በቢቨርሊ ሂልስ ሆቴል ግቢ ውስጥ ከተሰሩት የግል መኖሪያ ቤቶች አንዱን ተከራይቶ ቤተሰቡን ከዚያ አሳረፈ። ለአንድ ዓመት ያህልም በዚያ ቆዩ።

ምክር ከፊልም ተዋናይነት ይልቅ ከተመልካች ጋር በቀጥታ ለሚያገናኘው ለትያትር ተዋናይነት ምርጫ ነበረው። ዓመሉንም ቢሆን አሻሽሏል። የሆሊውድ ቆነጃጅት በልዩ ልዩ ዘዴ ሊያጠምዱት ሞክረው አልተሳካቸውም። ምክር ለሶላንድ ታማኝ ባል ሆኗል። ከእንግዲህ ወደ ኒውዮርክ መመለሱንና እንደ ቀድሞው በትያትር ተዋናይነቱ መቀጠሉን ሶላንድም ብትሆን ደግፋው ነበረ።

ወደ ኒውዮርክ እንደተመለሰም ብዙ የትያትር ቤቶች በሚያዘጋ ጁት ተውኔት ውስጥ እንዲካፈል ጠየቁት። የቀረቡለትንም ጥያቄዎች አንስቶ ከሶላንድና ከፓተርስን ጋር ተመካከሩ። የሶስቱም ምርጫ ተመሳሳይ ሆነ። ምክርም ፓተርስን ይዞ ከመረጡት ትያትር ቤት ሥራ አስኪያጅ ጋር ውለታ ተፈራረሙ። ለምክርም በቅድሚያ የአንድ ሚሊዮን ብር ክፍያ ተደረገለት።

ምክር ከልቡ ቆርጦ መለማመድ ጀመረ። ተውኔቱ ደግሞ የፍቅር ስለነበረ አቻው ከነበረችው መሪ ሌት ተዋናይ ጋር ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ፍቅረኛዋ መስሎ መቅረብ ነበረበት። ያቅፋታል፣ ታቅፈዋለች፣ ይሰማታል፣ ትስመዋለች፣ ይተኛል፣ ትተኛለች። ልምምዱ ለስድስት ወራት ያለማቋረጥ ቀጠለ። አብራው የምትሰራው ልጅ በምክር ፍቅር የተነደፈችው በመጀመሪያው ቀን ከሳማት በኋላ ነበረ። ከዚያም ምክርን የምታቅፈው የምትስመው እንደ ተዋናይ ሳይሆን እንደ ፍቅረኛ ሆነ። የምክር ልብ ተገዝገዝ... ተገዝገዝና መጨረሻ ላይ ተሸነፈ። መሸነፉም የአደባባይ ምስጢር ሆነ። እንደ በፊቱ ሁሉ ሶላንድን በልዩ ልዩ ስጦታዎች ሊያባብላት ሞክረ። ለልጆቹም የማይገዛው ነገር አልነበረም።

እንድ ቀን ለሰላንኔ “ጉሲፕ” የተባለው መፅሔት በፖስታ ቤት በኩል ደረሳት፤ የሳክላት ግን ማን እንደሆነ ገና ሽፋኑን ከማየቷ ገብቷታል። የመክርና የእዲሱ ፍቅረኛው ፎቶግራፍ በጉልህ ተቀርቦበታል። በሥሩም “ለምን አይጋቡም?” የሚል ርዕስ በትልልቅ ፊደላት ተፅፎበታል። ሊጋቡ የማይችሉበትን ምክንያት የሚዘረዝረው ፅሁፍ የሚገኝበትን ገፅ የሚያመለክት ቁጥርም ሰፍሯል። ‘ለጃን አይጋቡም’ ስትል ሰላንኔ መልሳ መላልሳ አለበት። ሌላ ርዕስ ቢሆን ኖሮ ሰላንኔ ሳታነበውም ትችል ነበረ። መፅሔቱንም ቀዳዳ ከቅርጫት ውስጥ በወረወረችው። ግን ይህ ርዕስ ሕሊናዋን ጨምድዶ ያዘው። መፅሔቱን ታስቀምጥና መልሳ ታነሳለች። ለወትሮው መክር ሌላ ሴት ቢያፈቅርም ተመልሶ የርሷ እንደሚሆን እርግጠኛ ነበረች።

መፅሔቱን ሳታነበው ሶስት ቀናት አለፉ። ግን ያ ከእእምሮዋ የተቆራኘው ርዕስ የመንፈስ እረፍት ነሳት። በእራተኛው ቀን የመፅሔቱን ገጾች ገለጠች። ማንበብም ጀመረች። መክር አዲሲቷን ፍቅረኛውን ቢያገባ ሊገጥሙት የሚችሉት ችግሮች ደረጃ በደረጃ ተዘርዝረዋል። እንደ ማንኛውም ትዳር ሁሉ ባል ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ለማግባት ቢፈልግ የሚገጥመውን ዓይነት ችግሮች ነበረ። የሞራል ካላ፤ የንብረት ክፍፍል፤ ልጅ የማሳደግ ኃላፊነትና.....ወዘተ ነበሩ። የዚህ ሁሉ መፃፍ ሰላንኔን ቅንጣት ያህል አልደነቃትም። ለለዚህም ማንበቧን ቀጠለች። በፅሁፉ መደምደሚያ ላይ የለፈረው ጥያቄ ግን የሚከነክን ነበረ። “ታዲያ ይህ ሁሉ ቀላል ሆኖ ሳለ ለምንድነው መክር ሰላንኔን ፈትቶ አዲሲቷን ፍቅረኛውን የማያገባው?” ይላል። ለጥያቄውም የመፅሔቱ የዝግጅት ክፍል የመለለውን መልስ እስፍሯል። “በመተተኛዋ የዱእርኩል ጎዳና ቅሬ በመተብተቡ ነው” በሚሉት ቃላት ፅሁፉ ተደምድሟል።

እርግጥ ሰላንኔና መክር ለመጀመሪያ ጊዜ የተገናኙት በፓሪስ የዱእርኩል ጎዳና ላይ ነው። በቅድሚያም መክር አያት እንጂ እርሷ አላየችውም። ሊያናግራትም ሞክረ እንጂ አላናገረችውም። ከቤቷ በራፍ ልታባርረው ሞክረች እንጂ እንዲገባ አልጋበዘችውም። ሰላንኔ እንደ ሌሎች የፓሪስ ልጃገረዶች የእሜሪካን ወታደሮች ለማጥመድ ከቤቷ አምራና ተኳካላ አልወጣችም። እንደ ሌሎችም ፈገግታ አሳይታ፤ ዳሌዋን እውረግ ርጋና ሽንጧን ለብቃ በፍቅር የማጥመድ ፍላጎት አልነበራትም። እና መተተኛ መባል አልነበረባትም። ደግሞ ቅሬም አልነበረችም። ቅሬ የሴት ወሮበላ፤ መሽተኛ፤ ባለጌና ጋለሞታ ማለት ነው። እንደኛውም ቅፅል ለሰላንኔ አይሰማምም። በመፅሔቱ ላይ የወጣው ፅሁፍ ምንጭ የመክር

አዲሷ ፍቅረኛ መሆኗን ሰላንኔ ገብቷታል። መፅሔቱም እንዲደርሳት ያደረገችው እርሷው ራሷ ስለመሆኗ ሰላንኔ አልተጠራጠረችም። ዓላማዋም ሰላንኔ በመሰደቧ ተናዳ ባሏን ለመፍታት ሕጋዊ ጥያቄ እንድታቀርብ ለመገፋፋት ነበረ።

እንድ ቀን ከመክር ጋር ቁርስ በመብላት ላይ እንዳሉ ሰላንኔ መፅሔቱን አላየችውና፤ “ለምን ታሰድበኛለህ?” አለችው። መክርም ቢሆን ያንን መፅሔት አላየውም ነበረ። ከአፋ ያደረሰውን ሹካ መልሶ ከሳህኑ ላይ አስቀመጠና ማንበብ ጀመረ። እንብዞም እንደጨረሰ ከመቀመጫው ተነሳና ከሰላንኔ እግር ስር ሔዶ ተንበረከከ። ‘ማሪኝም’ አለና ከጭኖቿ ላይ ተደፋ፤ ፀጉሩንም ስታሻሽው ቆየችና ከተንበረከከበት ደግፋ እያሰነሳችው።

“አዲስ ተውኔት! አዲስ ሴት... ዋ መክር!” አለችና የሌባ ጣቷን እወዛወዘችበት። ከትላልቅ እረንጓዴ ዓይኖቿ የሚስረቀረቀው ብርሃን የመክርን ልብ እንደ ጦር ወጋው። ከዚያች ደቂቃ ጀምሮ ያቺን ተዋናይ ፍቅረኛውን ላለማየት ቆረጠ።

የመክርና የሰላንኔ ኑሮ ጤናማ እየሮ ሰፈነበት። ሰላንኔም ለሦስተኛ ጊዜ ፀነለች። በዚያው እንደ ሂሳሪና እሌክሳንድራ የተደለተ አልነበረም። ሰላንኔ ምጥ የተያዘችው መክር ለሥራ ወደ ካሊፎርኒያ በሔደበት ጊዜ ነበረ። እንደ ልማዱም ከሐኪም ቤት ያደረሳት ያው ፓተርሰን ነው። መክርን በለልክ ለማግኘትና በደህና ሴት ልጅ የተገላገለች መሆኗን ለመንገር ሁለት ቀን ሙሉ ፈጅቶበታል። የሰላንኔም የተለመደ ጥርጣሬ መታደስ የጀመረው በዚያን ጊዜ ነበረ። መክር ዜናውን ቢለማም ተቻኩሉ አልመጣም። አራሷ ክርስትና የተነሳችውም እርሱ በሌለበት ነበረ። እንደ ፊተኞቹ ሁለቱ ሁሉ በቅርቡ ለተወለደችው አራስ ፓተርሰን የክርስትና አባት ማርጆሪ የክርስትና እናት ሆኗት።

መክር ወደ ኒውዮርክ የተመለሰው ሰላንኔ በወለደች በሦስተኛው ወር ነው። በዚያን ወቅት ስለ መክር አዲስ ግንኙነቶች መፅሔቶች ና ጋዜጦች ብዙ ፅፈዋል። የሚነፍለውም ወሬ ሰላንኔን እጅግ አድርጎ አስቆጥቷታል። መክር እንደ በፊቱ በአንዲት ሴት ሳይቆጠብ የሆሊውድን ቆንጃጅት ተራ በተራ ማዳረስ ይዞ ነበረ። በተለይም ደግሞ በየዕለቱ መጠጥ አብዝቶ በመውለዱ ሳይሰክር የማያድርበት ቀን እንደሌለም ሰላንኔ ሰምታለች። ደሚ እንደፈላ ነበር የመክርን መመለስ ስትጠባበቅ የሰነበተችው።

“መሳቂያ መሳለቂያ አደረግክኝ። ስለምወድህ ብዙ ታግሼህ ነበረ። በመደጋገም በላዬ ላይ በደል ፈፀምክ። ከእንግዲህ ብንለያይ ይሻላል” አለችው ሶላንጅ ጨክኖ።

“ማነው ብትፋቺ ይሻላል ብሎ የመከረሽ? ፓተርሰን ነው?” እለና ከርሱው ብሶ ጨኸባት።

“በእኛ መሐል ፓተርሰንን የሚያገባው ነገር የለም። መፅሔት የማላነብ ጋዜጣ የማልመለከት መስለህ? ከኒውዮርክ እስከ ካሊፎርኒያ ድረስ ስለ አንተ የተፃፈውን አይቻለህ። ከዓመት ዓመት፣ ከወር ወር በእያንዳንዱ ተውኔት በእያንዳንዱ ሲኒማ ውስጥ ከአዲስ ኮረዳ ጋር፣ ከአዲስ ሴት ጋር እንደተዳራህ ነህ። መንዘላለሁንም በጣም ነው ያበዛኸው። ይህም እኔን ከመናቅህ የተነሳ ነው። እኔ ደግሞ የሚወደኝና ለክብራዬ የሚቆረቆርልኝ ባል አፈልጋለሁ” አለችው ሶላንጅ ረጋ ብላ።

“ክብር? የምን ክብር አለሽና ነው? ከፓተርሰን ጋር ምን ስትሰሩ እንደምትውሉ የማላውቅ መስለሽ?” አለና አሁንም ጮኸባት።

“ከማን ጋር ልወያይ ታዲያ? ችግራችሁ ለማን ላካፍለው? ፓተርሰን ብቻ ነው ሳዝን የሚያዕናኝ” አለችው ሶላንጅ።

“ማዕናናት ብቻ ሳይሆን የሚያስደስትሽም ጭምር እንጂ! በተጨማሪ አንድ ነገር ላስጠነቅቅሽ እፈልጋለሁ” አለ ምክር ከመቀመጫው እየተነሳ። “ከፓተርሰን ጋር ዳግመኛ እንድትገናኙ አልፈልግም! የመፋታትንም ወሬ ሁለተኛ እንድታነሹብኝ አልፈልግም” ብሎ በሩን በኃይል ዘጋና ወጣ። በዛው ወደ ካሊፎርኒያ ሔደ።

ሶላንጅ ከበፊቱም ይልቅ ንደቷ አሁን ጨምሮ ነበረ። ምክር ካሊፎርኒያ የበረረው ካንዲት የኒውዮርክ ልጃገረድ ጋር መሆኑን ለምታለች። ለጥልም አቅብቀባ ትጠብቀዋለች። እርሱ ግን ለስድስት ወራት ያህል በካሊፎርኒያ ቆየ። ምክር ወደ ኒውዮርክ በተመለሰበት ምሽት ሶላንጅን ከቤት አላገኛትም። ፓተርሰን ራት ጋብዟት ስለነበረ ቆይታ ነበረ የመጣችው። ምክር እርሷን በመጠባበቅ ላይ እንዳለ የከፈተውን መላጣት ጠርመሮ ውስኪ ከቂጡ አድርሶታል። ሶላንጅ ከመድረሷ ከምክር ጋር መነታረክ ጀመሩ። የአባቷ ጭቅጭቅ አላስተኛ ያላት ሂሳብ ከመኝታ ክፍሏ ወጥታ ከሳሎን በር ሥር ተለጥፋ የሚለዋወጡትን ኃይል ቃል ትስማ ነበረ። የዘጠኝ ዓመት ልጅ ብትሆንም በዚያን ምሽት የተፈፀመውን እያንዳንዱን ነገር

ታስታውሰዋለች። የእምቡላንስና የፖሊስ መኪናዎች ድምፅ በግቢያቸው ውስጥ ማስተጋባቱን... እናቷን በቃሬዛ ይዘዋት መውጣታቸውን ... ፖሊሶች ያለቅስ የነበረውን አባቷን አጅበው መውሰዳቸውን ... ሁሉንም ታስታው ለዋለች።

የነሂላሪ ሞግዚት ለፓተርሰን ስልክ ደውላለት መጥቶ ነበረ። የሰማውንም ለማመን ከቶ ተሳነው። በቅዠት ዓለም ውስጥ ያለ መሰሉ ተለማው። በምክርና በሶላንጅ መካከል ቅሬታ መፈጠሩን ያውቀዋል። ግን ከዚህ የሚያደርስ ነው ሲል ጥርጣሬም አላደረበትም ነበረ። ሶላንጅ ምክርን እንደምታፈቅረው እርሱም ከልቡ እንደሚወዳት ፓተርሰን በቅርብ የሚያውቀው ነው። ለዚህም ክርሱ የተሻለ አንዳችም ምስክር ሊገኝ አይችልም። የሁለቱን ፍቅር፣ ለመውደድ ያልታደለው ፓተርሰን ብቻ ሳይሆን አገር ቀንቶበታል። የሶላንጅ ፍቅር በምክር ጥፋት መጠን እየቀነሰ የሚሔድ ሳይሆን ይቅርታ ለማድረግ ብቃት የነበረው ነበረ። የምክርም ፍቅር በፓሪስ ደ.አርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ሶላንጅ ተከታትሎ የራሱ እስከማድረግ ፅናት የነበረው ነበረ። የሁለቱ ፍቅር የራሱ የሆነ ልዩ ውበት የነበረው ፍቅር ነበረ። ... ፈረንሳይቷ ልጃገረድ ሶላንጅ ክብረ ንፅህናዋን ያቆየችው ለሐርቫርዱ ተማሪ ለምክር ነበረ። የምክር ዓይኖች ለሶላንጅ ትዝታ እንዳላነቡ፣ ልቡ እንዳለቀሰላት፣ አንጀቱ እንዳልተላወሰላት ዛሬ ምን ተፈጠረ? እስከዚያስ የሚያስጨክነው ምን ጉዳይ ተገኘ? ...

ፓተርሰን ከሳሎን ውስጥ ሳይነቃነቅ ጉህ ቀደደ። እንደፈራውም አልቀረ በሩ ተንኳኳና ሶላንጅ ከተወሰደችበት ሐኪም ቤት የተላከው ሰው መርዶ ይዞ መጣ። ወረቀቱን የተቀበሉት የፓተርሰን እጆች ተንቀጠቀጡ። ዓይኖቹም ብዥ እሉበት። ሕይወት ሕልም ናት ማለት ነው... ስለዚህ ሶላንጅም ሕልም ነበረች ማለት ይቻላል... እንደ ሕልምም ሶላንጅ ዳግመኛ አትታይም ... ሶላንጅ አለፈች... ምክር ሶላንጅን አንቆ ገደላት!!

ምዕራፍ አምስት

ፓተርሰን ምክርን ለማነጋገር የተፈቀደለት ከለዓት በኋላ ላይ ሲሆን እስከዚያን ድረስ ምክር በምርመራ ላይ ነበረ። ምርመራው ግን ያን ያህል ሰዓት የሚፈጅ አልነበረም። ምክር ከማልቀስ ብዛት በጉረነነ ድምፁ ሁሉንም ነገር ነግሯቸዋል። ጉሮሮውን ያፈነው ሲቃ እንደ ልብ ባያናገረውም እንዳችም ነገር ሳያበቀር ተናዚል። ለክሮ እንደነበረ ትዝ ይለዋል። ቤቱን ጥላለት እንደምትሔድም ዝታበታለች። ሌላም የተናገረችው ነገር ነበረ። ምክር ባይጠጣ ኖሮ ነገሮችን ለማገናዘብ በበቃም ነበር። ያደረገውንም ጨክኖ ባላደረገ ነበረ። ለዚያ በመጠጥ ለደነዘዘ እኒምሮ ግን የተናገረችው ነገሮች ሁሉ እውነት መሰለው ታዩት። ሕሊናውንም አስተው እንደ አውሬ አስጨከነት።

ምክር የታሰረበትን ክፍል ቀልፍ የያዘው ፖሊስ ፓተርሰንን እስገባውና በፋን ከውጪ ቆለፈ። ራሱን በሁለት እጆቹ ይዞ አቀርቅሮ ሲያለቅስ የነበረው ምክር ቀና አለና ተመሰክተ። ፓተርሰንን ለማየት ባለመፈለጉም ተመልሶ አቀረቀረ። ፓተርሰን ግን ምክር ተቀምጦባት ወደ ነበረችው አልጋ ጠጋ አለና ከጉኑ እረፍ አለ። እጁንም በምክር ትከሻ ላይ በፍቅር አሳረፈና “ሳም...” ሲል ምክርን በማቆላመጥ ጠራው። ፓተርሰንም እንደ ምክር ሲያለቅስ ውሎ ኖሮ ድምፁ ሻክሮ ነበረ። ምክር ወደ ጉን እየት አደረገው። የፓተርሰንንም ዓይኖች መቅላት እንዳጤነ ካቀረቀረበት ቀና አለ።

“ሳም ...” አለው አሁንም ፓተርሰን በቀልምጫ።

“ገደልኳት አይደለም? ... ገደልኳት። እውነት ሞተች ፓተርሰን?” ሲል ምክር እንባው በጉንጮቹ ላይ እየወረደ ጠየቀው።

“አዎን ሞታለች ሳም። ከእንግዲህ ከሞት ልትመልሳት አትችልም። ይልቅስ ለምን እንደዚያ ለማድረግ እንዳበቃህ ንገረኝ። ምን ስትል ተናገረችህ? ምንስ ብላ ሰደበችህ? በቅድሚያስ እሷ መታችህ?” አለው ፓተርሰን። እንደ ታናሽ ወንድሙ ለሚያየው ለምክር በሀገሪቱ ውስጥ ካሉት እውቅ ጠበ

ቆች እንዱ እንዲከራከርለት ለመግዛት ፓተርሰን ወስኗል። በመሆኑም ጠበቃውን ከማነጋገሩ በፊት የግጭቱን መንስኤ ማጣራት ነበረበት።

ምክር በሐሳብ ባህር ውስጥ ጭልጥ ብሎ ሰጠመ። ቆይቶም ቀና አለና፤ “ከለድብም አልፋ እስፈራራችኝ... ተናዳም ነበረና ሌላም ነገር ተናገረችኝ” አለው።

ፓተርሰን የተጠራጠረው ነገር ነበረና “ለምንድን ይመስልሃል የተናደደችው?” ሲል ጠየቀው።

ምክር አቀርቅሮ መሬት መሬቱን አየ። የማታውንም የሰላንጅን ንዴት አሰታወሰ። እንጂቷ በግኖ ነበረና እርር ትክን ብላ ነበር የተናገረችው። እንደዚያ መናገሯ ደግሞ ሲያንሳት ነው። ከእንተም ጋር አብሬ እልፍርም ስትል ዝታበት ነበር። ሰላንጅ ለዘለቂታው ተለይታው ሕይወት እንደማይኖረው ምክር ያውቀው ነበረ። ከልቡ የሚያፈቅረው እርሷን ብቻ መሆኑም ቆርጦላት ጥላኝ ትሄዳለች ሲል ፈራ። ሌላም ነገር ስለ ተናገረችው ሕሊናውን ሳት። ቀና አለና ተስፋ በቆረጡ ዓይኖቹ ፓተርሰንን አየ። “አሁንም ሌላ ሴት መያዜን አውቃ ነበረ ... እኔ ደግሞ ለጊዜ ማሳለፊያ ስል ያደረኩት ነበረ... ለዚህ ያደርለናል ብዬ እልጠረጠርኩም” አለ ምክር።

“መጠርጠር ነበረብህ ሳም! ሰላንጅ ብዙ ጊዜ ታግላህለች” አለው ፓተርሰን። ምክር ራሱን ብቻ እውዛወዘ እንጂ ለመናገር አልፈለገም።

“እና መፋታት አሰብን ስትል ነው ያስፈራራችህ?” አለና ፓተርሰን ጠየቀው።

ምክር በአሱታ እጉነበሰና አሁንም በሐሳብ እንደ ተዋጠ ቆየ። ያ የተናገረችው ሌላ ነገር አሁን ግልፅ መሆን ነበረበት። ሰላንጅንም ለመግደል ያበቃው በዚያ ነገር የተነሳ ነበረ። ስካር ነው። በዚያ ላይ ደግሞ እንደዚያ ስትናገረው እውነት መሰሉት ራሱን መቆጣጠር አቅቶታል። ያ የነገረችው ነገር መፍረጥረጥና ሐቁንም ማወቅ ነበረበት። ስለዚህ ፓተርሰን ሊጠይቀው ወሰነ። ቀና አለናም “ከእኔ ተፋታ ከእንተ ጋር ለመጋባት ወስናችሁ ነበረ?” ሲል ጥያቄ አቅርቦለት ትኩር ብሎ ያየው ጀመረ።

ፓተርሰን ግን በሐዘኔታ እመለካከት እያየው “መልሱ ምን ይመስልሃል?” በማለት መልሶ ጠየቀው።

“እንዴት ለማወቅ እችላለሁ? በጣም እንደምትቀራረቡ አውቃ

ለሁ ... ብዙም ጊዜ ስትገባበዙ ነበረ" አለው ምክር።

"ስለመገባበዛችን አንስታ አጫውታህ አታወቅም?"

"ብዙ ጊዜ ነው ያነሳችኩኝ።"

"አንደዚያ ማድረግ ታዲያ አንቱንም ለማስቀናት መስሎ አልታየህም ነበረ? ሶላንጅን በቅናት አሳርረሃታል። ስባዚህ ምናልባት እርሱንም ባስቀናው ሁለተኛ ከሌላ ሴት አይሄድም፤ ባሉ የኔ ብቻ ይሆናል የሚል ግምት ኖሯት ይሆናል እንደዚያ ያለችህ" አለው ፓተርላን።

አሁን አእምሮው በትክክል ስለሚያስብ ማመዘዝን ይችላልና ምክር በፓተርላን ማብራሪያ አመነበት። ግን በትናንትናው ምሽት ንትርክ መካከል "አንተን ፈትቼ ፓተርላንን ላገባ ነው" የሚለውም የሶላንጅ አነጋገር ለሰከረው ምክር እውነት መስሎት ነበረ። እንደ እብድም ስላደረገው ሶላንጅን አንቆ ገደላት... ሶላንጅን፤ የሕፃናት ልጆቹን የነሃላሪን፤ የነ አሌክሳንድራ፤ የነሚጋንን... አናት ሶላንጅን። ቀምበጧ ሶላንጅ፤ ለግላጋዋ ሶላንጅ፤ ባለወርቃማ ፀጉሯ፤ ባለትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ሶላንጅ ከፊቱ ድቅን አለች። የመጀመሪያና የመጨረሻ ፍቅሩ የሆነችውን ሶላንጅ ያ እንደዚያ ይብረከረክላት የነበረው ምክር ጨክኖ አንቆ ገደላት። ፅንባው እንደ ውሃ ፈለሰ። የተቀመጠበት አልጋ አስቲንቀጠቀጥ ድረሴ ተንሰቅሶቅ አለቀሰ። ፓተርላንም እጁን ከትከሻው ላይ አድርጎ አብሮት አነሳ። ሊያፅናናውም ሞከረ።

"ልጆቼለ? የልጆቼስ ነገር አንዴት ሊሆን ነው?" አለ ምክር በለቅሶው መካከል ትዝ አሉትና። ልጆቹ ለአባትና ለእናታቸው የነበራቸውን ፍቅር ያውቀዋል። በተለይ ሶላንጅ አንድም ቀን ከልጆቿ ተለይታ አታውቅም ነበረ። ከምክር ያገኘቻቸውም ልጆች በመሆናቸው ከማንኛውም እናት ይበልጥ ነበረ የምትንከባከባቸው። እነኛ በእናት ሞግዚትነት ያደጉ ሕፃናት እንዴትስ ሊሆኑ ይሆን?

"የሚከራከርልህ ጠበቃ በሀገሪቱ ውስጥ ዕውቅ መሆን አለበት። ስለዚህም ከፍተኛ ገንዘብ ሊጠይቀን ይችላል። ለልጆቹም የቤት ኪራይ፤ የልብስ፤ የትምህርት ቤት፤ የሌላ ሌላም ወጪ ይኖራል" አለው ፓተርላን።

"ሌላ ጠበቃ አልፈልግም። አንተ ትከራከርልኛለህ" አለ ምክር። ፓተርላን አእምሮው ውስጥ ለሜቶች ተጋጩ። ምክር የሚወደው ጓደኛው ነው። በጦር ሜዳ ላይ ከእንዴም ሁለቱ ሕይወቱን አትርፎለታል።

ከለሜን አፍሪካ እስከ በርሊን ድረስ አልተለያዩም። ሆኖም ሶላንጅን የመለለች ሚስቱን ገድሏል። ግፍ የዋለባት እርሱ ሆኖ ላለ ይባላ ብሎ ሕይወቷን አጥፍቷል። ስለዚህ የፓተርላን አቋም ወላወለ። "እኔ የንግድ ሕግ ምሩቅ እንጂ በወንጀል ህጎች ችሎታ የለኝም።" አለ።

"የፈለገው ይሁን ሌላ ጠበቃ በማፈላለግ ጊዜህን እንዳታባከን" አለ ምክር።

"እባክህ ምክር፤ ከእስር ቤት ለመውጣት ከፈለግህ በሙያው የለለጠነና ልምድ ያለው ለው ላፈላልግልህ" አለ ፓተርላን።

"የምሬን እኮ ነው ፓተርላን፤ ሌላ ጠበቃ ፈጽሞ አልፈልግም" አለው ምክር።

"ጥሩ ለማንኛውም ህጻናቱ ብቻቸውን እንዳይሆኑ የቅርብ ዘመድ ካለህ ብትነግረኝና ለጊዜው አብሯቸው እንዲኖር ባደርግ" አለ ፓተርላን።

ምክር ጥቂት አለብ አደረገና ራሱን በአሉታ አወዛወዘ። ፓተርላን ብቻ ነበረ ለሶላንጅም ሆነ ለምክር የቅርብ አውቂያቸው። እርግጥ በኒውዮርክ በኖሩባቸው ዘመናት ምክር በቲያትር ዓለም ውስጥ ካሉ በሺህ ከሚቆጠሩ ሰዎች ጋር ይተዋወቃል። ብዙም ጓደኞች ሊኖሩት ይችላሉ። ሶላንጅ ግን አንድም የቅርብ ጓደኛ አልነበራትም። ለእርሷ ሕይወቷ ልጆቿና ባሏ ብቻ ነበሩ።

ፓተርላንና ምክር በጦር ሜዳ ላይ ባላለፏቸው ሦስት ዓመታት ውስጥ ስለ ብዙ ጉዳዮች አንስተው ተወያይተዋል። ምክር ወላጆቹ በመኪና አደጋ መሞታቸውን እንዳጫወተው ፓተርላን ያስታውላል። ጊዜው ስለ ረዘመ ከጥርጣሬ ላይ ቢወድቅም፤ አሁን እንዳለችውም የነገረው ይመስለዋል። "የቅርብ ዘመድ እንዳለህ ብትነግረኝ?" አለ ፓተርላን ደገመና።

"የረባ ዘመድ የለኝም። እርግጥ በስቶን ከተማ ውስጥ እሁቱ አለች። ግን እርሷ ደግሞ ለህፃናቱ አለኝታ ልትሆን ቀርቶ ለራሷም የማትሆን ሴት ናት። ስለዚህ እሷን መጥራቱ ዋጋ አይኖረውም" አለ ምክር።

"ለጥቂት ቀናት ብንሞክራት?"

“ልፋት ነው ትርፋ ፓተርሰን። የምትረባ ሴት አይደለችም። እኔም ሁኔታዋን ገምጄ ነው ያላቀረብኳት። ባይገርምህ ለመጨረሻ ጊዜ ያየኋት ሂሳሪ ከመወለዱ በፊት ነው። ስለዚህ እርሷን እርሳት” አለ ምክር።

ፓተርሰን ግን የምክርን እህት ለመርላት አልፈለገም። ምናልባት ህፃናቱን ስታያቸው ልትራራ ትችላለች። ለብቸኛዎቹም ሕፃናት በዚያን ወቅት የአባታቸውን እህት ማግኘት ሊያፅናናቸው እንደሚችል ተሰምቶታል። “ለማንኛውም ሰሚን ብትላግረኝ? የሚሆነው አይታወቅም” አለው ፓተርሰን።

“ኢሊን፣ ኢሊን ምክር ትባላለች። ባሏም መርከቦች የነበረ ጆንስ የሚባል ሰው ነው። የሚኖሩትም በቦስቶን ከተማ ነው። ሴትየዋን ግን እንደማትወዳት አመነች። መጥፎ ሴት ናት” አለና ምክር ከአልጋው ተነስቶ ወደ መስኮቱ ሔደ። በመስኮቱም ውስጥ ወደ ውጪ ሲመለከት ቆየ። እንባው ተለል እያለ በጉንጮቹ ላይ ፈሰሰ። በእጆቹም እንባውን ጠራረገና ወደ ፓተርሰን ዘወር ብሎ “እባክህን ልጆቼን እንዳያቸው አስፈቅድልኝ?” አለው። ሚስቱ፣ ህፃናት ልጆቹ በዓይኑ ላይ ሄዱበት ሂሳሪ፣ አሴክላንድራ፣ ሚጋን። ያለ ወላጅ እናት ያስቀራቸው ልጆቹ ዕድል ታሰበው። ሶላንጅን ከመሰለች እናት ነጥሏቸዋል። ሶላንጅ ሁልጊዜ ለልጆቿ እንደ ተንሰፈሰፈች ነበረች። ከጭኗ፣ ከደረቷ፣ ከጉያዋ እንዲርቁባት አትፈልግም ነበረ። ስማ፣ ልሳ አትጠግባቸውም። ለስሙ ሞግዚት ብትኖርም፣ የምታጥባቸው፣ ፀጉራቸውን የምታበጥር፣ የምታለብላቸው፣ የምትመግባቸው እርሷ ነበረች። ማታ ማታም እንቅልፍ እስከሚወስዳቸው ድረስ ፀጉራቸውን ስታሻሽ፣ ተረት ስታወራላቸው ነበረ የምታመሸው። እንኳን ሌላ ሰው ራሱ ምክርም ቢሆን ለእነኞ ህፃናት የሶላንጅ ምትክ ሊሆን አይችልም ነበረ።

ፓተርሰን ሰጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ሲያየው ቆየና፣ “በዚህ እስር ቤት ውስጥ እንዳለህ ህፃናቱ ቢያዩህ ለነርሶ ጥሩ ይመስልሃል?” አለው።

“ጥሩ እንዳልሆነ አውቃለሁ። ብቻ አንድ ነገር ታስቦኝ ነው ... ለማስረዳት የምፈልገው ነገር ስላለኝ ነው። ቢያንስ ሂሳሪን እንኳን ብታመጣልኝ የምነግራት ነገር ይኖረኛል” አለ ምክር።

“ለዚህ በኋላ ያደርስሃል። የእኔ የአሁኑ ጭንቀት ከዚህ እስር ቤት እንዴት በአስቸኳይ እንደምትወጣ ነው” አለው ፓተርሰን። ምክር ያልተጠበቀ ፈገግታ አሳየውና፣ “እና የምታሰፈታኝ ይመስልሃል?” ሲል ጠየቀው።

“ከእኔ የተሻለ ጠበቃ እንፈልግ ብለህ እንጂ አልከኝ እንጂ የመፈታት ዕድል ይኖርህ ነበረ” አለው ፓተርሰን።

“ከፓተርሰን የተሻለ ጠበቃ አይኖርም” አለና ምክር መለሰ።

“ቀላል ክርክር የሚጠብቀን እንዳይመስልህ ሳም። አድራጎትህን በማመን ለፖሊስ ቃልህን ሰጥተህል። ወንጀለኛነትህ የተረጋገጠ ነው ማለት ነው። ለክርክር የሚኖረን አንድ የመነመነ ዕድል ብቻ ይሆናል። ያንንም ዕድል ከመናገሪ በፊት ይቅርታ እንድታደርግልኝ በቅድሚያ እጠይቅሁለሁ። ያ ዕድል በዕብደት ማመካኘት ብቻ ነው። ዕብድ ሰው በሆነ ባልሆነው ሊቀና ይችላል። አንተም በሚስትህ ላይ ያልሆነ ቅናት ስላደረብህ ገደልካት” አለው ፓተርሰን። ቃላቱ ከአፋ ከወጡ በኋላ ፓተርሰን የታወሰው ነገር ነበር። “የምክር ዕድሜ ገና ሰላሳ አምስት ነው። ዝነኛ መሆን ከጀመረ አስር ዓመታት አልፈዋል። ገንዘብ እንደልብ በማግኘቱ የፈለገውን ሁሉ አድርጓል። ከመጠን በላይ ይጠጣል ... ያመነዝራል ... ምናልባትም እራሱን መቆጣጠር ያቃተው በእርግጥም የአእምሮ ጉድለት ስላደረሰበት ይሆን?” ሲል አለበ።

ፓተርሰን ወደ ቢሮው በሚመለስበት ሰዓት ሁሉ ሲያሰላስለው የነበረው ይህንኑ የምክርን ሙሉ በሙሉ ጤነኛ መሆንና አለመሆንን ነበረ። ዝና... ገንዘብ... ሴት... መጠጥ... የእነኝህ ድምር ውጤት ዕብደት ይሆን ይሆን? ካልሆነ ሶላንጅን፣ የልጆቹን እናት፣ እንደዚያ የምትወደውን ሚስቱን እንዴት ሊገድላት ይጨክናል? ምክር ሶላንጅን በመግደሉ በሆዱ ጠልቶታል። ግን ደግሞ ያለው ጓደኛ እርሱ ብቻ ነው። በመሆኑም ስለ ምክር ዕብደት ፍርድ ቤቱን በማሳመን ሊያስፈታው ቆርጧል። እስከዛ ድረስ ግን ለህፃናቱም ቢሆን ፓተርሰን የሚቀርባቸው ሰው አይኖርም። ምናልባት ያቼ አክስታቸው ሆዱ ከራራ ምክር እስከሚፈታ ህፃናቱን ተንክባክባ ትይዛቸው ይሆናል። ስለዚህ ፓተርሰን የርሷን ስምና አድራሻ መርላት የለበትም ነበረ። ለጊዜው ግን ሊያነጋግራት አልፈለገም።

ቀጥሎም ፓተርሰን ያደረገው ነገር ቢኖር ስለ ምክር ገንዘብና ንብረት ጥናት ማካሄድን ነበረ። የምክርን የባንክ ደብተሮችና ሌሎችም ሰነዶች በጥንቃቄ መረመረ። ያገኘው ውጤት ግን ከጠበቀው በታች ነበረ። የምክር ገንዘብ እንደ አገባቡ መጠን ወዲያውኑ ይወጣል። በየጊዜው ለሚቀያይራቸው ልጃገረዶች ስፍር ቁጥር የሌለው ስጦታ ያበረክታል። እንዳውም ገዢው አልበቃ ብሎት በታሳቢ የሚከፈል ገንዘብ ተሰድሮም እንደነበረ ፓተርሰን ደርሶበታል። በባንክ ያለውን ተቀማጭ ከዕዳው ጋር

ሲያመዛዝነው የሚተርፈው ገንዘብ በጣም አናሳ ነበረ። ምክር አስከሚፈታ ወራት ሊያልፉ ይችላሉ። የተረፈው ገንዘብ ደግሞ ለምግብ፣ ለሰራተኛ ደመወዝ ተከፍሎታል። ለህፃናቱ ምግብና ልብስ ሆኖ ለዚያን ያህል ጊዜ የሚቆይ አልነበረም። ምክር የገንዘብ ፀር ነበረ። ታዲያ ሶሳንጅም ብትሆን ከብኩንነት እንዲታቀብ ብዙ ጥራላች። ምክር ግን ገንዘብ ከማጠራቀም መቸርን ይመርጥ ነበር። ስለዚህም ፓተርሰን ከፊት ሰፊቱ የነበሩትን ሰነዶች አመሳክሮ ሲጨርስ የተገኘው ገንዘብ መጠን ከአስር ሺህ ብር አይበልጥም ነበረ። ፓተርሰን ምክርን ቁጥብ እንዲሆን በጥብቅ ሲመክረው በተገባ እንደነበረ የተሰማው በዚያን ወቅት ነበረ። ምክር ልጆቹን ስድርብርብ ችግር አጋልጧቸዋል ማለት ነው። አስር ሺህ ብር ህፃናቱ ለሚኖሩበት ቤት የሰድስት ወር ኪራይ እንኳን አይበቃም ነበረ።

ፓተርሰን ልጆቹን ወደርሱ ቤት ለመወሰድ በመፈለጉ ባለቤቱን ማርጆሪን አማክራት። እርሷ ደግሞ ቀድሞውንም ቢሆን እነምክርን ስለማትወዳቸው ልጆቹ አብረዋት በአንድ ጣሪያ ስር እንዲኖሩ አልፈሰገችም። ፓተርሰን በማስተዛዘን ደጋግሞ ለምኅት ነበረ። እርሷ ግን ይብሉኑ ከነፍሰ ገዳይ ልጆች ጋር አብራ አልኖርም ስትል ከነጭራች ተስፋውን አስቆረ ጠችው።

ለሚቀጥሉት ሁለት ቀናት አንድ ጊዜ ከምክር ጋር፣ አንድ ጊዜ ደግሞ ከህፃናቱ ጋር ሲል ዋተተ። በዚያም ላይ የሶሳንጅን የቀብር ሥነ ሥርዓት ለማስፈፀም ዝግጅት ማድረግ ነበረበት።

ምክር በታሰረ በሶስተኛው ቀን የሶሳንጅ የቀብር ሥነ ሥርዓት ተፈፀመ።

አስከሬን ለሁለት ቀናት በክብር አርፎ በሺህ በሚቆጠሩ ሰዎች ስንብት ተደረገለት። በሦስተኛውም ቀን የፍትሐት ፀሎት ሲካሄድ አረፈደ። ትልቁንም ካቴድራል ባጣበቡት ሰዎች ብዛት ፓተርሰን መገረሙ አልቀረም። አብዛኛዎቹም ለምክር የነበራቸውን አክብሮት ለመግለፅ ብቻ ሳይሆኑ ሶሳንጅንም ይወዷት ነበረ። ስለ ሶሳንጅ እያነሱ የማያወሩት የሰም።

“ተወዳዳሪ የማይገኝላት ውብ ነበረች... ባሏን ክመጠን በላይ ታፈቅረው ነበረ... የፊልም ተዋናይ መሆን ነበረባት... ለምዴልነት ብዙ ጊዜ ተሰምና እንቢ አለች... አቤት ልጆቿን ስትወድ! ... እውነተኛ የፈረንሳይ ቆንጆ ነበረች... እንደዚያ ስትወደው እንዴት ጨክኖ ገደላት . ይህን ጊዜ ምክር ምን ያሰብ ይሆን ... ትሑትና ሰው አፍቃሪ ነበረች.

ክብረ ንፅህናዋን በጀርመኖች እንኳን ያሳስደፈረች ጉበዝ ነበረች ... ልጆቿን ምን ይውጣቸው ይሆን?... ሰው ሚስጠው አስተያየት ማብቂያ አልነበረውም።

አስከሬን ካረፈበት ሳጥን ፊት ሰፊት ክነበረው አግዳሚ ወንበር ላይ ፓተርሰን፣ ሂሳሪና አሌክሳንድራ ተቀምጠዋል። ቀጥላም ሚጋንን የታቀፈችው ምግብት ነበረች። ሳጥኑ ከመካደኑ በፊት ሂሳሪ ከተቀመጠችበት ተነስታ እናቷን ለመጨረሻ ጊዜ ለመሰናበት ሄደች። ሶሳንጅንም ትኩር ብላ ስታያት ቆየች። ጎንበስ አለችና ግንባሯን ሳመቻት። ከዚያም የተከደኑ ዓይኖቿን ሳመቻቸው። በመጨረሻም ከንፈሯን ስማ ቀና አለች። በካቴድራሉም ውስጥ ወደ ነበሩት በሺ የሚቆጠሩ ሰዎች አየች። በዚያች በህፃን ልቧ ከተራራ የክበደ ሀዘን ተሸክማለች። ግን ሂሳሪ አላሰቀሰችም። ሂሳሪ የሶሳንጅ ልጅ ናትና እንደ ገደል ውሃ ካልፈሰሰኩ የሚላትን ዕንባ እንደ አዋቂ እምቃ ያዘችው። ካልፈነዳሁ ብሎ ጉሮሮዋን የሚተናነቃትንም ሲቃ ውጣ ወደ መቀመጫዋ ተመለሰች። አሌክሳንድራም ለምን እናቷ ክላጥን ውስጥ እንደተኛች ጠየቀችት። ሂሳሪም ስለሞተች ነው ስትል መለሰችላት። አሌክሳንድራ ግን ሞት ምን ማለት እንደሆነ አታውቅም። ትዝም ያላት እናቷ ማታ ማታ ከምታጫውታቸው ተረቶች አንዱ ነበረ። ሶሳንጅ፣ በተረቱ ውስጥ እንዳለችው 'ስኖው ጌይት' ተገኝታለች። ስኖው ጌይት ከሸለብታዋ የምትነሳው ፍቅረኛዋ መጥቶ ሊሰማት ነው። 'ለምንድነው የእኛስ አባት መጥቶ እናታችንን የማይሰማትና እንድትነሳ የማያደርግልን?' ስትል ሂሳሪን ጠየቀችት።

“አክሲ የእኛ እናት እንደ ስኖው ጌይት አይደለም የተኛችው። አባታችንም መጥቶ ቢሰማት አትነሳም” አለችት ሂሳሪ። በዚያን ጊዜ የፍትሐት ፀሎቱ መዝጊያ የሆነው የድንግል ማርያም ምስጋና ዜማ በመሰማት ላይ ነበረ። “ለምን?” አለችት አሁንም አሌክሳንድራ።

“ስለሞተች ነው አክሲ” አለችና የእህቷን እጅ ጭብጥ አድርጋ ያዘችው። የእናታቸውን አስከሬን የያዘው ሳጥን በአጠገባቸው እያለፈ ስለነበረ የሂሳሪ ፊት በድንጋጤ ነጣ። ቆም አለችና እጇን ከሳጥኑ ላይ በነበረው የአበባ ጉንጉን ላይ አሳረፈች። ሁለት ነጫጭ ፅጌረዳዎችም መዛ አወጣች። አንዱን ለራሷ አስቀርታ ሌላውን ፅጌረዳ ለአሌክሳንድራ ሰጠችት። አሌክሳንድራ በዚያን ጊዜ ማልቀስ ጀመረች። ለምንድነው እናቱ እንዳትነሳ ሳጥኑን ከድነው የሚወስዷት ስትል ትንስቀስቅ ጀመረ። ሞት የሚለት ቃል ትርጉም አይግባት እንጂ ሞት መሰያየት መሆኑን ያወቀችው

ይመስላል። ሌላው ቀርቶ በሞግዚት እቅፍ የነበረችው ሚጋን እንኳን በዚያን ወቅት ከእናቷ መለየቷን ያወቀች ይመስል ከእህቷ ጋር አብራ አልቅላለች።

ያን በመሰለ የደስ ደስ በነበረው ቀን ሶላንጅ ትቀበራለች ለማለት ላለበው ይከብድ ነበረ። ባለፀጉረ ወርቃማዋ ሶላንጅ፣ ባለ ብሩህ አረንጓዴ ዓይኖቿ ሶላንጅ፣ ውጧና ለገላጋዋ ሶላንጅ፣ ያ ቀን ከባሏና ከልጆቿ ጋር የምትስቅበት፣ የምትጫወትበት እንጂ የምትቀበርበት አልነበረም። ለምን ያ ቀን የደስ ደስ እንደ ነበረው ለመገመት ያስቸግራል።

ፓተርሰን ህፃናቱን ከቤት ካደረሳቸው በኋላ ወደ መቃብር ቦታው ተመለሰ። የቀብሩም ሥነ ሥርዓት በትክክል መፈፀሙን ካረጋገጠ በኋላ ምክርን ለመጠየቅ ሔደ። ሂሳሪና አሌክሳንድራ ከፊላ ሳጥኑ ላይ የወለዱትን ዓይነት ነጭ ፅጌረዳ ለምክርም አምጥቶለት ነበረ።

ዛሬ ፓተርሰን ለምክር ለየት ያለ ፍጥረት መስሎ ነበረ የታየው። ቁመቱ ረዝሟል፣ ሰውነቱ ቀጥኗል፣ ፊቱ ገርጥቷል። በዚያ ላይ ደግሞ ከነጭ ሽሚዙ በስተቀር ሌላው ልብሱ ጥቁር ነበረ። በግራ እጁ የያዘውም ባርኔጣው ጥቁር ነው። ጫማውም እንደዚሁ ልክ የሞት መላክተኛ መስሎ ነበረ የታየው። በተዘዋዋሪም መንገድ ፓተርሰን የሞት መላክተኛ ነው ለማለት ይቻላል። ምክር ሶላንጅን ለመግደል የበቃው በርሱ የተነሳ ነበር። ምክር ቀና ብሎ ሲያየው መላ ሰውነቱ በሆነ ስሜት ተንዘፈዘፈ።

“ከሶላንጅ የፊላ ሳጥን ላይ ነው ያመጣሁልህ” አለና ፓተርሰን ነጩን ፅጌረዳ ሲለጠው እጁን ዘረጋ። ምክር ረጋ ብሎ ተቀበለውና ፈገግ አለ። “ልጆቼ ደህና ናቸው?” አለናም ጠየቀው።

“ደህና ናቸው። ሂሳሪ እያለች ምን ይሆናሉ ብለህ ነው። ልክ እንደ እናታቸው ሆና ነው የምትንከባከባቸው። ትንሿ ሶላንጅ ሆናለች” አለ ፓተርሰን።

ምክር ከአልጋው ላይ አረፍ አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በእጁ የያዘውንም ፅጌረዳ ወደ ከንፈሩ አስጠጋው። ለሶላንጅ ያለው ፍቅር ከእንግዲህ ትርጉም አልነበረውም። ህይወቱም ንቡ እንደ ከዳው ቀፎ ወና ሆኗል። ሲሰመው የነበረውን ፅጌረዳ ወደ እፍንጫው አስጠጋው። የሳበውም አየር የፅጌረዳ መፃዛ አልነበረም። በጦር ሜዳ ላይ ቀባሪ አጥቶ እንደሸተተ አስከሬን ሆነበት። ሶላንጅን ቢያስብ፣ ቢያሳለላት ከሄደችበት አትመለስም።

ከእንግዲህ አያያትም። ልጆቹም እንደ ሶላንጅ ሲርቁት፣ ሲሸሹት፣ ሲለወሩት ታየው። አዎን! አንድ ቀን ሶላንጅን የመሰለች እናት እንዳሳጣቸው ሲያውቁ እስከ ፅላት ሞታቸው ድረስ ይቅር እንደማይሉት ተሰማው። የርሱ ህይወት መኖር አለመኖር ከእንግዲህ ከንቱ፣ የከንቱም ከንቱ እንደሆነ ያውቀዋል። ፓተርሰን በምክር አእምሮ ውስጥ የሚመላለሰውን ሐሳብ ቁጥርጥር፣ ኩምትርትር ከሚለው ፊቱ ላይ አንብቦ ለልጆቹ ሲል ተስፋ መቁረጥ እንደሌለበት አበክሮ አስገንዝቦት ነበር።

ምክር ግን “ከእንግዲህ ምን ላድርግላቸው?” ሲል በምሬት ተናገረ።

“ዕዳ አለብህ። በህይወት ቆይተህ ህፃናቱን ማሳደግ ግዴታ አለብህ” አለው ፓተርሰን ለዘብ ባለ ሁኔታ።

“ዕዳ የሚከፈለው ተቀባይ ሲኖር አይደለም? የእኔን የአውሬውን፣ የሰው በላውን እርዳታ ልጆቼ እሺ ብለው እንደማይቀበሉት አውቃለሁ” ሲል ምክር መሰለለት።

“የሚሆነውን ወደፊት እናያለን። ለጊዜው ግን፣ ስለ ልጆቼ ወቅታዊ ችግር ብንነጋገር። እንደምታውቀው አሁን ያላቸው ገንዘብ ከወጪው አንፃር ሲታይ እጅግ አነስተኛ ነው። ስለዚህ እንደኔ የሶላንጅ ጌጣ ጌጦች ተሽጠው መጠባበቂያ ገንዘብ እንዲኖራቸው ቢደረግ ጥሩ ይመስለኛል” አለው ፓተርሰን።

“ልጆቼን የሚረዳ አስከመሰለህ ማናቸውንም ነገር ማድረግ ጋላፊነቱ ያንተ ይሆናል። ጌጣ ጌጦቹ ያሉበት ዕቃ የተቀመጠው ከባንክ በተከራየነው ሳጥን ነው። ቁልፉንም ከሶላንጅ መኝታ ትራስጌ አጠገብ ካለው ኮመዲኖ ውስጥ ታገኘዋለህ” አለው።

“ጥሩ፣ በዚህ ለምን ውስጥ ሽጬ ውጤቱን አሳውቅሃለሁ” ብሎት ፓተርሰን ተሰናብቶት ወጣ።

ፓተርሰን ከእንቅልፉ አልነቃም ነበረ! ስልኩ ሲጮሁ። ከጉኑ ተኝታ የነበረችው ማርጆሪ ተንጠራርታ የስልኩን መናገሪያ አንስታ “ሃሎ” አለች። የተፈለገው ፓተርሰን ነበረ። የተደወለውም ምክር ከታሰረበት ፖሊስ ጣቢያ ነበረ። ፓተርሰን በምክርና በልጆቹ የተነሳ ጊዜውን እንበለ ከንቱ እያጠፋ ነው ለትል ማርጆሪ ሆድ ሆዱን ሲበላት ሰንብቷል። አሁን ደግሞ በእንቅልፍ ላይ እያለ ከፖሊስ ጣቢያ ስልክ ተደወለ። ስልኩን ልትዘጋው አለበችና ሐሳቧን ወዲያውኑ በመቀየር “ለምን ነበር የተፈለገው?” ስትል

ጠየቀች። መልሱን ከሰማች በኋላ እየተቻከሰች ፓተርሰንን ቀስቅላ መናገሪያውን ሰጠችው።

“ምን?” አለና ፓተርሰን በስልኩ ውስጥ ጮኹ። ቀጠለናም “መቼ?” ሲል ጠየቀ። የፓተርሰን ልብ መምታት አቁሞ ነበረ። በዚያው በተኛበት ፍለስ ብሎ ሊቀር ምንም ያህል አልቀረውም። ነፍስ ሲዘራም የሰልኩን መናገሪያ ከትራሱ ላይ ወድቆ አገኘውኝ። አነሳውናም “ሃሎ” አለ። ሰልኩ አልተዘጋም ነበረና “ሃሎ” የሚል መልሴ አገኘ። “ሰውን ማሰር ብቻ እንጂ ጠባቂ አታቆመሙ ማለት ነው?” አለ ፓተርሰን እንዳበደ ሰው። ሰልኩን ከደወሰው ክፍል የሚሰጠውን መልስ ሲያዳምጥ ቆየና “ጥሩ ብዘገይ ልብሴን እስከምሰብስ ድረስ ብቻ ነው፤ አሁኑኑ እመጣለሁ” አለና ሰልኩን ዘጋ።

ፓተርሰን በመኪና ውስጥ ሆኖ ስለ ጓደኛው ስለ ምክር አለበ። ምክር እንደዚያ ያደርጋል ሲል ፈርቶ ነበረ። የፈራውም ውሎ ሳያድር ደረሰ። እነ ሂላሪ እናትም አባትም አጡ። እነኛ ሀፃናት የሙት ልጆች ሆነ። ደፋሩ፣ ቆራጡ... ሩሀሩሁ... ቸሩ ምክር ሶላንጅን ሊደርስባት ተከተላት። በዱኦርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ልጅ እቤቷ ድረስ ተከትሎ የራሱ ያደረጋት ምክር ዛሬም የተሰየችውን ሶላንጅን በሞት ጎዳና ላይ ሊደርስባት የራሱ ሊያደርጋት ተከተላት። ሶላንጅን እንቆ እንደ ገደላት ለሶላንጅ ታንቆ ሞተላት። ፓተርሰን አቀማጥላ ላሳደገችው እናቱ እንኳ እንደዚያ አላስቀሰም።

ክፍል 2

ሂላሪ

“ስለምን ከማህፀን አወጣኸኝ? ዓይን ሳያየኝ ምንው በሞትሁ።”

ጠየቀች። መልሱን ከሰማች በኋላ እየተቻከለች ፓተርሰንን ቀስቅሳ መናገሪያውን ሰጠችው።

“ምን?” አለና ፓተርሰን በስልኩ ውስጥ ጮኸ። ቀጠለናም “መቼ?” ሲል ጠየቀ። የፓተርሰን ልብ መምታት አቁሞ ነበረ። በዚያው በተኛበት ፍሰስ ብሎ ሊቀር ምንም ያህል አልቀረውም። ነፍስ ሲዘራም የሰልኩን መናገሪያ ከትራሱ ላይ ወድቆ አገኘው። እነሳውናም “ሃሎ” አለ። ሰልኩ አልተዘጋም ነበረና “ሃሎ” የሚል መልሷ አገኘ። “ሰውን ማሰር ብቻ እንጂ ጠባቂ አታቆመሙ ማለት ነው?” አለ ፓተርሰን እንዳበደ ሰው። ሰልኩን ከደወሰው ከፍል የሚሰጠውን መልስ ሲያዳምጥ ቆየና “ጥሩ ብዘገይ ልብሴን እስከምሰብስ ድረስ ብቻ ነው! አሁኑኑ እመጣለሁ” አለና ሰልኩን ዘጋ።

ፓተርሰን በመኪና ውስጥ ሆኖ ስለ ጓደኛው ስለ ምክር አለበ። ምክር እንደዚያ ያደርጋል ሲል ፈርቶ ነበረ። የፈራውም ውሎ ሳያደር ደረሰ። እነ ሂላሪ እናትም አባትም አጡ። እነኛ ህፃናት የሙት ልጆች ሆኑ። ደፋሩ! ቆራጡ... ሩህሩሁ... ችሩ ምክር ሶላንጅን ሊደርስባት ተከተላት። በዱአርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ልጅ እቤቷ ድረስ ተከትሎ የራሱ ያደረጋት ምክር ዛሬም የተሰየችውን ሶላንጅን በሞት ጎዳና ላይ ሊደርስባት የራሱ ሲያደርጋት ተከተላት። ሶላንጅን እንቆ እንደ ገደላት ለሶላንጅ ታንቆ ሞተላት። ፓተርሰን አቀማጥላ ላሳደገችው እናቱ እንኳን እንደዚያ አላስቀሰም።

ክፍል 2

ሂላሪ

“ስለምን ከማህፀን አወጣኸኝ? ዓይን ሳያየኝ ምነው በሞትሁ።”

ምዕራፍ ስድስት

ማርጆሪ ከሥራ መመለሷ ነበረ። ከመኪና አውራጃ ከበር አከፋፈትና አዘጋጋ ብግን ብላ መናደዱ ይታወቃል። በፓተርሰንም ላይ አፍጣ “በስልክ እንደ ነገርከኝ አደርጋለሁ የምትል ከሆነ እኔን ፈተህ ነው!” ስትል ዛተችበት።

“ምክር እኮ እንደ ወንድሜ ነበረ። ደግሞም ከአንዴም ሁለቱም ከሞት እንዳዳነኝ ነግራሽለሁ። ስለዚህ የርሱ ውለታ አለብኝ አላት ፓተርሰን።

“የፈለገው ቢሆን እነኞ ልጆች ያቺን በር አልፈው አይገባትም” አለች በጣቷ ወደ በሩ አያመለከተች።

“እባክሽ ማርጆሪ! እናትና አባታቸውን አጡ። ብቻቸውን ደግሞ ለመኖር አይችሉም። ለሞግዚት ደመወዝ፤ ለመኖሪያ ቤት ኪራይ ለመክፈል አይችሉም። ያላቸው ገንዘብ ለትምህርት ቤት ክፍያና ለልብስ ጫማቸው ቢበቃቸው ነው። ለፊ ቤት አለን። ለራተኛም አለችን። በምግብና መጠለያ ብቻ ብንረዳቸው?” ሲል ለመናት።

“ለዚያውም ሦስት ህፃናት!” አለችና ማርጆሪ በማፌዝ ሳቀች።

“የሚያስቸግሩ ልጆች አደሉም።”

“ማስቸገር አለማስቸገር አይደለም። እኔ ልጅ ሲባል አልወድም። እንደዚያ ቢሆን ኖሮ እስከ ዛሬ እኔስ አልወልድም ነበረ? ስለዚህ ቁርጥ ያለ አቋሜን ነው የምገልፅለሁ። አይቻልም!” አለች ድምጿን ከፍ አድርጋ።

“እኔ የክርስትና አባታቸው አንቺ ደግሞ የክርስትና እናታቸው ነሽ። በዚያም ቢሆን እኮ ኃላፊነት አለብኝ አላት ፓተርሰን ማሸነፊያ ነጥብ ያገኘ መስሎት።

አንዳንዴ የዋህ ነህ ልበል ፓተርሰን?” አለችና ሳቀችበት። “ወልዳ እናት ለመሆን የማትፈልግ ሴት በሰመ ክርስትና ያነሳቸውን ልጅ የማሳደግ አምሮት ይኖራታል ብለህ ትገምታለህ?” ብላ በንቀት አመለካከት አየችው።

ፓተርሰን በማግከቱም ማርጆሪን ሊለማመጣት ሞክሮ ነበረ። እርሷ ግን ሚስት ባሏን ደፍራ የማትናገራቸውን የስድብ ቃላት አወረደችበት። በመጨረሻም ላይ “የአባታቸውን ነፍሰ ገዳይነትና ሌላ ሌላ እድራጉቱን ተወውና የእነኚህ ህፃናት እናት እፍ ያለች ሽርመጣ እንደነበረች በ‘ጉሲፕ’ መፅሔት ላይ የተፃፈውን አላነበብክም? ከዚያች ከፈረንሳዊ ቅሬና ከምክር ከተወለዱ ህፃናት ጋር አብራ ለመኖር ለህይወቴ እሳሳታለሁ። የነፍሰ ገዳይ ልጅ ነፍሰ ገዳይ ነው” ስትል ደመደመች።

ከማርጆሪ ጋር ከአንግዲህ መከራከሩ ውሃ ከድንጋይ ላይ እንደማፍሰስ መሆኑ ግልፅ ሆነለት። ትርፉም ነገርን በማለዘብ ምትክ መሸከርን ብሎም ፍቺን ሊያስከትል ስለሚችል ዳግመኛ ለማርጆሪ ሳያነሳባት ወለነ። ከማርጆሪ ለመፋታት የሚፈራው ጉዳይ ነበረ። የማርጆሪ አባት የታወቁ የፖለቲካ ሰው ብቻ ሳይሆኑ እጅግም ሀብታም ነበሩ። ስለዚህ ማርጆሪን እንደአመቤቱ አክብሮ መኖር ነበረበት።

ለህፃናቱ ከፓተርሰን የሚቀርባቸው አንድም ሰው አልነበረም። በክርስትና አባትነቱ ብቻ ሳይሆን ምክርንና ሶላንጅንም ይወዳቸው ነበረ። በዚያም ሳቢያ እነኞ ህፃናት የሥጋ ዘመዶቹ መስለው ነበረ የሚታዩት። ውሎ ባደረ ቁጥር የህፃናቱ ሰውነት እየመነመነ ፊታቸው እየጠወለገ መሄዱንም ፓተርሰን ተገንዝቧል። በመሆኑም ህፃናቱን በጉዲፈቻ ሊወስዷቸው የሚችሉ ሰዎችን ለማፈላለግ አለቦ ነበረ። ግን እንዲህም በማለብ ራሱን ወቀለ። እነኞን ህፃናት በጉዲፈቻ ለጥቶ ማለያየት ከአረመኔነት የባለም ጭካኔ ሆኖ ተሰማው። የፓተርሰንን ጭንቀት እጅግ ያባባሰው ደግሞ የህፃናቱ ሞግዚት የነበረችው ሴትና የቤት ለራተኛዋ ተመካከረው ስራቸውን መልቀቅ ነበረ። ህፃናቱም የተላመዷቸው ሁለቱ ሴቶች ናቸው። ሦስቱ ህፃናት ያንን ትልቅ መኖሪያ ቤትና ግቢ ብቻቸውን ታቅፈው ለመኖር አይችሉም። በመሆኑም ፓተርሰን ሌላ መፍትሔ መፈለግ ነበረበት።

የምክርን እህት ኢሊንን ለመፈለግ ወለነ። እርግጥ ምክር ስለ እህቱ ከንቱነት አጫውቶታል። ቢሆንም ‘ትንሽ ለጋ እንደ መርፌ ትወጋ’ ነውና ሴትየዋ ህፃናቱን ስታይ ልትራራላቸው ትችል ይሆናል። ደግሞም የምክር የእናት የአባቱ ልጅ እስከሆነች ድረስ ሙሉ በሙሉ ከወንድሟ

ብርቅርቅታ

ጋር ተመላሳይ ባህርይ ባይኖራትም አስከዛም ጨካኝ ላትሆን ትችላለች ሌል ፓተርሰን አለበት። ዋናው ችግር ኢሊን አሁንም በቦስቶን ከተማ መኖር አለመኖሯ ነው። ምክር እንደ ነገረው ከሆነ ለመጨረሻ ጊዜ የተያዩት ሂሳሪ ከመወለዱ በፊት ማለትም ከዘጠኝ ዓመት በፊት ነበረ ማለት ነው።

ፓተርሰን በማግስቱ ልዩ ፀሕፊውን ወደ ቦስቶን እንድትሄድና ስለ ኢሊን በቦስቶን መኖር አለመኖር አግርታ እንድትመጣ አደረገ።

ኢሊን በቦስቶን ከተማ ቻርልስተን ታዋን በሚባል አካባቢ ጆንስ ከሚባል ባሏ ጋር እንደምትኖር ታወቀ። ቤቷም ከበስተደቡብ በኩል ካለው የመርከበኞች መንደር ከባህር አጠገብ ነበረ። ፓተርሰን ስልክ ደውሎ አነጋገራት። ከማታወቀው ፓተርሰን ጋር መነጋገሩ በቅድሚያ ግር ብሏት ነበረ። ቀስ በቀስ ግን ነገሩ እየገባት ሄደች። እርሷም ብትሆን ከጋዜጣ ላይ ያነበበችው እንዳንድ ዜና ነበረ። ስለ ወንድሟ ሚስቱን መግደል በጊላም የራሱን ሀይወት ለለማጥፋቱ እንደምታውቅ ለፓተርሰን ገልጻለች። እንደ አነጋገሯ ከሆነ በወንድሟ ሞት ያዘነችና የተፀፀተች አትመስልም ነበረ። እንዳውም የጠየቀችው ነገር ቢኖር ምክር በባንክ ስለተወው የገንዘብ መጠን ነበረ።

“ብዙም አይደለም ሚስል ጆንስ የደወልኩልሽም በዚህ የተነሳ ነው” ሌል ፓተርሰን ወደ ፍሬ ነገሩ አመራ። “እንደምታወቁት ምክርና ሶላንድ ሦስት ህፃናት ልጆች አፍለው ነው የሞቱት። ለጊዜውም እንኳን ቢሆን ህፃናቱን ከባይተዋርነት ለማዳን ከዘመድ ጋር እንዲቀመጡ ማድረግ ያለፈልጋል። አንቺም ለማነጋገር የፈለግኩት ህፃናቱን ስዘሰቁታውም ሆነ ለተወሰነ ጊዜ ልታሳድጊያቸው ፈቃደኛ መሆን አለመሆንሽን ለመጠየቅ ነበረ” አላት ፓተርሰን።

መልስ ሳትሰጠው ብዙ ቆየች። ከዚያም በሰለሰ ድምፅ እየተቻኩለች “ትቀልዳለህ ልበል? እኔ የራሴ የሆነ አንድም ልጅ የለኝም። እና የምክርን ሦስት ህፃናት የማሳድገው ምን ቁርጥ ቢያደርገኝ ነው?” አለችው።

“አክስታቸው በመሆንሽ ነዋ! ለህፃናቱስ ከአንቺ የቀረበ ዘመድ ከየት ሊገኝ ነው? የበጋውን ወራት ብቻ ከአንቺ ጋር እንዲቆዩ ነው የማስቸግርሽ። እስከዚያ ሌላ መፍትሔ ለማግኘት እችላለሁ። ስለዚህ እባክሽ ልጆቹ ካንቺ ጋር እንዲቆዩ ፈቃድሽ ቢሆን?” ሌል ፓተርሰን ተለማመጣት።

ብርቅርቅታ

“ገንዘብ ከሰጠሽ እሺ!” አለችው።

ፓተርሰን አሰብ አደረገና! “ሰልጆቹ የሚያስፈልገውን ውጪ ለመሸፈን የሚችል ልሰጥሽ እችላለሁ” አላት።

“አንደዚያ ብቻ ማለቱ አይደለም። ሌላስ ተጨማሪ?” አለች።

“ገባኝ! ገባኝ!” አለና ፓተርሰን ዝም አለ። ምክር እህቱን ለምን ይጠላት እንደነበረ አሁን በግልፅ ታወቀው። “ይቅርታ አድርጊልኝና ለአንቺ ልሰጥሽ የምችለው ሦስት ሺህ ብር ብቻ ይሆናል። ለእያንዳንዱ ልጅ እንዳንድ ሺህ ብር ማለት ነው”

“ለሞግዚትነቱለ? ቢያንስ ሁለት ሺህ ብር ልትከፍለኝ ይገባል!”

አሁንም ፓተርሰን ጥቂት አለበና አማራጭ እንደሌለው በማጤኑ “እሺ” አላት።

“ለምን ያህል ጊዜ?” ለትል ኢሊን በመጠራጠር ጠየቀችው።

“ለሦስት የበጋ ወራት ብቻ” አላት ፓተርሰን።

“ከሦስት ወር አንድ ቀን እላፊ ከእኔ ጋር እንደማይቆዩ እንድታውቀው። ቤቴም የመኖሪያ ቤት እንጂ የሙታን ልጆች መጠለያ ቤት አለመሆኑ እንዲገባህ። ለዚያውም ደግሞ ባሌ ቢለማማ ነው” አለች። ባሏ ግን እንኳን ሶስት ሺህ ብር ያህል አግኝቶ ለሶስት መቶውም እንደማይገደረደር ታውቀዋለች። ማስፈራራቷ ከፓተርሰን ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ከወዲሁ ሁኔታዎችን ለማመቻቸት ነበረ።

“መቼም በቂ የመኝታ ክፍሎች አሉሽ ብዬ እገምታለሁ።”

“አንድ ባዶ ክፍል አለኝ። ከፍ ከፍ ያሉት ሁለቱ ህፃናት አብረው በአንድ አልጋ ይተኛሉ። ለሌላዋ ደግሞ ዘዴ ይፈለጋል” አለችው።

“ለትንሿ ያራሰ ልጅ አልጋ ያስፈልጋታል። ገና የአንድ ዓመት ህፃን ናት” አለ ፓተርሰን። ስለ ሌላም ጉዳይ ሊጠይቃት ፈልጎ ነበረ። ለምሳሌ በሞግዚትነት ልምድ እንዳላትና እንደሌላት ግን ፓተርሰን ሌላ አማራጭ ስለሌለው ሳይጠይቃት ተወው። ህፃናቱ የሚያማምሩ ስለነበሩ ለታያቸው እንደምትወዳቸው ተማምኖ ነበረ።

ፓተርሰን ሀፃናቱን ከአክስታቸው ጋር ባገናኘበት ዕለት ያየው ሁሉ እንደጠበቀው አልነበረም። የበጋውን ወራት ከአክስታቸው ጋር እንደሚያሳልፉ ለሂላሪ ቀደም ሲል ነግሯታል። የሀፃናቱንም ልብስና ጫማ አንድም ሳይቀር በመልክ በመልኩ እንድታዘጋጅም ገልጿለታል። ሀፃናቱ እንደ ለቀቁ የመኖሪያ ቤቱን ቁልፍ ለባለቤቱ እንደሚመልስና የተቀረውንም ቁሳቁስ ለመሸጥ ማቀዱን ግን ለማንኛውም አልተናገረም።

ሂላሪ ስለ ቦስቶኑ ጉዞ በነገራት ወቅት ፓተርሰንን ያየችው በመጠራጠር ነበረ። እንዲህ ነው ብላ ለመናገር አትችልም እንጂ ፓተርሰን ወደ ቦስቶን የሚወስዳቸው ለተለየ ዓላማ መሆኑን አውቃለች። በተለይም እናቷ ከሞተች ወዲህ የክርስትና አባቷ ለሆነው ፓተርሰን የነበራት የልጅነት ፍቅር ከሰሟል። ‘ለምንድን ነው ወደ ቦስቶን የምትወስድ?’ ስትልም ጠይቃው ነበረ።

‘ሞቃቱን የበጋ ወራት በኒውዮርክ ከማሳለፍ ቀዝቀዝ በሚለው በቦስቶን ብታሳልፉት ይሻላል ብዬ ነው። ደግሞም የምትቆዩት ከአክስታችሁ ጋር በመሆኑ ብቸኝነት አይሰማችሁም’ አላት ፓተርሰን።

‘ግን ወደ ኒውዮርክ እንመለሳለን። አይደለም እንዴ?’ አለችው አመለካከቷን ሳትቀይር።

‘ምን ጥርጥር አለው!’ አላት ፓተርሰን። እቅዱን ያወቀችበት መስሎት በመዋሸቱ ውስጥ ውስጡን ኃፍረት ተለማው። ሂላሪም የፊቱን መለዋወጥ አይታወቅም።

‘ታዲያ የምንቆየው ለሦስት ወራት ብቻ ከሆነ ለምንድን ነው ያለ የሌለ ልብሳችንንና አሻገጉሊቶቻችንን ይዘን የምንሔደው?’ አለችው ሂላሪ።

‘የሚያስፈልጋችሁ ስለ መለሰኝ ብቻ ነው። ሂላሪ በአንቺ ዕድሜ ይህን ያህል ተጠራጣሪ መሆን የለብኸም። ከአባትሽ እህት ጋር መቆየቱ ብዙ ጥቅም ይኖረዋል’ አላት።

ሂላሪ ራሷን አወዛወዘችና አቀርቅራ ማሰብ ጀመረች። ለቦስቶን ጉዞ መዘጋጀቱን ተዘጋጅታለች። የለበሰችው ቀሚስ እናቷ ለመጨረሻ ጊዜ የገዛችላትን ነው። ቀሚሱ ሙሉ በሙሉ ቢጫ ሆኖ ክሳዱ ብቻ በነጭ ሐር የተዘመዘመ ነበረ። እንደ አባቷ ጥቁር የነበረውን ፀጉሯን ከሁለት ከፍላ ጉንጉናዋለች። የሚያበሩት ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ግን ቅሬታ ይነበባቸው ነበረ። ከፓተርሰን አነጋገር የተረዳችው ነገር ነበራት። አንገቷን

እንዳቀረቀረች ቢሆንም ጨረፍ እያደረገች ታየው ነበረ። ፓተርሰንም ቢሆን ሂላሪን መፍራት ከጀመረ ውሎ አድሯል። የሶላንጅ አስከሬን በክብር ባረፈባቸው ሦስት ቀናት ውስጥ ወደ እናቷ እንዳይጠጋ ተከላክለዋለች። የአሁኑ አመለካከቷ ደግሞ አጥንት ለርስር የሚገባ ነበረ። ሂላሪ ያለ ዕድሜዋ ብዙ የምታውቅ! አውቃም ለምታደርገው ሁሉ የምትጠነቀቅ ልጅ ነበረች። እህቶቿንም ከማፍቀሯ የተነሳ አንድም ለው አጠገባቸው አታስደርስም ነበረ። እንደ እናቷ እንደ ሶላንጅ ፀጉራቸውን የምታጥባቸው! የምታበጥርላቸው! የምትመግባቸው! የምታስተኛቸው ሂላሪ ነበረች። ሶላንጅ ብትሞትም ሂላሪ ተተክታለች።

‘ለምንድን ነው አክስታችንን ቀደም ሲል ያልተዋወቅናት? ከአባታችን ጋር አይዋደዱም ነበረ ማለት ነው?’ አለችና ሂላሪ ካቀረቀረችበት ቀና ብላ ጠየቀችው። የሂላሪ ጥያቄ በዘዴ ተቀባብሮ የቀረበ ነበረ። እንደ እናቷም ፈጣን የማሰብ ችሎታ እንዳላት በቀላሉም የማትበገር ልጅ ለመሆኗ ፓተርሰን አውቆታል። ምን ብሎ እንደሚመልስላትም አስከ ሚያሰላስል የሂላሪ አረንጓዴ ዓይኖች ይከታተሉት እንደነበረም ይለማዋል።

‘በጣም እንደማይቀራረቡ አውቃለሁ። ያም ማለት አክስታችሁ መጥፎ ሌት ናት ማለት አይደለም ሂላሪ’ አለና ፈገግ ብሎ መለሰላት።

ሂላሪ ለጊዜው ሌላ ጥያቄ ልታቀርብለት አልፈለገችም። ከፓተርሰን ያልተጠበቀ ፈገግታ የተረዳችው ነገር ቢኖርም! አይታ አስከምትፈርድ መቆየቱን መረጠች። ከቦስቶን ከተማ ከቻርለስተን አካባቢ ደርሰው ከመኪና እንደ ወረደችም የተጠራጠረችውን አየች።

ከጠባቡ መንገድ አጠገብ አንዲት መለስተኛ ቤት ትታያለች። የቤቷም መስኮቶች የፀሐይ መከላከያዎች የተሰባበሩ ነበሩ። የግርግዳው ቀለም ከዕድሜ ብዛት የፈዘዘ ከመሆኑም በላይ አልፎ አልፎ ተፍቋል። ግቢውም በአረም የተሸፈነ ነበረ። ሂላሪ የአሌክሳንድራን እጅ እንደ ያዘች ወደ በራፋ የሚያደርሱትን ሁለት የተሸራረፉ ደረጃዎች ወጣችና ቆመች። ሚጋንን አቅፎ የነበረው ፓተርሰንም ከጎላዋ ደረሰና የመጥሪያ ደውሉን ተጫነ። ደጋግሞ ቢጫን በሩ ባለመክፈቱ፤ መጥሪያው በመበላሸቱ መሆኑን አወቀና በሩን አንኳኳ። ፓተርሰን ወደ ሂላሪ አየች አደረገ። እርሷም ታየው ነበረ። አስተያየቷም ‘ለምን ወደዚህ ወደ ተጎሳቆለ ቤት አመጣኸኝ?’ የሚል ዓይነት ነበረ። የሂላሪ ዓይኖች በጥላቻና በንዴት እንደተሞሉ ስለታወቀው ዳግመኛ ሊያያት አልደፈረም።

“ማን ነው?” የሚል ሽካራ የሴት ድምፅ ተሰማና በሩ ተከፈተ። የከፈተችላቸው ሴት ቀይ ፀጉር እንደ ተመሰቃቀለ ነው። ከመኝታዋም ገና መነሳቷ ሲሆን ይችላል። የመጣችውም በፒጃማዋ ነበረ። ከበራፋም ቆመው የነበሩትን እነ ፓተርሰንን ከላይ እስከ ታች እየችና “ምን ነበር?” ስትል ጠየቀች።

“ከኒውዮርክ ነበረ የመጣነው” እላት ፓተርሰን።

“አ! እናንተ ናችሁ ሰካ?” አለችና ሳትወድ በግድ ፈገግ አለች። ከዎከር ጋር የምትመሳሰለበት አንዳችም ነገር አልነበረም።

“ሚስት ጆንስን ነሽ?” አለ ፓተርሰን እየተጠራጠረ።

“አዎን ነኝ ግብ!” አለችና ወደ ውስጥ ይዛቸው ዘለቀች። ፓተርሰን ከበራቱም ይልቅ ታላቅ ሀፍረት የተሰማው የቤቱን ቁሳቁስ ባየበት ጊዜ ነበረ። የትልቁ ሶፋ እግር ሰባራ በመሆኑ ያዘመመ ነበረ። ሌሎችም ሦስት አነስተኛ ሶፋዎች ሽፋናቸው ተቀዶ ስፓንጃ አፍጥጦ ይታያል። የምግብ ቤት ጠረጴዛውም ካያያዝ ጉድለት ተፋፍቋል። ከበስተጥግ በኩል ካለች አንድ አነስተኛ የፎርማይካ ጠረጴዛ ላይ የተከፈተ ቴሌቪዥን ይታያል። የሚተላለፈውም ፕሮግራም ቀጥታ ከእግር ኳስ ሜዳ ነበረ። ድምፁ ያለመጠን በመከፈቱ ጨሽቱ ጆሮ ይሰነጥቅ ነበረ። ከቤቱ የውጭ እይታ ይልቅ የውስጡ ይብስ ነበረና እነ ሂሳሪ ባሉበት ድርቅ ብለው ቆሙ።

“ቢራ ላምጣልህ?” አለችው ፓተርሰንን እንግዶቹን ሀፃናት ከምንም ላትጥፋቸው። ያቺን ሴት የዎከር አህት ትሆናለች ብሎ ማንም ለመጠርጠር አይችልም።

ዎከር ቁመናው ያማረ መልክ መልካም ለው ነበረ። ለአለባበሉም እንከን አይወጣለትም። እነጋገሩም የተቆጠበ ነበረ። የሰው መውደድም ያለው ነው። እህት የምትባለው ግን የዎከር ተቃራኒ ነበረች። ዎከርን የምትበልጠው በሦስት ዓመት ቢሆንም ለማንም የሃምሳ ዓመት ሴት ነበር የምትመስለው። ቀዩ ፀጉሯ ከመሳሳቱም ሚዶ ነክቶት የሚያውቅ አይመስልም። የዓይኖቿ ቆዳ መሽብሽብ ሰካራምነቷን የሚያጋልጥ ነበረ። እንደ ዎከር የዓይን ብሌኖቿ ለማያዊ ቢሆኑም ህይወት እይነበብባቸውም ነበረ። ቢራ ከማብዛቷም የተነሳ ቦርጫ የተዘረገፈ ቢሆንም እግሮቿ ግን ሰላላ ነበሩ። የፒጃማዋም መቆሽሽ አሳፋሪ ነበረ። እነኛ ሀፃናት ይችን የመሰለች ሴት ሲያዩ ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ ሆነባቸው።

“ይቺ ሂሳሪ ትባላለች” እሰና ፓተርሰን አክስቷን እንድትጨብጣት በዓይኑ ጠቀሰ እደረጋት። ሂሳሪ ግን ከቆመችበት አልተንቀሳቀሰችም። “ይቺኛዋ ደግሞ አሴክሳንድራ” ሲል ቤቱን አፍኖት የነበረው የቢራና የሲጋራ ጢስ በአፍንጫው ግጥም አለ። የጀመረውን ማስተዋወቅ መጨረስ ነበረበትና፤ “የመጨረሻዋ ሚጋን” ትባላለች አለና ጨረሰ። ሂሳሪና አሴክሳንድራ ይበልጥ ተጠጋግተው ቆሙ። ኢሊንን ለማየት የደፈረችው የሚሆነውን የማታውቀው አራሷ ሚጋን ብቻ ነበረች።

“ተከተሉኝ” አለችና የመኝታ ከፍላቸውን ልታሳያቸው ቀደመች ። ከፍሏ መስኮት የሌላት የእስረኞች ክፍል ትመስል ነበረ። አንድ ያልተነጠፈ አልጋ ከአንድ ወገን አለ። ከላይም ላይ ያረጃ የተጠቀለለ ፍራሽ ነበር። በወዲያ በኩል ደግሞ አንድ ያራሰ ልጅ አልጋ አለ። ያረጁ ዕቃዎች ከሚጣሉበት አካባቢ አግኝታው እንደሆነ እንጂ፤ እንደዚያ ያለ አልጋ በየትኛውም ሱቅ አይሸጥም ነበረ። አንዲትም አምፑል ከኮርኒሉ ላይ ተንጠልጥላለች።

“ብኋላ እናነጥፈዋለን” አለችና ኢሊን ፓተርሰን ወደነበረበት ከፍል ተመለሰች። ወደ ሂሳሪም አየት እደረገችና፤ “እስቲ ወደ ጓሮ ዙሪና የታጠበው አንሳላ መድረቅ አስመድረቁን እዩ” አሰቻት። ሂሳሪ ግን ንቅንቅም ላትል አፍጥጣ አየቻት። ኢሊን እንደ ማፈር አሰችና ወደ ፓተርሰን ዘወር በማለት “ዓይኖቿ ቁርጥ የእናቷን ይመስላሉ” አለች። ፓተርሰንም “ሳላንጅን ታውቂያት ነበረ ማለት ነው?” ሲል በመገረም ጠየቃት። ሳላንጅ ዎከር እህት እንዳለው አንድም ቀን አንስታበት አታውቅም ነበረ።

“አንድ ጊዜ ብቻ ተገናኝተናል። ዎከር የተካፈለበት ተውኔት በቦለቶን ውስጥ ይታይ ሰለነበረ አብራው መምጣቷን አስታውሳለሁ” አለችው።

ሳላንጅ ስለ ኢሊን አንስታ ለምን እንዳላጫወተችው የገባው አሁን ነበረ። እንደ ዎከርም ሁሉ ሳላንጅ ጠልታት ነበር ማለት ነው። ሳላንጅ ከጠላቻት ሴት ጋር ደግሞ ሀፃናት ልጆቿን ትቶ መሄድ ጨነቀው። ግን ከማን ጋር ያስቀምጣቸው? ለማንኛውም ሌላ ደሀና ቤተሰብ እስኪያገኙባቸው ወይም ማርጆሪ ጥቂት ለዘብ ብትል እንደሚወስዳቸው አሰና ለጊዜው ትቷቸው ለመሄድ ቆረጠ።

ሂሳሪ ለመኝታ ወደ ተሰጣቸው ከፍል አይታ ራሷን ነቀነቀች። ከቁምላጥኑ... አቅም እንኳን አልነበረውም። ለልብላቸው ማስቀመጫ

ወንበር፤ ጠረጴዛ፤ ኮመዲኖ የለም። አንድ መለስተኛ የአዋቂ አልጋና እግሩ የተሰበረ የአራስ አልጋ!

“ገንዘቡንስ አምጥተሃል?” ስትል ሀፍረቷን የሸጠችው ኢሊን ፓተርሰንን ጠየቀችው። እርሱ ግን ገንዘብ መስጠቱን ሀሳቱ እንዲያውቁበት አልፈለገም ነበረና ሰውነቱ ሽምቅ አለ። ሳይወድም ከኪሉ የታሸገ ፖስታ አውጥቶ ሰጣትና “ከሀሳቱ ምግብ ወጪ ጭምር ነው” አላት አፋ እየተጉላደፈ።

ልትታገስም ባለመቻሏም ፖስታውን አልጆቹ ፊት ቀዳ ገንዘቡን አውጥታ መቁጠር ጀመረች። በፖስታው ውስጥ የነበረው ሁሉም ባለመቶ ብር ኖት ነበረ። ቆጥራም እንደ ጨረሰች ወደ ሀሳቱ አየት አድርጋ ፈገግ አለች። ለሚቀጥሉት ሰዓት ወራት ሀሳቱን መኮርኒና ሩዝ ብታበላቸው ሊተርፋት የሚችለው ገንዘብ ቀላል እንደማይሆን አውቃለች። ሆኖም አሁንም ለማስመሰል ስትል፤ “ምናልባት ያልታሰበ ችግር ቢያጋጥም ስልክ ደውቼ አሳስብሃለሁ” አለችው ፓተርሰንን።

“እኔ እኔም ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ልጆቼን ለማየት መመለሴ አይቀርም። መቼም እናንተን ማስቸገር ቢሆንም እንዱን ቀን እመጣለሁ” አሰና ከተቀመጠበት ተነሳ።

ፓተርሰን በዚያን ቤት ውስጥ ዓይኑ እያየና የሌትየዋን ሁኔታ እየተመለከተ ጨክኖ ጥሏቸው የሚሄድ አልመሰላትም ነበረ ለሂሳብ። በአረንጓዴ ዓይኖቿም ፍጥጥ ብላ ትመለከተው እንደ ነበረ ያጤነው ፓተርሰን፤ “ምንም ሐሳብ እይግባሽ። ከጥቂት ቀናት በኋላ መጥቼ ላያችሁ እሞክራለሁ። ችግር ቢኖር ደግሞ ደውይልኝ” አላት። ሂሳብ ቁርጠን አወቀችው። በመናገር ምትክ አንገቷን ዘንበል አደረገች። አውጥታ አትናገረው እንጂ በፓተርሰን ላይ ጥላቻዋ ጠነከረ። “ፓተርሰን ሌላው በደሉ አነሰና ለምን አሁን ደግሞ ካደግንበት አካባቢ አፈናቅሎ ይህን ወደ መሰለ አካባቢ አመጣኝ ስትል በሆዱ ረግማዋለች። ሂሳብ አቅም ቢኖራት በገደለችውም ደስታዋ ነበረ። ልታደርገው አትችልምና በምትኩ ታለቅስ ወደነበረችው አሌክሳንድራ ሄዳ ታባብላት ጀመረ።

“አይዘሽ አክሲ ምንም የሚያስለቅስ ነገር የለም። የመጣነው ለሽርሽር ነው። የምንቆየው ለጥቂት ቀናት ብቻ ነው። እስከዚያም ከባህሩ አጠገብ እየሔድን ለንጫወት እንውላለን” አለችት።

ኢሊን ትጠጣ የነበረውን ቢራ አስቀምጣ “ወይ ውልፍች! ደግሞ የምን ወደ ባህሩ ዳር እየሄዱ ጨዋታ! እግራችሁን ለብስባችሁ መኖር አለባችሁ” አለችና ተቆጣች። ከፓተርሰን ላይ አምስት ሺህ ብር ተቀብላለች። ከዚያም በተረፈ ሂሳብ ጥሩ የቤት ሰራተኛ ሊወጣት ይችላል። እህቶቿን ካጣጠበችና ከመገበች በኋላ ቤት በማፅዳት፤ ምግብ በማብሰልና በሌላ ሌላም ልትረዳት እንደምትችል ስታስበው ውስጥ ውስጡን ፈንጥዛለች። ጥቂት ችግር ብትፈጥር ገና በእግሯ ድኩል ድኩል የምትለው ሚጋን ናት። እርሷን ለመጠበቅ ደግሞ የአሌክሳንድራ ተግባር ይሆናል። ይህን ሁሉ እያስበች ሌላ ቢራ ከፊትና ሲጋራዋን አያይዛ ከቴሌቪዥን ፊት ለፊት ተዝናንታ ተቀመጠች። ልጆቿም ከፊቷ ዘወር እንዲሉ በመፈለግ “አንሰላውን አስገብተሽ አልጋውን አታነጥፊም?” አለችት ሂሳብን በቀጣ ጭምር።

አንሰላዎቹ የተቀደዱ ቢሆኑም ንፅህናቸው ደህና ነበረ። ሂሳብ ጨቅላዋ ሚጋንን በእንቅልፍ ልቧ ተንከባላ እንዳትወድቅ በመፍራት እንካላዋን የአራስ አልጋ ከበስተግድግዳው በኩል አድርጋ አነጠፈች። ከዚያም የነርሱን አልጋ እንጥፋ ከጨረሰች በኋላ፤ አሌክሳንድራና ሚጋንን ወደ መታጠቢያ ቤት ወስዳ ገላቸውን አጠበቃቸው። የሚጠጡትም ውሃ ከለጠቃቸው በኋላ ወደ መጃታ ክፍላቸው ተመልሰው ተቀመጡ።

“ይሄ ቤት ደስ አይልም” አለች አሌክሳንድራ ድምጿን ዝቅ አድርጋ። ሲጋራ ካፏ የማይለየውን ደጋማ ቢራ የከፈተችውን ኢሊንን እንዳትሰማት ፈርታ ነበረ። ቀጠልም አደረገችና፤ “አውነት ይቺ ቤት የእኛ አባት እህት ናት?” ስትል ሂሳብን ጠየቀችት።

“አዎ” አለችት ሂሳብም በማንሸካሸክ። ለልብላቸው እንኳን መስቀያ የተሰጣቸው ነገር አልነበረም። በክፍሉ ውስጥ መቀመጫ ወንበር የለም። እና እንደዚያ ግዴላሽ የሆነችውን ቤት እክሰት ትሆናለች ብሎ መገመቱ ለአሌክሳንድራ ጭንቅላት ከብደባታል። ኢሊን ወደሂሳብ መጃታ ክፍል የመጣችው አስራ አንድ ሰዓት ሊሆን ሊል ነው። የልጆቹ አልጋ በደንብ ተነጥፏል። ሚጋን እንቅልፍ ቢወስዳትም አሌክሳንድራና ሂሳብ አልጋቸው ላይ ጉን ለጉን ተቀምጠው ነበረ።

“እየለመዳችሁ ነው። አይደለም እንዴ?” አለች ኢሊን በራፋ አጠገብ እንደቆመች።

ብርቅርቅታ

ሂላሪ ከተቀመጠችበት ብድግ አሰችና ‘መልመድስ እየለመድን ነው። ግን ጠዋት በበላነው ቁርስ እስከ አሁን በመቆየታችን ርቦናል። ስለዚህ ምግብ እንዳለ ቢለጠን’ አሰች በአረንጓዴ ዓይኖቿ ጭምር እያስተዛዘነች። ስለ ልጆቹ መብላት አለመብላት ለኢሊን ተዘጋጅቶ አላላትም ነበረ። በቤቱ ውስጥ ምንም ምግብ አልነበረም። ኢሊን ማቀዝቀዣውን ከፊት አደረገችው። ግን በውስጡ ከዲራ በስተቀር ሌላ ምንም የለም። ኢሊንም ባሏም ጃክ እቤት በመመገብ ምትክ ሆኖል ማዘውተሩን ይመርጡ ነበረ። መኖሪያ ቤታቸውን የሚጠቀሙበት ስመጠጥ ብቻ ይመስላል።

“ለካ አልበላችሁም ኖሯል። በነገራችን ላይ አንቺ የትኛዋ መሆንሽ ነው?” አለቻት ኢሊን።

“ሂላሪ” ስትል መሰሰችላት። ሂላሪ አመለካከቷ በልቧ ያመቀችውን ጥልቅ ጥላቻ እንዳያንፀባርቅባት ተጠንቅቃ ነበረ። ዕድሜዋ ገና ዘጠኝ ዓመት ቢሆንም በእናት አባቷ ሞትና ባሁኑ ዕድል ፋንታቸው ከአዋቂም የበለጠ ሐዘንና መከራ ደርሶባታል።

“ወደ ግሮሰሪ ሔደሽ አንድ ሁለት ቆርቆሮ ቶኖ ብትገኙሽ?” አለቻት ሂላሪ።

“ቶኖ?” ስትል ሂላሪ መልሳ ተናገረች። ምናልባትም ቶኖ የሚባል የምግብ ስም ስትሰማ የመጀመሪያ ቀኗ ሊሆን ይችላል። ኢሊንም ብትሆን የሂላሪ አጠያየቅ ህሊናዋን ሽንቆጥ እንዳደረገው ከፊቷ ላይ ይታወቃል። እነ ሂላሪ በቅምጥል ያደጉ ህፃናት ናቸው። ከእናታቸውም ሞት በኋላ የቤት ስራተኛዋ ምግብ ታዘጋጅላቸው እንጂ ከዚያ በፊት ግን ሶላንጅ ራሷ ነበረች። ከትኩስ ምግብም በስተቀር በቆርቆሮ የታሸገ ምግብ ቀምሰው አያወቁም።

ኢሊን ወደ መኝታ ክፍሏ ገብታ ተመለሰችና ለሂላሪ አንድ የአምስት ብር ኖት ከሰጠቻት በኋላ፤ “በስተግራ የሚወሰደውን መንገድ ይዘሽ ከመታጠፊው ጋ ስትደርሺ ግሮሰሪውን ታገኛለሽ። ለእኔም ቢራ እንድትገኙልኝ አለቻት።

ሂላሪ ወደ ግሮሰሪው ስትሄድ አህዳጅን ይዛ ነበረ። እዚያ ቤት ውስጥ ብቻቸውን ትታቸው ትሄዳለች ማለት የማይታሰብ ነው። እንደ አካባቢው መኖሪያ ቤቶች ሁሉ ግሮሰሪውም ያረጀ! ውስጡም ንፁህና የሚጎድለው ነበረ። ሂላሪ በቅድሚያ አንደ ተነገራት የጠየቀችው ሁለት

ብርቅርቅታ

ቆርቆሮ ቶኖ ሲሆን ከዚያም ዳቦ፤ ማርመላታና ቅቤ፤ እንደዚሁም ግማሽ ደርዘን ዕንቁላሎች፤ ጠርሙስ ወተትና የታሸገ የአራስ ልጅ ምግብ ገዛች። በተጨማሪም የታዘዘችውን ቢራ አስመጥታ ከፌስታል ውስጥ ከታ ወደ ቤት ተመለሰች። በመንገድም ላይ ለአህዳጅ ስለምታበላቸው ራትና በማግለቱም ስለምትሰጣቸው ቁርስ ስታስብ ከቤት ደረሰች።

ከበራፋም ኢሊን ትጠብቃት ኖሮ “ቢራዬስ?” ስትል ጠየቀቻት።

“ከፌስታሉ ውስጥ ነው” አለቻት ሂላሪ።

“ባይ ቶሎ አምጪልኝ” አሰችና አምባረቀችባት። አሌክሳንድራ በኢሊን ያልታሰበ ጩኸት ክው አሰችና ይዛው የነበረውን የትንሿን ሚጋንን እጅ ጭብጥ አደረገችው። ማንም ሰው ቢሆን በእርሷም ሆነ በአህዳጅ ጮኸባቸውና ተቆጥቷቸው አያውቅም ነበረ።

ሂላሪ ቶሎ ብላ ቢራውን ከፌስታሉ ውስጥ አውጥታ እንደለጠቻት ኢሊን “ያስመለሽውስ ገንዘብ?” ስትል ሁለተኛውን ጥያቄዋን አቀረበችላት። ሂላሪም የያዘችውን ጥቂት ሳንቲሞች ሰጠቻት። ኢሊን ስታያት ቆየችና፤ “ይሄ ብቻ ነው እንዳትይኝ?” አለቻት ከላይ እታች እየገላመጠቻት። ሂላሪ ግራ ተጋብታ ዝም በማለቷ ኢሊን ሳንቲሞቹን ወርውራ ከፊቷ ላይ ከመታቻት በኋላ፤ “የተቀረውን ገንዘብ ምን አደረግሽው? የትም ነው በትነሽው የመጣሽው?” ስትል አፈጠጠችባት። ሁኔታዋን ላየው ሰው ፓተርሰን ከጥቂት ሰዓታት በፊት የሰጣትን በፖስታ የታሸገ ብር የረሳቸው ትመስል ነበረ።

“ለራታችን የሚሆን ምግብ ገዛሁበት። ለቁርሳችንም የሚሆን እንቁላል” አለቻት ሂላሪ።

“እኔ ግዢ ያልኩሽን ብቻ እንጂ አንቺ እንደመሰለሽ መግዛት የሰብሽም! ሰወደፊቱም ከእኔ ትእዛዝ ውጪ አንድ ነገር እንዳታደርጊ አስጠነቅቅሻለሁ! ገባሽ!” ስትል አሁንም ኢሊን ጮኸችባት።

ሂላሪ በኢሊን አነጋገር በጣም ደንግጣ ነበረ። ለአህዳጅ ራት በምታዘጋጅበት ጊዜ ሁሉ እጇቿ እንደተንቀጠቀጡ ነበረ። ሂላሪ አህዳጅን ራታቸውን በደንብ ካበላቻቸውና የሚጠጡትም ወተት ከሰጠቻቸው በኋላ እቃዎቹን ለማጣጠብ ወደ ወደ ምግብ ማዘጋጃው ክፍል ሄደች። መርከቦኛ የነበረውም የኢሊን ባል ጆንስ የመጣው በዚያን ጊዜ ነበረ። ሂላሪም ገና እንዳየችው ሰውቸውን ከኢሊንም ይበልጥ ፈራቸው! ጆንስ እጅግ ግዙፍ

ሰው ነበረ። በዚያም ላይ የለበሰው ቱታ ስለነበረ የደረቱን ሰፋትና የጡንቻውን ፈርጣማነት አጉልቶታል። ሞቅ ብሎት ነበርና ገና ከበራፋ ከመድረሱ በኋላ ላይ ይጮሀባት ጀመረ። ሊመታትም ሊል ከጠረጴዛው ላይ የነበረውን ፖስታ አንሥታ እያሳየችው ፈገግ አሰች። ፖስታውን ከእጇ ላይ መነጨቀና ከውስጡ ያለውን ገንዘብ አውጥቶ ቆጠረው። ሶስት ሺህ ብር! ከመጠን በላይ በመደሰቱ ሊስቂ ቆየና ኢሊንን ከሶፋው ላይ አቅፎ አንስቶ ይስማት ጀመረ። “የእኔ ኢሊን! የእኔ ቆንጆ! የእኔ ጎበዝ” ሲል አቆላመጣት። ፓተርሰን ከሰጣት ገንዘብ ውስጥ ሁለቱን ሺህ ብር ቀንሳ መደበቋን ቢያውቅ ኖሮ ግን እንደዚያ እንዳቀፋት እንደ እንቁላል በሰጣቸው ነበረ።

ሂላሪ ዕቃውን ማጠቃለያ ትታ ሁኔታቸውን ታጠና ነበረ። ጆንስ አውሬ መስሎ ታያት። በተለይ ዓይኖቹ ቁርጥ የዓሳማ ዓይን ነበረ የሚመስሉት። ሂላሪ መፍራት ብቻ ሳይሆን ለዓይኗም ስለቀፈፋት በጣም አድርጋ ነበረ የጠላቸው።

ጆንስ ኢሊንን ከሶፋው ላይ መልሶ እያስቀመጣት “ለምን ያህል ጊዜ ነው ከእኛ ጋር የሚቆዩት?” ሲል ጠየቃት።

“ያመጣቸው ሰው ሌላ መጠለያ አስከሚያገኝላቸው ድረስ! ለጥቂት ሳምንታት ብቻ ነው እዚህ የሚቆዩት” አለችው ኢሊን።

ሂላሪ እንደጠረጠረችውም ወደ ዱሮው ቤታቸው አይመለሱም ማለት ነው። ፓተርሰን ቢደብቃትም ሂላሪ ግን ከኒውዮርክ ቤታቸው በደሀና እንዳለወጣቸው ታውቋት ነበረ።

“ሌሊቱን ስንደንስ ማሳለፍ አሰብን” አላት ጆንስ።

“ህፃናቱን ብቻቸውን ትተናቸው?” አለች ኢሊን።

“ትልቋ እህታቸው አለች። ምን እንዳይሆኑ ነው? የዘጠኝ ዓመት ልጅ ህፃናትን መጠበቅ ቀርቶ እንደኔ ዓይነቱንም ማስተናገድ ትችላለች” አለና ሳቀ። ኢሊንም ሳቀች። ሂላሪ ግን በፍርሃት ሰውነቷ ይንቀጠቀጥ ጀመረ።

ኢሊን ከተቀመጠችበት ተነስታ አቀፈችውና “የማይበርድልህ መርከበኛ! ... ብለህ ብለህ የዘጠኝ ዓመት ህፃን ...” ስትል ጆንስ ጉንባሰ

ብሎ ከንፈሯን በኃይል ሳማት። እጁንም ከፒጃማዋ ውስጥ አስገብቶ ጭናቿን እያሻሸ፤ “ብስንት ዓመትሽ ነው አንቺ የጀመርሽው!” አላት።

“በአስራ ሦስት” አለችውና ሳቀች

“ውሽታም” አለና እርሱም ሳቀ።

“አስራ ሁለት” አለችው።

“አስራ አንድ” አለና ጭምቅ አድርጎ አቀፋት።

“እሺ ይሁንልህ” አለችና ተራዋን ሳመችው። ከዚያም ከእቅፋ ወጥታ ቢራ ልታመጣ ልትሄድ ስትል ሂላሪን አይታት ኖሮ “አንቺ ሸካካ! ከዚህ ተለጥፈሽ ለካስ የምንነጋገረውን ሁሉ ስታዳምጪ ኖሯል?” አለች ልትመታት እየቀረበቻት።

ሂላሪ ወደጎሳዋ እያፈገፈገች “አይደለም! አይደለም! የተመገብ ንባቸውን ዕቃዎች ሳጥብ ነበረ። የዛሬን ይቅር በይኝ!” አለቻት።

“በይ እሁን ወደ ክፍልሽ ሂጂ!” ብላ ሮክቸባትና ቢራውን አውጥታ የማቀዝቀዣውን በር በኃይል ዘጋችው። ከዚያም “እነኚህ ገፊዎች!” እያለች በማጉተምተም ወደ ጆንስ ሔደች።

ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ሲሆን ኢሊንና ጆንስ ተያይዘው ወጡ። እነ አሌክሳንድራና ሚጋንም እንቅልፍ ወስዷቸው ነበረ። ሂላሪ ግን በጀርባዋ ጋደም እንዳለች የምታስበው ሌላ ነገር ነበረ። እናቷ ታወሰቻትና እንባዋ ሳይታወቃት ተለል እያለ ጆሮዎቿን አጥቦ ወረደ። እናታቸው በህይወት ብትኖር ኖሮ ልጆቿን በዚያን ዓይነት ቤት ያውም ኢሊንና ጆንስን ከመለሱ አረመኔዎች ጋር ለደቂቃ እንኳን እንዲቆዩ ባላደረገችም ነበረ። ለልጆቿ ሌላ ቤት በፈለገችላቸውም ነበረ። ለአምስት ዓመቷ አሌክሳንድራም ሆነ ለታናሿ ለሚጋን ከእንግዲህ እንደ እናት ያለቻቸው ሂላሪ ብቻ ነች። ስለዚህ ሂላሪ ለእህቶቿ አንድ ነገር ማድረግ ነበረባት። ለእህቶቿ ሌላ ቤት መፈለግ አለባት። ይህንን ለማድረግ ደግሞ ገንዘብ እንደሚያስፈልግ ታውቀዋለች። ገንዘብ ልታገኝ የምትችልበትንም ዘዴ ማሰብ ነበረባት። ከእንግዲህ ለእህቶቿ ያለቻቸው አለኝታ አሷ ብቻ ናት። እነርሱም ቢሆኑ አሷን እንደ እናት የሙጥኝ ብለው ነው። ህፃናቱ አንዳች ነገር እንዳይሆኑ መጠንቀቅ ነበረባት። ኢሊንና ጆንስ ካሉበት አካባቢ መራቅ አለባቸው። ለዚህም ያለው አማራጭ ወይም አረም በተዋጠው ሜዳ ላይ ማጫወት

አለበሊዚያም ከመኝታ ከፍላቸው እንዳይወጡ ማድረግ ነበረ። በተረፈ ግን በምግብ እንዳይጉዱ ከራሷም ፋንታ እየቀነሰች ልትመግባቸው፤ በየዕለቱ ገላቸውን ልታጥባቸውና በንፅህና ልትይዛቸው አቀደች። ይህንንም በማሰላሰል ላይ እንዳለች እንቅልፍ ወለዳት። ጠዋትም ላይ የቀሰቀላት በሽንት ጨርቋ መቀዝቀዝ ሚጋን ያሰማቸው ለቅሶ ነበረ።

ሚጋን ዓመለ ደርባባ ልጅ ነበረች። ፀጉሯም እንደ እናቷ ወርቃማ ሲሆን ትላልቅ ሰማያዊ ዓይኖቿ ግን የአባቷን ነበረ የሚመስሉት። የሂላሪ ፀጉር ደግሞ የአባቷን ሊመስል ዓይኖቿ ቁርጥ የእናቷን ነበሩ። ፍፁም ሰላንጅን ትመስል የነበረችው አሌክሳንድራ ብቻ ናት። ፀጉሯ ወርቃማ ነው። ዓይኖቿም ትላልቅና አረንጓዴ ነበሩ። ሌላው ቀርቶ ፈገግታዋና አሳሳቂ ለየት ያለ ሆኖ ለሂላሪ የእናትም የአህትም ፍቅር ያለታውሳት ስለነበረ፤ ባየቻት ቁጥር ልቧን ጭንቅ ይለው ነበረ።

ኢሊንና ጃንስ ከመነሳታቸው በፊት ለእህቶቿ ቁርስ አዘጋጅታ ከመገበቻቸውና ፀጉራቸውን አበጥራ እንድ ዓይነት ቀሚለ ካለበለቻቸው በኋላ ለጨዋታ ወደ ውጪ አወጣቸው። እርሷ ግን ዛሬም የለበለችው ያንኑ እናቷ በመጨረሻ ጊዜ የገዛችላትን ቀሚለ ሲሆን ያንን ቀሚለ በለበለች ቁጥር እናቷ አብራት ያለች እየመለሳት ትፅናና ነበረ።

ኢሊን ከመኝታዋ የተነሳችው ከአኩላ ቀን በኋላ ነው። ዓይኖቿን እያሻሸችና እያዛጋች በራፋን ክፈተትና እየተራራጡ በሚጫወቱት በነሂላሪ ላይ 'እናንተ መናጢዎች! ከዛሬው መንደርተኛውን ጤና መንሳት ጀመራችሁ! ስትል ጮኸችባቸው። በእህቶቿ እግር ለር ድክ ድክ የምትለው ሚጋን እንኳን በኢሊን ጩኸት ፈርታ ባለችበት ቆማ ነበረ። 'ግሬዎች!' አለችና ኢሊን ወደ ውስጥ ገብታ በሩን በኃይል ዘጋችው። ከዚያም ቢራ ይዛ ቴሌቪዥኗን ከተፈተች። እንደማያልፍ የለምና እነ ሂላሪ ከኢሊ ጋር ለአንድ ሳምንት ያህል ቆዩ። የኢሊን ባል ጃንስ ወደ ስራ የሚሄደው በሌሊት ስለነበረ የሚመጣውም አምሽቶ በመሆኑ ሁለቱ ህፃናት አይተውት አርሱም አይቷቸው አያውቅም። ሂላሪ ግን በጥዋት ተነስታ ለእህቶቿ ቁርስ በምታዘጋጅበት ሰዓት አንድ ጊዜ ሰላንኛት! ቂጧን እንደ ቀልድ መታ እድርጎ 'ያደግሽ ዕለት አገር ታፋጂያለሽ!' ሲል ተናግሯት ነበረ። ሂላሪም ያንን ቀን ምን ጊዜውም አትረሳውም።

ፓተርሰን በሁለተኛው ሳምንት ለልክ ደውሎ ነበረ። ሂላሪም ያነጋገረችው በኢሊን ፊት ስለነበረ ስለ ሁኔታቸው እንደልብ ለመናገር አልቻለችም። አሌክሳንድራ ሌሊት ሌሊት መቃዝት ጀምራለች። ሚጋንም

ባልታሰበ ሰዓት ማልቀስ አምጥታለች። ከፍላቸው አፍንፍን ያለችና መስኮትም የሌላት በመሆኑ መቀቱ አያድርስ ነበር። በምግብም በኩል አየተጎዱ ነው። ሂላሪ ለእህቶቿ ብትርገበገብም ምን እንደምታ ደርግላቸው ግራ ገብቷታል። የዘጠኝ ዓመቷ ሂላሪ ያለ ዕድሜዋ ዛሬ እናትም ሞግዚትም ነበረች። ለፓተርሰን ስለችግራቸው አንስታ እንድም ነገር አልተናገረችም። 'ደህና ነን' ብላ ብትመልሰለትም በሆዷ እየረገመችው ነበር።

'ክጥቂት ቀናት በኋላ እደውልልላችኋለሁ' አለና ፓተርሰን ለልኩን ዘጋ። ሂላሪ ለፓተርሰን የሰልክ ጥሪ ጉጉት አላደረባትም። አሱም ቢሆን ቃሉን አክብሮ አልደወለላቸውም ነበረ። በዚያ ሁኔታ እንዳሉ ከሦስት የበጋ ወራት ውስጥ ሁለቱ አለቁ። ሦስተኛውንም ወር ተያያዙት። ፓተርሰንም ልጆቹን የት እንደሚያደርሳቸው መላ ጠፍቶት መጨነቅ ጀመረ።

ምዕራፍ ሰባት

ሦስተኛው ወር ወደ መገባደዱ ሲደርስ ነበር ፓተርሰን ቀደም ሲል ዘግንኖት የነበረውን አንድ የመፍትሄ ሐሳብ በእእምሮው ለማመላለስ የተደገደደው። ሦስቱን ህፃናት በአንድነት ወስዶ የሚያሳድጋቸው ቤተሰብ ባይገኝም ሁለቱን በጉዲፊቻ ለመቀበል ፈቃደኛ የሆኑ ሁለት የተለያዩ ሰዎች አግኝተዋቸው ነበር። ግን እነኝን ህፃናት ማለያየቱ ከባድ ኃጢአት ሆኖ ተሰማው። በሌላ በኩል ደግሞ ለዚህ ሁሉ ጥፋት መንስኤው እናታቸውን የገደለው አባታቸው እንጂ እርሱ ባለመሆኑ ለመፅናናት በቅቷል። ስለዚህ ሦስቱንም በአንድነት ለማዳን ባይችልም በመስዋየት የተሻለ ህይወት እንዲያገኙ ለማድረግ ወለነ።

ለአንዲቷ ህፃን በጉዲፊቻ አባት ለመሆን ፈቃደኛነቱን የገለፀለት ጆርጅ ጉርሐም የተባለ የቅርብ ጓደኛው ነበር። ከፓተርሰን ጋር የህግ አገልግሎት ድርጅት አቋቁመው አብረው ለረጅም ጊዜ ሰርተዋል። የጎርሐም እድሜ ለጡረታ ቢቃረብም ያገባት ልጅ ግን በዕድሜዋ ከእርሱ በአርባ ዓመታት የምታንስ ማርጋሬት ዌሊንግተን የምትባል ውብና የሻሰር ዮንሸርሲቲ ምሩቅ ነበረች። ጎርሐም በሞት ከተለየችው ቀድሞ ሚስቱ ልጅ አልወሰደም። በመሆኑም ከማርጋሬት ልጅ ሊያገኝ ይችላል ብሎ ለመገመት ያዳግታል። የሃያ ዓመቷ ማርጋሬት እኩያዋን ወጣት ታገባለች ሲሉ ቤተሰቦቿ ጓጉተው ነበር። እርሷ ግን አዛውንቱን ጎርሐምን መረጠች።

ለምን እንደዚያ እንዳደረገች ምክንያቱን የሚያውቅ አልነበረም። የሚገርመው ሁለቱም ይፋቀራሉ። ህይወታቸውን የተሟላ ለማድረግ ግን አንድ የሚጉድላቸው ነገር ነበር። እንደ ባልና ሚስት ልጅ የላቸውም። ፓተርሰን ለጉርሐም ስለነ ሂሳሪ ካንዴም ሁለቱ እያነሳ አጫውቶታል። ጎርሐም የሰማውን ለሚስቱ ለማርጋሬት ነግሯት ኖሮ ይመካከሩና ከሶስቱ ህፃናት መካከል አሌክሳንድራን በጉዲፊቻ ልጃቸው ሊያደርጓት ይወስናሉ። ጎርሐም ይህንኑ ሐሳብ ለፓተርሰን ይገልፅለታል።

ውሎም ሳያድር ዴቪድ የተባለ ሌላ የህግ ባለሙያ ፓተርሰንን ለማነጋገር ይመጣል። የርሱም ፍላጎት እንደ ጎርሐም ሁሉ ከሦስቱ

ህፃናት አንደኛዋን የጉዲፊቻ ልጅ ለማድረግ ነበረ። ዴቪድ ገና የሰላሳ አራት ዓመት ጎልማሳ ሊሆን፤ ባለቤቱም ሬቤካ የሰላሳ ዓመት ሴት ነበረች። ከተጋቡ አስር ዓመት ቢያልፋቸውም ልጅ አልነበራቸውም። ለሰ ሬቤካ መካከኑት ደግሞ ብዙ ሐኪሞች አረጋግጠዋል። ለሚዋደዱት ባልና ሚስት ግን ልጅ ማጣት ምክንያት ሆኖ ሊያለያያቸው አልበቃም ነበረ። ለልጅ ይጓጉ ነበርና በወሬ ወሬ ስለነ ሂሳሪ ይለማሉ። ፍላጎታቸው እንኳን ሦስቱንም ህፃናት ሳይለያዩ ለማሳደግ ነበር። ግን ባልና ሚስት ሁለቱም ጠበቀኞች በመሆናቸው ሶስት ህፃናት በእንክብካቤ ለማሳደግ በቅድሚያ ጊዜ አይኖራቸውም። በሁለቱም በኩል እስከዚያ የደረጁ አልነበሩም። ስለዚህ አንደኛዋን ህፃን ብቻ እንደ ልጃቸው አድርገው ለማሳደግ መረጡ። ምርጫቸውም ምንም በማታውቀው በአራሷ በሚጋን ላይ አረፈ።

የአሌክሳንድራ የጉዲፊቻ አባት ለመሆን የፈለገው ጎርሐም ሐብታም ስለሆነ በጥሩ ሁኔታ ሊያሳድጋት እንደሚችል ፓተርሰን በቅርብ የሚያውቀው ነገር ነው። ዴቪድና ሬቤካም፤ እንደ ጎርሐም ባለ ብዙ ንብረት ባይሆኑም በስራቸው ላይ ሐቀኞችና ታታሪዎች ነበሩ። በመሆኑም ሚጋንም መልካም አስተዳደግ እንደምታገኝ ተማምኗል። ከእንግዲህ የቀረችው ሂሳሪ ብቻ ነች። ስለ እርሷ ደግሞ ሌላ መፍትሄ መሻት ነበረበት። ለሰ ሂሳሪ ጉዳይ ለሚስቱ ሊያነሳባት ወለነ። ማርጆሪ ግን ከቀድሞ አቋሟ ንቅንቅ ባለማለቷ የሚያደርገው ጠፋው። ያለውም አማራጭ አንድ ብቻ ሆነ። ፓተርሰን የዎከርን ማናቸውንም ዕዳ ከፍሎ በእጁ አስር ሺህ ብር ይገኝ ነበር። ስለዚህ ያንን አስር ሺህ ብር ለኢሊን ለመስጠትና ሂሳሪ ከርሷ ጋር እንድትኖር ለማድረግ ወለነ።

የአሌክሳንድራና የሚጋን የጉዲፊቻ ልጅነት በፍርድ ቤት ከፀደቀ በኋላ ፓተርሰን ለኢሊን ለልክ ደወለላት፤ ስለ እቅዱም እንስቶ አጫወታት። ኢሊንም አስር ሺ ብር እስካገኘች ድረስ ሂሳሪን ላልተወለነ ጊዜ አብራት እንድትኖር ለማድረግ ፈቃደኝነቷን ገለፀችለት። ለኢሊን የታያት አስር ሺህ ብር ብቻ አልነበረም። ሂሳሪን እንደገረድ ልታሰራት እንደምትችል ታይቷት ነበር። ስለዚህም ለደስታዋ ወለን አልነበረውም። ከአሌክሳንድራና ሚጋን መገላገሉ ሌላው እጅይታ ነበረ። ሂሳሪ ስራ ይዛ ዘንጋ ስትል ሚጋን ዱክ ዱክ ትልና ቴሊቪዥንን ስትጎረገር ኢሊን ብዙ ጊዜ እየደረሰችባት ቆንጥጣታለች። አሌክሳንድራም ከሳሎን ገብታ መፅሔት ስታገባብጥ አግኝታት ፊቷ እስከሚቃጠል በጥፊ አልላታለች። ሂሳሪ ግን ሲበዛ ስለምትፈራት እንዳሻት ትታዘዛት ነበር። እና 'እናንት ገፊዎች' እያለች በየዕለቱ ከምትሰድባቸው ሦስት ህፃናት ውስጥ እርባና የሌላቸውን ሁለቱን

ብርቅርቅታ

መገላገል ለዓመስ ቁጡዋ ኢሊን ደስታዋ ነበር። ከፓተርሰንም ጋር ሰላደ ረገችው አዲስ ድርድር ሰባሏ ለጆንስ ማስታወቅ ነበረባት። የስምምነቱንም ገንዘብ ከአስር ወደ ሁለት ሺህ ብር ዝቅ አድርጋ ነገረችው።

“ስምን ሦስት ሺህ እንኳን ሳይሆን?” አላት ጆንስ አራሱን እያወዛወዘ።

“መቼስ የወንድሜ ልጅ መሆኗ ቀረ? በዚያ ላይ ደግሞ ያዘዘኳትን ሁሉ ትሰራልኛለች” አለች ኢሊን ዓይኖቿን በማቀስጭለጭ።

“ከመለለሽ ይሁን” አለ ጆንስ ለመጠጫው ከኪሱ የሚገባው ብር እየታየው።

“አንተስ አይመስለህም እንዴ?” አለችው የተቆረቆረችለት መስላ።

“ይመስለኛል እንዲ! ብቻ ረብሻና ሌላ ችግር እንዳትፈጥር” አለ ጆንስ።

“ብጥፊ ማላስ ነዋ!” አለችው ኢሊን።

“አዎን” ብሎ በመሳቅ ስምምነቱን ገለፀ። በዚያን ምሽት ኢሊን የመታጠቢያ ቤቱን በር ዘግታ ከአልባሌ ቦታ ደብቃው የነበረውን የተጠቀሰስ ስቶኪንግ ፈለገችና አገኘችው። ቋጠሮውንም ፈታችና ባለ መቶ ብር ኖቶች አወጣች። ደጋግማ ቆጠረችና ፈገግ አለች። ፓተርሰን ከሰጣት ከመጀመሪያው ክፍያ ሁለት ሺህ ብር ከባሏ ደብቃ ልታስቀር ችላለች። አሁንም ከሚከፍላት አስር ሺህ ብር ውስጥ ስምንቱን ሺህ ከጨመረችበት ብትወደውም ዱላው ያስመረራትን ባሏን ጥላው ብትሔድ ከችግር ላይ እንደማትወድቅ ተለማት። ከመሰላት ሂሳብን ይዛት ልትሄድ ትችላለች። ይህም እንደምታበረክተው አገልግሎት ታይቶ የሚወሰን ይሆናል። የማትጠቅማት ከመሰላት ግን ስምን ብላ ታስክትላታለች? እደረሰችበት ብትደርስ ኢሊን ምን ተዳዋ?

ፓተርሰን ወደ ቦስቶን የተመለሰው ከሶስት ወራት በኋላ ነበር። አብራውም እንድ ሞግዚት ነበረች። ሂሳብን ሲያያት በጣም ቀጥናለች። አሌክሳንድራና ሚጋንም ገርጥተው ነበር። ሙሉ ጤነኛ ስለመሆናቸውም ፓተርሰን ስጋት ገብቶት ነበረ። ሂሳብን ለብቻዋ ለማነጋገር ወደ ውጪ ይሂት ወጣ። ስለነሯቸውም እንድትነግረው ጠየቃት። እሷ ግን ምንም

ብርቅርቅታ

ልትመልስለት አልፈለገችም። ስዚያ ሰሊአል ኑሮ የዳረጋቸው አርሱ በመሆኑ ከመቼውም አሁን ጠልታው ነበረ። ላለፉት ሦስት ወራት ሂሳብ ለቃይዋን አይታለች። የኢሊንን እጅ ጠብቃ በምትወረውርላቸው ጥቂት ገንዘብ አብቃቅታ እህቶቿን መመገብ ነበረባት። የምታጥባቸው፣ የምታስብላቸው፣ የምታበላቸው፣ የምታስተኛቸው እርሷ ነበረች። እነ ኢሊን እንዳይመቷቸው ነፍስና ስጋዋ እንደተባጩቀ ከርማለች። እናታቸውን እያስታወሱ ሲያስቅሱ ከደረቷ አቅፋ የምታባብላቸው፣ ፀጉራቸውን እያሻሸች የምታፅናናቸው ሂሳብ ብቻ ናት። የሂሳብ የፊት ቆዳ የሀፃን ልጅ ቢመስልም መንፈሷ ቆስሎ ነበር። ያም ሆኖ ለእህቶቿ ከዚያም የበለጠ መስዋእት ለመሆን ዕቅድ ነበራት። ዕድሜዋ እንደ ጊዜ አስራ ስምንት ዓመት ከሞላት ያገኘችውን ስራ ይዛ እህቶቿን ለማሳደግ ነበረ የሂሳብ ምኞት። ያም ቀን እንደሚደርስ ሂሳብ እርግጠኛ ነበረች።

ዛሬ ግን ፓተርሰን በህልላም በውኃም ያሳሰበችውን ነገር ሊያረዳት መጥቷል። እንደዚያ የምትንሰፈስፍላቸውን እህቶቿን ለመውሰድ ነው አመጣጠ። አብረዋት አይኖሩም ማለት ነው። ዳግመኛም ልታያቸው የምትችሉው ምናልባት አሳዳጊዎቻቸው ፈቃደኛ ቢሆኑ ነው። በዚህ ላይ ደግሞ ደብድና ሬቤካ አቋማቸውን ግልፅ አድርገዋል። ሚጋን ስለቤተሰቦቿ ምንም ነገር እንድታውቅ አይፈልገውም። ስለወላጆቿም የምታስታውሰው ነገር ስለማይኖር አዲስ ህይወት፣ አዲስ ስብእና እንዲኖራት ነው ፍላጎታቸው።

“ሂሳራ...” አለና ፓተርሰን የሚናገረው ጠፍቶት አፋ ተለጉሞ ቆየ።

“ምነው አጎቴ ፓተርሰን ዝም አልክ? ምን የደረሰ ነገር አለ?” አለችው ሂሳራ። ዳግመኛ ወደ ቀድሞው የኒውዮርክ ቤታቸው መልሶ እንደማይወስዳቸው ታውቃለች። ምናልባት ሦስቱ የበጋ ወራት በማለቃቸው ሌላ ቤት ፈልጉ ሊወስደን ይሆናል ስትል ሂሳራ አለበትና “ልትነግረኝ ፈልገህ የፈራሽው ነገር አለ። አይዞህ በዕድሜዬ ልጅ ብሆንም ነገሮችን ለማመዛዘን እችላለሁ” አለች ስታበረታታው።

ፓተርሰን ማርጆሪን ምርር ብሎ የተራገመበት ጊዜ ቢኖር ያኔ ነበር። ከእህቶቿ ብትለይም ቢያንስ እንኳን ወደ ኒውዮርክ ይሂት በተመለሰም ነበር። የሂሳራ ዕድሜዋም አስር ዓመት በመድረሱ እንድም ለው በጉዲፈቻ ልጅነት ሊወስዳት የፈለገ አልነበረም። የአስር ዓመት ልጅ ብዙ ነገር

ያውቃል። ብዙ ነገር ያስታውሳል። የእውነተኛ ወላጆችን ፍቅር ስለሚያሳለልም የጉዲፈቻ ልጅነት አይፈልግም ነበረ።

“የምነግርሽ ... እንደው አንድ ነገር ነበር” አለና አሁንም ዝም አለ። የሂላሪ መንፈስ በዚያን ጊዜ ተረበሸ። ለውነቷም ይንቀጠቀጥ ጀመረ።

ፓተርሰን እንደታወቃት ተሰማውና “እህቶችሽ... እህቶችሽ ለጥቂት ጊዜ ይለዩሽ ይሆናል” አላትና አረፈ።

“እነማን? ሚጋንና አክሊ” አለችና ስማቸውን ጠራች። እንደዚያም መጠየቁ በመደንገጧ እንጂ ከሁለቱ በስተቀር ሌላ አህት እንደሌላት አጥታው አይደለም። “ሰምን ለምንድንነው የሚለዩኝ?” አለችው።

“ምክንያቱም ... እሰና ፓተርሰን እራሱን በሁለት እጆቹ ይዞ አቀርቅሮ ቆየ። ሊነግራት ስለሚገባም “ምክንያቱም ሶስታችሁ በአንድነት ስመኖር ስለማትችሉ ነው። አክስታችሁ ሁለቱን ልጆች ካልወሰድክልኝ ብላ በስልክ ጨቀጨቀችኝ። ስለዚህ ሰጊዜው ወደ ኒውዮርክ እወስዳቸውና ሊያስጠጋቸው ከፈለገ አንድ ሰው ቤት እንዲቆዩ አደርገቸዋለሁ” አለና ዋሽ። የሂላሪ እንባ በጉንጮቿ ላይ ተለል እያለ ሲፈስ አየ። ሊያባብላትም “አባክሽ ሂላሪ አታልቅሽ ... ያልሞክርኩት ነገር አልነበረም... እመኚኝ” አለና እጁን በትከሻዋ ላይ ለማሳረፍ ሊሞክር ሽሽቸውና እህቶቿ ያኔውኑ የተለዩዋት ይመስል ወደ ቤት ውስጥ መርጥ ጀመረች።

“ከእህቶቼ ማንም ሊለየኝ አይችልም!” እያለች ትጮህ ነበረ። አልጋ ላይ ተቀምጠው ይጫወቱ የነበሩትም ሚጋንና አክሊን በሁለት እጆቿ አቅፋ ተንሰቅስቃ አለቀሰች፤ የት እንደምታደርሳቸው እምን ውስጥ እንደምታስገባቸው ጨነቃት። እንቅ እድርጋ እንዳቀፈቻቸውም ማልቀሷን ቀጠለች። አትውጣቸው ነገር የማይሞክር ነው። ጭንቀቷን፣ ፍርሐቷን፣ ሰቆቃዋን ለማን ታካፍለው? ልጆቿን በቀማቸው ሊለያይዋቸው አባቷ ባየ ኖሮ፤ ሶላንጅ ይህን ጊዜ በሀይወት በኖረች ኖሮ... ሂላሪ ምንም ደጋፊ አይዘሽ ባይ የላትም። በዚህ ዓለም ውስጥ ያሏት አክሊና ሚጋን ናቸው። ተቆርቋሪ የላቸውምና ፓተርሰን በውድም ሆነ በግድ እህቶቿን እንደሚወስዳቸው ታውቃለች።

“ምን ሆነሽል ሂላሪ?” አለችት አሌክሳንድራ ቀና ብላ ዓይን ዓይኗን እያየች። ሚጋንንም ሂላሪ ከደረቷ ጥርጉቅ አድርጋ አቅፋት ስለነበረ ማልቀስ ጀመረች። ሂላሪ ግን የሚጠገብ መስሏት የሚጋንን ጉንጮች እያገላበጠች ላመች።

“ስለምወዳችሁ ነው ... እንደምወዳችሁ ታውቂያለሽ ... ከልቤ ነው የማፈቅራችሁ። አክሊ አሁን የምነግርሽን እንዳትረሽ። ምንጊዜም እንደምወዳችሁ እንድታውቁ”

“እሺ” አለች አሌክሳንድራ ቅር እያላት። አሌክሳንድራ የአምስት ዓመት ልጅ ብትሆንም ከዛሬው የሂላሪ ሁኔታ የተጠራጠረችው ነገር ነበራት። የሂላሪ ለቅሶ ያለ ምክንያት አለመሆኑም ተሰምቷት “ሂሊ የምታስቅሺው ለምንድነው? አንቺም ልትሄጂብን ነው እንዴ? እንደ አባታችንና እናታችን በላጥን ውስጥ አድርገው ሊወስዱሽ ነው?” አለችት።

ሂላሪ አሁንም እያለቀሰች ብትሆንም እራሷን አወዛወዘችና “እንደዚያ አይደለም አክሊ አይዘሽ እንደዛ ይሆናል ብለሽ አትፍራ። እይው አጉታችን ፓተርሰን አንቺንና ሚጋንን ለጥቂት ቀናት ያህል ወደ ኒውዮርክ ዘመዶቻችንን እንድታዩ ሊወስዳችሁ ነው” አለችት። አሌክሳንድራም ብትሆን ከርሷ ለመለየት እንደማትፈልግ ታውቀው ነበርና ልታደፋፍራት እንደሚገባ ሂላሪ ተሰምቷታል። ትንሿ ሚጋን ግን ምናልባት ከእህቶቿ በመለየቷ ለጥቂት ቀናት ታለቃቅስ እንደሆነ ነው እንጂ፤ እንደ አክሊ ነገር ሳይታ አታውቅም። ሂላሪ እህቶቿን ምንጊዜም አትረሳቸውም። የዕድሜ ልክ ትዝታዋ ይሆናሉ፤ በግዴታም ከእቅፎቿ ወጥተው የተወለዱትን እህቶቿን አንድ ቀን ታገኛቸው ይሆናል። ፓተርሰንና ከኒውዮርክ ያመጣት ሞግዚት ከበራፋ ላይ ቆመው እንዳየችም መቼም ይሁን መቼ እህቶቿን ፈልጋ ለማግኘት በሆዷ ማለች።

“ልንሄድ ነው ሂላሪ” አለ ፓተርሰን።

ሂላሪ ዓይኖቿ በእንባ እንደተሸፈኑ ከአንገቷ ጉንበስ አለች። አሌክሳንድራ ግን “አልፈልግም! አልሄድም! ከሂሊ አልለይም!” እያለች የአህቷን እጅ እንቅ አድርጋ ይዛ እሪ ትል ጀመረ።

ሂላሪ የአሌክሳንድራን እንባ እየጠረገች “አክሊ እኔ ትልቅ ነኝ። እና ምንም ልሆን አልችልም። አንቺ ግን ለሚጋን ስትይ መሐድ አለብሽ። ሚጋንን ብቻዋን የወሰዷት እንደሆነ ማን አህት ይሆናታል? ስለዚህ አክሊ ሚጋንን ለመጠበቅ ስትይ ሂጂ” አለችና ጉንጮቿን ላመቻት። አሌክሳንድራ ከሂሊ ለመለየት አልፈለገችም። አልሄድም ብላ ለመቅረት እንዳትሞክር ደግሞ ፓተርሰን ምንም የማታውቀውን ሚጋንን ከአልጋው ላይ አንስቶ ለሞግዚቷ ለጥቷታል። ሂላሪም ሚጋንን ለመጠበቅ ለእኔ ስትይ ሒጂ

ብርቅርቅታ

ብላታለች። ሂላሪ ጨክና ሒጂ ካለቻት መሔድ አለባት ማለት ነው። ያም ሆኖ አሌክሳንድራ ማልቀሷን አላቋረጠችም ነበረ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ኢሊን በአካባቢው ዝር አላለችም። የመታጠቢያ ቤቱን በር ዘግታ ፓተርሰን የሰጣትን የአስር ሺህ ብር ኖቶች ደጋግማ በመቁጠር ላይ ነበረች። ገንዘቡ ከአጃቅንደገባና እየቆጠረችው እንደሆነም ብታይም እውነት አልመስላትም ነበረ። የደበቀችውን ስቶኪንን እወጣችና በቀድሞው ሁለት ሺህ ብር ላይ ስምዥት ሺህ ብር ጨመረችበት። የባለ መቶውን ብር ኖቶች ከምር አየችና ሳቅ አላች። ሳም አደረገችና ከስቶኪንን ውስጥ እስገባችው። የተጣጠፈውን ስቶኪንን ከደረሷ ላይ አድርጋ ስታስብ ቆየች።

አሌክሳንድራና ሚጋን ወደ መኪናው ውስጥ ሲገቡ ሂላሪ ብቻዋን ነበረች። የተቀመጡትም ከሞግዚቷ ጋር ከጎላው ወንበር ነበረ። ሚጋን ያን ጊዜ ነገር አመጣች። እህቷን ከውጪ ቆማ በማየቷ እጇቿን ወደርሷ እየዘረጋች ምርር ብላ ታለቅስ ጀመረ። አሌክሳንድራም እንባዋ እየተዘረከረከ “ሂሊ! ሂሊ!” ለትል ጮኸች። ፓተርሰንም እንባው እየተናነቀው ከመኪናው ውስጥ ቶሎ ገባና ሞተሩን አስነሳ። ማርሽ በማስገባትም ላይ እንዳለ “በቅርቡ መጥቼ አይሻለህ” አላትና መኪናውን አንቀሳቀሰ። ሂላሪ ግን ልትሰማው አልፈለገችም። እህቶቿን ነጥቆ የሞት ሞት ገድሏታል። እጇቿን ወደሚላቅሉት ህፃናት እያውለበለበች የምወድሽ አክሲ ... የምወድሽ ሚጋን ... ደህና ሁኑ! ... ደህና ሁኑ!” አላችና በጉልበቷ ተንበርክካ ዓይኖቿን በእጆቿ ሽፈነች። እምባዋም በጣትና ጣቶቿ መካከል ጀረር እያለ ወረደ።

እንደዚህ ባለ ሁኔታ ስምን ያህል ጊዜ እንደቆየች አታውቀውም። ብቻ አንድ እጅ ከጎላዋ ፀጉሯን ጉትቶ ከተንበረከከችበት እንዳስነሳት ነው የምታስታውሰው። “የምን ማልቀስ ነው? ደግሞስ በአካባቢው ለሚተላለፈው ሰው እንደዚህ ሆነሽ ሲያይሽ እኛ የበደልንሽ አይመስለውም? በይ ቶሎ ወደ ቤት ግቢ!” አለቻት ኢሊን።

ሂላሪ ከመኝታ ክፍሏ ገብታ በሩን ዘጋችና አልጋው ላይ ድፍት አለች። የአሌክሳንድሪያና የሚጋን ጠረን ሸተታት። እንደ ነጋ አሌክሳንድራንና ሚጋንን ገላቸውን አጥባቸዋልች። ከዚያም ያለባበሰቻቸው ከአልጋው ላይ አስቀምጣቸው ነበረ። ሚጋንን የቀባቸው ፖውደር ሽታ፣ የአሌክሳንድራን ወርቃማ ፀጉር ያሸችበት የሻምፖ ጠረን በክፍሉ ውስጥ

ብርቅርቅታ

እንዳለ ነው። ለሂላሪ የእህቶቿ ትዝታ ከእሁኑ የማትችለው ነገር ሆነባት። ትንሽም ልቧ ልትፅናና አልቻለችም።

አልጋው ላይ በግንባሯ እንደተደፋችም ለሰዓታት አለቀለች። በመጨረሻም ላይ እዛው ባለችበት እንቅልፍ ወሰዳት። ሰውነቷም ዝሎ ነበርና ጭልጥ ባለ እንቅልፍ ውስጥ እንዳለች አንድ ነገር ታያት። እህቶቿን ይዞባት የሄደውን መኪና ታገኘውና ልትደርስበት ትሮጣለች... ትሮጣለች... ትሮጣለች... ግን እትደርስበትም። መኪናው ግን አሁንም ይታያታል፤ ትከተለዋለችም። በመጨረሻ ላይም ትደርስበታለች። እህቶቿ ግን ከወስጡ የሉም። ያን ግዜም ረጅም የሳቅ ድምፅ ይሰማታል። የሰካሯሟ የኢሊን የማይቋርጥ የሳቅ ድምፅ... ጆንስ ከሰፋው ላይ እስተኝቶ ይኮረከራት ነበረ።

ምዕራፍ ስምንት

እህትማማቾችን ጨክሞ ያሰያየው፤ ስጋን ከስጋ ያቆራረጠው ፓተርሰን ሂሳሪን በስልክ እግኝቱ ሊያነጋግራት ብዙ ጊዜ ሞክሮ ነበረ። ሂሳሪ ግን ከአርሱ ጋር ለመነጋገር እንዴም ፈቃደኛ ሆኖ ወደ መናገሪያው አልቀረበችም። ውሎም ባደረ መጠን ፓተርሰን ስልክ መደወሉንም አስከናካፊው ተወው። ስለ አሌክሳንድራና ስለ ሚጋን ሁኔታ ግን በቅርብ ይከታተል ነበረ። ሁለቱም ህፃናት በእንክብካቤ በመያዛቸው እንደ ድሮው የደስ ደስ ያላቸው ልጆች ሆነዋል። የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባትና እናት የሆኑት ጎርሐምና ማርጋሬት ሐብታሞች በመሆናቸውም እንደ ብርቅ ለሚያይዋት እዲሷ ልጃቸው የግል መምህር ቀጥረውላት ነበረ። ዴቪድና ሬቤካም ሚጋንን ከነፍሳቸው አስበልጠው ይወዷት ነበረ።

የገና በዓል ሊዳረስ ሊል ሂሳሪን ለማየት ወደ ቦስቶን ሄደ ነበረ። ፓተርሰን ከመኪናው ወርዶ ወደ ቤት ሊገባ በመስኮት ያየችው ሂሳሪ በጓሮ በር ወጥታ ግቢውን ለቃ ሄደች። ወደ ቤት የተመለሰችውም የፓተርሰን መኪና የቆመችበትን ስፍራ ከለቀቀች በኋላ ነበረ። ፓተርሰን ሂሳሪ ሆነ ብላ እንደተደበቀችው ያውቃል። ቢያንኛትም ኖሮ ልታነጋግረው ፈቃደኛ እንደማትሆን ግልፅ ነበር። የአርሱ ፍላጎት በዓይኑ ዓይኑት ስለሁኔታዋ ለመረዳት ነበረ። ግን በመደበቁ ሳያያት ተመልሶ ሄደ።

ስለ ሂሳሪ ምንም ሳያውቅና ሳይሰማ ዓመት ያህል አሰፈ። በመሀሉም የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባት የነበረው ሚስተር ጎርሐም በልብ ድካም በሽታ ሳይታስብ ሞቶ ነበረ። ወደ ዓመቱም መጨረሻ ላይ ዴቪድና ሬቤካ የተሻለ ስራ ስላላገኙ ከኒውዮርክ ለቀው ወደ ካሊፎርኒያ ሚጋንን ይዘዋት ሂዱ። የጎርሐምን ባለቤት ማርጋሬትን ለመጨረሻ ጊዜ ያያት በባሏ የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ነበረ። የስራ ውጥረት ስለነበረበትም ሂሳሪን ያስታወሳት የሚቀጥለው የገና በዓል በደረሰበት ወቅት ነው።

መኪናውን ወደ ኢሊን ቤት ከሚወስደው መንገድ መጠምዘዣ ላይ አቆሞ ሂሳሪን ሳታስበው ደረሰባት። ፊቷም ሲያየው ደነገጠ። መገርጣት ብቻ ሳይሆን እጇቷ ላይ የሚነበበው ሌላ መልዕክት ነበረ።

የጥላቻና ተስፋ የመቁረጥ ሁኔታ ታየውና ስጋትም ገባው። ምክር ህይወቱን ባጠፋበት ዕለት የነበረው ዓይነት እመለካክት ነበረ በሂሳሪም ገፅታ ላይ የሚነበበው። ሊያነጋግራት፣ ሊያፅናናት ብዙ ሞክረ። ግን እንዳችም መልስ አልሰጠችውም። በመጨረሻም ላይ ተሰናብቷቸው ሲወጣ እንድ የተስፋ ጭላንጭል ታየው። ያ እንደዚያ ይቀፍ የነበረው ቤት የውስጥ ይዘታ ፍፁም ተቀይሯል። የቤቱን ንፅህና፣ የዕቃዎቹ እቀማመጥ እንከን የማይወጣለት ነበረ። የኢሊንም አሰባስቦ ለመጀመሪያ ጊዜ እንዳየው ሳይሆን፣ የፀዳ ነበረ። ኢሊን ራሷን መጠበቅ ጀምራለች ማለት ነው ሲል አሰበ። እንደዛ ሳይሆን በቤቱ ውስጥ ለተደረገው ሰው ምክንያቷ ሂሳሪ ነበረች።

ልብስ የምታጥበው፣ ቤት የምትወለውሰው፣ ምግብ የምታዘጋጀውና በግቢው ውስጥ የነበረውን አረም የምታርመው፣ የአበባውን ቦታ የምትከተክተው ሂሳሪ ብትሆንም፣ በትምህርቷም አትሰንፍም ነበር። የሚያነጋግራት እንድም ጓደኛ የላትም። እንዲኖራትም አትፈልግም። የኔ የምትሰው ቤት ቢኖራት ኖሮ ግን ሂሳሪ ብቸኛ ባልሆነች ነበረ። መምህራን የሚሰጧትን የቤት ስራ አስከ አኩላ ሌሊት ድረስ ስትሰራ ታመሻለች። የፈተና ውጤቷም ከፍተኛ ነበረ።

ኢሊን ማናቸውንም የቤት ኃላፊነት ለሂሳሪ ሰጥታለች። ቢራ መጠጣቷንም እንደቀጠለች ቢሆንም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ሰውነቷ እየመነመነ መሄድ ጀምሯል። በተለያዩ ሐኪሞችም ተመርምራለች። ግን የተሰጣት መድሃኒት ሁሉ እንዳችም ፋይዳ አልሰራላትም። ምናልባት እየር ብትቀይር የሚሻላት መስሏት ለባሏ ለጆንስ አጫውታዋለች። አርሱም ወደ ሞቃቱ ወደ ፍሎሪዳ ግዛት ይሂት ለመሄድ ወሰነ። ሂሳሪ ተከትላቸው ከመሄድ በስተቀር ሌላ አማራጭ አልነበራትም። ዕድሜዋ አስራ ስምንት አስከሚሞላት ድረስ፣ ቢበድሏት፣ ቢያንገላቷት፣ ጥርሷን ነክላ መቆየት ነበረባት። ክዚያ በኋላ ግን እህቶቿን መፈለግ ትጀምራለች። እንደምታገኛቸውም እርግጠኛ ነበረች። እክሊን አግኝታ እንደ ህፃንነቷ ወርቃማ ፀጉሯን ስታበጥርላት ይታያታል። ሚጋንን እንደአራስነቷ ከአንገቷ ሰጥፋ አቅፋት በህፃን ትንፋሽ ጉንጫን ስታሞቀው ይሰማታል። እና እንድ ቀን... እንድ ቀን... እህቶቿን እንደምታገኛቸው እርግጠኛ ነበረች።

ኢሊን ህመሟ እየፀናባት በመሄዱ ምግብ ከለከላት። እንደ ልቧም መንቀሳቀስ እያቃታት በመሄዱ ጆንስ በፍሎሪዳ ግዛት ውስጥ ቋክሶንቪል ወደምትባል ከተማ ወሰዳት። የገናንም በዓል ያሳለፈችው በአልጋ ላይ ነበረ። ኢሊን ወደ ሞት እየተቃረበች ለመሆኑ ግልፅ ቢሆንም ባሏ ጆንስ

እስከዚህም ጭንቀት አልገባውም። የሚመጣው አምሽቶና በስካር ጢንቢራው ዞሮ ነው። የሚተኛውም ሰብቻው ስለነበረ ባሻው ሰዓት ገብቶ ባሻው ሰዓት ይወጣ ነበረ። ኢሊን ሆስፒታል እንድትገባ ጉረቤቶቿ ቢጨቀጭቋትም አልፈለገችም። ባሏንም ሊያማክሩት ለሆስፒታል የሚከፈል ገንዘብ የሰንም ሊል መልሰላቸዋል። ስለዚህ ኢሊንን የማስታመሙ ኃላፊነት በሂሳሪ ላይ ተጣለ። ሂሳሪም ከኢሊን መኝታ ክፍል ከወለሱ ላይ እያነጠፈች ነበረ የምትተኛው። ኢሊን እንደዚህ በአልጋ ቁራኛ ተይዛ እንኳን ለሂሳሪ አታዝንላትም ነበረ። ከትምህርት ቤት እንደተመለሰች አንድም ሳታርፍ ይህን ስሪ፣ ይህን እንዲህ አድርጊ እንዳለቻት ነበረ የምታመሸው። ከእንቅልፏም ቀስቅሳ የሽንት ስህን አምጭልኝ፣ ብርድልብስ ደርቢልኝ፣ ትራስ አንተራሺኝ ... የማትላት፣ የማታዛት ነገር አልነበረም።

ወደ ፍሎራዳ በሂዱ በዓመት በመንፈቁ ኢሊን አረፈች። በዚያን ጊዜ ሂሳሪ አስራ ሁለት ዓመት ሆኗት ነበረ። ኢሊን በሞተችበት ዕለት ልሳኗን ዘግቷት ነበር። አይኗቿንም ከጉኗ በማትሰየው ሂሳሪ ዓይኖች ላይ እንደሰካቸው ነበረች። ለመናገር የምትፈልገው ነገር እንዳለ ሂሳሪ ገብቷታል። ያም ሆኖ ሂሳሪ ከኢሊን አንደበት በጉ ቃላት ይወጣሉ ብላ አልገመተችም። ያው ስድብና እርግማን ብቻ ነው። ኢሊን እንዲትም ቃል ሳትተነፍስ ሞተች።

ከዚያን ቀን ጀምሮ ሂሳሪ በመጠኑም ቢሆን ሻል ያለ ኑሮ ለመኖር ቻለች። መላ ትኩረቷም በትምህርቷ ላይ ሆነ። በርግጥ ሌላ ችግር ነበረባት። ጆንስ ማታ ማታ የሚመጣው እንደ ልማዱ ሰክሮ ነው። ደግሞም ሴቶች እየቀያየረ መምጣት ጀምሮ ነበረ። ኢሊን በሞተች በማግስቱም አንድ የሰጣት ማስጠንቀቂያ አለ። በዚያ ቤት ለመቆየት እስከፈለገች፣ ጆንስ ወዳጆቹን ይዞ በሚመጣበት ወቅት ከመኝታ ቤቷ ውጪ ልውስ ማለት የለባትም። በተጨማሪም ሌላ የሰጣት ትዕዛዝ ነበረ። ከኢሊን ልብሶች ውስጥ ለራሷ የሚሆነውን መርጣ አስቀርታ የተቀረውን በመሰላት ዘዴ እንድታስወግድ ነግሯታል። የኢሊን ቀሚሶችና ሱሪዎች ለሂሳሪ አይሆኑትም። ከሹራቦቿ ውስጥ ግን አንዳንዶቹን ለራሷ አስቀርታ የተቀረውን በመላ ቤተክርስቲያን ወስዳ ስትግረኖች እንዲታደል ሰጠች። ቀጥላም የኢሊን ሙታንታዎች አማረጠች። እያጠበች ልትሰበላቸው እንደምትችልም ገመተች። የኢሊን እግሮች ቀጭን ስለነበሩ ስቶኪንጎቿን ሂሳሪ እንዳሉ ልታደርጋቸው ትችል ነበረ። ስለዚህም ሁሉንም ሰብስባ ወደ መኝታ ክፍሏ ወሰደች። በመልክ በመልኩም በምታስቀምጥበት ሰዓት አንደኛው የተጣጠፈ ስቶኪንግ እጇ ላይ ከበደባት ዘቀዘቀችና ስታራግፈውም

ከፊቷ አንድ ጥቅል ዱብ አለ። ያየችውን ማመን ተስኗት ለብዙ ጊዜ ፈዛ ቆየች። ነፍሷ መሰሰ ሲልላትም ያንን ጥቅል አነሳችው። ወደ ዓይኖቿም አሰጠታችው። የባለ መቶ ብር ኖቶች ጥቅል ነበር። ሰጥቂት ጊዜ ስታሰብ ቆየች። ጆንስ ስለዚያ ገንዘብ መኖር አሰማውቁን እርግጠኛ ሆነች። ኢሊንን ሐኪም ቤት ለማስገባት ገንዘብ የሰንም ሊል የተናገረውን እስታወሰች፣ ያኔም የልብልብ ተሰማትና ኖቶቹን መቁጠር ጀመረች። አንድ መቶ ባለ መቶ ብር ኖቶች የያዘ ነበረ። በአእምሮዋም የገንዘቡን መጠን አሰላች። አስር ሺህ ብር! በዚያው በስቶኪንግ መልሳ ጠቀለላችና ከልብሶቿ መካከል ሽጉጠችው። ሌሊቱንም ስለ ሚጋንና አሌክሳንድራ ስታሰብ አደረች።

የሚቀጥለውን አንድ ዓመት ሂሳሪ በሰላም አሳለፈች። በትምህርቷም የሚስተካከላት አልነበረም። በርሷ እድሜ አካባቢ ያሉትን ተማሪዎች በአንድ የክፍል ደረጃ በመቅደም በአስራ ሶስት ዓመት ዕድሜዋ እስረኛ ክፍል ደርሳለች። የጆንስም ዓመል መቀያየር የጀመረው ያኔ ነው፤ ሰወትሮ ጆንስ ከጉኑ ሴት አስካለች ከፊቱ ቢራ እስከተደረደረ ሂሳሪን እያስታውሳትም ነበረ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን በሰብስባ ባሰባቡ ሊጨቀጭቃት ጀምሯል። ምግብ የማዘጋጀት ችሎታ የሰሸም ይላታል። ግን ከቤት ተመግቦ እያውቅም ነበረ። የሂሳሪ ቀሚሶች ረጃጅም በመሆናቸውም ለምን እንደወቅቱ ፋሽን አጭር ቀሚስ አትሰብሽም ሊልም ይነዘንዛታል።

አንድ ቀን አፍ አውጥቶ “ጎረምሶች እንዲያሸነፈሩምሽ አትፈልጊም ማለት ነው?” ሲል ጠይቋት ነበረ።

እርሷም “አልፈልግም! ጎረምሳ የሚባል ነገር ያስጠላኛል” ስትል መሰሰችለት።

“ለምን ሂሊ! ለምን?” ሲል ስሟን አቆላምጦ ጠየቃት።

“ሳያቸው ደስ ስለማይሉኝ ነው” አሰችው ዓይኖቿን ሰበር አድርጋ።

“እንደኔስ ዓይነቱ ሰው! ለምሳሌ እኔ ደስ አልልሽም ማለት ነው?” አላት ቢራውን ወደ አፉ እያሰጠጋ። ጆንስ በዚያን ጊዜ ዕድሜው እርባ አምስት ዓመት ነበረ።

ሂሳሪ የመሰላትን መልስ መስጠት እንደማትችል ታውቀዋለች። ስለዚህ ዝም እንዳለች ወደ ምግብ ማዘጋጃው ክፍል ገባች። በሰላ የቆረጠችውን ሥጋ በመጥበስ ላይ እንዳለች ጆንስ ሌላ ቢራ ክፍቶ በእጁ

እንደያዘ ወደ ምግብ ማዘጋጀት ከፍል መጥቶ ከበሩ ላይ ቆመና ለጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። ሂሳሪም አስተያየቱ አላማራትም ነበረ።

“ለእራት ምንድነው ያለሽ?” አላት ዓይኖቿን ከላይዋ ላይ ሳይነቅል።

“የሰጋ ጥብስ” አላችው ሂሳሪ።

“በጣም ጥሩ” አለና ወደ እግርቹ አየት አደረገ። የባቶቿ ቅርፅ የተዋጣለት ነበረ። ከፍ አለናም እንዝርት የመለለውን ሽንጧንና ፍርጥም ያሉትን ጡቶቿን ተመሳስተ። ከዚያም ጉን ጉኑ ከወገቧ የደረሰውን ጥቁር ፀጉሯን አየ። የመልኳም ቅርፅ ረጋ ብሎ አጠና። እንከን የማይወጣላት ውብ ልጅ ነበረች። የሐዘንና የጭንቀት ጊዜ በማሳለፍ ግን ዕድሜዋ የገፋ ይመስል ነበረ።

ጆንስ ወደ ውስጥ ገብቶ ከቂጧ ላይ መታ አድርጎ ከጎሳዋ ታኳት አለፈና ምግቡን አዘጋጅታ እስክትጨርስ አጠገቧ ቆመ። ሂሳሪ ያን ጊዜ ፈራች። እጆቿ ይንቀጠቀጡ፣ ልቧም ትር ትር ይል ጀመረ። ሳታስበውም ጆንስ አሁንም በጀርባዋ ታኳት ወደ ሳሎን ተመለሰ። ብዙም ሳይቆይ የውጪው በር ተከፍቶ ሲዘጋ ተሰማት። ያም ለሂሳሪ ታላቅ እጩይታ ነበረ። ሂሳሪ የተዘጋጀውን ምግብ ቅምስ ሳታደርገው በሳህን ላይ እንዳለ ከማቀዝቀዣው ውስጥ እነሱ መኝታ ከፍሏል ሄደች። ከገባችም በኋላ መብራቱን አጥፍታ ተኛች። ከባድ ዝናብ በመጣል ላይ ስለነበረ ወዲያውኑ እንቅልፍ ወለዳት።

ጆንስ እኩለ ሌሊት ላይ በስካር እየተንገዳገደ ተመለሰ። ሲያደርገው ያለበው ነገር እንዳለ ቢታወስውም ምን እንደነበረ ዘንግቶታል። ወደ መኝታ ከፍሎ ሊገባ ሲል ግን አንድ ነገር ታየው። የምግብ ማዘጋጀት ከፍል በር አልተዘጋም ነበረ። ከጥቂት ሰዓታት በፊት በዚያች ክፍል ውስጥ ከሂሳሪ ጋር ጉን ሰጉን ቆሞ እንደነበረ አሁን ታወለው። ቀጥታም ወደርሷ መኝታ ቤት ሄዶ የበሩን እጅታ አዘረና ከፈተው። ወደ ውስጥም ገባ። ሂሳሪ በውስጥ ልብሷ ጋደም እንዳለች ነበረ እንቅልፍ የወለዳት። የበሩንም መከፈት አልሰማችም።

የሲጋራው ጢስ ሳንባውን አፍኖት ኖሮ ጆንስ አንድ ጊዜ የሳል ድምፅ አሰማ። ሂሳሪ በእንቅልፍ ልቧ ገልበጥ አለችና በጉኗ ተኛች። ውስጥ ልብሷ ወደ ላይ በመሰብሰቡ የአንደኛው እግሯ ጭን ይታያል። የዳሌዋም ቅርፅ የሚያስገመጅ ነበረ። ጆንስ የሰራውን ቁልፎች ቀስ ብሎ

ፈታና ከወለሉ ላይ ሲወድቅ በጫማው ተራ በተራ እየረገጠ አሾልኮ አወጣው። በዝናብ የበሰበሱትን ኮትና ሽሚዙን ድምፅ ሳያሰማ አውልቆ ከወለሉ ላይ አኖረ። በሙታንቲ ብቻ እንደቆመ የሂሳሪን ቅርፅ እንደገና ያጠና ጀመረ። የደሙ ግለት እየጨመረ ሄደ፣ ሰውነቱም ነዘረ። ሂሳሪን መመኝት ከጀመረ ዓመታት ቢያልፉም በዛሬው ቀን ግን የርሱ ልትሆን ነው። ምናልባትም ከእንግዲህ ጆንስ ከሂሳሪ በስተቀር ሌላ ሴት ሳይፈልግ ይችላል። መግቢያም ስለሌላት ጥላው አትሔድም። እንደፈለገው የምትታዘዝለት ልጅ ትሆናለች።

ከጉኗ ጋደም አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በሲጋራና በመጠጥ የተበክለው ትንፋሹ ሂሳሪን አጠናት። አንድ ዓይኗን ገለጥ አደረገችና ስታይ አጠገቧ የተኛ ሰው አለ። ከአልጋውም ላይ ተፈናጥራ ተነሳች። ጆንስ ፈጣን ነበረና የውስጥ ልብሷን ጨምድዶ ያዘው። ለማስለቁቅ ስትታገልም እንዳለ ተቀደደና እርቃኗን ቀረች። ምን እንደምታደርግ ግራ ገባት። ሮጣ እንዳትወጣ ጨነቃት። እጆቿን በጭንና በጭኗ መካከል ሸፍና ቆመች።

“ለምን ትሸፍኚዋለሽ ሂሳሪ? መታየት ያለበት ነገር ነው። አዎን! ከአሁን በፊት ልምድ ስለሌለሽ ልታፍሪ ትችያለሽ። ስለዚህ ከእንሰላው ውስጥ ግቢና ተኚ” አላት። ሂሳሪ ከቆመችበት ባለመነቃነቁ ጆንስ ሊይዛት እጁን ሰደድ ሲያደርግ አመለጠችና ወጣች። እየሮጠችም ወደ ምግብ ማዘጋጀት ከፍል ገባች። ጆንስም ከአልጋው ላይ ተነስቶ እየተግተረተረ ተከተላት። የጓሮውን በር ከፍታ እወጣለሁ ስትልም ዘለለና ያዛት። ሂሳሪም እንደነብር በጥፍሮቿ ፊቱን፣ እጁን፣ ሆዱን ቧጨረችው። ሆኖም ከጆንስ ጠንካራ ከንዶች ለማምለጥ አልቻለችም። እየጉተተም ወደ መኝታ ከፍሎ ሊወስዳት ሲል ዓይኗ አንድ ብልጭ በሚል ነገር ላይ አረፈ። ከመቅፅበትም እነሳችውና ከጉኗ ልጥፍ አድርጋ ያዘችው። ከዚያ በኋላ ግን ጆንስን ብዙም ሳትታገለው ወደ መኝታ ከፍሏል ሄደችለት። በሰላም የማይተዋት ከሆነ ልትገድለው ቆርጣ ነበረ።

“እንደ አሁኑ ጥሩ ልጅ መሆን አለብሽ። ሂሳሪ ለምንጊዜም አብረን እንኖራለን። ገባሽ አይደለ!” አለና ከአልጋው አጋድሟት ከበላይዋ ሊተኛ ሲል አንድ ሹልና ስል ብረት ሆዱን ጠቅ ሲያደርገው ተለማውና ለማየት ጉንበስ አለ። ሂሳሪ ለራት ያዘጋጀውን ሥጋ የቆረጠችበት ቢላዋ ነበረ።

“ከእንግዲህ ጫፊን ብትነካኝ ሆድህን እንደምዘረግፈው እንድታውቀው” አለች። የምትናገረው የምሯን ለመሆኑ ጆንስም ቢሆን

ተረድቶታል። ወደ ጌላው ጥቂት አፈገፈገና ቆሞ ያያት ጀመረ። ሂሳሪ ካዚህ ክፍል ውስጥ በሰላም ብትወጣ ይሻልህል” አሰኘው ቢላዋውን በሆዱ አቅጣጫ እንደያዘች እየተጠጋችው።

“እሺ ... እሺ ...” እያለ እየተቻኮለ የጎረቤት ሲያፈገፍግ ከወለሱ ላይ አስቀምጦት የነበረው ልብስ አደናቀፈውና በጀርባው ተዘረጋ። እግሮቹም ወደ ሰማይ ሊነጥሩ የሂሳሪን እጅ መታወቅ ፍሮ ቢላዋው ከእጁ ላይ ተሰፈንጥሮ ክልልጋው ሥር ወደቀ። ሂሳሪም ቢላዋውን ለመፈለግ ባጉነበሰችበት ወቅት ጆንስ ዘሎ ተነሳና እሳይዋ ላይ ተከመረባት። ባለ በሌላም ጉልበቱ ፀጉሯን ጨምድዶ ጭንቅላቷን ከግድግዳው ጋር እያላተመ ደም በደም እስክትሆን ደበደባት። ሰውነቷ መዛሉን እንዳየም እወሰሱ ላይ ጥሏት ወጣ። የዚያን ቀኑ ቅጣት ብቻውን ለሂሳሪ ትምህርት እንደሚሆናትና ሰወደፊቱም ፍፁም ታዛዥ እንደሚያደርጋት ተሰምቶት ወደ መገታ ክፍሉ ገባ። መድረሻ ቢሏ ሂሳሪ ከእንግዲህ የርሱ ናት፤ በዚህ ፍፁም በመደሰቱና በመዝናናቱ ገና ጋደም ከማሰቱ ሻው ያለ እንቅልፍ ወሰደው።

ሂሳሪ ከወደቀችበት እየተንገዳገደች ተነሳች። ጆንስ ተመልሶ ይመጣል የሚል ፍርሃት ስለገባትም ዋናውን በር ክፍታ እርቃነ ስጋዋን ወጣች። መርገጥ ያቃታቸውን እግሮቿን እየጉተተች ከቅርብ ካገኘችው ቤት በር ደረሰች። ያን ጊዜም አዞራትና ወደቀች። ነፍሷን እንደሳተችም ሰብዙ ጊዜ ቆየች። በሳይዋ ላይ ዝናብ ይወርዳል። ካፍንጫዋና ከራሷም ደም ይፈላል። በዚህም ሁኔታ ላይ እንዳላች መጀመሪያ ያየቻት በጠዋት ተነስታ የነበረችው የቤቱ እመቤት ሚስት አርቸር ነበረች።

ሚስት አርቸር የከፈተችውን በር መልሳ ዘጋችና “የእግዚር ያለህ! የእግዚር ያለህ!” እያሰች ባሏ ተኝቶ ወደነበረበት ክፍል እየጮኸች ሮጠች። “ተነስ! ተነስ! ከበራፋችን ላይ የሞተች ሌት አለች። እርቃነ ስጋዋን ናት” ስትልም ነገረችው። ባሏም በሌሊት ልብሱ ተክትሏት ወጣ። ወደ ሂሳሪም ጎንበስ ብሎ ተመሰከተ። ከጭንቅላቷ ላይ ክነበረው ቁስል አሁንም ደም እንደፈሰሰ ነበረ።

“ኢየሱስ ክርስቶስ!” አለ ሚስት አርቸር እራሱን በሁለት እጆቹ እንደያዘ “ይቼ እኮ በቅርቡ አክስቷ የሞተችባት፤ የጎረቤቶቻችን ልጅ ናት” ብሎ ወደነጆንስ ቤት ዞር አለና ተመሰከተ። ሚስት አርቸር ግን በዚያን ጊዜ ስልክ በመደወል ላይ ነበረች። ብዙም ሳይቆይ የፖሊስና የአምቡላንስ መኪናዎች መጡ። የሚስት አርቸር ግምት ሂሳሪ ድብደባ ብቻ ሳይሆን እርቃኗን ወድቃ በመገኘቷ ብልግናም ተፈፅሞባታል የሚል ነው። ሆኖም

ሐኪሞች ባደረጉት ምርመራ ሂሳሪ ክሶስትና አራት ቦታዎች ብትቆስልም ክብረ ጌህናዋ ግን እልተደፈረም ነበረ። እንደፈሰሳትም ደም ብዛት ሁኔታዋ ሰስጋት እንደማይሰጥም ሐኪሞች አረጋግጠዋል። ሚስት አርቸርና ባስቤቱ ወደ ቤታቸው የተመለሱት የሂሳሪ ቁስሎች ተሰፍተው ሌላ ሌላም አስፈላጊ ሕክምና ተደርጉላት እንቅልፍ ካሸሰባት በጎላ ነበረ።

“ማን ይሆን በልጅቱ ላይ እንደዚያ ያለ ጭካኔ የፈፀመው?” ስትል ሚስት አርቸር ባሏን በመንገድ ላይ እንዳሉ ጠየቀችው። ሰጊዜው አንድም ሰው የሚጠረጠር አልነበረም። ሂሳሪም ብትሆን ሰመናገር ፈቃደኛ አልነበረችም። ብትናገር እንደሚገድላት ታውቀው ነበረ። በፖሊሶችም በኩል ለጆንስ ተደጋጋሚ ጥያቄዎች ቀርበውለት ሁለት ቀናት መሎ ከነደ በጎላ በሰለተኛው ቀን ጥፋቱን አመነ። ከዚያም መርማሪው ፖሊስ ሂሳሪን እነጋገራት።

“ተመልሼ የምገባበት የሰኝም። እንደሚገድለኝም አውቀዋለሁ” ስትል እያሰቀሰች ተናገረች።

“ወደዚያ ቤት ተመልሼ ብሎ የሚያስገድድሽ ሰው አይኖርም። ሰጊዜው ከመጠሰያ ቤት እንድትቆይ ለማድረግ ይቻላል” አላት ፖሊሱ።

“መጠሰያ ቤት!” አላች ሂሳሪ በፍርሐት ዓይኖቿ ፍጥጥ እንዳለ።

“አዎን! የሚሰበሰባቸው ወላጅ የሌላቸው ልጆች ሊቆዩባቸው የሚችሉባቸው ሥፍራዎች ናቸው”

“ድርጅት ነው ማለት ነው!”

“ድርጅት እንኳን አይደለም። አንዳንድ ቤተሰቦች እንቺን የመሳሰሉትን ልጆች ለማሳደግ በፍርድ ቤት ውክልና ይሰጣቸዋል። ከዚያም እስከ አምስትና ስድስት እየሆናችሁ በአንድ ቤት ውስጥ ልትኖሩ ትችላላችሁ። ይህን ካልፈለግሽ ደግሞ ዕድሜአቸው ለአቅመ ሔዋን ያልደረሰ የልጃገረድ አጥፊዎች ከሚጠበቁበት የጠባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ልናስገባሽ እንችላለን።”

“እንደዚያስ ከሆነ ምርጫዬ የመጀመሪያው ነው” አላች ሂሳሪ እንደርሷ ያሉ አምስትና ስድስት ልጃገረዶች ባሉበት ቤት ውስጥ ወንድ ሊደፍራት እንደማይችል ተሰምቷታል። ዕድሜዋም አስራ ስምንት እስከሚሞላ ድረስ ጨካኝ የሚቀሯትን ዓመታት ማሳለፍ ነበረባት። ከሁለት

ቀናት በኋላ ለሂላሪ መጠለያ ለመስጠት ፈቃደኛ የሆነ ቤተሰብ ተገኝላት። ሂላሪም ልቧ የተሰቀለው ለደበቀችው አስር ሺህ ብር ስለነበረ ልብለቿን ለመውሰድ ወደ ቀድሞው ቤቷ መመለስ ነበረባት። ጆንስን በመፍራቷ ግን ሚስት አርቸርን ለምናት አብረው ሔዱ። የምትፈልጋቸውንም ልብለቿን በአንድ ሽንጣ ውስጥ አድርጋ ወጣች። አንዳለ ያለው ጆንስ በዚያች በሽንጣ ውስጥ አስር ሺህ ብር መያዟን ቢያውቅ ኖሮ አንቆ በገደላትም ነበረ።

ሂላሪን ከአዲሱ ቤቷ ያደረሰችት የከተማው አስተዳደር የማገበራዊ አገልግሎት ዘርፍ ሰራተኛ ነበረች። ቤቱ ከጃክሰንቪል ከተማ ዳር ላይ የተሰራ ቤት ነበረ። ከመኪናም እንደወረዱ ሂላሪ አንድ ነገር ትዝ አላትና መልካ ልውጥውጥ አለ። ከፊት ለፊቷ የምታየው ቤትና የቦስተኑ የነኢሊን ቤት ተመሳሳይ ነበረ። ግድግዳው የተቀራረፈ፣ ጣሪያው ያረጀ፣ የመስኮቶቹ ፀሐይ መከላከያዎች የተሰበሰቡ ቤት ነበረ። ወደዚያ ቤት መግባት ቢቀፋትም ተመልሳ የምትሔድበት አማራጭ ስለሌላት የማገበራዊ ጉዳይ ሠራተኛ ዋን ተከተለች። በሩም እንደተጓዟ አንዲት መካከለኛ ሴት ከፈተኝላቸው። ሞቅ ባለ ፈገግታ ተቀበለችቸው። የቤቱም የውስጥ ቁሳቁሶች ያረጁ መሆናቸውን ሂላሪ አየች። ከዚያ ሌላ ግን ስድስት ያህል ወንድ ልጆች ጎን ለጎን ተቀምጠው በመመገብ ላይ ነበሩ።

የሴትየዋ ስም ሉዊዝ ይባል ነበረ። እርሷም ሂላሪን መኝታ ክፍሏን ልታሳይ ወሰደችት። በክፍሉም ውስጥ ሦስት ልጃገረዶች በመንገደኛ አልጋዎቻቸው ላይ ተቀምጠው በሣህን በሣህን የተሰጣቸውን ምግብ እየበሉ ነበረ። ሉዊዝ እንደገባችም ከመቀመጫቸው ብድግ ብለው በአክብሮት ተቀበሏት። እርሷም ሂላሪን አስተዋውቃት ተመለሰች። ለሂላሪም ምሳ መጥቶላት እንደነገሩ በመመገብ ላይ አንዳለች ነበረ ልጃገረዶቹ ሂላሪን ሊያነጋግሯት የጀመሩት።

በቅድሚያም ማይዳ የተባለችው ጥቁር ልጃገረድ “ሂላሪ የሚባል ስም ገና ዛሬ መስማቴ ነው። ትርጉሙ ምን ማለት ይሆን?” ስትል ጠየቀችት። ማይዳ ረጅምና ቀጭን ልጃገረድ ነበረች። በዚያም ቤት ውስጥ መኖር ከጀመረች ዘጠኝ ወራት አልፏታል።

“ትክክለኛ ትርጉምን ባላውቀውም ሂላሪየስ ከሚለው ቃል የወጣ ይመስለኛል” ስትል ሂላሪ መለሰች።

“ሂላሪየስ? ሂላሪየስ ለሚደነቅ፣ ለሚያስደስት፣ ለሚያስቅ ነገር የሚለጥ ስም ነው። እና እዚህ ቤት ውስጥ ለመኖር የዳረጉሽ ወላጆችሽ

ይህንን የመሰለ ስም ለላውጡልሽ በጣም ተሳስተዋል። አለቻት ማይዳ። የማይዳ አገላለጽ ትክክል ነበረ። ሂላሪም ሌላ መልስ አልነበራትም።

“ከየትኛው ግዛት ነው የመጣሽው?” ስትል ሌላዋ ልጃገረድ ጠየቀችት።

“ከኒውዮርክ ... በስቶን... በፍሎሪዳም ውስጥ ሁለት ዓመት ኖራለሁ።”

“ግን ወደዚህ መጠለያ ለምን ለመምጣት በቃሽ? አባትና እናትሽ እስር ቤት ገብተውብሽ ነው?” አለችና ማይዳ የአውራ ጣቷን ጥፍር በጥርሷ ትክክል ጀመረ። የእርሷ ወላጆች ታስረውባት ነበረ። እናቷ በሴተኛ አዳሪነትና በስርቆት፣ አባቷ ደግሞ በድብደባ ወንጀል።

“ወላጆቼ በመሞታቸው ነው” አለች ሂላሪ

“ወንድሞችና አህቶችህ አሉሽ?”

ሂላሪ አህቶች አሉኝ ለማለት ቃትቷት ነበረ። ግን አለች ብትል ባትል በዚያን ወቅት ምንስ ትርጉም ሊኖረው? ስለዚህ ዝም እንዳለች እራሷን አወዛወዘች። ማይዳ ለሂላሪ ላታዝንላት አልቀረችም። ስለዚህም ነው “አይዘን!” ሁሉንም ነገር እየለመድሽው ትሄጃለሽ። ሉዊዝ ግን አረመኔ እንጂ ሰው እንዳትመስልሽ አለቻት። ሂላሪ ገና ከመኪና እንደወረደች ችግር ሊገጥማት እንደሚችል ታውቋታል። ግን ምን ታድርግ? ወዴትስ ትግባ?

“ለመሆኑ ምን ምን ስራ ነው የምታሰራችሁ?” ስትል ሂላሪ ጠየቀችት።

“ማረፍ የሚባል ነገር የለም። የተገኘውን ስራ ነው የምታሰራኝ። ልብለና ቤት ማጠብ፣ ህፃናት ልጆቿን መጠበቅ፣ የአትክልት መደብ መቆፈር፣ አረም ማረም... ሁሉንም እንደባሪያ ነው የምታሰራኝ። ዋናው ነገር የምንተኛበት አልጋና ምግብ ትሰጠናለች።”

“እንግዲያውስ ከዚህ የጠባይ ማረሚያ ተቋም ይሻል ነበራ?” አለች ሂላሪ እንደመፀፀት ብላ።

“ጠባይ ማረሚያ? እርሱስ ባፍንጫዬ ይውጣ! መለስተኛ አስር ቤት ማለት አይደለም እንዴ? አንደልብሽ መግባት መውጣት አትችይም። ህጋዊ ኃላፊነት ወስዶ የሚያስጠጋሽ ዘመድ ካላገኘሽ ወይም ዕድሜሽ አስራ ስምንት ሞልቶ ለአቅመ ሄዋን ካልደረሰሽ ከግቢው ውጪ ንቅንቅ ማለት አትችይም። ስለዚህ ለሉዊዝ ባሪያ መሆኑን እመርጣለሁ። ደግሞም እናቱ በሚቀጥለው ወር ስለምትፈልገኝ ወደ ቤታችን ትወስደኛለች።” አለች ማይዳ። ሂሳሪ በዚህን ሰዓት ሌላ ትዝታ መጣባት። ከዚያ ቤት የሚኖሩት ልጆች ሁሉ እንደማይዳ ከወላጆቻቸው ጋር የመገናኘት ዕድል ሊኖራቸው ይችላል። የርሷ አባት ግን እናቷን ገድሎ የራሱንም ህይወት አጥፍቷል። “ምነው ለእንደዚህ ዓይነት ህይወት ከሚዳርገኝ በዚያን ምሽት ከእናቱ ጋር በገደለኝ ኖሮ” ስትል ተመኘች። ማይዳ በሂሳሪ ሁኔታ ሳትገረም አልቀረችም። ሂሳሪ በአቋቋሟ፣ በመልካ፣ በእነጋገሯ ሁሉ በዚያን ዓይነት መጠለያ ቤት ውስጥ ከሚኖሩት ልጃገረዶች ለየት ያለች ነበረች። ስለዚህ ማይዳ “አንቺስ በዚህ ቤት ውስጥ አስከመቼ የምትቆይ ይመስልሻል? የቅርብ ዘመዶችህ የሉሽም?” ስትል ጠየቀችች። ሂሳሪ የለኝም ስትል ራሷን በማወዛወዝ ላይ አንዳለች የማህበራዊ ጉዳይ ሰራተኛዋ ገባች።

“ከአሁኑ ሞቅ ያለ ወሬ ይዛችኋልና” አለችና ፈገግ አለች።

“አዎ! ከሂሳሪ ጋር እየተጫወትን ነበረ” አለችት ማይዳ።

“ጉሽ ማይዳ በደንብ አለማምጃት” አለችትና ተመልሳ ወጣች። ወዲያውኑም የደወል ድምፅ ተለማ። ልጆቹ ስራ የሚጀምሩበት ሰዓት ደርሶ ነበር።

ለዚያን ዕለት ለሂሳሪ ተለጥቷት የነበረው የቤት ውስጥ ስራ ነበረ። ለልጆቹ የሚሆን እራት የምታዘጋጀውን ሉዊዝን ስታግዛት አመሸች። ራት ከተባለም በኋላ ዕቃዎቹን አጣጥባ ጨረሰችና ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች። የተቀሩት ልጃገረዶች በስራ ተዳክመው ነበርና ጋደም ጋደም ብለው ነበረ። ሂሳሪም ከአልጋዋ ላይ ወጣችና በጀርባዋ ተንጋላ አዲሱ ኑሮዋንና ከጆንስ ጋር ያሳለፈችውን ጊዜ ማገናዘብ ጀመረች። የአሁኑን አጥፍ በአጥፍ የሚሻል ሆኖ አገኘችው።

ከምሽቱ አንድ ሰዓት ተኩል ላይ ሉዊዝ ወደ መኝታ ቤታቸው መጥታ መብራቱን ካጠፋች በኋላ በሩን ከወጪ ቆልፋ ሄደች። የመኝታ ቤት በር ሲቆለፍ የማትወደው ሂሳሪ ድምጹን ዝቅ በማድረግ “ማይዳ! ማይዳ” ስትል ተጣራች።

“አቤት!” አለችት ማይዳ።

“ለምንድነው በራፋን ከውጪ የምትቆልፈው?” አለችት ሂሳሪ።

“ከወንዶቼ ልጆች ጋር የምንገናኝ እየመለላት ነው ትቀናለች መለለኝ ብላ ሌላዋ ከሂሳሪ አጠገብ ተኝታ የነበረችው ልጃገረድ መለለችላትና ሁለቱም ተሳሳቁ።

“ወደ መፀዳጃ ቤት መሄድ ቢያስፈልገንስ?” አለች ሂሳሪ አሁንም።

“ለሽንት ከሆነ ቀላል ነው አልጋሽ ላይ መልቀቅ ነው” ስትል ሦስተኛዋ ልጃገረድ ቀለደችባት።

“በማግስቱ ግን አንሰላሽን እራሽ ነሽ የምታጥቢያት” አለችና የመጀመሪያዋ ልጃገረድ አከለችበት፣ አሁንም ተሳሳቁ።

“የአሳት ቃጠሉ ቢነሳስ ማይዳ?” አለችና ሂሳሪ ሌላ ጥያቄ አነሳች።

“መጠበስ ነዋ ሂሳሪ! እንደ ድንች መለብለብ! አይዘሽ ግፉ ቢል ነጭ ቆዳሽ እንደኔ ጣዝማ ቢመስል ነው” አለችና ማይዳ አሳቀቻት።

የመጠለያው ሁኔታ እንደዛን ዕለቱ የሚዘልቅበት ከሆነ ሂሳሪ የሚቀጥሉትን አምስት ዓመታት በቀላሉ ልታሳልፍቸው እንደምትችል እርግጠኛ ሆነች። ከዛ በኋላ ግን ከሻንጣዋ ውለጥ የደበቀችውን ብር እውጥታ እህቱቿን መፈለግ ነበረባት።

ማይዳ በዚያ መጠለያ ውስጥ እስካለች ድረስ ሂሳሪ ፍፁም ደስተኛ ነበረች። ቀደም ሲል ማይዳ እንደነገረችት ከጠዋት እስከማታ እንደለሩ ቢውሉም ቢያንስ የሚበሉት ምግብና መጠለያ ነበራቸው። ሉዊዝም ብትሆን ለልጃገረዶቹ የምታደርግላቸው ጥንቃቄ እንደቀጠለ ነበር። ወንዶቹ እንዳያስቸግሯቸው ማታ ማታ በሩን ከውጪ መቆለፏን አትረሳውም። በምግብም ጊዜ እንኳን ለየብቻ ነበረ የሚመገቡት።

ማይዳ ከመጠለያው በሄደች በአስራ አምስተኛው ቀን ሌላዋንም ልጃገረድ ወላጆቿ መጥተው ወለዷት። የርሷም እናትና አባት ዕፅ በመሸጥ ወንጀል ተይዘው የታለሩባት ነበሩ። የተቀሩትም ሁለት ልጃገረዶች ሲሆኑ በዚያ መጠለያ ብዙ አልቆዩም። በሰባተኛው ወር ላይ ሂሳሪ ብቻ ቀረች። በዚያን ጊዜ ከወንዶቹም ልጆች ሶስቱ በወላጆቻቸው ተወስደው ነበረ።

ሂላሪ ብቻዋን ማደር ከጀመረችበት ቀን አንስቶ ሱዊዝ እንደ በፊቱ የመኝታ ቤቱን ከውጪ መቆለፏን ትታዋስች። ምናልባትም ወንዶች ልጆች ሦስት እስከሆኑ ድረስ ሊተፋፈሩ ስለሚችሉ አንዱን ልጃገረድ ምንም ሊያደርጓት አይችሉም የሚል ግምት ኖሯት ሊሆን ይችላል። ልጆቹ ግን በልባቸው ሂላሪን ቢከጅሏትም ከስታራዋን ሱዊዝን ያለመጠን ይፈሯት ነበረ። በነማይዳም ምትክ ወደ መጠሰያው ይመጣሉ የተባሉት ልጃገረዶች ባስመድረሳቸው ሂላሪ ሕራ በዝቶባት ሰነበተች። ሱዊዝም የማህበራዊ ጉዳይ ሰራተኛዋን ከአንድም ሁለት ጊዜ ወደ ቢሮዋ ሂዳ እነጋግራታለች። እነኝም ወንዶች ሂላሪን ሊደፍሯት የበቁት በዚያን አጋጣሚ ነበረ።

ሱዊዝ በምሳ ሰዓቱም ባስመመሰሷ ሰልጆቹ ምግብ ያቀረበች ላቸው ሂላሪ ነበረች። አንደተሰመደው እርሷ ምላሳን በሰህን አድርጋ ወደ መኝታ ክፍሏ አመራች። እነኝም ወንዶች በዚያን ጊዜ ተጠቃቀሱና በዓይናቸው ይከተሏት ጀመረ። መግባቷንም አንዳዩ ከመኝታቸው ትልቁ የነበረው ጆርጅ ተነሳና ወደ ሂላሪ ከፍል ሄዶ ከበራፍ ላይ ቆመ። እራስ ምታት እንዳመመውም አስመስሉ ሂላሪን ስፕሪን ካላት እንድትሰጠው ጠየቃት። እርሷም በእጇ ያያዘችውን ሰህን አስቀመጠችና ሻንጣዋን ከአልጋው ስር ሰመሳብ ጉንበስ አሰች። ያን ጊዜም ጆርጅ ከቱ ሳያሰማ ገብቶ ከጎሳዋ ጥርቅም አድርጎ ያዛት። የተቀሩትም ሁለት ወንዶች ልጆች ወዲያው ደረሱና ተጋግዘው ሂላሪን ከአልጋው ላይ ጣሏት። ከደረሷም ቀና እንዳትል አንደኛው ልጅ ከአልጋው ጋር አጣበቃት። ሌላው ልጅ ደግሞ የሚንፈራገጡ እግሮቿን ጥርቅም አድርጎ ያዛቸው። ጆርጅ በራፉን ከውስጥ ዘጋና የሰራውን መዝጊያ እየተቻኮሰ ከፈተ። ከዚያም የሂላሪን ቀሚስና ውስጥ ልብስ ወደ ላይ ብሎ መታንታዋን ተረተረው። ከጭንና ጭንቋ መሀል ገባ። ሂላሪ ምንም ያህል አራሷን ለማስለቀቅ ትፍጨርጨር እንጂ ከእንግዲህ ከብረ ንፅህናዋን ላለማስደፈር የነበራት ዕድል የመነመነ ነበረ። ጆርጅ ዕድሜው አስራ ስድስት ዓመት ቢሆንም አካላቱ ከአዋቂ የሚያንስ አልነበረም። እግርና እግሮቿም ተወጥረው ስለተያዙለት ሂላሪን በቀላሉ ደፈራት። ደም በደም ቢያደርግም ስሜቱ እስኪረከብት አልሰቀቃትም ነበረ። ጆርጅ ከላይዋ ተነሳና እግሮቿን ይዞ ሰነበረው ልጅ ተራ ሰቀቀለት። ቀጠለናም ሦስተኛው ልጅ ተተካ። የሂላሪ እንባ ጉንጭና ጉንጨ ላይ ይፈስ ነበር። ጆርጅ በድጋሚ ተገናኝት። ከዚያም... ከዚያም ሲል ሦስቱም እንዳሻቸው ተፈራረቁባት። ከዚያ በኋላ ሂላሪ ሀሊናዋን መላቷን እንዳዩ ሰቀቋት።

ሱዊዝ ወደ ቤት የተመለሰችው ምሽት ላይ ነበረ። ከሂላሪም መኝታ ክፍል ገብታ የሆነውን ሁሉ አየች። ሂላሪም በዚያን ጊዜ ነፍስ ዘርታ ስለነበረ ሱዊዝ ደጋግፋ ወስዳ ገላዋን አጠበቃት፤ መኝታዋን አንጥፋ አስተኛቻት።

ሂላሪ ከአልጋዋ ውስጥ የወጣችው በሦስተኛው ቀን ነበረ። መሄጃ በማጣቷ እነኛ ልጆች ባሉበት ቤት ውስጥ መቆየቱ የግድ ሆነባት። ሱዊዝም ብትሆን በስራ ስለሚያግዟት እነኛን ወንዶች ልጆች ከመጠለያው ልታባርራቸው ቀርቶ ወቀሳም አልሰነዘረችባቸውም ነበረ። በዚህም የልብ ልብ ተለማቸው። በዚያንም ቀን ምሽት ሂላሪ የመኝታ ክፍሏን በር ከውስጥ ከቆሰፈች በኋላ ተኛች። ደክሟት ስለነበረ ወዲያውኑ እንቅልፍ ወስዷት ነበረ። ልጆቹ ግን የመስኮቱን እጅታ ቀደም ሲል አላልተውት ኖሮ እኩለ ሌሊት ሊሆን ድምፅ ሳያሰሙ መስኮቱን ከፈቱና እየተንጠላጠሉ ገቡ። ጆርጅ ከጆርባዋ ቀስ ብሎ ተኛና እንዳትጮህ አፏን አፈናት። በመጀመሪያው ቀን እንዳደረጉትም እንዳትፍጨረጨር እግርና እጁን ወጥረው ያዟት። ከዛም ከተፈራረቁባት በኋላ በገቡበት መስኮት ተመልሰው ወጡ።

ሂላሪ በማግስቱ ጠዋት ላይ ሻንጣዋን ይዛ ወደ ማህበራዊ ጉዳይ ሰራተኛ ቢሮ ሄደች። የደረሰባትን ግፍ ሂላሪ አውጥታ ባትናገረውም ከፊቷ ላይ ይነበብ ነበረ። ዳግመኛም በማናቸውም መጠለያ ቤት ውስጥ ቢሆን ለመኖር እንደማትፈልግ ሂላሪ በመግለጻ የማህበራዊ ጉዳይ ሰራተኛ ዋ ሰጊዜውም ቢሆን ተቸግራ ነበረ። በመጨረሻ ላይ ግን ከከተማው ወጣ ብሎ በተሰራው የልጃገረዶች ጠባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ቦታ አገኘች ላት።

በተቋሙም ውስጥ ለሂላሪ የግል መኝታ ክፍል ተሰጣት። ከሌሎችም ልጃገረዶች ጋር ተገናኝታ ለመጫወት አትፈልግም ነበረ። አቋርጣም የነበረውን ትምህርት ለመከታተል አሁን ዕድል በማግኘቷ በርታታ ታጠና ጀመረ። ያገኘችውንም መፅሐፍ ማንበብ ትወድ ነበረ። ያላትም ዓላማ አንድ ነገር ብቻ ነው። ዕድሜዋ ለአቅመ ሄዋን ሲደርስ ከዚያ ተቋም ውስጥ ወጥታ አህቶቿን መፈለግ ነበረባት። በእርሷ ላይ የደረሰው ግፍ በአህቶቿም ላይ እንዳይፈፀም ትምህርቷን ጠንክራ በመከታተል ስራ መያዝና አህቶቿን ማሰባሰብ ኃላፊነቷ መሆኑ ጠልቆ ይሰማታል። በመሆኑም ለትምህርቷ አንድም ቀን በዝና አታውቅም። የብቸኝነት ጠባይዋም አንድ ጊዜ በመታወቁ ማንም ሊቀርባት አልደፈረም

ብርቅርቅታ

ነበረ። የምትመኘውንም የሰላም ኑሮ በማግኘቷ እንደ አጥንት ደርቆ የነበረው ሰውነቷ ቀስ በቀስ እያማረበት ሄደ።

ቀናት ወደ ወር፣ ወራትም ወደ ዓመታት እየተሸጋገሩ በአስራ ሰባት ዓመት ዕድሜዋ ሂሳሪ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቷን አጠናቀቀች። ፈተናውንም በከፍተኛ ማዕረግ በማሰፋፋት የክሊጅ ትምህርት የመከታተል ዕድል ተሰጥቷት ነበረ። ሂሳሪ ግን ይህን ዕድል በማግኘቷ አልተደሰ ተችበትም። ምንጊዜም ከፊቷ ድቅን ይሰባት የነበሩት ሚጋንና አሌክሳንድራ ነበሩ። ኮሌጅ ገብታ ትምህርቷን እስከምትጨርስ ድረስ የእህቶቿን ነገር ቸል ልትሰው አልፈለገችም። እነኝን ያለ እናትና አባት የቀሩ ህፃናት፣ እነኝ ከአንድ እህታቸው በግድ ተነጥሰው የተወሰዱ ህፃናት ትዝታ ምን ጊዜም እንደእግር እሳት ያንገበግባት ነበረ። ስምንት የመራራ፣ የመከራ ዓመታት አሳልፋለች። አቅመ ሄዋን ለመድረስ የሚቀራት ደግሞ አንድ ዓመት ብቻ ነው። ስለዚህ ከቢሮዋ ድረስ አስጠርታ የነፃ ትምህርት ዕድል ማግኘቷን ወደ ነገረችት የትምህርት ቤቱ ርዕሰ መምህር በሀዘኔታ እያየች ትምህርት የመቀጠል ፍላጎት እንደሌላት ራሷን በማወዛወዝ ገለፀች።

“ለምን! ምናልባት ሌላ ምርጫ ይኖርሽ ይሆን?” ስትል ርዕሰ መምህሯ ጠየቀችት። “ነበረኝ። ግን ዕድሜዬ አስራ ስምንት ባለመሙላቱ ብቻ ነው የተቸገርኩት” አለች ሂሳሪ እንገቷን ለበር አድርጋ።

“በግምት ወደ ሌላ ከተማ ለመሄድ የምትፈልገው ይመስለኛል” አለች ርዕሰ መምህሯ።

“አዎን። ግን እንደልቤ እንዳልንቀሳቀስ መሰናክል የሆነብኝ የዕድሜዬ ጉዳይ ነው” አለች ሂሳሪ እንባዋ እየመጣባት።

“የት ለመሄድ ነበር የምትፈልገው?”

“ወደ ኒውዮርክ ነበረ” ስትል ሂሳሪ መለሰችላት።

“ኒውዮርክ በጣም ትልቅ ከተማ ነው። ከዚያ ዘመዶች አሉሽ?” ሂሳሪ ራሷን በአስታ አወዛወዘች፤ ዘመድ ቢኖራትም ኖሮ እንዴት አራት ዓመታት የሚያህል ጊዜ በጃክሰንቪል ከተማ በሚገኝ ጠባይ ማረማያ ውስጥ ትቆይ ነበረ! ወደ ኒውዮርክ ለመሄድ የፈለገችው ግን ዕድል ቀንቷት ትንንሽ እህቶቿን ለመፈለግ ነው። መተማመኛውም በሻንጣዋም ውስጥ የነበረው አስር ሺህ ብር ነበረ።

ብርቅርቅታ

“በእርግጥ ለመሄድ ከፈለግሽ ከሚመለከታቸው ባለስልጣኖች ጋር ተነጋግራ በጥቂት ቀናት ውስጥ መታወቂያ ላስጠጣልሽ እችላለሁ” አለችት ርዕሰ መምህሯ።

ሂሳሪ በዚህ ባልተጠበቀ ዕድል የተሰማት ደስታ ከእስከ አልነበረውም። ርዕሰ መምህሯን አመለግና ከተሰናበተችት በኋላ ክፍሏ ሄደች። ከአልጋዋ ላይ ጋደም ብላ ጣሪያ ጣሪያውን እያየች ፈገግ አለች። የስምንቱ የስቃይ፣ የውርደት፣ የብቸኝነት ዓመታት ማብቂያ መድረሱ ተሰምቷት ለመጀመሪያ ጊዜ ልቧ በደስታ ዘለለ። የእህቶቿንም ዕድሜ በአእምሮዋ አሰላች። ትንሿ ሚጋን በዚያን ጊዜ ዘጠኝ ዓመት አሌክሳንድራ ደግሞ እስራ ሶስት ዓመት ይሆናቸዋል። ሂሳሪ ስራ ፈልጋ እስከምትይዝ ድረስም ቢሆን ከሻንጣዋ ውስጥ በደበቀችው አስር ሺህ ብር እህቶቿን በወጉ ተንከባክባ ለማስተዳደር እንደምትችል ታውቃለች። እህቶቿን ማግኘት ከባድ ነገር መስሎ አልታያትም። ኒውዮርክ እንደ ደረሰች ቀጥታ ፓተርሰን ጋ ትሄዳለች። ከርሱም አድራሻቸውን ጠይቃ እህቶቿን በአንድ ጣሪያ ስር ማስባሰብ ቀላል ነው። ከአንድ ሳምንት በኋላ ሂሳሪ ወደ ኒውዮርክ በሚወስደው አውቶብስ ተሳፈረች። ከፊቷም ላይ የብሩህ ተስፋ ነፀብራቅ ይነበብ ነበረ። የጃክሰንቪልን ከተማ ትታ በመሄዷም የሚሰማት ቅሬታ፣ ትዝታ፣ ከቶ አልነበረም። የምትለየው ዘመድና ጓደኛ አልነበራትም። አረንጓዴዎቹ ዓይኖቿ ህልማዊ አመለካከት የሚያዩ ይመስሉ ነበረ። ያሰፉትም ስምንት የቅዠት ዓመታት ከአእምሮዋ ተፍቀው በአዲስ ተስፋ ታደሱ።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ክጃክሰንጢል ከተማ የተነሳው እውቶብስ በሁለተኛው ቀን ኒውዮርክ ደረሰ። ሂሳብም ከስምንት ዓመታት በኋላ የኒውዮርክን አውራ ጎዳናዎች በእግሯ ለመርገጥ በቃች። ፓተርሰን ወደ ቦስቶን ከተማ የወሰዳት አባቷ ህይወቱን በገዛ እጁ ባጠፋ በሦስተኛው ሳምንት ነበረ። ያለ መጠንም ብቸኝነት ስለተሰማት ከራስ ፀጉሯ እስከ አግር ጥፍሯ ዘገነናት። በዓይነ ህሊናዋም ላይ የእህቶቿ የሚጋንና አሌክሳንድራ፣ የእናቷ የሶላንድና የአባቷ የዎከር ትዝታ ተራ በተራ እየቀረበ ዓይኖቿ እግባ አቋቁ። ልትቆጣጠረውም ባለመቻሏ አንደ ክረምት ምንጭ ያስማቋረጥ ፈሰሰ። ከእውቶብስም መናኸሪያ የወጣችው ከሌሎች ተሳፋሪዎች እጅግ ዘግይታ በመጨረሻ ላይ ነበረ።

የጃክሰንጢል ከተማ ጠባይ ማረሚያ አስተዳደር ሂሳብን ባዶ እጇን አላሰናበታትም። ሲገዙውም ቢሆን የሚረዳት አምስት መቶ ብር ተሰጥቷታል። በዚያ ላይ ደግሞ ያ አስር ሺህ ብር ነበራት። ሂሳሪ ከአንዲት አነስተኛ ሆቴል ሄዳ ገለልተኛ የሆነ መኝታ ክፍል መርጣ ከተከራየች በኋላ ከአቅራቢያ በሚገኘው ባንክ ገንዘቧን አስቀመጠች። ለዚያንም ቀን ራቷን በያዘችው ሆቴል ውስጥ ተመገበች። ከአንግዲህ ግን ሂሳሪ ገንዘብ መቆጠብ ነበረባትና በሳንዱዊችና በሐምበርገር ለመኖር ወሰናለች። በቀላሉ ስራ ለማግኘት እንደማትችል ታውቃለች። ብታገኝም ምናልባት ከዝቅተኛ ደረጃ መጀመር ይኖርባታል። ከዚያም ራሷን በማታ ትምህርት የማሻሻል ዕድል ብቻ ይጠበቃታል። በመሆኑም እህቶቿን ያለ ችግር ለማስተማር ከዚያችው ደቂቃ ጀምሮ ሂሳሪ ለገንዘብ አወጣጧ ጥንቁቅ መሆን ነበረባት። ፓተርሰንንም ከማነጋገሯ በፊት ልታሟላው የሚገባት አንዳንድ ነገር መኖሩን በቅድሚያ አስባበታለች።

እህቶቿን ለማየት እንደነበራት ጉጉት ቢሆን ኖሮ ሂሳሪ ከእውቶብስ እንደወረደች በቀጥታ የፓተርሰንን አድራሻ አጠያይቃ ባነጋገረችውም ነበረ። ግን ከነፍሰ ገዳይ የባለ አውሬ አድርጋ ከምትቆጥረው ፓተርሰን ፊት በዚያ ሁኔታዋ ለመቆም አልፈለገችም። የአካል ቁመናዋ የሚያሳጣት

ባይሆንም አስባበሷ ግን እንደነገሩ ነበረ። ስለዚህም ኒውዮርክ በደረሰች በማግለቱ ጥሩ ጥሩ ቀሚሶችና ጫማዎች፣ አብረውትም የሚሄዱ ሌሎች ነገሮችን ለትግዛ ዋለች። ሂሳሪ ወደ ትንሿ መኝታ ክፍሏ ተመልሳ የገዛቻቸውን ልብሶች እያፈራረቀች ሞከረቻቸው። በቁም ሳጥኑ መስታወት ውስጥ የምትታየው ልጅ ስምንት የመከራ ዓመታትን ያሳለፈች ልጃገረድ አትመሰልም ነበረ። ሂሳሪ ውብና ለግላጋ ኮረዳ እንደ ወጣት ሰራሷም ተሰማት።

ፓተርሰንን ከማየቷ በፊት ሌላም አንድ ነገር መፈፀም ነበረባት። ስንዝብ ስትል ባይሆንም ስነ ልቦናዊ እርካታ እንዲሰማት ብቻ ስራ አፈላ ሰገች። በየጋዜጣውም የሚወጡትን ማስታወቂያዎች እንድ በአንድ አነበበች። በሁለትና በሦስት ድርጅቶች ሰቃለ መጠይቅ ፈተና ቀርባ ነበረ ግን በዕድሜዋ እናሳነትና በፀሐፊነት ሙያ ባለመሰልጠኗ የሰራ ዕድል ተነፈጋት። ለብልግና ሲሆን ግን ሊዳሯት የሞከሩ ነበሩ።

“ዕድሜሽ ስንት ነው?” አላት ራሱ በራውና ሆዱ የገፋው የአንድ ንግድ ድርጅት የአስተዳደር ክፍል ኃላፊ።

“አሰራ ዘጠኝ” አለች ሂሳሪ ትንሽ ውሽት አካላበት።

“አሰራ ዘጠኝ የሚሞላሽ አይመስለኝም። እስቲ ለማንኛውም ቁሚና ልይሹ አላት በግራ እጁ በያዘው መሐረብ ፊቱ ላይ ችፍፍ ያለውን ላብ እየጠረገና ከመቀመጫው አየተነሳ። ሂሳሪ እንደታዘዘችው ተነስታ ቆመች። በርጫመ ራሱ በራ ሰውዬ ወደርሷ ተጠጋና አገጫን ይዞ ፊቷን ቀና በማድረግ ዕድሜ በዓይን ይነበብ ይመስል። አረንጓዴ ዓይኖቿን ትክ ብሎ ሲያያቸው ቆየ። ከዚያም ቀስ ብሎ ወደ ደረቷ ወረደና ጡቶቿን አሻሻቸው አዝማሚያው ቢገባትም ሂሳሪ ነኝ እንዳለችው ዕድሜ ለማስመሰል ስትል ዝም አለችው። ዝቅ አለና ዳሌዋን ጥብቅ አድርጎ ይዞ ሲሰማት ሲል በቃሪያ ጥፊ ዓይኑ ላይ ግጥም አደረገችበት። ክው ብሎ ደንግጦ ነበረና ሂሳሪ ከአቅፋ አምልጣ ከክፍሉ አየተቻከለች ወጣች። በመንገድም ላይ እንዳለች ደጋግማ የምታሰላስለው አንድ ነገር ነበረ። ‘ለምንድን ነው ወንዶች ሊያባልጉኝ የሚፈልጉት? የአክስቲ ባል ጆንስ... እነኛ ወንዶች ልጆች... አሁን ደግሞ ይሄ ሰው ... በዚህ ሁኔታ ከቀጠለ ስራ ማግኘቴንም እንጂ ስትል አሰበችና ትካዜ ገባት።

ተስፋ እንደቆረጠች ባይሆን፤ ሂሳሪ ከአንድ የሰራተኛ ማሰልጠኛ ድርጅት ውስጥ በአስተናባሪነት የመቀጠር ዕድል አጋጣማት። ሂሳሪ ቆንጆ

ብቻ ሳትሆን፤ በአስተሳሰቧ በሰላ፤ በአላባባም ጥንቁቅ በመሆኗ ዕድሜዋ እንዳለችው አስራ ዘጠኝ ባይመስልም በሳምንት ዘጠና አምስት ብር እየተከፈላት ለመስራት ተቀጠረች። በማግለቱም ስራ እንድትጀምር ተነግሯት ስለነበረ እስካሁን ያዘገየችውን ተቀዳሚ ተግባር በዚያን ዕለት ከሰዓት በኋላ ላይ ለመፈፀም ወሰነች።

ፓተርሰንን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለማነጋገር በፓርክ እውራ ጎዳና ላይ ወደ ሚገኘው ቢሮው ታከሲ ተከራይታ ሂደች። በመስታወትና በክሮም ከተዋበው ረጅም ህንፃ ደርሳ ከታከሲው ስትወርድ ሆዱን ባር ባር አለው። ወደ ህንፃውም ለመግባት አመነታች። በሀፃንነት ዕድሜዋ አይሰቃዩ ስቃይ ቢደርስባትም፤ እህቶቿን አንድ ቀን እገኛቸዋለሁ የሚለው ጉጉቷ ነበረ የመንፈስ ፅናት ለጥቷት በትዕግስት ያሳለፈችው። ያም ቀን ዛሬ ደረሰ። ከፓተርሰን የእህቶቿን እድራሽ ጠይቃ ታገኛለች። ከዚያም በሳምንቱ መጨረሻ ላይ አለብት ድረስ በመሄድ ታመጣቸዋለች። ስታገኛቸውም ምን እንደሚለማት ከወዲሁ ታያትና ሞላ ለውነቷ ተንዘፈዘፈ።

የተሸከሟት እግሮቿ ሊከዱት ቢቃረቡም እንደምንም ከህንፃው ውስጥ ገብታ ወደ ሊፍቱ አመራች። አንደ ጥይት የሚወረወረው ሊፍ ትም ሳታውቀው ከሰላሳ ስምንተኛ ፎቅ ደርሶ ቆመ። ሂሳሪ እንደዚያ ያለ ህንፃ አይታ አታውቅም። እርግጥ አባቷና እናቷ ለሽርሽር ወደ አውሮፓ ወሰደዋቸው በነበረበት ወቅት በሮምና በፓሪስ ከተማ አንዳንድ የሚያስደንቁ ህንፃዎች አይታ እንደነበረ ታስታውሳለች። በተለይ የሮማውን ከሎስዮም፤ የፓሪስን የኢፊል ታወር አትረሳቸውም። ፓሪስ ውስጥ በከረመባቸው ቀናት ያደሩበት የሪትዝ ሆቴል፤ እናቷ ሶሳንጅ እጇን ይዛት በትላልቅ ሱቆች ውስጥ ያደረጉት ጉብኝት አይዘነጋትም። ከሁሉም ከሁሉም ደግሞ አባቷ እናቷን በገደለበት ምሽት እርሱ ምን ብሎ እንደተናገረና እርሷም ምን ብላ እንደመለሰችለትና በንዴትም ዘሎ አንገቷን እንዳነቀው ከሀሊናዋ የማይፋቅ ነው።

የሊፍቱ በር ተከፍቶ ሂሳሪ ወረደችና ወደ ፓተርሰን ቢሮ የሚያመለክተውን ቀስት ተከትላ በኮሪደሩ ላይ ሄደች። ከአንግዳ ማረፊያ ክፍል አንደገባችም አንዱት ከርሷ በዕድሜ ብዙ የማትበልጥ ልጅ ተቀበለች። ሂሳሪም በማግለቱ የሚጠብቃት የአስተናባሪነት ስራ ከዚያ የተለየ አልነበረም። ሂሳሪ ራሷን ከልጅቱ ጋር በሐሳቧ አወዳደረች። ከዚያች ከልጅ በአላባባም ሆነ በመልክ እጅግ እንደምትሻልም ተለማት።

አንደ አዋቂም ከስተር ብላ ተጠጋቻትና “ሚስተር ፓተርሰንን ለማነጋገር እፈልግ ነበረ” አለችት።

“እርሳቸውን ለማነጋገር ቀጠሮ ሰጥተውሽ ይሆን?” ስትል ልጅቱ ሳቅ እለችና መለስታለች። ሂሳሪ ግን ከቀድሞ ሁኔታዋ አልተለወጠችም ነበረ። በዙሪያ የምታያቸው እጅግ ዘመናዊ የቢሮ ዕቃዎች፤ ሶፋዎች፤ እንደረግረግ ትሙክ ትሙክ የሚለው ዳር ከዳር የተንጣለለው ምንጣፍ ተደግምረው ክፍሉን ግርማ ቢያላብሉትም የሂሳሪን በራስ የመተማመን ጥሜት አላወኩትም፤ ስለዚህም ፍፁም ተዝናንታና እራሷን ተቆጣጥራ “ቀጠሮ መያዝ የሚያስፈልግ አይመስለኝም ደግሞም አሁኑኑ ነው ላናግረው የምፈልገው” ብላ ሂሳሪ ስትመልስላት ልጅቱ ሚስተር ፓተርሰንን ዘርጥጣ አንተ በማለቷ ግራ እንደመጋባት ብሏት “ስምሽን ብትነግረኝ?” አለች ለመፃፍ የማስታወሻ ደብተሯን እያዘጋጀች።

“ሂሳሪ ምክር” አለችት ሂሳሪ።

“ሂሳሪ ምክር ነው ያልሽኝ?” ስትል ልጅቱ ለሚን በድጋሚ ጠራችና ሳትፅፍ ቀና በማለት “እንደነገርኩሽ በቅድሚያ ቀጠሮ መያዝ ይኖርብሻል” አለችት።

“ሂሳሪ ምክር ልታነጋግርህ ትፈልጋለሽ ብለሽ ንገረው። ከዚያም ለምን ቀጠሮ መያዝ እንዳለፈለገኝ ታውቁዋለሽ”

“አልችልም የኔ እመቤት፤ ታስቆጨኛለሽ” አለች ልጅቱ።

“እይቆጣሽም” አለችት ሂሳሪ

“ለምን?” አለችና ከላይ ታች በመገረም ታያት ጀመረ።

“የክርስትና አባቱ ነው” አለችና ሂሳሪ ፤ የተናገረቻቸው ቃላት በልጅቱ ላይ ሊያሳድሩ የሚችሉትን ለውጥ በዓይኖቿ ተከታተለች።

ልጅቱም “ነው አንዴ?” አለችና የቢሮው ውስጥ መነጋገሪያውን መሳሪያ ቁልፎች ቁጥር እየተቻከለች ተጫነች። ብዙም ሳይቆይ መልስ በማግኘቷ “የሚስተር ፓተርሰን ልዩ ፀሐፊ እየጠበቀችሽ ስለሆነ ከሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ብትገቢ ስትል ከመቀመጫዋ ተነስታ ወደ አንድ የተዘጋ በር አሳየቻት። ሂሳሪም አመለግናት ወደ ተነገራት ክፍል አመራች። ዳር እስከዳር በቀይ ምንጣፍ አገጦ የነበረው ክፍል ከመለስተኛ አዳራሽ አያንስም። ዙሪያውንም በቆዳ በተደጉሉ የህግ መፃህፍት የተጨናነቁ ባለ መስታወት

መደርደሪያዎች ተገጥጦቸዋል። መሐል ላይ ከሚታየው ትልቅ ጠረጴዛ በስተኋላ እንዲት ጠና ያላች ሴት የሂላሪን መግባት ቆማ ትጠባበቅ ነበረ። ፈገግታም እያሳየችት ወደርሷ ቀርባ የእጅ ሰላምታ ከሰጠችት በኋላ ወደ ሚስተር ፓተርሰን ቢሮ ይዛት ሄደች።

እምን! ሂላሪ ፓተርሰንን ከስምንት ዓመታት በኋላ ልታየው ነው። ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ዛሬ ታነጋግረዋለች። እርሱ ነው ያለ ፍላጎቷ ከነ ኢሊን ጋር እንድትኖር ያደረጋት። ለኢሊን ባል ለጆንስ ጭካኔም አሳልፎ የዳረጋት ፓተርሰን ነበረ። ወላጆች ያልነበራቸው ልጆች በሚኖሩበት መጠለያ ቤትም ለመኖር ያበቃት ዋናው ምክንያት ያው ፓተርሰን ነበረ። በእነኝ ወንዶች ልጆች ክብረ ንፅህናዋ እንዲደፈር ኢስብሳዊ አድራጎት እንዲፈፀምባት፤ በጃክሰንቪል ጠባይ ማረሚያ ለመግባትም ምክንያቱ አሁንም ፓተርሰን ነው። በተለይም እባቷ እናቷን በገደለበት ምሽት ለጥሱ መንስኤ የነበረው ይኸው ፓተርሰን መሆኑን ተደብቃ ከነበረችበት ከበራፋ ስር ሆና አዳምጣለች። ከሚጋንና ከአሌክሳንድራም ጋር የለያት ፓተርሰን ነው። በዚያን ቀን ከመንገድ ዳር ተጋብሮክካ የእህቶቿን ስም እየጠራች ያለቀለችው ለቅሶ ታወሳትና በዓይኖቿ ጢም ያለውን እንባዋን ታግላ ዋጠችው።

ልዩ ፀሐፊዋ በሩን ስታንኪኳ “ይግቡ!” የሚል ድምፅ ተለማ። ሂላሪ ያንን ድምፅ በደንብ ታስታውሰዋለች። ፀሐፊዋ በሩን ክፍታ ካስገባችት በኋላ ዘጋችውና ተመልሳ ሄደች። ሂላሪና ፓተርሰን ከስምንት ዓመታት በኋላ ተያዩ። ከመስታወትና ከአልሙኒየም ከተሰራ ጊዜ እመጣሽ ጠረጴዛ ኋላ ተቀምጧል። ከጀርባውም በነበረው ሰፊ መስኮት የኒውዮርክ ከተማ ወሰል ብላ ትታያለች። የፓተርሰን ዕድሜ በሃምሳው አካባቢ ቢሆንም ላየው ሰው ሽማግሌ ነበረ የሚመስለው። ከመርገፍ የዳነው ፀጉሩ ሽብቷል። የዓይኑ ቆዳዎች ተሽብሽበው ጉንጮቹ ተጣብቀዋል። ሂላሪም ሰላምታ ሊሰ ጣት ሲነሳ፤ የረጅም ቁመናውን አከላሽ እያየች ከመቃብር ያመለጠ እስከሬን መስሎ ታያት።

እርሷ ግን ገና የምታድግ ሰግላጋ ወጣት ናት። ከእባቷ ከወረለችው ጥቁር ፀጉሯ በስተቀር ቁርጥ እናቷን ሰላንጅን ነበረ የምትመስለው። ልክ ከሃያ አንድ ዓመታት በፊት በፓሪስ ደአርኩል ጎዳና ላይ ፓተርሰንና ሾክር እንዳገኟት ሰላንጅ የሂላሪም አቋምና አመለካከት ተመሳሳይ ነበረ። ፓተርሰን ተጠገቶ እጇን ለመጨበጥ ፈለገና ሐሳቡን ቀየረ። እስተያየቷ ከበረዶ የቀዘቀዘ ስለነበረ ወደፊት ለመሄድ ፈራ። ምን ያህል እንደምትጠላውና እጁን በላይዋ ለማሳረፍ ቢምክር ልትገድለው እንደማትመለስ ታወቀውና

ባለበት መቆምን መረጠ። በተሰባበረም እነጋገር “ሂላሪ! ደህና ነሽ?” የሚሉትን ቃላት ብቻ ደፍሮ ተናገረ።

ስለ ሂላሪ ደህንነት መጠየቂያው ጊዜ አሁን አይደለም። ፓተርሰን ቃላቱ ከአፋ ካመለጡት በኋላ ተቆጮ። ሂላሪም ብትሆን እንደዚያ ብሎ ስለጠየቃት ይበልጥ ጠላችው። ልፍስፍስና ወኔ ቢሰ ለው መሆኑን ለማንበብ የቻለችው በዚያን ጊዜ ነበረ። ከእርሱ ጋር በሰላምታ ልውውጥ የምታጠፋው ጊዜ፤ ያለፈ ትዝታ እንስታ የምትጫወትበት ትዕግስት አይኖራትም። የመጣችው ለአንድ ነገር ብቻ ነው። ስምንት ዓመታት በሙሉ በልቧ እንደፅላት ቀርባ ላቆየችው አንድ ነገር ብቻ ስትል ነው ፓተርሰንን ለማነጋገር የምትፈልገው።

“እህቶቼ የት እንዳሉ እንድትነግረኝ ነው የምፈልገው?” ዓይኖቿን ከዓይኖቹ ላይ ተክላ። ሂላሪ ሰጥታቸው መልስ እስከሚሰጣት የፊቱን መለዋወጥ በቀላሉ አጤነችው። ፍርሐትና ጭንቀት ይፈራረቁባታል። ልክ ከበፊቱም ይልቅ አሁን የዕረ ሞት መስሎ ቢታያትም ትንፋሷን ለብስባ ምን እንደሚል ጠበቀችው።

ፓተርሰን ዛሬ ሂላሪን ሊያታልላት አይችልም። ዛሬ የዘጠኝ ዓመት ህፃን ሳትሆን ሰአቅመ ሄዋን የደረሰች ልጃገረድ ነበረች። ከስምንት ዓመታት በፊት አታሉ እህቶቿን ወሰደባት። ዛሬ ግን እህቶቿን ለመፈለግ መጥታለች። ስለዚህም የት የት እንዳደረሳቸው መናገር ነበረበት። “ሂላሪ... እባክሽ ብት ቀመጪ... ለመወያየት ያመቸናል...” በስተጥግ ወደነበረው ሶፋ እያመለከተ።

“ካንተ ጋር ሰመቀመጥ አልፈልግም ... ካንተ ጋር ሰመወያየትም አልፈልግም... ባንተ የተነሳ ወላጆቼን አጣሁኝ። ላንድ ቤተሰብ መፍረስ ምክንያት ከሆንክ ሰው ጋር ለመነጋገር አልሻም። የመጣሁት የእህቶቼን አድራሻ እንድትነግረኝ ብቻ ነው። ከዚያም እሄዳለሁ።” አላችው አመለካ ከቷን ሳትቀይር። ፓተርሰን የሚናገር የሚያደርገው ጠፋው። ሂላሪ የተና ገረችው በሙሉ ትክክል መሆኑን በማገባ ያውቀዋል። ግን ሂላሪ ለሰላንጅ ሞት እርሱ ምክንያት መሆኑን በምን ልታውቅ ቻለች ሲል አእምሮው ተበጠበጠ። ሂላሪ ወላጆቿን አጥታለች... እህቶቿን ተነጥቃለች... ስምንት የስቃይ ዘመናት አሳልፋለች... ያሁሉ ሆኖ እንደ ሰላንጅ የማትበገረው ሂላሪ ከፊት ለፊቱ ቆማ መልስ እየጠበቀች ነው። መልስ መስጠት ደግሞ ግዴታው እንደሆነ ያውቀዋል። ሂላሪ ደግሞ የሚያጥኛት ልጅ አልነበረችም።

ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ልብ የሚያላሳለውን፤ አእምሮ የሚያመላ ልሰውን ጠልቀው የማየት ችሉታ ያላቸው ይመስሉ ነበረ።

‘እኔ የተጨነኩት ሳንቺ ነው እንጂ እህቶችሽን የሰጠኳቸው ለደህና ቤተሰቦች ነበረ።’ አላት ፓተርሰን።

‘እንዲህ አድርጉም መጨነቅ የሕገ ሰለተጨነክልኝ ነዋ የእነ ኢሊን፤ የነጆንሰ መጫወቻ ያደረከኝ? በጃክሰንቪል ከተማ በየመጠለያው ቤትና በጠባይ ማረሚያ ተቋም እንድሰቃይ የተውከኝ? የዛሬውን ሃዘኔታህን የአዞ እንባ’ ከማፍለስ ለይቼ አላየውም። ስለዚህ ልሰማ በማልፈልገው ወሬ ጊዜ አታባክንና ይልቁኑ አሌክሳንድራና ሚጋን የት እንደሚገኙ ነግረኸኝ ብሄድ?’ አለች አፈር ድሜ በሚደባልቅ አስተያየት እያየችው።

‘አድራሻቸውን አላውቅም’ አላትና እርፍ አለ።

‘ምን? አድራሻቸውን አላውቅም? ማወቅ አለብህ ሚስተር ፓተርሰን! ትሰማኛለህ! ማወቅ አለብህ! ክእኔ ውስጥ ነጥቀህ የወሰድ ካቸውን እህቶቼን ለማገና የት እንደለጠሁቸው ማወቅ ይኖርብሃል!’ ብላ አምባረቀችበት። ሂላሪን እንደረሳት እህቶቿንም ይረሳቸዋል የሚል ግምት አልነበራትም። ስለዚህም አሁንም ተስፋ ባለመቁረጥ ዝም ብላ ታየው ጀመረ። ፍርሐት... ፀፀት... በደለኛነት... የመሳሰሉት ስሜቶች ይመላለሳሉ።

መቆምም ስላልቻለ ካጠገቡ ካገኘው መቀመጫ ላይ አረፍ አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በግንባሩ ላይ ችፍፍ ያለውን ላቡን መሐረብ አውጥቶ ከጠረገ በኋላ! ሂላሪን ቀና ብሎ እያየ አሌክሳንድራን ጉርሐም ለሚባለው ጠበቃ ነበረ የሰጠኳት። ማርጋሬት የምትባልም ወጣትና ቆንጆ ሚስት ነበረችው። ‘አሌክሳንድራን እንደነፍሳቸው ይወዷት ስለነበረ በሄዱበት ሁሉ ከስራቸው አይለዩዋትም ነበረ። ወደ እውሮፓ ለሽርሽር ሄደው እንደተመለሱ! ጉርሐም ዕድሜው ገፍቶ ነበርና በልብ ድካም በሽታ ሞተ። ማርጋሬት በባሏ ሞት እጅግ ከማዘኗ የተነሳ በአሜሪካ ላለመኖር ቆርጣ ወደ ፈረንሳይ አገር እንደ ሄደች አውቃለሁ። አሌክሳንድራም አብራት ነበረች... ከፓሪስም ደብዳቤ እንደፃፈችልኝ አስታውሳለሁ... ለመጨረሻም ጊዜ የፃፈችልኝ ከስድስት ዓመታት በፊት ነው ... ከዚያን ወዲህ ግን የት እንደደረሰች አላውቅም... ሌላ ባል ታግባ ወይም ወደ ሌላ አገር ትሂድ የማውቀው ነገር የለኝም’ አለ ፓተርሰን ቁርጥ ቁርጥ በሚል ትንፋሽ።

የሂላሪ ዕንባ በጉንጭና ጉንጫ ላይ እየተንከባለለ የቆመችበትን ምንጣፍ አራለው። ‘አክሲ ... አክሲ ... የአምስት ዓመቷ አክሲ ... ሂሊ አያለች ታቆላምጣት የነበረችው አክሲ ... አክሲ ባለ ወርቃማ ፀጉሯ ... አክሲ ባለአረንጓዴ ዓይኖቿ! ድምጿ... አሳባቂ... አናቷን ሶላንጅን ታስታውሳት የነበረችው አክሲ ... አክሲ ... አክሲ ... አክሲ ...’ የሂላሪ ልብ የተጨነቀ አመታቱን ጨመረ... ጮኻ የማይወጡት ሲቃ ጉሮሮዋን አፈነው። አክሲ ሳቂታዋ... አክሲ ተጫዋቿ... አክሲ የትንሿ የሚጋን ሞግዚት... ‘ሚጋን?’ አለች ሂላሪ ጉዴን ልወቀውና ልረፈው ስትል።

የፓተርሰን ፊት ሐፍረት ብቻ ሳይሆን የሞት ጥላ ያንገርበባት ይመስል ነበረ። እርሱም ቢሆን ቁርጡን ነግሮ ቶሎ ሊገላገላት በመፈለጉ ‘ሚጋንን የሰጠኳት ደግሞ ዴቪድና ሬቤካ ለሚባሉ ባልና ሚስቶች ነበረ... ሁለቱም ጠበቃዎች ናቸው... የተሻለ የስራ ዕድል ስላገኙ ወደ ካሊፎርኒያ የሄዱት በዚያኑ ዓመት ነበረ። እነርሱ ግን ከኔ ጋር ምንም ግንኙት እንዲኖራቸውና ሚጋንም ስላለፈው የቤተሰቧ ታሪክ አንድም ነገር አንድ ታወቅ አልፈለጉም... ስለዚህ ወደ ካሊፎርኒያ መሄዳቸውን ብቻ ነው የማውቀው’ አለና አቆመ።

ሂላሪ አሁን አላለቀለችም። ነፀብራቅ የሚወረውሩ በሚመስሉ አረንጓዴ ዓይኖቿ ፓተርሰንን ቁልቁል ስታየው ቆየችና ‘ሁለት ለዎች ገደልክ... ሦስት እህትማማቾች ደግሞ አለያየሁ... ለአምስት ለዎች ጥፋት ምክንያት ነህ ማለት ነው። ለምን? ለምን የእኛ ቤተሰብ ፀር ሆንክ? ወላጆቼስ የበደለህ ነገር ነበርን? እኛስ ህፃናቶቼ ምን አደረግንህ? እኔን ለስንት ዓይነት ስቃይ እንደዳረክኝ ታውቀዋለህ? ያን ሁሉ ታግሼ ለዛሬዋ ቀን ለመድረስ የበቃሁት በእህቶቼ ትዝታ በመፅናናት ነበረ። አግኝቼ እንደ እናት ሆኜ አሳድጋቸዋለሁ ስል አጓጓ ነበረ። አንተ ግን እህቶቼን በታተ ንካቸው! ይባስም ብለህ የት እንዳሉም እንኳን አታውቅም! ለዚህ ሁሉ ስራህ እግዚአብሔር ይፍረድብህ! ለኔ ግን ያንተን ዓይን ዳግመኛ አያሳየኝ! እኔ ሂላሪ ተራ ሰው ሆኜ የምቀር እንዳይመስልህ። አንድ ቀን ትልቅ ሰው እሆናለሁ። እህቶቼንም አፈልጋቸዋለሁ። ትሰማኛለህ! አንድ ቀን አገኛቸው ይሆናል’ ብላ በሩን ከፍታ እንደ ጥላ ከፊቱ ተለወረች።

ፓተርሰን ለመጀመሪያ ጊዜ አለቀሰ። ጭብጥ ብሎም እንደተቀመጠ የጓደኛው የዎከርና የሶላንጅ ትዝታ ታወሰው። የሚፋቀሩ፣ ደስተኞች ባልና ሚስት ነበሩ። የሚወዷቸውን ህፃናት ልጆቻቸውን አፍሰለው ለመሞት ምክንያት የሆነው ፓተርሰን ነበረ። ፓተርሰን በዚያ ቤት ላይ ግፍ ውሏል።

በደሉንም የሚያስተሰርደሉት ምንም ኃይል እንደማይኖር ተሰማው። 'ሁለቱ የሂሳሪ አህቶች ይሄን ጊዜ ወዴት ደርለው ይሆን?' ሲል አለበ።

መልስ የሚገኝለት ጥያቄ አልነበረም። ሂሳሪ ከፓተርለን ቢሮ እንደወጣች በቀጥታ የሄደችው በፖርክ አውራ ጎዳና ላይ ወደሚገኘው ቤተ መፃህፍት ነበረ። የኒውዮርክን ከተማ ስልክ ማውጫ ዘርግታ በመና በገ ፊደላት የሚጀምሩትን ስም ዝርዝሮች አንድ በአንድ ተመለከተች። ማርጋሬትና ጉርሐም የሚሉ አምስት ጥቃቶች ብቻ አገኘች። እያንዳንዱንም ቤት ደውላ አሌክሳንድራ የምትባል የጉዲፈቻ ልጅ ስለመኖር አለመኖሯ ጠየቀች። አሌክሳንድራ የምትባል ልጅ በእንደኛውም ቤት የለችም። ቀጠለችና በካሊፎርኒያ ያሉትን ጠበቆች ስም ዝርዝር የያዘውን ጥራዝ አውጥታ ዴቪድና ሬቤካ የሚሉትን ሰሞች ፈለገች፤ ሰሞቹ ከነጭራሹ አልተመዘገቡም። እነ ዴቪድ ከካሊፎርኒያ ከለቀቁ ቆይተዋል ማለት ነው። ፍፁም እምነት የነበራት በፓተርለን ነበረ። የሚታያትም በሳምንቱ መጨረሻ ላይ አህቶቿን አግኝታ እንደ ሀፃንነታቸው አንዷን በቀኝ፣ አንዷን በግራ እጇ ስታቅፋቸው ነበረ። በቃ እንግዲህ የነ አሌክሳንድራ ነገር... አለቀለት... የትንሿ የሚጋን ነገር... ሂሳሪ ከቤተመፃህፍቱ ጀምሮ ሆቴሊ እስከምትደርስ ድረስ መንገድ ለመንገድ እንዳለቀለች ነበረች። አህቶቿንም እንደ እናቷ ዳግመኛ እንደማታገኛቸው ተሰማት። በእናቷም የሬሳ ሳጥን ላይ ከነበረው የአበባ ጉንጉን እንደወለደቻቸው ሁለት ነጫጭ ፅጌረዳዎች አህቶቿም እየጠወለጉ ሲከሰሙ፤ ብሉም ወደ አፈርነት ተለውጠው ኢምንት ሲሆኑ ለአይነ ሀሊናዋ ታያት።

ክፍል 3

አሌክሳንድራ

‘የማያልፍ ነገር የለም ምሽትም በማለዳ ይተካልና!!’

ምዕራፍ ኦስር

ከፎሽ አውራ ጎዳና ገንጠል ግሎ በሚወስደው መንገድ ላይ በግምብ አጥር የታጠረ አንድ ውብ ህንጻ አለ። ወደ ውስጥም ሲገቡ በግራና በቀኝ ዓይን የሚሰቡ የጥድ ተክሎች የተለያዩ ቅርጽ ያላቸው የአበባ መደቦች ይታያሉ። ቤቱ ከጥንታዊ የፈረንሳይ መሳፍንት ቤተሰቦች አንዱ የነበረው የባሮን ሄነሪ ነው። ባሮኑ በዘሩ ይኩራራ እንጂ እስከዚህም ሀብታም የሚባል ሰው አልነበረም። ያንንም የመሰለ መኖሪያ ቤት ለማግኘት የበቃው የኮምት ደ.ቦርን ልጅ የነበረውን አሌክሳንድራን በማግባቱ ነበረ። በጋብቻውም ሳቢያ ካገኘው ሌላ ሌላ ስጦታ ጎን በሪቪዬራ የባሕር ዳርቻ በየዓመቱ የበጋውን ወራት የሚያሳልፍበት አራሱን የቻለ ቪላ ነበረው።

ሄነሪና አሌክሳንድራ ከተጋቡ አስራ አራት ዓመት አልፏቸዋል። ሜሪና አክሲል የተባሉ ሁለት ሴት ልጆች ለመውለድም በቅተው ነበረ። በኑሮአቸውም ፍጹም ደስተኞች ነበሩ። ከሀብት ሀብት፣ ከልጅ ልጅ በሁሉም የታደሉ፣ የሚፋቀሩ ባልና ሚስት ነበሩ። ሄነሪ አሌክሳንድራን በሐያ ዓመት ቢበልጣትም ገና እንዳየቸው ወደደቸው። ያን ጊዜ እርሷ ገና የአስራ ዘጠኝ ዓመት ልጃገረድ ነበረች። አባቷ ኮምት ደ.ቦርን ጋብቻቸውን ለሁለት ዓመት እንዲዘገይ አድርገው ነበረ። ምናልባትም በዚህን ወቅት አሌክሳንድራ ግን መልክ ቀናውንና ቁመናው የሚያምረውን ሄነሪን ያፈቀረችው ከልቧ ኖሮ እርሷ በሐያ አንድ አመቷ፣ እርሱ በአርባ አምስት ዓመቱ ተጋቡ።

ኮምት ደ.ቦርን ለአሌክሳንድራ ሁለተኛ የጉዲፈቻ አባቷ ነበሩ። ያም ሆኖ አሌክሳንድራ ከወላጅ አባት አስበልጣ ነበረ የምትወዳቸው። የመጀመሪያው የጉዲፈቻ አባቷ አሜሪካዊ ጉርሐም ከሞተ በኋላ ከእናቷ ከማርጋሬት ጋር ወደ ፈረንሳይ መጡ። በዚያን ጊዜ ዕድሜዋ ስድስት ዓመት ነበረ። በፓሪስ ከተማ ውስጥ ለስድስት ወር ያህል እንደተቀመጡ ማርጋሬትና ኮምት ደ.ቦርን ይገናኛሉ። ሁለቱም የትዳር ጓደኞቻቸው በሞት ተለይተውባቸው ስለነበረ ከጥቂት ጊዜ ትውውቅ በኋላ ይጋባሉ።

ኮምት ደ.ቦርን ሌላ ልጅ ስላልነበራቸው አሌክሳንድራን በጉዲፈቻ ሕጋዊ ልጃቸውና ብቸኛ ወራሻቸው ያደርጓታል። እርሳቸውም ቢሆኑ ከመጠን በላይ ይወዷት ስለነበረ አንቀባረው ነበረ ያሳደጓት። አሌክሳንድራም ሁለተኛ የጉዲፈቻ አባት መሆናቸውን ከርሳቸውና ከማርጋሬት በስተቀር ሚስጥሩን የሚያሳውቁ ሌላ ሰው አልነበረም።

አንድ ነገር ሳይጓደልባት በምችትና በድሎት ያደገችው አሌክሳንድራ በአስራ ዘጠኝ ዓመት ዕድሜዋ ሄነሪን ለማግባት በመፈለግ ያልተገረመ ሰው አልነበረም። በተለይም ደግሞ ኮምት ደ.ቦርን በዚህ በልጃቸው ውሳኔ ቅሬታ ገብቷቸዋል። እንደርሳቸው ምኞት ቢሆን ኖሮ አሌክሳንድራ በዕድሜ ከሚቀራረባት ወንድ ጋር በተጋባች ነበረ። የሄነሪንና የርሷንም ጋብቻ ለሁለት ዓመት እንዲዘገይ ያደረጉት ያስምክንያት አልነበረም። ግን ያም ሆነና አሌክሳንድራ በሀሳቧ በመፅናቷ በመጨረሻ ላይ ሄነሪን እንድታገባ ተፈቀደላት። ሄነሪም እርሷን በማግኘቱ ዕድለኛ ሆነ። እንደርሱ እርሷም የመሳፍንት ዘር ነበረች። ከአባቷም ኮምት ደ.ቦርን እጅግ ሀብታም ነበሩ። በሰርጋቸው ዕለት ከሺህ የሚበልጡ እንግዶች ተጋብዘዋል። ከዚያም የጫጉላ ጊዜያቸውን ያሳሰፉት የአትላንቲክ ውቅያኖስን አቋርጠው በሀይቲ ደሴት ነበረ። ልክ በዓመቱም አሌክሳንድራ ሌት ልጅ ወለደች። አባቷም ኮምት ደ.ቦርን የልጅ ልጅ ባዩ በሁለተኛው ዓመት ዓረፉ።

ከኮምት ደ.ቦርን ሞት በኋላ አሌክሳንድራ ሰባሏ ትሳሰትና ታስብ ለት ጀመረች። እርሱም የሚለያት እየመሰላት ሲበዛ ትንሰራሰፍለት ነበረ። አድርጊ ያላትን ሁሉ ከመፈፀምም ወደ ኋላ አትልም ነበረ። የፖስቲካ ሰው ለመሆን ዕቅድ ስለነበረውም በየምሽቱ እንግዶች እንደጋበዘ ነው። አሌክሳንድራም ጥሩ አስተናጋጅ ሆና መቅረብ ነበረባት። እርሷም አንዴም ቅር ብሏት አያውቅም። እናቷ ማርጋሬት ግን ልጇን የጨቆነባት እየመሰላት አትወደውም ነበረ። አንድ ቀን ማርጋሬትና አሌክሳንድራ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳሉ የሄነሪ ነገር ተነሳና ማርጋሬት ቅሬታዋን ሳትደብቅ ገለፀችላት።

“አይ አማማ!” አለችና አሌክሳንድራ ልታግባባት ጀመረች። “እይው ሄነሪ ዝና ይወዳል። ይህ ደግሞ ተፈጥሮው ነው። ስለዚህ ባሌ የሚፈልገውን ዝና እስኪቀዳጅ በሆነው ዘዴ ሁሉ ልረዳው ይገባል። አንቺ ግን እኔ የተጨቆንኩ መስሎሽ እንደምትቆረቆረኝ ይሰማኛል። ሆኖም የማደርገው ሁሉ ባሌን እስካስደሰተው እኔም ደስተኛ መሆኔን እወቂልኝ አለቻት

አሌክሳንድራ። ማርጋሬት ግን በአሌክሳንድራ መልስ አልረካችም። በሐሳቧም በሞተው ባሏ ደብርን፣ በልጇ ባል ሄነሪ መካከል ያለውን ልዩነት አውጠነ ጠነች። የርሷ ባል ጨዋታ ወዳድ፣ ቤተሰቡን አፍቃሪና ትሁት ሰው ነበረ። በዘርና በሀብት ከሄነሪ ወላጆች ቢበልጥም ኩራት የሚሉት ነገር አያውቅም። ሄነሪ ግን ቁንንና ሰው ሰው የማይመስለው ጉረኛ ነበረ። በዚያ ላይ ደግሞ ጨዋታው ለዛ ቢሸና ደረቅ ነበረ። ማርጋሬት ሁለቱን ለዎች በአእምሮዋ ታመዛዝናቸው እንጂ ከአፋፊ አውጥታ ለልጇ ለመናገር አልፈለገችም። አሌክሳንድራ ሄነሪን ለማስደለት የምትፈልገውን ያህል ማርጋሬት አሌክሳንድራ አንድትደስት ትሻለች።

ዝና የጠማው የሄነሪ ፍላጎት ግን ከቀን ቀን እየጨመረ ይሄድ ነበረ። ዕለት በዕለት በሚያደርገው ግብዣ ላይ ሚስቱ ከማንኛውም የፓሪስ ሴት ተቆንጅታና አጊጣ እንድትገኝለት ይፈልጋል። በዘሯም፣ በሁብቷም መኩሪያው ስለነበረች ምን ጊዜም ከጉት አንድትለይ አይፈልግም። እናቷን ለመጠየቅ ከመሄዷ በፊት እንኳን አርሱን ማስፈቀድ ነበረባት። ግን ሄነሪ የማያውቀው አንድ ሚስጥር ደግሞ፣ ማርጋሬትና ኮምት ደብርን ከተወያዩበት በኋላ ከሄነሪ እንደተሰወረ እንዲኖር ወስነዋል። በዘሩ የሚኩራው ሄነሪ ሚስቱ አሌክሳንድራ ከኮምት ደብርን አብራክ የተወለደች እንጂ የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን አያውቅም። ይህንንም አሌክሳንድራም ብትሆን በጊዜ አርዘመት እረስታዋለች። የሚገርመው ግን አሌክሳንድራም ብትሆን የማታወቀው አንድ የተለየ ሌላ ሚስጥር ነበረ። የአሌክሳንድራ የመጀመሪያው የጉዲፈቻ አባቷ ጉርሐም በሞተ ጊዜ የአምስት ዓመት ልጅ ነበረች። ከዚያ በፊት ሌላ ቤተሰብ እንደነበራትና ወላጆቿም በአሳዛኝ ሁኔታ መሞታቸውን ፈፅሞ አታስታውሰውም። ያንን ሚስጥር የምታውቀው የጉርሐም ባለቤት የነበረችውና አሌክሳንድራም ወላጅ እናቷ አድርጋ የምትቆጥራት ማርጋሬት ብቻ ነች። ማርጋሬትም አሌክሳንድራን እንደ ብቸኛ ልጇ ነው የምታያት።

አሌክሳንድራ ታላቋ ልጇን ማሪን በወለደችበት ወቅት ለማርጋሬት ደስታ ለከት አልነበረውም። አያት ለመሆን በመብቃቷም ኮርታባት ነበር። በዓመቷም ወንድ ልጅ ስትደግም ደስታዋ ከመጠን አለፈ። ሆኖም ልጅየው ከተወለደ ከጥቂት ቀናት በኋላ በመሞቱ የተደሰተችውን ያህል በሀዘን ተጨበጠች። ከአምስት ዓመት በኋላ አሌክሳንድራ አክሲልን በሀኪሞች እርዳታ ተገላገለች። ከዚያ በኋላ ግን ብትፀንስ ለሀይወቷ እንደሚያለጋት ተነገራት። አሌክሳንድራ በሁለት ሴት ልጆቿ ረክታለች። ሄነሪ ደግሞ ከትውልድ ትውልድ ሲተላለፍ

የመጣውን የቤተሰቡን የማዕረግ ስም ወራሽ ወንድ ልጅ ስላተረፈችለት ትዝ ባለው ቁጥር አሌክሳንድራን ጨክኖ ባይረግማትም ይቀየማት ነበረ። ይህንን ቅሬታውን አሌክሳንድራም ብትሆን ታውቀዋለች።

ወንድ ልጅ ባለማግኘቱም መቀየሙ ያነሰው ይመስል፤ ለሄነሪ ሌላ ራስ ምታት የሆነበት ነገር ነበረ። ልጇን በየጊዜው ለመጉብኘት የምት መጣውን አማቱን ማርጋሬትን አይወዳትም ነበረ። ስለ እርሷም ብዙ አቃቂዮችን ማውጣት ይወዳል። ረጃጅሞቹን አሜሪካዊ ባቶቿን እንደ ምሳሌ ይጠቅስና ወንዳ ወንድ ናት ይላል፤ ስትስቅ እንደ ጭዋ ሳይሆን እንደ ባለጌ ታስካክለች ይላል። ፈረንሳይኛ ስትናገር እንዳንዶቹን ቃላት ለበርበር ታደርጋቸው ነበርና እንደ ጥፍር ሲጠጥታ ለጆሮው ይቀፈዋል። ለልጅ ልጆቿ የምታመጣላቸው ስጦታዎች ሁሉ አንዱም ደስ አይለውም። ወደ ኒውዮርክ ሄዳ በተመለሰች ቁጥር እየገዛች የምታመጣላቸውን ልብሶች አይወዳቸውም። ልጆቿም እነኝን ልብሶች እንዲለብሱ አይፈቀድላቸውም። ክብራቸውን ብሎም የርሱንም ክብር የሚያስነኩ ይመስለዋል። አሌክሳንድራም በእናቷ ባለመውጣቷ እግዚአብሔርን ያመለግናል። አሌክሳንድራ እንደ እናቷ ለፍላፊ አይደለችም። በቅርፅም ሆነ በመልኳ እንዲሁም በባህሪዋ ከእናቷ የተለየች ናት። ዓይነተኛ ለፈረንሳዊው መስፍን የምትስማማ ሚስት ነበረች። ውብቷ ብቻ ሳይሆን የሚደነቀው አሌክሳንድራ ብልህ፣ ደግ፣ ታዛዥና ረጋ ያለች ልጅ ነበረች። ማርጋሬት ግን... ሽማግሌው ኮምት ደብርን ምኒን አይቶ ይሆን ያገባት?

የሄነሪን ወደ ቤት መመለስ አሌክሳንድራ አላወቀችም ነበረ። ክፅህፈት ጠረጴዛዋ ላይ አቀርቅራ በመፃፍ ላይ እንዳለች ቁልቁል አያትና ፈገግ አለ። እንዲች ያለች የተባረከች ሚስት በማግኘቱ ዕድለኛ ነኝ አለ በሆዱ። አሌክሳንድራ ከእናቷ ጋር የአባቷን ሀብት ተካፍላ ነበርና ሄነሪን የገንዘብ ችግር አይገጥመውም። በአሌክሳንድራ የቤት አያያዝ ችሎታ ቤቱ ገነት ነበረ የመለለው። የመጋረጃ አመራረጧ፤ የሶፋ የጠረጴዛና የወንበር አቀማመጧ፤ የግርግዳ አጋጫ ... የምንጣፍ ቀለም፤ ሙዚቃው፤ ምግቡ፤ ምድረ ግቢው ... አሌክሳንድራ ክትልቅ ተወልዳ በትልቅ ቤት ለማደጓ ምስክር ነበሩ። 'አሌክሳንድራ ደብርን ደሞሯ! እንቺን ባላገኝ ኖሮ ሀይወቴ እንዴት በጨለመ' ሲል አለበ።

ሄነሪ ጎንበስ ብሎ ሚስቱን ከግንባሯ ላይ ከሳማት በኋላ ብማለም ላይ ያለሽ ትመስያለሽ' ሲል በለሆላስ ድምፅ ተናገረ። ሄነሪ ጮኽ መናገር አይወድም ነበረ። ደግሞም የሚጮህበት ምክንያት አይኖርም። ትሁት

ታዛዥ አፍቃሪ ሚስት አለችው። ዕድሜው ገፍቶ አሁን ሃምሳ ዘጠኝ ዓመት ቢሆነውም ቁመናውና መልኩ ግን ከአሌክሳንድራ ጋር ከተዋወቁበት ጊዜ አልተቀየረም። አሌክሳንድራም በዚያን ጊዜ የሰላሳ አምስት ዓመት ቆንጆ ነበረች። ትላልቅም አረንጓዴ ዓይኖቿና ወርቃማው ፀጉሯ የተለየ ውበት ያሳብሏት ነበረ።

“ለእራት እንግዶች መጋበዜን ነግራላለሁ። እና ዝግጅቱ እንዴት ነው?” አላት ሄነሪ እርግጠኛ ለመሆን ሲል።

“እንደተለመደው ስለሚሆን አታስብ” አለችው አሌክሳንድራ።

“ነገ ደግሞ አዲሱን የመከላከያ ሚኒስቴርና የቅርብ ጓደኞቹን ስለም ጋብዝ ሁሉም ነገር የተሟላ እንዲሆን” አላት። ሄነሪ የአንድ ባንክ ሥራ አስኪያጅ ቢሆንም በዚያ በቃች ብሎ የሚኖር ሰው አልነበረም። ለራሱም ሆነ ለአሌክሳንድራ ክብር ሲል ወደ ፖለቲካው ዓለም ለመግባት ምኞት ካደረበት ውሎ አድሯል። ለዚህም ነበረ ከትላልቅ ባለስልጣኖች ጋር የሚቀራረበው።

“አልነገርኩም እንጂ ነገ በምሳ ሰዓት ከእናቱ ጋር ለመገናኘት ተቀጣጥረናል። ቢሆንም ለሰራተኞች መመሪያ ለጥቻቸው ስለምሄድ ችግር አይኖርም” ብላ ቀና አለችና አየችው። ፊቱ ከመቅፅበት ሲለዋወጥ ይታያል። ከአሜሪካዊ እናቷ ጋር አሌክሳንድራ አዘውትራ እንድትገናኝ አይፈልግም ነበረ።

በዚያን ጊዜ ማሪና አክሴል እየተሯሯጠ ገቡ። ገና ከትምህርት ቤት ተለቀው መመለሳቸው ነበረ። ሁለቱም ተራ በተራ ከአሌክሳንድራ አንገት ላይ ተጠምጥመው ጉንጮቿን ከሳሙ በኋላ ለአባታቸው በአክብሮት እጅ ነስተውት ቆሙ። አርሱም እንደ ህፃን ሲያቀብጣቸው አይፈልግም። በመጠኑም ቢሆን የምትዳፈረው ትንሿ አክሴል ነበረች።

“አክሴል ትምህርትሽን በደንብ እየተከታተልሽ ነው?” አላት አባቷ ቁልቁል እያያት። የማሪ ሰውነት ሽምቅቅ ሲል አሌክሳንድራ አይታለች። ማሪ ዕድሜዋ አስራ ሁለት ቢሆንም አስተሳሰቧ እንደ አዋቂ ነበረ። በተለይም ረጅም ጥቁር ፀጉሯን፣ ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿንና ሽንቃጣ ቅርጿን ባየቻቸው ቁጥር የአሌክሳንድራን ልብ እንደመርፈፈፈ ጠቅ የሚያደርገው አንዳች ነገር ነበረ። አሌክሳንድራ ምክንያቱን ለይታ ለመናገር ያቅታት እንጂ ማሪን የምትመስል ሌላ ልጃገረድ በዓይኗ ላይ ውልብ ብላ ትጠፋባታለች። ነገሩንም ወዲያው ትረሳዋለች። ትንሿ አክሴል ግን

በፀጉሯም፣ በመልካም፣ በአነጋገሯም ቁርጥ እናቷን ነበረች። ከፊት ለፊት የቆመውን አባቷን አንጋጣ እያየች “ዛሬ እኮ አልተማርኩም። እክፍል ውስጥ በመረበሼ አስተማሪዋ አስወጥታችኋል ነው የዋልኩት” አለችና ሳቀች። ማሪ ግን አክሴል የሰራቸውን ታውቅ ነበረና ስለ ትንሽ እህቷ እፍረት ተለምቷት አቀረቀረች።

“ምን አድርገሽ ነው የረበሽው?” አለ ሄነሪ ኮስተር ብሎ አክሴልን እያያት።

“አስተማሪዋ ብላክ ቦርድ ላይ ስትፅፍ እኔ መስቲካ አኝክ ነበረ። በኋላም እነፋዋለሁ ስል ፈነዳ”

“አስተማሪዋ ደነገጠችና ከክፍል አስወጣችሽ ማለት ነው?”

“መደንገጥ ነው? ቸኩ እጂ ላይ ተሰበረ” አለችና የልጅነቷን ሳቀች።

“ዳግመኛ እንዳይደገም! አንቺ በእናትሽም በአባትሽም የመሳፍንት ዘር ሆነሽ ሳለ የዱርዬ ባህርይ ማሳየት የለብሽም” አለና ማስጠንቀቂያ ለጣት። ለማሪ ግን ምንም ዓይነት ጥያቄ አሳቀረበትም። ማሪ ትጉህ፣ ብልህና አስተዋይ ልጅ በመሆኗ ይከራባታል። አሌክሳንድራም ብትሆን ለማሪ አንቺቷ የሚላወስበት በዚህ ልዩ ተሰጥዎ የተነሳ ይሁን ወይም በሌላ ምክንያት ግለፅ አልሆን እያላት ከትንሿ ልጇ ትልቋን አስበልጣ በመውደጇ ትገረም ነበረ።

በማግለቱ በምሳ ሰዓት ላይ አሌክሳንድራ እናቷን ለመጠየቅ ክፓሪስ ከተማ ውጪ ወደሚገኘው የገጠር መኖሪያ ቤት ሄደች። ያ ቤት አሌክሳንድራ ያደገችበት ቤት ነበረ። ስለዚህም ባየችው ቁጥር የአባቷን የኮምት ደቦርን ትዝታ ይቀሰቅሰባታል። የሴትሮይን መኪናዋን በር የከፈተላት ሹፌሩ ሳይሆን ነባርና ያሳደጋት የምድረ ግቢው ኃላፊ ነበረ። አሌክሳንድራ ለቤት ለራተኞች ተራ በተራ ሰላምታ ከሰጠች በኋላ የእናቷ ክፍል ወደሚገኝበት ወደ አንደኛው ፎቅ ወጣች። ከእናቷም ጋር ተገናኝተው ተቃቅፈው ከተሳ ሳሙ በኋላ ማርጋሬት አሌክሳንድራን ራቅ አድርጋ በመያዝ ልብሷን ስታይ ቆየችና “ማነው የሞተው?” ስትል ጠየቀችት።

አሌክሳንድራ እንደመደንገጥ ብላ “ምነው እማማ ለምንድነው እንዲህ ብለሽ የጠየቅሺኝ?” አለችት።

“አለባበስሽ! አለባበስሽ ነዋ ይህን ለማለት ያበቃኝ” አለችት ማርጋሬት።

“ምን ወጣው አለባበሴ? ሄነሪ ነው መርጦ የገዛልኝ። ያውም ከዱዋር የልብስ መደብር” አለች አሌክሳንድራ ፈገግ እያለች።

“ይህን የሐዘንተኛ ልብስ የመለሰ? እንዲህ አድርጉም ምርጫ የለም!” አለች እናትየዋ በትዝብት ራሷን እየነቀነቀች። የማርጋሬት ምርጫ ብሩህ ቀለም ላላቸው ልብሶች ነው። አሌክሳንድራ የለበሰችው ግን ወደ ጥቁር የሚወስደው ቀሚስና የቆዳ ኮት ነበረ።

“ሄነሪ እስከወደደው ድረስ ለእኔም ያምረኛል” አለችትና ሳቀች። አሌክሳንድራ ከባሏና ከልጆቿ ጋር በፈረንሳይኛ ብትናገርም እሁን ከእናቷ ጋር የምትጫወተው በእንግሊዘኛ ነበረ።

“ይህንንስ ማቃጠል ነበረ” አለችና ማርጋሬት ትንሽ ከተሳሳቁ በኋላ የአሌክሳንድራን ትከሻ ይዛ ወደ ምግብ ጠረጴዛው አመሩ። ማዕድ ቀርቦ ከተመገቡ በኋላ የሚጠጡት ወይን ጠጅ መጣላቸው። እየጠጡም እንዳሉ ማርጋሬት አሌክሳንድራን በፍቅር ዓይን ለታያት ቆየችና “ፀጉርሽን ጥቁር ቀለም እንዳትነክራው ብዬ ለንት ጊዜ ነው የመከርከሽ አሌክሳንድራ?” አለችት።

“ምን ላድርግ እማማ? ሄነሪ እኮ ነው ጥቁር ቀለም ተቀቢው የሚለኝ። ወርቃማ ፀጉር በቀላሉ ዓይን ይማርካል ይላል። ለለዚህ የሴት ወይዘሮ ፀጉር ጥቁር መሆን አለበት የሚል እምነት አለው”

“አይ ሄነሪ! ...ምስኪን ሰው! ከዚህ ሁሉ ለምን ጥቁር ሰው ለራሽ ፀጉር ገዝቶልሽ አያርፍም? የእሁኑ ፀጉርሽ ቀለሙ እየለቀቀ በሄደ ቁጥር ወርቃማነቱ መታየቱ አይቀር! እኔ እንቺን ብሆን ኖሮ እግዚአብሔር የፈጠረልኝን ፀጉር አለውጥም ስል እምቢ ባልኩት ነበረ”

“እስቲ እንዳለው ይሁንለት እማዩ! በዚህ የሚደለት ከሆነ በበኩሉ ግድ የለኝም” አለችና አሌክሳንድራ የወይን ጠጅ የያዘውን ብርጭቆ ወደ ከንፈሯ አስጠጋች። ማርጋሬት አሌክሳንድራን ባገኘችት ቁጥር ሄነሪን በነገር ነካ ነካ ሳታደርግባት አልፋ አታውቅም። ሄነሪም ቢሆን ለማርጋሬት ያለው ጥላቻ የባለ ነበረ። ዕድል ሲያጋጥመው ብጥልጥሏን ያወጣዋል። አሌክሳንድራ በዘዴ ልታቀራርባቸው ብዙ ብትሞክርም ባለመቻሏ ተሰፋ ቆርጣ ከተወችው ረጅም ጊዜ ሆኗል።

“እንዳንቺ እርሱም ጥሩ ሰው በሆነ!” አለችና ማርጋሬት ከሩቢ ወደ ተለራው የጀሮ ጉትቻዋ እያመለከተች “ይህንንስ ወደድሽው? ገና ዛሬ ነው ያደረኩት” አለች።

“መውደድ ነው? እንዴት መለለሽ ያማረብሽ! መቼም ይህን ጊዜ ዋጋው ...”

“ከመቶ ሺህ ትንሽ ነው የሚቀንለው”

“ፍራንክ ነው ብር?”

“ትቀልጃለሽ? ብር! የአሜሪካ ብር!”

“አይ ያንቺ ነገር! ይህን ጊዜ እንድ ዕቅድ ቢኖርሽ ነው የገዛሽው” በሚቀጥለው ሳምንት ወደ አሜሪካ ሳልሄድ አልቀርም። ክረምቱ ከመግባቱ በፊት ደርሼ የምመጣበት ጉዳይ አለኝ። ከዚያም ወደ ሮምና ሳን ሬሞ የዱሮ ጓደኞቼን ለመጠየቅ እሄዳለሁ”

“ለምን ለትመለሻ እኛ ጋር ለጥቂት ሳምንታት አትቆይም?”

“ለእንቺ ደስ ቢልሽ ሄነሪን እንደሚከፋው አውቃለሁ”

“ለልጆቼ አሻንጉሊትና ሌላ ሰጦታ እስካመጣሽላቸው ቅር የሚለው አይመስለኝም” አለችትና አሌክሳንድራ ሁለቱም እንባቸው እስከሚፈስ ተሳሳቁ። ማርጋሬት ለትንሿ ለአክሴል ሲጫኑት የፊሽክ ድምፅ የሚያለማ የሳስቲክ አሻንጉሊት ገና የአራት ዓመት ልጅ እንዳለች አምጥታላት ነበረ። እክሴል ጨዋታ ይመስላትና ሳስቲኩን አባቷ ከሚቀመጥበት ሶፋ ኩሽን ስር ትደብቀዋለች። በዚያን ቀን ሄነሪ ወደ ቤት የመጣው ከሚያከብረው እንድ ትልቅ እንግዳ ጋር ነበረ። እንግዳውን እንዲቀመጥ ጋብዞ እርሱም አረፍ ሲል ሲል ከኩሽኑ ስር ያልተጠበቀ ድምፅ በመስማቱ ዘሎ ይነሳል። ሌላም ነገር መስሎት ላቡ እስከሚንቆረቆር ደንግጦ ነበረ። አሜሪካዊቷን ማርጋሬት ረገማት። ጨዋ ልጆቹን የምታባልጋቸው እርሷ ናት ሲልም ጥላቻው እየጨመረ ሄደ።

“ታዲያ ከኛ ጋር ለጥቂት ጊዜ እንደምትቆይ ፈቃደኛ መሆንሽን ለሄነሪ ልንገረው?” አለች አሌክሳንድራ።

“ሳርሱ መንገር አይኖርብሽም። ከጉዞዬ እንደተመለስኩ ሳይታለብ እንዱን ቀን እመጣለሁ”

“እንደምትመጪ እኔ ሳልሆን ሄነሪ ቢያውቀው ጥሩ ነው። እንቺ እንደምትገምቺውም እኮ ክፉ ሰው አይደለም”

“ክፉ ሳይሆን ይችላል። ግን ሲበዛ ጉረኛ ነው። በእንቺ በሚስቱ ሳይ ሳይቀር ሲንቀባረር ሳየው ደሜ ነው የሚፈላው”

“አይ እማማ! አብሮት የተፈጠረውን ባህሪ ምን ያድርገው ብለሽ ነው። ቢሆንም እኔ ከልቤ አፈቅረዋለሁ። ከርሱም የሚስተካክል አንድም ሰው የለኝም...” እየተባባሉ ሲያወሩ እንደ ልማዱ ሳይታወቃቸው ለዓቱ በሮ ኖሮ አስር ሰዓት ተክል ሆኗል። አሌክሳንድራ ወደ ቤቷ ለመመለስ እየተቻሉት ተነሳች።

“ዛሬም እንግዳ ይኖራችኋል ጭለት ነው?” አለችት ማርጋሬት አሌክሳንድራን በሐዘኔታ እያየች።

“አዎን! ዛሬም ነገም!” አለች አሌክሳንድራ።

“እኔ አንቺን ብሆን ኖሮ በግብዣው ላይ ከሰውነቴ የተጣበቀ ጂንስ ሉሪና እጅጌ ጉርድ ሽሚዝ ለብሼ በመውጣት የሚሆነውን አይ ነበረ” አለችና በተንኮል አመለካከት አሌክሳንድራን እያየች ሳቀች።

“አንቺ አታደርጊም አይባልም። እማዬ! እኔ እኮ ለምን እንዳንቺ ደፋር መሆን እንደማልችል አይገባኝም?” አለች አሌክሳንድራ።

“ሄነሪን የመለሰ ባል አግብተሽ በየት? ለርሱ የምትገባው ልክ ልታስገባው የምትችል ሴት እንጂ እንደ አንቺ ንፁህና የዋህ አይደለችም። ለማንኛውም ጥናቱን ይስጥሽ” አለችት ማርጋሬት። በዚያን ጊዜ ከቤት ወጥተው የአሌክሳንድራ ሲትሮይን መኪና ከቆመችበት ደርሰው ነበረ። የምድረ ግቢውም አስተዳዳሪ የኋላ ጋቢናውን ከፍቶ አሌክሳንድራን ለማስገባት እየተጠባበቀ ነበረ። አሌክሳንድራ ሁል ጊዜ እናቷን ለመጠየቅ ለትመጣ የምትደሰተውን ያህል ስትሰያት ታዝን ነበረ። የምትወደው ባሏ ሄነሪና ልጆቿ ማሪና አክሴል ባይኖሩ ኖሮ አሌክሳንድራ ከፎሽ አውራ ጎዳና ገንጠል ብሎ በሚወስደው መንገድ ላይ ይገኝ ወደ ነበረው ህንፃ ተመልሳ ባልሄደች ነበረ።

ምዕራፍ አስራ አንድ

ሂላሪ ፓተርሰንን ስለአህቶቿ ጠይቃው የሚያውቀው ምንም ነገር እንደሌለ ነግሯት ስታለቅስ ብትውልም በማግስቱ ወደ አዲሱ መስሪያ ቤቷ ሄዳ ነበረ። ከመቼውም ጊዜ ይልቅ አሁን ሂላሪ ክቁርጥ ውሳኔ ላይ ደርሳለች። ጋዜጠኛ መሆን አለባት። ያውም ዕውቅ ጋዜጠኛ! ሙያውም በሚያቀዳጃት ዕድል በመጠቀም የአባቷንና የእናቷን የህይወት ታሪክ የሚያውቋቸውን ለዎችና ስለነርሱም በየጊዜው በመፅሐፋትና ጋዜጦች ላይ ከተፃፉ አስተያየቶች በማለባለብ አንድ መፅሐፍ ለማዘጋጀት አቅዳለች። እስከአሁን የነበራት ተስፋ እህቶቿን አገኛለሁ የሚለው ጉጉት ነበረ። ከእንግዲህ የአሌክሳንድራና የሚጋን ነገር አከተመሰት። ሂላሪ በህይወት ለመቆየት ሌላ ነገር ማለም ነበረባት። ስለዚህም የወላጆቿን ታሪክ ለማለባለብ በማቀዳ ከሰም የነበረው ተስፋ ለመለመ።

የእህቶቿ ነገር ሙሉ በሙሉ ከልቧ ባለመውጣቱ አልፎ አልፎ እንደቀለል ቢጠዘጠዛትም በስራዋ ላይ ታታሪ ነበረች። ማታ ማታም የኮሌጅ ትምህርት መከታተል ጀመረች። ሂላሪ እንደሌሎቹ የኒውዮርክ ልጃገረዶች ሳቂታ፣ ቀልቃላ አልነበረችም። ከትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ የሚንፀባረቀው መልዕክት በዚያ በወጣትነት ዕድሜዋ የስቃይ ህይወት ያሳለፈች ለመሆኑ በግልፅ ይነበባል። ሂላሪ በአነጋገሯ፣ በአረማመዷ ረጋ ያለች ልጅ ነበረች። በአለባበሷም ጥንቁቅ ትሁን እንጂ እንደዘመኑ ልጃገረዶች ጭኖቿን የሚያሳዩ ቀሚሶች አንድም ቀን ለብሳ አታውቅም። በአስተናባሪነት ሥራዋ እንግዶችን በትህትና ትቀበላለች። በቅንነትም ታስተናግዳለች። በአጭር ጊዜ ውስጥም በሁሉም ዘንድ ተወዳጅ ለመሆን በቅታ ነበረ።

ከአንድ ዓመት በኋላ ወደነበራት ዋና ምኞት መንገድ ጠራጊ ዕድል አጋጠማት። በአንድ ዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ ክፍት የሥራ መደብ እንዳለ በጋዜጣ ላይ አየች። ለርሷ የሥራ ልምድና የትምህርት ደረጃ ተመጣጣኝ የሆነ የሥራ መደብ ነበረ። ደመወዝም አሁን ከሚከፈላት እጥፍ ይሆናል። የቃለ መጠይቅ ፈተና አቅርባለች የነበረችው ሴት በሂላሪ ጠቅላላ ሁኔታ በመደሰቷ ቅድሚያ የመቀጠር

ዕድል አንድታገኝ አደረገቻት። ከዚያ በኋላ ለሂሳሪ ሁሉም ነገር እየቀለላት ሄደ። ቀን ቀን በስራዋ ላይ ከምታገኘው ልምድ በተጨማሪ ማታ ማታ የኮሌጅ ትምህርቷን በትጋት ትከታተላለች። ሙያዋን ለማዳበር ይረዳሉ የምትላቸውንም መፃህፍት ያለመለልቸት ታነብ ነበረ። የሥራ አፈፃፀሟ ከፍተኛ በመሆኑም በሁለት ዓመት ጊዜ የዜና ፕሮግራም ረዳት አዘጋጅ ስመሆን በቃች። ደመወዛም የዚያኔ ያህል አድጉላት ነበረ። ከሰባት ዓመት በኋላም ወደ ዋና አዘጋጅነት ደረጃ ተሸጋገረች። ያን ጊዜ ሂሳሪ የማስተፋት ዲግሪዋን አግኝታ ነበረ። በሃያ አምስት ዓመት ዕድሜዋ ዋና አዘጋጅ ስመሆን የበቃቸው ሂሳሪ ለወደፊቱ ብሩህ ተስፋ እንደሚጠበቃት ግልፅ ነበረ። በአነጋገሯ ቁጥብ፣ በሥራዋ ግን ቀልጣፋ በመሆኗ የበላይ ሹማምንቱ ሲወዷት በሌሎችም ለራተኞች ዘንድ ለመከበር በቅታለች። ትርፍ ሰዓቷን ጭምር ለስራዋ መሥዋዕት በማድረግ ለምሽት ዜናዎች ዋና አዘጋጅነት ማዕረግ ደርሳለች። በሹመቷም ደስ ደስ ሳቢያ ነበረ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ለራት የጋበዛት። ብቸኛዋ ሂሳሪ ጥቂት ስታመነታ ቆየች። ግን ሥራ አስኪያጁ አፍ አውጥቶ ጠይቋታልና እምቢ ማለቱ መዘዝ ሊያስከትል እንደሚችል ተሰምቷት እሺ ለማለት ተገደደች።

ለመጀመሪያ ጊዜ ወንድ ለግብዣ ይዟት ሲወጣ ነው። በብራስልስ ሆቲል ውስጥ ራት ከበሉ በኋላ ሻምፓኝ ቀረበላቸው። በቅድሚያ ስለ ስራቸው ብዙ ሲወያዩ ቆዩ። ድርጅቱንም ለማጠናከር ምን ምን መደረግ እንዳለበት የየበኩላቸውን አስተያየትም ተለዋወጠ። በመጨረሻም ላይ ነበረ ሥራ አስኪያጁ አዳም ኩን ሂሳሪን ስለወደፊት ዕቅዱ የጠየቃት።

“ዋና ስራ አስኪያጅ መሆን ቢያቅተኝ ቢያንስ ምክትል ሥራ አስኪያጅ የምሆንበት ቀን ይመጣል” ስትል ምኞቷን ላትደብቅ ነገረችው። ኩን በሂሳሪ ግልፅነትና ልቦ መሰሉነት ሳይደሰት ሳይቀርም “ግን ለምን በኃላ ፊት ደረጃ ለመስራት ትፈልጋለሽ?” ሲል ጠየቃት። የሚያምሩ የነበሩት የኩን በናማ ዓይኖች ለሂሳሪ የነበራቸው አመለካከት የፍቅር ነበረ። ሂሳሪ ቆንጆ፣ ወጣትና ከስታራ ልጅ ናት። እንደ ዕድሜዋ ከሆነም አፍላ የመቃብጫ ጊዜዋ ነበረ። እርሷ ግን ብቸኛ ናት። በሀሊናዋ የማይፋቅ አሳዛኝ ነገር እንደ ደረሰባት አዳም ኩን በቀላሉ ለመረዳት ችሏል። ከንግግሯ ደግሞ ዓለ ማዊ ምኞት እንዳለት ተገንዝቧል። ሁለት ህፃናት ልጆች የወለደችላትንና በቅርቡ የፈታት ሚስቱን አስታወለና “ሴቶች የቤት እመቤት ሆነው ልጆች እየወለዱ ከማሳደግና በሰላም ከመኖር ይልቅ የቢሮን ሥራን መረጡ። ጊዜው ለወጣቸው ልበል?” ሲል ሂሳሪን አያየ ተናገረ።

የኩን አነጋገር ሂሳሪንም በቀጥታ የሚመለከት ነበረ። ፈገግ አለችና በአእምሮዋ ነገር ስታመላልስ ቆየች። ስለወደፊት ዓላማዋ ጠይቋት ለኩን የሰጠችው መልስ ግልፅ ያለ ነበረ። በመሆኑም አስከዚያ ድረስ በልቧ የምታሰበውን አፍረጥርጣ በመናገሯ አልተፀፀተችም። ከፊት ለፊት ተቀምጦ ያጫውታት የነበረው ኩን ጥሩ ለው መሆኑን ታውቅ ነበረና ልትደብቀው አልፈለገችም። ሂሳሪም ከሐሳቧ ተመለሰችና “ለአንዳንዶቻችን ከጋብቻ ይልቅ ቢሮው ሳይሻለን አይቀርም” አለችው። አእምሮዋን ስአስራ ሰባት ዓመታት ሲበጠብጠው ከቆየው ስቃይ ሂሳሪ አሁንም ሙሉ ለሙሉ አልተላቀቀችም። ሀሊናዋ ከማለብ፣ ከመጨነቅ እጅይታ የሚያገኘው በሥራ ስትጠመድ ብቻ ነው። ይህንን ችግሯን ደግሞ ለአንድም ሰው ቢሆን አላካፈለችም። ሂሳሪ ብቸኛ ነበረች።

ኩን ሂሳሪን ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። በሆዱ አዘነላትም። በሰላላ ስምንት ዓመት ዕድሜው ውስጥ ብዙ ነገሮች አይቷል። ማፍቀርና መፈቀርም ምን ማለት እንደሆነ ያውቃል። ልቡ ተሰቅሎላት የነበረችውን ልጃገረድ ያገባው በሃያ ሶስት ዓመቱ ነው።

“ትዳር ይዘሽ ልጅ የመውለድ ዕቅድ የሰሸማ?” አላት ኩን።

ሂሳሪ ራሷን በአሉታ አወዛወዘች። የምሯንም “ባልም ልጅም አልፈልግም” ስትል መሰሰችለት። እንደዚያ ለማለት ሂሳሪ የግሏ ምክንያት ነበራት። ከምታፈቅራት እናቷ ከሰላንጅ፣ ከምትወደው አባቷ ከምክር፣ እንጅቷ ከሚንሰፈሰፍላቸው እህቶቿ ከአክሲና ከሚጋን ለዘሰዓለም ተቆራርጣለች። ከእንግዲህ ግን ዳግመኛ አፍቅራ፣ ከምታፈቅረው ለመለየት አትፈልግም። እርሷም ልጅ ወልዳ እንደ ሁለቱ ትንንሽ እህቶቿና እንደርሷ እንዲለቃዩ አትሻም። ብቸኝነቷን መርጣለች። ያለጥርጥር የሚያዋጣትም የአሁኑ ኑሮዋ እንደሆነ ታውቀዋለች። ኩንን አየት አደረገችው። እንደ ዓይኖቹ ፀጉሩም በናማ ነበረ። ቁመናውና መልኩም ማራኪ ነው። ሂሳሪ ያለልማዱ አንድ ነገር አሰበች። “ኩን ከደረቱ አስጠግቶ ቢያቅፈኝ ምን ይለማኝ ይሆን?” ስትል ለራሷ ጥያቄ አቀረበች። እንደዚያ ያሳሰባት ሳይታወቃት ያንን ሻምፓኝ ደጋግማ ይሆን? ወይንስ ...

“ለእኔ በዓለም ውስጥ እንደልጆቼ ደስታ የሚሰጠኝ ምንም ነገር የለም። ስለዚህ ልጅን በተመለከተ የተሳሳተ አስተያየት እንዳይኖርሽ” አላት ኩን። አልልልሽ ብሏት ነው እንጂ ለዚህም እርሷስ አክሲና ሚጋንን የመሳሰሉ ‘ልጆች’ እንዴ አልነበሯትም። እንደ እናት የሚያደዋትን አነኛ ን ህፃናት በጉልበት ነጠቋት። እና ይህንን ምስጢሯን ለአንድም ሰው ቢሆን

ላሰመናገር ቆርጣለች። ኬን ላቀረበላት ምክር አስተያየቷን ሰመስጠት ብቻ ስትል ግን «ልጅ ካልወለዱ በስተቀር ህይወት ምሉዕነት አይኖራትም የሚል አስተሳሰብ ለምን አንዳንድ ሰዎች ይኖራቸዋል?» አለችው።

«ላነሳሽው ጥያቄ ምናልባት በአሁኑ ዕድሜሽ መልስ ላትሰጪበት ትችይ ይሆናል። ግን ሂሳሪ ከአስር ከአስራ አምስት ዓመት በኋላ ምን ማለት እንደሆነ ይገባሽል። ያን ጊዜም አጭብቀሽ ታዝኒያለሽ። ልጅ መውለድ በልጅነት ነው» አለና ዓይን ዓይኖቿን እያየ «ሰምን ባል አታገቢም?» ሲል በድጋሚ ጠየቃት።

«ገና ሃያ አምስት ዓመቱ ነው። ለትዳር መቸኮል የሰብኝም» አለችው ላቅ ብላ።

«እኔ በስንት ዓመት ዕድሜዬ እንዳገባሁ ታውቂያለሽ? በሃያ ሶስት ዓመቱ ነው ያገባሁት። ሚስቴ ደግሞ አስራ ዘጠኝ ዓመቷ ነበረ። ያን ጊዜ በጣም እንፋቀር ነበረ። ማስትም ከአስራ አምስት ዓመት በፊት። ከዚያን ወዲህ ግን ብዙ ነገሮች ተሰዋወጡ። እኛ በተጋባዝነት ዘመን አንቺ ህፃን ነበርሽ» አለና ቀጠል በማድረግ «ያኔ ኒውዮርክ ውስጥ ነበርሽ ወይንስ ሌላ ከተማ?» ሲል ጠየቃት።

ሂሳሪ የዓይን ቅንድቦቿን ከደን አድርጋ ጊዜውን አለላች። ከዛሬ አስራ አምስት ዓመት በፊት... አዎን! በባሕቶን ከተማ ከአክሽኒ ከኢሊንና ከጆንስ ጋር ነበረች። አክሲንና ሚጋንን ፓተርሰን ወስዷቸው ሌት ተቀን እንዳስታወስቻቸውና ዕንባዋን እንዳፈሰሰችው የምትውልበት ጊዜ ነበረ። አሁንም በዓይኗ ግጥም ያለውን ዕንባዋን ዋጠችና ገርቦብ ያሉ ዓይኖቿን ከተፈች። ኬን በሰውነቷ መለዋወጥ አንዳይነቃባት ፈገግ አለችና «አ! በዚያን ጊዜ በባሕቶን ከተማ ከአክሱቴ ጋር ነበረ የምኖረው አለችው።

«ወላጆቻሽስ?» አላት ኬን።

«ወላጆቼ እንዲሁ... አነርሱሰ የዘጠኝ ዓመት ልጅ እንዳለሁ ነበር የሞቱት»

«በአንድ ጊዜ ነው የሞቱት?»

በአዎንታ ራሷን ጉንበስ አደረገች። ሂሳሪ ሥህ ስራ ጉዳይ እንደትወያይ እንጂ ስለቤተሰቦቿ ትዝታ ለማውራት አልፈሰ ገችም።

ኬን ግን «በአደጋ ነው?» ሲል ጠየቃት። ሂሳሪ አሁንም ራሷን

ጉንበስ አደረገችና ሙሉውን ብርጭቆ ሻምፓኝ በአንድ ትንፋሽ ጨለጠችው።

«አንቺን ብቻ ነበር የወለዱት?» አላት አሁንም ኬን ሂሳሪ ዓይኖቿን እንዳያያቸው ሰበር አደረገችና «አዎን» አለችው።

«በጣም የሚያሳዝን ነው» አለና ኬን አቀረቀረ። ሂሳሪ ግን ኬንም ሆነ ሌላ ማንም ሰው እንዲያዝንላት አትፈልገም። ስለዚህ ኬንን ከሰፈነበት ትካዜ ለማውጣት ሞቅ ያለ ፈገግታ አሳየችውና «ሥራዬን በጣም የምወደው ስዚህ ነው። ዘመድ አዝማዴ ሥራዬ ብቻ ነው» አለችው።

ኬን ሳይታወቀው አጂን ጨበጥ አደረገና «ዛሬ ሰራት አብረን በመውጣታችን የተሰማኝ ደስታ ከፍ ያለ ነው። ላነጋግርሽም ከፈለኩኝ ብዙ ጊዜ ሆኖኝ ነበረ። ለሥራሽ ባለሽ ፍቅር ድርጅታችን ይኮራብሻል» አላት።

«ስባት ዓመት ለቆየሁበት ድርጅት ከአሁኑም የበለጠ አስተዋፅኦ ለማድረግ ብቻል ምን ያህል ደስ ባለኝ» አላች ሂሳሪ። እዚህ ላይ ሂሳሪ እውነት አላት። ማን ነበረ ሂሳሪ በአንድ ዝነኛ ዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ ለጋላፊነት ልትደርስ ትበቃለች ብሎ የገመተ? ወደ ሶስቶን የወሰዳት ፓተርሰን... ኢሊን... ጆንስ... የመጠለያ ቤቷ ለ-ዊዝ... የጃክሰንቪል ከተማ ጠባይ ማረሚያ ተቋም መምህራን ...

«በዚሁ ድርጅት ውስጥ ትቆያለሽ ስል አገምታለሁ።»

«እኔም አገምታለሁ ሌላ ስራ ምን ያደርግልኛል?»

«አይ! በዚህ ሙያ ላይ የተሰማሩ ሰዎች ብዙ ጊዜ የተሻለ ዕድል እያገኙ ሲለቁ በማየቴ ነው»

ሂሳሪ ራሷን ስታወዛውዝ ቆየችና «እኔ ግን የትም አልሄድም። ልቤ የሚመኘው በዚሁ ድርጅት ውስጥ ማደግ ነው» አለችው።

«ሰምን?» አላት ኬን ለሥልጣን መጓጓቷ እየገረመው። ኬን ራሱ ባለስልጣን ነው። ሥራውን እጅግ አክባሪ ነው። ግን በአገልግሎቱ ለማዕረግ በቃ እንጂ የሥልጣን ጉጉት አልነበረውም። ስለዚህም በወጣቷና በውቧ ሂሳሪ የሥልጣን ጥም ግራ ሳይጋባ አልቀረም።

ብርቅርቅታ

“ምክንያቱም ለእኔ ሥልጣን ማግኘት በጣም ስለሚያስፈልገኝ ነው። ከዚያ በኋላ ብቻ ነው በራሴ ለመተማመን የምችለው። እንደልቤም እንቅልፍ የሚወስድኝ”

“ለለወደፊቱ እርግጠኛ ሆነሽ መናገር አትችይም። ከሥራ መባረር ሊኖር ይችላል።”

ሂላሪ ፈገግ አለችና “እንደማልባረር እርግጠኛ ነኝ” አለችው።

እንደሂላሪ ልቦ መሰሉ የሆነች ሴት ኩንን አጋጥሞት አያውቅም፤ በቆራጥነቷም አደነቃት። አፖርትማዋ በር ድረስ ሸኝቷት ነበረ። ወደ ውስጥ እንዲበልቅ ትጋብዘኛለች የሚል ተስፋ ነበረው። ሂላሪ ግን እጁን ጨብጣው ገባች። እቤቱ እስኪደርስ ድረስ ልቡ እንደተሰተለላት ነበረ። ብትታዘብም ትታዘብው እንጂ ሰልክ ደውሎ ማነጋገር ነበረበት። ደወለላትም።

“ይቅርታ አድርጌልኝ ሂላሪ አብረሽኝ ስላሳለፍሽው ምሽት ላመሰግንሽ እው የደወልኩት። ከእንቅልፍሽም ቀስቅሼሽ ከሆነ ወድጄ አይደለም” አላች ኩን በሚርገበገብ ድምፅ። በውበቷ ለመጠመዱ ጥርጥር የለውም።

ሂላሪ ሳቅ አለችና “እኔም ላመሰግንህ ይገባል። ግን ሚስተር ኩን፤ አንድ ነገር ልንገርህ። እንደ አሁኑ በስራ ላይ እንዳለሁ እንዳትደው ልልኝ። በሌላ ሰው የተነሳ ከስራዬ ለመባረር አልፈልግም” አለችው ደስ በሚል ድምጿ።

ገባኝ! ገባኝ! እርሱም ሳቅ ካለ በኋላ “ከሰሞኑ አንዱን ቀን ምሳ እንድጋብዝሽ ብትፈቅድልኝ?” አላት።

“ስራ ካልበዛብኝ አሺ” አለችው።

“ነገ ብጋብዝሽ?”

እንደገና ሳቅ አለችና “ጥድፊያው ለምንድን ነው? እኔ እንደሆን ከዚያ ድርጅት እንደማለቅ ነግራለሁ” አለችው።

“ጥድፊያው ማትፈግስት ሊኖረኝ ባለመቻሉ ነው። ስለዚህ አንድም ቀን ሕይወት ነውና ልክ ስድስት ሰዓት ከሩብ ላይ ቢሮሽ ድረስ አመጣለሁ እሺ?” የኩን አነጋገር እንደጎረምላ ነበረ። ሂላሪም ልቧን እየተጠራጠረችው ነበረ። አንድ የነካት ነገር እንዳለ በግልጽ ይለማታል። ወደኒዮርክ ከመጣችበት ጊዜ ጀምሮ እንደዛ ያለ ስሜት ሲለማት ያን ቀን የመጀመሪያዋ ጊዜ ነው። ኩን ዓመለ ጥሩ ብቻ ሳይሆን ያማረ ቁመና ነበረው። ለሁለት

ብርቅርቅታ

ለሦስት ቀን ብቻ ግብዣውን ለመቀበል ወሰነች። ዝም ብላው በመቆየቷ “እሺ?” ሊል ኬን ዳግመኛ ጠየቃት።

“እሺ” አለችው።

በማግስቱ ከቢሮዋ ስትገባ አንድ ቀይ ጽጌረዳ ከጠረጴዛዋ ላይ ተቀምጦ ነበረ። በዚያንም ቀን ምሳቸውን በአካባቢው ይገኝ በነበረ ሆቴል ቢመገቡም ሂላሪ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ከሩብ ድረስ ወደ ቢሮዋ አልተመለሰችም ነበረ።

ራሷን ዞር በማድረግ ረጅም ጥቁር ጸጉሯን ትከሻዋ ላይ ወርወር አድርጋ ከተቀመጠችበት እየተነሳች “በጣም የሚያሳዝን ነው። እድገት ባገኘሁኝ በማግስቱ የስራ ሰዓት ማሳለፍ ጀመርኩኝ። ባንተ የተነሳ ከስራ ሳልባረር አልቀርም ስል ስጋሁ” አለች ሂላሪ።

“በሆነማ ያን ጊዜ ላግባሽ ብልሽ እሺ ትይኝ ይሆናል። ከዛም ከከተማው ውጪ ሰፊ ቤት እንከራያለን። አሥር ልጆችም ትወልዷልኝ ለሽ”

“አይበለው!” አለችና ዝም አለች። ኩን ሁኔታዋን አጠና። ሂላሪ ዙሪያዋን በግንብ የታጠረች ፅጌረዳ መሰላ ታየችው። ከፅጌረዳዋ ለመድረስ ግንቡን መውጣት አለበት። ለዛውስ ሂላሪ ትፍቅድለት ይሆን? ደጋግሞ መሞከር ነበረበት።

ኩን ለምሳ ወይም ለእራት እንወጣ ባላት ቁጥር እምቢ ልትለው አልቻለችም። ፍርሐት ቢለማትም ከኬን ጋር መጫወቱን ትወደው ነበረ። ባየችውም ቁጥር ሌላ ማንም ወንድ አሳድርባት የማያውቀው ስሜት ሰውነቷን ይወረዋል። በዚያ ላይ ደግሞ አለቃዋ መሆኑ ይለማታል።

አንድ ቀን ራት በልተው ከአዲሱ አፖርታማዋ ድረስ ሊሸኛት በመጓዝ ላይ እንዳለ “መቼ ነው ሂላሪ እኔና አንቺ ልብ ለልብ የምንቀራረበው?” ሲል ጠየቃት። በከንዶቹ ሊያቅፋት፤ ከደረቁ ላይ ለያስተኛት፤ እነኞን ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿን ሊሰማቸው፤ ረጅም ጥቁር ፀጉሯን የምታጥብበትን ሎሽን ከአፍንጫው አስጠግቶ ሊያሸተው ከተመኝ ሳምንታት አልፈዋል።

“ከዚያ በላይ ምን እንቀራረብ?” አለችው ሂላሪ አንገቷን ለበር አድርጋ።

“እንዳቅፍሽ፤ እንድስምሽ የምትፈቅዷልኝ ማለቱ ነው።

“ይህማ ጥሩ አይሆንም። በአንድ ድርጅት ውስጥ እየለራን ሌላ ግንኙነት ሲኖረን አይዝም። በዚያ ላይ ደግሞ አለቃዬ መሆንን ሁሉን ትንቢት መዘንጋት የለብንም” አለችው።

ኬን በዚያ ጊዜ ፈገግ አለና “ከእንግዲህ የእኔ እልቅና ለሁለት ሳምንት ብቻ ነው የሚቆየው። ኒውጅርሲ ውስጥ የትልቅ ኩባንያ ለራ አስኪያጅ እንድሆን በዛሬው ቀን ቴሌግራም ደርሶኛል” አላት።

“የምትደለትበት ስራ ይመስልህል?” ስትል ጠየቀችው። ሂላሪ ለኬን ደህንነት ከአሁኑ ማለብ ጀምራ ነበረ።

“ደመወዙ በጣም ክፍተኛ ነው። ስራውንም እወደዋለሁ ስለ እንምታለሁ። ቅር የሚለኝ ነገር ቢኖር ካንቺ መለየቱ ነው። ማለቱ ጥሩ መኖሪያ ቤት እስከማገኝና አንቺን እስከምወስድሽ”

ሂላሪ የስራዋ ጉዳይ አይሆንላትም። በተለይም ደግሞ በዚያ ሙያ ላይ የተሰማራችው ለአንድ ቁርጠኛ ዓላማ ነበረ። ለለዚህ ወደ ኒውጅርሲ ለመሄድ ፍቃደኛ መሆን እለመሆኗን ሳትገልፅ ዝም ማለቱን መረጠች።

“እውነቱን እኮ ነው። እንደ ግማሽ አካሌ ነው የምቆጥርሽ” አላትና ፈገግ አለ። ዕድሜው ለላላ ለምንት ነው ቢባልም ከላላ ዓመት የሚበልጠው አይመስልም ነበረ።

“ኬን በቅድሚያ ማንነቴን እንኳን አታውቀውም። አየህ እኔ ... ላፋም ኡዝ የቪር...” የመጨረሻዎቹ ቃላት ሳታውቀው ነበር ያመለጧት።

“አሁን ያልሸው ምንድነው?”

“ፈረንሳይኛ ነው” አለች ሂላሪ። ከእናቷ የወረሰችውን ቋንቋ ሳለመርሳት የፈረንሳይኛ መፅሐፍ በብዛት ታነብ ነበረ። “ባለ አረንጓዴ ዓይኖቿ ሴት” ማለት ነው ስትል ተረጎመችለት።

“ፈረንሳይኛ እንዴት ለማወቅ ቻልሽ?” ሂላሪ በአነጋገሯ ቁጥብ ሆነችበት እንጂ ኬን ስለ እርሷ ማናቸውንም ነገር ለማወቅ ይፈልጋል።

“ከብዙ ዓመታት በፊት እነጋገርበት ነበረ ... ትንሽ ልጅ ሆኜ። እንዳይረሳኝም የፈረንሳይኛ መፃህፍት አነባለሁ።”

“ወላጆችሽ ፈረንሳይኛ ተናጋሪ ነበሩ?” እውነቱን የነገረችው እንደሆነ በነገር ነገር ታሪኳን ሊያውጣጣት ነው። እርሷ ደግሞ ሚስጥሯን ለመደበቅ ትፈልጋለች።

“አልነበሩም። ከሀገንነቴ ጀምሮ ቋንቋውን ስለተማርኩት ነው”

ያመናት ይመስላል! ሌላ ጥያቄ አላቀረበላትም ነበረ። ከአፓር ታማዋ እንደደረሱ ባትጋብዘውም ተከትሏት ገባ። ጉን ለጉን ከሶፋ ላይ ተቀምጠው ለሰላላ መዘቃ አያዳመጡ ወይን ሲጠጡ ቆዩ። ሳይታወቃቸውም እኩለ ሌሊት አልፎ ነበረ። ኬን ሰዓቱን አየና ከተቀመጠበት በትካዜ ተነሳ። ሂላሪንም ቁልቁል እየተመለከተ ፈገግ አለና ሲፈራ ሲቸር “እባክሽን የሌላ አታስመስይብኛና ሌሊቱን አብረን ብናሳልፍስ ሂላሪ?” ሲል ጠየቃት እንደማይሆን ለመግለፅ ራሷን አወዛወዘች።

“ለምን? ሌላ የምታፈቅረው ሰው ይኖር ይሆን?”

አሁንም ራሷን አወዛወዘችና “ከወንድ ጋር ፍቅር ይዞኝ እያውቅም ደግሞም ወንድ ከነካኝ... ረጅም ጊዜ ... ብዙ ዓመታት...”

“ምነው? የተለየ ችግር አለብሽ?”

“ብዙ ችግሮች... ለመግለፅ የሚከብዱ ችግሮች...”

“እስቲ አንዳንዶቹን አንኳን ንገረኝ?”

ሂላሪ አቀረቀረች። ሰላላለፈችው ሕይወት ለማንም ሳለመናገር ቆርጣለች። ያንን ሕይወቷን ማንም ሊያውቀው አይገባም። ዛሬ ሂላሪ የተለየች ሴት ናት። ባለ ስራ ናት፤ የተከበረች ናት። ያለፈው ትዝታዋ ነልፎ አልፎ ሰላም ቢነሳትም ለሌላ ሰው የሚነገር አልነበረም። “አዝናለሁ ኬን ምንም ነገር ልነግርህ አልችልም” አለችው ቀና ብላ።

“ለምን?” አለና ጎንበስ ብሎ ሁለቱንም እጆቿን ያዛቸው። ከዚያም ከፊቷ በርክክ ብሎ ዓይን ዓይኖቿን እያየ “የማትነግሪኝ ስለማታምኚኝ ነው?” ሲል ጠየቃት።

“ስለማላምንህ አይደለም” አለችና ከተንበረከከበት እንዲነሳ እርሷም ቆመች። ዓይኖቿ እንባ በመቋጠራቸው እራሷን በራሷ ወቀለች። ፊቷን ዞር በማድረግ “ባንተ ላይ እምነት አጥቼ ሳይሆን ያለፈውን ላስታውሰው ስለማልሻ ነው” አለችው።

ኬን እጆቹን ትከሻዋ ላይ አድርጎ አስጠጋትና “ሂላሪ! ይህን በልብሽ ውስጥ አፍነሽ የያዝሽውን ጭንቀት አውጥተሽ ካልተናገርሽውና መፍትሔም ካልተፈለገለት ውስጥ ውስጡን ይጎዳሻል። ጎበዝና ቆራጥ ልጅ መሆንሽን በስራሽ ላይ አይቼዋለሁ። ለለዚህ ያለብሽን ችግር መናገሩ የሚከ

ብድሽ አይመስለኝም። በዚህ የተነሳ ያንቼም የኔም ደስታ ሊጨልም አይገባውም። ሕይወታችንም መበላሸት የለበትም።

“አይ ሕይወት! ሕይወት የጦር ሜዳ ናት!”

“ይህማ ሰራስ ተስፋ ቢስ ሆኖ ሌላውንም ተስፋ ማስቆረጥ ነው። እንደኔ ደስተኛ ሕይወት ለመኖር ቋማንችልበት ምክንያት የለም” አላት ክልቡ። ኬን ጨዋና የዋህ ሰው ነበረ። በህይወቱም ያዘነበት ጊዜ ቢኖር ያለው ድ በግዴታ ከሚሰቱ ጋር በተለያየበት ወቅት ነው። ከዚያ በተፈረሰ ሌላ ስቃይ ደርሶበት አያውቅም። ዕድለኛም በመሆኑ ሂሳብ ቀንታበታለች። “ጣዕም ያለው ሕይወት... እንደማር የጣፈጠ ኑሮ ለመኖር እንችላለን”

“ምናልባት አንተ ትችል ይሆናል። ሰኔ ግን አይመስለኝም። ምን ዓይነት ሕይወት እንዳላለፍኩ የማውቀው እኔ ነኝ”

“እንግዲህ ያንን ያሰፈውን ሁሉ ብትረገገው ምናለበት? ከዛሬ ከዚች ደቂቃ ጀምሮ አዲስ ሕይወት ለመኖር እባክሽን ሞክራ” አላት ዓይን ዓይኗን አያየ።

“ከሆነልኝ አሞክራለሁ” አላችው አርገጠኛ ላትሆን። ያንጊዜም ከደረቱ ልጥፍ አደረጋትና ከንፈሮቿን በከንፈሮቹ ዳሰላቸው። ቀጠለና ላማቸው፣ ገመጣቸው፣ ጎረላቸው። ልቡን አላስተነፍሶ ያለውን የታመቀ ስሜት የሚገላገልበት ወቅት ደረሰ። ሂሳብን ታቅፎ ከመኝታ ክፍሏ አገባት። ከአልጋውም ላይ አስተኝቷት ልብሱን በጥድፊያ አወሰቀ።

እስቲጨንቃት ቢያቅፋት፣ ትንፋሿ ቁርጥ እስኪል ቢስማት የሂሳብ ሰውነት እንደ በድን የቀዘቀዘ ነበረ። ዓይኖቿን በኮርኒሉ ላይ ስክታ ሌላ ነገር ታሰላሰል ነበረ እንጂ ከጭኖቿ መሀል ገብቶ በትኩላት ይቃጠል የነበረውን ኬንን ረስታዋለች። የሚታያት ሁሉ በጃክሰንቪል ከተማ በአንድ መጠለያ ቤት ውስጥ ሶስት ወንዶች ልጆች ያደረጓት ድርጊት ነው። አሁንም ኬን በማድረግ ላይ ያለው ከልጆቹ ያልተሰየ ነገር በመሆኑ ፍርሐት ወሯት ነበረ። ኬን ስሜቱ ባይረካም ከላይዋ ላይ ወረደና፤ “ምን ሆንሽ ሂሳብ? አትወጂኝም ማለት ነው?” ሲል በመጨነቅ ጠየቃት።

“አዝናለሁ...” የሚለውን ቃል ብቻ በሰላላ ተናገረችና ፊቷን አዙራ ተኛች። ምንጊዜም ከወንድ ጋር ብትተኛ ወሲባዊ ፍላጎት እንደማይቀሰቀስ ተስማች። ዕድሜዋ ሃያ አምስት ደርሷል። እስከ ዛሬ የነበራት ስሜቷ ከእንግዲህ ወዲያ ሊቀሰቀስ ይችላል የሚል ግምት ከቶ በህሊናዋ አላደረገም። ስለዚህ ከተለያየው በደላቸው ጉን ለዚህም ያበቁትን ሰዎች

አሰበችና በሆዷ ተራገመች። ፓተርሰን... ኢሊን... ጆንስ ... ህጻን የገለሱት ልጆች ... ባስመጠለያ ቤቷን ሉዊዝ... የጃክሰንቪል ጠባይ ማረሚያ ... በመጨረሻም ላይ እናቷን የገደለው አባቷ ... የእነኚህን ሁሉ ትዝታ በልቧ ተሸከማ ሂሳብ አቻዋ እንደሚሆኑ ሌሎች ሌቶች አልጋ ላይ ለመጫወት አልቻለችም።

ዞር ብላ ኬንን አየችውና “ስለማልወድህ እንዳይመስልህ። ሌላ ችግር ስላለብኝ ነው” አላችው።

“ምን ዓይነት ችግር? ሂሳብ ልትነግሪኝ ይገባል” አሰና ከአልጋው ጠርዝ ላይ እጆቹን አጣጥፎ ተቀመጠ። ሂሳብ ኬንን ልታላዝነው አልፈለገችም። ከሚያዝንባት ይልቅ ቢደነግጥም ሀቀን መንገሩን መረጠች። “በጉልበት ነበር ህጌ የተገለሰው...” አላችው። ከተናገረችው ችግሯን ተረድቶ ሌላ ጥያቄ እንደማያነሳባት ተስፋ አድርጋ ነበረ።

“እንዴትና በማ?” አላት።

“ታሪኩ ረጅም ነው” ከየት ጀምራ እንደምትነግረው ግራ ገባት። እንዴት ወደ መጠለያ ቤት ለመግባት እንደቻለች? ጆንስ ካልደፈርኩሽ ብሎ ነፍሷን እስክትስት እንደ ደበደባት? እነኞ ልጆች እንዴት እንደተጫወቱባት? የምትነግረውን እንዲንም የሚያምናት አልመስላትም።

“ለመሆኑ መቼ ነው ይህ የተፈፀመው?”

“የእስራ ሶስት ዓመት ልጅ ሆኜ ከዚያ በኋላ ግን ወንድ አጠገቤ ደርሶ አይውቅም። የመጀመሪያው አንተ ነህ”

“ክርስቶስን ሂሳብ ጥፋተኛ ነሽ! እኔ እንዲህ ያለ ችግር እንዳለብሽ እንዴት ለመጠርጠር እችላለሁ? ስለዚህ ቀደም ስትይ ልትነግሪኝ በተገባ ነበረ”

“እኔም ብሆን ከባድ ችግር መስሎ ስላልታየኝ ነው”

“ትቀልጃለሽ! ከእስራ ሁለት ዓመት በፊት ህገሽ ተገሶ እስከ ዛሬ ድረስ ወንድ አልደረሰብኝም ነው ያልሸኝ። ስዚህን ያህል ጊዜ ያለ ወሲባዊ ፍላጎት መቆየት ችግር መስሎ ካልተሰማሽ ስህተተኛ ነሽ። ለመሆኑ የሰነ አእምሮ ጠበብቶችሽ ምን አሉሽ?” ሲል ጠየቃት። የኬን ግምት ሂሳብ የሰነ አእምሮ ሐኪሞችን እንዳማከረች ነው። ትንሽም ትልቅም ችግር የደረሰበት የሚረጠው ወደነኛ ባለሙያዎች ነበረ። እርሱም ቢሆን ከሚሰቱ ጋር እንደተፋታ መፅናኛ ምክር የተሰገለው ከነኚሁ ሰዎች እንደ ነበረ ያስታውሳል።

“ማንንም አላነጋገርኩኝም” አለችና ከተኛችበት ተነስታ የሌሊት ልብሷን ለበሰች። ኬን ሂሳብን ቅርጿን በማየቱ ፍላጎቱ እንደገና ታደሰበት። እንደበረዶ የነጡ ባቶቿ፣ ሽንቃጣ ወገቧ፣ ሰፋ ያለ ዳሌዋ፣ ወሲባዊ ስሜቱን እንደአሳት አጫሩት። ያም ሆኖ ኬን ራሱን ለመቆጣጠር ቻለ።

“ማንንም አላነጋገርኩኝም ስትይ ምን ማለትሽ ነው? ልጆቹ ከደፈሩሽ በኋላ እርዳታ እንዳገኘሽ እርግጠኛ ነኝ። አይደለም እንዴ ሂሳብ? ሳቅ አሰችና ‘እርዳታ አላስፈለገኝም ነበረ’ አለችው።

“እንደዛ እንደ አሻንጉሊት ተጫውተውብሽ እርዳታ አላስፈለገኝም ነበር እንዴት ትያለሽ?”

“እሺ ብፈልግም እርዳታ የሚያደርግልኝ ሰው ለማግኘት አልችልም ነበረ ብልህለ?”

“በዛን ጊዜ የነበርሽው የሰው ዘር በማይታይበት የሰሜኑ ዋልታ እንደሆነ እንጂ የሰነ እእምሮ ሐኪሞች በሽብሽ በሆኑበት አሜሪካ ውስጥ እያለሽ የሚረዳኝ አጣሁ ብትይኝ አላምንሽም” አላት ኬን አሰማውቁ እንጂ ሂሳብ በዚያን ጊዜ በሉዊዝ መጠለያ ቤት ነበረች። በአነጋገሩም ስሜቷ በመነካቱ “እባክህን ኬን! ስለዚህ ማውራቱን ብንተውውና ሌላ ሌላ ነገር ብንጫወት። ስላሰፈው ህይወቴ ባታነሳብኝ” አለችው።

“ካልተናገሩ መድኃኒት አይገኝም። ስለዚህ ሂሳብ እባክሽ አጫውቺኝ?”

“ሁሉንም ነገር ብንረሳውስ?” አለች ሂሳብ፤ ከፊቷ ላይ የሚነበበውን ስቃይ እንዳያይ ዘወር ብላ።

“ሁሉንም ነገር ስትይ የዛሬውንም ምሽት ጭምር ማለትሽ ነው?” “አይደለም! ስላሰፈው ታሪኬ ባታስታውሰኝ ማለቴ ነው”

“ሂሳብ! በስራሽ ላይ ንበዝ ልጅ መሆንሽን አውቃለሁ። ስለዚህ ስዚህ ችግርሽ ደግሞ መፍትሔ ለመሻት የምትፈረበት ምክንያት አይኖርም”

“ቀናት እያሰፋ በሄዱ መጠን ችግሩም እየቀሰሰ ስለሚሄድልኝ ሌላ መፍትሔ የሚያስፈልገኝ አይመስለኝም”

“መሰለሽ? ይህ ችግር ከተፈጠረ ስንት ዓመታት አልፈዋል? እንቺ እንደነገርሽ አስራ ሁለት ዓመታት? እና ውሎ ስላደረ ከችግሩ ተላቀቅሽ? አልተላቀቅሽም! አሁኑኑ ሌላ መፍትሔ እስካልተገኘልሽ አርባም፤ ሃምሳም

ዓመት ቢሞላሽ ከአሁኑ ሂሳብነትሽ አትሰወጪም። ስለዚህ እባክሽ ሂሳብ የምመክርሽን ተቀባይኝ አሰና እጄን ስቦ ከጎኑ አስቀመጣት። ከንፈሯን ሳመና ከአልጋው ላይ አጋድሟት ከበላይዋ ሆነ። ሂሳብን የሚያደርጋት ጠፋው። ነፍሷ ብቻ ሳይሆን አካሏም የርሱ መሆን ነበረበት... ሁለመናዋ ... እንዲያፈቅረው እንዲወደው። ደስ ብሏት አላዩ ላይ እንድትንጠለጠል፤ ትንፋሷ እንዲሞቀው... የልብ ትርታዋ እንዲለማው ጉጉቱን ልታሟላለት እንደማትችል ለሂሳብ ይታወቃል። በፍቅር የምትሰጠው ምንም ነገር የላትም። ኬን ሊወዳትና ፍቅሩን ሊያካፍላት ይችላል። እርሷ ግን ፍቅሯን እሟጣ ከሰጠች ቆይታለች። ስለህቶቿ ስለክሊና ለሚጋን አካፍላቸዋለች። ከነርሱም ጋር አብሮ ከሰሟል። አሁን የነበራት ፍቅር ግን ለስራዋ ብቻ ነበረ።

ኬን ከላይዋ ላይ ሳይወርድ ቁልቁል እያያት የታወቀ የሰነ አእምሮ ሐኪም ፈልጌ እንድታነጋግሪው አደርጋለሁ” አላት። ሐኪሙ ቢገኝም በማነጋገር ብቻ መፍትሔ የሚያገኝላት አልመሰላትም። ምናልባት ናላዋን አፕራሊዮን አድርጎ አጎላጊን ከመረመረው ያን ጊዜ ፍንጭ ያገኝ ይሆናል። በወሬ ሂሳብን አድናለሁ ማለት ግን ዘበት ነበረ። ስለዚህም “አልፈልግም” አለችው።

“ሰምን ሂሳብ?”

“ጊዜ ስለሌለኝ ነው”

“ዕድሜሽ ገና ሃያ አምስት ዓመት ነው። እና ይህን የመሰሰውን ችግር ተሽክመሽ የተቀረውን ዕድሜሽን ልትገፊ?”

“የተላመድኩት ስሰሆነ እይክብደኝም”

“ታዲያ ይህንን ከመኖር ትቆጥረዋለሽ?”

“ጊዜ ስጠኝ ኬን! ጊዜ! ገና ዛሬ ነው አብረን ያደርነው። ስለዚህ ትንሽ ታገሰኝ” አለች ፈገግ አለችና።

ኬን ግን አሁንም እንደተጨነቀላት ነበረ። በሐዘኔታ አመለካከት እያያትም “ያልነገርሽኝ ሌላም ሚስጥር እንዳለ ይታወቀኛል” አላት። “ያን ያህል ጠቃሚ አይደለም”

“አይመስለኝም። የምትኖረው በሚስጥር ግንብ ዙሪያውን ታጥረሽ ነው።”

“ዱሮ... ከብዙ ዓመታት በፊት ማለትህ ከሆነ ልክ ነህ” “ሰምን?”

“ምክንያቱም በኔ ላይ ጉዳት ለማድረስ የሚፈልጉ እንዳንድ ለዎች ስለነበሩ ነው”

“አሁን?”

“አሁንም አጠገቤ አላስደርሳቸውም” አለችው። ከዚህ መልሷ አንድ ነገር ተረዳ። አፈቅርህላሁ ብላ ባትነግረውም አጠገቧ ከመድረስም አቅፏት እንዲተኛ ፈቅዳለታለች። ጎንበስ ብሎ ሳኝጉና ጭኖቹን ከጭኖቿ መካከል አስገባቸው። “ሂሊ! ሂሊ! የኔ ፍቅር! አይዞሽ አልጎዳሽም!” ሲል ያባብላት ጀመረ።

አፈቅርህላሁ ቢላትም መልስ አልሰጠችውም። እንባ ያቀረሩ ዓይኖቿን ገርብብ አድርጋ ዝም ብላ ታየዋለች። የኬን ጣቶች፣ ጡቶቿን፣ ሆዷን፣ እምብርቷን፣ ዳሌዋን ረጋ ብለው ከላይ ታች፣ ከታች ላይ ሲያሹቆዩና ከጭኖቿ ደረሱ። ምላሱን ከአፏ ውስጥ ከቶ ከምላሷ ጋር አገናኘው። ከሥሩ ልቧ ትርትር ሲል፣ ሰውነቷ ስትጥጥ አለና ሕይወት ዘርቶ ማተክስ የጀመረው ሰውነቷ ቀስ በቀስ መቀዝቀዝ ጀመረ። በከንዶቹ መካከል ያቀፈው የሂላሪ ገላ እየበረደ መሔዱን ኬን ቢረዳም አሁን ግን ስሜቱ እስከሚረካ ከላይዋ ላይ አልወረደም ነበረ። በመጨረሻም ከጉኗ በጀርባው እንደተኛ “ሂሊ! በጣም እዝናለሁ... ይቅርታ አድርጌልኝ” አላት ብቻውን በመደሰቱ እየተፀፀተ።

“ለምንድን ነው የምታዝነው? እኔ ግን በጣም ነው ደስ ያለኝ” አለችውና ራሷን ከደረቱ ላይ አደረገችው። እናት የልጆቿን ፀጉር እየደባበለች ልጇን እንደምታስተኛ ኬንም የሂላሪን ረጅም ጥቁር ፀጉር ሲያሻሽላት ብዙ ቆየ። ከዚያም ሁለቱንም እንቅልፍ ወስዳቸው።

ኬን ከእንቅልፉ የነቃው ከሂላሪ በፊት ነበረ። እንዳይቀስቅሳትም ልብሱን ቀስ ብሎ ለበሰና ወጣ። በዚያን ቀን ከሂላሪ ጋር ሊገናኙ አልቻሉም፤ ሁለቱም በየፊናቸው ሥራ በዝቶባቸው ነበረ የዋሉት። ማምሻውንም በስብሰባና በሌላም ፕሮግራም ተጠምደው ነበረ።

በማግስቱ ኬን ስልክ ደወለላት። የሳምንቱ መጨረሻ በመሆኑ ከእናታቸው ጋር ይኖሩ የነበሩትን ልጆቹን ለማየት ይሄድ ነበረ። ሂላሪን አብራው እንድትሄድ አጥብቆ ለመናት። ፈቃደኛም ባለመሆኗ ልጆቹን እሁድ ዕለት ሴንትራል ፓርክ ድረስ አምጥቶ ሲያሳያት ተሰማመ። ኬን ልጆቹን አይታ እንድትወድለት ይፈልጋል። ከእናታቸው ላይ ወስዶ ሊያሳድጋቸው ይፈልጋል። በተጨማሪም ሂላሪ ልጅ እንድትወልድለት

ዕቅድ ነበረው። ሂላሪ ግን ከህፃናት መሸሽ ካመጣች ዓመታት አልፈዋታል። የኬንንም ልጆች ለማየት ከወዲሁ ፍርሐት ፍርሐት ብሏት ነበረ።

ሴንትራል ፓርክ እንደ ደረሰች ኬንና ሁለቱን ህፃናት ልጆቹን ለማግኘት ጊዜ አልፈደባትም። ከአንድ ዛፍ ስር ተቀምጠው ከሩቁ ታይዋት። ትንሽየው ልጅ አባቱ ጭኖች ላይ፣ ትልቅየው ደግሞ ከአባቱ ጉን ተቀምጠዋል። ሂላሪ ባየችው እንጀቷ ተላወሰ። ልቧም ለአንድ ለረሳችው ነገር ተሰቀለ። ወደመጣችበት ልትመለስ ነበረ። ግን ለኬን የገባችለትን ቃል ማፍረሱ ከበዳት። በቀረበችበትም መጠን የልቧ መሰቀል ጨመረ። በህፃናቱና በኬን መካከል የነበረው ፍቅር ልክ በርሷና በእህቶቿ መካከል እንዳለው ዓይነት ነበረ።

አብራቸው ምላ ለመብላት አልቻለችም። በራስምታት አመካኝታ ቶሎ ተለየቻቸው። ከሴንትራል ፓርክ እያለቀሰች አፖርትማዋ ደረሰች። ታክሲ ለመከራየት ወይንም አውቶብስ ለመያዝ አልሞክረችም። መንገድ ለመንገድ እንዳለቀሰች መሄዱን መረጠች።

ቀኑን ሙሉ ከአልጋዋ ሳትወጣ ዋለች። ዕንባዋም ትራስና አንሳላውን አራለው። የማታ ማታ ራሷን አፅናናችው። ሚጋንም አሌክሳንድራም ለምንጊዜውም የተለይዋት መሆኑን አራሷን አሳመነች። የት እንዳለ አይታወቅም። ስለዚህ ላታገኛቸው ማልቀሷ ትርጉም የለውም ነበረ። ደግሞም እኮ አሁን ሚጋንና አክሲ እንደ ዱሮው ህፃናት አይደሉም። ሂላሪ ሃያ አምስት ዓመት ከሞላት፣ አሌክሳንድራ ሃያ አንድ፣ ሚጋን እስራ ሰባት ዓመት ይሆናቸዋል። ስለዚህ እነ አክሲ የጠፉ ህፃናት አይደሉም። ትልልቅ ልጃገረዶች ናቸው። የሂላሪ ለቅሶ እንዳው ነበረ። ከዛሬ ጀምሮ ልትረሳቸው ቆረጠች።

በዚያንምሽት ለመገናኘት ቀጠሮ ባይኖራቸውም ኬን ከአፖርትማዋ ድረስ መጥቶ ነበረ። ከቀኑ የሴንትራል ፓርክ ሁኔታዋ ኬን የተጠራጠረው ነገር ነበረ። የሂላሪ ጋዘን ከህፃናት ጋር ለማዛመድ ሞክሯል። በሌላ በኩል ደግሞ ሂላሪ ልጅ ልትወልድ ቀርቶ ለአስራ ሁለት ዓመታት ወንድ እንዳል ደረሰባት ያውቃል። ወንድምና እህትም እንደሌላት ነገራዋለች። ሂላሪ ህፃናት ልጆቿን በማየቷ መለዋወጧን ግን በሚገባ አጠኗል። ለምን? ለምን?

የአፓርታማውን ደወል ሲጫን የከፈተችለት ሂላሪ የቀኗ ሂላሪ አልነበረችም። ከመታጠቢያ ቤት ገና በመውጣት ላይ ለመሆኗ በአለባበሷ

ብርቅርቅታ

አውቋል። ረጅም ጥቁር ፀጉሯ ተለቆ ከትከሻዋ ላይ ወርዷል። ከፊቷ ላይ የሚነበበው እንደፈራው ትክክ ሳይሆን ውበትና ሕይወት ነበረ። እንደገባም ቀድሞ ያቀፈችውና የላመችው ሂሳሪ ነበረች። ኬን ስለ ሂሳሪ የነበረውን የቀድሞ ግምት ከመቅፅበት ቀየረና ቀጥታ ወደ መታጠቢያ ቤት ገባ። አምስት ደቂቃ ባልሞላም ጊዜ ውስጥ ሲውነቱን ተለቃልቆ ወጣ።

ሂሳሪ ከመኝታ ቤቷ ውስጥ ሆና ፀጉሯን በማድረቅ ላይ ነበረች። የኬንን መግባት ዘወር ብላ ተመለከተች። እርቃኑን ነበረ። እንደዚያ ያለ ነገር አይታ ባለማወቁ ተደነቀችና ልብ የሚያቀልጥ ፈገግታ አሳየችው። አርሱም ከተቀመጠችበት እንደሀፃን አቅፎ እነሳትና ከአልጋው ላይ ጣላት። እንደእሳት የሚፋጁት ጭኖችም ከጭኖቿ ውስጥ ገቡ። እንዳትነቃነቅም በሰውነቱ አጣብቆ አቀፋት። ራሱንም ከአንገቷ ስር ሽጉጠው። ባለ በሌለ ኃይሉም ተገናኝቶ። ሂሳሪም ፀጉሯን የታጠበችበት ሎሽን ሽታ እንደተመኘው አፍንጫውን አወደው። ሂሳሪ ዛሬ እንዳለፉት ቀናት አልነበረችም። አቅፋው አልጠግብ ብትል በጥፍሮቿ ወጋችው። በከንፈሮቿም ሰማ አልበቃ ሰላላት በጥርሶቿ ነክሶችው። ሂሳሪ በደስታ አለቀሰች። በህልሚም በውኃም ይኖራል ብላ ካላሰበችው ዓለም ውስጥ ገባች። የሁለቱም ልብ ትርታ እኩል ከጨመረ በኋላ ሁለቱም በእንድ ጊዜ በረጅሙ ተነፈሱ። ኬን ከላይዋ ላይ ወርዶ በጀርባው ተኛ።

ሂሳሪ ግን ከንዶቿን አንተርሳው ከደቂቃዎች በፊት ምን እንዳደረገላት በማሰላለል ፈገግታ እያሳየችው፤ “አሁንም ትወደኛለህ ኬን?” አለችው። ኬን ሳይመልስላት እንደገና ከላይዋ ላይ ወጣ። ሰውነቷም ወዲያውኑ ግሎ በደስታ ማዕበል ተንሳፈፈች። አሁንም ከደስታዋ ብዛት አለቀለች። በመጨረሻም በኃይል እቃሰተች ሰውነቷ ከኬን ሰውነት ጋር ተጣበቀ፤ መላ አካላቷም በኃይል ነዘረና በአፍይታ ተነፈሰች። ኬን ከላይዋ ላይ አልወረደም ነበረ። “ብድጋሚ ትወደኛለህ ወይ?” ብላ ስትጠይቀው።

“አንቺስ?” አላት ኬን።

“አወድሃለሁ”

“ታገቢኛለሽ?”

“ሥራዬስ?” አለችው።

“ስራሽ የቤት እመቤት መሆን ብቻ ይሆናል”

“ልጅ ማሳደግ?”

“አዎን?”

ብርቅርቅታ

“አስር ልጆች?” አለችና ሳቀች።

“ምን አስር ብቻ ያየሻቸውን ሁለቱን ሀፃናት ጭምር እንጂ?”

“የደርዘኖች እናት ልታደርገኝ ነዋ?”

“ደስ አይልሽም?”

“ደስ ይለኛል” አለችና ራሱን ቁልቁል ስባ ሳመችው።

ኬን ተንጠራራና ከትራስጌ የነበረውን ስልክ ስቦ አንድ ቁጥር ደወለ። ወደ ኒውጀርሲ ለመብረር መቀመጫ እንዲያዝለት ለማድረግ ነበረ። ኬን ወደ አዲሱ ሥራው የሚሄድበት ቀን ተቃርቧል። ሆኖም ከዚያ በፊት ጥሩ መኖሪያ ቤት ማግኘት ነበረበት። ለርሱና ለሂሳሪ ለደርዘን ልጆቻቸው ጭምር የሚሆን ትልቅ መኖሪያ ቤት። ጠዋት ላይ ልብሱን ለባብሶ ሲወጣም ሂሳሪ ከመኝታዋ ወጥታ በመስኮት ታየው ነበረ። ኬን ግን ከመስኮቱ መቆሚያን ቢያውቅ ኖሮ ምናልባት ሳይመለስ አይቀርም ነበረ። ባለማወቁም ከቀይዋ ፊራሪ መኪናው ውስጥ ገብቶ እየነፃ ሄደ።

ያ ዕለት በምስኪኗ ሂሳሪ ሕይወት ላይ ሌላ ጥቁር ነጥብ ጥሎ ያለፈ ዕለት ነበረ። ዜናውንም በቅድሚያ የሰማችው ሂሳሪ ነበረች። የምሽት ዜናዎች ፕሮግራም በምታዘጋጅበት ወቅት ያልጠረጠረችው መርዶ ደረሳት። ኬን በመኪና አደጋ ሞተ! ወደ ኒውጀርሲ አውሮፕላን ማረፊያ በሚበርበት ወቅት ነበረ ከተሳቢ መኪና ጋር ተጋጭቶ የሞተው። ጥፋቱም የኬን እንደነበረ ዜናው ላይ ተገልጧል። ኬን ቤት ሲያፈላልግ በመዘግየቱ ወደኒውዮርክ የሚመልሰው አውሮፕላን እንዳያመልጠው በመቸኮሉ እንጂ በማግስቱ ለመምጣት በቻለ ነበረ። ሌሊቱን ያለ ሂሳሪ እንዳያሳልፈው ይሆን ችላው?

ሂሳሪ ከሌላ ካልተጠበቀ አጋጣሚ ላይ ባትወድቅ ኖሮ ለኬን በልቧ እንዳለቀሰችለት በኖረች ነበረ። ግን ኬን ከሞተ ወዲህ የያዛት ኢንፍሉዌንዛ ከሳምንት ሳምንት እየባለባት ሄዷል። ሰውነቷም መንምኗል። የሚያምራት ነገር እንቅልፍ ብቻ ነው። ምግብ ደግሞ ለዓይኗ አስጠልቷታል። ሌላው ቀርቶ ትወደው የነበረው ቡና ሽታ በሩቁ ያጥወለውላታል።

ከስድስት ሳምንታት በኋላ ስልክ ደውላ ከሐኪሟ ጋር ቀጠሮ ያዘች። የተለያየ የደም ምርመራ እስኪሟደረግላትም ድረስ ሐኪሙ የአንቲ ባዮቲክ እንክብሎች ሊያዝላት አስቦ ነበረ። “አንድ ዓይነት ቫይረስ ሆድሽ

ውስጥ የገባ ይመስለኛል። ለመሆኑ በቅርቡ ከከተማ ውጪ ለሽርሽር ሄደሽ የማይሰማማሽ ምግብ በልተሽ ይሆን? ሲል ጠየቃት።

ላለመብላቷ ሂሳብ ራሷን ዝግ ብላ በማወዛወዝ አሳየች። በሽታው ድቅቅ አድርጓት ነበረና ለውነቷን ማላውሱም ከብዷታል። ከአልጋው ውስጥ ገብታ ቀኑን ሙሉ ስትተኛ ብትቃል ፈቃዷ ነው። የደሙ ምርመራ ውጤት ከሁለት ቀናት በኋላ ታወቀ። ሂሳብ የህመሟ ምክንያት ተገለጸላት። ሐኪሙ ደሟ በጥንቃቄ እንዲመረመር ማድረግ ምናልባት በዘር የተላለፈ ውርደት ቢኖርባት ነው ብሎ ነበረ። ሆኖም ሂሳብ በመፅነሷ እንጂ ሌላ በሽታ እንደሌለባት ተረጋገጠ። በዚያን ወቅት ምርጫ ስለሌላት እንጂ ሂሳብ ከመፅነስ በደም የተላለፈ ውርደት ብቻ ሳይሆን በሽታው በቀጥታ ቢይዛትም ትመርጥ ነበረ።

ከመደንገጧም የተነሳ ቀጥታ ወደ ቤቷ ሄደች። ከአልጋም ላይ ተኝታ በሐሳቧ ነገሮችን ማውጣትና ማውረድ ጀመረች። ልቧም ዋለለባት። ግማሽ ጉኗ ፅንሱን አስወርጄ ይላታል። በሌላ በኩል ደግሞ የአክሲና የትንሿ የሚጋን ትዝታ ከፊቷ ድቅን ይልና፤ ሁለት ህፃናት እንዳላጣች አሁን ደግሞ ሶስተኛውን ህፃን የማጣቷ ጉዳይ ሆዷን ያባባዋል። የምትወደው የኬን ልጅ በመሆኑ ህፃኑ ቢወለድ ባልከፋትም። ግን አባት የሌለው ልጅ ማሳደግ ምንኛ ይጨንቃል። ለህፃኑ ስትል ስራዋንም እስከመተው ልትደርስ ትችላለች። ለአንድ ሳምንት ያህል በጉዳዩ ስታስብበት ቆየች። ምግብ አልበላልሽ ስላላት ከብደቷ ቢቀንስም የቀድሞዎቹ ቀሚሶቿ ሆዷ አካባቢ ጠርነቅ እያደረጉ ሊይዟት ጀምረዋል። ሂሳብ ሰው ናትና እንደ ኬን በወጣችበት ልትቀር ትችላለች። ያን ጊዜ ህፃኑ ምን ይውጠዋል? ማን ያላድገዋል? እንደርሷ ወላጆቻቸው በሞቱባቸው ልጆች መጠለያ ቤት?... ጠባይ ማረሚያ? ... ሂሳብ ራሷን በሁለት እጆቿ ይዛ “አይሆንም!” “አይደረግም!” ስትል ጮኸች። አክሲና ሚጋንን እንደረሳቻቸው በማህፀኗ የተሸከመችውን ፅንሰ አስወጥታ ልትረሳው ወሰነች።

ሂሳብ በጣም ፈርታ ነበረ። ሐኪሙም ወደነበረችበት ክፍል እስከሚገባ ከአንዴም ሁለቴም ሐሳቧን በመቀየር ከዚያ ክፍል ውስጥ ለመውጣት አስባ ነበረ። ሆኖም አስታማሚዋ መጣችና የሚሞላ ፎርም ሰጠቻት። ሂሳብ በሚንቀጠቀጥ እጇ ፎርሙን ሞልታ ፈርማ መለሰችላት። ወዲያውኑም ሐኪሙ የቀዶ ጥገና ልብሱን ለብሶ ገባ።

የሂሳብን ድንጋጤ ከሁኔታዋ ተረድቶታል። ሲያበረታታም “አይዘኝ ቀላል ነገር ነው” አላት።

“ብቻ... መቼም እንቅልፍ የሚያስወስድ መድሐኒት ትሰጠኝ የለም?” አለች ከንፈሮቿ እየተንቀጠቀጠ። “የሚያስፈልግ እይመስለኝም። በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ የምትገላገይው ይሆናል” አለና ወደ አንድ የተለየ ክፍል እያመለከተ፤ “ከዚያ ገብተሽ ልብስሽን ቀይራ” አላት።

ሂሳብ ተዘጋጅቶ የሚጠብቃትን ልብስ ቀይራ ወደ ክፍሉ እንደተመለሰች ከአንድ ረጅም ጠረጴዛ ላይ አስተኟት። እስታማሚዋም የሂሳብን እግሮች ማዶና ማዶ ወጥራ ከጠረጴዛው ጋር በሽራ አስረቻቸው።

“ምነው? ለምን?” አለች ሂሳብ በጀርባዋ ከተኛችበት ቀና ብላ ወደ እግሮቿ እያየች።

“ራስሽን እንዳትጉጂ ነው”

“አረ እኔ አልሞከረውም እባክሽን እግሮቼን ፍቼኝ”

“እጅሽም መታለር ይኖርበታል”

“ከዚህ ሁሉ ምናለበት የእንቅልፍ መርፌ ብትወጉኝ”

ሐኪሙና አስታማሚዋ ተያዩ። በራሱም ምልክት ስላሳያት ወደ መድሃኒት መደርደሪያው ሄዳ ብዙም ሳትቆይ ተመለሰች። ሂሳብም በከንዳ ላይ መርፌ ወጋቸት።

“በደቂቃዎች ውስጥ እጨርሳለሁ ስለዚህ ከአንድ አስከ አስር ቁጠራ” አላት ሐኪሙ። ከሰውነቷ ውስጥ ብረታማ ነገር መግባቱ ተሰማትና በጋይል ጮኸች። እነኛ በመጠለያ ውስጥ የነበሩት ልጆች እንኳን ተራ በተራ ሲፈራረቁባት የአሁኑን የህል አላመማትም። ማደንዝዣውም ለርቶ ህሊናዋን የሳተችው በዚያን ጊዜ ነበረ። የሂሳብን ፅንሰ ካስወረዱ በኋላ ሐኪሙና አስታማሚዋ ወደ ሌላ ክፍል ሄዱ። የሚጠብቃቸው ሌላ ባለተራ ነበረ።

ከአንድ ሰዓት በኋላ አስታማሚዋ ተመልሳ ገባች። ለሂሳብም ውሃ የነካው ፎጣ ሰጠቻት። ከዚያም አንዳንድ ገለፃዎች አደረገችላት። ደም መፍሰስ ከጀመራት ቶሎ ተመልሳ መምጣት እንዳለባት አስጠነቀቀቻት።

ሂሳብ ለሶስት ተከተታይ ቀናት ስራ አልሄደችም። መጨረሻም ላይ ጤናማ መሆኗ እየተሰማት ሄደ። የፈራችውም አለፈ። በአድራጓቷ አሁንም ብትፀፀት፤ ከባለ ፀፀት ለመዳን ስትል ሳትወድ አደረገችው እንደነ አክሲና ሚጋን ልትረሳውም ሞከረች። ለዚህ ደግሞ መፍትሔው በስራ መጠመድ እንደሚሆን ታውቃለች።

ፊቷ ቢወይብና ሙሉ በሙሉ ጤነኛ አስመሆኗ ቢያስታውቅም፤ በአራተኛው ቀን ስራ ጀመረች። በቢሮዋ እንደሰራች ትውላለች፤ ከቤቷም ስትሰራ ታመሽለች። ሂላሪ ቆርጣ የተነሳችበት ግብ ነበራት። የዚያ የዜና አገልግሎት ድርጅት ስራ አስኪያጅ መሆን አለባት። ከዚያ በኋላ በተለበሰበ መንፈስ የወላጆቿን የሕይወት ታሪክ መፃፍ ትጀምራለች። ጥናቷም በጋዜጣና በመፅሔቶች ላይ ብቻ በወጡ ፅሁፎች ላያተኩር ከወላጆቿ የልደት ስፍራ ድረስ በመሄድና ሰዎችን በማነጋገር በምታገኘውም መረጃ የተደገፈ መሆን አለበት። ለተከታታይ ሶስት ዓመታት ሂላሪ አንድም ቀን እረፍት የሚባል ነገር ሳትጠይቅ ለስራዋ ብቻ ቅድሚያ ሰጠች። በሁሉም ዘንድ ተደናቂና በአርአያነት የምትጠቀስ ሆነች። በሃያ ስምንት ዓመቷም ከምሽት ዜና አዘጋጅነቷ ወደ ቀን ዜና ዋና አዘጋጅነት ተዛወረች።

“አንደ መልኳ በስራዋም ሌላ ነገር ናት ይባላል” አላች ከአዲሶቹ ፀሐፊዎቿ አንደኛዋ ሰሌላዋ። ሂላሪ አልፋቸው ወደ ቢሮዋ በመግባት ላይ ነበረች።

“አያደርስ እንጂ እርሷ ጋር ቀልድ የለም ይላሉ”

“በምኑ?”

“በስራ!”

“አትይኝም?”

“ወለምዘለም የሚል ሰራተኛ ካጋጠማት ማባረር ብቻ ነው”

“የማታ ዜናዎች አዘጋጅ ሆኖ ያባረረችው ሰው አለ?”

“ከአምስት የሚበልጡ!”

“ባይ አመቤቱ ወሬሽን አቀሚልኝ”

ሂላሪ በሰላሳ ሁለት ዓመቷ የዚያ ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ተጠባባቂ ምስራ አስኪያጅነት ደረጃ ደረሰች። በሰላሳ አምስት ዓመቷ ምክትል ዋና ሥራ አስኪያጅ፤ በሰላ ዘጠኝ ዓመቷ ዋና ስራ አስኪያጅ ሆነች። ዜናውን ጋዜጦች በየዓምዶቻቸው አወጡት። የኒውስ ዊክና የታይም መፅሔቶች ሂላሪን ቃለ መጠይቅ አቅርበውላት፤ ስለ ድርጅቱ ያላትን አስተያየትና ዕቅድ በሰፊው ዘርዝረው ያፋ፡፡ የሂላሪ ፎቶግራፍ በያሰበት ተዳረሰ። ሂላሪ ምክር አንድ ቀን ሰኬን አጫውታው እንደነበረው ከቁንጮው ደረሰች።

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ሁለት ሰዓት የፈጀ የሕክምና ምርመራ ተደርጎለት ሲወጣ ፊቱ እንደጨፈገገ ነበረ። የውጪውንም ነፋስ መሳብ አቅቶት ያስከልካል። ሐኪሙ በነገረው እምብዛም አልተደነቀም። ሊሆን እንደሚችልም የገመተው ነገር ነው። ግን አርዘር ፓተርሰን የተደናገጠው በሕይወት የሚቆይበት ጊዜ ከስድስት ወር እንደማይበልጥ ስለተነገረው ነው። መኪናው እስከቆመበት እንኳን ስመድረስ ሁለት ሶስት ጊዜ ማረፍ ነበረበት። ሕመሙ በመላ ሰውነቱ ተሰራጭቶ እያሰቃየው ነበረ። ሳንባውን አፍኖ እያስጓራ ሲያሰለው ያየ አንድ መንገደኝ ሊደግፈው ጠጋ ብሎ ነበረ። ፓተርሰን ግን ትንፋሹ መሰስ ስላለለት ወደ መኪናው እያዘገመ ሄደ። ከቤቱም እስከሚደርስ ድረስ ሹፌሩን አንድም ቃል አላነጋገረውም።

በጉዞው ላይ ሆኖ የሚያስበው ሐኪሙ የተናገራቸውን ቃላት ነበረ። ከዚያ በላይ ዕድሜ መመኘት እንደማይኖርበትም ያውቀዋል። ስባ ሁለት ዓመት ቀላል ዕድሜ አይደለም። ደግሞም ያሳሰፈው ህይወት የክፋ አልነበረም። ባይታደልና ልጅ ባይኖረውም እንደ ጓደኞቹ እርሱም ሚስት አግብቶ ነበረ። ማርጆሪ ከሞተች ሶስት ዓመት ሆኗታል። ፓተርሰን ስለ ሚስቱ ማርጆሪ ብዙ ሲያስብ ቆየ። ልጅ ባለመውሰዱ እንጂ ልትወልድ ትችል ነበረ። “እንዲህ ሲቀር ለሚቀረው ዓለም ለምን ትዝታችንን እንኳን የሚያስታውስ አንድ ልጅ ሳትወልድ ቀረች?” ሲል ራሱን ጠየቀ። “ስመኖር ከፍተኛ ትግል ብታደርግም ማርጆሪ ደስተኛ ነበረች ወይ?” አሰ በሐሳቡ። እንዳልነበረች ያውቀዋል። ሞትም አልቀረላትም።

የእርሱም የመሞቻው ጊዜ ሩቅ አይደለም፤ ፓተርሰን አሁን ከሚሰቃየው ስቃይ ሞቶ ቢያርፍ ይመርጣል። ስለዚህ ሞትን አልፈራም። ያላዘነው ነገር ቢኖር በሕይወቱ ውስጥ አንድ ስሙን የሚያስጠራበት ሥራ ባለመስራቱ ነው። በሕግ ሙያው ያበረከተው አንዳችም በምሳሌነት የሚጠቀስ ክርክር አልረታም። ከሌሎቹ ጠበቆች ጋር የነበረው ግንኙነት የጠነከረ አልነበረም። ከጓደኛ እንኳን የረባ ጓደኛ አልነበረውም። ምናልባት ትንሽ እንኳን ቢሆን ልታዝንለት የምትችለው ሰብዙ ዘመን ልዩ ፀሐፊው ሆኖ ያገለገለችው ሌት ብቻ ናት።

ከመኖሪያ ቤቱ እንደ ደረሰ ሹፌሩ ደግፎ አወረደው። ከመኝታ ቤቱም አስገብቶ ተመለሰ። ፓተርሰን ከአልጋው ላይ ተቀምጦ ራሱን በሁለት እጆቹ ደግፎ አቀርቅሮ ሲያስብ ቆየ። ያን ጊዜም ሌላ የታወሰው ነገር ኖሮ ዕንባው ተለል እያለ ወረደ። አልፎ አልፎም እንደሸምበቆ የቀጠነው ሰውነቱ በሊቃ ይኮመታተር ነበረ። ፓተርሰን ከልቡ ገብቶ ያንን በግብው አንድ ትዝታ አለ። አውነተኛ ዓደኛዬ የሚለው፤ እንደ ታናሽ ወንድሙም ያየው የነበረው ለው መልክ ከፊቱ ድቅን ብሎብታል። ምክር ሐቀኛ ዓደኛው ብቻ ሳይሆን ከእንድም ሁለት ጊዜ እንዴት ሕይወቱን እንዳዳነው ለዓይነ ሕሊናው ታየው። እርሱን ለማዳን ያ ዓደኛው እራሱን ለአደጋ ማጋለጥ ነበረበት። ሆኖም ፍቅር መሥዋዕትነትን ትጠይቃለችና ምክር ለራሱ ሳይሳሳ ለዓደኛው ማዳላቱን መረጠ።

እስኪጨልም ድረስ ፓተርሰን ከተቀመጠበት አልተንቀሳቀሰም ነበረ። በሐሳቡም ከብዙ ዓመታት በፊት የተፈፀሙ ድርጊቶችን ተራ በተራ አሰላለሰ። ከሰሜን አፍሪካ በረሀ እስከ ጣሊያን ተራሮች ድረስ ከምክር ጋር አልተለያዩም። በሮም ከተማ በተደረገው ወታደራዊ ሰልፍ ላይ ጉን ለጉን ነበሩ። ፓሪስም ውስጥ እንደዚሁ አንድ ቀን በዲ.አርኩል ጎዳና ላይ ምክር ያያት ልጅ ታወሰችው። ባለ ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖች ልጅ... ባለ ወርቃማ ፀጉር ውብ ልጃገረድ... ያቺ ሽንቃባ ኮስታራ ልጅ... የምክር ፍቅረኛ ሶላንጅ ዛሬ ታወሰችው። ሶላንጅ የነ ሂሳሪ፤ አክሲና ሚጋን እናት... በፍቅረኛዋ እጅ ሕይወቷ ያለፈው ሶላንጅ... ሶላንጅ... ምክር ... ሶላንጅ። ፓተርሰን ለዓደኛውና እንደ ታናሽ ወንድሙ ያየው ለነበረው ለምክር አለቀለ። ለፓሪሻ ልጃገረድ ለሶላንጅ አነባ። ያለወላጅ የቀሩት ልጆቻቸው እነ ሂሳሪ ታወሱት። እንደ ነፋስ በታትኗቸው የቀረው እህትማማቾችን ዳግመኛ እንዳይገናኙ ያደረገው ራሱ ፓተርሰን ነበረ። እንደዛም በማድረጉ ራሱን ወንጀለኛ አደረገ። ግን የእንግዲሁ ፀፀት ምን ሲፈይድ። እነ ሶላንጅ ከሞቱ ከሰላሳ ዓመት በላይ ሆኖታል።

ፓተርሰን አንድ ሐሳብ ብልጭ አለበትና ካቀረቀረበት ቀና አለ። “ለምን አላደርገውም? ለምን አልሞክርም?” ሲል በዚያ ብቸኛ ቤት ውስጥ ድምፁን ከፍ አድርጎ ተናገረ። “አዎን! ማድረግ አለብኝ!” አለ ደገመና። እህትማማቾቹ በመረሳሳታቸው በአሁኑ ዕድሜያቸው ቢገናኙ ምናልባት እንደጥንቱ ላይፋቀሩ ይችላሉ። ያም ሆኖ ፓተርሰን ከመሞቱ በፊት ያለያየውን ቤተሰብ ለማገናኘት ቆረጠ። የፈለገውን ድካምና ወጪ ቢጠይቅም ፓተርሰን ሶስቱን እህትማማቾች አግኝቶ ስለ ከፍተኛ በደሉ መናዘዝ ነበረበት። ያን ጊዜም ብቻ ነበረ ንፁህ ሕሊና አግኝቶ ዕለተ ሞቱን በሰላም

ለመጠባበቅ የሚችለው። ትንንሽ እህቶቿን ነጥቆ ሲወስዳቸው ሂሳሪ እንዴት እንደለመነችው ሁኔታዋ ሁሉ ከፊቱ ድቅን ይልበት ነበረ።

ሌሊቱን ሙሉ እንቅልፍ በዓይኑ ሳይዞር አደረ። እንዴትስ ሊያገኛቸው እንደሚችል በአያሌው አለበ። የጊዜው ጉዳይ ወሳኝነት ነበረው። ፓተርሰን ልጆቹን ይቅርታ ጠይቆ በተለይ በጋራ የሚያወርሳቸው አንድ ንብረት ነበረው። የጡረታ ዘመኑን ለማሳለፊያ በኩኔክቲክት ግዛት ውስጥ የገዛው አንድ በአስራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን የተለራ እጅግ ውብ ቤት ነበረው። እርግጥ ኒውዮርክ በኖረበት ረጅም ዘመኑ ውስጥ በባንክ ተቀማጭ ገንዘብና በአንዳንድ ፋብሪካዎች አክሲዮኖች የሉትም ማለት አይደለም። ግን እንደዚያ ባለ አንድ ፎቅ ህንፃና ለፊ ምድረ ግቢ ለፓተርሰን ከብደው ባለመታየታቸው ነው። ከእንግዲህ ጡረታ ወጥቶ በዚያ ግቢ ውስጥ ለመንሸራሸር፤ የአበባ መደቦችን ለመኮትኮት፤ የዛፍ ቅርንጫፎችን ለመከርከም ዕድል አይኖረውም። መጥለቂያዋ እንደተቃረበ ፀሐይ፤ የርሱም ሕይወት አክትሞ ወደ መቃብር የሚወርድበት ሰዓት ደርሷል። በኤክስሬይ የተደረገለት ምርመራ ሁሉንም ነገር ነግሮታል። የያዘው ካንሰር በሽታ ከሕክምና ቁጥጥር ውጪ ሆኗል። እድናለሁ የሚለው ተስፋ አክትሟል።

እኩስ ሌሊት ላይ የእንቅልፍ ኪኒን ቢወስድም ሽለብም ሳያደርገው ወለል ብሎ ነጋ። በዓይኖቹ ላይ ብልጭ ድርግም እያለ በተለይ እንቅልፍ የነሳው የሂሳሪ ሁኔታ ነበረ። እርሷም ትንሽ ብትሆን ትናንሽ እህቶቿን በወለደበት ዕለት ሁለቱንም እንቅ አድርጋ አቅፋ ላለማለነካት ሞክረች። እንደማትቋቋመውም ቁርጡን ለታውቅ እህቶቿን ለቃ አለቀለች። መኪና ውም እየበረረ ሲሄድ ከመንገድ ዳር ተንበርክካ ታነባ እንደነበረ ፓተርሰን አይዘነጋውም። ያቺ ሂሳሪ ነበረች አሁን በዓይኑ ላይ እየሄደች እንቅልፍ የነሳችው። የምክርና የሶላንጅ ልጅ... ያቺ የነ አሌክሳንድራና የሚጋን እህት ብቸኛዋ ሂሳሪ!

ምዕራፍ አስራ ሦስት

ፓተርላን አኩሰ ቀን ላይ ከእንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ እንደዛለ ቢሆንም ወደ ቢሮፊ ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

ፓተርላንን በጣም የገረመው ነገር ቢኖር ያ የፈለገውን ሰው ቀጠሮም ሳያበሳ በዚያኑ ቀን ሊያነጋግረው ፈቃደኛነቱን መግለፁ ነው። ጆን.ቻፕማን በሙያው ላይ ዝናን ያተረፈ ሰው በመሆኑ ፈላጊው ብዙ ነበረ። ግን እንደ ፓተርላን ያሰ የሕግ ጠበቃ አስቸኳይ እርዳታ ሲጠይቀው ለአባድ ነገር መሆኑ ገብቶት ወዲያውኑ ከቢሮው ድረስ መጥቶ እንዲያነጋግረው ፈቀደ። ፓተርላን ምስጋናውን ከገለጠ በኋላ ስልኩን ዘግቶ ባለው ቅስም ከቢሮው አየተቻከለ ወጣ።

በፓተርሊንና በቻፕማን ቢሮዎች መካከል ያለው ርቀት ያን ያህልም አልነበረም። ፓተርሊን ከአስተናገሪዋ ክፍል ገባና ለሙን ተግናሮ ተቀመጠ። ብዙም ሳይቆይ የቻፕማን ልዩ ፀሐፊ ብቅ ብላ ወደ ውስጥ እንዲዘልቅ ጋበዘችው። ተራ የሚጠብቁ ብዙ ሰዎች ቢኖሩም ለፓተርሊን ቅድሚያ ተሰጥቶት ነበረ።

የቻፕማን ቢሮ እንደ ፓተርሰን ቢሮ በህግ መፃህፍት ከዳር እስከዳር የተሞላ ነበረ። ፓተርሰን ይህንን በማየቱም ሊሆን ይችላል ለአካባቢው የአንግድነት ስሜት አልታየበትም። ጥቂትም ቢሆን የተደነቀው በቻፕማን አለባበስ ነበረ። ቻፕማን ሱፍ አለበሰም። ከረባትም አላሰረም። በግራጫ ቢትልስ ሹራብ ላይ የደረበው ቀይ ጃኬት ነበረ። ያም ሆኖ ከአቋሙና የደስ ደስ ካለው መልኩ የሰውየውን ማንነት ለመገመት ቀላል ነው። ምሁርና የሥራ ሰው ለመሆኑ ከፊቱ ላይ ይነበባል።

ፓተርሰንን ከበሩ ድረስ ሄዶ በአክብሮት ተቀበለው፤ ወንበርም አመቻችቶ እንዲቀመጥ ጋበዘውና እርሱም አጠገቡ ካለው ወንበር ላይ አረፍ አለ። ቻጥማንና ፓተርሰን ሁለቱም ረጃጅሞች ቢሆኑም በዕድሜ ግን ብዙ ይራራቁ ነበረ። ፓተርሰን በትንሹ በሰላላ ዓመት እንደሚበልጠው ግልፅ ነበረ።

“ብጣም ነው የማመለገነው...” አለና ፓተርሰን አንድ ሁለት ጊዜ ካሳለው በኋላ (... ዛሬውኑ ጥያቄ አቅርቤልህ ልታነጋግረኝ ፈቃደኛ በመሆኑ በድጋሚ አመለገናለሁ። ያለቸገርኩህም ያለ ምክንያት አይደለም። ጊዜ ሊሰጠው የማይቻል አንድ የምታደርግልኝ ነገር ስላለ ነው። ከጊዜ ጋር መሻማት አለብኝ” አለና አሁንም ሳለ።

ቻፕማን ፓተርሰን የሚነገረውን በማስታወሻ ላይ ለማስፈር ተዘጋጀ። የፓተርሰን ጥድፊያም ውስጥ ውስጡን አሳስቦታል። ምናልባትም ዕድሜው በመግፋቱ ስለውርስ ጉዳይ ያነሳ ይሆናልም ሲል ገምቷል። የቻፕማን ድርጅት የታወቀው በወንጀል ምርመራ ነው። በመሆኑም ፓተርሰን በውርስ የተነሳ አንድ ያጋጠመው ቻግር ሊኖር እንደሚችልም ተጠራጥሯል። የፓተርሰን ደጋግሞ መሳልም ለችኩላው ምክንያት መሆኑ ቻፕማን ግምት ደርሶበታል። ስለዚህ «በቅድሚያ እስቲ ቻግሩን ይገነሩኝና በምን መንገድ ልረዳዎት እንደምችል ላስብበት» አለ ቻፕማን። እንደ መደብ ጀርባው የትምህርት ችሎታውና የሥራ ደረጃው ልኩራራ የማይለው ቻፕማን ለአነጋገሩ ሰዓት ነበረው። የቻፕማን አባት ወንድሞቹ ባለ ፋብሪካዎች ከበርቴዎች ነበሩ። እንደነርሱም ቻፕማን ተንደላቆ ለመኖር በቻለ ነበረ። እርሱ ግን አኢምሮን በሚያስጨንቅና ለአደጋ በሚያጋልጥ የወንጀል ምርመራ ሥራ ላይ ተሰማራ።

“የግል ጉዳይ ነበረ” አለ ፓተርሰን ካስነጠለው በኋላ አፍኖ አፍንጫውን በመሐረብ እየጠራረገ “በግል የተገኘኩበት ጉዳይ ነበረኝ። በእኔ ዘንድ የከበረ ስፍራ የምለጠው ጉዳይ በመሆኑም በምለጢር መያዝ አለበት። ከአንተ በስተቀር ሌላ ሰው ሊያውቀው አይገባም” አሰው... ዓይን ዓይኑን እያየ።

“እኔም ብሆን የሌላ ሰው የግል ምስጢር አንስቼ ከማንም ጋር አልጫወትም። ስለዚህ ምንም ሳይጠራጠሩ ቢቀጥሉ።”

“ጥሩ ምስጢሩ ድብቅ ይሁን ማለቴ ብቻ ሳይሆን በጉዳዩም ላይ አንተ ራስህ ክትትል እንድታደርግልኝ እፈልጋለሁ። ከአንተ እኩል ማንም ሊረዳኝ እንደማይችል ከሰዎች ጠይቄ አጣርቻለሁ።”

ወደ ታሪኩ ቶሎ በመግባት እንዲያጫውተው ቻፕማን ቢፈልግም ከዚያ በፊት ግን ፓተርሰን ባነሳው ሐሳብ ላይ አቋሙን መግለፅ ስለሚኖርበት 'እንደ ሁኔታው ነው። በእርግጥም ጉይዩ ከባድ እስከሆነና ያለኔም የማይፈፀም መስሎ ከተሰማኝ ራሴ እከታተለዋለሁ' አለው ቻፕማን።

«እንግዲህ በቅድሚያ እንዳጫወትኩህ ከጊዜ ጋር መሻማት ይኖርብናል። ለከትትሉም ከፍተኛ ትኩረት ማድረግ በማስፈለጉ አንተው ራስህ ሁኔታውን እንድትይዘው ላሳስብሁ እወዳለሁ» አሰና ፓተርሰን በኃይል አሳለው። ትንፋሹም መለስ ሲልለት «አደራህን ሚስተር ቻፕማን እንደ ምታየው በሕይወት ለመቆየት ያለኝ ዕድል የመነመነ ነው» አለ።

ቻፕማን ፓተርሰንን በሐዘኔታ ሲያየው ቆየ። በጣም ለመጨነቁ ግልፅ ነበረ። ፓተርሰን በሚንቀጠቀጥ እጁ ከቦርሳው ውስጥ አንድ ፋይል አወጣና ሰጠው። እንደ ቻፕማን ግምት ፋይሉ ስለወርስ ጉዳይ የሚያወራ እንጂ ሌላ ሚስጢር ያዘለ አልመለለውም። ለዎችም መሞቻቸው በተቃረኑ ቁጥር ነግረውን ሲቀያይሩ ብዙ ጊዜ የተመለከተው ጉዳይ ነው።

«እንደ ሐኪሙ ግምት ከሆነ በሕይወት የምቆይባቸው ወራት በብዛ ስድስት አለበለዚያ ሦስት ወራት ይሆናሉ። በበኩሌ ሦስቱን ወራት አስተማማኝ አድርጌ መምረጡን እወዳለሁ። እና በእነኚህ ሦስት ወራት ውስጥ ሦስት ወጣት ሴቶችን እንድታገኛልኝ እፈልጋለሁ» ሲለው ቻፕማን ከኃዘኔታ ይልቅ በመገረም ያየው ጀመረ። ልጆቹ ካልሆኑ በስተቀር የሦስት ወጣት ሴቶች መገኘት ለሽማግሌው ፓተርሰን ምን ያደርግለታል ሲልም ለራሱ ጥያቄ አቀረበ።

ፓተርሰን ግን ንግግሩን በመቀጠል «የሦስቱ ሴቶች እናትና አባት የቅርብ ወዳጆቹ ነበሩ። የሞቱትም ከሰላሳ ዓመት በፊት ነው። ወላጆቻቸውን በህፃንነታቸው ካጡት ከእነኚህ ህፃናት መካከል ሁለቱን በጉዲፈቻ ልጅነት ለተለያዩ ቤተሰቦች ሰለጣቸው ሦስተኛዋን ግን ከአክስቷ ጋር እንድትኖር አደረግሁ። ለመጨረሻም ያየኋቸው ትንሿ ልጅ ገና የዓመት አራስ ልጅ እንደሆነች ሲሆን ያን ጊዜ መካከለኛዋ አምስት፣ ትልቁ ዘጠኝ ዓመታቸው ነበረ። እነኞ ልጆች አሁን የት እንዳሉ አላውቅም። የሁለቱን ህፃናት የጉዲፈቻ አባቶች ግን አስታውሳቸዋለሁ። ትልቁም ብትሆን ከሐያ ሁለት ዓመት በፊት ከጃክስንቪል ከተማ ወደ ኒውዮርክ ተመልሳ በመምጣት እነጋግራኝ ነበረ። ተጨማሪ መረጃዎች ቢያስፈልጉህ ከፋይሉ ውስጥ በየርዕሉ ካሰፈርኳቸው አንዳንድ ዕሑፎች ለማግኘት ትችል ይሆናል።

አባታቸውም በጊዜው ዝነኛ ተዋናይ ነበረ» አሰና ፓተርሰን በረጅሙ ተነፈሱ።

ቻፕማንም ጣልቃ ገባና «ለመሆኑ ወላጆቻቸው በአንድ ጊዜ በአደጋ ነው የሞቱባቸው?» ሲል ጠየቀው።

«የሁለቱም ሕይወት በአደጋ ማለፉ እርግጥ ነው» አሰና ፓተርሰን አንገቱን አቀርቅሮ ሲተክዝ ቆየ። «ለምን እንደሆነ በግልፅ ባይታወቅም አባታቸው እናታቸውን አንቆ ገደላት። የቀብሯም ሥነ ሥርዓት በተፈፀመበት ዕለት ምሽት ደግሞ የራሱን ሕይወት አጠፋ። ከዚያም እነዚያን ህፃናት በአንድ ጣሪያ ሥር አሰባስቤ የማሳደግ ዕቅድ ነበረኝ፤ ሞክራም ነበረ። ግን... ግን...» አሰና ማርጆሪ ሚስቱ ተስፋ እንዳስቆረጠችው ትዝ ብሎት ይተናነቀው የነበረው ዕምባ ዱብ ዱብ አለ። ቻፕማን አሁንም በድብልቅ ለሜት ያየው ጀመረ። በዚያን ዕድሜው አንብቶ ማልቀሉ የፀፀቱን ጥልቀት ቢያሳይም እንደ ህግ ባለሙያነቱ ግን ለላሳ ዓመታት በላይ የተለያዩ እህትማማቾችን መልሶ ለማገናኘት ማቀዱ ጥቅሙ ከምኑ ላይ እንደሆነ ለቻፕማን ግልፅ አልሆነም አለው፤ ምናልባትም በህፃናቱ ላይ የፈፀመው በደል ኖሮ ያንን ለማካካስ ሲል ካልሆነ በስተቀር የአሁኑ የፓተርሰን ድካም ከንቱ ነው፤ ሲልም አለበ።

«ህፃናቱን ለመለያየት አልፈለኩም ነበረ። ነገር ግን ሦስቱንም በአንድነት ሲያሳድጋቸው ፈቃደኛ የሆነ ቤተሰብ ለማግኘት ባለመቻሌ ነው» ሲል ፓተርሰን ለአድራጉቱ ትክክለኛነት ምክንያት ለመስጠት ሞክረ። የራሱን ደካማነት ግን አውጥቶ ለመናገር አልደፈረም። የሞተቸውንም ሚስቱ የማርጆሪን ስም በማያውቃት ሰው ፊት ለማንሳት አልፈለገም። በእጁ ይዞት የነበረውን አንድ የጋዜጣ ቁራጭ ወደ ቻፕማን አቀረበ «ይኸውልህ ይህ ጋዜጣ በቅርቡ የወጣ ነው። በዚሁ ኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ባለ አንድ ዕውቅ የዜና ማለራጫ ድርጅት ውስጥ ሥራ አስኪያጅ ሆና ስለተሾመች ሴት ያወራል። ስሟ ከሶስቱ ህፃናት መካከል ከታላቁቱ ጋር ተመሳሳይ ነው። ሆኖም ያቺ ከሃያ ሁለት ዓመት በፊት ያየኋት ልጅ ከዚህ ታላቅ ሥልጣን ትደርሳለች የሚል ግምት ባይኖረኝም ለማንኛውም በዚያም በኩል ቢሆን ጥናት ብታካሄድ» አለ ፓተርሰን። በታይምስ ጋዜጣ ላይ የወጣውን ዜና ካገኘ ጥቂት ሳምንታት አልፏል። ሂሳብ ምክር የሚለው ስም ከፎቶግራፉ ጉን በትላልቅ ፊደሎች ተፅፏል። እንደ ሌሎቹ የጋዜጣ ፎቶግራፎች ሁሉ ይህኛውም ደብዛዛ በመሆኑ ካያት ከሃያ ዓመት በላይ የሆናትን ልጅ መልክ ለመለየት ተቸግሮ ነበረ። ቢሆንም የጋዜጣውን

ቁራጭ ከሰጠው በኋላ «እንግዲህ ቻፕማን አደራህን እነኛን ሶስት ልጆች እንደ ምንም ብለህ እንድትፈልግልኝ አለው። ልጆች የተባሉት በፓተርሰን እስተሳሰብ እንጂ ቻፕማን ዕድሜያቸውን በአእምሮው እንዳሰላው ሶስቱም ወደ ሙሉ ሴትነት የተቃረቡ ነበሩ። ትልቋ ሰላሳ ዘጠኝ፣ መካከለኛዋ ሰላሳ አምስት፣ ትንሿ ደግሞ ሰላሳ እንድት ያሆናሉ። ቻፕማን እንደ ተጠራጠረውም ፓተርሰን ቀጠል በጭድረግ «የሁለቱ ህፃናት የጉዲፈቻ ወላጆች ኒውዮርክን ከለቀቁ ብዙ ዓመታት አልፏል። ወዴት እንደሄዱም የማውቀው ነገር የለም... ታገኛቸዋለህ የሚል ተስፋ ግን አለኝ አለው።

«እሞክራለሁ!» አለ ቻፕማን የጋዜጣውን ቁራጭ ከፋይሉ ውስጥ ከነበሩት ሌሎች ወረቀቶች ጋር አያያዘ። ከዚያም ቀና አለና «ቢቀናኝና ባገኛቸውስ?» ሲል ለፓተርሰን ጥያቄ አቀረበለት።

«በቅድሚያ ትክክለኛ አድራሻቸውን ካረጋገጥህ በኋላ ለእኔ ታስታውቀኛለህ። ከዚያም ማንነታቸውን ታስረዳቸውና እኔም የወላጆቻቸው ጓደኛ እንደ ነበርኩና የተለያዩት እህትማማቾች እንዲገናኙ ማቀዴን ትገልፅላቸዋለህ። ተገናኝተው የሚተዋወቁትም በኩኔክቲክት በሚገኘው በእኔ የገጠር መኖሪያ ቤት ውስጥ ይሆናል። በታውንም መወሰኔ ከእንግዲህ እንደልብ ከሰፍራ ሥፍራ መንቀሳቀስ እንደማልችል ስለማውቀው ነው። ስለዚህ ሶስቱም እዚያ ቤት ድረስ መምጣት ይኖርባቸዋል።»

«ፈቃደኛ ባይሆኑለን?» ሲል ቻፕማን ያልተጠበቀ ጥያቄ አቀረበ። ቻፕማን ይህንን ጥያቄ ያነሳው በግል ልምዱ ያካበታቸውን አንዳንድ ሁኔታዎች በማስታወስ ነበረ።

«ልታሳምናቸው ይገባል!» አለ ፓተርሰን።

«በተለይ ትንንሾቹ ሁለቱ እህት ይኑራቸው አይኑራቸው ለማስታወስ አይችሉም ይሆናል። አዲስ ሕይወት በመምራት ብዙ ዓመታት ካሳለፉ የተለያዩ ቤተሰብ ከመሰረቱ በኋላ ኑ ከእህቶቻቸው ጋር ተገናኙ ቢባል በዚህ ባልተጠበቀ ዜና ከሚደርስባቸው ድንጋጤ ባሻገር በማህበራዊ ኑሯቸው ውስጥ አንዳንድ ቀውስ ሊያስከትልባቸውም ስለሚችል ፈቃደኛ ባይሆኑ ይችላሉ» አለ ቻፕማን። እርግጥ ፓተርሰን በውርስ ሊተውላቸው የሚችል ንብረት እንደሚኖር ቻፕማን አልተጠረጠረም ነበረ።

«እህትማማቾቹን መልሶ የማገናኘት ኃላፊነት አለብኝ። በግዴታ እንዳለያየኋቸው ሁሉ በተገኘው ዘዴ ሁሉ በመጠቀም ላለባቸው ይገባል። ጥፋቱ የእኔ ነው ... ሶስቱንም ለማሳደግ ፈቃደኛ የሚሆን ቤተሰብ መፈለግ ነበረብኝ። ያለፈው አለፈ። ያም ሆኖ አሁን ስለ ደህንነታቸው ለማወቅ

አፈልጋለሁ። የገንዘብ እጥረት እንደሌለባቸውም ማረጋገጥ ይኖርብኛል። ወላጆቻቸውም ለዋሉልኝ ውለታ ቢያንስ ቢያንስ በከፊል እንኳ ለልጆቻቸው መክፈል አለብኝ።»

ቻፕማን 'ዱሮ ቀረ' ሲል ሊናገረው ፈልጎ ነበረ። እውነትም አሁን የሰላሳ ዘጠኝ፣ የሰላሳ አምስትና የሰላሳ አንድ ዓመት ዕድሜ ያላቸውን እህትማማቾች ማገናኘት ምን ትርጉም ይኖረዋል? እርስ በርስ ተረሳለትዋል። እህትም ይኑራቸው አይኑራቸው የሚያውቁት ነገር ላይኖር ይችላል። ስለዚህ 'የፓተርሰን ጥበብ ከምኑ ላይ ነው?' ሲል ቻፕማን በሐሳቡ ያወጣና ያወርድ ነበረ።

ከቻፕማን ሁኔታ ተስፋ ወደ መቁረጡ የተቃረበው ፓተርሰን «እና ልጆቼን ልትፈልግልኝ ፈቃደኛ ነህ?» ሲል በማባበል ጭምር ጠየቀው።

«እሞክራለሁ» አለ ቻፕማን።

«ፍለጋውን አራስህ እንደምታካሄደው ቃል ትገባልኛለህ?»

በአብዛኛው እኔው ራሴ እፈፅመው ይሆናል። ሆኖም ቃል ከመግ ባቱ በፊት በየፋይሉ ውስጥ የሰፈሩትን ፅሁፎች ማንበብ ይኖርብኛል። በተጨማሪም በተለያዩ ግዛቶች ወኪሎች ሰላሎች በእነርሱ መጠቀሙም የሚሻልበት ጊዜ ሊኖር ይችላል።

ፓተርሰን በቻፕማን መልስ እረክቷል። ሆኖም የርሱ ፍርሃት ሌላ ነበረ። ስለዚህም «ምናልባትም ፋይሉ ውስጥ የምታገኘው መረጃዎች እምብዛም ጠቀሜታ ሲኖራቸው ስለማይችል በእነርሱ ላይ እንድታተኩር ለማለት ነው» አለ።

«ግድ የለም! ችግር እንዳለ ስለሚገባኝ የአመለካከቴን አድማስ ሰፋ አደርገዋለሁ» አለና ከፓተርሰን ጀርባ ከነበረው ግርግዳ ላይ ተለቅሎ ወደ ነበረው ሰዓት አየት አደረገ። ቻፕማንን ለማነጋገር ተራ የሚጠብቁ ብዙ ሳዎች መኖራቸው ለፓተርሰን የታወሰው ያንጊዜ ነበረ።

«ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው» አለ ፓተርሰን ከመቀመጫው የግዱን እየተነሳ።

«የተቻለኝን ሁሉ እንደማደርግ ይመኑኝ አለ ቻፕማን እየደገፈው። «በተጨማሪም ሴቶቹን ለማግኘት የሚደረገው ክትትል ከፍተኛ ወጪ ሊጠይቅ እንደሚችልም ሊያውቁት ይገባል» ሲል በተጨማሪ አሳለበው።

“ያለኝን ሐብት ሁሉ ለዚህ ዕቅድ ብቻ ላውለው ነው ፍላጎቴ ግልፅ ሆነልህ ቻጥማን?” ለሰና የተጨማሪ ፊቱን ፈካ ለማድረግ ሞክረ።

ቻጥማን በመልሱ ፈገግታ እያሳየው መኪናው ድረስ ደግፎ አደረሰው። ስለጉብኝቱም አመስግኖት በትሕትና ከሸኘው በኋላ ወደ ቢሮው ተመለሱ። አንገቱን እንዳቀረቀረም ነበረ። ፓተርሰን ያጫወተው ታሪክ እንደሚኖረውን ጨምሮ ደገ። ነበረ። ‘ፓተርሰን ሕፃናቱን በመለያየቱ ሌላም ተጨማሪ በደል በዚያ ቤተሰብ ላይ አድርሶ ይሆን?’ የሚለው ጥያቄ ነበረ በተለይ በህሊናው ደጋግሞ የደወለው።

የዕለቱን ሥራ ጨርሶ የሔደው ቀጥታ ወደ መኖሪያ ቤቱ ነው። ምሽቱን ያሳለፈው ፓተርሰን ባመጣው ፋይል ውስጥ የነበሩትን ዕሳፎች በማንበብ ነበረ። ምክር ሶላንድን በገደለበት ወቅት በተለያዩ ጋዜጦች ወጥተው የነበሩትን ዜናዎች አንድ በአንድ አነበባቸው። ለተፈፀመው ወንጀል መንስኤ ነው ሊባል በግልፅ የሰፈረ እንዳችሞ ምክንያት የለም። ቻጥማን ደግሞ በወንጀል ምርመራ መያላይ ተለማርቶ ብዙ ሚስጥሮችን ፈልፍሎ ያወጣ ሰው ነበረ። ስለሆነም አንድ ወንድ ያውም የሚያፈቅሩትን ሚስቱን ያለምክንያት እንደማይገድል ያውቀዋል። ታዲያ ምክር ለምን ሶላንድን ገደላት? በላይዋ ላይ ሌላ ሴት አፍቅሮ ሊያስወግዳት በመፈለጉ? ወይንስ ራሱ ቅናት አድርጎት ይሆን? ሶላንድ ምን ጥፋት ለርታ ይሆን? ፓተርሰን የጠየቀው ሶስቱን የጠፋትን የሶላንድን ልጆች እንዲፈልግለት ቢሆንም አእምሮው ላነሳቸው ጥያቄዎች መልስ ለማግኘት ተጨነቀ። በፋ ይሉ ውስጥ ያገኛቸው ሌሎችም የጋዜጣ ቁርጥራጮች ስለ ምክር ታላቅ ተዋናይነት ስለ ሶላንድ ቁንጅና ለባሏና ለልጆቿ ስለነበራት ፍቅር... ይህን ስለመሳሰሉት ያወራሉ። አልፎ አልፎ ግን መልክ መልካሙ ምክር ከአንዳንድ ሴቶች ጋር የተነሳቸው ፎቶግራፎችና በዚያም ሳቢያ የተፃፉ አንዳንድ ሐተታዎች ነበሩ። እነኚህም ቢሆኑ ባልን በሚለት ላይ እስከዚያ ሊያስጨክኑ የሚችሉ ምክንያቶች አላዘለሉም።

ቻጥማን ማንበቡን ቀጠለ። ከፊት ለፊቱ በፓተርሰን የሚንቀጠቀጥ እጅ የተፃፈ አጭር ማስታወሻ ነበረ። አጠር አጠር በማድረግ ያሰፈረው ማስታወሻ የሚጀምረው አርሱና ምክር በሰሜን አፍሪካ የጦር ሜዳ እንዴት ለመተዋወቅ እንደበቁ በመግለፅ ነው። ከዚያም በሊቢሊ ደሴት በኔፕልስ ከተማ አካባቢና የሮምን ከተማ ለመያዝ በተደረጉት ጦርነቶች ሳይለያዩ እንደተዋጉና ምክር ከአንድም ሁለት ጊዜ ከሞት እንዳዳነው ፓተርሰን በፅሁፉ ላይ ይዘረዝራል። በተለይም ፓሪስ ደርሰው በደህረኩል ጎዳና ላይ ሶላንድን ካዩዋት ጊዜ ጀምሮ ያለውን ታሪክ ያሰፈረበት ቋንቋ

ውበት የተለየ ነበረ። የሶላንድን ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖች፣ የሶላንድን ወርቃማ ፀጉር፣ የሶላንድን ሽንቃጣ ቅርፅ፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ የሶላንድን መንፈስ ጠንካራነት አጉልቶ ያሳያል። ያቺን በጀርመን ወታደሮች እንኳን ሳትደፈር የቆየች ልጃገረድ ምክር እንዴት ሊያሸንፋት በመጨረሻም ሊያጣት እንደቻለ ያወራና መደምደሟውን የሶላንድንና የምክርን ሞት ያደርገዋል።

በሚቀጥለው ምዕራፍ ውስጥ ፓተርሰን ስለ ሶስቱ ህፃናት ልጆቻቸው መተረክ ይጀምራል። ሂሳሪ የተባሉት ትልቁ ልጅ ለአባቷ ታላቅ እህት ለኢሊን ተለጥታ ነበረ። ኢሊን ያን ጊዜ ጆንስ የሚባል መርከ በኛ አግብታ በቦስቶን ከተማ በቻርልስተን ታውን ቀበሌ ትኖር ነበረ። ከስምንት ዓመታት በኋላም ሂሳሪ የእህቶቿን አድራሻ ለመጠየቅ ከፓተርሰን ቢሮ በመጣችበት ወቅት ከቦስቶን ወደ ጃክሰንቪል ከተማ መሄዳቸውን፣ አሳዲ በሌላቸው ልጆች መጠለያ ቤት ውስጥ መቆየቷንና በመጨረሻም በጠባይ ማረሚያ ተቋም መግባቷን እንደነገረችው በማስታወሻው ላይ አስ ፍሯል። የእህቶቿንም አድራሻ ሊነግራት ባለመቻሉ ከምሬቷ የተነሳ እንዴት እንደረገመችውና ዳግመኛም ዓይኑን ለማየት እንደማትሻ በጠንካራ ቃላት የተናገረችውን ሁሉ ፅፏል። ቻጥማን ለጊዜውም ቢሆን ከዚህ ዕሁፍ ከአንድ መደምደሚያ ላይ ለመድረስ ችሎ ነበረ። በቅድሚያ ሂሳሪ ከጠባይ ማረሚያ ተቋም ለመግባት ከበቃች ጠባዩ ጥፋ ልጅ መሆን አለባት። ይህም ማለት ከአደገች በኋላ በቀላሉ ሌላ ወንጀል ፈፅማ አንደኛው አስር ቤት ውስጥ ትገኛለች ማለት ነው። ስለዚህ በመላው አሜሪካ በሚገኙት ወህኒ ቤቶች ስልክ በመደወል በጥቂት ቀናት ውስጥ ለማጣራት ይቻላል። የሂሳሪን አድራሻ ማግኘቱ ከባድ እንደማይሆንበት ለቻጥማን ተለማው።

ስለ ሁለተኛዋ ህፃን የተፃፈውን ማንበቡን ቀጠለ። የአሌክሳንድራ የጉዲፊቻ አባት ጉርሐም የሚባል ጠበቃ ነበረ። ጉርሐም በዕድሜው የገፋ ሰው ስለነበረ ከጉዲፊቻው ሥነሥርዓት በኋላ ብዙም ሳይቆይ በመ ሞቱ በዕድሜ ክርሱ በጣም ታንስ የነበረችው ማርጋሬት የምትባል ሚስቱ ህፃኗን ይዛ ወዴት እንደ ደረሰች አይታወቅም። ምናልባት የማርጋሬትን አድራሻ ለማፈለግ የሚኖረው ተሰፋ አንድ ብቻ ይሆናል። የጉርሐምን ሐብትና ንብረት በአደራ የሚያስተዳድር ድርጅት ካለ ማርጋሬት ከድርጅቱ ጋር መፃፃፉ ስለማይቀር ከዚያ በማጠያየቅ አድራሻዋን የማግኘት ዕድል ሊገኘው ይችላል። የህፃኗ በሕይወት እስከዛሬ መኖር አለመኖር ግን በሁለተኛ ደረጃ የሚነሳ ጥያቄ ይሆናል።

የሁለቱም ታናሽ የሆኑት ሚጋን የጉዲፈቻ አባት አድራሻ ግን ደብዛው ጠፍቶ ነበረ። መጀመሪያውንም ቢሆን የሚጋን የጉዲፈቻ አባት ዴቪድ ለፓተርሰን ግልፅ የሆነ አቋሙን ነግሮት ነበረ። ሚጋን አራስ ልጅ በመሆኗ ስለ ወላጆቿ ምንም ትዝታ አይኖራትም። ስለዚህ ዴቪድንም ሆነ ሚስቱን ሬቤካን እንደ እውነተኛ ወላጆቿ ትቆጥራቸዋለች ማለት ነው። ስለዚህ ከፓተርሰን ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንዲኖራቸው አይፈልጉም። የኒውዮርክን ከተማ ወዲያውኑ ለቀው ወደ ካሊፎርኒያ የሄዱትም ለሚጋን ሲሉ ነው የሚል ጥርጣሬ ጽንጻለበት ፓተርሰን ጠቁሟል። ሚጋን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗ በማይታወቅበት አካባቢ ብታድግ ይበልጥ ጤናማ የሆነች ህፃን እንደሚወጣት የማይጠረጠር ነው። ስለዚህ እነ ዴቪድ ወደ ካሊፎርኒያ ግዛት ከሄዱበት ዕለት ጀምሮ ተሰውሮ ለማለት ይቻላል።

ቻፕማን በመጨረሻ ላይ ያነበበው ፓተርሰን ከታይምስ ጋዜጣ ላይ ቆርጦ የያዘውን ዓምድ ነበረ። በስመ ሞክሼ ካልሆነ በስተቀር የወጣትነት ዕድሜዋን በፀባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ያሳለፈች ልጅ ከፍተኛ ውድድር ለሚጠይቀው ለአንድ ሀገር አቀፍ የዜና አገልግሎት ድርጅት ሥራ አስኪያጅነት ትበቃለች ብሎ ለመገመት ለቻፕማንም ተስኖታል። እርግጥ 'ሂላሪ ምክር' የሚለው ስም በጋዜጣው ዓምድ ላይ በትልልቅ ፊደሎች ተፅፏል። ፎቶግራፍም አብሮ ወጥቷል። ግን ያቺ የምክርና የሶላንጅ ልጅ ሂላሪ፣ ሥቃይና መከራ የተፈራረቀባት ሂላሪ ለዚያ ደረጃ ትደርሳለች ሲል ፓተርሰንም ቢሆን በህልሙም በውኑም አላመነም። ፎቶግራፉም እርሱ የሚያውቃት የክርስትና ልጁ የነበረችው የዚያች የሂላሪ አልመስል ብሎ ታል። ግን ይቺ ጋዜጣ ላይ የወጣችው ሴት እውነትም የነአክሲና የነሚጋን እህት ሂላሪ ከሆነች በቀላሉ ተገኘች ማለት ነው። ከምትሰራበት ድርጅት ስልክ በመደወል ያስ ችግር ለማረጋገጥ ይቻላል። ግን በወንጀል ምርመራ ላይ ከፍተኛ ልምድ ላለው ቻፕማን አልመስል አለው። የተደበቀን ሚስጥር አነፍጌ የማወጣት ብቃት ላለው ቻፕማን የታየው የመነመነ ተስፋ ነበረ።

ያም ሆኖ ቻፕማን የፓተርሰንን ጥያቄ በቀላሉ አልወሰደውም። ያለውድ በግዴታ እንዲለያዩ የተደረጉት እህትማማቾች ታሪክ ከመጠን በላይ አሳዝኖታል። ምክንያቱን እንዲህ ነው ብሎ ለመናገር ባይችልም በተለይ የሂላሪ ታሪክ እንጅቱን አላውሶታል። ስለዚህም በቅድሚያ ሂላሪን ለማግኘት ነበረ ዕቅዱ። ፓተርሰን በቻርልስተን ታውን ከኢሊን ጋር እንድትኖር ከተዋት በኋላ ለምን ወደ ጃክሰንቪል እንደ ሄደች ምን እንደ ደረሰባት

የሚታወቅ ነገር የለም። ከብዙ ዓመታት በኋላም ወደ ኒውዮርክ ተመልሳ ፓተርሰን እህቶቿን የት እንዳደረሳቸው እንዲነግራት ከጠየቀችበት ዕለት ወዲህ ላሉት ዓመታት ምን ውሃ እንደ በላት አይታወቅም። እርግጥ ከጥቂት ሳምንታት በፊት 'ሂላሪ ምክር' የሚለው ስም በተለያዩ ጋዜጣዎች ላይ ታይቷል። ግን በአሜሪካ ውስጥ ብዙ ሂላሪ ምክሮች ሊኖሩ ይችላሉ። እና የጋዜጣዊ ሂላሪ ምክር የፓተርሰን ሂላሪ ምክር ትሆናለች ብሎ ለመጠርጠር ለቻፕማን ብሩህ አእምሮ ተለኖት ነበረ።

ምዕራፍ ቴስራ አራት

ቻፕማን ከቢሮው የደረሰው ክጠዋቱ የሥራ መግቢያ ሰዓት በፊት ነበረ። በሳምንቱ መጨረሻ ላይ ወደ ቦስቶን የመሄድ ዕቅድ ስለነበረው በቅድሚያ አንዳንድ ጉዳዮችን ማጠናቀቅ ነበረበት። ከሁሉም በፊት ግን የጋዜጣዋን ሂሳብ ምክርን ለማነጋገር ፈለገ። ለማንኛውም መሞከሩ አይከፋም ነበረ። ስለምን ሩቅ ከመሄድ እዛው አፍንጫው ስር ሊያገኛት ይችል ይሆናል። ሰዓቱን ተመሰክተ። ሶስት ሰዓት ከሩብ ገደማ ነው ስልኩን እንሰቶ ወደ ማዞሪያ ደወለሰ የሂሳብ ምክርን ስልክ ቁጥር ጠየቀ። እንዳገኘም ወደ ሂሳብ ቢሮ ደወለ።

“እባክሽ እመቤት ሂሳብ ምክርን ብታገኝኝ?” ሲል ልዩ ፀሐፊዋን ጠየቀ። ከንፈሩም በመድረቁ በመጠኑም ቢሆን ሳይገረም አልቀረም። የሶስቱ እህትማማቾች ጉዳይ እጅግ እያሳሰበው በመሄድ ላይ ለመሆኑ ግልፅ ነበረ።

“ስምዎን ቢነግሩኝ?” አለች ፀሐፊዋ።

“ጆን ቻፕማን እባላለሁ። የቻፕማን የወንጀል ምርመራ ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነኝ። ምናልባት እመቤት ሂሳብ ላታውቀኝ ትችላላችኋል። ግን ላናግራት የፈለግኩት ሰጥብቅ ጉዳይ ስለሆነ እባክሽን እንደምንም ብላሽ ብታገኝኝ?” አለ ቻፕማን።

“ጥቂት ቢጠብቁኝ” አለችው። ከዚያም በኢንተርኔት ሂሳብን አነጋገረችት። ሂሳብ ጆን ቻፕማን የሚለውን ስም ስምታ አታውቅም። በተጨማሪም በአራት ሰዓት ላይ ሰጠራችው የአስተዳደር ጉባኤ አንዳንድ ቅድመ ዝግጅት ማጠናቀቅ ነበረባት። እና ሂሳብ ስልልባሌ ጉዳዮች የምታጠፋው ጊዜ አልነበራትም።

“በሌላ ጊዜ ይደውል” ብላ ትዕዛዝ ካስተላለፈች በኋላ ወዲያውኑ ሐሳቧን በመቀየር “ግዴለም እስቲ ላነጋጋረው” አለች። ፀሐፊዋ እንዳገኘችትም “ሂሳብ ምክር ነኝ። ለምን ነበር የተፈለግኩት?” አለች ረጋ ባለና የደስ ደስ ባለው ድምፅ።

ቻፕማን ከሂሳብ አነጋገር የተረዳው ነገር ነበረ። በጨዋ ቤተሰብ ያደገችና ከፍተኛ የትምህርት ደረጃ ያላት እንጂ በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ለዓመታት የቆየች የፓተርሰኗ ሂሳብ ልትሆን ትችላለች የሚለው ጥርጣሬው ከመቅፅበት በነነ። ሆኖም አንድ ጊዜ ጀምሮታልና የጥሪውን ምክንያት መግለፅ ነበረበት።

“ልታነጋግረኝ ፈቃደኛ በመሆንሽ ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው። ጊዜሽን እንዳላባክን ስል ቀጥታ ወደ ፍሬ ነገሩ አመራለሁ። ጆን ቻፕማን እባላለሁ። የቻፕማን የወንጀል ምርመራ ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነኝ። ሂሳብ ምክር በሚል ስም የምትጠራ ሴት እየፈለግሁ ነበረ። አባቷ ሳም ምክር እናቷም ሶላንጅ ይባላሉ። ከኒውዮርክ ወደ ቦስቶን ተወስዳ ኢሊን ከምትባል አካላት ጋር ትኖር ነበረ። ያቺ ሂሳብ ምክር ምናልባት አንቺ እንደሆንሽ ስል ነው ስልክ የደወልኩት እመቤት” አለ። የሂሳብ ፊት ሲለዋወጥ አለማየቱ እንጂ ቻፕማን በዚያን ጊዜ ምን ይል እንደነበረ ለመገመት ያዳግታል። በድንጋጤ ከው ብላ የቀረችው ሂሳብ ከራስ ፀጉሯ እስከ እግር ጥፍሯ ትንቀጠቀጥ ነበረ። ከፊቷ የነበረውን ጠረጴዛ በአንድ እጇ ጨምድዳ ይዛ ደገፍ ብላ ቆየች።

“አይደለሁም” ብላ ነገሩን በእጭሩ ለመቅጨት ፈልጋ ነበረ። ሆኖም በሌላ በኩል ደግሞ የተፈለገችበትን ምክንያት ለማወቅ ጓጓች። መቼም አነኛ ከሰላላ ዓመታት በፊት የተለይዋት አህቶቿ አስታውሰዋት ሊፈልጓት እንደማይችሉ ግልፅ ነው። አንድ ሰው ብቻ ... ያ ዳግመኛ ልታነጋግረው ቀርቶ ልታየው እንኳን የማትፈልገው ... ያ አህቶቿን የነጠቃት ፓተርሰን ብቻ ነው። ስለ ሳም ምክርና ሶላንጅ የሚያውቀው። ፓተርሰን ... ያ ጩካች... ያ አረመኔ... ያ እርጉም...

“አንተ ያልካት ሂሳብ ምክር ባልሆንም ስለምን ነበር የፈለግካት?” ስትል በተረጋጋ ድምፅ ጠየቀችው።

“አንድ ሰው በስም ተጠቃሿን እንድፈልግለት አደራ ስላለኝ ነበረ። ስለአንቺም ሹመት በቅርቡ በታይምስ ጋዜጣ ላይ የወጣውን ዜና በማየቱ ምናልባት እርሱ የሚፈልጋት ሂሳብ ምክር ትሆኛለሽ ሲል ጓጉቶ ነበረ። ግን ግምቱ ትክክል አለመሆኑን አሁን ለመረዳት በመቻሌ ጊዜሽን በከንቱ ስላባክንኩብሽ ይቅርታ እጠይቅሻለሁ” አላት። ረጋ ያለው አነጋገሯና የድምፅ አለባበሯ ነበረ ቻፕማንን ለዚህ እምነት ያደረሰው።

“ልረዳህ ባለመቻሌ የሚለማኝ ሐዘኔታ የጠለቀ ነው! ሚስተር ቻፕማን አለችው። ድምጹን አሁንም ረጋ ያለና እንደውሃ የሚፈስ በመሆኑ

ለጥርጣሬ እንኳን ፍንጭ የሚለጥ አልነበረም።

“ሰላደረግሽልኝ ትብብር በጣም አመለግናለሁ አመቤት”

“ምንም አይደል” ብላ ስልኩን ዘጋችው። ቻፕማንም የስልኩን መነጋገሪያ ቀስ ብሎ አስቀመጠ። ተስፋም ቆርጦ ነበረ። ግን ክርሱ ቢሮ ባሻገር ካለው ሌላ ቢሮ ውስጥ ተቀምጧ ትንቀጠቀጥና ፊቷ ተለዋውጦ የነበረችውን ሂሳቧን ባዩ ኖሮ ምን ይል ይሆን? ያ የስልክ ጥሪ ለሂሳቧ ከመናፍስት ዓለም የተደወሰ ነበረ የፀሐላት። ይሆናል ብላ ፍፁም ያልገመተችው ነገር ነው። ሆኖም ማን እንደሚፈልጋት ያለጥርጥር አውቃለች። ከመሞቱም በፊት ይቅርታ ሊጠይቃት እንደሆነም ተሰምቷት ነበረ። ሂሳቧ ግን ይቅርታ ልታደርግለት አልፈለገችም። እንደ ክርስትና አባትነቱ ለርሷም ሆነ ለአህቶቿ የዋሰላቸው አንዳችም ውለታ አልነበረም። ስለዚህ ከነፀፀቱ ወደ መቃብሩ ውስጥ ቢገባ ምርጫዋ ሆነ።

ስብስባ የጠራችበት አራት ሰዓት ደርሶ ወደ አዳራሹ ስትገባ ሰውነቷ እንደ ተለዋወጠ ነበረ። የፓተርሰን ጭካኔ በማክታወሷና የአህቶቿም ትዝታ ውልብ እያለባት ስብስባውን መርታ የጨረሰችው እንደነገሩ ነው። “ቆፍጣናዋና ጠንቃቃዋ ሂሳቧ ዛሬ ምን ነካት?” ሲሉ የስብስባው አባሉች በሆዳቸው ላይታዘቧት አልቀሩም።

ምዕራፍ አስራ አምስት

ቻፕማን ተስፋ በመቁረጥ ዓይኖቹን በጣሪያው ላይ ለከቶ ለብዙ ጊዜ ሲያስብ ቆየ። የጋዜጣዋ ሂሳቧ ምክር እርሱና ፓተርሰን የሚፈልጓት ሂሳቧ ምክር አለመሆኗን አምኗል። በረጅሙ ተነፈለና በእጁ ይዞት የነበረውን የጋዜጣ ቁራጭ ከፋይሉ ውስጥ ከቶ ማለቡን ቀጠለ። ከዚያም እንደ ሐሳብ ብልጭ አለበት። ወደ ቦስቶን ከተማ ሄዶ እነ ኢሊን ይኖሩበት ከነበረው ከቻርልስተን መንደር በመነሳት ስለ ሂሳቧ ክትትሉን ለመጀመር ወሰነ።

ምናልባት ከተፈለገ የሚገኝበትን አድራሻ ለልዩ ፀሐፊዋ ከተናገረ በኋላ የቦስቶን ጉዞውን ጀመረ። እንደ ደረሰም ፓተርሰን ከለጠው ፋይል ውስጥ የኢሊንን ቤት አድራሻ አረጋግጦ ወደ ቻርልስተን መንደር አመራ። ያ ዕድገት የማይታይበት መንደር አሁንም ከእርባ ዓመታት በፊት የነበረውን ገፅታ እንደያዘ ነው። ለህፃኗ ሂሳቧ ዓይኖች የቀፈፋት የዚያ መንደር ቤቶች በአሁኑ ጊዜ ምን እንደሚመስሉ መገመቱ አያዳግትም። ግርግዳዎቻቸው ዘመዋል፣ ቀለማቸው ተቅረፍርፏል፣ ደረጃዎቻቸው ተለባብረዋል። ስለ ዓይጥ ጉሬነታቸውም ቢሆን የሚያጠያይቅ አልነበረም። ቀስ ብሎ ይነዳት የነበረውን መኪናውን ከነኢሊን ቤት ፊት ለፊት አቁሞ ወረደ። በጠባቢዎች የእግር መንገድ አድርጎ ወደ በራፋ ተቃረበ። ግቢውን እረም ውጦታል። በሩም የቆመው በቋፍ ነበረ። በአንድ ወቅት ሂሳቧና አህቶቿ በዚያ ቤት ውስጥ መኖራቸው ታውሶት ተገረመ።

ደረጃውን ረጋ ብሎ ወጣና ሲፈራ ሲቸር በሩን ቀስ ብሎ እን ኳኳ። የኤሌክትሪክ ደውሉ የኮረንቲ ሽቦ ተበጥሶ ከግርግዳው ላይ መንጠልጠሉን ቀደም ሲል አይተቃል። ከቤቱም ውስጥ ድምፅ ቢለማውም በሩ የተከፈተለት ብዙ ከቆየ በኋላ ነው። ጥርሶቿ ወልቀው ያለቁ አንዲት አሮጊት ሴት በሩን ገርቦብ አድርጋ በጥርጣሬ አየችውና ምን እንደሚፈልግ ጠየቀችው።

“ኢሊንና ጆንስ ለለሚባሉ ባልና ሚስቶች እንዳንድ ለማወቅ የምፈልጋቸው ጉዳዮች ነበሩኝ። ከብዙ ዓመታት በፊት በዚህ ቤት ውስጥ

ይኖሩ ነበረ። ምናልባት ያውቋቸው ይሆን? ሲል ድምፁን ከፍ አድርጉ ጠየቃት። ከሁኔታዋ እንደ ተረዳው የመስማት ችግር እንዳለባት ገምቶ ነበረ።

“ስማቸውን ሰነሳኸው ባልና ሚስት ሲወራ ሰምቼ አላውቅም። ድንገት ከማደው ቤት ውስጥ የሚኖረው ቻርሊ ሊረዳህ ይችል ይሆናል። ከሁለተኛ ዓለም ጦርነት ጀምሮ እዚህ መንደር ውስጥ ስለመኖሩ ሲወራ ሰምቻለሁ። ስለዚህ እርሱ ያውቃቸው ይሆናል” አለችው።

ቻፕማን ስለ ትብብሯ አመሰግነና ወደ ቤቱ ውስጥ አየት አደረገ። ባየውም አዘነ። እንደውጪው ሁሉ የውስጥ ግርግዳው ቀለም የተሳላጠ ነበረ። የቤት ዕቃዎቹም ከአገልግሎት ብዛት የተሰባበሩ ናቸው። ‘የነሂላሪም ጊዜ ቤቱ እንደ አሁኑ ይሆን ይሆን?’ ሲል ራሱን ጠየቀ። ስሂላሪም ሲል ‘የለም ያን ጊዜ የተሻለ መሆን ይኖርበታል’ ሲል ተመኘ። ግን እንደማይሻል ማንም የሚገምተው ነው።

“ብጣም አመሰግናለሁ” ብሎ ፈገግ አለና በድጋሚ ተሰናበታት። ከዚያም አሮጊቷ ወደ አሳየችው ቤት መንገዱን አቋርጦ ሄደ። ቻርሊ ያሰችውም ሰው ከበረንዳው ላይ ተቀምጦ ፒፖ ያጨሰ ነበረ። ቻፕማን ገና ደረጃውን በመውጣት ላይ እንዳለ ሽማግሌው ቻርሊ ከተቀመጠበት ተነስቶ በአከብርት ተቀበለው።

“ባልሳሳት ሚስተር ቻርሊ ይመስሉኛል!” አለ ቻፕማን ፈገግታ አያሳየው።

“አዎን! እኔ ነኝ ቻርሊ የምባለው! ምን ልረዳህ እችላለሁ?” አለው ሽማግሌው ሰውዬ እጁን ለመጨበጥ አየዘረጋ።

“በቅድሚያ ስሜ ጆን ቻፕማን ይባላል” ብሎ ከሽማግሌው ጋር ራሱን ካስተዋወቀ በኋላ ወደነ አሊን ቤት እያመለከተ “በዚያ ቤት ውስጥ ከብዙ ዓመታት በፊት ይኖሩ ስለነበሩ ባልና ሚስት የሚያውቅ ሰው ባገኝ አንዳንድ ጥያቄዎች ለማቅረብ እፈልግ ነበረ። ሴትየዋ አሊን ባሏ ደግሞ ጆንስ ይባላሉ። ድንገት ጌታዬ እነኚህን ሰዎች ያስታውሷቸው ይሆን?” አለ በታላቅ ትህትና።

“በሚገባ አስታውላቸዋለሁ። ጆንስና እኔ በመርከበኝነት ተቀጥረን እንለራ ነበረ። ታዲያ ባልና ሚስቱ ሁለቱም ሰነሳኝ ነበሩ። በኋላም ሴትየዋ ለሞት የበቃቸው በመጠጥ ጦስ ነው እየተባለ ሲወራ ሰምቻለሁ። ያን ጊዜ እኔ ባለትዳርና የስድስት ህፃናት አባት ነበርኩ...”

“ልጆች ነበሩዎት ማለት ነው?” አለና ቻፕማን አቋረጠው።

“አዎን! አሁን ግን ሁሉም አዋቂዎች ሆነዋል። ሚስቴ እንኳን ከሞተች ዘንድር አስራ አራት ዓመት መሆኑ ነው። ሁሉም ልጆቼ ሥራ ይዘዋል ...”

“ዕድለኛ ነዎት! ይቅርታ ያድርጉልኝና ስለ ህፃናት ከተነሳ ዘንዳ ከሰላሳ ዓመት በፊት አሊን የምታሳድጋቸው ሶስት ህፃናት ነበሩ። አባባሌን ይበልጥ ግልፅ ለማድረግ ትልቁ የዘጠኝ ዓመት፣ መካከለኛዋ የአምስት ዓመትና ትንሹ ደግሞ የዓመት ልጆች ነበሩ። ምናልባት ያስታውሷቸው ይሆን?”

“አሊን መቼ ወለደችና ነው ልጅ የምታሳድገው? ባልና ሚስቱ ለመጠጥ ይበሏቸው እንጂ መቼ ስዚህ ዓይነቱ ወግ ማዕረግ በቁና? በየዕለቱ እንደተደባደቡ፣ እኛም ፖሊስ መጥራቱ እንዳሰለችን ነበረ። እንዳ ውም ሴቲቱ በመጠጥ ጠንቅ ሞተች ተብሎ ይወራ እንጂ ባሏ ሳይሆን አይቀርም የገደላት የሚል ጥርጣሬ አለኝ...” እነኚህን ለመሰለ ባልና ሚስት ሶስት ህፃናትን እንዲያሳድጉ መስጠት ትልቅ ስህተት መሆኑ ለቻፕማን ተሰማው።

“ህፃናቱ አሊን የወለደቻቸው ሳይሆኑ የወንድሟ ልጆች ነበሩ። እርግጥ ሁለቱ ትንንሾቹ ክርሷ ጋር ብዙም አልቆዩም። ትልቁ ግን ከአሊን ጋር ቆይታ ነበረ ...” አለና ቻፕማን የሽማግሌው የቻርሊን መልስ በጉጉት ጠበቀ።

ቻርሊ ጥቂት ሊያስብ ቆየ። ከዚያም ህፃናቱን ለማስታወስ ከፊቱ ላይ እየተነበበበት “አዎ! አዎን! የወንድሟ ልጆች ስትለኝ አሁን ትዝ አለኝ። በየጋዜጣው ላይ ወጥቶ ነበረ... አባታቸው እናታቸውን እንቆ የገደላት... እኔ እንኳን ህፃናቱን ብዙ ጊዜ አላየኋቸውም... ግን ሚቿ ባለቤቱ ስለነርሱ አያነሳች አንዳንዴ ታጫውተኝ ነበረ... የሚያማምሩ ልጆች ነበሩ... እዚህ ከመጡ በኋላም በጣም ተጉሳቁለው ነበረ... ባለቤቱ ስለሚያሳዝኗት አልፎ አልፎ ምግብ ትወስድላቸው ነበረ... ግን ያቺ ለካራም አሊንና ያ መናጢ ባሏ ለልጆቹ ፍርፋሪም ያቀምሷቸዋል የሚል ግምት አልነበረንም... ደግነቱ ትንንሾቹን አንድ የተባረከ ሰው መጥቶ ወስዳቸው ... አሊን ግን ሞቃት አየር ወደሚገኝበት ወደ አሪዞና ይሁን ወደ ካሊፎርኒያ ግዛት ከባሏና ከትልቁ ልጅ ጋር መሄዳቸው ይታወስኛል... በሄደች በስንተኛ ው ዓመት እንደሆነ አሁን ትዝ ባይለኝም፤ አሊን በመጠጥ ብዛት መሞቷን ሲያወሩ ለምቻለሁ። ባሏና ያቺ ልጅ ግን ከዚያን ምን እንደዋጣቸው

ብርቅርቅታ

አላውቅም። አለና ሽማግሌው ቻርሊ ንግግሩን አቆመ። ቻፕማን ስለ ሂላሪ ሰማውቅ የፈለገውን ያህል መረጃ ባያገኝም ከአንድ የተደበቀ ምሥጢር ግን ሰመድረስ በቅቷል። ፓተርሰን በዚያን ዕድሜው ሰመፀፀት ያበቃውን ምክንያት አሁን ግልፅ ሆነለት። ያንን ሰመሰሉ ባልና ሚስቶች ሶስቱን ህፃናት መስጠቱ ከባድ ጥፋት ነበረ። ሁለቱን ህፃናት በኋላ መልሶ ቢወስዳቸውም፤ ትልቁቱንም ቢሆን እኛን ከመሰሉ ሰዎች ጋር እንድትኖር ማድረግ አልነበረበትም። ከመንገድ ማዶ ላይ ባለው በዚያ ቤት ውስጥ ሂላሪ ምን ዓይነት ሕይወት እንዳሳለፈች ለመገመት ቀላል ነው። ቻፕማን ነገሩን ሲያሰላስሰው ሰውነቱን ዝግንን አለው።

“ክርስቶስ ሌላ ስለነኢሊን የሚያውቅ ሰው በአካባቢው ይኖር ይሆን?” ሲል ቻፕማን ቻርሊን ጠየቀው።

ቻርሊ አራሱን ጭምር እያወዛወዘ፤ “ማንም የለም። ሁሉም እዚህ መኖር ከጀመሩ ከአስርና አስራ አምስት ዓመት አይበልጣቸውም። እኔንም ትልቁ ልጄ አብሬው እንድኖር ብዙ ጊዜ ጠይቆኝ ነበረ። ግን ሚስቴ የሞተችው እዚሁ ቤት ውስጥ ነው። እኔም እንደ እርሷው እዚሁ ሞቼን እጠብቃለሁ” አለው።

ቻፕማን “ሰላደረጉልኝ ከፍተኛ ትብብር አመሰግናለሁ” ብሎ ሊወጣ ሲል የቻርሊ ዓይኖች ላይታሰብ ብርሃን እንፀባረቁ። ቻፕማንንም ትኩር ብሎ እያየው፤ “ግን ለምንድን ነው ስለ ኢሊን ሰማውቅ የፈለግከው? ሐብት አውርሷቸው የሞተ ሰው አለ እንዴ?” ሲል ያልታሰበ ጥያቄ አቀረበለት።

ቻፕማን ፈገግ ብሎ አራሱን እወዛወዘና፤ “ነገሩ እንኳን እርስዎ እንደገመቱት አይደለም። እኔ ግን ለማግኘት የምፈልገው እነኞን ህፃናት ልጆች ነበረ። አንድ የወላጆቻቸው ጓደኛ የሆነ ሰው በጥብቅ ይፈልጋቸዋል” አለው።

“ከስንትና ስንት ዓመታት በኋላ? ልጆቹ በሕይወት ከኖሩ ይህን ጊዜ ትልልቅ ሴቶች ይሆናሉ። እንዴትስ ተብሎ ለማግኘት ይቻላል?”

ቻርሊ የተናገረው ትክክል ነበረ። ቻፕማንም ሐሳቡን በመደገፍ “እንዳሉት ልጆቹን ለማግኘት ቀላል ነገር አይደለም። ለዚህም ነው እርስዎን የመሳሰሉ ሰዎች በማፈላለግ ለማነጋገር የቆረጥኩት። በበኩልዎም ያደረጉልኝ ትብብር ቀላል አይደለም። ስለዚህም ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው” ብሎ ሊሰናበተው እጁን ዘረጋ።

ብርቅርቅታ

“እንዲቀናህ እመኝልሃለሁ። ግን የነገሩን አዝማሚያ ሳየው ‘ሰዶ ማሳደድ’ የሚሉትን ዓይነት ሆነብኝ። ለእነኞ ህፃናት ማሰብና መጫነቅ ቀድሞ ቀረ። የአሁኑ ልፋት ግን አይታየኝም” አለው።

ቻፕማን ከመኪናው ገብቶ ቁልቁል በሚወስደው መንገድ ላይ በሚነዳበት ጊዜ ሁሉ የቻርሊን አባባል በሀሊናው እያጠላለ ነበረ። በተለይም የሂላሪ ሁኔታ አሳዝኖታል። ሁለቱ ትናንሽ እህቶቿ ነፍስ ባለማወቃቸው ከዚያም አልፎ በጉዲፈቻ ልጅነት የተሰጡት ሰደህና ቤተሰቦች በመሆኑ መልካም አስተዳደግ እንደማይነፈጉ ገምቷል። ግን ምስኪኗ ሂላሪስ ከነኢሊን ጋር እንዴት ያለ ሕይወት አሳልፋ ይሆን? ፓተርሰን እህቶቿን ቀምቶ ሲወስድባት ምን ተሰምቷት ይሆን? ለዘላለም ለሕይወት የሚፋቅ ቁስል ይሆን ይሆን?

ምዕራፍ አስራ ስድስት

ቻጥማን በቻርልስተን ታውን ቶብኝቱ ተስፋ ቆርጦ ወደ ኒውዮርክ አልተመለሰም። በሌላ የበረራ መስመር ተሳፍሮ ወደ ቻክሰንቪል ከተማ አቀና። በአውሮፕላኑም ውስጥ እንዳለ ደግሞ ደጋግሞ የሚያስበው ስለ ሂላሪ ነበረ። ሂላሪ ከኢሊንስ ከጆንስን ጋር የኖረችበትን ቤት በዓይኑ አይቷል። ስለ ኢሊንስ ጠባይ ሽማግሌው ቻርሊ አጫውቶታል። ያቺ ወላጆቿን ያጣች ህፃን፣ ያቺ እህቶቿን የተነጠቀች ብቸኛ ልጅ ከነጆንስ ጋር ያሳለፈችው የሥቃይ ኑሮ በሐሳብ አየተመለሰበት ከመጠን በላይ አሳዝኖታል።

ቻክሰንቪል እንደደረሰም በቀጥታ ወደ ጠባይ ማረሚያው ተቋም በመሄድ ከአስተዳዳሪዋ ጋር ስለመጣበት ጉዳይ ተወያዩ። እንደተለመደው አስራር ከሆነ በጠባይ ማረሚያው ውስጥ ስለቆዩ ወጣቶች ያለፈ ታሪክ ማውራትም ሆነ የግል ማህደራቸውን አውጥቶ ማሳየት የተከሰከለ ነበረ። ሆኖም ቻጥማን ስለ ሂላሪ የሚያደርገው ክትትል ጤናማና በተጨማሪም ብዙ ዓመታት ያለፈው ታሪክ መሆኑን ለማስረዳትና ለማሳመን በመብቃቱ አስተዳዳሪዋ በማግስቱ እንዲመለስ ቀጠሮ ሰጠችው።

ተሰናብቷት ከወጣ በኋላ በከተማው ውስጥ በመሢክሪ ደህና ሆቴል ፈልጎ መገኘቷ ያዘ። ከዚያ የስልክ ማውጫውን አንስቶ በጆንስ ስም የተመዘገበ የስልክ ቁጥር መኖር አለመኖሩን ተመለከተ። አምስት ጃክ ጆንስ የሚሉ ስሞች አገኘ። ተራ በተራም እያንዳንዱን ቁጥር ደወለ። በጆንስ ስም የሚጠሩት የመጀመሪያዎቹ ሶስት ስሞች ሁሉም ጥቁር አሜሪካዊያን ነበሩ። አራተኛው ስልክ ደግሞ የሚመልሰው አልነበረም። አምስተኛውን ቁጥር የደወለበት ሰው ግን አባቱ ጆንስ ይባል እንደነበረ ከሶስቶን ከተማ ከቻርልስተን ታውን አካባቢ እንደመጣና የእርሱንም እናት ከማግባቱ በፊት ኢሊን የምትባል ሚስት እንደ ነበረችው መስማቱን አጫወተው። በስልኩ ውስጥ ቻጥማንን የሚያነጋግረው ልጅ ገና የአስራ ስምንት ዓመት ወጣት ሊሆን አባቱም ከሞተ አስር ዓመት ያለፈ መሆኑን እግረ መንገዱን አውግቶታል። በተጨማሪም ሊያነጋግረው የሚፈልገውም ነገር ቢኖር እቤቱ ድረስ ሊመጣ እንደሚችል ገልጸለታል።

“የአሁኑ ቤታችሁ ድሮም አባትህ ይኖርበት የነበረው ነው ወይንስ አዲስ ቤት ቀይራችኋል?” ሲል ቻጥማን ጠየቀው።

“ያው የዱሮው ቤት ነው” አለ ልጅየው በችኮላ። ያንን ቤት ለማየት የቻጥማን ጉጉት ጨመረ።

“አድራሻውን ብትነግረኝ?” አለው ቻጥማን። ልጅየው የቤቱን አካባቢና ቁጥር እንደነገረው አመስግኖ ስልኩን ከዘጋ በኋላ ታክሲ አስቁሞ ገባ። ወደተነገረው አድራሻ እንደደረሰም ከታክሲው ወርዶ ዙሪያውን ቃኝ ። የሚያያቸው ቤቶች ሁሉ ከቻርልስተን ከተማ ቤቶች የሚሻሉ አልነበሩም። እርግጥ በዚህ አካባቢ የሚኖሩት ሰዎች በብዛት ጥቁር ናቸው። ኢሊንስ ጆንስ ይኖሩበት ወደነበረውም ግቢ አመራ። ጉረምሳው ልጅ ከበራቱ ይጠ ብቀው ስለነበረ ከእናቱ ጋር ሊያስተዋውቀው ወደ ውስጥ ይዞት ገባ። የቤቱ ሁኔታ የሚያሳዝን ነበረ። የግርግዳው መላላጥ፣ የዕቃዎቹ ማርጀት፣ የሚተነፍገው ሽታ ለደቂቃም አያስቆምም። ልጅየው ከጓዳው ውስጥ እንደ የፊት ቆዳዋ የተሸበሸበ፣ ጥርሶቿ የወላለቁ ሴት አምጥቶ አስተዋ ወቀው። ከሴትዮዋ መልክ ያሳለፈችውን የሥቃይ ኑሮ ለማንበብ ይቻላል። ጆንስ ይደበድባት እንደነበረ እርሷም ከብስጭት የተነሳ መጠጥ ታዘወትር እንደነበረ በቀላሉ መገመት አያዳግትም። ዕድሜዋ ከአርባ ዓመት የማይበልጣት ሴት ብትሆንም በኑሮ በመገሳቆሏ አርጌት ነበረ የምትመስለው። ምንም ነገር ልትረዳው እንደማትችል በመረዳቱ ራሱን በሐዘን አወዛወዘና ወጣ። ጉረምሳውም የጆንስ ልጅ ተከተለውና ከጉረቤቶቹ አንዳንዶቹን ቢያነጋግር ምናልባት ስለሚፈልገው ነገር ሊረዱት እንደሚችሉ ሐሳብ አቀረበለት። በተለይም ከነጆንስ ቤት አጠገብ ያለችው ሴት በዚያ አካባቢ ብዙ ዓመታት የኖረች መሆኗን ስለገለፀለት ቻጥማን ወደዚያው ቤት አምርቶ በሩን ቆረቆረ።

“ማን-ነው?” የሚል የሴት ድምፅ ተሰማው።

“ለአካባቢው እንግዳ ነኝ እመቤቴ ስሜን አያውቁትም”

ሴትየዋ በራፉን በከፊል ከፊት አደረገችና “ምን ነበር የፈለግከው? ፖሊስ ነህ ልበል?” አሰችው።

“አይደለሁም። ግን እንድ ከርስዎ የምጠይቀው ትብብር ነበረ” አለና ወደነጆንስ ቤት በጣቱ እያመለከተ “ጊዜው በጣም ረጅም ነው። ወደ ስላሳ ዓመት ይጠጋዋል። እና በዚያ ቤት ውስጥ እንድ ሂላሪ ምክር የምት ባል ልጅ ኢሊን ከምትባል አክስቷ ጋር ትኖር ነበረ። ስለዚያች ልጅ የሚያስታውሱት ነገር ቢኖርና ወዴትስ እንደ ደረሰች የሚያውቁ ከሆነ ቢነግሩኝ?” አላት።

ሴትየዋ ራሷን ስታወቃት ዋናው ሐዘኔታ በተሞላበት አመለካከት ቻጥማንን እያየችው “ለምንድን ነው የፈለግኳት?” አለችው።

“የወላጆቿ የቅርብ ዓደኛ የሆነ ሰው ሊያገኛት ስለሚፈልግ ነው” አለ ቻጥማን።

“ይሄ ድሮ ቀረ! ያቺን አሳዛኝ ፍጥረት የመጠየቂያው ጊዜ አሁን አልነበረም” አለችና ገርብብ ያለውን በር ከፍታ ወጣች። የሌሊት ልብሷን እንኳን አልቀየረችውም። ከዚያ ከደረጃው ላይ እንደቆመች “ያ የአክሲዮን ባል የነበረ የሰይጣን ቁራጭ እንዳልሆነ ደብድቧት ነፍሷ የዳነው በመከራ ነበረ። ከዚች አሁን ከቆምኩባት ደረጃ ላይ እርቃኗን ወድቃ ሌሊቱን ዝናብ ሲወርድባት ነበር ያደረገው። ከዚያም እኔና ባለቤቱ አምቡላንስ አስጠርተን ወደ ሆስፒታል ወሰድናት። ክብረ ንፅህናዋን ካልደፈርኩ ብሎ ነው እሱ እንደዚያ የደበደባት...”

“ክስ ተመስርቶበት ነበረ?” ሲል ቻጥማን መታገስ አቅቶት ጠየቀ። የሂሳብ ታሪክ ይበልጥ እያሳዘነው ሄደ። በዚያን ዕድሜዋ ወላጆቿን አጥታ ይህ ሁሉ ስቃይ የደረሰባት ያቺ ትንሽ ልጅ ለዓይነ ሀሊናው ታየችው።

“ማን ደፍሮ ሊከለው?... ሂሳብ ናት ከላሽዋ? ከዳነች እንኳን ልብሷን ለማውጣት እዚያ ቤት መግባት በመፍራቷ እኔ ነኝ አብራላት የሄድኩት”

“ከዚያስ ወዴት ደረሰች?”

“አንድ አሳዳጊ የሌላቸው ልጆች መጠለያ ውስጥ መኖር ጀምራ ነበረ። ከዚያም በሆነ ምክንያት ትለቅና ከጠባይ ማረሚያ ትገባለች። እኔና ባሌም ከአንዴም ሁለቴም ልንጠይቃት ሄደን ነበረ። ምን ያደርጋል ያቺን የመስለች ልጅ በበደል ላይ በደል ደርሶባት ኖሮ ፍፁም ጭምትና ብቸኛ ሆና ነበረ። ከማንም ጋር ለመነጋገር ፍላጎት አልነበራትም።”

“ስለ ትብብርዎ በጣም አመለግናለሁ” ብሎ ቻጥማን ተለናብቷት ተመለሰ። ወደ ጠባይ ማረሚያ የገባችበት ምክንያት በዚሁ ሳቢያ ይሆን ወይንስ ሌላ ወንጀል በጋላ ላይ ፈፅማ? ሲል ቻጥማን ሐሳብ ገባው።

ሂሳብ ግን ከጠባይ ማረሚያ የገባችው ጥፋተኛ ሆና ተገኝታ አይደለም። ይህንንም በማግኘቱ ጠቀሰች ላይ ከተሰጠው የግል ማህደሯ ለማጣራት በቅቷል። እንዳውም ሂሳብ ምስጉን ተማሪ መሆኗን ማህደሯ ይናገራል። አድራሻው ተመዝግቦ ከነበረው የመጠለያ ቤት ለቃ በጠባይ ማረሚያው በቆየችባቸው ሶስት ዓመታት ውስጥ በትምህርትና በጠባይዋ ተወዳዳሪ የማይገኝላት ልጅ ነበረች። የአሰራ ሁለተኛ ክፍል መልቀቂያ

ፈተና ወሰዳ በከፍተኛ ማዕረግ በማለፉ የትምህርት ቤቱ አስተዳደር መጠነኛ ገንዘብ ሰጥቷት ጠባይ ማረሚያውን መልቀቂያ ማህደሯ ይገልጻል። ከዚህ በተፈላ ግን ቻጥማን ሌላ መረጃ ለማግኘት አልቻለም።

ጃክሰንቪል ድረስ ከመጣሁኝ አይቀር ሲል ቀደም ትኖርበት የነበረውን የመጠለያ አድራሻ ማስታወሻው ላይ ፅፎ ከአስተዳዳሪዋ ቢሮ መጣ። እንደ ሌሎቹ ታዳጊ ከተሞች ሁሉ እዚህም ያረጃ ቤቶች በአዳዲስ ህንፃዎች በመተካት ላይ ስለነበሩ ምናልባት ያ የመጠለያ ቤት እስከ አሁን ፈርሷል የሚል ግምት ቢኖረውም እንደ ፈራው ሳይሆን ከከተማው ዳርቻ ላይ የነበረውን የሱዊዝን ግቢ አገኘው። ሱዊዝ አሁን በጣም ያረጀች ሴት ሆናለች። ስለ ሂሳብ አንስቶ ሲጠይቃት ግን ወዲያውኑ ልታስታውሳት ችላ ነበረ። ሂሳብ መጠለያ ቤቱን ለቃ ወደ ጠባይ ማረሚያ ለመግባት የተገደ ደችበትን ምክንያት አስረዳችው። ዝምተኛ፣ ታሹና ስራ ወዳድ ልጅ እንደነበረች ገልጻለች፤ ግን በእነኛ ወንድ ልጆች ምክንያት በዚያ ቤት ውስጥ ለመቆየት አስመቻሷንም አጫወተችው። ቻጥማን ከምንጊዜውም ይልቅ ለሂሳብ አሁን አዘነላት። በበደል ላይ በደል እንደተፈፀመባት በዚያ ዕድሜዋ ምን ጊዜም ከአእምሮ የማይፋቅ ስቃይና መከራ እንደ ደረሰባት አሁን በይበልጥ ተለማው። በዚህንም ጊዜ ነው የኒውዮርክን የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ስራ አስኪያጅ ሂሳብ ምክርና ይቺኛዋን ምስኪን ሂሳብ ምክር አንድ ሊያደርጋቸው በመሞከሩ ትልቅ ስህተት መፈፀሙ ጎልቶ የታየው።

ወደ አውሮፕላን ማረፊያ በሚወስደው ታክሲ ውስጥ ተቀምጦ ሁሉ ቻጥማን ስለ ሂሳብ ማስቡን አላቋረጠም። በአባቷ እናቷን መግደል የተነሳና በጋላም የራሱን ሕይወት በማጥፋቱ ሳቢያ በዚያች በዘጠኝ ዓመት ትንሽ ልጅ ላይ መድረስ የጀመረው መከራ አንድ በአንድ ይታወሰው ነበረ። እንደዛም ሆኖ መጨረሻ ላይ እሁቶቿን አገኛለሁ ብላ በተስፋ ፓተርሰንን ብታነጋግረው አድራሻቸውን እንደማያውቀው ገለፀላት። እንግዲህ ይቺን በደረሰችበት ሁሉ መጥፎ ዕድል የሚጠብቃትን ልጅ እንዴት አፈላልጎ ለማግኘት ይቻላል? ተስፋ በመቁረጥ ራሷን ልትገድል ትችላለች... ወይንም ከባድ ወንጀል ፈፅማ ከአንደኛው ወህኒ ቤት ውስጥ ገብታም ሊሆን ይችላል ... ሌላም ሌላም...

አውሮፕላን ውስጥ እንዳለ እንኳን የሂሳብ ነገር አእምሮውን እንደ በወዘውና የውለጥ ስሜቱን እንዳመስው ነበረ። የማያባራና ሩህሩህነት የጉደለው ምጣት በጀርባዋ ላይ ያለማቋረጥ የዘነበባት ሂሳብ ... ያለወጋወጋዊ ሥርዓት ክብረ ንፅሕናዋ የተደፈረ ይቺ ትንሽ ልጅ ... እሮሮ ራትና ምላዋ

ብርቅርቅታ

የሆነባት ይቺ የዘጠኝ ዓመት ጮርቃ... ቻፕማን እንባበት ገብቶ ሊያገኛት ከቁርጥ ውሳኔ ላይ ደረሰ ... እስከዚያው ድረስ ግን ምን ማድረግ እንደሚኖርበት ለራሱ ጥያቄ አቅርቦ ሲያሰላስል እንቅልፍ ሽሰብ አደረገው።

ከኒውዮርክ አውሮፕላን ማረፊያ እንደ ወረደ በቀጥታ የሄደው ወደ ቢሮው ነበረ። ወዲያውኑም ለሚስተር ፓተርሰን ስልክ ደውሎ ስለ ቻርልስተን ታውንና የጃክሰንቪል ጉብኝቱ አንድ ባንድ አጫወተው። ሂሳሪን መናጢ ዕድሏ ከምን ላይ እንደጣላት ፓተርሰን በሰማ ቁጥር ፊቱ ሐዘን እየተላበሰ ሄደ። ለቻፕማን አይታየው እንጂ በዚያን ወቅት ከፓተርሰን ዓይኖች የእንባ እንክብሎች ተከታትሰው በመውረድ ላይ ነበሩ።

ቻፕማን ስለ ደረሰበት ሌላም ውሳኔ ለፓተርሰን አወጋው። ሂሳሪን ለማፈላለግ፣ በሰራተኛ መቅጠሪያ ድርጅቶች... በወህኒ ቤቶች... በፖሊስ ጣቢያዎች... በትምህርት ተቋሞችና... ወዘተ ረዳቶቹን ከዚያች ደቂቃ ጀምሮ ያለማራል። ያም ሆኖ ግን ቻፕማን ራሱ ሊከታተሉት የፈለገ ጉዳይ ነበረ... ሀብተኛዋን ህፃን አሌክሳንድራን ለማግኘት!!!

“የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባት የነበረው ሚስተር ጉርሐም ከሞተ ወዲህ ሚስቱ ሀገር ጥላ መሄዷን ነግረውኝ ነበረ መሰለኝ?” አለው ቻፕማን የስልክ ንግግሩን በመቀጠል።

“አዎን! ማርጋሬት ብዙም ሳትቆይ ወደ ውጪ አገር መሔዷን ሰምቻለሁ። ግን በትክክል ወደየትኛው ሀገር እንደሄደች አላውቅም”

“ምናልባት ስለባሏ ሐብትና ንብረት በማስመልከት የፃፈችው ደብዳቤስ ይኖር ይሆን?”

“በእኔ በኩል የደረሰ ልብ የምሰው ነገር የለም። ድንገት ካለ ከጉርሐም የግል ማህደር ጋር እንደሚያያዝ እርግጠኛ ነኝ”

“እንግዲያውስ አቢሮዎ መምጣት ሳያስፈልገኝ አልቀረም። እርስዎም እንደነገሩኝና ከሰጡኝም ፋይል ውስጥ እንደተረዳሁት የሀብተኛዋ ህፃን የጉዲፈቻ አባት ጆርጅ ጉርሐም አብሮዎት ለብዙ ጊዜ ሰርቷል።

በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ብቻ ሳይሆን ከዚያም ውጪ በስሙ የተመዘገበ ሐብትና ንብረት ሲኖር ይችላል። ስለዚህም የሚያስረዳ እንዳንድ ሰነድ ከግል ማህደሩ ውስጥ ማግኘት ይቻል ይሆናል። ወራሹም ስለሆነችው ሚስቱ አድራሻ ምናልባት ከዚህ ማህደር ውስጥ መረጃ ላናጣ እንችላለን” አለው ቻፕማን።

ብርቅርቅታ

ፓተርሰን ለሂሳሪ ያነባውን እንባ ከጉንጮቹ ላይ እየጠረገ “ጥሩ ሐሳብ ነው። ግን እኔ እንዴት እስከ ዛሬ አሁን ያጫወተክኝን ሳላስብበት ቀረሁ? ከማርጆትም ጃጅቻለሁ ማለት ነው? እና መቼ ልጠብቅህ?” አለና በኃይል ይስል ጀመረ።

“ነገ በሶስት ሰዓት” አለው ቻፕማን።

“አሺ” ብሎ ፓተርሰን ቢሮ ሔዶ የጆርጅ ጉርሐምን የግል ማህደር አንድ ባንድ ሲመለከት አረፈደ። በመጨረሻም ላይ የሚፈልገውን መረጃ አገኘ። ያም ከጉርሐም ሚስት ከማርጋሬት የተፃፈ ደብዳቤ ነበረ። ደብዳቤው ማርጋሬት በኒውዮርክ ውስጥ ስለሚገኝ የባሏ ቤት ሽያጭ ጉዳይ የፓተርሰንን የህግ አገልግሎት ድርጅት የወከለችበት ነው። ውክልናውን ያስፈፀመው ከፓተርሰን ረዳቶች አንዱ ኖሮ እርሱ ጋር አልደረሰም ነበረ። በመሆኑም ነው ፓተርሰን ስለዚያ ከሃያ አራት ዓመታት በፊት ስለተፃፈ ደብዳቤ ምንም እለማውቁ። እለበለዚያም ሂሳሪ ስለ አሁኑኛው አድራሻ በጠየቀው ጊዜ ሌላው ቢቀር ስለ ሀብተኛዋ አሁኑ ስለ አክሲ ቢያንስ አንድ ነገር በጠቆማት ነበረ።

ያ ደብዳቤ ተፅፎ የነበረው ከፖሪስ ነው። በዚያን ወቅት ደብዳቤውን ፀሐፊዋ ማርጋሬት ፈረንሳዊውን መስፍን ከምት ደቦርን አግብታ በቫርኔ አውራ ጎዳና አጠገብ በሚገኘው ትልቅ ህንፃ ውስጥ ነበረ የምትኖረው። በፖስታው አድራሻ ላይ የተፃፈው ስሟም ከምት ተለያ ደቦርን ነበረ የሚለው።

ቻፕማን የማርጋሬትን አድራሻ እንዳገኘ ቀጥታ ወደ ፓሪስ ስልክ ደውሎ ከአንድ ከሚያውቀው ሰው ጋር ተገናኘ። የማርጋሬትን አድራሻ ከነገረው በኋላ በሕይወት ስለመኖር አስመኖሯ አጣርቶ መልሱን እንዲያ ስታወቀው አደራ አለው። ከዚያው ከፓተርሰን ቢሮ ሳይወጣም ከፓሪስ መልሱ ደረሰው። ማርጋሬት አሁንም የምትኖረው በዚያው በጥንቱ ቤቷ ውስጥ ነበረ። ይህም ዜና ለአሌክሳንድራ መገኘት መቶ በመቶ አስተማማኝ ባይሆንም ብሩህ የተሰፋ ጭላንጭል በመቅደዱ ፓተርሰንና ቻፕማን የሰዓት በኋላውን ጊዜ በደስታ አሳለፉት። የአሌክሳንድራ ዕድል እንደ ሂሳሪ የከፋ አይደለም ማለት ነው። ማርጋሬት አንድ ፈረንሳያዊ መስፍን ለማግባት ከበቃች አሌክሳንድራን ተንከባክባ አሳድጋት ይሆናል የሚል ግምት በሀብቱም ሰዎች ዘንድ ነበረ።

ምዕራፍ አስራ ሰባት

በነጋታው ቻፕማን ወደ ፓሪስ በረረ። ፓተርሰንም አጥብቆ ስለ ጉተጉተው በአውሮፕላኑ ውስጥ የተያዘለት ቦታ አንደኛ ማዕረግ ነበረ። እኩሰ ሌሊት ሲሆንም ከፓሪስ ደረሰ። ከኒውዮርክ ከመነሳቱ በፊት በስልክ መኝታ ወደ አስመዘገበበት የብሪስትል ሆቴል ቀጥታ ሄደ። እንደ ድካሙ ቢሆን ወዲያውኑ እንቅልፍ በወሰደው ነበረ። ግን ስለ አሌክሳንድራ እያለበ ብዙ ተጨነቀ። “በሕይወት ትኖር ይሆን? ልታነጋግረውስ ፈቃደኛ ትሆን ይሆን?... ማርጋሬትስ በምን ሁኔታ ትቀበለው ይሆን?...” እስከ ሌሊቱ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ እንቅልፍ በዓይኑ አልዞረም።

በማግስቱ ግን ከእንቅልፉ የነቃው ከረፈደ አምስት ሰዓት ላይ ነው። ከአልጋው ውስጥ ተስፈንጥሮ ወርዶ ቡናና ቁርስ መኝታ ክፍሉ ድረስ እንዲመጣለት ካዘዘ በጊላ ሰውነቱን መለቃለቁን ትቶ ወደ ማርጋሬት መኖሪያ ቤት ስልክ ደወለ።

“አሉ!” በስልክ ውስጥ የተሰማው ድምፅ የወንድና የፈረንሳዊ ነበረ።

“ከምትስ ደብርን ለማነጋገር አልልግ ነበረ” አለ ቻፕማን።

“ስለምን ነበረ?” አለው ያ ድምፅ አሁንም በፈረንሳይኛ።

“ስሜ ጆን ቻፕማን ይባላል። እና አባክምን እመቤት ማርጋሬትን ቢያገናኙኝ” አለ ቻፕማን በትህትና።

“ቻፖት! ቻፖት!” አለና ያ ድምፅ ለጥቂት ጊዜ ዝም አለ። ትንሽም ቆይቶ “ሙሴ ቻፖት?” የሚል የሴት ድምፅ ተሰማው።

“ይቅርታ እመቤቴ ጆን ቻፕማን ነው የምባለው። ከኒውዮርክ ነው የመጣሁት” አላት።

“አ! አሜሪካዊ ነህ! እኔ እኮ የቤት ሰራተኛዬ ሙሴ ቻፖት ሊለኝ ፈረንሳዊ መስለኸኝ ነበረ። ፈረንሳዮች የአሜሪካኖችን ስም በትክክል

መጥራት ያስቸግራቸዋል።” አለችና ማርጋሬት ሳቀች። ድምጿም አሳሳቋም ለዛ የተሞላ ነበረ። ቻፕማን ደግሞ የወደደው በተለይ ግልፅነቷን ነበረ።

“ቀደም ሲል የምንተዋወቅ አይመስለኝም?” ስትል ጠየቀችው

“እርግጥ ነው እመቤቴ አንተዋወቅም። ወደ ፓሪስ የመጣሁት እርስዎን ለማነጋገር ስል ብቻ ነው። እና ፈቃደኛ ሆኖ መቼ እግኝቼ ላነጋግርዎት እንደምችል ቢገልፁልኝ?”

“ጉዳዩ ስለምን እንደሆነ በስልክ ልትነግረኝ አትችልም?”

“አዎን እመቤቴ! ከበድ ያለ ነገር ስለሆነ በስልክ መግለፅ ያስቸ ግረኛል”

“ምናልባት ስለገንዘብ ጉዳይ ከሆነ በቅድሚያ ከጠበቃዬ ጋር መነጋገር ያስፈልግህ ይሆናል”

“ስለገንዘብ አይደለም። ለየት ስላለና የቀድሞ ባልዎን ስለሚመለከት ጉዳይ ነው። ዳር ወዳጃቸው የነበረው ሰው ነው እንዳናገርዎት የላከኝ”

“የማን ጓደኛ? የኮምት ደብርን?”

“ይቅርታ! የመጀመሪያው ባልዎ የሚስተር ጉርሐም ማለቴ ነበረ” “አ! የጉርሐም! ግን እኮ ጉርሐም ከሞተ ሰላሳ ዓመት ሆኖታል። ረጅም ጊዜ ነው... ሚስተር ቻፕማን”

“ይገባኛል እመቤቴ እኔም የማነጋገርዎት በዚያኑ ዘመን አካባቢ ስለተፈፀመ ጉዳይ ነው።”

“ምነው? ያን ጊዜ የፈፀምነው ስህተት ይኖር ይሆን?”

“በፍፁም! በፍፁም! እኔን የላኩኝ አዛውንት ከመሞታቸው በፊት አንድ ሊያገኙት የሚፈልጉት ሰው አለ። እና ያንን ሰው በማግኘቴ በኩል እመቤቴ ሊረዱን ይችላሉ። እርስዎንም ያስቸገርኩት በዚህ የተነሳ ነው። በስልክ የሚነገር ነገር ስላልሆነም አባክምን ፈቃደኛ ሆኖ ለጥቂት ደቂቃዎች ተገናኝተን ለመወያየት ብንችል?”

“አ... ሺ!” አለች እያመነታች። ቻፕማንን ከመገናኘቷ በፊት ስለማንነቱ በቅድሚያ ማጣራት ነበረባት። አታላይ ለው ሊሆን ይችላል። እንዲሁም የለየለት ወንጀለኛም የማይሆንበት ምክንያት የለም። ስለዚህ

ጊዜ ያስፈልጋታል ማለት ነው። “ድንገት ነገ ልንገናኝ እንችል ይሆናል። ለማንኛውም የኒውዮርክ አድራሻህን ብትነግረኝ?” አለችው።

ቻፕማን በጥያቄዋ ስለነቃ ፈገግ አለና “ቻፕማን የግል ወጽኦ ምርመራ ድርጅት ሃምሳ ሰባተኛ ጎዳና ኒውዮርክ” አላት።

“ጥሩ” አለች ማስታወሻ ላይ አጅራሻውን እየመዘገበች።

“ታዲያ ነገ በስንት ሰዓት እንገናኝ?”

“በአምስት ሰዓት” አለችው። የቀጠሮውን ጊዜ አመራረጧ ሆን ብላ ነበረ። ከቻፕማን ጋር ባደረገችው የስልክ ልውውጥ ከአሁኑ መንፈሷ መረበሽ ጀምሯል። በአምስት ሰዓት የቀጠረችው ሰዓቱ አንጉል ስለሆነ ሊቀር ይችላል ወይም ይረሳዋል በሚል ግምት ነበረ። ያም ሆኖ ወደ ኒውዮርክ ስልክ ደውላ ስለቻፕማን አጣራች። ቻፕማን እንደ ጠረጠረችው ሳይሆን ጨዋና የታወቀ ሰው መሆኑን አረጋገጠች። “ግን ከኒውዮርክ ፓሪስ የሚያስመጣ ምን ከባድ ጉዳይ ቢገጥመው ነው?” ስትል ቀኑን ሙሉ እንዳሰበች ዋለች።

በማግለቱ ቻፕማን የደረሰው ልክ በቀጠሮው ሰዓት ነበረ። ከበራፍ ሆኖ ይጠባበቀው የነበረው የማርጋሬት ወንድ አሽከር ዝቅ ብሎ እጅ ከነሳው በኋላ በአንደኛው ፎቅ ላይ ወደሚገኘው የእንግዳ መቀበያ ክፍል ወሰደው። ዙሪያውን ያያቸው መቀመጫዎችና በግርግዳው ላይ የተለቀሱት ሥዕሎች ሰዓይን አጅግ የሚማርኩ ነበሩ። ባለብዙ ጉጦች ሆኖ ከመሐል ላይ የተንጠለጠለው የኤሌክትሪክ መብራት የፀሐይ ጨረር አርፎበት እንደ ዕንቁ የተለያዩ የብርሃን ጨረሮች ይረጫል። ከመስኮቱም ፊት ለፊት በልዩ ልዩ አበቦች ያሽበረቀ የተንጣለለ ሜዳ ነበረ። ባየው ሁሉ በመገረም ላይ እንዳለ ማርጋሬት ደቦርን ገባች።

“ሚስተር ቻፕማን” አለችና እጇን ለሰላምታ ዘረጋችለት። እንደሚ ተዋወቅ ወዳጅም እጇን ደጋግማ በመጨበጥም ሞቅ ባለ ሁኔታ ተቀበ ለችው። እንዳነጋገሯ መልክና ቁመናዋም የደስ ደስ ነበረው። በአላባባሷም ጥንቁቅ ነበረች። የእንግሊዝ አገር ሥራ ከሆነው ከረጅም ቢጫ ቀሚሷ ጋር የሚሰማማ ጫማ አድርጋለች። ከአልማዝ የተሰራው የጆሮ ጌጧም በቅርቡ የሞተው ሁለተኛ ባሏ ለገና በዓል ያበረከተላት ስጦታ ነበረ። ለቻፕማን ፈገግታ እያሳየችው ተመቻችቶ እንዲቀመጥ ሰፋ ያለውን ወንበር መርጣ አረፍ እንዲል ጋበዘችው፤ እርሷም ፊት ለፊት ከነበረ ሌላ መቀመጫ ላይ ተቀመጠችና፤ “ይኸውልህ ይህን ክፍል አዘውትሮ

የሚጠቀምበት ባሌ ነበረ። እርሱ ከሞተ በኋላ ብዙም እንግዳ ስለማይመጣ ወደዚህ ክፍል ብቅ የምለው አልፎ አልፎ ነው። በእርግጥ ሌቷ ልጅና የልጅ ልጆቹ ሊጠይቁን በመጡ ቁጥር ስለሚወዱት ከዚህ ክፍል ውስጥ አይወጡም። እኔም ለእርሱ ስል እዚህ መዋል ይኖርብኛል።”

“ማንን ይሆን ልጅ ያለችው? አሌክሳንድራን ወይንስ ሌላ የወለደችት ልጅ ትኖር ይሆን?” ሲል ቻፕማን አሰበ። ወደ መጣበትም ዋና ምክንያት መቃረቡ ተሰምቶት የልቡ አመታት ጨመረ። “ከዚህ ቤት የምወጣው ምን ዓይነት ውጤት ይገፍ ይሆን? ተልዕኮዬ ተሳክቶ ወይንስ ተስፋ ቆርጬ?” ፍርሃት የማያውቀው ቻፕማን ዛሬ ፈራ።

“ተጫወት እንጂ” አለችው ማርጋሬት ፈገግታዋ ሳይለወጥ።

“እሺ እመቤቴ! ስለ ክፍሉ ቁንጅና በሀሊናዬ እያደነቅሁ ነበረ” አላት ቶሎ አለና። እርሷ ግን ሌላ በማሰብ ላይ መሆኑን አውቃበታለች።

“ለመሆኑ እኔን ለማነጋገር ከኒውዮርክ እዚህ ድረስ የላከህ ማነው?” አለች በበኩሏም ታሪኩን ለመስማት ጓጉታ ጭምር።

“ፓተርሰን ... ሚስተር አርዘር ፓተርሰን ይባላሉ”

“ፓተርሰን? ፓተርሰን?” ስትል ማርጋሬት ስሙን በመደጋገም ሰውዬውን ለማስታወስ ሞከረች።

“የቀድሞው ባለቤትዎ የሚስተር ጉርሐም ጓደኛ ነበሩ።”

“እና ፍሬ ነገሩ ምን ነበረ?” አለች በቻፕማን ተልዕኮ የነቃች ይመስል ለውነቷ እየተለዋወጠ።

“አሌክሳንድራ የምትባለዋን ህፃን ለሚስተር ጉርሐም በጉዲፈቻ ልጅነት የሰጧቸው ሚስተር ፓተርሰን ነበሩ።”

ደግነቱ ማርጋሬት መቀመጧ እንጂ ሀሊናዋን እንደመሳቷ ቢሆን አወለሉ ላይ ተዘርራ በወደቀች ነበረ። ለረጅም ጊዜ ፊቷ እንደተለዋወጠ ትንፋሷም ቁርጥ ቁርጥ ማለቱን እንደቀጠለ ቆየ። ቻፕማን ደፍሮ ሊቀርባት ሊረዳትም አልቻለም። ነፍሷን እስከምትዘራ በተቀመጠበት መጠበቁን መረጠ። የማርጋሬት ዓይኖች ቀስ በቀስ ተከፈቱ። ሰውነቷም ከላይ ታች በኃይል ከነዘረ በኋላ በረጅሙ ተነፈሰች።

“ከዚህ ሁሉ ዘመን በኋላ ፓተርሰን አሌክሳንድራን እንዴት አስታወሳት?” አለች በተሰባበረ ድምፅ።

“በአሁኑ ጊዜ በጣም ታመዋል። ለምን እንደሆነ በግል ባልረዳውም ከመሞታቸው በፊት ሦስቱን የመከርን ልጆች ለማገናኘት ዕቅድ አላቸው። የልጆቹ ወላጆች የቅርብ ጓደኞቻቸው ነበሩ። እርሳቸውም ቢሆኑ ለሦስቱም ህፃናት የክርስትና አባት ነበሩ። ስለዚህ መሞታቸው ሲቃረብ የተፀፀቱበት ነገር ያለ ይመስለኛል። በመሆኑም ሦስቱም ደህና መሆናቸውን ለማረጋገጥና በግዴታ እንዳለያዩባቸው...” አለና ከኢፋ ቀጥሎ የሚወጣውን ትክክለኛ ቃል በመምረጥ ላይ እንዳለ ማርጋሬት አቋረጠችው።

“... ብቻ ሲያገናኛቸው ይፈልጋል እንዳትሰኝ!” ስትል ማርጋሬት ጮሽች።

“አዎን!” አለ ቻፕማን በሐዘኔታ እየተመለከታት።

“በጣም ዘግይተህል በለው ሚስተር ቻፕማን! በጣም ዘግይቷል! ልጆቹ እኮ አሁን ሕፃናት እይደሉም!”

“አውቃለሁ እመቤቴ! ለምን ይህን ያህል ዘግይቶ እንዲገናኙ ለማድረግ እንዳለብህ ለእኔም ቢሆን ግራ ገብቶኛል። ለዓመታት የረሷቸውን ልጆች በማስታወስ ስለ ደህንነታቸው ዛሬ ተቆርቋሪ ለመሆን በቅተዋል...”

“ስለማን ደህንነት?”

“ስለአሁኑ ማማቾች እመቤቴ”

ማርጋሬት በንዴት ከተቀመጠችበት ተነስታ በክፍሉ ውስጥ ትንጉራደድ ጀመረ። “ስለ ልጆቹ ደህንነት አስቦ አይመስለኝም። አእምሮውን ያሰጨነቀው ሌላ ነገር ቢኖር እንጂ። በቅድሚያ ልጆቹም ቢሆኑ እንኳንስ እርሱን ሊያስታውሱት ቀርቶ አሁኑ እንዳላቸውም አያውቁም። የተለያዩት በሀፃንነታቸው ነው” አለች ንዴቷ ሳይበርድ። ቻፕማን በደቂቃዎች ውስጥ የተለዋወጠውን ዓይኗን አይቶ አዘነላት። ልጇ ናት ብላ ካላደገችት ከአሌክ ሳንድራ አጠገብ እንደማታደርሰውም ተረዳው። “እስቲ ስለ እግዚአብሔር አንተው ራስህ ፍረድ ልጆቹ አሁን ትልልቅ ሴቶች ሆነዋል። ሁሉም የየራሳቸውን የተደላደለ ኑሮ በመምራት ላይ ናቸው። የረሱትን ነገር አስታውሶ እነርሱን ማግኘት ጥቅሙ ከምን ላይ ነው?”

ቻፕማን የሚመልለው ጠፍቶት ነበረ። የማርጋሬት ንግግር ትክክል መሆኑን ያውቀዋል። ሆኖም ፓሪስ ድረስ የመጣው ፓተርሰንን ወክሎ ነው። ስለዚህ “አሁኑ ማማቾችን መልሶ ማገናኘቱ የሚኖረውን ጥቅም ሲያውቁት የሚችሉት ሚስተር ፓተርሰን ብቻ ናቸው። የእኔ

ኃላፊነት የሦስቱን ሴቶች አድራሻ አስከ ማግኘትና አሁኑ እንዳላቸውም እንዲያውቁ አስከማድረግ ነው” አለ ቻፕማን ረጋ ብሎ።

“ያምላክ ያለህ!” አለች ከተነሳችበት ወንበር ላይ ተመልሳ እየተቀመጠች። “በቡሌ በዚህ ሐሳብ አልሰማምም። ከልጄ አጠገብ እንድትደርስ አልፈቅድልህም! ምናል ልጆቹን በሰላም እንዲኖሩ ብትተዋቸው። ለምሳሌ የኔዋ ልጅ ሰላሳ አምስት ዓመት ሆኗታል። የሌሎቹም በዚያው አካባቢ መሆን ይኖርበታል። ሁለት የማታውቁቸው እህቶች አሏችሁ ብሎ በአሁኑ ወቅት መንገዱ ምን ያደርግላቸዋል? የረሷቸውንም ወላጆቻቸውን እንዲያስታውሱ ማድረግ ከሐዘንና ከኃፊራታ ላይ ይጥላቸዋል እንጂ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል? ስለ ወላጆቻቸው አሟሟት ታውቅ የለ ሚስተር ቻፕማን?” አለችው። ቻፕማን በአዎንታ ጉንበስ አለ። እርሷም መናገሯን ቀጠለች። “እኔም አውቀዋለሁ የእኔ ልጅ አሌክሳንድራ ግን አንድም የምታውቀው ነገር የለም። እኔና ጉርሐም እንደራሳችን ልጅ አድርገን እናፈቅራት ነበረ። ከጉርሐምም በኋላ ያገባሁት ባሌ ኮምት ደብርን ደግሞ ከሁላችን ይልቅ አብልጦ ይወደት ነበረ። የእኛ ልጅ ሆና በእንክብካቤ አደገች። ከእኔ ሌላ እናት እንዳለት አታውቅም። የእኔና የኮምት ደብርን ልጅ በመሆኗ ያገባቸው ባል ከፈረንሳይ ነገስታት ዘርች የሚወለድ ነው። ባሏን ታፈቅረዋለች። ቆንጆ ቆንጆ ልጆች ወልዳለታለች። ታዲያ ይህን የመሰለ ሰላማዊ ኑሮ በመኖር ላይ ለምትገኘው ልጅ ለምን ራስ ምታት ልትሆኑባት ትፈልጋላችሁ?” አለች ምርር ብላ። ማርጋሬት በዚያን ወቅት የታያት የአሌክሳንድራ ባል የሄነሪ ነገር ነበረ። አሌክሳንድራ የኮምት ደብርን ልጅ አለመሆኗን ሲያውቅ... አሌክሳንድራ የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን ሲረዳ ... የአሌክሳንድራ እውነተኛ አባት ሚስቱን የገደለው ሰው መሆኑን ሲደርስበት... የአሌክሳንድራ ሰላም ሲበጠበጥ! መልካሙ ትዳሯ ሲፈርስ! ህፃናቱ ልጆች ችግር ላይ ሲወድቁ... ያና ሌላ ሌላውም ታያት።

“እመቤቴ የተናገሩት ምራትም ሁሉ ለምን እንደሆነ የገባኝ ይመስለኛል። ግን ማንኛችንም ብንሆን ልንመልስ የማንችለው አንድ ጥያቄ አለ። አሌክሳንድራ እህቶች እንዳሏት ካወቀች ልታገኛቸው ፈቃደኛ ትሆናለች ወይንስ አትሆንም? የሚል ጥያቄ ልናነሳ ይገባናል። ለዚህም ጥያቄ መልስ የምትሰጠው አሌክሳንድራ እንጂ እኛ ልንሆን አንችልም። ለመሆኑ የጉዲፈቻ ልጅ ስለመሆኗ የምታውቀው ነገር አለ?” አለ ቻፕማን።

ማርጋሬት ጥቂት እንደ ማመንታት ብላ ‘ታውቃለችም አታውቅምም ለማለት እርግጠኛ ሆኜ መናገር አልችልም። ከብዙ ዓመታት በፊት

ነግረናት እንደነበረ አስታውሳለሁ። ግምቴ ግን ፈፅሞ ረስታዋለች የሚል ነው። ስለዚህ የጉዲፈቻ ልጅ መሆን አለመሆኗ ምንም ጠቀሜታ አይኖረውም። ከጉዳት በስተቀር የሚያስከትለው አንዳችም ነገር የለውም። ስለእናንተም ቢሆን ሚስተር ቻፕማን! ስለዚህ የመጣው ቢመጣ አንተ ስላነጋገርከኝ ጉዳይ አላነሳላችሁም አለችው።

“ይህም ጥሩ አይመስለኝም እመቤት ማርጋሬት!” አለ በዛ በተለመደ ረጋ ያለ አንደበቱ። “እርስዎ ፈቃደኛ ባይሆኑ እሌክሳንድራን ፈልጌ ማግኘት አያቅተኝም። ስለዚህ ከእኔ ይልቅ እርስዎ ማግኘትም ነገር ቢያጫውቷት የሚሻል ይመስለኛል። የጉብኝቱንም ምክንያት ከርስዎ አፍ ብትሰማው ይቀላል ብዬ እገምታለሁ” ሲልም ረገጥ አድርጎ ተናገረ።

የማርጋሬት ደቦርን ዓይኖች የንዴት ዕንባ አዘለ። “ልታስፈራራች እየሞከርክ ይመስለኛል። በደስተኛ ሕይወቷ ላይ ጥቁር ጠባሳ ጥሎ የሚያልፈውን ዜና እንዳበሰራት እያስገደድከኝ ነው” አሰችው።

“እህቶቿን ለማየት ካልፈለገች በግድ ካላየሻቸው ብሎ የሚያስቸግራት ሰው አይኖርም። ልገናኛቸው አልፈልግም የማለቱ መብት ግን የርሷ የብቻዋ ነው። እህቶች እንዳሏት ትወቅ። ከዚያም የመምረጡን ዕድል ስርሷ እንተወደው። ማን ያውቃል? እርስዎ እንደገመቱት ሳይሆን ምርጫዋ እህቶቿ ሊሆኑ ይችላሉ”

“አይመስለኝም! ከሌላ ረጅም ዓመታት በኋላ ምን ዓይነት ሴቶች እንደሆኑ አታውቅም። በአስተዳደጓም ሆነ አሁን ባላት የኑሮ ደረጃ ከነርሱ ጋር የምትመሳሰልበት አንድም ነጥብ የለም። የምታውቀው ከመሳፍንት ወገን መወለዱንና ከነገስታት ዘር መጋባቷን ብቻ ነው። ስለዚህ ለምን በሌላምና በደስታ እንድትኖር አንተዋትም? እባክህን ለማይጠቅም ነገር አንጠጥብላለሁ” አለችው። የማርጋሬት አነጋገር እውነት ነበረ። ቻፕማን ስለ ትንሹ ስለ ሚጋን እስከ አሁን የተረዳው ነገር አይነር እንጂ ሂሳብ ለኢሊን እንደ ገረድ እያገለገለች ነው ያደገችው። ለዓመታት በመጠለያ ቤትና በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ኖራለች። ከአክስቷ ባል ከጀንስ ክብረንፅህናዋን ብታተርፍም በመጠለያ ቤት ውስጥ በነበሩ ሦስት ወንዶች ልጆች አስደፍራለች። በዚያን ወቅት ተከታይ እህቷ እሌክሳንድራ ፓሪስ ውስጥ ትምህት ቤት የምትመላለሰው በሲትሮይን መኪና እየተንፈላለለች ነበረ። የሁለቱ እህትማማቾች ዕድል የለማይና የምድርን ያህል የተራራቀ ነበረ። በመሆኑም ቻፕማን ሂሳብን አሁንም አስታወሰና አንጀቱ እስከሚላወሰ አዘነላት።

“እባክዎን የእኔ እመቤት... ሊረዱኝ ቢሞክሩ ምን አለበት? ለእሌክሳንድራ የሚቀርቧት እርስዎ ነዎት... እናም ይህን ከባድ ነገር እኔ ከምነግራት ይልቅ በርስዎ በኩል እንድታውቀው በደረግ የተሻለ ይሆናል። አለበለዚያ ግን እኔው ልነግራት ነው ማለት ነው” አለ ቻፕማን።

“ምን ብለህ ነው የምትነግራት?”

“ሁለት እህቶች እንዳሏትና በተለይም ሂሳብ የምትባለው ታላቅ እህቷ ከዓመታት በፊት ትንንሾቹን ለማግኘት ምን ያህል ጉጉት እንደነበራት”

“የሁለቱንም አድራሻ ደርሰህበታል ማለት ነው?”

ራሱንም ጭምር በማወዛወዝ “ሰጊዜው አልደረስኩበትም እንደማገኛቸው ግን እርግጠኛ ነኝ አላት።

“ታዲያ ያን ጊዜ ተመልሰህ መምጣቱ አይሻልም?”

“ምንም ጊዜ ለማባከን አልፈለግም። እንደነገርኩዎት የሚስተር ፓተርሰን ጤና በጣም እየተዳከመ ነው።”

“ምነው ቀደም ሊል በሞተ ኖሮ! እስቲ ስስንት ሰው ሰላማዊ ኑሮ ጠንቅ ሊሆን ነው?” ብላ ተናገረች። ለእሌክሳንድራ ስለ ወላጆቿም ሆነ ስለ እህቶቿ አንድም ቀን አንስታ አውርታባት አታውቅም። ብትነግራት ስነ ልቦናዊ ተፅእኖ እንደሚኖረው ታውቃለች። ስለዚህ ፎልፋላና ሳቂታዋ እሌክሳንድራ ደስ እንዳላት እንድታድግ ተንከባክበቻት። አሁን ግን ይህ ከኒውዮርክ የመጣ እንግዳ ሰው መልካሙን ኑሮዋን ሊበጠብጠው ተቃርቧል። ማርጋሬት ብትገድሰው ደስታዋ ነበረ። እርሱ ግን ሁኔታዋን ተረድቶ አዘነላት። እሌክሳንድራን እንደ ጥሩ እናት ሆና ነው ያሳደገቻት። እሌክሳንድራም ሌላ እናት እንዳላት አታውቅም! ስርሷ ወላጅ እናቷ ማርጋሬት ናት። ይህንን ጠንካራ ግንኙነት እንደቀላል ነገር ማፍረስ ስህሊና ይከብዳል።

“አልነግራትም! በፍፁም አይሞከርም!” አለች ንዴት የሚያንፀባርቁ ዓይኖቿን በቻፕማን ላይ ሰክታ።

“እመቤት ማርጋሬት! ጭንቀትዎ ይሰማኛል። ስለዚህም ማዘኔን ልገልፅልዎት እወዳለሁ።”

“ያልከው እውነት ከሆነ ለምን ለሚስተር ፓተርሰን አላገኘኳትም ስትል አትነግረውም?”

ቻፕማን ራሱን አወዛወዘ። ለተለማራበት ሙያ ትልቅ ፍቅር ብቻ ሳይሆን አክብሮትም ነበረው። ውሽትም የሚናገር ለው አልነበረም።

ማርጋሬት ፊቱን ስታጠና ቆየች። ከዚያም 'አስቲ ነገሩን እንዳስጠበት ጥቂት ጊዜ ስጠኝ። ለአሌክሳንድራም እንዴትና መቼ ልገልፅላት እንደምችል ዘዴ ልፍጠር። በተለይ ለላወላጃቿ ስነግራት በጣም ልትደነግጥ ስለምትችል መላ መሻት አለብኝ አለችው። ፍ

ቻፕማን በህሊናው አንድ ነገር አለታወለና ተፅናና። ማርጋሬት የፈራችውን ያህል አሌክሳንድራ ላትደነግጥ ትችላለች። አሌክሳንድራ ህፃን ልጅ ወይም በዕድሜዋ ያልገፋች ልጃገረድ አይደለችም። ብዙ ነገሮች ለማመዛዘን ስለምትችል የምትለማውን ያልተጠበቀ ዜና ልትቋቋመው እንደምትችል አምናበታል።

“በነገው ቀን ምሳ የምንበላው አብረን ነው። ስለዚህም በዚያን ጊዜ ልነግራት እሞክር ይሆናል። ሁኔታው አመቺ ከሆነ” አለች ማርጋሬት ራሷን እየተጠራጠረችው።

ቻፕማን ራሱን ዘንበል አደረገና “ያረፍኩት ብረለትል ሆቴል ነው። እኔም ብሆን አሌክሳንድራን ላነጋግራት እወዳለሁ። ማለትም እርለም ዜናውን ካበላሯት በኋላ”

“እርሷን ልትገናኝህ ያልፈለገች እንደሆነ ሚስተር ቻፕማን? እሺ አትልም የሚል እምነት ነው ያለኝ ብላ ማርጋሬት ደብርን ከመቀመጫዋ ተነሳችና የመጥሪያ ደወሉን ተጫነች። የቤት ለራተኛው እንደገባ ቻፕማንን እንዲሸኘው ተናግሮ 'ደህና ዋልም' ሳትለው እያለቀለች ወደ ሌላ ክፍል ውስጥ ገባች።

የእመቤቱን ሁኔታ ያጤነው አሽከር ቻፕማንን በኃይል ከገላመጠው በኋላ ፊት ፊቱ እየሄደ ከምድር ቤቱ ደረሱ። ከዚያም ቻፕማንን አለወጣና በሩን እስኪጮህ ዘጋው። ዳግመኛ ቻፕማን ወደዚያ ቤት ቢመለስ የሚያስገባው ለው እንደማይኖር ግልፅ ነበረ።

ምዕራፍ አስራ ስምንት

ጌጣ ጌጥ የምትወደዋ ማርጋሬት ደብርን፣ ያሽበረቁ ልብሶች የምታዘውትረዋ ሴት ዛሬ ጉትቻም፣ ቀለበትም አላደረገችም። የለበሰችውም አንድ ወጥ የሆነ ፈዛዛ ለማያዊ ቀሚለ ነበረ።

አሌክሳንድራ ፎቁን እየሮጠች ከወጣች በኋላ ከእንግዳ መቀበያው ክፍል ውስጥ ትጠብቃት ወደ ነበረችው እናቷ ገባች። ተንደርድራም ከእንገቷ ላይ ተጠመጠመች። የመነፋፈቃቸውን ያህል ተቃቅፈው ለረጅም ጊዜ ቆዩ። ማርጋሬት ልጇን ከእቅፏ ላለመልቀቅ የፈለገች ይመስል እንቅ አድርጋ ነበር የያዘችት። ቆይቶ ቆይቶም ተላቀቁና በፍቅር ዓይን ተያዩ። ያን ጊዜም ነበረ አሌክሳንድራ የእናቷን መልክና አለባበስ መቀያየር ያጤነችው።

“ምን ሆነሻል ዛሬ እማዬ? ሁኔታሽ ሁሉ ተቀያየረብኝ ስትል ጠየቀችት። ማርጋሬት ጉተት አድርጋት አሁንም ከደረቷ አስጠጋችት። በመጠኑም ፈገግ ለማለት ሞከረች። ግን አልሆነላትም። ሲያለቅሱ ያደሩት ዓይኖቿም ውስጣዊ ስሜቷን በግልፅ ያንፀባርቁ ነበረ።

“ንገረኝ እንጂ እማዬ? አንድ የደረሰብሽ ነገር መኖር አለበት” አለች አሁንም አሌክሳንድራ።

ማርጋሬት እንገቷን ለበር አደረገችና፤ “ምንም አልሆንኩኝም አሌክሳንድራ ይልቅስ ነይ ምሳ እንብላ” ብላ ወደ ምግብ ጠረጴዛው አመራች።

አሌክሳንድራ ከኋላ ኋላዋ እየተከተለች “ምንም አልሆንኩኝም ብትይኝም አላምንሽም፤ አንድ የሆነኸው ነገር መኖር አለበት የጁሮዋ እማዬ አይደለሽም። ፊትሽ ላይ የማነበው ሐዘን ነው። ሌላው ቀርቶ የዛሬው አለባበስሽም ያልተለመደ ነው፤ እባክሽን እማዬ ምን ሆነሻል? ጨነቀኝ እኮ ንገረኝ? አለበለዚያ አለቅሳለሁ” አለችት።

“አታልቅሺ የእኔ ፍቅር! ትናንትና አንድ ዜና ከኒውዮርክ ስለ ደረሰኝ ነው ያዘንኩት እንጂ ለሌላ ነገር አይምለልሽ” አለች ልታፅናናት በመሞከር።

ከዚያም የቀረበላቸውን ምሳ መመገብ እንደ ጀመሩ ማርጋሬት እንደ ወትሮዋ አንዳንድ የሰማቸውን ቀልዶች እያወራች ሁለቱም ይሳሳቁ ጀመረ። በእናቷም መዝናናት አሌክሳንድራ ለጊዜውም ቢሆን ቀልቧ መለስ ቢልም የደበቀችት ምስጢር እንዳለ ተረድታ ነበረ።

“እማዬ!” አለችት አሌክሳንድራ ዓይን ዓይኗን እያየች “እንድ ያስጨነቀሽ ነገር ለመኖሩ ምንም አልጠራጠርም። እባክሽን ንገራኝ?” አለችት። ፍርሃት የገባት ስለ እናቷ ጤና ነበረ። ባለፈው ሳምንት ላይ የሕክምና ምርመራ የተደረገላት መሆኑን በሰልክ ነግራት ነበረ። ሆኖም ሙሉ ጤነኛ መሆኗን ሐኪሟ የገለፀላት መሆኑን ጭምር ነበረ የገለፀችላት። ‘ታዲያ የደበቀችኝ ነገር አለ ማለት ነው? እርሷ የደበቀችኝ እርሱ ይነግረኝ ይሆን?...’ ስትል መመገቡን ትታ ማሰቧን ቀጠለች።

“ባይ እንጂ አሌክሳንድራ! ምንድነው የምታሰቢው?” አለችት እናቷ።

“እማዬ እንዴት ብዬ ልብላ? ሁኔታሽ እኮ በጣም ነው የተለዋወ ጠብኝ።”

“እስከዚህ ተለዋወጥኩብሽ ማለት ነው?” አለችና ማርጋሬት እንባ ያቆረዘዙ ዓይኖቿ እንዳይታዩባት አቀረቀረች። ያንንም በትናንትናው ዕለት ከቤቷ ድረስ መጥቶ ያነጋገራትን ጆን ቻፕማን የሚባል ሰው በሆዷ ተራገመች። እርሷ ባትነግራት እርሱ አድራሻዋን ፈልጎ እንደሚነግራት አስጠንቅቋታል። አሌክሳንድራ እንደዚያ ያለውን ዜና ከሌላ ሰው እንደበት ከምትሰማው ይልቅ እናቱ ከምትላትና ከምትወዳት ማርጋሬት መስማቷ እንደሚሻል ግልፅ ነው። ቡና ቀርቦላቸው እስኪጠጡም ሁለቱም ዝም ተባብለው ነበረ።

አሌክሳንድራ እጇን በጠረጴዛው ላይ አሻግራ የእናቷን እጅ ጭምቅ አድርጋ ያዘችና “አልነግርሽም አልሺኝ አይደል እማዬ?” አለችት በሚለማመጡ ዓይኖቿ እያየችት። ማርጋሬት ከእንግዲህ በአቀራረቧ ዘዴኛ መሆን እንጂ ሐቁን ከመናገር ሌላ አማራጭ አልነበራትም።

“ምን መሰለሽ አሌክሳንድራ! በትናንትናው ቀን እንድ በሕልሜም በውኔም ይደርሳል ብዬ ያልጠበቅኩት ነገር ተከሰተ” አለችና ታለቅስ ጀመረ። አሌክሳንድራ በድንጋጤ ከመቀመጫዋ ተነስታ የእናቷን አንገት አቀፈችና፤ “ምንድነው የተከሰተው እማዬ?” ብላ እርሷም ማልቀስ ጀመረች።

“እርሴ ...” አለችና ማርጋሬት በረጅሙ ተነፈለች። ዓይኖቿንም በመሐረብ አደራረቀችና “ታሪኩን ከየት እንደምጀምርልሽ ይቸግርኛል። ረጅም ከመሆኑም በላይ ለማመን ይከብዳል” አለች። አሁንም በመሐረቧ ቀስ ብላ አፍንጫዋን ከጠረገች በኋላ፤ “ነይ ከጉኔ ተቀመጭና እጆን ያገርኝ። ከዚያም እነግርሻለሁ” አለችት። አሌክሳንድራ ከእናቷ ጉን ተቀምጣ እጇን በማሻሸት ልታደፋፍራት ሞክረች።

“ከብዙ ዓመታት በፊት... ከብዙ ዓመታት በፊት ከምት ደብርን ከማግባቱ አስቀድሞ ስለነበረን ኑሮ የምታስታውሺው አለ አሌክሳንድራ?” ስትል ጠየቀችት።

“ምንም አሳስታውስም እማማ አለች አሌክሳንድራ ለመልስ አስጣጧ ሳትጨነቅ። ምናልባትም ብዙ ብታስብበትና ክብደት ብትሰጠው ኖሮ እንዳንድ ነገሮች ትዝ ባሏትም ነበረ። ግን ለምንድነው ይህን ጥያቄ ያቀረብ ሽልኝ? እንዳስታውሰው የምትፈልገው ነገር አለ ማለት ነው?” ስትል በተራዋ ለእናቷ ጥያቄ አቀረበች።

“ከኮምት ደብርን በፊት ሌላ ባል እንደነበረኝ አይታወስሽም? እስኪ ጥቂት ለማስታወስ ሞክሪ?”

ጥያቄው ለአሌክሳንድራ ከባድ ነበረ። እንደ እውነተኛ አባቷ የምትቆጥረው ኮምት ደብርን ነው። ዓይኖቿን ጨፍና ለብዙ ጊዜ ስታስብ ቆየች። በመጨረሻም ላይ ዓይኖቿን ከፍታ እናቷን በመገረም እያየች፤ “አሁን አስታወስኩ... ግን እኮ አሁን እንቺ ባትነግራኝ አንዳችም ነገር ትዝ አይለኝም ነበረ። አባቴ ነው የምለው ኮምት ደብርን ብቻ ነው” አለችት አሌክሳንድራ። እንደተናገረችው ሁሉ አንድም ጊዜ ሌላ አባት አለኝ ብላ ስታውራ ተሰምቶ አይታወቅም። በህፃንነቷ የተፈፀመው ሁሉ ከአእምሮዋ ተፍቋል።

ማርጋሬት ራሷን ዘንበል ቀና አደረገችና፤ “የኮምት ደብርን የጉዲፈቻ ልጅ ነበርሽ። ከርሱ በፊት ሌላ ባል ነበረኝ አለችት።

አሌክሳንድራ አሁንም ሌላ ትዝታ ተቀለቀለባትና ፈገግ እንደ ማለት አለች። የኮምት ደብርን የጉዲፈቻ ልጅ የሆነችበት ዕለት ታወሳት። ከእንድ ጠበቃ ጋር ወደ ፍርድ ቤት እንደ ሄዱ... በዚያም አንዳንድ ሥነ ሥርዓቶች መፈፀማቸው... በምሽቱ ላይ በታላቁ የማክሲም ሆቴል ለብዙ እንግዶች ግብዣ እንደተደረገ... ለብሳው የነበረው ከወተት የነጣ ቀሚስ ... በተለይም የእናቷ ደስታ ተራ በተራ በዓይነ ህሊናዋ ታያት።

“ግን እኮ የጉዲፈቻ ልጅ ነኝ የሚል ጥርጣሬ እንዴም ተሰምቶኝ አያውቅም ነበረ” አለችና ሌላ ሐሳብ በአእምሮዋ ውስጥ ብልጭ ብሎ ወዲያውኑ ዕፍረት ሰለተሰማት፤ “ነገሩ ሁሉ እንዲህ መሆኑን ባውቅ ኖሮ ሄነሪን ከማግባቴ በፊት ልነግረው በተገባ ነበረ። ከነገሰታት ዘር በመወለዱ ...”

“ታዲያ ይወለዳ! አንቺም ከኪምት ደቦርን አብራክ ባትወጪም እንደ ልጅ አደርጎ ነው ያሳደገሽ። ይልቁንስ ችግሩ ሌላ ነው” አለችና ማርጋሬት አቀረቀረች። የተሰመደውም አንባዋ ይተናነቃት ጀመረ።

“ሌላ ችግር? ግዴላሽም አማዬ ንገሪኝ? ሕፃን አይደለሁም! ብዙ ነገር ለማመዛዘን እችላለሁ” አለች አሌክሳንድራ የእናቷን እጅ በኃይል ጭብጥ አድርጋ።

“ምን መሰለሽ አሌክሳንድራ? አየሽ ከዚያም በፊት ...”

“አሺ!”

“እና ከዚያም በፊት አባት ነበረሽ”

“እኔ?”

“አዎን! እንግዲህ ጠንክር በይ! ህፃን አይደለሁም ብለሽኛል። ሐቁን ሌላ ሰው ከሚነግርሽ ይልቅ ከእኔ አንደበት መስማቱ ይቀልሻል ለማሰማት ዝግጁ ነሽ አሌክሳንድራ?”

“ፍርሐት ፍርሃት ቢለኝም ንገሪኝና ልረፈው።”

“እኔስ ለመናገር ያልፈራሁ መሰለሽ? የተረሳውን ነገር ሊያስታውስሽ ሌላ ሰው አቆብቁቦ በመጠባበቅ ላይ ባይሆን ኖሮ ብሞትም አልነግርሽም ነበረ። ምን ላድርግ? አማራጭ በማጣቴ ነው አሌክሳንድራ”

“አንዳልሽው መስማቴ የማይቀር ነገር ከሆነ አንቺው ብትነግሪኝ ይሻለኛል አማዬ!”

“አይው አሌክሳንድራ! በጣም እንደምወድሽ፤ እንደ ዓይኔ ብሌን እንደምሳሳልሽ ታውቂያለሽ። በዚህ ዓለም ውስጥ ለእኔ ያለሽኝ አንቺ ብቻ ነሽ። ለቀናት ስንለያይ አንኳን እንዴት እንዴት እንደምናጭሽ ታውቂያለሽ። ባልና ልጆች ባይኖሩሽ ከእኔ እንድትለይም ባልፈለግሁ ነበረ። በአጠቃላይ የደለታዬ ምንጭ አንቺ ነሽ።”

“ይህ ሁሉ መሆኑን አውቃለሁ እማዬ!”

“አማዬ ስትይኝ የሚለማኝ ኩራትና ደስታ ግን አታውቂውም። ሌላ አማዬ የምትይው የለሽም። ሆኖም እኔ ወላጅ እማዬሽ አይደለሁም።”

“ምን ማለትሽ ነው እባክሽ!”

“አዎን! ወላጅ አባትሽና እናትሽ ገና አምስት ዓመት ሳይሞላሽ ነው የሞቱት። እኔና የፊተኛው ባሌ ጉርሐም ገና እንዳየንሽ ወደድንሽ ... እንድናሳድግሽ ፓተርሰን የሚባለውን የአባትሽን ጓደኛ ለመንከው ... አንቺንም በጉዲፈቻ ልጃችን አደረግንሽ...” ማርጋሬት እስከ መጨረሻው መናገር አልቻለችም። ፊቷ በእንባ ታጥቦ ነበረ። አሌክሳንድራ ግን የለማቸውን ማመን አቅቷት ፈዝዛ ታያታለች። ምን ማለቷ ነው? የወለደችሽ ሌላ ሌት ናት ልትለኝ ነው? አይደረግም! ሳይታወቃት በማርጋሬት አንገት ላይ ተጠመጠመችና ታለቅስ ጀመረ።

“አንቺ ነሽ የወለድሽኝ! አንቺ ብቻ ነሽ እናቴ...” አለችና ከእቅፏ ወጥታ የምትሰወርባት ይመስል ተጣበቀችባት።

“የእኔን እናትነት ምንም ነገር እንደማይተካው አውቃለሁ፤ እናትሽ ነበርኩ... እናትሽ ነኝ... ወደፊትም ያለሁሽ እኔ ብቻ ነኝ። ግን አንድ ሌላ ማወቅ ያለብሽ ነገር ስላለ አሌክሳንድራ አዳምጪኝ” አለችና ማርጋሬት ዓይኖቿንና አፍንጫዋን ጠራረገች።

“በግድ ማወቅ አለብኝ?”

“አዎን! እንደዚያማ ባይሆን ኖሮ ለምንስ የተረሳ ነገር አንሰቺ ጤናማዋን ልጄን እበጠብጥሽ ነበረ። ስለዚህ አሌክሳንድራ ትፅግለት ኖሮሽ ታሪኩን አድምጪኝ”

“በይ ይሁና አማዬ! ንገሪኝ አለቻት።

“ወላጆችሽ የሞቱት የአምስት ዓመት ህፃን ሆነሽ ነው። እናትሽ በሞተች በሶስተኛው ቀን አባትሽም ሞተ። የነበራችሁ ዘመድ ከአባትሽ በኩል የሆነች አንድ አክስታችሁ ብቻ ነበረች። ግን ሌትየዋ ኃላፊነት የሚለማት ዓይነት ባለመሆኗ ያ ፓተርሰን ያልኩሽ የአባትሽ ጓደኛ ስለሁኔታው ለጉርሐም አጫውቶት ነበረ። እኛም ገና አንቺን እንዳየንሽ ደስ አልሺን። እንደ ልጃችንም ልናሳድግሽ ወለድንሽ። በዓለምም ውስጥ እንደኛ ደስተኛ ሰው አልነበረም። ሆኖም ባሌ ከለድስት ወራት በኋላ በመሞቱ

ይገባኝ ወደ ፈረንሳይ ሀገር መጣሁ። ከዚያ በኋላ የሆነውን ሁሉ የምታውቁው ነው” አለቻት።

አሌክሳንድራ አሁንም ታወጣና ታወርድ የነበረው እንዴት ከማርጋሬት ሌላ የወለደችት እናት ልትኖር እንደምትችል ነው። በመጠራጠሯም በቅድሚያ ጥያቄ ያቀረበችው፡ “እንዳልሺው የወለደችኝ ሌላ ሌት ከሆነች ምን ሆኖ ነው የሞተችው?” ስትል ነበረ።

ማርጋሬት በዚህ ባልታለበ ጥያቄ ወገቧ ቁምጥ ሲል ተለማት ዓይኖቿንም ጨፍና ለጥቂት ጊዜ አቀርቅራ ቆየች። ምን ብላ ትመልስላት? ለአሌክሳንድራ... ለምትወዳት ለምታፈቅራት ልጇ/እንድም ቀን ሐሰት ቃል ተናግራት አታውቅም። ዛሬስ? ካቀረቀረችበት ቀን ብላ ዓይኖቿን ክፈተች። ከዚያም ረጋ ብላ ተናገረች።

“እንድ ምሽት በወላጆቻችሁ መካከል የከረረ አለመግባባት ተፈጥሮ ነበረ። አየሽ እርሱ በአሜሪካ ውስጥ ዕውቅ ተዋናይ ነበረ። እርሷ ደግሞ በጣም ውብ ሌት ነበረች ...”

“የእኔ ጥያቄ ያ አይደለም እማማ” አለችና አሌክሳንድራ የሆነ ነገር ትዝ ያላት ይመስል ተንስቅስቃ ታለቅስ ጀመረ። በእርግጥም የማርጋሬት ጭንቀት ከዓመታት በፊት የተፈፀመ ድርጊት ሊያስታውሳት በቅቷል። ግን ከማርጋሬት አፍ ልትሰማው በመፈለግ፤ “እናቱ ምን ሆኖ ነው የሞተችው?” ስትል በድጋሚ ጠየቀችት።

“አባትሽ ነው የገደላት”

አሌክሳንድራ ከፊት ለፊቷ በነበረው መስክት ውስጥ ይታይ ከነበረው የአበቦች መደብ ላይ እንባ የሚንቆረቆራቸውን ዓይኖቿን ለክታ በአእምሮዋ ነገር አመላለሷች። ነጭ ፅጌረዳ!... የሬሳ ሳጥን !... ነጭ ጽጌረዳ! የሬሳ ሳጥን!... “አባቴም ‘ሕይወቴን በገዛ እጁ አጠፋ! ራሱን ለቀለ’ ብለው ሲያውሩ የለማሁት ነው አይደል?” አለችና ስቅስቅ እያለች አስቀለች። ማርጋሬት ከደረቷ እቅፍ አደረገቻትና አልቅሳ እስኪወጣላት እንደ ህፃን ፀጉሯን ለታሻሻላት ቆየች።

“እንዴት ተረሳች?... ለካስ ሁሉም ነገር ተረስቶችኛሯል?... የእናቱ ፀጉር እንደነ ፀጉር ወርቃማ ነበረ... ይህን ሁሉ ረስቼው ኖሯል” አለችና ከመቅፅበት በወላጆቿ ትዝታ የወየበውን ፊቷን ቀና በማድረግ “ፈረንሳዊ አልነበረችም?” ስትል ማርጋሬትን ጠየቀችት።

“አዎን ነበረች” አለችት ማርጋሬት። በተለይ ስለ እናቷ ወርቃማ ፀጉር ማንሳቷ ማርጋሬትን አስደነቃት። የአሌክሳንድራም ፀጉር ያው ወርቃማ ነው። የዘር ነገር ሆኖ የአሌክሳንድራ ትንሿ ልጅ አክሊል ባለ ወርቃማ ፀጉር ናት። ማርጋሬት አክሊልን ባየችት ቁጥር የምታስታውሳት የዱሮዋን ህፃኗን አሌክሳንድራን ነበረ።

“ግን አባቴ ለምንድነው ሕይወቴን ያጠፋው? እናቱን ስለገደላት ተፀፅቶ ነው?” አለች አሌክሳንድራ። ዱሮ ዱሮ የረሳቻቸውን ነገሮች ሁሉ እሁን ለማወቅ ፈለገች።

“ሲገድላት ሕሊናውን ስቶ ነበረ ይባላል። ንዴቱ እየበረደለት ሲሄድ የፈፀመው ጨካኝ ተግባር ታወለው። እናታችሁንም በጣም ይወዳት ስለነበረ፤ እርሷ በተቀበረችበት ዕለት እርሱም ሕይወቴን አጠፋ። ከዚያም አንቺና...” ብላ ማርጋሬት ዝም አለች። ለመናገር የከበዳት የታሪኩ ዋና ክፍል ከዚያ የሚቀጥለው ነበረ። የአሌክሳንድራን እጆች እንቅ እድርጋ ያዘችና እነኝን አለንጋ የሚመሳሰሉ ጣቶቿን ታሸሻቸው ጀመረ። እንደ እውነቱ ከሆነ አሌክሳንድራና ማርጋሬት በመልክም በቁመናም አይመሳሰሉም ነበረ። ለዚህም ልዩነታቸው አሌክሳንድራ ዋጋ ለጥታው አታውቅም። ዛሬ ግን ለምን እንደሆነ ገባት። የእውነተኛ እናቷም ወርቃማ ፀጉር ተመላልሶ በዓኖቿ ላይ አለፈ። መልኳን ግን እንዲህ ነው ለማለት ተዘንግቷታል።

“ሌሎችም ... ሌሎችም ሁለት እህቶች ነበሩኹ” አለች ማርጋሬት ቃላቱን ለመናገር የማማጥ ያህል ተጨንቃ፤ የአሌክሳንድራ ለውነት በስለት የተወጋ ያህል ተኩመታተረ። እነኝም ቃላት አእምሮዋ ውስጥ እንደ ገደል ማሚቶ ደግመው ደጋግመው ጮሁባት። ሁለት እህቶች! ...ሁለት እህቶች!... አዎን ሁለት እህቶች!... ትዝ አላት። ከመኪና መንገድ ዳር ተንበርክካ ታለቅስ የነበረችው እህቷ! ሂሊ!... ሂላሪ...ሂሊ! “አክሲ እወድሻለሁ... ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንዳትረሽ!” የአሌክሳንድራ ፊት በዕገባ ታጠበ። ጩሂ ጩሂ ሲል ከውስጥ የሚገፋፋትን ስሜት ለመቆጣጠር ጉሮሮዋን አነቀችው። ከተቀመጠችበትም ተነስታ ወደ መስከፍ ሄደችና ዓይኖቿን ከውጭ በሚታዩት አበቦች ላይ ለክታ ስታስብ ቆየች። የሂላሪ ጥቁር ፀጉር ... የትንሿ እህቷ ጠረን ...

“ሶስታችሁንም ወስደን ለማሳደግ ባለመቻላችን አሌክሳንድራ በጣም ነው የማዝነው” ስትል ማርጋሬት ከሐሳቧ ልትመልሳት ብትሞክርም አልቻለችም። የሚታያት ከእህቶቿ ጋር የተለያየችበት ያ ዕለት ነበረ። በተለይ ሂላሪ ከመንገድ ዳር ተንበርክካ ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንድ

ብርቅርቅታ

ታውቂ ... አክሲ እወድሻለሁ ለትል የተናገረችት ... የትንሿ እህቷ የዚያን ዕለት የመረረ ለቅሶ ... ስሟ ማን ነበረ?

በድንገት ዘወር አለችና «የትንሿ እህቷን ስም ታውቂዋለሽ እማማ?» ስትል ማርጋሬት ጠየቀችት።

«አላውቀውም የማስታውሰው ታላቅና ታናሽ እህቶች እንዳሉሽ ብቻ ነው» አለች ማርጋሬት።

«እነሱ ብዙን ስሟን እንዴት ለመዘጋት በቃሁ?» አለች አሌክሳንድራ በፀፀት እራሷን እየታዘበች።

«አይፈረድብሽም አሌክሳንድራ! በዚያ በጨቅላ ዕድሜሽ ብዙ ሐዘን ደርሶብሻል። ስለዚህ መርሳቱ ይሻልሽ ነበር እላለሁ። እናንተ ምንም ያጠፋችሁት ነገር የለም። ስለዚህም አዲስ ኑሮ የመኖር መብት አላችሁ። ስለዚህ ነው እኛም አንቺን ደስ ብሎሽ በአንክብካቤ እንድታድጋ ያደረግነው።»

«አውቃለሁ እማማ! ምንጊዜም ቢሆን ለእኔ እናቴ አንቺ ነሽ። ዛሬ የለማሁት ታሪክ በምንም ዓይነት ያንቺንና የእኔን እናትና ልጅነት አይቀይረውም።»

«እርግጠኛ ነሽ?» አለችት ማርጋሬት በመጠራጠሯ ሐፍረት ሳይሰማት።

«እመኚኝ እማዬ!» አለች አሌክሳንድራ።

«እስቲ ከኒውዮርክ ፓሪስ ድረስ በመምጣት ባይበጠብጡን ምናለበት ነበረ? መቼ በመካከላችን ጥርጣሬስ ይፈጠር ነበረ?»

«እነማን ናቸው እነሱ?»

«ቀንደኛው አርዘር ፓተርሰን ይባላል። የአባታችሁ የቅርብ ኃደኛ ነበረ። እርሱ ነው ለእኛ በጉዲፊቻ ልጅነት የሰጠን። ወደ ፓሪስ የመጣው የርሱ ወኪል ነው። አንቺና ሌሎቹም እህቶችሽ በህይወት መኖራችሁን ለማረጋገጥ ይፈልጋል። ከዚያም እንድትገናኙ ለማድረግ ነው ዕቅዱ።»

«የሌሎቹንስ አድራሻ አውቀውታል?»

«እስከአሁን አልደረሱበትም። በማፈላለግ ሳይመሆናቸውን ግን አውቃለሁ። አንቺን እንዳገኘሽ የተቀሩትን ያገኛቸዋል የሚል ግምት ነው ያለኝ።»

ብርቅርቅታ

አሌክሳንድራ አሁንም ወደ መስኮቱ ዞራ ዓይኖቿን አበቦቹ ላይ ለክታ በሐሳብ ተመስጠች። የለማቸው ታሪክ ለጆሮ የሚከብድ ነበረ። በአንድ ቀን ውስጥ ለዚያውም ከምሳ በኋላ ባሉት ለዓታት ብቻ የአሌክሳንድራ የቤተሰብ ታሪክ ተቀይሯል። ባለ ሁለት እህቶች ለመሆን በቅታለች። ፈረንሳዊና ባለወርቃማ ፀጉር የነበረች እናት እንደነበረችትም አስታውሳለች። ሚስቱን ገድሎ የራሱንም ሕይወት ያጠፋው አባቷ ትዝ ይላታል። ከአንድም ሁለት የጉዲፊቻ አባቶች እንደነበሩት ዛሬ ተነግሯታል። ዕድሜዋን ሙሉ እናቴ ናት የምትላትን ማርጋሬት ወላጅ እናቷ አለመሆኗን አውቃለች። ይህን ሁሉ ታሪክ ስምቶ በአንድ ጊዜ ማጣጣሙ ከበዳትና! «ወይን ጠጅ ብታስመጪልኝ እማማ?» አለች ዞር አለችና።

«መጠጥስ ላንቺ ብቻ ሳይሆን ለኔም ያስፈልገኛል» አለችና የመጥሪያውን ደወል ተጫነች። ለራተኛው እንደገባ የሚጠጣ እንዲያመጣላቸው አዛ ወደ አሌክሳንድራ አያየች! «ለመሆኑ ከእህቶችሽ ጋር ለመገናኘት ትፈልጋለሽ?» ስትል ጠየቀችት።

«ለምን አልፈልግም? እርግጥ ከተለያየን ከሰላላ ዓመት በላይ ሆኖናል ተረሳስተናልም። ደግሞም የየግል ኑሮአችንን መስርተናል። ግን ያም ሆኖ እህቶቼን ዛሬውኑ ባገኛቸው ደስታዬ ነው» አለች አሌክሳንድራ።

«ጥያቄውን ያቀረብኩልሽ ለምን መሰለሽ? የባልሽን የሄነሪን ነገር ታውቂዋለሽ በዘሩ በጣም የሚኩራራ ሰው ነው። አንቺንም ያገባሽ የኮምዲሮን ልጅ መሰለሽው ነው። ታዲያ እውነተኛውን ታሪክሽን ከለማ በትዳራችሁ ላይ ችግር እንዳያስከትል ብዬ ነው።»

«ለምን? ከወደደኝ ስለ ቤተሰቤ ታሪክ ምን ያገባዋል? እርግጥ ታሪኩ ሊያስደነግጠው ይችላል። የማይቀር ነው።»

«እንዳይሰማ ብንደብቀውስ?»

«ይሄስ የማይሆን ነው እማማ! የዛሬ ወሬ ሊደበቅ አይችልም! ውሎ ይደር እንጂ መስማቱ አይቀርም። ይልቅስ ያን ጊዜ ነው የበሰጠ ሊናደድ የሚችለው። እና እኔ ብንገረው ይሻላል። ይኼንን የመሰለ ሚስጥር ከምወደው ባሌ መደበቅ ማለት አታላይነትም መስሎ ይሰማኛል።»

«እኔ ግን ፈርቻለሁ አሌክሳንድራ!»

«መፍራትሽ ልክ ነው። በኮምት ዲቦርን ልጅነቴ ምን ያህል እንደሚከራብኝ አውቀዋለሁ። አንቺን እንኳን አሜሪካዊ በመሆንሽ እንዴት

እንደሚገኝ ራሱን የምትረጁው ነው። እውነተኛው አባቴ ኮምት ደበርን ሳይሆን እንደ አሜሪካዊ ተዋናይ፤ ለዚያውም ፈረንሳዊት ሚስቴን የገደለ መሆኑን ሊሰማ ምን እንደሚል ይታወቀኛል። ደግነቴ የልብ ድካም የለበትም እንጂ በድንጋጤ ከአደጋ ላይ ሊወድቅ እንደሚችል ይሰማኛል። ጋብቻችን እንዲፈርስ ጥያቄ ሊያቀርብ ይችላል። ልጆቼንም ሊቀማኝ ይችላል ስል አኔም አስጋለሁ። ግን ይህ ሁሉ ሆኖ ልነግረው ግዴታ አለብኝ።

ማርጋሬት የቀረበላትን መጠጥ ተጉነጩትና 'አሌክሳንድራ! የሄነሪ ሚስት ስለሆንሽ ፍፁም ታማኝና ታዛዥ ሚስቴ ነሽ ማለት አይደለም። የምትለብኼውን ልብስ የሚመርጥልሽ እሱ ነው። ስለ ፀጉር አስራርሽ መመሪያ የሚሰጥሽ እሱ ነው። እንደ ሚስት ሳይሆን እንደ ገረድ ነው የሚያዝሽ። በዚህም ሁኔታ መኖርን ስለተላመድሽው ለሄነሪ ፍፁም ታማኝ ለመሆን በቅተሽል። ግን ሚስት ብትሆንም እንዳንድ ጊዜ የግሏ የሆነ ሚስጥር ሊኖራት ይችላል። ስለዚህ እንደሄ ዛሬ የሰማሽውን ታሪክ የግል ሚስጥርሽ አድርጊ ነው የምልሽ።

"ግን እኮ እማማ እስከመቼ ደብቂው ልቆይ እችላለሁ? ለምሳሌ እህቶቼ ተገኙ እንበል። የሚኖሩትም በአሜሪካ ይሁን፤ ታዲያ ላያቸው ወደዚያ መሄዴ አይቀርም። እና በዚያ ጊዜ ለሄነሪ ምን ምክንያት እስጠዋለሁ?"

"ጥሩ! እንግዲያውስ እንዲህ ይሁን። እህቶችሽ ለመገኘታቸው መጀመሪያ እርግጠኞች እንሁን። ከዚያ ማድረግ ስለሚኖርብሽ ዘዴ እንፈልጋለን" አለችና ማርጋሬት በቁራጭ ወረቀት ላይ የጆን ቻፕማንን ስምና አድራሻ ፅፋ እየለጠቻት፤ 'ከኒውዮርክ የመጣው ሰውዬ ሊያነጋግርሽ ይፈልጋል። የበልክ ቁጥሩንም ስለጻፍኩልሽ ደውለሽ አነጋግረው' አለቻት።

"ለምን ሊያነጋግረኝ ፈለገ?"

"በህይወት ስለመኖርሽ እርግጠኛ ለመሆን ሲል ይሆናል።"

"እንደዚያስ ከሆነ እደውልለታለሁ" ብላ ቁራጭን ወረቀት ከቦርሳዋ ውስጥ ከተተችና ሰዓቷን ተመለከተች። ድንጋጤ ተለማት አስራ እንደ ሰዓት አልፎ ነበረ። ቶሎ ወደ ባሏና ልጆቿ መመለስ ነበረባት። ከእናቷ ጋር ምሳ ለመብላት ሄነሪ የፈቀደላት ሁለት ሰዓት ብቻ ነው። በጣም እንደሚቆጣት ታውቀዋለች።

ማርጋሬት ከምድር ቤቱ በር ድረስ ሸገቻት። ልትለያትም ስትል ከደረቷ እቅፍ አድርጋት እንደገና አለቀለች።

"እማዬ በጣም እንደምወድሽ ታውቂያለሽ! እባክሽን አታልቅሺ!" አለቻት አሌክሳንድራ።

"እሺ አላለቅስም። ግን እንደ ድሮው የእኔዋ ትንሿ አሌክሳንድራ ዛሬም ትወዷለሽ?"

"ይበልጥ እማዬ! በእግዚአብሔር ስም እምልልሻለሁ!" አለችና ተራዋን እናቷን እቅፍ አድርጋ ጉንጮቿን ሳመቻት።

በእነኞ የሰዓት በጋላ ሰዓታት አሌክሳንድራ ደስታና ሐዘን ተፈራርቀውባታል። ለእናቷና ለአባቷ እልቅሳላቸዋለች። ሂሊን... ሂሊንን አስታውሳበታለች። ከለጅ የማትለያት እንደ እናት የምትንበረሰፍላት ሂሊን ገላዋን አጥባ፤ ፀጉሯን ታበጥርላት የነበረችው ሂሊን ታየቻት። 'እክሲ ምን ጊዜም እንደምወድሽ አትርሺ ...' የሚሉት የእህቷ የመለናበቻ ቃላት ታውሷት። የአሌክሳንድራ እንባ ዝረር ብሎ ወረደ። ሐሳቧም ከሂሊን ስሟን ወደ ረሳቸው አራስ እህቷ እንደገናም ተመልሶ ወደ ሂሊን ከዚያም ወደ ትንሿ እህቷ እንደተመላለሰ በሹፌር የሚነዳው ሊትሮይን መኪናዋ ከቤቷ ደረሰ።

ምዕራፍ አስራ ዘጠኝ

አሌክሳንድራ እቤቷ ከገባች በኋላ እንኳን መልኳ እንደተሰዋወጠ ነበረ። ማርጋሬት የነገረችትን ሁሉ ማስታወሱ በጣም ነው የከበዳት። የምትንቀሳቀሰውም በሕልም ዓለም ውስጥ መሰለች። ከብዙ ዓመታት በፊት ታውቃት የነበረችው ባሰወርቃማ ፀጉር ሴት... ሂሊ ትላት የነበረችው ልጅ ... አሁን ስሟን ብትዘነጋውም አልጋ ላይ አስተኝታ እየኮረከረች ታስቃት የነበረችው ትንሽ ልጅ... እንደ ብርቅርቅታ በዓይኖቿ ላይ ብልጭ ድርግም እያሉባት ነበረ።

ትከሻወቿ ከባድ ሽክም እንደተሸከመ ሰው ጉብጠው፤ ወደ መኝታ ክፍሏ የሚወስደውን ደረጃ በመውጣት ላይ እንዳለች “ለምን ዘገየሽ?” የሚል የወንድ ድምፅ አምባረቀባት። ለጥቂት ጊዜ ያህል ባለችበት ክውብላ ክቆየች በኋላ ዘወር ብላ ተመለከተች። የጫማዋን ኮቴ የሰማው ባሏ ሄነሪ ከጥናት ክፍሉ በር ላይ ቆሞ ነበረ ጥያቄውን ያቀረበላት።

“እማማን የማግዛት አንዳንድ ሥራዎች ስለነበሩ ነው የዘገየሁት። ገንዘብን በሚመለከቱ አንዳንድ ሰነዶች ስንመረምር ሳይታወቅ ጊዜው አለፈ። ይቅርታ አድርግላችኋል ሄነሪ” አለችው። ራቅ ብሎ በመቆሙ እንጂ ዓይኖቿ አሁንም እንባ እንደቋጠሩ መሆናቸውን በቀላሉ ባየ ነበረ።

“አላምንሽም! ስለዚህ በትክክል የት እንደቆየሽ ንገራኝ?” አላት ወደ ደረጃው እየመጣ።

“እውነቱን ነው የነገርኩህ ...” አለችው ከዚያ ቀረብ ቢል በማልቀሷ እንዳይነቃባት እየፈራች “ከእናቱ ቤት በስተቀር የትም አልሄድኩም” ስትልም ጨመረችበት።

“የማይመስል ነው! በስድስት ሰዓት የወጣሽ ሴት እስከ አስራ ሁለት ሰዓት እናቱ ቤት ቆየሁ ብትይኝ አላምንም!” አነጋገሩ የንዴት ነበረ። አሌክሳንድራ መረር ብላ ካልተናገረችው ንዝግብን እንደሚቀጥል ታወቃት። ቀኑን እንደዚያ እንዳላሳለፈች አሁን ደግሞ ሌላ ትካዜ ውስጥ ለመግባት አልፈለገችም።

“ብታምንም ባታምንም አንድ ጊዜ እናቱ ቤት ነበርኩ ስል ነግራለሁ። ስለመዘግየቴ ደግሞ እራሴው ፀፀት ተሰምቶኝ ይቅርታ ጠይቄሃለሁ” አለችው ከስተርተር ብላ።

ንዴቱ ባይበርድላትም ደረጃውን ለመውጣት ስንዝርት የነበረውን እግሩን መልሶ “ዳግመኛ ግን እንዳይደገም! እርሷስ ብትሆን ለምንድነው እንድትዘገይ የምታደርግሽ? የማን ሚስት መሆንሽንና ከባድ ኃላፊነት እንዳለብሽ ሳትረዳው ቀርታ ነው? ዘልዛላ ...” አለና ሊናገር የፈለገውን ቃል ውጦ አስቀረው። ከማርጋሬት ጋር በዕድሜ ስለሚቀራረቡ አርጊት ብሎ እንደማይሰድባት ግልፅ ነው። ምናልባትም በአሜሪካዊነቷ በግዴላሽነቷ ሊሰድባት ይችላል።

አሌክሳንድራ መልስ ሳትሰጠው ከንፈሯን ነክላ እየችው። እናቷ ያቆየችት ለቀላል ጉዳይ አልነበረም። ሁለት የጉዲፈቻ አባቶች እንደነበሯት አስታውቃለች... ወላጅ አባቷ እናቷን እንደገደላት ነግራታለች... እስከ ጭራሹም ረስታቸው የነበሩትን እህቶቿን አስታውሳታለች። ይህ እንግዲህ የሚያሰድባት ነው? ሄነሪስ እንደሚገምተው ቀላል ነገር ነበረ?

ዝም እንዳለችው ዞረችና ወደ መኝታ ክፍሏ ገባች። በዚያን ምሽት የራት ግብግብ ስለነበረባቸው ቀደም ሲል መርጣው የነበረውንም ልብስ ቶሎ ቶሎ መቀየር ጀመረች። ፊቷን ከተጣጠበችና ፀጉሯን ካጠረች በኋላ ሳሳ አድርጋ የከንፈር ቀለም ተቀባች። ሃያ ደቂቃዎች ባልፈጅ ጊዜ ውስጥ ከምድር ቤት ወደሚጠብቃት ባሏ ወረደች። የሚመለከትም እጅግ አምሽተው ስለሚሆን ከአባታቸው ጋር ቆመው የነበሩትን ሁለት ልጆቿን “ደህና እደሩ” ስትል ግንባራቸውን ሳመች። በዚያን ጊዜም እንባዋ እንደገና አቀረረ። እነኚህ ረስታቸው የነበረችውን እህቶቿን አስታውሰችና ካጉነበሰች በት ቀና ሳትል “እናንተ ሁለታችሁም ዕድለኞች ናችሁ። ስለዚህ ልትፋቀሩ ይገባል” አለቻቸው። እንዳላቸውም እንደርሷ የሚንሰፈሱባቸው እናት እንደ ሄነሪ ያለ ቆፍጣና አባት ነበራቸው። እርሷም ብትሆን ሲበዛ ዕድለኛ ናት ለማለት ይቻላል። የማርጋሬትና የኮምት ደቦርን የጉዲፈቻ ልጅ ሆኖ ማደግ የሚቀናበት ነበረ። ቀና ብላም ሄነሪን አየችውና ምሥጢሯን በመደበቋ ኃፍረት ተሰማት።

“እንደነገርሽኝ ከሆነና እውነትም ችግር ከገጠማት እናትሽ ባለሙያ ከሆኑ ጠበቆች ወይም የባንክ ባለስልጣኖች ጋር ለምን አትወያይም? አንቺ ገንዘብ ጠቀስ በሆኑ ጉዳዮች ልዩ ችሎታ ያለሽ አይደለሽም” አላት ሄነሪ ወደ ግብዣው ቦታ በመጓዝ ላይ እንዳሉ።

አሌክሳንደራ ወዲያው አልመለሰችለትም። ፈዝዛም በመስታወት ውስጥ ውጪ ውጪውን ታይ ነበረ። ቆይታም 'ችሎታ ባይኖረኝም እናቴ ችግሯን ልታዋየኝ ፈለገች። ሳይታወቅም ሰዓቱ አለፈ' አለች።

በሰጠችው መልስ ሰላላሪክ ሄነሪ ወደ ጉን አየት አደረጋትና 'አንደዚያም ቢሆን እኔን ብታነጋግረኝ ባተሻላት ነበረ። ቢያንስ ቢያንስ ካንቺ በተሻለ ሁኔታ ልረዳት እንደምችል ታውቃለች' አላት። አንዲያውም ምን ልናገር ሲል ከአፋ ወጥቶ ካልሆነ በስተቀር ማርጋሪትን እንደማይወዳት ስለምታውቅ ክርሱ እርዳታ የምትጠይቅ ሴት ሆና አይደለም እንደዚያ ማለቱ።

ሻቴላሰ ሆቴል ደርሰው ሄነሪ እጇን ይዞ ይጠባበቁቸው ወደነበሩት አንግዶች ጠረጴዛ ሲወስዱት አሁንም አሌክሳንደራ ፍዝዝ እንዳለች ነበረች። የዚያን ትልቅ ሆቴል አዳራሽ የሞሉት የፓሪስ ታላላቅ ሰዎች ናቸው። ወንዶቹ ሁሉም ጥቁር ሱፍ ለብለው ከረባት አስረዋል። አብረዋቸውም የነበሩት ቆንጆቹ በልዩ ልዩ ጌጣ ጌጦች ተውበዋል። ሄነሪ ሰዛሪ አራት ግብዣ የጠራቸው ሰዎችም የመንግስት መስሪያ ቤት ባለስልጣኖች ነበሩ። በፖለቲካው ዓለም ለመሳተፍ ላለው ዕቅድ የእነኚህ ሰዎች እርዳታ እንደሚያስፈልገው ግልፅ ነበረ። ውይይታቸው ቁም ነገር አዘል ቢሆንም አሌክሳንደራ ግን በመንፈስ ከነርሱ ጋር አልነበረችም። ያሳለፈችውን ታሪክ በሐሳቧ ትዳሰስና መጨረሻ ላይ ያቺ ከመንገድ ዳር ተንበርክካ ታለቅስ የነበረችው ባለጥቁር ፀጉር ልጅ ትታያታለች...ሂሊ ...ሂሊ ... 'አክሊ ምንጊዜም እንደምወድሽ እንድታውቁ ...'

በዚያን ምሽት አሌክሳንደራ ከአስር ጊዜ በላይ በዓይኖቿ ግጥም የሚለውን እንባዋን ታግላ ውጣዋለች። ሰዎቹም የሚናገሩትን አንዱንም አልለማችም። ለሚያቀርቡት ጥያቄ እንኳን በትክክል ለመመለስ ባለመቻሏ የባሏ አንደት እርሮ ነበረ። አንድም ምሽት እንደዚያ ምሽት ስልቸቷትና ረዝሞባት አያውቅም።

የራት ግብዣው አልቆ ወደ ቤት በመመለስ ላይ እንዳሉ ሄነሪ መኪናቸውን የሚነዳው ሹፌር እንደሚለማ ቢያውቀውም 'በዛሬው ሁኔታሽ እናሬብሻለሁ። በጣም ነው ያዘንኩብሽ' አላት በምሬት።

'ይቅርታ አድርግልኝ ሄነሪ ... ዛሬ አእምሮዬ ልክ አይደለም ... ሐሳቤን ማለባለብ ተቸግራ ነበረ ... እኔ ...' አለችና ዝም አለች። የሚታለባት የነገው ውሎ-ዋ ነገር ነበረ። በብሪስተል ሆቴል የሚገኘው ጃን ቻፕማን

የተባለውን ሰው ለማነጋገር ጥድፊያ ጥድፊያ አያህልም።

'ጤነኛነት ካልተለማሽ መምጣት አልነበረብሽም! የዛሬው አድራጉትሽ ምን ያህል ሊጉዳኝ እንደሚችል አታውቁም?' አላት ወደ ጉን ዓይኑን አፍጥጦ አያያት።

'የመጣሁት አንተን ለማስደለት ብቻ ነው ... ደግሞም ከሰዎቹ ጋር ለመጫወት ሞክራ ነበር... ግን መንፈሴ ስለተረበሸ...' አለችና ሳይታወቃት ዕንባዋ በጉንጮቿ ላይ እየተንከባለለ ወረደ። ሄነሪን ፈፅሞ ልታሳዝነው አንድም ቀን ሞክራ አታውቅም። አትፈልግም።

'የምትደረድረውን የይቅርታ ጋጋታ አልቀበለውም! ሲል ጮኸባት። ልክ ተማሪ ሲያጠፋ መምህሩ ሲቆጣው እንደሚለማው ዓይነት ለሜት ነበረ አሌክሳንደራ ያደረባት። 'ደግሞም ያቺ እናትሽ ...'

'እናቴን እዚህ ውስጥ የሚያገባት ነገር የለም ሄነሪ!' አለችው በመጠኑም ቢሆን አንደ መናደድ ብላ።

'ለምን አያገባትም? እስከ አስራ ሁለት ሰዓት ድረስ የት ነው የቆየሽው?' ሲል አንደ አዲስ ነገር ጠየቃት።

አሌክሳንደራ ራሷን በትዝብት አወዛወዘችና ውጪ ውጪውን ስታይ ቆይታ በመጨረሻም ላይ ዞር ብላ 'ከእናቴ ጋር ነው ስል አንድ ጊዜ ነግራለሁ' አለችው።

'ሌላስ ሰው አልነበረም?' ሲል ጠየቃት።

ሄነሪ ሚስቱን ሲጠረጥራት የመጀመሪያው ጊዜ ነው። ለዚህም በመብቃቱ አሌክሳንደራ በጣም በማዘና 'ሌላስ ሰው የለም? ስለ እግዚአብሔር! አንዳው ምን ታደርጋለች የሚል ስጋት ገብቶህ ይሆን?' አለችው። ባይሆን እርሱ ነበረ ከአንዳንድ ሴቶች ጋር በመታየቱ ይታማ የነበረው። አሌክሳንደራ ግን ውስጥ ውስጡን በቅናት ብትደብንም ልታነሳበት አልደፈረችም። ዛሬም እንደዚያው ነበረች። ቀስ ብላ እጇን በእጁ ላይ አኖረችና አየዳሰለችው 'አባክህ ሄነሪ...' ብላ መናገር ጀመረች።

እርሱ ግን እጇን መንጭቆ 'አዋርደሺኛል! አዋርደሺኛል!' ሲል አሁንም ጮኸባት።

“አዝናለሁ ሄነሪ፤ እራሴን በጋይል ስላመመኝ ነው” አለችው። ከዚያ በኋላ እንደም ቃል ሳይለዋወጡ በፎሽ አሸንዶ አጠገብ ወደሚገኘው መኖሪያ ቤታቸው ደረሱ... ሄነሪም ጋቢናውን ከፍቶ ከወጣ በኋላ ዞር ብሎም ሳይመለከት ወደ ቤት ገባ። ቀጥታ ወደ መኝታው ክፍል ሄዶ በሩን ከውስጥ ቆልፎ ተኛ። አድራጉቱ ግልፅ ነው። ስለሌክሳንድራ ማስጠንቀቂያ ለመስጠት ብቻ ሳይሆን ቅጣትም ጭምር ነበረ። አብራው እንደትተኛ ስላልፈቀደላትም አሌክሳንድራ ማዘኗ አልቀረም። ሆኖም ከዚያን በላይ ምንም ይቅርታ ልትሸይቀው አልፈለገችም።

ምዕራፍ ፶ያ

ጠዋት ላይ ሄነሪ ወደ ቢሮው እንደሄደ አሌክሳንድራ የብረስተልን ሆቴል ስልክ ቁጥር እናቷ ከሰጠችት ማስታወሻ ላይ ተመለከተችና ደወለች። ስልኩን ሳነሳችውም የሆቴሉ አፕሬተር ጆን ቻፕማን የተባለውን ሰው እንድታገናኛት ጠይቃ በጉጉት ጠበቀች። እራሷንም በምታስተዋውቀበት ወቅት ፍርሃት ገብቷት ነበረ። አድራጓቷን በሄነሪ ላይ የከህደት ተግባር እንደፈፀመች አድርጋ ቆጠረችው። ምናልባትም በዚያን ጊዜ ምን በማድረግ ላይ እንዳለች ቢያውቅ ወይም በትናንትናው ዕለት እናቷ የነገረችትን ታሪክ ቢረዳ ቀጥታ የፍቺ ጥያቄ እንደሚያቀርብ ተሰማት።

“እናትሽን አነጋግረሻቸው ነበረ?” ሲል ቻፕማን ረጋ ባለ የደስ ደስ ባለው ድምፅ ጠየቃት።

“አዎን ... ትናንትና... ሁሉንም ነገር ረስቼው ነበረ” አለች አሌክሳንድራ በስልኩ ውስጥ። በእርግጥም ሌላው ቀርቶ የከምት ደቦርን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን እንኳን ከጊዜ በኋላ ዘንግታው ነበረ። ቀስ በቀስ ነው ጉርሐምን... ባለ ጥቁር ፀጉሯን ሂሊን... ያቺን ስካራምና ተደባዳቢ የነበረች አክስቷን ለማስታወስ የበቃችው። በዚህም ደግሞ ጆን ቻፕማን ሊታዘባት አይገባም። ስላሳ ያህል ዓመታት አልፈው ነበረ።

“ከረጅም ጊዜ በኋላ የረሳሽውን ነገር ማስታወስ ጥሩ እንዳልሆነ ይሰማኛል። ግን አደራ ስለተጣለብኝ ሌላ አማራጭ በማጣቴ ነው” ሲል በቅድሚያ በትህትና አነጋገራት። ቀጥሎም “እና ከተመቸሽ ብንገናኝ በተጨማሪም ወደዚህ እንድመጣ የላክኝ ሰው የሰጠኝ ፋይል እንድታይው እፈልጋለሁ። ስለ እህቶችሽም የምትነግሪኝ ተጨማሪ መረጃዎች ሊኖሩ ይችላሉ። እንደዚህም በቅድሚያ ልታውቁያቸው የሚገቡ አንዳንድ ነገሮች አሉ” አላት።

“በጣም ጥሩ! አሆቴልህ ድረስ ልመጣ እችላለሁ” አለችና ለዓቷን አየት አደረገች። መቼ ልትደርስ እንደምትችልም በአእምሮም አሰላች። ገና ገላዋን መታጠብ አሰባት፤ ልብሷን እስከምትቀይር እስከምታጋግጥ ጊዜ መውለዱ አይቀርም። ማታም ላይ እንግዶች ስለሚመጡ አንዳንድ ዝግጅቶች እንዲጠናቀቁ ለለራተኞች መመሪያ መስጠት ነበረባት “አምስ ለዓት ላይ ብንገናኝ ምን ይመስልሃል?” ስትል ጠየቀችው።

“ለእኔ ይስማማኛል” አላት። ምናልባትም ዕድል ከቀናው ከሰዓት በኋላ ላይ ወይም በምሽት ወደ ኒውዮርክ የሚበረውን አውሮፕላን ለመያዝ ይችላል። ብዙም ሥራ ተወዝፎ እንደሚጠብቀው ያውቃል። “ከሆቴሉ እንግዳ መቀበያ ክፍል አጠብቅሻለሁ። ስለ እኔም ምልክት ልንገርሽ ቁመቴ ስድስት ሚሜ ነው፤ ፀጉራ ወርቃማና ከጉን በኩል ተከፍሎ የተበጠረ ሲሆን፤ ሻንጉርጉር ጃኬት ከሰማያዊ ሽሚዝ ጋር አለብላለሁ። ሱሪዬም ግራሜማ ይሆናል” አላት። አለባበሱ ለአሌክሳንድራ ዓይነ ሀሊና ታያትና ፈገግ አለች። ከኒውዮርክ ፓሪስ ድረስ እንደ ተላክ የወንጀል ምርመራ ባለሙያ ሳይሆን እንደ ግዴለሽ የኮሌጅ ተማሪ ነበረ።

ስለ ራሷም ምልክት ልትነግረው ስለሚገባ፤ “የእኔም ፀጉር እንዳንተ ወርቃማ ነው። ቁመቴም አንድ ሜትር ከስልሳ...” አለችና በመሐሉ ሳቅ ብላ “ይቅርታ! በእንግሊዘኛ ምን ነበረ የሚባለው? አዎ! አምስት ሚሜ ተኩል ይመስለኛል... ከግራሜ ጉርድ ቀሚስ ጋር ለማያዊ ሽሚዝ አለብላለሁ” አለችው። ያንን አለባበሷን ባሏ ሄነሪ በጣም ነበር የሚወደው።

ከብሪስተልም ሆቴል ስትደርስ ሽክ ያለች ሴት ወይዘሮ ሆና ነበር። ከጌጣጌጦቿ ከቡልጋሪ ፍራክ የተሰፋትን የወርቅ የጀሮ ጉትቻዎችን መርጣለች። ከሄርሜስ የተለራም ሐምራዊ የእንጉት ስካርፍ አድርጋለች። እግሮቿ ከእብነ በረድ ወደ ተሰራው የእንግዳ ማረፊያ ክፍል ገና ከመግባታቸው ቻፕማንን ያለችግር ሰየችው። ከበስተጥግ በኩል ኳስ ሶፋ ላይ ተቀምጦ መፅሄት በማግለበጥ ላይ ነበር። አርሱም ወዲያውኑ ከመቀመጫው ተነስቶ ወደርሷ መጣና ተዋወቃት። ያሳያትም የፊት ፈገግታ ልብ ክፍል የሚያደርግ ነበረ። የጥርሶቹ ማማር፤ የዓይኖቹ ማራኪነት ለሌላ ነገር ያልተዘጋጀችውን አሌክሳንድራን ወክክ አደረጋት። እርሷም በአፀፋው ተመሳሳይ ፈገግታ አሳየችውና እጅ ለእጅ ተጨባበጡ። ከዚያም ከበስተጥግ በኩል ወዳለው

መቀመጫ ወለዳት። በአንዱ እጁ የእጅ ቦርሳ መያዙን አየች። በዚያም ቦርሳ ውስጥ የእርሷንና የአህቶቿን ምስጢር የያዘው ፋይል እንደሚገኝ ታወቃት። ጉን ለጉን እንደተቀመጡም አሌክሳንድራ ጥቂት በመዘግየቷ ይቅርታ ጠየቀችው። “ምንም አይደለም! ይልቅስ የሚጠጣ ነገር ልዘዝልሼ አላት። “አመሰግናለሁ! ግን አሁን ምንም ነገር አላለኝም” አለችና ትኩር ብላ እያየችው፤ “ሌሎቹንስ እንደ እኔ የምታገኛቸው ይመስልሃል?” ስትል በጉጉት ጠየቀችው።

“ይገኛሉ ስል ተስፋ አለኝ። እስከ አሁን ስለ ሂላሪ የምናውቀው ከሃያ ዓመታት በፊት እርዘር ፓተርሰንን ማነጋገሯን ነው። በዚያን ወቅት አንቺንና ትንሿን አህታችሁን የት እንዳደረሷችሁ ልትጠይቃቸው ወደ ኒውዮርክ መጥታ ነበረ። ስለ እናንተም አድራሻ ምንም የሚያውቁት ነገር እንደሌለ ሲነግሯት በንዴት አብዳ ረግማቸው ትሄዳለች። ከዚያ በኋላ እንግዲህ በግሏ ልታገኛችሁ ሞክራ ሳይሳካላት ቀርቷል ማለት ነው። ለወላጆቻችሁም ሞት ሆነ ስለ ጠቅላላ ቤተሰባችሁ መፍረስ ተጠያቂ ያደረገችው ፓተርሰንን እንደነበረ ራሳቸው አጫውተውኛል። አምርራ ብትጠላቸውም አያስደንቅም። ያሳለፈችው ሕይወት የሥቃይና የመከራ ነበረና። ስለ ትንሿ ሚጋን ግን...”

“ማን አልከኝ! ሚጋን? ሚጋን? ...”

“ስሟ ተረስቶሽ ነበር ማለት ነው?”

አሌክሳንድራ መሐረቧን አውጥታ አንባ የቋጠሩ ዓይኖቿን ጠራረገች። “ሚጋን... ትንሿ ሚጋን... አልጋ ላይ ተኝታ የምታጫውታት ... የምትኮረኩራት ትንሿ ሚጋን... ባለወርቃማ ፀጉር ... አራሷ ሚጋን በዓይኗ ላይ ውልብ አለችባት።

“እሺ ስለ ትንሿ ሚጋን ምን ልትነግረኝ ነበረ?” አለችው ቆይታ ቆይታ።

“አይ ስለ እርሷ እንኳን ምንም ያገኘው ፍንጭ የለም። ሆኖም ሂላሪ ግን እንዳንቺ ዕድለኛ አልነበረችም” ብሎ የደረሰባትን ሁሉ አጫወታት። አክስቷና የአክስቷ ባል የፈፀሙባትን በደል፤ በመጠለያ ቤት ውስጥ ያየችው መከራ፤ በጠባይ ማረሚያ ቤት ውስጥ ስለአሳለፈቻቸው ዓመታት አጫወታት። አሌክሳንድራ በዚህ ሁሉ መሐል የአህቷ ስቃይ እየታያት ያለ ሐፍረት ተንሰቅስቃ አለቀለች።

“ታዲያ ይኸውልሽ ይህን ሁሉ ፈተና ካሳለፈች በኋላ የነበራት ምኞት እናንተን እህቶቿን ለማግኘት ነበረ። ወደ ኒውዮርክ መጥታ ሚስተር ፓተርሰንን ካነጋገረች በኋላ ግን የት እንደረሰች አይታወቅም። ያም ሆኖ በሀገር አቀፍ ደረጃ እርሷን ለማግኘት የተጠናከረ ክትትል እንዲያደርጉ ለሥራ ባልደረቦቹ መመሪያ ሰጥቻለሁ። ስለዚህ በቅርቡ ከአንድ ውጤት ላይ እንደምንደርጅ አልጠራጠርም። እንደ ጊዜ አግኝተናታል ስንልም ተስፋ አድርገን ነበረ። ግን የሰመ ሞክሼ ነገር ሆነና ተሳቀን ቀረን። ዳግመኛ ግን ያኝ የመሰለ ስህተት አይፈጠርም አላት። በሰመ ሞክሼ ያላት የዚያን የዜና እገልግሎት ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነበር።

“ውይሂ ሂሳብ... ሂሳብ... ሂሳብ .. ምን ዓይነት መራራ ሕይወት ነው ያሳለፈችው?” አለችና እንባዋን አደራርቃ ቻጥማን የዘረጋላትን ፋይል ተቀበለች። ከዚያም ማንበብ ጀመረች። ግን በምታነበው ስሜቷ ስለተነካ መሐረፍን እንዴም ከእጇ አልተለየም ነበረ።

በፓተርሰን ከተሳፈው የወላጆቿ ታሪክ በመካከላቸው ስለነበረው ዕኩ ፍቅር ልትረዳ ችላለች። ትረካው አሜሪካዊው አባቷ ሳም ምክር ፈረንሳዊቷን እናቷን ሰላንጅን፤ በፓሪስ ደ.አርኮል ጎዳና ላይ ካየበት ጊዜ ይጀምራል። ደረጃ በደረጃም ይቀጥልና ምክር ወደ አሜሪካ ከተመለሰ በኋላ ሰላንጅን ከፓሪስ እንድትመጣ እድርጎ እንዳገባት ያወራል። ከዚያም ምክር ዝነኛ ተዋናይ እየሆነ መሄዱንና ሰላንጅም ሶስት ልጆች እንደ ወለደችለት ይገልጻል። በመጨረሻም ላይ ግልፅ ባልሆነ ምክንያት እንዴት እንደገደላትና የራሱንም ህይወት እንዳጠፋ ያትታል። ያለ አሳዳጊ ስለቀሩትም ህፃናት በመጠኑ ይዳስሳል። እንደ ምንም ብላ ራሷን በመቆጣጠር “እህቶቼን ለማግኘት በበኩሌ የምረዳህ ነገር ካለ እባክህ ንገረኝ?” ስትል ቻጥማንን ጠየቀችው።

“ለጊዜው ምንም አይኖርም። ሚስተር ፓተርሰን ሁሉንም ወጪ ስለሚሸፍኑ የገንዘብ እጥረት አይገጥመኝም። ይልቁኑ እህቶችሽን እንዳገኘኳቸው ወዲያውኑ በሰልክ አስታውቅሽለሁ። ከዚያም ወደ አሜሪካ ትመጪና ሚስተር ፓተርሰን ባዘጋጃላችሁ በኮኔክቲክቱ ቤታቸው ትገናኛላችሁ” አላት።

“ይገርማል እኮ! ለመሆኑ እኝህ ሚስተር ፓተርሰን እንዴት ያሉ ሰው ናቸው? ፈፅሞ አረስቻቸዋለሁ” አለች። ለነገሩም የአባቷንም

መልክ ቢሆን ያስታወሰችው በፋይሉ ውስጥ የነበረውን ፎቶግራፉን ካየች በኋላ ነበረ። ሲበዛ መልክ መልካም በመሆኑ ዝነኛ ተዋናይ ቢወጣው አይበዛበትም ስትልም በሆዷ አስባለች። የእናቷም ሁለት ፎቶግራፎች ነበሩ። አንደኛው በጣም ወጣት ሆና የተነሳችው ነው። ወርቃማው ፀጉሯ ከትከሻዋ ላይ ተዘናፍሷል። በተለይም አረንጓዴ ዓይኖቿና የፈገግታዋ ሁኔታ ከትንሿ ከአሌክሳንድራ ልጅ ጋር ቁርጥ አንድ ነው። ሌላው ፎቶግራፍ ከሶስት ትናንሽ ሴት ልጆች ጋር የተነሳችው ነበረ። አሌክሳንድራና ሂሳብ ከእናታቸው ግራና ቀኝ ነጫጭ የሐር ቀሚስ ለብሰው ቆመዋል። ከመሐል የተቀመጠችው እናታቸው አራሷን ሚጋንን ታቅፋለች። አሌክሳንድራ እንዳቀረቀረች ፎቶ ግራፉን ስታይ ቆየች። ወደ ደረቷም እስጠግታ ካቀፈችው በኋላ ተራ በተራ የእናቷንና የእህቶቿን ምስል በመደጋገም ሳመች። እንባዋም እየወረደ ነበረ። ቻጥማን አንጀቱ እስተላወሰ አዘነላት። የተለያዩትን እህትማማቾች ለማገናኘት ይበልጥ ስሜቱ ተቀሰቀሰ።

ትኩረቷንም ለማስቀየር ሲል አንስታበት ለነበረው ጥያቄ እንዲህ ሲል መለሰላት። “ሚስተር ፓተርሰን በአሁኑ ጊዜ በጣም ያረጁና በሕመም የሚሰቃዩ ሰው ናቸው። የወላጆቻችሁም የቅርብ ጓደኛ በመሆናቸው ከመሞታቸው በፊት እናንተን ለማገናኘት ይፈልጋሉ። በሕይወት የመቆየት ዕድላቸው የመነመነ ነው።”

“ሌሎቹን ሳታገኛቸው ቢሞቱስ?” አለችው።

“ያለ የሌለ ሀብታቸውን የተናዘዙት ለሶስታችሁ ስለሆነ ቢሞቱም ፍለጋው ይቀጥላል ማለት ነው። ጉጉታቸው ግን በሕይወት እንዳሉ ስትገናኙ ለማየት ነው።”

“እስከዚህ የሚያስቡልን ከሆነና የወላጆቻችን የቅርብ ወዳጅ ከሆኑ ለምን ዱርውኑ እንድንለያይ አደረጉ? ለምን ራሳቸው አያሳድጉንም ነበረ?” ያነሳችው ጥያቄ ልክ ነበረ። እህትማማቾቿን ከሰላሳ ዓመታት በላይ እንዲለያዩ አድርጎ አሁን መሞቻቸው ሲቃረብ ለማገናኘት መጣሩ ከሀሊና ወቀሳ የሚያድን አይሆንም።

“ምክንያቱን እርግጠኛ ሆኜ ለመናገር አልችልም። እንደ ጠረጠርኩት ግን ሚስታቸው እናንተን ለማሳደግ ፈቃደኛ ባለመሆኗ ሳይሆን አይቀርም። እና በዚያን ጊዜ የፈፀሙት ስህተት አሁን ለፀፀት ዳረጋቸው አለና ሚስተር ፓተርሰን እንዲጠይቅለት አደራ ያለው

አንድ ነገር ታውሶት “ይቅርታ አርጊልኝና አሌክሳንድራ ለመሆኑ በኑሮሽ ደስተኛ ነሽ? የላኩኝ ሰው ለማወቅ ስለሚፈልጉ ነው ይህን ጥያቄ ደፍራ ያነሳሁብሽ አላት።

“በጣም ደስተኛ ነኝ፤ አንድም ቀን ክፍቶኝ አያውቅም። እንደ ኮምት ደቦርን የመሰለ አባት ለዚያውም የጉዲፈቻ አባት የሚገኝ አይመስለኝም። ያደግኩት በከፍተኛ እቅክብካቤ ነው። እናቴንም ደግሞ በትናንትናው ዕለት ራስህ ያነጋገርኩኝ ስለሆነ፤ ስለ ጥሩ ሰውነቷ ለመገመት የቻልክ ይመስለኛል። ይልቅስ ብትፈቅድልኝ አንድ ሌላ ጥያቄ ባቀርብልህ?” አለችው። ቻፕማን ቀጥሎ ሲል በራሱ ምልክት አሳይቶ።

“አባቴ እናቴን ለመግደል የበቃበትን ምክንያት በግልፅ የሚያውቅ ሰው ይኖር ይሆን?” አለች ትኩር ብላ እያየችው።

“ያለ አይመስለኝም” አላት ቻፕማን ራሱን ጭምር በማወቀው። “በዚያን ምሽት በመካከላቸው ጭቅጭቅ ተፈጥሮ እንደነበረና አባትሽም በጣም ጠጥቶ ስለነበረ ህሊናውን እንደ ሳተና ጨክኖም ሊገድላት እንደበቃ ነው የተወራው። የሚገርመው ግን አባትሽ ከመጠን በላይ ያፈቅራት እንደነበረ ሚስተር ፓተርሰን አጫውቶኛል። ምናልባትም ከቅናት የተነሳ ሊሆን ይችላል እንደዚያ ያደረገው”

አሌክሳንድራ ራሷን ዘንበል አድርጋ ለጥቂት ጊዜ ስታስብ ቆየች። “ካፈቀራት በቀላሉ ሊቀናባት ይችላል ... እርሷስ አታፈቅረውም ነበር ማለት ነው?... ስትልም አሰበችና ቻፕማንን ልትጠይቀው ከእፏ አድርሳ መለስችው። ቻፕማን ስለ ወላጆቿ የሚያውቀው ነገር በእርግጥ አልነበረም።

“ሚጋንና ሂላሪን በቶሎ ታገኛቸዋለህ የሚል ተስፋ አለኝ” አለች። ከእሁኑ ለእሁቶቿ ማሰብ ጀምራ፤ “ይገርምሃል ትልቁ ልጄ ማሪን ልክ ፎቶ ግራፋ ላይ ያለችውን ሂላሪን ነው የምትመስለው። ማሪን ሳይቋት ቁጥር ሆድ ሆዴን የሚበላኝ ነገር ነበር። ታዲያ ምን እንደሆነ አላውቀውም ነበረ። ዛሬ ግን ግልፅ ሆነልኝ። ለካስ ሂሊን በመምሰሏ ኖሯል” አለች። ለመግረሙስ የርሷም ወደ እናቷ ትውልድ ሀገር ተመልሳ በፓሪስ ውስጥ ለመኖር መብቃቷም የሚገርም ነው።

ከዚያም ቻፕማን “ለመሆኑ ስለዚህ ጉዳይ ለባልሽ አጫውተሽዋል?” ሲል ከባድ ጥያቄ አቀረበላት።

ራሷን በርጋታ አያወዛወዘች “ሄነሪ በጣም ሊበላጭ እንዲያውም ሊያብድ ስለሚችል አልነገርኩትም። ጥፋቱ ስንጋባ ስለ እኔ ማወቅ የሚገባውን ሁሉ ቤተሰቦቼ ሳይነግሩት ከመቅረታቸው ላይ ነው። ምናልባትም ማንነቴን አውቆት ቢሆን ኖሮ ላያገባኝ ይችል ነበረ። ስለዚህ እህቶቼ እስከተገኙ ድረስ አልነገረውም” አለች። ሄነሪ ዜናውን ሲሰማ የሚደነግጠው ድንጋጤ በዓይነ ህሊናዋ ታያትና ሰውነቷ ዝግንን አለ።

“እህቶችሽ ሊገኙ?” ሲል ቻፕማን ጠየቃት።

“ያን ጊዜ መንገር ይኖርብኛል” አለችና በመጠኑም ፈገግ አለች። “አሜሪካ ድረስ ያለ አጥጋቢ ምክንያት ልሄድ አልችልም፤ አይመስልህም ሚስተር ቻፕማን?”

“መቼም አንቺ አውቀሽ የደበቅሺው፤ ያታለልሺው ነገር የለም” አለ ጭንቀቷን በመረዳት ሊያበረታታት አስቦ።

“እኔ ባላደርገውም ቤተሰቦቼ ደብቀውታል። ስለዚህም አታለውታል ማለት ነው። የእርሱ እምነት የኮምት ደቦርን ልጅ እንደሆነክ ነው። ሄነሪም ትውልዱን እስከ ዘጠኝ ቤት ድረስ በመቁጠር በነገስታት ዘርነቱ ይከራበታል። እና የእኔ እውነተኛ አባት የሚስቴን ሕይወት ያጠፋ ነፍስ ገዳይ፤ እናቴም በፓሪስ አውራ ጎዳና ላይ ስትዘዋወር የተገኘች ሴት መሆኗን ሲሰማ እንደሚያብድ አልጠራጠርም” አለች። ደግነቱ ከሄነሪ ወንድ ልጅ አለመውለዱ! ወልዳ ቢሆን ኖሮ የሄነሪን ክብርና ማዕረግ ወራሽ የሚሆነው ወንድ ልጅ አያቱ ኮምት ደቦርን ሳይሆን አሜሪካዊ ተዋናይ ነበር ማለት ነው። ሄነሪ ደግሞ ለእንደዚያ ዓይነቱ ልጅ አንድም ነገር በውርስ እንደማይተውለት ግልፅ ነበረ። ቻፕማን የአሌክሳንድራን ጭንቀት በይበልጥ ተረዳላት። ባሏም ቀላል ሰው አለመሆኑን አወቀ።

“ሰጊዜው ቢናደድም ውሎ ሲያድር ነገሮችን ማመዛዘኑ አይቀርም። ከተጋባችሁ ብዙ ዓመታት ስላለፉም ትዳሩ እንዲፈርስ የሚፈልግ አይመስለኝም። በዚያ ላይ ደግሞ ያፈቅርሻል የሚል ግምት አለኝ” አላት።

አሌክሳንድራ መልስም ሳትሰጠው መጠነኛ ፈገግታ ብቻ አሳየችው። ሄነሪን እርሷ ታፍቅረው እንጂ ስሰርሱ ፍቅር እርግጠኛ ሆና ለመናገር አትችልም። አንድን ውድና የተዋበ ሥዕል ተንክባክበው

እንደሚይዙት ዓይነት ነበረ ሄነሪ ለርሷ ያለው አመለካከት። ያ ሥዕል ደግሞ ወጡ ሥራ ሳይሆን የተጭበረበረ መሆኑ ሲደረስበት የተራከሰ ይሆናል። በመሆኑም ሄነሪም የአሌክሳንድራን ወላጆች ምንነት ሊያውቅ ልጆቿን አስቀርቶ ሊያባርራት ይችላል።

ቻፕማን በበኩሉ ምንም ሳይናገር ለረጅም ጊዜ ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። በጣም ነው ያዘነላት። ውብና ጩዋ ሴት ወይዘሮ ናት።

ከአረንጓዴማና ትላልቅ ዓይኖቿም የሚወረወረው ብርሃን የልቧን የዋህነት የሚያንፀባርቅ ነበረ። ታዲያ በሰላም ትኖር የነበረችውን ይህችን የመሰለችውን ሴት ትዳር መበጥበጥ ተገቢ ነው? የሚስተር ፓተርሰንስ ምኞት ይደገፋል? በየትኛው ጥፋቷ ነው ከሰላሳ ዓመታት በኋላ አሌክሳንድራ ይህ ሁሉ ሥቃይ የደረሰባት?

“አባክሽን ፈቃድሽ ቢሆንና ምሳ አብረን ብንበላ አሌክሳንድራ በማዕረግ ስምሽም ስላልጠራሁሽ ይቅርታ አርጌልኝ?” አሰና ደስ የሚል ፈገግታውን አሳያት።

እርሷም ሳቅ አሰችና “ልጥራሽም ብትል በጣም ረጅም ሰለሆነ አትችልም” አሰችው።

“ምን ያህል ረጅም እንደሆነ ባውቀውስ?”

“ጥሩ! ባርነስ ሄነሪ ኤድዋርድ አንትዋን ካቪየር ሳንብሩ ሚ ደሞሪኒ ይባላል። ቆንጆ ስም አይደለም?” አሰችው።

“ሰመሆኑ ይሄ ሁሉ ስም በመታወቂያ ደብተርሽ ላይ ተፅፏል?” አሰና አሳቃት። ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ለወላጆቿና ለእህቶቿ እንባዋን ያለማቋረጥ ስታፈስ ያረፈደችው አሌክሳንድራ እንደዚያ ስትስቅ ማየቱ ደስ ይል ነበረ።

ሳቱም ታገስ ሲልላት ወደ ቻፕማን አየት አደረገችና “መቼም ሚስተር ቻፕማን! ብልህ ሰው መሆንህን አውቃለሁ አንተ በእኔ እግር ብትሆንና ይህን የመሰለ ጉዳይ ቢያጋጥምህ ትደነግጥ ነበረ?” ስትል ጠየቀችው።

“መደንገጥ አልደነግጥም። በዚህ አጋጣሚ ግን አንድ ሳልነግርሽ ላልፈው የማልፈልገው ነገር አለ። በአንድ ሰው ጥፋት የተነሳ ቤተሰባችሁ በመፈራረስ የተሰማኝ ሐዘን ጥልቅ ነው። ከሁሉም ደግሞ በዛሬው

ዕለት ያለፈ ትዝታ ቀስቅሼ በማስለቀሱ ከሐዘንም ሐዘን ተስምቶኛል። ለላኩኝ ለሚስተር ፓተርሰን ቃል ባልገባላቸው ኖሮም ምናልባት ሐሳቤን ለመቀየር ሳልገደድ አልቀርም ነበረ። ሆኖም የጣሉብኝ አደራ ቀላል ባለመሆኑ ከከባድ ሐዘን ላይ ጣልኩሽ። ግን አንድ መፅናኛ ያገኘሽ ይመስለኛል። እንደ ተረዳሁት ከሆነ እህቶችሽን ለማየት ከአሁኑ ጉጉት አድርብሻል” አላት።

ያለማመንታት “አዎን” ስትል መልሳለት “ሂሳሪ ትዝ ትለኛለች። በጣምም ትወደኝ እንደነበረ አስታውሳለሁ። ለእኔም ለሚጋንም እንደ እናታችን ነበረች። ከእኛ በመለየቷ ምንኛ የመረረ ኑሮ እንዳሳለፈች ሲታወስኝ አዝንላታለሁ። አሁን ደግሞ በሕይወት ስለ መኖራችን ስትሰማ የምትደነግጠው ድንጋጤ ይታየኛል።”

“ያው እንቺ የደነገጥሽውን ያህል ብትደነግጥ ነው”

“አይመስለኝም፤ ሂሳሪ ሲበዛ ሩህሩህ ነበረች”

“እንቺም ርህሩህ ነሽ አሌክሳንድራ። ስለዚህ ቅድም አብረን ምሳ እንብላ ስል ያቀረብኩልሽን ጥያቄ ውድቅ አታደርጊብኝም” አሰና ፈገግ አለ። ካያት ደቂቃ ጀምሮ ይበልጥ እየወደዳት ነበረ የሄደው። እርግጥ አሌክሳንድራ ቆንጆና ማራኪ ሴት ናት። ቻፕማን ግን ይህ ነው ብሎ ለመናገር ይሳነው እንጂ የወደዳት ከዚህ በተለየ ምክንያት ነበረ።

አሌክሳንድራ የምሳውን ግብዣ ከመቀበሏ በፊት አንዳንድ ነገሮችን በአእምሮዋ ማውጣትና ማውረድ ነበረባት። ከዚያም ግብዣው የሚያስከትለው ጉዳት እንደማይኖር አመዛዝና “በጣም ደስ ይለኛል” ስትል መሰሰችለት።

“የምትመርጪው ሆቴል ቢኖር? እኔ ለፓሪስ እንግዳ ነኝ አላት።

“ረዘም ያለ ዕድሜ ያላቸው ሆቴሎች ናቸው ጥሩ ምግብ የሚያዘጋጁት” ብላ ከመቀመጫዋ ተነሳች። ቻፕማንም ፋይሉን ከእጅ በርሳው ውስጥ ከቶ ተከተላት። እንደ እውነቱ ከሆነ በዚያን ወቅት ከእናቷ ጋርና ከእህቶቿ ጋር የተነሳችውን ፎቶግራፍ እንዲሰጣት ልትጠይቀው ነበረ። ግን ጥቂት አሰብ አደረገችና ሐሳቧን ቀየረች። ፎቶግራፉም ሌሎቹን እህቶቿን እንዲያገኝ የሚረዳው መሆኑ ገባት። ያን

ጊዜም ሌላ አንድ ተጨማሪ ሐሳብ በእእምሮም ተመላለሰ። እንደ ሌሎች ሀሳቦች ሁሉ እርሷም የልጅነት ጊዜ ፎቶግራፏን አይታ አሰማውቋ የጉዲፈቻ ልጅ በመሆኗ እንደሆነ ተረድታ 'የሀፃንነት ጊዜዬን ፎቶግራፍ ባሰማየቱ መቼ ጥርጣሬ አድርብኝ? ለካስ ጉዳ ሌላ ኖሯል!' አለች።

"እንደ ወለዱሽ ያህል ተንከባክበው ስላሳደጉሽ ምን ብለሽ ትጠረጥሪያለሽ። በነገራችን ላይ የች ነው ታዲያ ምሳ የምንበላው?"

"የእኔ ምርጫ ሪትዝ ሆቴል ነው። የአዛውንቶች መስብሰቢያ አዚያ ነው" አለችና ላቅ ብላ እጁን ይዛው ጉን ለጉን መሄድ ጀመሩ።

"ሰምን አዛውንቶችን መረጥሽ?" አሰና እርሱም ፈገግ አለ።

"በነርሱ መካከል ስታይ በጣም ቆንጆና ወጣት ስሰምመስል ነው" አለች አሁንም እየሳቀች።

"አሁንስ ቢሆን ወጣትና ቆንጆ ነሺና! መልክሽን በመስታወት ውስጥ አይተሽው አታውቁም ማሰት ነው?"

"ማየቴማ መች ይቀራል። የማየው ምስል ግን ወጣትና ቆንጆ ስሰማይመስለኝ ነው እንጂ።"

እንዳው ምን ብዬ ላዋራው ሰማሰት ያህል ካልሆነ በስተቀር አሌክሳንድራ ስለ ውበቷ ታውቀው ነበረ። ዕድሜዋም ሰላሳ አምስት ይድረስ እንጂ ገና የሃያ ሰባት ዓመት ሴት ነበር የምትመስሰው።

"የገረመኝ ደግሞ የአንተም ፀጉር እንደኔ ወርቃማ መሆኑ" አለችና ፈገግ አሰችሰት። 'ውብ ብቻ ሳትሆን የደስ ደስ ያላት ሴት... ባሏ ባይጨቁናትና እንደ ልቧ የምትኖር' የምስሰብስ የምታጌጥ ቢሆን ኖሮ ይህን ጊዜ ምን ትመስል ይሆን?' ሲል ቻጥማን አሰበ።

በሪትዝ ሆቴል በቀረበላቸው ምሳ ላይ ስለተለያዩ ነገሮች አንስተው ሲጫወቱ ቆዩ። እርሱ በተለይ ስለ ቦስቶንና ኒውዮርክ ሲያወጋት እርሷ ደግሞ የዕረፍት ጊዜዋን ስለምታሳልፍባቸው ኬፕ ኮድና ሌን ጃን ካፕ ፌራ አጫወተችው። ልክ ሰብዙ ዓመታት እንደ ተዋወቁ ንደኛ ስለ ህይወት ታሪኩም ዘረዘረላት። በወንጀል ምርመራ መያ ላይ ሰመሰማራት የፈለገበትን ምክንያትና ካጋጠሙትም ልምዶች የማይረሱትን እንዳንደቹን በማንሳት ተረከላት። እርሷ እንደ ታላቅ

ወንድም እርሱ ደግሞ እንደ ታናሽ አህቱ አያት። ከሆቴሉም አድርሳው ሲለያዩ ሁለቱም ቅር ቅር እንዳላቸው ነበረ።

"ስለ አህቶቼ ከሆነ ፍንጭ ላይ እንደ ደረሰክ እንድትደውልልኝ አሰኝው ከመኪናዋ ውስጥ ከመግባቷ በፊት።"

"አታስቢ አደውልልሻለሁ! በተጨማሪም ምንም ዓይነት ጭንቀት አይግባሽ! ስለ ባልሽም ጉዳይ ቢሆን የምንወያይበት ይሆናል" አሰና ከአገጫ ቀና አድርጎ ጉንጫን ሳማት።

አሌክሳንድራ በዚያ በመኪና በተጨማሪ የፓሪስ አውራ ጎዳና ላይ በምትነዳበት ጊዜ ሁሉ ስለ ቻጥማን ማሰቧ አልቀረም ነበረ። መልክ መልካም ነው። ተጫዋች ነው። ብልህ ነው። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን፤ በውይይታቸው ወቅት ሚስት እንደሌለው አውግቷታል። የልጃገረድ ሚስቱን ፈትቶ የወንደላጤ ኑሮ ነበረ የሚኖረው። 'ሰምን ሌላ ሚስት አላገባም? መቼም የርሱን ቁመና አይታ የማትማረክ ሴት ትኖራለች ብዬ አልገምትም። እስከ ዛሬ የምትስማማው ሴት በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ሳትገኝ ቀርታ ነው ወይንስ እርሱ ወንደላጤነቱን መርጦ?' ስትል ሰራሷ ጥያቄ አቀረበች።

ወዲያውኑ አእምሮዋ ወደ ሌላ ነጥብ ዘለለ። አሁን ደግሞ ወደ ፓሪስ ስለመጣበት ምክንያት ማሰላሰል ጀመረች። ባለፈውና በዛሬው ቀን የሰማችው ታሪክ ለሰላሳ ዓመታት የነበራትን እምነት አፈራርሶታል። እውነተኛ ማንነቷንም እንድታውቀው አድርጓታል። ከመኖሪያ ቤቷ ደርሳ የበራፉን ደወል በምትጫንበት ጊዜ ነበረ ሰዓቷን አየት ያደረገችው። ሳይታወቃት ከቀኑ አስር ሰዓት በመድረሱ እንደ መደንገጥ አለች። ከአምስት ሰዓታት በላይ ውጪ ቆይታለች ማለት ነው። ባሏ አራት ለጋበዛቸው እንግዶች በመዘጋጀት ላይ ያለው የምግብ ዓይነት በሰጠችው መመሪያ መሰረት መሰራቱን እየተዛዘረች ተመሰክተች። የመረጠቻቸውም የወይን ጠጅ ዓይነቶችና ሌሎችም መጠጦች በየጠረጴዛው ላይ በትክክል መደርደራቸውን አየች። የአበባ ማስቀመጫዎች ቦታቸውን መያዛቸውንና ትኩስ በተቆረጡ አበቦች መሞላታቸውን አረጋገጠች።

አስራ ሁለት ሰዓት ሲሆን ሲል ስምሽቱ የምትሰብሰውን ልብስና የምታጌጥባቸውን ጌባ ጌጦች ማማረጥ ጀመረች። ከዚያም ገላዋን

ታጥባ በመለባበስ ላይ እንዳለች ሄነሪ የመኝታ ክፍሉን በር በኃይል በርግዶ ገባ።

አሌክሳንድራ አንደ መደንገጥ ብትልም “ደህና ዋልክ ፍቅራ?” ብላ በፈገግታ ሰላምታ ሰጠችው። ግን ከመቅፅበት ያ ፈገግታ ክስም አለ። “ምነው? ምን የሆነከው ነገር አለ? ስለ ግብግብው እንደሆነ ሁሉም ነገር መዘጋጀቱን አረጋግጫለሁ” አለችው።

ሄነሪ ፊቱን በንዴት እንደ ጨፈገገ “ብለሽ ብለሽ የድፍን ፓሪስ መሳቂያ ታደርጊኝ? ምን በደልኩሽና ነው አባክሽ?” ሲል ጮኸባት።

“ያምላክ ያለህ! ስለምንድነው የምታወራው ሄነሪ?” ስትል ጠየቀችው።

“የማወራውማ በዛሬው ቀን በሪትዝ ሆቴል ውስጥ ስለ መታየትሽ ነዋ! ምሳም እዛው ስለመብላትሽ! ከማን ጋር እንደነበር ተደርሶብሻል! በአንቺ ቤት ግን ያልታየሽ መስሎሻል!”

የአሌክሳንድራ ፊት በንዴት ተለዋወጠ። ያለወትሮዋም ኮስተርተር ብላ “በድብቅ የምሰራው ነገር ቢኖር ኖሮ ወደዚያም ሆቴል ባልሄድኩኝም ነበረ። ብዙ ሕዝብ ባለበት አዳራሽ ውስጥ ምሳ በልቻለሁ። የጋበዘኝም ከኒውዮርክ የመጣ ሰው ነው። ለግብግብውም ምክንያት የእናቱን ንብረት በሚመለከት የምንወያይባቸው ነጥቦች በመኖራቸው ነው” አለችው።

“በትናንትናውም ዕለት የነገርሺኝ ይህንኑ ምክንያት ነው። ግን ዳግመኛ ልታታልይኝ እንደማትችይ እወቁ! ለካስ ትናንት ማታ እንደዚያ የነሆለልሺው ለዚሁ ኖሯል? ከነገ ጀምሮ በዚህ ቤት ውስጥ አትኖሪአትም! እንደነጋ ልጆቻሽን ይዘሽ ወደ ካፕ ፌራት!” ሲል አሁንም ጮኸባት። አንደ ወንጀለኛ በግዞት ሊቀጣት በመወለኑ እንባዋን ልትቆጣጠረው አልቻለችም ነበረ።

“ሄነሪ! አንተን መቼም ቢሆን ላታልልህ ሞክሬ አላውቅም እባክህን አመነኝ” አለችው ከቆመችበት ሥፍራ ሳትነቃነቅ። እንደ ወትሮው ደፍራ ልትጠጋው ልታቅፈው አልቻለችም። ባለጋራ ይመስል ማዶ ለማዶ ቆመው እርሷ በመለማመጥ እርሱ በቁጣ ይነጋገራሉ።

“እስከ ዛሬ ሳምንሽ ቆይቻለሁ። ከእንግዲህ ግን ያምነኛል ብለሽ አታሰቢ!”

“እውነቱን ነው ሄነሪ!”

“ብቃ! ብቃ! ለዚያችም ለእናትሽ ቢሆን ልክ ልኳን ነው የምነግራት! ለመባለግ ሽፋን የሆነችሽ እርሷ ናት። ዳግመኛም እግሯ ከቤቴ እንዳይደርስ አደርጋለሁ!”

“እባክህን ሄነሪ! ጨክኑ እንዴት እንዲህ ታደርጋለህ? ቢያንስ ህፃናቱን ለማየት እንኳን ልትፈቅድላት ...”

“ይህማ ድሮ ቀረ! አንቺን ከተለያዩ ወዳጆሽ ጋር ከማቃጠር መቆጠብ ነበረባት!”

“እረ እኔ አንድም ወዳጅ የለኝም!” ስትል ጮሃ አለቀሰች። “እናቴም ብትሆን እስከዚህ ባለፈ...”

“አህ! ባለፈ አይደለችም ልትይ ነው? ለጉዳይ እያለች የምትጠራሽ ለምን ይሆን?” አለና ዓይነን አፍጥጦ ተጠጋት። አሌክሳንድራ ተስፋ በመቁረጥ ወደ ጌላዋ አፈግፍጋ ካገኘችው መቀመጫ ላይ ተቀመጠችና ዝም ብላ ዓይን ዓይነን ታየው ጀመረ። ንዴቱም እየጨመረ በመሄዱ ከአጠገቧ ደርሶ ከአገጫ ቀና አደረጋትና “እኮ ለምን ጉዳይ እንደምትፈልግሽ ንገሪኝ?” ሲል አምባረቀባት። ልትነግረው የማትፈልገው የደበቀችው ነገር እንዳለ ከሁኔታዋ ተረድቷል። እርሷ ያወቀችውን ደግሞ አፍረጥርጣ ብትነግረው ከዚህ የባለ እንደሚደርስባት ታውቀዋለች።

“ስለ ጉዳዩ አሁን ልገልፅልህ አልቻልኩም። ግን የወላጆቼን ንብረት የሚመለከት ምስጢር መሆኑን ብቻ ልነግርህ እችላለሁ” አለችው። ሰውነቷ ይንቀጠቀጥና ፊቷ ዐመድ የተነፋበት መስሎ ነበረ። ሳታሰበው ሄነሪ ውልቅ ብሎ ከክፍሉ ወጣና እንደገና ዘወር ብሎ ተመለከታት።

“በእኔ ላይ ሌላ ወንድ ትሄጃለሽ ብጼ አላምንም ነበረ። ግን የሆነው ሆነ። ከእንግዲህ ግን እባልጋለሁ ብትይ ባዶ እጅሽን እንደማባርርሽ እንድታውቁ! ህፃናቱን እንኳን እንዳታያቸው ነው የማደርገው። ለአሁኑ ግን ወደ ካፕ ፌራት ለመሄድ የምትወስጧውን

ዕቃና ልብስ እዘጋጃ! ጠዋት ዓይኔ እንዳያይሽ! ብሉ በሩን እላይዋ ላይ በጋይል ዘግቶባት ሄደ። አሌክሳንድራ ተስፋ በመቁረጥ ስታለቅስ ቆየች። በጎላም ላይ ነበረ ወደ ግዙብ ስፍራዋ ከመሄዷ በፊት ማድረግ የነበረባት አንድ ነገር ትዝ ያላት። ስልኩን እንስታ ወደ ብሪስተል ሆቴል ደወለች። ቻፕማንንም እንዳገኘችው የካፕ ፌራትን የስልክ ቁጥሯን ነገረችው። ስለ እህቶቿ ሊያነጋግራት ከፈለገ የሚገኝባት በአዲሱ አድራሻዋ ነበረ።

“በቅርቡ እንደምደውልልሽ ተሸፋ አለኝ” አላት።

“እኔም እንዳንተው እንደምትደውልልኝ ተስፋ አደርጋለሁ” አለችው። እንደዚህ ብላ በማሰቧ ግን ጋፍረት ተሰምቷት ነበረ። ቻፕማን መልክ ቀናና ደግ ሰው ቢሆንም የራሱ የሆነ ሴት የመምረጫ ሚዛን ሊኖረው ይችላል። በዚያ ላይ ደግሞ አሌክሳንድራ ባለትዳር ናት። እና እንኳን ስለአርሱ በልቧ አሰላስላ ገና ለገናም ከእሁኑ በመጠርጠሯ የደረሰባት ውርጂብኝ የታየ ነው።

“ፍንጭ እንዳገኘህ ወዲያውኑ ነው የማስታውቅሽ።”

“በጣም አመለካከትህ ሚስተር ቻፕማን መልካም ጉዞ እመኝልሃለሁ”

“እኔም ስለ መልካም ምኞትሽ አመለካከትሃለሁ። በጠዋት አውሮፕላን ነው የምሄደው” ብሉ ተሰናበታት።

ቻፕማን በዚያኑ ምሽት ወደ ኒውዮርክ ለመብረር አቅዶ ነበረ። ግን አውሮፕላኑ ስላመለጠው ለማደር ተገደደ። በተጨማሪው በውቧ በፓሪስ ከተማ ውስጥ አንድ ምሽት ማሳለፍ የሚጠላ አልነበረም። ቻፕማን እስከ እኩላ ሌሊት በሪትዝ ሆቴል ውስጥ አሳለፈ። ለእርሱም ቢሆን ቀን ላይ ከአሌክሳንድራ ጋር ምሳ ሲበሉ ያደረጉት ውይይት ልዩ ትዝታ አሳድሮበት ነበረ።

ሄነሪ በውሳኔው በመፅናቱ ጠዋት ላይ የአሌክሳንድራና የልጆቹ ልብስና ዕቃ በልዩ መኪና ተሳፈረ። እርሷም ወደ ሲትሮይን መኪናዋ በመግባት ላይ እንዳለች ሄነሪ አስቆማትና “አንድ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ልስጥሽ እፈልጋለሁ። ወደ ካፕ ፌራት ቪላ አንድ ወንድ ቢገባ ወዋልሽ! በየጊዜውም ስልክ ስለምደውል ከቤት እንዳላጣሽ!” አላት። ለማምለጥ ሞክሮ እንደተያዘ እስረኛ ነበረ የቆጠራት።

ንዴት ውስጥ ውስጡን እያብገነገናት! “ወደ ባህሩ ዳርቻ ሄጄ ለመናፈስ እንኳን አልችልም” ማለት ነው? ከባርነትም የባለ ቀንበር ነው የሚንከብኝ!” አለችው።

“በራስሽ ጥፋት! በራስሽ ብልግና!” አለና ደህና ዋይ ሳይላትም ወደ ቤት ገባ። ወዲያውም አሌክሳንድራና ልጆቿን የያዘው ሊትሮይንና የቤት ስራተኞቹንና ዕቃ የሚነው ፔጆ መንቀሳቀስ ጀመሩ። የፓሪስንም ከተማ እስኪወጡ ድረስ አሌክሳንድራ ታሰላስላ የነበረው የአባቷን የሳም ምክርና የእናቷን የሰላንጅን ፍቅር ማብቂያ ነበረ። በድንገትም “አባባ ለምንድነው የተናደደው?” ስትል ጥያቄ ያቀረበችላት ትንሿ አክሌል ነበረች። ቀጠልም አድርጋም “ባንቺ ነው የተናደደው አይደለም አንዴ?” አለችት ዓይን ዓይኗን እያየች።

“በመጠኑ” ብላ አሌክሳንድራ ህፃኗን አክሌልን እቅፍ አድርጋ ወርቃማ ፀጉሯን እያሸሸች መለሰችላት። ያን ጊዜም ለአሌክሳንድራ እህቷ ሂሳብ ትዝ አለችት። ዱር... ዱር... ዱር... ሂሳቧም አሌክሳንድራን እንደዚያ ትወዳት ነበረ። ከእህቶቿ ጋር የምትገናኝበት ቀን መቼ እንደ ሚደርስ ናፈቀች። ቻፕማን ቢቀናውና ስልክ ከደወሰላት ያለ አንዳች ማመንታት ወደ አሜሪካ ለመሄድ ቆርጣለች።

“ለእኔ የአባባ ንዴት እንደ ድሮው አልመለሰኝም። በጣም ነው ዛሬ የተናደደው። ያጠፋሺው ጥፋት አለ አንዴ?” አለችና አሁንም ትንሿ አክሌል ጠየቀችት። አሌክሳንድራ ለጊዜውም ፈገግ ከማለት በስተቀር መልስ አልሰጠችም። ለጥቂት ሳምንታትም ቢሆን ከሄነሪ ጭቅጭቅ ርቆ በካፕ ፌራ ቪላ ከልጆቿ ጋር በሰላም መክረሙ እንደሚሻል ያን ጊዜ ነው የተሰማት።

“ማጥፋት ሳይሆን በየዋህነት አንድ ነገር በመስራቱ ነው” ስትል አሌክሳንድራ መለሰችላት።

“ያኔ እንደ ገዛሽው ባለ ላባ ባርኔጣ ዓይነት አሁንም ገዝተሽ ነው? አባባ ከንዴቱ የተነሳ በመስኮት እንደ ወረወረው ትዝ ይለኛል” ለአክሌም ያ ባርኔጣ ቆንጆ ስለ መሰላት አትረሳውም።

“አዎን ... እንደዚያ በማድረጌ ነው”

“ቆንጆ ነበር?”

“በጣም!” አለችና በትንሿ ልጇ ጥያቄ ሳቀች። አክሌልም እናት እናቷን እያየች ፈገግ አለች።

ምዕራፍ ሃያ አንድ

ሂላሪ ተገኘተ!!! ቻፕማን ፓሪስ ውስጥ በስነበተባቸው ቀናት የሥራ ባልደረቦቹ በሂላሪ ላይ የሚያደርጉትን ክትትል አጠናክረው ነበረ። ፓተርሰንን ለመጨረሻ ጊዜ ካነጋገረችበት ወቅት በመነሳት ስለ ሂላሪ አንዳንድ ጥናቶች አካሄዱ። የመጀመሪያውንም ፍንጭ ያገኙት ትምህርቷን በማታ ለመክታተል ከተመዘገበችበት ኮሌጅ ነበረ። በዚያንም ወቅት ከሞላ ችው የሕይወት ታሪኳ ላይ በአስተናባሪነት ተቀጥራ እንደምትሰራ ለመረዳት በቁ። ከዚያም የአስተናባሪነቱን ሥራ ሰቃ በከተማው ውስጥ በሚገኘው ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ መቀጠሯንና ደረጃ በደረጃ ዕድገት በማግኘቷ ሰዋና ሥራ አስኪያጅነት ስልጣን መድረሷን አወቁ። ቻፕማን ቀድሞውንም ቢሆን በስልክ አነጋግሯት ነበረ። እርሷ ግን ተፈላጊዋ ሂላሪ ምክር አለመሆኗን ያስማመንታት ነግራዋለች። በአጭሩ ለመታወቅ አትፈልግም ማለት ነው። ግን ስምን? ስዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት ጊዜ ይፈጃል። እራሱ ሂላሪን ፊት ሰፊት ማነጋገር አለበት። የሚሻለውም ትንሿን ሚጋንን ካገኘት በኋላ እንደሚሆን አምናበታል። እስከዚያ ድረስ ግን ዝም ሊላት ወሰነ።

ሆኖም ቻፕማን ስለ ሂላሪ ባለበ ወይም ስለ እርሷ የተጠናቀ ረውን መረጃ ባነበበ ቁጥር እጅግ ያዘንላት ነበረ። በዓለም ውስጥ ብቸኛ አለመሆኗን፣ የሚወዷት ሰዎች መኖራቸውን፣ ከእንግዲህም ራሷን ማግለል እንደማይኖርባት ሊነግራት ይፈልግና በሌላ በኩል ደግሞ በአሁኑ ወቅት ስላለችበት ሁኔታ ሙሉ በሙሉ ባለማወቁ ሐሳቡን ይቀይራል። ማን ያውቃል? ሂላሪ ባለትዳርና የልጆች እናት ልትሆን ትችላለች። እርሱ እንደፈራውም ሳይሆን ደስተኛ ሴት የማትሆንበት ምክንያት የለም። የቦስቶኒ ምስኪን ሂላሪ! የጃክሰንቪሻ ጎስቋላ ሂላሪ! ስሥራ አስኪያጅነት ማዕረግ በቅታለች። ስለዚህ ...

ቻፕማን እግኝቶ እስከሚያነጋግራት ድረስ የሕሊና ዕረፍት አጣ። የሦስቱ እህትማማቾች ታሪክ ለመግለፅ በሚያስቸግር ሁኔታ እንቅልፍ ነስቶታል። ይህ ደግሞ ልምድ ላለው ቻፕማን እንግዳ ነገር ሆነበት።

መንፈሱን ጨምድዶ ያዘው። ለምን? ሲል ራሱን ጠየቀ። መልስ ግን አላገኘለትም። ስለዚህ ሌላ ሰው ማማከር ነበረበት። ለምክሩም ዕውቅ ደራሲ የነበረችውን የቀድሞ ሚስቱን ኤልሞዝን መረጠ። ስልክ ደውሎላት ለምሳ እንዲገናኙ ለመናት። ኤልሞዝ ለምትደርሳቸው መፃህፍት ገፅ ባህርያትን መሰል ነበረባት። በመሆኑም የሦስቱ እህትማማቾች ነገር የርሱን አእምሮ የጨመደውን ያህል የኤልሞዝም ገፅ ባህርያት በግል ህይወቷ ላይ የሚጫወቱት ሚና መኖር አመኖሩን ሊጠይቃትና ሊረዳ ፈለገ።

ለምሳ የተቀጣጠሩት ደራሲያን ከሚያዘወትሩት ከፎር ሲዝንስ ሆቴል ነበረ። ጉን ለጉን ተቀምጠው በመመገብ ላይ እንዳሉ ቻጥማን “ለመሆኑ ኤልሞዝ! በየመፃህፍቶችሽ ውስጥ ከምትፈጥሪያቸው ገፅ ባህሪያት ጋር ፍቅር ይይዝሻል?” ሲል ያልጠበቀቸውን ጥያቄ አቀረበላት። ኤልሞዝ ረጋ ያለች ቆንጆ ሴት ነበረች። የጥልቅ እስተሳሰቧ ውጤት የሆኑት ልቦለድ መፅሐፎቿ ለብዙ ሽልማት አብቅተዋታል።

“ከገፅ ባህርያቶችሽ ጋር ፍቅር ይይዝሻል ወይ ነው ያልከኝ? ግን ለምን እንዲህ ዓይነት ጥያቄ እቀረብክልኝ? የስነ ፅሁፍ ሰው ለመሆን አያቀድክ ነው ልበል?” አላችና ትክ ብላ ታየው ጀመረ።

ቻጥማን ራሱን አወዛወዘና፤ “አይደለም ኤልሞዝ! አንድ ለየት ያለ ምርመራ እያካሄድሁ ነው። ታሪኩ ከተፈፀመ ሠላሳ ዓመታት አልፈውታል። ታሪኩም የሶስት ህፃናት እህትማማቾች ታሪክ ነው። በቁሜም በሕልሜም እነዚያ ሦስት ሕፃናት ልጆች ይታዩኛል። አንጀቴም ይላወስላቸዋል። እርግጥ በአሁኑ ወቅት ትልልቅ ሴቶች ሆነዋል። ግን እንደ ተለያዩ እንዳይቀሩ ነው የእኔ ጥረት። ከልቤ ነው የወደድኳቸው” አላት።

“ደህና ታሪክ የሚወጣው ይመስለኛል። ለምን አትፅፈውምና እንዲታተም አናደርገውም?”

“የሥነ ፅሁፍ ዝንባሌ እንደሌለኝ ታውቂያለሽ። ከዚያም በላይ ደግሞ ቢፃፍ እንኳን ታሪኩ ተዓማኒነት ሊያገኝ የሚችል አይመስለኝም። እኔን ግራ እያጋባኝ ያለው ምን መስለሽ ኤልሞዝ? የሕፃናቱን ታሪክ ከወረቀት ላይ እንጠቤ ነው ያወቅኩት። ግን በሕይወቴ ከጉኔ ያሉ እየመሰለኝ የአእምሮ አረፍት አጣሁኝ”

“እኔንም እንዳንዴ የምፈጥራቸው ገፅ ባህርያት እንደዚሁ ያስጨንቁኛል ሆኖም በመጨረሻ ላይ ከእንደ አልባት ትደርሳለህ” አላቸው እርግጠኛ ሆና። “እንደ መፅሐፍ ፅፌ ስጨርስ እነኝን እንደዚያ

የሚያስጨንቁኝ ገፅ ባህርያት ከአእምሮዬ ተነው ይጠፋሉ። ዳግመኛም የሕሊና ዕረፍት አይነሱኝም። ቁም ስቅሌን አያሳዩኝም።”

“ልክ ነሽ! እኔም ለማለት የፈለግኩት አሁን አንቺ ያልሺውን ነው” አለ ከከንፈሩ ያደረሰውን የሾርባ ማንኪያ ወደ ሳህኑ እየመለሰ። በተለይም የቁም ስቅል የሆነችበት ሂሳሪ ነበረች። የቦስቶኑ ሥቃይዋ እየታየው ተስቃይቶባታል። በጃክሰንቪል የደረሰባት ግፍ መንፈሱን አቁስሎታል። ስለ ሂሳሪ ማሰቡን ሲያቆም አሴክሳንድራ ትታወስዋለች። ሂሊ እያለች የምታቆላምጣት ታላቅ እህቷ ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ የመሆኗን ዜና ቻጥማን ወዲያውኑ ነበረ ያበሰራት። ለአሴክሳንድራ ደስታ ከእስከ አልነበረውም። ሚጋንን እስከሚያገኛት ድረስ ግን አሴክሳንድራ በትዕግስት እንድትጠባበቅ ነግሯታል። ሚስተር ፓተርሰንም በሽታው እየፀናበት በመሄዱ ሚጋን በእስቸኳይ መገኘት ነበረባት። ስለዚህም ቻጥማን ከምንጊዜውም ይልቅ ረዳቶቿን በየእቅጣጫው አስማርቶ ክትትሉን አጠናክሮ ነበረ።

“እና እኔም ሦስቱንም እህትማማቾች ካገኘኳቸው በኋላ ልረሳቸው አችል ይሆን?” ሲል ኤልሞዝን በመጠራጠር ጠየቃት።

“አዎን! ትረሳቸዋለህ! ስለዚህ በርትተህ ልታገኛቸው ሞክር። ከዚያ በኋላ እጩ ትላለህ። ከባድ ችግር እንደ ገጠመህ ይገባኛል”

“ብጣም ከባድ እንጂ! እስከ አሁን ሁለቱን ደርሼባቸዋለሁ። የሦስተኛዋ ሕፃን ጉዳይ ነው ደብዛው የጠፋው። ምናልባት ዕድል ቀንቶኝ ካገኘኳት የሦስቱንም ታሪክ በዝርዝር አጫውትሻለሁ። በአንቺ የሥነ ፅሁፍ ችሎታ ጥሩና ተነባቢ መጽሐፍ ሊወጣው ይችላል።”

“እንዲቀናህ እመኝልሃለሁ። እኔም ብሆን ከሚቀጥለው ሳምንት ጀምሮ አዲስ መፅሐፍ ለመድረስ ስላቀድሁ መንደርደሪያ የሚሆነኝ አንደ ነገርክኝ ዓይነት ታሪክ ባገኝ አልጠላም” አላቸው። ኤልሞዝ ግልፅና ሥራ ወዳድ ሴት ነበረች። ከቻጥማን ጋር ለመለያየት የበቁት በእንደ ምክንያት ብቻ ነው። ለኤልሞዝ ልጆቿ ከአእምሮዋ እፍልቃ የምትፅፋቸው መፃህፍት ናቸው። ቻጥማን ደግሞ ስሙን የሚያወርሰው አቅፎ የሚያሳድገው ከኤልሞዝ ማህፀን የወጣ ልጅ ይፈልጋል። ዋናው ጥላቻው ይሄው ነበረ። ሆኖም ትዳራቸው ቢፈርስም የሚተያየት እንደ ወንድምና እህት ነበረ።

“ያቺስ ተዋናይ ወዳጅህ ደህና ናት?” አለችው ኤልዋዝ ፈገግ ብላ።

“ምን ደህንነት አለ ብለሽ ነው? ትርጉሙ ለማሳየት አገር ለአገር ስትዞር ነው የምትከርመው። በፊት በፊት እንኳን ለጋብቻም ከጅያት ነበረ። ሳስበው ግን እኔ የአርባ ሁለት ዓመት ሰው እርሷ የሃያ አንድ ዓመት ኮረዳ! ለረጅም ጊዜ ተጣጥመን የምንቆይ አይመስለኝም”

“ከደራሲ ተዋናይ አይሻልም ብሏህ ነው?”

“አትቀልጂ! ይብላል እንጂ ቢያንስ ቢያንስ አንቺን ሥራ ውዬ ወደ ቤቴ ስመስስ አንኝሽ ነበረ። ይቺን እኮ በተከታታይ ሰቀናት ለሳምንታት አላያትም። እንዳውም ከአንቺ የምደብቀው ነገር የለምና በስልክ እንኳን መገናኘታችን ተቋርጧል” አላት።

“እንተን ላለማስቀየም እያልኩ እንጂ እኔም ቀድሞውኑ እንደማትሆን ይሰማኝ ነበረ”

“አንቺስ ሌላ ባል የማግባት ዕቅድ የለሽም?”

“የለኝም! ሰምን አንተን ፈታሁና ነው ሌላ ባል የማገባው? ለሁብቴ? ለቁመናው? ለመልኩ? ለማዕረጉ? ከአንተ የሚበልጥብኝም አንድም ሰው አይኖርም። ያልተግባባነው በልጅ የተነሳ ብቻ ነው። ልጅ ብወልድ እንደ አሁኑ ነፃ ሆኜ ጊዜዬን ለሥነ ፅሁፍ ላውሰው አልችልም። ይህ አመለካከቴ በሴትነቴ ጤናማ ላይመስልህ ይችላል። እኔ ግን ሥነ ፅሁፍን በጣም ነው የምወደው። በምስራውም ፍፁም ደስታን አንኝበታለሁ” አለችው። ስለ ደስተኛነቷ ቻፕማን የሚያውቀው ነገር ነው። ለዚህም ነው በእርቅ ለምኖ አብራው እንድትኖር ያላደረገው።

“ከሰስቱ እህትማማቾች አንደኛዋን አግኝቻት እንደነበረ የነገርኩሽ አይመስለኝም። አንቺ ለሥራሽ ታማኝ እንደ ሆንሽ እርሷ ደግሞ ለባሏ ታማኝ ናት። የምታስጉመጅ በጣም ውብ ናት። ግን ምን ያደርጋል ...” አለና ቆመ።

“ከዚያች ከተዋናይህ ትሻላለች ማለት ነው?”

“መሻል ብቻ! እንደነገርኩሽ ለባሏ ታማኝ ባትሆን ኖሮ...” አለና አሁንም የጀመረውን በእንጥልጥል ተወው።

“አይዞህ! አንድ ቀን የምትስማማህን ሌት ታገኝ ይሆናል። ከኛ ብጤዎቼ ግን ራቅ! ጥሩ ሚስቶች አይወጣንም። በእኔና በዚያች በተዋናይህ

ያየሽው ነው! በል እንግዲህ ሸኘኞ አለችና በጠረጴዛው ላይ ተንጠራርታ ጉንጨን ሳመችው።

“ግን ትወጂኝ ነበረ?” አለ ከመቀመጫው እየተነሳ።

“ልቤ እስከሚጠፋ!” አለችና ላቀችበት። ወገብ ለወገብ እንደተቃ ቀፋም መኪናዋ ጋር ደረሰ። በሩን ከፍቶ ካስገባት በኋላ በተራው ጉንበስ ብሎ ጉንጫን ሳመና እርሱም ወደ መኪናው ሄደ።

እቢሮው የጠበቀው ሌላ የምስራች ዜና ቻፕማን በዚያን ፍጥነት ይፈፀማል ብሎ ያልገመተው ነው። ወደ ሳንፍራንሲስኮ ልኮት የነበረው ረዳቱ የሚጋንን የጉዲፈቻ አባት ዴቪድን ባያገኘውም ሚስቱ ሬቤካ የምትሰራበትን ቦታ ሊደርስበት ችሎ ነበረ።

ቻፕማን በአስቸኳይ ወደ ሳንፍራንሲስኮ ስልክ ደውሎ ከረዳቱ ጋር እንደተገናኘ “የምርህን ነው? በእርግጥ ያገኘሃት ሌት ሬቤካ ናት?” ሲል ጥርጣሬ ገብቶት ጠየቀ። በተሰጠው መልስ ከመጠን በላይ ተደሰተ። በሳንፍራንሲስኮ ከተማ ውስጥ ዴቪድ በሚል ስም የተመዘገበውን ሰው ሁሉ የቻፕማን ረዳቶች አነጋግረዋል። ግን የሚፈልጉትን ሰው ለማግኘት አዳግቷቸው ነበረ። ይህም ያለ ምክንያት አልነበረም። ዴቪድና ሬቤካ ከሃያ ዓመት በፊት ሳንፍራንሲስኮን ለቀው ወደ አትላንታ ይሄዳሉ። በዚህም በሀገራዊ ላይ ተሰማርተው ሲሰሩ ይቆያሉ። ወደ ፍራንሲስኮ የተመለሱት ዴቪድ ግማሽ አካሉን ሽባ ባደረገው በሽታ ከተለከፈ በኋላ ነው። ሥራም በማቆሙ ስሙ በሳንፍራንሲስኮ ስልክ ማውጫ ላይ አልተመዘገበም። በምትኩ በጥብቅና ሙያ አሁንም እርዳታ ትሰጥ የነበረችው ሚስቱ የሬቤካ ስም ነበር የተመዘገበው።

ቻፕማን ለረዳቱ ሌላ እርምጃ እንዳይወስድ በጥብቅ ካስጠነቀቀው በኋላ የሬቤካን አድራሻ ጠይቆ ስልኩን ዘጋ። ወዲያውንም ወደ ሬቤካ ደውሎ ካነጋገራት በኋላ ለጥብቅ ጉዳይ ሊያገኛት እንደሚፈልግ ገልጾ በቀጠሮ ተሰያዩ። በማግስቱም ወደ ሳንፍራንሲስኮ በአውሮፕላን ለመሄድ መቀመጫ አስያዘ። ከዚያም ለቀናት ሊያረገው እየፈለገ ሳይፈፅመው የቀረውን አንድ ነገር ለማድረግ ቆርጦ ተነሳ።

እስር ለዓት ሊሆን ሲል መኪናውን አስነስቶ ሂላሪ ወደምትሰራበት ዜና አገልግሎት ድርጅት እመራ። ያለምክንያት ከሀንፃው ለመግባት ስለማይቻልም በልዩ ዘዴ አግኝቶ የነበረውን የፖሊስ

መታወቂያ ካርድ ለተቆጣጣሪዎቹ አሳይቶ አታሉ አለፈ። አስተናባሪዎንም ሂላሪን በስልክ እንድታገናኘው ጠየቃት። እርሷም ባለስልጣን መስሏት ደወሰችለት። ስልኩን ያነሳችው የሂላሪ ልዩ ፀሐፊ ነበረች። ለብስባም ላይ መሆኗን ነገረችው።

“አስተዳደር ነክ ስብሰባ ነው ወይንስ ሌላ?” አሰ ቻፕማን ስሰ ድርጅቱ ብዙ የሚያውቅ በሚሰመስል።

“ከምክትል ዋና ስራ አስኪያጅ ቤክር ጋር ናቸው!”

“እ! ገባኝ! ግን በስንት ሰዓት የሚጨርሱ ይመስልኛል?”

“አስራ ሁለት ሰዓት ላይ የሚሄዱበት ቀጠሮ ስላላቸው ከዚያ በፊት ይጨርሳሉ ብዬ ነው የምገምተው”

“አመለግናሁ” አለና ቻፕማን ስልኩን ዘግቶ ወደ ሂላሪ ቢሮ ለመውጣት ወደ ሲፍቱ ሄደ። ከዚያም ከእንግዶች ማረፊያ ክፍል ፈንጠር ብሎ ተቀመጠና መፅሔት ማገላበጥ ጀመረ።

ሂላሪ ከቢሮዋ የወጣችው ልክ አስራ አንድ ሰዓት ተኩል ነበረ። ቻፕማንም ማንም ሳይነግረው አውቋታል። ከጥቁሩ ፀጉሯ በስተቀር በአረንጓዴ ዓይኖቿ በተቀረው መልክና ቁመናዋ ሌላዋ አሌክሳንድራ ነበረች። ልዩ ፀሐፊዋም በአክብሮት በመጥራት ስትሰናበታት ሰምቷል። ሂላሪ ራሷን ጎንበስ በማድረግ አፀፋውን መልሳላት ግራና ቀኝ ሳታይ ወጣች። ቻፕማንም ያን ጊዜ ከኋላ ኋላ ተከተላት። እርሷ ከገባችበት ሲፍት አጠገብ ካሰው ሌላ ሲፍት ውስጥ ገባ። ከህንፃው ወጥታ በሹፌር ወደሚነዳው መኪናዋ ስትሄድ እርሱም ወደ መኪናው ሄደ። የተጀመረውም ክትትሉ ቀጠለ። ከመሐል ከተማ ደርሳ ከመኪና ስትወርድ እርሱም ወረደ። ክትትሉም ከመኪና ወደ እግር ተሸጋገረ። ከአንድ ሰቅ ውስጥ ገብታ ያኒውት በመውጣቷ ከበራፋ ቆሞ ከነበረው ቻፕማን ጋር ሰጥቷት ሲጋጩ ነበረ። በአረንጓዴ ዓይኖቿ እንደ መገላመጥ ብላ አየችው። ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ነፍስን ለርስረው የሚገቡ ነበሩ። ለቻፕማንም ግልፅ መልዕክት አስተላለፋለት። ማንም እንዲቀርባት የምትፈልግ ሴት አልነበረችም። ሁለት ረጃጅም ህንፃዎች አልፋ ከአንድ ቡና ቤት ውስጥ ገባች። ቻፕማንም ተከትሏት ገባ። የሂላሪ ቀጠሮ ከአንዲት ወጣት ሴት ጋር ነበረ። ሂላሪን ብድግ ብላ ከተቀበለች በኋላ ሁለቱም ተቀምጠው መነጋገር ጀመሩ። ስለምን እንደሚያውሩ ለቻፕማን ባይለማውም ወጣቷ ሴት ከሂላሪ

የምትጠይቀው እርዳታ ለመኖሩ ከሀጌታዋ ያስታውቃል። በመሐሉም ታለቅስ እንደ ነበረች ቻፕማን አጅቷታል።

ሀፃን ልጅ ዳግመኛ እንዳያጠፋ ጣትን በመወዝወዝ እንደሚያስጠነቅቁት ሁሉ ሂላሪም ለሴትዮዋ ተመሳሳይ ምልክት አሳይታት እንድ ነገር ተናገረች። በዚያን ጊዜም ሴትዮዋ ከመቀመጫዋ ተነስታ ያሰ ይሱኝታ የሂላሪን አጅ እያገላበጠች ሳመችው። ቻፕማን የራሱን ግምት ወለደ። ሴትዮዋ በጥፋት ከሥራ ተባራ አሁን ግን ይቅርታ የተደረገላት መሆን አሰባት አለ በሆዱ። ሂላሪ ከቡና ቤት ውስጥ ስትወጣ እንደ በፊቱ ኮስተርተር ብላ አልነበረም። ደግነት ስለ ሰራችም ሊሆን ይችላል ፊቷ ላይ ፈገግታ ይታይባት ነበረ። ወደ መኪናዋ ስትሄድ ቻፕማንም ወደ መኪናው ሄደ። በሰባ ሁለተኛው አውራ ጎዳና አጠገብ ካለ አንድ መኖሪያ ቤት ፊት ለፊት ሂላሪ ወረደች። በራፋንም ከፍታ ገባች። ቤቱ ከቡናማ ድንጋይ የታነፀና ለዓይንም ማራኪ ሲሆን ከሌሎች ፈንጠር ብሎ የተሰራ ነበረ። የብቸኝነት ኑሮ መምረጧም አንድ ምልክት ነበረ። በጣም አዘነላት። የልጅነት ዘመኗ ታሪክም ታወሰውና በሆዱ አሰቀለላት። ቆየት ብሎ ደግሞ ራሱን በራሱ አፅናና። ማን ያውቃል? ሲያይዋት ብቸኛና ኮስታራ ሴት ብትመስልም ደስተኛ ልትሆን ትችላለች። ባል ባይኖራት እንኳን የምታፈቅረውና የሚያፈቅራት ሰው ሊኖር ይችላል አለ በሐሳቡ። ግን ያለፈው ታሪክ ትዝ ሲለው የዛሬውኑ የብቸኝነት ሁኔታዋን ሲያስበው ወዲያውኑ አልመስል አለው። ወደ ቤቱም ሄዶ ከአልጋው ላይ ጋደም እንዳለ የሚያስበው ስለ ሂላሪ ነበረ። ወደ አየው መኖሪያ ቤቷ ሄዶ ሊያነጋግራት ዳድቶት ነበረ። አጃን፣ በወዳጅነት ሊጨብጠው ስለ አሌክሳንድራ ሊያወራት... የሚያፈቅራት ሰው ስለመኖሩ ሲገልፅላት ... ግን ለዚህ ሁሉ ጊዜው ገና ነበረ። የሚጋን ነገር ቁርጡ መታወቅ አለበት።

ክፍል 4

ሚጋንና ከዚያም...

“አፌም እንደገና በሳቅ ተሞላ፤ ከንፈሮቹም
እልልታ አሰሙ።”

ምዕራፍ 4ያ ሁለት

ከሳንፍራንሲስኮ አውሮፕላን ማረፊያ የደረሰው ከቀጠሮው ጊዜ ሁለት ሰዓት ቀደም ሲል ነበረ። ስለዚህ ፊደካን ለመገናኘት በቂ ጊዜ ነበረው ማለት ነው። ከአውሮፕላን እንደ ወረደም ወደ ተመዘገበበት ሆቴል ሄዶ ዕረፍት አደረገ። ከዚያም ወደ ፊደካ ቤት እመራ። ቤቱ በአስራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን የተሰራ እንደ መሆኑ ከውጪ ሲያዩት ያረጀ ይመስላል። ወደ ውስጥ ሲገቡ ግን የንፅህናው፣ የቤቱ ዕቃዎች ጥራትና የግድግዳዎች ጌጦች ለዓይን የሚማርኩ ነበሩ። ፊደካም ብትሆን ዕድሜዋ ከስልሳ ይለፍ እንጂ በአለባበሷ፣ በፀጉር አበጣጠሯና በጠቅላላ ሁኔታዋ ሃምሳም ዓመት የሞላት አትመስልም። ሽቦት ጣል ጣል ያለበት ፀጉሯን ጉንጉን ተሰርታዋለች። ከነጭ ሽሚዝ ጋር ለማያዋ ጂንስ ሱሪ ለሰላለች። እንደ ቀዩ የጆሮ ጉትቻዋ ሁሉ ክፀጉሯም ላይ የለካቸው አበባ ቀይ ነበረ። ላያት የደስ ደስ ያላት ብልህ፣ በወጣትነቷ በጣም ቆንጆ የነበረች ሴት ናት። ቻፕማንም ሞቅ ባለ ፈገግታ ከተቀበለችው በኋላ ወደ ግል ቢሮዋ እንዲገባ ጋበዘችው። የመጣበትን ምክንያት ካለማወቁም ይዞት የነበረውን የእጅ በርሳ በእንግዳ መቀበያ ክፍል ውስጥ አስቀምጦ ሲከተላት እንኳን ሌላ ጥርጣሬ አላደረገትም።

“ብቻ ሳይህ ትልቅ ሰው ትመስለኛለህ፤ የእኔን አርዳታ የምትፈልግ ዓይነት አይደለህም።” አለችውና ፈገግ ብላ፤ “ቡና ወይንስ ሻይ ይምጣልህ?” ስትል ጠየቀችው። ቻፕማን ምንም ለመጠጣት አልፈለገም። እንደዚያችም ያለችውን መልካም ሴት ሊነግራት በመጣው ዜና እንድትበጠብጥ ፍላጎት አልነበረውም። ሆኖም ያ ለፓተርሰን የገባው ቃል ኪዳን እንዲናገር አስገደደው።

“የመጣሁት ስለ አንድ ለየት ያለ ጉዳይ ላነጋግርዎት ነበረ። እርስዎንና ባለቤትዎን በማፈላለግ ላይ ከቆየሁ ብዙ ቀናት አልፈዋል። ይህም ትልቅ ቻግር ፈጥሮብን ነበረ። ከሰላሳ ዓመታት በፊት በኒውዮርክ ያስመዘገባችሁትን የመጨረሻ አድራሻችሁን ብቻ ነበር ለማግኘት የቻልኩት” አለ ቻፕማን ለውነቱን እንደ መዘግነን እያለው።

ሬቤካ ግን አንደ ልማዷ ፈገግ አለችና በወንበሩ ላይ ተዘናንታ ተቀመጠች። በተረጋጋ አንደበትም “አዎ ክኒውዮርክ ከመጣን ወዲህ በተለያዩ ግዛቶች ውስጥ ተዘዋውረን ሰርተናል። ወደዚህም የተመለስነው ባሌ በመታመሙ በቅርቡ ነው” አለችው።

“በጣም ታመዋል ማለት ነው?”

“ነበረ! አሁን ግን እየተሻለው ነው። ሽባ ሆኖ የነበረው እጅና እግሩ አሁን በመጠነም ቢሆን እየተፋታታለች ነው” አለች።

“ሚጋንስ?” አላት ቻፕማን የልቡ ትርታ እየጨመረ።

“በጣም ደህና ናት። አሁን ያለችው በኬንታኪ ግዛት ነው። ግን ሚስተር ቻፕማን ስለ እኔ ቤተሰብ እንዴት ለማወቅ ቻልክ?” አለችው። እጅግ በመገረሟ ግንባሯን ቋጠር ታድርገው እንጂ ያ ፈገግታዋ ከፊቷ ላይ አልተለየም ነበረ።

“እኔ እንኳን የማውቀው ነገር አልነበረም። በተዘዋዋሪ መንገድ ግን እንዳውቀው ተደረግህ። የሰለጠነኩበት ትምህርት እንደ ርስዎ በሕግ ቢሆንም በወንጀል ምርመራ መታየት ላይ መሰማራቱን መረጥኩ። እና በዚያ ሳቢያ ሚስተር አርዘር ፓተርሰን ከሚባሉ ሰው ጋር ለመተዋወቅ ቻልን። እና እርሳቸው ናቸው ስለርስዎ ቤተሰብ ያጫወቱኝ። ሚጋንስ በጉዲፈቻ ልጅነት የሰጧችሁ ሰው ስለሆኑ አንደሚ ያስታውሷቸው አልጠራጠርም” አለ ዓይነ-ን ለበር አድርጉ እየተመለከታት።

ይህን ስትለማ ያ ሁሉ ፈገግታ ከፊቷ ላይ ከመቅፅበት ተገፎ “ምን አዲስ የተፈጠረ ነገር አለ? ለምንስ ነው ሚስተር ፓተርሰን ከዚህን ሁሉ ዓመታት በኋላ ሊያስታውሰን የበቃው?” አለች። ሬቤካን ፍርሐት በጣም ገብቷታል። ሚጋንስ ነጥቆ የሚወስድባት መለላት ያ ፍራቻዋ ግን አዲስ ሳይሆን ምን ጊዜም ያልተለየት ነበረ።

“በአጭሩ መሞቻቸው በመቃረቡ ነው። ከዚህ በፊት ግን ሶስቱ እህትማማቾች ደህና መሆናቸውን ለማወቅ ይፈልጋሉ። ሶስቱም ደስተኞች መሆናቸውንና የገንዘብም ችግር እንደሌለባቸው ለማረጋገጥ ይሻሉ። በሕይወት እንዳሉም ሶስቱን እህትማማቾች ለማገናኘት ምኞት አላቸው። እህትማማቾቹ እንደተነጣጠሉ አንዲቀሩ አይፈልጉም።”

“ስዚህ ጊዜው ዛሬ ነው? ከላላ ዓመታት በኋላ? ቢገናኙስ ጠቀሜታ ይኖረዋል? ለነርሱሉ ቢሆን ምን ልዩነት ያስከትላል?” ስትል በንዴት የጥያቄ ጋጋታ አወረደችበት።

“የእህትማማቾቹ መገናኘት በሕይወታቸው ላይ ልዩነት ይኖረዋል የሚል እምነት ሚስተር ፓተርሰን አላቸው። የእርስዎ ፍርሐት ደግሞ ይገባኛል። ስሜትዎም ምን ያህል እንደተጉዳ አውቀዋለሁ። በዚህም በጣም ነው የማዘነው።”

የሚነግራትን ሁሉ የምትለማው አትመስልም ነበረ። ከንፈሯን በንዴት ደጋግማ እየነከሰች፤ “ገና ሚጋንስ በጉዲፈቻ ልጅነት ከመውለዳችን በፊት ጀምሮ ነበረ ያስጠነቀቅነው። ከእርሱም ሆነ ከእህቶቿ ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት ሊኖራት እንደማይችል ገልፀንለት ነበረ። እኛም ወደ ካሌፎርኒያ የመጣንበት ዋነኛው ምክንያት ሚጋንስ ከተወለደችበት አካባቢና ማንነቷን ከሚያውቁት ለዎች ለማሸሸ ነበረ። እና ሚጋንስ ምንም ከማታውቀው ታሪክ በአሁኑ ዕድሜዋ ለማስተዋወቅ መሞከሩ ትክክል አይመስለኝም” አለች።

“ምርጫውን ለርሷ ብንተወው። ከፈለገች ከእህቶቿ ጋር ለመገናኘት ትችላለች። ካልፈለገችም የሚያስገድዳት የለም። በነገራችን ላይ የምትኖረው በኬንታኪ ግዛት ውስጥ ነው ብለው የነገሩኝ ይመስለኛል?”

“አዎን! በሕፃናት ሕክምና የዶክተራት ዲግሪዎን ወስዳ አሁን አፖላፒያ በሚባለው መንደር ውስጥ ልምምድ በማድረግ ላይ ናት” አለች ሬቤካ በልጇ ልዩ ችሎታ ኩራት እየተለማት።

“እዚያ ላገኛት እችላለሁ ማለት ነው?” ሲል ቻፕማን ሲፈራ ሲቸር ጠየቃት።

እንደፈራውም አልቀረ አባባሉ አናዲት ኖሮ ከመቀመጫዋ ብድግ ብላ “አይሞክርም! አታደርገውም!” ስትል ጮኸችበት። በረድ ሲልላትም ከመቀመጫዋ ተመልሳ እረፍ አሸችና በረጅሙ ከተነፈሰች በኋላ “እንዴት ከዚህ ሁሉ ዓመት በኋላ መጥተህ በሰላም የምትኖረውን ልጃችንን ልትበጠብጣት ትፈልጋለህ? ለምንስ ነው ሰሐዘን ልታጋልጣት የምትሻው? ለመሆኑ የወላጆቿን አሟሟት እንዴት እንደነበረ ታውቀዋለህ?” ስትል ጠየቀችው።

“አዎን አውቀዋለሁ ግን ሚጋንስ?” ሊል ተራውን ጠየቃት።
“ፍፁም አታውቀውም። ስለዚህ አቋሜን ግልፅልፅ አድርጌ ልነግርህ አፈልጋለሁ። በዛሬው ቀን ያቀረብክልኝ ጥያቄ ሊነሳ የሚገባ አይደለም። ሚጋን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን አንኳን አታውቀውም” ብላ ትኩር ብላ ታየው ጀመረ። ሬቤካም ሆነች ባሏ ዴቪድ የሕግ ባለሙያዎች ብቻ ሳይሆኑ ለሰብአዊ መብቶች ተከራካሪዎች ናቸው የሚል ስም አንዳላቸው ቻፕማን ስምቷል። ታዲያ እንደዚህ ያሏ የሰውን ዘር አፍቃሪ ፍጡሮች ከሆኑ እንደምን ለሚጋን የጉዲፈቻ ልጅነቷን ሳያስታውቁት ቀሩ የሚል ሐሳብ ተሰምቶታል። ስለምን ቀደም ብለው እውነቱን ነግረዋት ቢሆን ኖሮ የዛሬውን ቻፕማን ባላስከተለ ነበረ።

“ሌላ ልጅ የላችሁም?” ሊል ቻፕማን በሐዘኔታ ጠየቃት።
“የለንም! እንዲኖረንም አንፈልግም ነበረ። ሚጋንን እንደ ዓይን ብሌናችን ነው የምናያት። ከአራስነቷም ጀምሮ ነው ያሳደግናት። ስለዚህ እርሷም እንደ ወላጆቿ ነው የምትወደን። እኛም ከእደገች በኋላ ስለ እውነተኛው ቤተሰቧ የምንነግርበት ምክንያት አልነበረም።”

“አሁንስ ልትነግሯት ፈቃደኛ አይደላችሁም?” አለ አንባ ያቀረሩ ዓይኖቿን ላለማየት እንደ ማቀርቀር ብሉ። እሺ ትሰኛለች የሚል ግምት ከቶም የለውም። ቢሆንም የሚጋንን አድራሻ ነግራዋለች። ካስፈለገ ወደ ኬንታኪ ግዛት ሄዶ አፈላልጉ ሊያገኛት ይችላል። ስለ እህቶቿ ማወቅ መብቷ ነው። ግን ታሪኩን ከርሱ ከማታውቀው አፍ ከምትሰማው ይልቅ በምትወዳቸው አሳዳጊዎቿ በኩል እንድታውቀው ቢደረግ እንደሚሻል ተሰምቶታል።

ሬቤካ መልስ ሳትሰጠው ለረጅም ጊዜ ስታስብ ቆየች። ከዚያም እርግጠኛ ባለመሆን፤ “በአሁኑ ሰዓት እነግራታለሁ ወይንም አልነግራትም ከሚል ቁርጥ ካለ መልስ ላይ ለመድረስ ያዳግተኛል። በቅድሚያ ስለ ጉዳዩ ከባሉ ጋር ልወያይበት ይገባል። ከዚያ በፊት ግን የእርሱን የግል ሐኪም ማነጋገር ይኖርብኛል። ምናልባት ሐኪሙ ድንጋጤ ሊያስከትልበትና ከሌላ አደጋ ላይ ሊጥለው ይችላል ካለኝ ላላነሳበትም አችላለሁ። ቀደም ሊል እንደ ነገርኩህ ባሌ ሕመምተኛ ነው” አለችው።

“ችግሩ ይገባኛል። ለማንኛውም የምቆየው በማርክ ሆፕኪንስ ሆቴል ስለሆነ ከእንድ ወይንም ከሁለት ቀን በኋላ ስልክ ቢደውሉ ልኝና ውጤቱን ቢገልፁልኝ?”

“ከእንድ ውሳኔ እንደ ደረሰን እደውልልሁለሁ።” አለችና ከመቀመጫዋ ተነሳች። ይህም ለውይይታቸው ማብቂያ ምልክት ነበረ።

“አስከዚያ ለምን ወደ ኒውዮርክ እትመለስም?” አለችው ከፊት ፊቱ ወደ በሩ እየሄደች።

“እዚህ ሆኜ መጠበቁ ይሻላል። ምናልባት ባለቤትዎም ሊያነጋግሩኝ ይፈልጉ ይሆናል”

“ከመለሰህ ጥሩ” አለችና በመለናበት እጁን ጨበጠችው። በዚህን ጊዜ ግን የቀድሞ ፈገግታዋን አላሳየችውም። በሩን ዘግታ ወደ መቀመጫዋ ተመልሳ በግንባሯ ከጠረጴዛው ላይ ድፍት አለች። ራሷንም በሁለት እጆቿ ይዛ ስታለቅስ ቆየች። እንደፈራችው ከሰላሳ ዓመት በኋላ ልጇን ሊወስዱባት ነው። ለሰላሳ ዓመት እንደ ወላጅ እናትና ልጅ የሚተያይቅን ሬቤካንና ሚጋንን በማታውቃቸው እህቶቿ ሳቢያ ሊያራርቁቸው ነው። ለነጋጤካ ውለታ ለዚያ ለፍቅራቸው የሚከፈላቸው ውለታ በዚህ መልክ መሆን አልነበረበትም።

በዚያኑ ዕለት ከሰዓት በኋላ ላይ የዴቪድን ሐኪም አነጋገረችው። እንደ ሐኪሙም አባባል ከሆነ ዴቪድ ያንን አስደንጋጭ ዜና ቢለማም በጤናው ላይ ጉዳት የማያስከትልበት ነበረ። ያም ሆኖ ሬቤካ ለሁለት ቀናት ያህል ደፍራ ሳትነግረው ቆየች። በሰለተኛው ዕለት ግን ጨክና ነገረችው። ከደረቱ ላይ ተኝታ እንባዋን እያፈለሰች ከመጀመሪያውም ስትፈራው የነበረው ነገር እንደደረሰ አጫወተችው። ሚጋንን የርሷ ብቻ እንጂ ሌላ ቤተሰብ እንዲኖራት አትፈልግም ነበረ። “ከእንግዲህ ስለ ሁሉም ነገር ለማወቅ ትፈልጋለች። ስለ እውነተኛዎቹ ወላጆቿም ማንነት ለመረዳት መንጓቷ አይቀርም” ስትል ለባሏ ፍርሃቷን ገለፀችለት።

“ምናለበት? እንነግራታለሁ” አለ ዴቪድ።

“ስለ እኛ ያላት የፍቅር ስሜት ይቀንሳል ብዬ ነው የምረራው።”

“ሬቤካ ብዙ ብዙ ነገር ታውቂያለሽ። ታዲያ እንዴት በዚህ ቀላል ጉዳይ ለመጨነቅ በቃሽ? እንደምትወደን ታውቂያለሽ። እንደ እውነቱም ከሆነ ከአራስነቷ ጀምሮ ያሳደግናት እኛ በመሆናችን በማታውቃቸው ወላጆቿ የምትለውጠን አይመስለኝም። ስለሆነም እህቶቿን ብታገኛቸው ምንም የሚያስጋሽ ነገር ሊኖር አይገባም። ለምሳሌ እኔ በነገው ቀን ሁለት አይቻቸው የማላውቀው እህቶች አለህ ተብዬ ብነገር ልገናኛቸው እንጓለሁ።

ስለ እየጎቸው ደግሞ ለእንቺ ወይም ለሚጋን ያሰኘን ፍቅር ይቀንሰዋል ማለት አይደለም። አላት። ሬቤካና ዴቪድ በዚህ ጉዳይ ላይ እየደጋገሙ እስከ እኩሰ ሌሊት ሲወያዩ ቆዩ። ሬቤካ በዴቪድ አስተያየት ሙሉ በሙሉ አልረካችም። አሁንም ቢሆን ሚጋንን የምታጣት እየመሰላት ፈርታለች። ዴቪድ ግን ዜናውን ለሚጋን የመንገር ኃላፊነት እንዳለባቸው ፅኑ አቋም ወስዷል።

ተስፋ ወደ መቁረጡ ተቃርቦ ሰኝበረው ቻፕማን በማግስቱ ሆቲሉ ሬቤካ ስልክ ደወሰችለት። በምሳ ሰዓት እቤት ድረስ እንዲመጣ ጋበዘችው። ለሚጋንም እንዴት እንደሚነግሯት ሰረጅም ጊዜ ተወያዩ። ችግሩን ለማቃለል ሲል ቻፕማን ሳይወድ በግድ የአሌክሳንድራንና የጉዲፈቻ እናቷን የማርጋሬትን ሁኔታ አንስቶ በዝርዝር አጫወታቸው። በመጨረሻም ላይ ለሚጋን እንደ አሌክሳንድራ ሁሉ ሬቤካ እንድትነግራት ከአልባት ላይ ደረሰ። ሚጋን ከሁለት ሳምንታት በኋላ ሰፊረፍት ትመጣ ነበረ። ጥሩም አጋጣሚ የሚሆነው ያ ወቅት በመሆኑ ከዚያ በኋላ ለቻፕማን ስልክ ልትደውልለት ተስማምተው ተሰያዩ።

ወደ ኒውዮርክ እንደተመለሰ ሚስተር ቻፕርሰንን ማነጋገር ነበረበት። ሕመሙ እየተባባሰበት በመሄዱ ቢሮ መሄድ ካቆመ ውሉ አድሯል። ስለ ሚጋን መገኘት በመስማቱ ቢደሰትም ሰህላት ሳምንት ያህል የመጠበቁ ጉዳይ ግን አርሱንም ቻፕማንንም አሳስቧቸዋል። በመሐሉ ሊሞት እንደሚችል ግልፅ ነው። ሆኖም ሌላ አማራጭ ባለመኖሩ ያለውን ዕድል በትዕግስት መጠበቁ ብቻ ነበረ።

“ከዚህ በኋላ ምን ሰማድረግ ነው ያቀድክው?” ሲል ቻፕማንን ጠየቀው።

“የሬቤካን መልስ በስልክ እጠብቅና ውጤቱን እንደሰማሁ ስለሚገናኙበት ቀን ቀጠሮ አይዛለሁ። በአሌክሳንድራ በኩል አንዳችም ችግር አይኖርም። በመሰለኝ ዕለት ብጠራት እንደምትመጣ ገልጻልኛለች። ሂሳሪን ግን አሁን ላነጋግራት አልፈልግም። የቀጠሮው ዕለት ሲቃረብ ባነጋግራት እንደሚሻል ይሰማኛል።” አለ ቻፕማን። ትክክል ነበረ። ሂሳሪ እህቶቿን ረስታቸዋለች። ሌት ተቀን እንዳላለቀሰችላቸው አገኛቸዋለሁ ብላ እንዳልጓጓችላቸው፣ ወሽመጧ ቁርጥ ብሎ አሁን የሚታያት የሥራዋ ጉዳይ ብቻ ነበረ። በዚያ ላይ ደግሞ ቻፕርሰንን ዳግመኛ ሰመገናኘት እንደማትፈልግ አያጠራጥርም።

ቻፕርሰንም በቻፕማን ውጤት በመደሰቱ ተሰናብቶት ሊወጣ ሲል “በጣም ነው የማመሰግንህ። ሶስቱንም እህትማማቾች ታገኛቸዋለህ የሚል ግምት አልነበረኝም” አለው።

“እኔም አልመሰለኝም ነበረ” ብሎ ቻፕማን ፈገግ አለ። ሐቁን ለመናገር ክትትሉን ሲጀምር እንኳን ሁሉንም ቀርቶ እንደኛዋን እንኳን አገኛለሁ የሚል ተስፋ አልነበረውም። አሁን ግን ሂሳሪን፣ አሌክሳንድራንና ሚጋንን ሶስቱንም አግኝቷቸዋል። ምናልባትም ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ሰለላሳ ዓመት ያህል የተሰያዩ እህትማማቾች ይገናኙ ይሆናል። ቻፕማንም የተጣለበትን አደራ ተወጣ ማለት ነው። ይህንንም ሲያስበው እንደ ሽክም ክትከሻው ላይ የወረደለት ያህል ቀሰል አለው። የቀድሞ ሚስቱ ኡልዋዝም ምላ በመብላት ላይ እንዳሉ የተናገረችው ትዝ ያለው በዚያን ወቅት ነበረ። ሶስቱ እህትማማቾች ከተገናኙ በኋላ ነው የቻፕማን አዕምሮ እንደ ዱሮው ከሐሳብና ከጭንቀት ነፃ የሚሆነው።

ምዕራፍ ሂያ ሶስት

ቃል እንደ ገባችው ሬቤካ ከሁለት ሳምንት ተኩል በኋላ ስልክ ደወለችለት። ከድምጿም እንደተረዳው ከሆነ ያንን ታሪክ ለሚጋን መገኘቱ ምን ያህል እንደ ከበዳት ሊያውቀው ችሏል።

“የፈራሁትን ያህል አልደነገጠችም” አለችው በስልክ ውስጥ የሚሰማው ድምጽ ቁርጥ ቁርጥ እያለ። “በጣም ነው የኮራሁባት... ምን ጊዜም ለርሷ ከፍተኛ ግምት ነበረኝ... ወደ ኬንታኪ ግዛት እንደ ተመለሰች እራሷ ስልክ ደውላ ታነጋግርሃለች” አለችው።

“አሁን ላነጋግራት አልችልም ማለት ነው?” ሲል ቻፕማን ረጋ ብሎ ጠየቃት።

ሬቤካ የስልኩን መነጋገሪያ በእጇ ሸፍና አጠገቧ ካለ አንድ ሰው ጋር ተነጋገረች። ከዚያም የሚያውቀው ዓይነት ድምፅ ሰማ። ያ ድምፅ ከአሌክሳንደራ ድምፅ ቅላ፤ ጋር ተመሳሳይ ነበረ። አሳሳቃቸውም የማይለይ ነው።

“ሚስተር ቻፕማን ነዎት?”

“አዎን ነኝ!”

“ምን ጊዜም ያልጠረጠርኩትን ታሪክ ለማሁኝ” አለችው።

“በጣም አዝናለሁ ሚጋን። ጤናማውን ኑሮሽን በመበጥበጤ ከልቤ ነው ይቅርታ የምጠይቅሽ”

“ለምን? ምንም ያጠፋት ነገር የለም። ግን ሊያነጋግሩኝ የፈለጉት ስለምን ነበረ?”

“ከእህቶችሽ ጋር ስለምትገናኝበት ቀን ቀጠሮ ለመያዝ ነበረ”

“የሚመቸኝን ቀን ለመናገር በግድ ወደ ሥራ መደቤ መመለስ አለብኝ። ከዚያም በኋላ ነው ከአለቃይ ጋር ተነጋግራ ፈቃድ የማግኝበትን ቀን የማውቀው”

“ቀኑን በስልክ ትገልጫልኛለሽ?”

“ቆይ አሰቲ” አለችና ለጥቂት ጊዜ ዝም አለች። በአእምሮዋ የምታሰላው ነገር ነበረ። ቀጠል አድርጋም “ከመስከረም አንድ ቀን ጀምሮ የአንድ ሳምንት ዕረፍት ስለሚኖረኝ ለምን በዚያን ጊዜ አናደርገውም?” አለችው።

“ጥሩ! እንግዳው አሌክሳንደራ ከወዲሁ እንድትዘጋጅ መስከረም አንድ ቀንን በጊዜያዊ ቀጠሮነት እንያዘው?”

“አሺ” አለችና ሚጋን አሁንም ጥቂት አለብ ካደረገች በኋላ

“ከእህቶቼ ጋር ከመገናኘቱ በፊት ስለነርሱ አንዳንድ ነገር ለማወቅ እፈልጋለሁ። ስለዚህ ማስቸገር ባይሆንብኝ የፊታችን ቅዳሜ ኬንታኪ ድረስ ቢመጡ?”

“በደስታ!” አላት።

“በጣም አመለግናለሁ” ብላ ተሰናብታው ስልኩን ዘጋች። የሚጋን ድምፅ ከታላቅ እህቷ ከአሌክሳንደራ ጋር ተመሳሳይ ቢሆንም እንደ አስተዳደን አስተሳሰቧም ለየት ያለ ነበረ። አሌክሳንደራ ገራገርና ፎልፏላ ስትሆን ሚጋን ግን ኮስታራና ፍፁም የሰራ ሰው ነበረች። በሕክምና ሙያዋ ለመርዳት የመረጠችውም ዕድል የጠመመችባቸውን ድሃ ቤተሰቦች ነበረ። በዚህ ዓይነቱ ሙያ ላይ መለማራትን አሌክሳንደራ አልማውም አታወቅም። ተንደላቃ በማደንም ድህነት የሚባል ነገር ስለመኖሩም የምታውቅም አትመስልም። ሂሳሪም ብትሆን የወጣትነት ጊዜዋን በሥቃይና በመከራ ታሳልፈው እንጂ! አሁን ከከፍተኛ ሥልጣን ላይ በመድረሷ ትኩረቷ ሁሉ ከዚያ ደረጃ ላለመውረድ ኑሮዋን በዘዴና በጥንቃቄ መምራት ነበረ። ከአንድ ማሕፀን የወጡ፣ ከአንድ አባት የተወለዱት እህትማማቾች በአስተዳደሯቸው ልዩነት ሳቢያ ያላቸው ዓለማዊ አመለካከት የተለያዩ ለመሆን በቃ። ይህንንም በማሰላለል ላይ እንዳለ ነበረ ቻፕማን አሌክሳንደራ ተናግራው የነበረውን አንድ ነገር ትዝ ያለው። ስለ ሂሳሪ ታሪክ እንስቶ ሲያወጋት፣ በእህቷ የደረሰውን ሥቃይ ከራሷ ኑሮ ጋር በማወዳደር ‘ሕይወት ብርቅርቅታ ናት። ትበራለች ትጠፋለች። በቅድሚያ አባትና እናታችንን አሳጣችን። ከዚያም እንድንበታተን አደረገች። እኔ እንደመሳፍንት ልጅ ሳድግ የሂሊ ዕድል ግን የጨለመ ሆነ’ ብላው ነበረ።

ብርቅርቅታ

አውነትም ሕይወት ብልጭልጭታ ብርቅርቅታ! አሁን ደግሞ የሕይወት ሌላ ገፅታዋ በሚጋን ተከሰተ። ሚጋን በሕክምና የደክትሬት ዲግሪ አላት። እንደ ሌሎቹ ብጤዎቿ ከተማን ሳትመርጥ በአንድ የገጠር መንደር ውስጥ የሚኖሩ ድሆችን በመርዳት ላይ ነበረች። የትናንቷ ምስኪኗ ሂሳሪ... በዓይኑ ላይ ውልብ ያለች የሥቅቅታ ብልጭልጭታ! ... ዋና ሥራ አስኪያጁ ሂሳሪ እንደ ሰሜን ኢኮኖሚ የምታበራ ሌላ ብርቅርቅታ... ከነገስታት ዘር ተጋብታ የወለደችው አሌክሳንድራ እንደዚሁ ሌላ የኮከብ ፅርዮት ብልጭልጭታ!... ሚጋን ፅጣቷ ሐኪም የአጥቢያ ኮከብ ፍልቅልቅታ... ምክር ... ሰላንጅ... ሰላንጅ ... ምክር ... በኒውዮርክ ከተማ አንድ ጊዜ እንደ ፀሐይ ሞቀው እንደ ጨረቃ ደምቀው ያበሩ የነበሩ ሌላ ብልጭልጭታዎች... ሕይወት ምን ጊዜም አፍታዊ በረቅ... ወገን ፈካ... በግ ጭልም... ብልጭልጭታ!... ብርቅርቅታ... ውልብልብታ።

ከሚጋን ጋር ቀጠሮ ይዞ እንደጨረሰ ወዲያውኑ ለሚስተር ፓተርሰን ደውሎ ስላገኘው ውጤት አሜወተው። ቀጠለናም አሌክሳንድራን ለማነጋገር በካፕ ደፌራ ወደሚገኘው ቤቷ አሁንም ስልክ ደወለ።

- “አትለኝም?” በጣም ከመደነቋ የተነሳ ጠየቀችው።
- “አውነት ሁለቱንም አገኘኻቸው?” አለች ገጉቷ እየጨመረ።
- “ለመሆኑ ሚጋን የት ነው ያለችው?”

በአሌክሳንድራ ሁኔታ ቻፕማን በመገረሙ ፈገግ አለ። ሚጋንን ለሰላሳ ዓመት እንደ ተሰየቻት ሳይሆን ሳታያት ጥቂት ቀናት እንዳለፈ እህቷ አስመስላ ነበር አጠያየቋ ሁሉ። “በሕክምና የደክትሬት ዲግሪዋን አግኝታ በኬንታኪ ግዛት ውስጥ በማገልገል ላይ ትገኛለች” አላት።

- “ያምላክ ያለህ! ትንሿ ሚጋን ዶክተር ለመሆን በቅታለች? ይገርማል!” አለችና “ሂሳሪስ ደህና ናት?” ስትል ጠየቀችው።
- “አዎን ደህና ናት። በቅርቡ አይቻታለሁ” ሲል መለሰላት።
- “እና ለእርሷም መስከረም አንድ ቀን እንደምንገናኝ ነግረሃታለ?” አለችና የሚመልስላትን ለመስማት ልቧ ተሰቅሎ ጠበቀች።
- “አስከአሁን አልነገርኳትም። ቀኑ ሲቃረብ ባነጋግራት ይሻላል የሚል ግምት አለኝ።”

ብርቅርቅታ

የፈካው ፊቷ ከስም አለና “ሳታገኛት ለሥራ ወይም ለሌላ ጉዳይ ከከተማ ውጪ ብትሄድስ?” ብላ ቅሬታዋን ባለመሸሸግ ገለፀችለት።

“ሐሳብ አይግባኝ። ሌላ ቦታ እንደማትሄድ ስለማውቀው ነው። በዚያ ላይ ደግሞ የትም ብትገባ ክእኔ እንደማትሰወር መዘንጋት የለብኸም” አላትና ሁለቱም ተሳሳቁ። ከዚያም ጥቂት ተጨዋውተው የስልክ ንግግራቸውን አበቁ።

- ስልኩ ከመዘጋቱ ወዲያውኑ አሌክሳንድራ መነጋገሪያውን እንስታ ወደ እናቷ ዘንድ ደወለች።
- “እማዬ?”
- “አዎን ነኝ አክሲ! ደህና ነሽ?”

“ሁለቱንም አገኛቸው እኮ!” አለች ለመናገር እየተቻከላች “ምናቹን?” ስትል ማርጋሬት መለሰችላት። ማርጋሬት ገና ከመኝታዋ ተነስታ የቀረበ ላትን በ-ና በመጠጣት ላይ እንዳለች ነበረ አሌክሳንድራ ስልክ የደወለችላት። ስለዚህም ነው ምን ዕቃ ጠፍቷት ሌላ ሰው አግኝቶላት ይሆናል ብላ በመገመት አሁንም ምናቹን? ስትል ደግማ ጠየቀቻት።

“እህቶቼን ነዋ! ሚስተር ቻፕማን አሁን ከኒውዮርክ ደውሎ ነገረኝ ሁለቱንም አግኝቷቸዋል”

የአሌክሳንድራ ደስታ ለከት ባይኖረውም ያ ዜና ማርጋሬትን ሳያስደነግጣት አልቀረም። እንደርሷ ግምት ቻፕማን እህትማማቾቹን ጨርሶ አያገኛቸውም የሚል ነበረ። ያ የተመኘችው ተስፋ ግን አሁን ደበዘዘ።

- “ጉሽ! በጣም ደስ የሚል ዜና!” አለች ማርጋሬት አሌክሳንድራ እንዳትታዘባት እርሷም የተደሰተች በመምሰል። “ደህና ስራ ይዘዋል አሰኸ?”
- “አዎን! አንደኛዋ ሐኪም ናት! ትንሿ ማለቴ ነው። ትልቋ ደግሞ ሂሳሪ በኒውዮርክ ውስጥ በሚገኝ አንድ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ናት።”
- “የሚያከሩ እህትማማቾች ወጥቷቸዋል! አንቺም ብትሆኒ የተጋባሺው ከነገስታት ዘር ነው። ታሪካችሁ ቢጠናቀር ቆንጆ ፊልም ይወጣዋል”

ክልቧ ላለመናገሯ ለሌክሳንድራ ገብቷታል። ልታፅናናት ይገባ ስለነበረም «አማዬ ምን ማለትሽ ነው? አሁቶቼን ስላገኘሁ ለአንቺ ያለኝ ፍቅር ይቀንሳል ማለት አይደለም። እንቺን የምወድሽ በእናትነትሽ ነው። እባክሽ እመኚኝ!»

ማርጋሬት ባመነቻት ደስ ባላት ነበረ። ግን እንደ ሬቤካ ሁሉ አርሷም ልጇን የምታጣት እየመሰላት ጭፍራቷ አልቀረም። «መቼ ልትገናኙ ነው?»

«መስከረም አንድ ቀን። ቻፕማን እንደነገረኝ ከሆነ በኮኔክቲከት ግዛት ውስጥ ባለው በሚስተር ፓተርሰን ቤት ነው ለመጀመሪያ ጊዜ የምንገናኘው።»

«ለሄነሪስ ምን ብለሽ ትነግረዋለሽ?»

«ስለዚህ እንኳን ጠለቅ ብዬ አላለብኩበትም። ያም ሆኖ በኒውዮርክ ስለሚገኘው ስለ አንቺ ንብረት ጉዳይ ለመነጋገር ነው የምሄደው ብለው ምን ይመስልሻል?»

«ፈፅሞ እያምንሽም።»

«አውቃለሁ። ግን እውነቱን እንዳልነግረው ደግሞ ፍርሃት ፍርሃት አለኝ። እስቲ ለማንኛውም ጊዜ ስላለኝ የሚያዋጣኝን ምክንያት አፈልጋለሁ» ብላት በዚሁ ተለያዩ። ግን እምስት ደቂቃም ሳይሞላ ማርጋሬት ተራዋን ስልክ ደውላ ለሌክሳንድራን አነጋገረችት።

«እኔም እብሬሽ እሄዳለሁ» አለችት ማርጋሬት።

አሌክሳንድራ የሰማችውን ማመን አቅቷት «ምናልሽ እማዬ? ... እውነትሽን ነው?»

«አዎን የምሬን ነው» አለችት። ማርጋሬት የእህትማማቾቹን ግንኙነት በቅርብ ሆኖ ለመከታተል ብቻ ሳይሆን ለአሌክሳንድራም ሽፋን ልትለጣት ፈልጋ ነበረ። በተለይም የፈራችው ከአሌክሳንድራ መለየቱን ነው።

«ግን እኮ እማዬ ወደ ሮም እሄዳለሁ ብለሺኝ ነበረ። ለእኔ ስትይ ይህን ያህል መቸገር የለብሽም»

«የሮሙ ጉዞዬ ስመለስ ይደርሳል። ቀድሞውኑም ቢሆን ወደዚያ ለመሄድ ያለብኩት ያቺን ንደኛዬን ማሪሣን ለመጠየቅና እግረ መንገዴንም

ጥሩ ጥሩ ጫማዎች ለመግዛት ነው። ለዚህ የሚያጣድፈኝ ነገር የለም አንቺን ቅር እስካለሽ ድረስ እብሬሽ ብሄድ ...»

«ለምን እንደዚህ ትያለሽ እማዬ? ምኑ ነው ቅር የሚለኝ?» አለች እንባዋ በዓይኖቿ ግጥም አያለ። እናቷ ግን ያን ያህል መስጋት አልነበረባትም። «አንቺ አብረሺኝ በመሄድሽ ራሴን ዕድለኛ ነው የማደርገው። ለእኔ ስትይ ካላለብሽው ትግር ውስጥ እንዳትገቢ ብዬ ነው ...»

«ለምን ትቀልጃለሽ አሌክሳንድራ። ለእኔ ትግር የሚሆንብኝ ከአንቺ መለየቱ እንጂ ከአንቺ ጋር እብሮ መሄዱ አይደለም» ብላ ጥቂት እንደማለብ ካለች በኋላ ያልተጠበቀ አንድ ነገር በእእምሮዋ ብልጭ አለባትና «እንዳውም አክሌልንና ማሪንም ይዘናቸው እንሄዳለን» አለች ሳቅ ብላ።

አሌክሳንድራ በዚህ በእናቷ አዲስ ሐሳብ በጣም ነው ደስ ያላት። አንድም ጊዜ ተለይተዋት የማያውቁትን ሕፃናት ለጥቂት ቀናትም ቢሆን በሞግዚት እጅ ትታቸው ለመሄድ አልፈለገችም። ጉዱ እንግዲህ የሄነሪ ጉዳይ ነው። እንኳን ልጆቹን ቀርቶ ለርሷም ቢሆን የሚፈቅድላት ዓይነት ለው አልነበረም።

«ግሩም ሐሳብ ነው እማማ። እኔ ኮኔክቲከት ደርሼ እስከም መለስ ድረስ ሶስታችሁ ኒውዮርክ ትጠብቁኛላችሁ። ከዚያም ወደ ፓሪስ ከመመለሳችን በፊት የተወለድኩበትን ከተማ እየተዘዋወርን እንጉበኛለን።»

«በጣም ጥሩ! ከእሁኑ ወደ ኒውዮርክ ደውዬ ሆቲል እንዲያዝልን አደርጋሁ። የአውሮፕላን ቲኬት ከወዲሁ መግዛት ስለሚያስፈልገን ከዚህ የምንነሳበትን ቀን ብትነግረኝ?»

«መስከረም አንድ የሚውለው ዓርብ ቀን ስለሆነ እኛ አረቡ ዕለት ብንነሳስ?»

«ልክ ነሽ። ለማንኛውም አስር ቀን ያህል እንደምንቆይ አድርጌ ሆቲል እስይዛለሁ። ካልሽስ ከዚያ በፊት ልንመለስ እንችላለን።»

«በጣም አመለግንሽለሁ፤ በጣም ነው የምወድሽ እማዬ!»

«እኔም በጣም ነው የምወድሽ እክሲ፤ የቱን ያህል እንደምወድሽ ታውቂያለሽ።» ቻፕማን ካነጋገራት ቀን ጀምሮ በሐሳብ ትዋልል የነበረችው ማርጋሬት ዛሬ ተረጋጋች። አሌክሳንድራን እንደማታጣት ዛሬ ተማመነች።

ሄነሪ ክርፊያና ንዴቱ በርዶለት ከባለቤቱና ከልጆቹ ጋር ጥቂት ቀናት ለማሳለፍ ወደ ካፕ ፌራት ከመጣ ውሎ አድሯል። አንድ ቀን ከበረንዳው ላይ ተቀምጦው የሰዓት በኋላ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳሉ አሴክሳንድራ ያንን ልታናግረው ፈርታ የነበረውን ነገር አነሳችበት።

“በነሐሴ ወር ማብቂያ ላይ እማማ ወደ ኒውዮርክ አብራሃት እንድሄድ ጠይቃኛለች” አለችው። በተቃራኒ መጠን ቀላል ነገር አስመስላ ልታቀርበው ሞክራ ነበረ። ቀና አለና ከፋኛ ገላመጣት፣ ለፓሪስ አድራጎቷ ይቅርታ ያድርግላት እንጂ አሁንም በታሰበው ቁጥር ውስጥ እንደ በገነ ነበረ።

“ምን ለመሆን?” አላት የጉሪጥ አያያት።

“አይ! ነገሩስ ቀላል ነው። በኒውዮርክ ውስጥ ስላላት ንብረት እንዳንድ የምትፈራረመው ውስታ ስላላት አብራሃት እንደሄድ ጠየቀችኝ። ከወላጆቿ ስለ ወረሰችው ንብረት ...”

“አይቻልም” አላት ኮስተር ብሎ።

“ልጆቹም እኮ አብረውኝ ይሄዳሉ”

ከት ብሎ ሳቀና “ልጆቹም? የምትገርሟ ሴት ነሽ! ለምንድነው በነሐሴ ውስጥ ወደ ኒውዮርክ መሄድ ያስፈለገሽ?” አላት። አናቷንና እርሷን በጀርባው ሌላ ተንኮል የሚሸርቡበት ከመሰለው ጊዜው ቆይቷል።

“በነሐሴ መጨረሻ ላይ ነው። ለልጆቹም ቢሆን ጥሩ ዕድል ነው እላለሁ። የሴት አያታቸውን አገር አይተው ቢመጡ ከፋት የለውም።”

“በነሐሴ ወር ልትሄጁ አትችይም። እኔ በምፈቅድልሽ ጊዜ ያውም ልጆቹን ላትይገር ልትሄጁ ትችያለሽ” ምርር ያለው አነጋገሩ እንደ ቀዝቃዛ አየር በሰረሰሯ ሲወርድ ይሰማታል። ባያውቀው ነው እንጂ አሴክሳንድራ ለመሄድ ቆርጣለች። ልጆቿንም ጭምር ይዞ ከመሄድ ምንም ኃይል አያስቀራትም ነበረ።

“ተሳስተሃል ሄነሪ! የምሄደው በነሐሴ ነው! ከእናቴና ከልጆቼ ጋር ለመሄድ ወስኛለሁ!”

ከተቀመጠበት በንዴት ቱር ብሎ ተነስቶ ቁልቁል እያፈጠጠባት፣ “ትንሽ ያበዛሺው ይመስለኛል! ለመሆኑ ከመቼ ወዲህ ነው አንቺን ብሎ

ወሳኝ? በዚህ ጣሪያ ስር ስለ አንቺም ሆነ ስለ ልጆቼ ውሳኔ ለመስጠት የሚችል አንድ ለው ብቻ ነው። ይህን ሳታውስሽ እወዳለሁ” አላት የሌባ ጣቱን በዛቻ እያወዛወዘ።

“ይህን ያህል የሚያናድድህ ነገር ሊሆን አይገባም ሄነሪ! እናቴ እኔንም ልጆቼንም ጋበዘችን። ግብዣዋን እክብረን መቀበል ደግሞ ይኖርብናል።”

“አትሄዱም ብዬሻለሁ! አትሄጁም!”

“የእናቴን ጥያቄ ውድቅ ላደርገው ስለማልችል እንደምሄድ እወቀው።”

“እናትሽ በሽተኛ አይደለችም። ብቻዋን ለመሄድ ትችላለች። ስለ አንቺ መቅረት ግን ራሴ ስልክ ደውዬ እነግራታለሁ።”

“ሰማ ሄነሪ ! ምን ጊዜም ከአንተ ትእዛዝ ውጪ አንድም ነገር ሰርቼ እንደማለውቅ ታውቃለህ። የአሁኑ ግን ለየት ያለ ጉዳይ ስለሆነ ወደ ኒውዮርክ ከመሄድ ልታስቀረኝ አትችልም” አለችው ፍርጥምጥም ባለ አነጋገር።

“ለምን? እስቲ አሳማኝ ምክንያት ብቻ ንገረኝ?”

“የተወሳሰበ ነገር ስለሆነ ማሰራዳቱ ይከብደኛል። ግን ከቤተሰብ ጉዳይ ውጪ እንደማይዘል አረጋግጥልሃለሁ።”

“እንደምትዋሺኝ ከፊትሽ ላይ ይነበባል አሴክሳንድራ!” እውነቱን ነበረ። ግን መዋሸቷ ደግሞ ወዳ ሳይሆን አማራጭ በማጣቷ ነበረ። እውነቱን አፍረጥርጣ ልትነግረው ወኔ ከዳት። “እባክህ ሄነሪ እንደዚህ አትበል። እየው የምሄደው ለጥቂት ቀናት ብቻ ነው” ስትል ልትለማመጠው ሞከረች።

“ለምን እኮ ነው የምልሽ? ለምን? ጥያቄዬ አልገባሽም?” አለና ጠረጴዛውን በቡጢ ደጋግሞ መታው።

“እባክህ ሄነሪ ልትረዳኝ ሞክር?” አለችው አሴክሳንድራ የምታደርገው ጠፍቷት። “እናቴ ዘመዶቿን ለማየት ስለምት ፈልግ አብራሃት ብሄድ ምን አለበት? ምንገሽ ጉዳት ያስከትላል?”

“ለእንቺ ጉዳት ላያስከትል ይችላል። ለእኔ ግን አትሄጂም ስልሽ ብትሄጂ የሚያጉድሰኝ ነገር ይኖራል። ለሰዚህ አትሄጂም” አለ ይብሱኑ ፍርጥም ብሉ።

“አሄዳለሁሰ ብል?”

“እንደዚህ ካለ ውሳኔ ላይ ለመድረግ የምትችይ አይደለሽም ሴተላጤ እንዳልሆንሽ እወቂ!”

“እንደዚህ ካልክለ ባሪያም አይደለሁም! ያለነው በሰለጠነው በሃያኛው ክፍል ዘመን እንጂ በድንጋይ ዳቦ ዘመን አይደለም!”

“ለካለ የእኛ እመቤት ሳይታወቅብሽ ለሴቶች የእኩልነት መብት ተከራካሪ ወጥቶሻል! ይህን አስተሳሰብሽን ከእኔ ጋር አብረሽ እየኖርሽ ልትገፈብት አትችይም። እንዳሻሽም የሽርሽር ፕሮግራም ለማውጣት መብት ያለሽ አይመስለኝም።”

“እረ እባክህ ሄነሪ እንደዚህ አትሁን! ለምን እንደ በደልኩህ አስመስለህ ታወራለህ?”

“በደልሺኝ አላልኩም! አሁን የምንነጋገረው በዚህ ቤት ውስጥ ውሳኔ ለሰሚሰጠው ሰው ነው። ልክ እንዳለፉት አስራ አራት ዓመታት ወሳኙ እኔ እሆናለሁ።”

“እኔስ በበኩሌ ውሳኔ ላይ ብደርስ?” አለችው ትዕግስቷ ወደ መሟጠጡ እየተቃረበ። በሕይወቷም ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ነበረ ሄነሪን ልትጠላው ስትደርስ። እርግጥ ሄነሪ ሐቀኛና ለቤተሰቡ ደህንነት ያላለለ ጥረት የሚያደርግ ሰው ነው። ግን ለሆነው ላልሆነው ቁጥጥር ያበዛ ስለነበረ፤ ለእሴክሳንድራ ደስታ ደንቃራ ሆኖባታል። አሁንም እየሆነባት ነው።

“የግልሽ ውሳኔ ላይ የመድረስ ዕቅድ ካለሽ መጋጨታችን እንደማይቀር ለመጨረሻ ጊዜ ላስጠነቅቅሽ እፈልጋለሁ” አላት ፊቱን እንዳከሳተረ።

“እኔም በተቻለ ትህትና ልገልፅልህ የምፈልገው በነሐሴ ወር መጨረሻ ላይ ከእናቴ ጋር ወደ ኒውዮርክ እንደምሄድ ነው።”

“ስትሄጂ ለማየት ያብቃና! ደግሞም ልጆቼን ይዘሽ ለመሔድ እንደማትችይ ይገባሻል?”

“እነሱም እንደኔ ነፃነት የላቸውም ማለት ነው?”

“ከመሰለሽ?”

“ለምን አይመስለኝም። እንደ ጥፋተኛ ከፓሪስ አባረህ በዚህ ቤት ውስጥ ግዙተኛ አድርገሽኝ ከረምከ። እስቲ የፈፀምኩትን በደል ንገረኝ?”

“ለምን እነግርሻለሁ። የሰራሺው በደል ቢኖርማ ነው ለሕሊናሽ እየተለማሽ እንደዚህ የምትናገረው።”

“ልክ አይደለህም! የእንተ መከራ በግድ በደለኛ ልታደርገኝ ነው። እኔ ግን ምንም ጥፋት ስላላጠፋሁ እንዳችም የሕሊና ፀፀት አይለማኝም። ከእናቴ ጋር ለመሄድ ፍቀድልኝ ብዬም የምለማመጥህ አይምለልህ! ይህን ለመሳሰለው ጉዳይ ራሴ ልወስን እችላለሁ።”

“የእኛ እመቤት! ለመብረር ከንፍሽን ዘርግተሻል ማለት ነው? እረ ይኼ ሁሉ ልበ መሉኑነት ከወዴት መጣ? ከሄነሪ ቤት ብወጣ በግል ሀብቴ ልተዳደር እችላለሁ ብለሽ በመኩራራት ነው?”

“እንደዚህ ያለ ሐሳብ አንድም ቀን ተለምቶኝ አያውቅም” አለችው። የዛሬ አነጋገሩ ከኮሶ የመረረ ነበረ። ለምንስ በቀላሉ አልተረታችልኝም ሊል ንዴቱ አያህልም።

“ቢለማሽ ባይለማሽም እንደማትሄጂ ወስኛለሁ” አላትና የውጪውን በር ከፍቶ ወጣ። ከኋላ ኋላውም እያየችው ተስፋ በመቁረጥ ራሷን እያወዛወዘች። ሄነሪ የማያዋጣ አቋም መያዙን አልተረዳውም። እሴክሳንድራን ወደኒውዮርክ ከመሄድ ማገም ሊገታት አይችልም... የምትወደው ሄነሪ እንኳን ቢሆን።

ምዕራፍ ሃያ አራት

ቻጥማን ከኬንታኪ አውሮፕላን ማረፊያ ሲደርስ ከሌላ ፈለክ ፕላኔት ላይ የደረሰ እንጂ በዚህ ዓለም ውስጥ ያለ አልመሰለውም ነበረ። ሚጋን ከላከችለት ሹፌር ጋር በዚያ ገባ ወጣ መንገድ ላይ ለሶስት ሰዓት ያህል እየነጠሩ ተጉዘው ከእንዲት አነስተኛ መንደር ደረሱ። በመንደሯ ውስጥ በምትገኝ አንዲት አነስተኛ ሆቴል መኝታ ከያዙ በኋላ ለምሳ የዕንቁላል ሳንድዊች በልተው ጉዟቸውን ቀጠሉ።

ሆስፒታሉ ከመንደሯ ውጪ ባለ አንድ ረዘም ያለ ተራራ ላይ ነበረ የተሰራው። ቅርንጫፍ ከቅርንጫፍ በተያያዘው የጥድ ጫካ ውስጥ እያቆራረጡ ከተራራው ጫፍ ሲደርሱ ቻጥማን የሚያየውን ሁሉ ማመን አቃተው። በሆስፒታሉ ዙሪያ ሰብጠርጠር ያሉ ደሳሳ ጎጆዎች ይታያሉ። በደርዘን የሚቆጠሩ ሕፃናት በባዶ እግራቸው ከጨርቅ በተሰራ ኳስ ይጫወታሉ። አጥንታቸው የሚቆጠር ውሾች በየቆሻሻ መከመሪያው አካባቢ ያነፈንፋሉ። በአጠቃላይ አካባቢው እርዛትና ርህብ የለፈነበት ነበረ። በእንደዚያ ያለ ውብ ተራራ ላይ ያን ሁሉ ጉስቁልና ማየቱ ቻጥማንን ከማዘንም አስገርሞታል። እንደ ኒውዮርክና ዋሽንግተን የመሳሰሉ ሌላው ዘመናዊ ከተሞች አሁን ቻጥማን ከቆመበት ስፍራ የሚርቁት በመቶ በሚቆጠሩ ኪሎ ሜትሮች ብቻ ነበረ።

ከሆስፒታሉ በስተጀርባ ወደ ነበረው ክሊኒክ ሲወስዱት አሁንም ቻጥማን ሌላ አሳዛኝ ሁኔታ ገጠመው። ከሃያ እስከ ሰላሳ የሚደርሱ ነፍሰጡር ሴቶች በአግዳሚው ወንበር ላይ ተኮልኩለው ተቀምጠዋል። ከአመጋገብ ጉድለት ሆዳቸው የተቆዘረና ልብሳቸው እሳያቸው ላይ የተበጫጨቀ ህፃናት በየእናቶቻቸው እግር ስር ኩርምት ብለው ተቀምጠዋል። ከነፍሰጡሮቹ ሴቶች መካከል አብዛኞቹ ዕድሜያቸው ከሃያ ባይበልጥም ሁሉም ከሶስትና አራት ህፃናት በላይ የወለዱ ነበሩ።

ወደ ክሊኒኩ ውስጥ እንደገባም ከፊት ለፊት ከሚታየው ደስክ ላይ አንድ ወርቃማ ፀጉር ያላበሰው ያቀረቀረ ራስ አየ። ራመድ ብሎ ወደፊት ሲጠጋም ያ ያቀረቀረ ራስ ቀና ብሎ ዓይን ለዓይን ተጋጩ።

ወርቃማ ፀጉር... ትልልቅ እረንጓዴ ዓይኖች... ቁርጥ ሌላዋ አሌክሳንድራ ነበረች። እርግጥ ሚጋን፣ ፀጉሯን እንደ አሌክሳንድራ በውበት ሳሉን ውስጥ የምትንከባከብበት ጊዜውም ዕድሉም አልነበራትም። ስለዚህ መሐል ለመሐል ከፍላ የጊሊት ጉንጉናዋለች። በአለባበሷም ከፓሪሷ ፋሽን እማራጭ አሌክሳንድራ ልትወዳደር ቀርቶ ከእማራካም አቻዎቿ ያነሰ ነበረ። ለማያዊ ጂንስ ሉሪ፣ ከደረቱ የተከፈተ ነጭ ሽሚዝ ለብላለች። ያደረገችውም ረጅም ቦት ጫማ ነበረ። ከመቀመጫዋ ተነስታ ወደርሱ እጇን ዘርግታ ስትመጣ “ደህና ነሽ ዶክተር?” አለና በፈገግታ ጨበጣት። እርሷም ላቅ ብላ ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ በስተጉን ወደነበረችው አነስተኛ ከፍል ይዛው ገባች።

ቻጥማን ስለ እህቶቿ ያደረገውን ጥናት የያዘውን ፋይል እንድትመለከተው ሰጣት። እርሷም ገዎቿን አንድ በአንድ ስታነብ ቆየች። እንደጨረሰችም ቀና ብላ ቻጥማንን በዝምታ አየችው።

“እንደ በፊቱ አሁንም እህቶችሽን ልትገናኚያቸው ፈቃደኛ ነሽ?” አላት የምትለውን እስከሚሰማ በመጓጓት።

“አዎን! በጣም እንጂ ማስተር ቻጥማን!” አለችው።

“ቀን ቀጠሮውም ያው ለመስከረም አንድ መሆኑ ነው።”

“ጥሩ! በበኩሉ ይስማማኛል። ግን ስለቀጠሮው ለእህቶቼስ ነግረኻቸዋል?”

“ለአሌክሳንድራ ነግራለት እንደምትመጣም ቃል ገብታልኛለች። ለሂላሪ ግን እስከ አሁን አልነገርኳትም።”

“ለምን ሚስተር ቻጥማን? ለምን?” አለች ፊቷ እንደ ማዘን ብሎ።

“አይዞሽ! ከዚህ እንደተመለስኩ እነጋግራታለሁ። ምንም ሐሳብ አይግባሽ” አላት።

“ላታገኛት እንዳትቀር ብዬ ነው” አለች አሁን ፈገግ ብላ።

“ፍርሃትሽ ይገባኛል። ግዴላሽም አገኛታለህ”

“ጥሩ” አለችና ለጥቂት ጊዜ ስታስብ ቆይታ እርሷም አሌክሳንድራ አንስታበት የነበረውን ጥያቄ ጠየቀችው። “ለምንድን ነው አባታችን እናታችንን የገደላት?” አለችው። ቻጥማን ለአሌክሳንድራ እንደነገራት ሁሉ የምክንያቱን በትክክል አለማወቅ ገልጿላት ሆኖም በመካከላቸው

ጭቅጭቅ ተፈጥሮ ነበር የሚል ወሬ በኋላ ላይ መንፈሱን አጫወታት። ቀጠለችና ስለ ሂሳሪ አንዳንድ ጥያቄዎች አቀረበችለት። በእህቷም ታሪክ ከልብ በማዘድ እንባዋን መቆጣጠር አቅቷት ነበረ። ስለ አሌክሳንድራ ባጫወታት ጊዜ ግን በደስታ እየተፍነክነክች፤ “እስቲ የእኔንና የርሷን ኑሮ አወዳድረው! በኬንታኪና በፈረንሳይ መካከል ያለውን ርቀት ያህል ነው በእኔና በአሌክሳንድራ የኑሮ ደረጃ መካከል ያለው ልዩነት” አለችና ቻፕማንን አሳቀችው።

ንግግሩንም ወደ ሌላ አቅጣጫ በመቀየር “እናቴ ግን ከእህቶቼ ጋር መገናኘቴን እምብዛም አልወደደችውም” አለችው።

“ፍቅርሽ ሁሉ ለእህቶቼን ይሆናል ብለው በመፍራታቸው ነው። አባትሽ ግን ይህ እንደማይደርስ ሊያሳምኗቸው መሞከራቸውን አይቻለህ”

“መፍራት አይኖርባትም። እህቶቼን እንዳየኋቸው ወዲያውኑ ስልክ እደውልልሻለሁ ብደታለሁ። አለመለወጤን ለማረጋገጥ ስትልም ልታየኝ ውላ ሳታድር እንደምትመጣ እርግጠኛ ነኝ ስትል ሁለቱም ተሳሳቁ። የሚጋን አረንጓዴ ዓይኖቿ ሕይወትን፣ ደስተኝነትን፣ ቀናነትን ነበረ የማያንፀባርቁት።

ለጥቂት ጊዜ ያህል ተለይታው ለሕመምተኞቹ እርዳታ ስታደርግ ከቆየች በኋላ ተመልሳ መጣች። ከዚያም በዚያው በሆስፒታሉ ግቢ ውስጥ ወደምትገኘው አነስተኛ መኖሪያ ቤቷ አብሯት እንዲሄድ ጋበዘችው።

ከክሊኒክ በመውጣት ላይ እንዳለ አሁንም በአግዳሚ ወንበር ላይ የተደረደሩትን ሴቶች ብዛት ቻፕማን አይቶ፤ “ለማመን የሚያስቸግር ነገር ነው” አላት።

“አዎን! አሜሪካንን ያህል በሰለጠነ ሀገር ውስጥ እንደዚህ በችግር የሚቆራመዱ ሰዎች መኖራቸው በጣም የሚያሳዝን ነው። ያየኻቸው ሁሉ የትምህርት፣ የሕክምና፣ የልብስና የምግብ እርዳታ የሚያሻቸው ናቸው” አለችው።

የሚጋን ቤት እንደውጪው ሳይሆን ውስጡ ማራኪ ነበረ። ግርግዳዎቹ በልዩ ልዩ የእጅ ስራዎች አገጠዋል። ወንበሮቹ የእካባቢው ሕዝብ ባህላዊ ውጤቶች ነበሩ። ሚጋን ለእራታቸው ሾርባ ቀቅላ ከበሉ በኋላ ለስላሳ መጠጥ እየጠጡ ሲጫወቱ አመሹ።

ፈገግታዋ፣ ጨዋታዋ፣ ቀልጿ ሁሉ ልክ የኮረዳነት ጊዜዋ እንዳለፈ ልጃገረድ ነበረ። “እህቶቼን ባለታውሳቸውም ሳያቸው መንጓቴን ታውቀዋለህ ሚስተር ቻፕማን?” አለችው ሌላ ሌላ ነገር ሲወያዩ ጣልቃ አስገብታ። ቻፕማን እጇን ያዝ አደረገና፤ “አውቃለሁ” አላት። እውነትም ትንሿ ሚጋን ስለ ሂሳሪም ሆነ አሌክሳንድራ አንዳችም ትዝታ አልነበራትም። መንፈሷም በሐዘን ባለመቀሰሉ ነው ዛሬ ልብ መሉና ቀና ሴት ለመሆን የበቃችው።

ማታ ላይ ከተራራው ሥር ወደምትገኘዋ መንደር ቻፕማንን በጂፕ መኪናዋ ሸገችው። ከዚያ በደማቅ ጨረቃ ባሸበረቀ ምሽት ከጎን ተቀምጦ ለሰዓታት እንድታወራው ፈልጉ ነበረ። ግን ከምሽቱ አራት ሰዓት በኋላ ተረኛ ስለነበረች ወደ ሆስፒታሉ መመለስ ነበረባት።

“መቼም አንተም በኮኔክቲኬት የመተዋወቂያ በዓላችን ላይ እንደምትገኝ አልጠራጠርም” አለችው ከመስነባበታቸው በፊት።

“አዎን እንኛለሁ” አላትና ፈገግ አለ። “ለጥቂት ጊዜም ቢሆን መገኘቴ እይቀርም። ሚስተር ፓተርሰን እናንተን የመቀበሉንና የማስተናገዱን ኃላፊነት የተውት ለእኔ ነው።”

“እስከምንገናኝ ደህና ሁን ብላ አንድ እጇን አወዛውዛለት በዚያ ኮረኮንች መንገድ ላይ ጉዞዋን ቀጠለች። ቻፕማንም ከቆመበት ሳይንቀ ሳቀስ በዓይኑ ተከተላት። ከተራራው ላይ የሚነፍሰው ቀዝቃዛ እየሮ ጉንጮቹን ዳለስ እያደረጋቸው ያልፋል። በየዋሻው ውስጥ የሚገኙ የእያሌ ጉጉቶች ጨኸት የምሽቱን ፀጥታ ይሰነጥቀዋል። በተለይም የጨረቃዋ ድምቀት ልብን የሚለልብ ነበረ። ‘ምነው ከሚጋን ጋር በዚህ ከሥልጣኔ በራቀ መንደር ለዘለዓለም በኖርኩ’ ሲል ለጥቂት ጊዜም ቢሆን መመኘቱ አልቀረም።

ምዕራፍ ሃያ አምስት

አሌክሳንድራ ለኒውዮርክ ጉዞዋ የሚያስፈልጋትን ማናቸውንም ዝግጅት አጠናቃለች። ልጆቿን በማለባበስ ላይ እንዳለች ነበረ ሳታስበው ሄነሪ የደረሰባት። ከንጃንም ለቀም አድርጎ በመያዝ «የተናገርኩሽ የገባሽ መስሎኝ ነበረ! ወደ ኒውዮርክ አትሄጂም ብዩአለሁ! አትሄጅም!» ሲል ሮኸባት።

«እባክህ ሄነሪ! እባክህን መሄድ አለብኝ» አለችው ለዘብ ብላና ጨምድዶ የያዘውን ከንጃን ለማስለቀቅ ሳትሞክር።

«ካልሄድኩ ብለሽ ይህንን ያህል ሙዝዝ ያልሺው ለምንድነው?» ብሎ በንቀትም በጥላቻም ዓይን ያያት ጀመረ። ጥርጣሬው ያው ሌላ ወንድ አፍቅራ ነው የሚል ነው።

«ብጣም የጓጓሁለት ጉዳይ ስላለ ነው።»

«ጉጉትሽ ለምን እንደሆነ አልገለፅሽልኝም። ከእናትሽ ጋር ወደ ኒውዮርክ መሄድ ምኑ ላይ ነው የሚያጓጓው? ይህንን ብቻ አስረጃኝ።»

እንባዋ በዓይኖቿ ግጥም እንዳለ ዝም ብላ ስታየው ቆየች። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ምን ያህል እንደ ጨከነባት ይታወቃታል። ዛሬም ቢሆን ያ ጠባዩ አልተቀየረም ነበረ። «ላስረዳህ ስለማልቻል ነው። ስለምን ለመሄድ የፈለግኩበት ምክንያት ከረጅም ጊዜ በፊት በተፈፀመ ድርጊት ላቢያ በመሆኑ ነው።»

«ከወንድ ጋር የተፈፀመ ድርጊት?» አለና ወንጀል እንደፈፀመች ሁሉ በማንቁሽሽ ዓይን አያት። እርሷም ቀና ብላ አየችው። ከበስተ ጀርባው ያረፈበት የሪቪየራ የበጋ ፀሐይ የፊቱን ቆዳ ያለወትሮው ያሽበሽበ አስመስሎታል። ጣል ጣል ያለበትም ሽበት ዛሬ ያለወትሮው ደምቆ ይታያል። «ይህን ሁሉ ጥርጣሬ» አለች አሌክሳንድራ በሆጂ «ድር ያልነበረውን ጥርጣሬ አሁን ምን አመጣው? ምናልባት ከርሱ ወጣት የሆነ ሌላ ወንድ

በላዩ ላይ ያፈቀርኩ መስሎት ይሆን?» ስትል አለበችና በሁኔታው በጣም አዘነችለት። በዚያን ጊዜም ነበረ በመላ ከምታካሂደው ክርክር መስመር ስታ የወጣችው።

«ከሌላ ወንድ ጋር ግንኙነት ይኖራታል ብለህ ፍፁም ጥርጣሬ አይግባህ። ጉዳዩ ወላጆቼን የሚመስከት ነው አሁን እውነቱን ተናገረች። ወላጆቿ ማለቷ ግን ኮምት ደቦርንና ማርጋሬትን አልነበረም።»

«ስለነርሱስ ቢሆን ከእኔ ምን የምትደብቀው ነገር ይኖርሻል?» አላት። የሄነሪ ግምት ሌላ ነበረ። አሌክሳንድራ ከአሁን ወዲያ ራሷን መቆጣጠር አልቻለችም። በቅርቡ ካገኘችው ወንበር ላይ ተቀመጠችና ፊቷን በሁለት እጆቿ ሽፍና ታለቅስ ጀመረ። ሄነሪ ሊያፀናናት አልሞክረም። የደበቀችውን ሚስጢር እስከምትነግረው ሊያከርፋት ቆርጧል።

«እኔ እንኳን ልደብቅህ የፈለግኩት ነገር ነበረ። እንደ እውነቱ ከሆነም ባትሰማው ይሻላል ባይ ነኝ»

«ግዴሰም! ንገሪኝ»

«እኔም ያንን ታሪክ ከሰማሁት ከሁለት ወር አይበልጥም» አለችና ቀና ብላ በማስተዛዘን አየችው። ሄነሪ እንደ ነገር ሆኖ ሆዱን በጣው። ምናልባት አሌክሳንድራን አኩርፊያት የነበረው ባላደረገችው ነገር ይሆን? ሲል መፀፀት ጀምሯል።

«ታሪኩን እናቱ ... ወይም ቤተሰቦቼ አስቀድመው ሊነግሩህ በተገባ ነበረ። እኔም ብሆን ስለረሳሁት ነው እንጂ ሆነ ብዬ ከአንተ ለመደበቅ ያደረግኩት አይደለም ...»

«እሺ ልስማም» አለ ሄነሪ ለውነቱን እንደ ፍርሃት እየወረረው።

«ሄነሪ! የጉዲፈቻ ልጅ ነኝ አለችውና በረጅሙ ተነፈሰች። እርሱም ለጥቂት ጊዜ በድንጋጤ ፈዞ ቆየ።»

«የጉዲፈቻ ልጅ?... ማነው የጉዲፈቻ ልጅ?... አንቺ!» አለ የሰማውን በመጠራጠር። በአምንታ ራሷን አወዛወዘች።

«አይደረግም!... ሌላው ቢቀር አባትሽ ይነግሩኝ ነበረ» አለ አሁንም ድንጋጤው ከፊቱ ላይ በግልፅ እየተነበበ። ከእንግዲህ አሌክሳንድራ የምትደብቀው ነገር አይኖራትም።

ከዚያም በፊት ሌላ የጉዲፈቻ አባት ነበረኝ። የማርጋሬት የቀድሞው ባሏ ...

ከት ሰባት ሳትገቡ ሳትገቡ ሳትገቡ ትቀልጧለሽ አላታገብንድራ? የሞት ደብርንና የማርጋሬት ልጅ አይደለሁም ነው የምትይኝ?

እኛን ስትል ራሷን ዘንበል ቅማድረግ መለሰችላት።

እና ማርጋሬትም እናትሽ አይደለችም ማለት ነው?

አይደለችም

ጉድ ነው! አለና ጣሪያው አስከሚለነጠት ድረስ ሳትገቡ። መሐረቡንም አውጥቶ ዓይኖቹን እያባበለ! እኔ እኮ እንቺም ሆንሽ ህፃናቱ ልጆች እንዳችሁም ማርጋሬትን ባለመምሰላችሁ ሁል ጊዜ ይገርመኝ ነበረ። ለካስ ለዚህ ኖሯል? እና እነማን ናቸው የእንቺ ወላጆች? የተራ ድሃ ልጅ ልትሆን ትችላለች... ሴት አዳሪ እናቷ ከሥርቻ ጥላት የተገኘችም የማትሆንበት ምክንያት የለም... ከቶውንም ወላጆቿን ላታውቃቸው ትችላለች። ይህንን ማለቡ ራሱ ራስ ምታት በሽታ ለቀቀበት። ከርሱ ቀደምት የነበሩት ዝርያዎቹ ለአስር ከፍለ ዘመናት ያህል ከነገሰታት ቤተሰብ ጋር ብቻ እንዳልተጋቡ ሄነሪ ግን ከአንዲት ምንነቷ ከማይታወቅ ሴት ልጆች ወለደ! ንዴቱ እንደማበድ አድርጉታል።

እኔም ይህንን ጉድ የለማሁት በቅርቡ ነው። ብነግርህ ደግሞ እንደምትደነግጥ ሰላወቅሁ ነው ምስጥር አድርጌ መቆየቱን የመረጥሁ። በዚህ እነጋገሯ ሄነሪ ሊፅናና ቀርቶ ይብሉኑ ንዴቱ ግሉ ቤቱን ለቆላት ሊወጣ ከበራፋ ሊደርስ ዘወር አለና በጥላቻ አመለካከት እያያት ይህን ቀፋፊ ዜና ከመስማት ከሌላ ወንድ ጋር ተኝተሽ ብይዝሽ ይሻል ነበር። አላት።

ይገባኛል ምን ያህል እንደተናደድህ! ለዚህም ዱብ ዕዳ ስለዳረግኩህ በጣም ነው የማዝነው ረጋ ብላና አንገቷን አቀርቅራ ነበር የምትናገረው። ከአሁን ወዲያ እንደ ሚስቱ እንደማይቆጥራት ታውቃለች። ሄነሪ ዘርን በተመለከተ ቀልድ አያውቅም። ሌላ ጥፋት ብታጠፋ ይሻላት እንደነበረ እርሷም የምታምንበት ነው። ግን እንዴ የሆነውን ነገር ለመለወጥ አትችልም።

ለመሆኑ ወላጆችሽ... እውነተኞቹ ወላጆችሽ ማለቴ ነው እነማን ናቸው?

ለዚህ ጥያቄ መልስ ለመስጠት ራሷን ማደፋፈር ነበረባት። ትንፋሷንም በጋይል ሳበችና በልበ መሰሉት እየተመለከተችው እናቱ ፈረንሳዊት መሆኗን አውቃለሁ። ስሟም ሶላንጅ በርትራንድ ይባል ነበረ። አባቴም ፓሪስን ነፃ ካወጡት ወታደሮች አንዱ ስለነበረ በዚያን ወቅት ነው እናቱን ሊያገኙት የቻለው። በጋላ ግን በጣም ዝነኛ የትያትር ተዋናይ ለመሆን በትቶ እንደነበረ ለምቻለሁ። ሳም ምክር ነበር የሚባለው። እናቱን በጣም ስለ ወደዳት እርሷም የዚያኑ ያህል ስላፈቀረችው ተጋብተው ሶስት ሴቶች ልጆች ወለዱ። ከሶስቱ አህትማማቾች መካከል እኔ ሁለተኛዋ ነኝ። ከዚያም... አለች ጉርሮዋን ሲቃ እየተናነቃትና ልትቆጣጠረው ያልቻለችው እንባዋ በጉንጮቿ ላይ እየተንከባለለ ከዚያም በግልፅ ባልታወቀ ምክንያት አባቴ እናቱን ገደላት። የራሱንም ሕይወት አጠፋ። እኛም ያለአሳዳጊ ቀረን። ለጥቂት ወራት ያህል ከአንዲት እክስታችን ጋር እንድንቀመጥ ተደርጎ ነበረ። በጋላ ግን እንድ የአባቴ ጓደኛ የሆነ ሰው እኔን ለማርጋሬት የመጀመሪያ ባል ለጀርጅ ጉርሐም በጉዲፈቻ ልጅነት ሰጠኝ። ያን ጊዜ ገና የአራት ዓመቱን ጨርሼ እምስተኛዬን ዓመት መያዜ ነበረ። ለዚህም ነው ወላጅ አባቴንና እናቱን ልረሳቸው የቻልኩት። ጉርሐም የተባለውም ከሰድስት ወራት በጋላ በመሞቱ እርሱንም አረስቆቀለሁ። እናቱም... ማለቴ ማርጋሬት ባሏ ከሞተ በጋላ በአሜሪካ ለመቆየት ባለመፈለግ ወደ ፈረንሳይ ይዛኝ መጣች። ከዚያም ከኮምት ደብርን ጋር ለመጋባት በቃች። እኔም እውነተኛ ወላጆቼ መሰለውኝ አደግሁ። ከዚያም ከእንተ ጋር ለመገናኘት በቃኑ አለችና ፈገግ ለማለት ሞክረች።

ሄነሪ በአፀፋው ፈገግታ አላሳያትም። በዚያው ንዴት በተሞላ ንግግር እንዴት ያለ ጣፋጭ ታሪክ ነገርሺኝ እባክሽ? ለዚህን ያህል ዘመን እውነቱን ደብቃችሁ በነፍሴ ስትጫወቱብኝ ኖሯል! እንቺ እንኳን ስለማላስታውሰው ልነግርህ አልቻልኩም ብትይም ይቺስ እናትሽ ለምን ሳትነግረኝ ቀረች? ያስ እንደ አባትሽ ሆኖ እንቺን የዳረልኝ ኮምት ደብርን? እንዳላችሁ አታላዩች ኖራችኋል! በዚህም ከስ ልመለርትባችሁ እንደምችል አታወቁም? ወይኔ ሄነሪ ለፍቼ መና መቅረቴ! አለ በቁጭት።

ከምኑ ነው የቀረኸው? ልጆች ወልጄልሃለሁ። እነርሱን በማግኘት ህም እዝነሃል ማለት ነው? ስትል ያው የተለመደ እንባዋ በጉንጮቿ እየወረደ በለበሰችው ብጫ የሐር ቀሚስ ላይ ጠብ ጠብ ይል ጀመረ።

ሄነሪ ሁኔታዋን ቢያየውም ቅንጣት ታህል አላዘነገላትም። አዋርደሽኛል! የለው መሳቂያ መሰለቂያ ሆኖለሁ! የሚገርመው ደግሞ ይሄ እኩይ

አድራጎችን እነሰና ወደ ኒውዮርክ ካልሄድኩ ብለሽ ታታከሪኛለሽ። ኒውዮርክ የሚኬደው በወላጆች መቃብር ላይ የአበባ ጉንጉን ለማስቀመጥ ነው? አላት የጥላቻ አመለካከቱን ሳይቀይር።

“እኔ እንኳን የምሄደው ለየት ሳለ ጉዳይ ነው። እኔን በጉዲፈቻ ልጅነት ለነማርጋሬት የሰጠኝ የአባቴ ጓደኛ የሆነው ሰው ለመሞት እየተቃረበ ነው። እኔንም ሆነ እህቶቼን ለማግኘት ሲያፈላልግ ወራት አልፈዋል። ከመሞቱ በፊት እህትማማቾቼ እንደተለያየን እንዳንቀር ሊያገኘኝ ነበረኝ ዕቅድ አለው። እንድንለያይ በማድረግ በመጨረሻ ላይ የተፀፀተ ይመስለኛል። እኔ እንኳን በጣም ዕድለኛ ነኝ ለማለት እችላለሁ። አንደኛዋ እህቴ ግን እንደኔ አልታደለችም ነበረ።”

“እና ምን ሆነች? በኒውዮርክ አውራ ጎዳናዎች ላይ ወንድ ፍለጋ የምትዟዟ ሴተኛ አዳሪ? ምን አልኩህና ነው የእኔ አምላክ! የኮምት ደብርን ልጅ ናት የምላት ሚስቴ በደቂቃዎች ውስጥ የወታደር ልጅ ... በጦርነት ወቅት የተገኘች ሴት ልጅ ... የነፍሰ ገዳይ ልጅ ... ሕይወቱን በገዛ እጁ ያሳለፈ ሰው ልጅ... ምኑ ቅጡ?... ምኑ ቅጡ! ገና ሌላም ይጨመርበት ይሆናል። ታዲያ አንቺን ለመሰልሸው ሴት ወይዘሮ ወደ ኒውዮርክ ሄደሽ ከእህቶች ጋር እንድትገናኝ እንድትቀርብ ትጠይቂኛለሽ?” ሲል በምፀት ተናገራትና ጥቂት እንደማሰብ ካለ በጋላ “እንዳውም ይሄ ሁሉ ተንኮል የተቀነባበረው በዚያች በእናትሽ ሳይሆን አይቀርም! ለአባታችሁ ጓደኛ ሐሳቡን ያቀረበችላት እርሷ መሆን አለባት! ምን ያህል እንደምትጠላኝ ለሰማውቅ የእኔን ትዳር ለማፍረስ ጥሩውን ኑሮዬን ለማደፍረስ ያደረገችው መሆን አለበት። ለዚህ በደህ ደግሞ አፀፋውን ባልመልሰላት እኔ ሄነሪ አይደለሁም!” ሲል ደነፋ።

“አትሳሳት ሄነሪ! እናቴን በዚህ ጉዳይ ውስጥ አታስገባት። እንደ እውነቱ ከሆነ ከአንተ የበለጠ ነው እርሷም በዚህ በእውነተኛ ወላጆቹ ጉዳይ የተናደደችው። እርሷን እንጂ ሌላ እናት እንደነበረኝ እንዳውቅ አትፈልግም ነበረ። ሌላው ስህተትህ ደግሞ ሄነሪ፣ የእኔ እህት በኒውዮርክ ጉዳዮች ላይ ወንድ ለመፈለግ የምትዟዟ ጋለሞታ አይደለችም!”

“ታዲያ ምን ትሆን ይሆን?” ሲል በንቀት አነጋገር አቋረጣት።

“በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ የሚገኝ የአንድ ዕውቅ ዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ናት። እርግጥ በልጅነት ጊዜዋ እንደ እኔ አልተመቻችም ነበረ። ትንሿ እህቴ ደግሞ በሕክምና የዶክተራት ዲግሪ

ያላት ናት። ወላጆቿም ቢሆኑ አንተ እንዳንቋሽክቸው ሳይሆን በመላ አሜሪካ የታወቁ ሰዎች ነበሩ። ስለዚህ ሄነሪ ወደድክም ጠላህም እህቶቼን ማየት አለብኝ። እንዳውቃቸው እንዲያውቁኝ እፈልጋለሁ። የአንተ ሚስት መሆን አንድ ራሱን የቻለ ነገር ነው። ከእህቶቼ ጋር መገናኘቱ ደግሞ ሌላ! አለችው ምርር ባለ አነጋገር።

“እንደገባኝ አመቤቴ ከአሁኑ በእኔ ባልነት ያለሽ እምነት መቦርቦር ጀምሯል ማለት ነው?” ሲል በማሸፍ ተናገራትና ወዲያውኑ ከለተርተር በማለት “ግን አሌክሳንድራ ለምንድነው ሕይወቱን ልታጨልሟው የምትፈልገው? ይህ ታሪክ ቢለማ ከዘመዶቹ ተቆራርጬ እንደምቀር አታውቂም? በፖለቲካው ዓለም ውስጥ ልጫወተው ያቀድኩትን ሚና እንደሚያሰናክልብኝሽ ሳትረጂው ቀርተሽ ነው? ሌላ ሌላው ይቅር! እስቲ በልጆቻችን ላይ የሚያስከትለውን ጉዳት እንኳን አይው! ወንድ አያታቸው ሴት አያታቸውን እንደገደለና የራሱንም ሕይወት እንዳጠፋ ሲያውቁ ምን ያህል የአሁኑን አስተሳሰባቸውን ይበክለዋል” ብሎ ፍፁም የዛለ ሰውነቱን ከአልጋው ላይ አሳርፎ ራሱን በሁለት እጆቹ ያዘና “አሁንም ቢሆን ለማመን የሚያስቸግር ታሪክ!” አለ እንዳቀረቀረ።

“እንዳልከው ለእኔም ቢሆን ለማመን ከብዶኝ ነበረ። ታሪኩ ቢለማ ስትል ለላደረሰህ ጥርጣሬ ግን እኛ ሆነ ብለን ካላወራን ሌላ አንድም ሰው ሊያውቀው አይችልም። እኔና እህቶቼ የምንገናኘው በምስጢር ነው። ልጆቻችንም ቢሆኑ ወደ ኒውዮርክ የሚሄዱት ለሽርሽር ነው የመለሳቸው። እኔም ወደ ኮንክቲከት ስሄድ ከአያታቸው ጋር ኒውዮርክ ይጠብቁኛል።”

“ለምን ሕፃናቱን ይዘሻቸው ለመሄድ እንደ ፈለግሽ አልገባኝም። ምን ያደርጋሉ?”

“የእነርሱ ከአጠገቤ አለመለየት ብርታት ይለጠኛል” ብላ ትንሽ አሰብ አደረገችና፤ “እሺ አትሉኝም እንጂ አንተማ ፈቃድህ ሆኖ አብረን ብንሄድ ደስታውን አልችለውም ነበረ። ለሰላላ ዓመት የተለያየኋቸውን እህቶቼን ለመጀመሪያ ጊዜ መገናኘት ማለት ቀላል ነገር አይደለም። ሶህ ድሮ በጣም እወዳቸው ነበረ። ስትል ያልተጠበቀ ጥያቄ አቀረበችላት።

“አብራሽ ልሄድ ቀርቶ አንቺም እንድትሄጁ አልፈልግም። አሁንም ቢሆን እንዳትሄጁ አስጠነቅቅሻለሁ። እህቶቼ እህቶቼ የምትያቸው ሴቶች እንዳንቺ የተከበሩ አመቤቶች አይደሉም። ስለዚህ ልመና ጭምር አትሂጁ ነው የምልሽ።”

ከዚህ በላይ አሌክሳንድሪ ልትለማመጠው አልፈለገችም። ወደ ኒውዮርክ በመሄዷ ቆርጣለች። እነኝንም እህቶቿን አግኝታ ለማየት ብቻ ሳይሆን ልትነካቸው፣ ልታቅፋቸው፣ ልታፈቅሩቸውም ትችል ይሆናል። “አዝናሰሁ ሄነሪ በመሄዴ ቆርጫለሁ። ይህ ደግሞ በትዳራችን ላይ ችግር ያስከትላል ብዬ አልገምትም” አለችና ወደ ተቀመጠበት ሄደች በማለት አንገቱን ልታቅፈው ሞከረች።

አላስቀረባትም ነበረ። በሩቁ እጆቿን በእጁ ገፈተረና “ከዛሬ ጀምሮ የእኔና ያንቺ ነገር አከተመለት” አላት።

“በጣም ነው የማዝነው ሄነሪ... የእኔ እህቶቼን ማግኘት ለዚህ የሚያደርሰን ከሆነ በድጋሚ ሐዘኔታዬን እገልፅላለሁ ... እኔ ግን ነገ ወደ ፓሪስ ከተመለስኩ በኋላ ተነገ ወዲያ ወደ ኒውዮርክ በራሪ ነኝ አለችው ከርሱ ጋር መቆራረጧ እየታያት ለቅሶ ጀምራ።

በመነፋረቅ ላይ ለነበረችው አሌክሳንድሪ ሌላ ተጨማሪ ቃል ሳይናገራት ከተቀመጠበት ተነስቶ በሩን ከፍቶ ወጣ።

ምዕራፍ ሃያ ስድስት

የመስከረም አንዱ ቀጠሮ ከመድረሱ ከሶስት ቀናት በፊት ነበረ ቻፕማን ሂሳሪን ለማነጋገር ወደ ቢሮዋ የሄደው። እንደ በፊቱም በልዩ ዘዴ ያገኘውን መታወቂያ ደብተር ለዘብተኞች በማሳየት ያለ ችግር ወደ ሕንፃው ገባ። ከዚያም የሂሳሪ ቢሮ ወደነበረበት ፎቅ ወጣ። ልክ ቀደም ሲል እንደሚተዋወቅ ሰው ለልዩ ፀሐፊዋ ማራኪ ፈገግታውን ለማሳየት የሂሳሪን መኖር አለመኖር ጠየቃት።

“ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ወደ ውጪ የሚሄዱበት ጉዳይ አለ ... ቻፕማን ማንነቱን እስከምትጠይቀው እንኳን ጊዜ አላጠፋም። በጉኗ አልፎ ወደ ሂሳሪ ቢሮ ገባ። ልዩ ፀሐፊዋ ግራ ተጋባች። የዚያ ድርጅት ለራተኛ ባይሆንም ሂሳሪን በቅርብ የሚያውቃት ሰው መሆን አለበት ስትል ገመተች። መልኩ፣ ቁመናው፣ አለባበሱ ጭምር ያማረ ነበረ። ስለ ሂሳሪ የግል ሕይወት አንድም ሰው እንደዚያ ነው ብሎ ለመናገር ባይችልም በምስጢር ሊኖሯት ከሚችሉት ወዳጆቿ መካከል አንዱ ሊሆን ይችላል ስትልም አሰበች። ቻፕማን ድምፅ ሳያለማ የቢሮውን በር ከጎላው ከዘጋ በኋላ አቀርቅራ ትፅፍ ከነበረችው ሂሳሪ ፊት ለጥቂት ጊዜ ቆመ። ቀና ብላ ስታየውም እንደ መደንገጥ አለች።

“ምን ነበር?” ስትልም ጠየቀችው። አይታው የማታውቀው ፊት ነው። ግን ወደርሷ ቢሮ ደግሞ ለተለያዩ የሰራ ጉዳይ የሚመለከቱ ሰዎች ብዙ ናቸው። አመጣጣቸው በቀጠሮ ሲሆን አስተያየታቸውም አሁን ክፊቷ እንደቆመው ሰው አልነበረም። ለብዙ ጊዜ እንደሚያውቃት ዓይነት በሐዘን አመለካከት ሲያያት ቆየ። ወደ ርሷም ጠጋ ሲል እርዳታ ለመጠየቅ የሰልኩን መነጋገሪያ ለማንሳት እጇን ቀስ ብላ ለደደች። ለእርሷም ቢሆን ያን ልብ የሚሰልብ ፈገግታ ሲያሳየት ወዲያውኑ ሃሳቧን ቀየረች። እንደ ፀሐፊዋም እርሷም በዓይነ ህሊናዋ ከግምት ውስጥ አስገባችው። ቆንጆ ነው። አመለካከቱ የምሁር ነው። አሰባበሱም እንከን አይወጣለትም። ግን ወደርሷ ቢሮ የሚያመጣው አንድም ምክንያት አላለ ለማግኘት አልቻለችም።

“እመቤት ሂሳቢ!” ስሟን ረጋ ባለ ድምፁ በቅድሚያ ጠራ። እርሱ የሚፈልጋት ሂሳቢ ለመሆኗ አሁን የሚጠራጠረው ነገር አልነበረም። “ከከባድ ለራሳይ ስላቋረጥኩኝ ይቅርታ እጠይቅሻለሁ። ለጥቂት ደቂቃዎች እንዳነጋግርሽ ብትፈቅጁልኝ?” አለና ቀረብ አላት።

ሁኔታው ስላላማራት ሌላ ነገር ቢመጣ ራሷን ለማዘጋጀት ቀስ ብላ የጠረጴዛውን ጠርዝ ተደግፋ ተነሳች። ከዚያም በአረንጓዴ ትላልቅ ዓይኖቿ እንደ በረዶ በቀዝቀዝ አመለካከት እያየችው፤ “አሁን ከቢሮ ልወጣ ነው። ስለዚህ ከልዩ ፀሐፊዬ ቀጠሮ” ይዘህ ነገ ልታነጋግረኝ ትችላለህ። ለመሆኑ በየትኛው መምሪያ ውስጥ ነው የምትሰራው?” ስትል ጠየቀችው።

ቻፕማን ቶሎ መለኛ መሆን ነበረበት። አለበለዚያ ወዲያውኑ ዘበኞች አስጠርታ ከቢሮዋ እንደምታባርረው ያውቃል። ስለዚህ በጣም አለቃቂ የሆነ አቀራረብ መረጠ። “የመጣሁት ስለ ሚጋንና አሌክሳንድራ ላነጋግርሽ ነበረ” አለና በጭካኔ የወረወራቸው ቃላት ያሳደሩባትን ስሜት ለማወቅ በዓይኑ ተከተላት። በሌላ ጩቤ በጥልቀት የተወጋ ሰው፤ ወይንም በጥይት የተመታ ሰው ወዲያውኑ ደም እንደማይፈለው ሁሉ ሂሳቢም ለመጀመሪያ ጊዜ ምንም ለውጥ አልታየባትም ነበረ። “እህቶችሽ ሊያዩሽ ይፈልጋሉ” ሲል ቻፕማን አከለበት።

“ለመሆኑ አንተ ማነህ?” አለችና አሁን በግልጽ በሚታየው በሚንቀጠቀጠው እጇ ስልኩን ለማንሳት ሞከረች። ግን ቻፕማን ፈጠን ብሎ መነጋገሪያውን እንዳታነሳው ወደ ታች ተጭኖ ያዘባት።

“እባክሽን... አምስት ደቂቃ ብቻ ለጭኝ። ታሪኩ ረጅም እንደሆነና በጣም እንደሚያሳዝንሽ ባውቅም በተቻለ መጠን አሳጥረዋለሁ።”

ያንጊዜም ለውየው ከአሁን በፊት ስልክ ደውሎላት የነበረው እንደሆነ አስታወስችና ንዴቷ ብልጭ ብሎ “ላያቸው አልፈልግም” ስትል ጮሽቸበት።

“እነርሱ ግን ሊያዩሽ ይፈልጋሉ። ሁሉም እህቶችሽ! አሌክሳንድራ ከፈረንሳይ ድረስ ነው ተጉዛ የምትመጣው... ሚጋን ደግሞ ከኪንታኪ...” የእህቶቿን ስም በጠራ ቁጥር የሰውነቷን መሸማቀቅ ... በዓይኖቿ ላይ የሚያንገብበውን ጥልቅ ሐዘን አጤነ። የእርሱም ሆኖ ተንቦጫቦ።

“ያ ውሻ ሽማግሌ! እርሱ ነው የላከህ! አይደለም? ግን ለምን?” አለች በአረንጓዴ አይኖቿ ትኩር ብላ እያየችው።

“መሞቻው በመቃረቡ ነው።”

“ደስታውን አልችለውም።”

“ምናልባት ባደረሰባችሁ በደል ተፀፅቶ ይሆናል። ስለዚህም ሶስታችሁንም በዚህ ሳምንት መጨረሻ ላይ ኮኒክቴክት ግዛት ውስጥ ባለው መኖሪያ ቤቱ ሊያገናኛችሁ ሐሳብ አለው ። ሶስታችሁን ለማግኘት ወራት ፈጅቶበታል...”

“እህያ በለው!” ስትል አቋረጠችውና፤ “ዳግመኛ ሊያታልለኝ አይችልም። ከሃያ ዓመታት በፊት እህቶቼን የት እንዳደረሳቸው ጠይቄው ምንም የሚያውቀው ነገር እንደሌለ ነግሮኛል። ይህ እንግዲህ የሚያ ሳየው ስለ እንዳችንም ደህንነት አለማለቡን ነው። ታዲያ ዛሬ እንዴት ተደርጎ እኛን ለማግኘት ይችላል? ምናልባት አንተ ትሆን አፈላልገህ ያገኘ ሽን?” ብላ ጠየቀችው። ቻፕማን ራሱን ጉንዝስ በማድረግ ብቻ መለሰላት። እርሷም ሆነ እህቶቿን ለማግኘት በመቻሉ ልትጠላው ወይም ልትወደው ትችላለች። ግን ያለፈና የተረሳ ነገር ቀስቅሶ ስሜቷን እንደጎዳው ይታወቀዋል። ፓተርሰንን ለመጨረሻ ጊዜ ካነጋገረችው በኋላ፤ እህቶቼን አገኛ ቸዋለሁ የሚለው ተስፋዋ ዕለት ከዕለት እየመነመነ ሄዷል። ላለፉት አስር ዓመታትም ትዝታቸው ጨርሶ ከሀሊናዋ ተፍቆ ነበረ። ሂሳቢ የራሴ ብላ የምታፈቅረው እንድም ለው የላትም። ራሷን በስራ በመጥመዳ ነበረ እነኛ ን አስከፊ የብቸኝነት ዓመታት ልታሳልፋቸው የቻለችው። አንድ ዓላማ ብቻ ነበራት። የዚያ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ስራ አስኪያጅ መሆን! ከዚያም ማዕረግ ደርሳለች። “ማን እንደሆንክ ባላውቅም! ለዚያ ለላከህ ሰው እጅግ ዘግይተህል ስትል ንገረው!” አለች የፓተርሰንን ስም መጥራቱ እየቀፈፋት።

“እኔ እንኳን ቻፕማን ጆን ቻፕማን ነው የምባለው።”

“ጥሩ ሚስተር ቻፕማን፤ በሃያ ዓመት ዘግይተሃል በለው! ... የለም ስላላ አድርገው እንጂ!” አለች ምሬቷ ሳይቀንስ። ቻፕማን ሂሳቢን ልብ ብሎ አያት። በአንዳንድ መንገድ ለዕድሜዋ ወጣት ትመስላለች። በሌላ በኩል ደግሞ ካለ ዕድሜዋ ሐሳብ የበዛባት ትመስላል ነበረ። በተለይም ከዓይኖቿ ውስጥ የሚነበበው የሐዘን ጥልቀት በዘመን ሊቆጠር የሚችል አልነበረም።

“ለእህቶችሽ ምን ብዬ ልንገራቸው?” አላት ቻፕማን አስተያየቱን ሳይቀይር።

“ለእነርሱማ... ለእነርሱማ...” አለች ትንፋሿ ቁርጥ ቁርጥ እያለና ዓይኖቿን የቆየ ትዝታ እንደሚያሳስል ሰው በቻጥማን ጭንቅላት ላይ እሻግራ ማዶ ማዶውን እያየች። “ለእነርሱማ... አወዳቸው እንደነበረ... ከነፍሴ አስበልጬ አፈቅራቸው እንደነበረ... ንገራቸው። አሁን ግን እንጂ... ጊዜው ረዘመ” አለችና አቀርቅራ ራሷን ደጋግማ አወዛወዘች። ቻጥማን ሰሂላሪ ቀረብ የሚለውን ወንበር ስቦ ተቋመጠ። በእነኚህ ሁሉ ዓመታት ውስጥ በልቧ ታምቆ በቆየው ጥላቻ ምትክ፤ ቅንጣት ታህል ፍቅርን እንዴት ሊዘራባት እንደሚችል ተጨንቆ ጥጠቦ አሰበ።

“አልረዘመም ሂሳብ... እስታውሺ ... ለእነኛ ህፃናት በእናትና በአባት ምትክ ያለሻቸው አለኝታ እንቺ ብቻ ነበርሽ” ሂሳብ ለእህቶቿ ስለነበራት ፍቅር ፓተርሰን በመደጋገም ለቻጥማን አጸክቶበታል። ቻጥማንም የእነኛን ህፃናት አህትማማቾች ሁኔታ በሐሳቡ እየታየው ዓይኑ እንባ አቁሮ ነበረ። “ስለዚህ ሂሳብ እንደምንም ብለሽ እባክሽ ልታያቸው ፈቃደኛ ብትሆኑ?”

ቻጥማንን አሁንም በመገረም ትኩር ብላ አየችው። ስለ እርሷና ስለ እህቶቿ ታሪክ ከማወቁም ያስደነቃት እንዴት ሊያገኛት እንደቻለ ነበረ። “አየው ሚስተር ቻጥማን! እህቶቼ በአሁኑ ጊዜ ትላልቅ ሴቶች ናቸው። ስለዚህ እኔ አላስፈልጋቸውም ማለት ነው።” አለችና ትንሽ ቆየት ብላ “በነገራችን ላይ! ለመሆኑ ስራ ይዘዋል ወይንስ ባል አግብተው ከቤት ነው የሚውሉት?” ስትል ጠየቀችው። የሂሳብ ግምት ግፋ ቢል የቢሮ ፀሐፊነት ስራ ቢያገኙ ነው የሚል እንደነበረ ቻጥማን ተሰማውና ፈገግ አለ።

“እንዲ ከፈረንሳይ ነገስታት ዘር ተወላጅ ተጋብታ የተከበረች እመቤት ሆናለች። ሁለት ልጆችም ወልዳለች። ሌላዋ ደግሞ በሕክምና የዶክተራት ዲግሪ አላት። የሚያከሩ እንጂ የሚያሳፍሩ እህቶች አይደሉም። እንደምትወጃቸውም እርግጠኛ ነኝ ...”

“የትኛዋ ናት ዶክተር የሆነችው?” ከእነኛ ሁለት ህፃናት መካከል እንዲ ለዚህ ማዕረግ ትበቃለች ብሎ መገመቱ አዳጋች ሆነባት።

“ሚጋን ናት። ግሩም ልጅ ወጥቷታል። አሌክሳንድራም ብትሆን በእመቤትነቷ ላትኩራራ! በጣም ሩህሩህ የደስ ደስ ያላት ሴት ናት።”

“በህፃንነቷም ጊዜ እንደዚሁ ነበረች ስትል ድምጿን ዝቅ በማድረግ ተናገረችና! ሳይታሰብ ፊቷን በሁለት አጆቿ ሽፍና አቀረቀረች። ራሷንም

እያወዛወዘች ‘እነኛን ከሲኦል የከፋ አስር የመከራ ዓመታት ለመግፋት የቻልኩት እህቶቼን አገኛቸዋለሁ በማለው ተሰፋ በመፅናቴ ነበረ። ከአክሱቴም አስር ሺህ ብር የሰረቅሁት ወደ ኒውዮርክ መጥቼ እህቶቼን አሳድግበታለሁ ብዬ በማቀዴ ነበረ’ አለችና አጆቿን ከፊቷ ላይ ሳታነሳ ሰረጅም ጊዜ ከት ከት ብላ ሳቀች። ቻጥማን ግን የሚያየው በጣቶቿ መሐል እየተንከባሰሉ ከጠረጴዛው ላይ የሚንጠባጠቡትን የዕንባ ዘለላዎች ነበረ። የሚተናነቃትን ሊቃ እንደ ምንም እየዋጠች፤ ‘ግን... ግን ያ ሰው... ያ አረመኔ ሰው የት እንደደረሱ አላውቅም አለኝ... እኔም አፈላልጌ አፈላልጌ አጣጋቸው’ አለችና ማንባት ባላቋረጠት ዓይኖቿ ቻጥማንን ያለ ሀፍረት አየችው። “ታዲያ ሚስተር ቻጥማን!... እኛን ዛሬ ማግኘቱ ምን ይጠቅማል? ያለፈ ትዝታ እያስታወስን ራሳችንን እንድናስቃይ ነው?” አለችው በምሬት አነጋገር።

“ትዝታ ላልሽው ሂሳብ! ስላለፈው ልታስታውሺ የምትችይው እንቺ ብቻ ነሽ። ሌሎቹ ስለ ወላጆቻቸው የሚያውቁት ነገር የለም። እርግጥ አሌክሳንድራ እንቺን አልረሳችሽም። ሚጋን ግን ገና የዓመት ልጅ በመሆኗ ምንም ልታውቅ አትችልም። በተጨማሪም እንዴ የሆነ ነገር ስለሆነ ስለወላጆቻችሁ እያነሳችሁ የምትላቀቁበት ምክንያት አይኖርም። ያለፈው አልፏል! አሁን ያላችሁት ሶስታችሁ ብቻ ናችሁ... ስለዚህ እህቶችሽን ብትገናኛቸው።”

“ያ ውሻ ሽማግሌ! ለወላጆቻችን ሞት ምክንያት ከሆነና እንደገናም እኛን ሕፃናቱን ካለያየ በኋላ! አሁን ወደ መቃብር መውረጃው ሊቃረብ ጥፋቱን ለማካካስ በቤቱ መሞከሩ ይሆናል! እኔ ግን የህሊና አረፍት አግኝቶ እንዲሞት አልፈልግም! እኛን ሰላም እንደነሳን እርሱም ሰላምን እያገኘ ትም! ከእህቶቼ ጋር አሁን ብንገናኝም ምንም ጥቅም አይኖረውም። ይሄ ሁሉ ድሮ ቀረ። እንደሞቱት ወላጆቼ ሁሉ ረስቻቸዋለሁ።”

“እርግጥ ወላጆችሽ ከሞቱ ስለማይመለሱ ረስተሻቸው ሊሆን ይችላል ... እህቶችሽ ግን በሕይወት እንዳሉ ናቸው። አነጋግራቸዋለሁም። እንቺን ለማየት በጣም ነው የጓጉት። ሂሳብ! እንደምንም ብለሽ እንቺም ልታያቸው ሞክሪ። ወይ ትወጃቸው፤ እንደ ድሮሽም ታፈቅሪያቸው ይሆናል።”

እርሷ ግን በተቃርኖ አራሷን በሀይል አወዛወዛ ከመቀመጫዋ ተነሳችና፤ “አላደርገውም! ያውም ፓተርሰን ቤት እግራ ሊገባ? ምን ያህል እንደምጠላው ብትነግረው! መጥላት ቢለህ መጥላት አይምለልህ ... በቃላት ሊገለፅ የሚችል አይደለም!”

“ግን ለምን? እህትማማቾችን አብራችሁ እንዳትኖሩ ማድረጉን አውቃለሁ። ለዚህም በቂ ምክንያት ነበረው። ሌላ የተለየ በደል ፈፅሞብኸ ይሆን?” ሲል ቻፕማን ጠየቃት። ይህን ጥያቄ ያቀረበላት ሆነ ብሎ ነበረ። ፓተርሰን ላይ የያዘችው ሌላ ቂም ለመኖሩ ከሁኔታዋ ያስታውቃል።

“ሁሉንም ዘክገዝ መናገሩ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል? እርሱ ግን በእኛ ቤተሰብ ላይ የፈፀመውን ወንጀል ያውቀዋል። የለራውን ግፍ ባስታወሰ ቁጥር ለላም አያገኝም። እኔ የምፈልገው ለላምን ሳያገኝ ወደ መቃብሩ እንዲወርድ ነው። ስለዚህ የኔ አሁን እህቶቼን ማየት አለማየት እርሱን ከማስደሰት ባሻገር ሌላ ጠቀሜታ አይኖረውም። እራሳቸውን ችለዋል። እኔም ራሴን ችያለሁ።”

“ለቁሳቁሳዊ ፍላጎትሽ ማሟያ ምንም የሚቸግርሽ ነገር እንደሌለ ግልፅ ነው። ግን ሂሳሪ! ብቸኝነት ምን ማለት እንደሆነ ስለማውቀው የሚለማኝን ጠነግርሽ ፀጥታ በሰፈነበት ምሽት ከማን ጋር ሐሳብሽን ትካፈያለሽ? ማንስ እጅሽን እያሻሽ የሚያፅናናሽ አይዘሽ የሚልሽ ይኖራል? እኔ እንኳን ከሚስቴ ብለያይ ወላጆችና ሁለት ወንድሞች አሉኝ ...”

“ውጣልኝ! ውጣልኝ!” ስትል ሳትጨርሰው ጮኸበት በንዴት ወደ በራፏ ሄዳ በመክፈት እስኪወጣ ቆማ ጠበቀችው። ክብሩን ካልጠበቀ ተገፍትሮ መውጣትም ሊከተል ይችላል። ያም ሆኖ ቻፕማን አንድ የመጨረሻ መከራ አደረገ። ከኪሱ ቁራጭ ወረቀት አውጥቶ ከጠረጴዛዋ ላይ አኖረ። በወረቀቱም ላይ እህትማማቾቹ መስከረም አንድ ቀን የሚገናኙትን የፓተርሰን የኮኔክቲክት ግዛት ቤት አድራሻና የለልክ ቁጥር ፅፎበት ነበረ።

ከበራፉ ደርሶ ከመውጣቱ በፊት በሐዘኔታ ተመለከታትና፤ “የምክርና የሰላንጅ ልጅ ሂሳሪ... የአሌክሳንድራና የሚጋን እህት ሂሳሪ ... በልጅነትሽ ስላሳለፍሽው ኑሮ አንድ በአንድ ለማወቅ በመቻሌ አንጀቴ ተላውሶልሻል፤ ልቤም አልቀሶልሻል። ቻልርስተን ታውን ድረስ ሄጂ ከነ ኢሊንና ጆንስ ጋር በሕፃንነትሽ የኖርሽበትን ቤት እይቼዋለሁ። ከሁለቱ ሰካራሞች ጋር በዚያ በጨቅላ ዕድሜሽ ያሳለፍሽው ስቃይ ይለማኛል። ጃክሰንቪልም ድረስ ሄጃለሁ። እዚያም የኖራችሁበት መኖሪያ ቤት ከቻርልስተን ታውን የማይሻል እንደነበረ አይቻለሁ። ጆንስ ምን እንዳደረገሽ... በመጠለያ ቤት ውስጥ ምን እንደደረሰብሽ... በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ስላሳለፍሻቸው ዓመታት... ስለ ሁሉም ነገር አንድ በአንድ

ደርሼበታለሁ። ይህን ሁሉ አውቃለሁ” እያለ ሊያናግራት እንገዛው በዓይኑ ግጥም ብሎ ነበረ። “እና ሂሳሪ... እባክሽን ስለ እግዚአብሔር ብለሽ... በዚያ ዕለት እንዳትቀረ... እኔም በቦታው እገኛለሁ... የሚያስፈልገውን እገዛ ሁሉ አደርግልሻለሁ ...”

ቀና ብላ በመገረም ታየው ነበረ። ስለርሷ ያለፈ ታሪክ ለማወቅ በመቻሉ እጅግ አድርጎ ደንቋታል። “አደራሽን እንዳትቀረ...” አለና እንደ ሚግባቡት ሰው ክንዲን ያዝ በማድረግ ተሰናብቷት ወጣ። ከጎላ ጎላውም ስታየው ቆይታ በሩን ከውስጥ ከቆሰፈች በጎላ ወደ ጠረጴዛዋ ተመለሰች። አንገቷን ዘንበል እንዳደረገችም በሐሳብ ጭልጥ ብላ ሄደች። ብዙ ያለፉ ትዕይንቶች በዓይነ ሕሊናዋ ተራ በተራ እየታዩዋት ተጠቅልለው ነጉዱ። በመጨረሻም ላይ ሳይታወቃት ፊቷን በእጇቿ ሽፍና ከወንበሩ ላይ ወረድረድ ብላ ተንበርክካ ነበረ። ልክ ከሰላሳ ዓመታት በፊት ፓተርሰን እህቶቿን ቀምቶ በወሰደበት ዕለት ከመኪናው መንገድ ዳር ተንበርክካ እንደምታለቅለው የአስር ዓመቷ ሂሳሪ ነበረ የዛሬውም ለቅሶዋ። አራሷ ሚጋንና አሌክሳንድራም ከመኪናው ውስጥ ሆነው ይጮሁ ነበረ። ጨካኝ... አረመኔው ... ፓተርሰን ... ሰወላጆቿ ሞት ምክንያት የሆነው ፓተርሰን ግን ግማሽ አካሉቿ የሆኑት እህቶቿን ነጥቋት በረረ... ለዓይን ጠፉ... የእህቶቿም ደብዛ እንደዚሁ ...

ሂሳሪ እንኳንስ ከዚያ ሰው ቤት እግሯ ሊደርስ ... የዚያን ሰው ዓይን ልታይ ... ያንን ሰው ልታነጋግረው ቀርቶ ... ከነፀፀቱ ቢቻል አስር አስር ጊዜ ቢሞት ፈቃዷ ነበረ። ስለዚህ ቻፕማን በከንቱ ላፋ!!!

ምዕራፍ ሃያ ሰባት

“ጨክነሽ መሄድሽ ነው ማለት ነው?” አለ ሄነሪ ከመኝታ ቤቱ በር ላይ ቆሞ አሻግሮ እየተመለከታት። ያን ቀን ሄነሪ ያደረው ከሳሎን ውስጥ ሶፋ ላይ ነው። እንዳከረፋት ለማሳየት መሆኑ ግልፅ ነበረ።

“አዎን” አለችው አሌክሳንድራ ያለ አንዳች ማወላወል። ልጇቿም እንደርሷ ለባብሰው ለጉዞው ተዘጋጅተው ነበረ። የተለያዩ ሽንጣዎች ቀደም ሲል ከመኪና ላይ ጭነዋል። ከማርጋሬት ጋር ፓሪስ እውሮፕላን ማረፊያው እንዲገናኙ ነበረ ቀጠሮአቸው። ከዚያም ቀጥታ ወደኒውዮርክ ይበራሉ።

“ብትቀሪ እንደሚሻል ለመጨረሻ ጊዜ እመክርሻለሁ።”

“እልቀርም” ስትል ራሷን አወዛወዘችና፤ “እንዳልከው ባለማድረጌ በጣም ነው የማዝነው” ብላ ከእቅፋ ገብታ ልትሰናበተው ስትጠጋው ወደ ኋላው አፈገፈገባት። ወሽመጧም ቁርጥ ነበር ያለው።

“እንድትቀርቢኝ አልፈልግም! ሆኖም መልካም ጉዞ እመኝልሻለሁ” የመጨረሻዎቹ ቃላት የምፀት ጭምርም ነበሩ።

“የምቆየው ግፋ ቢል እስከ መስከረም እስር ቀን ብቻ ነው። የማርፈውም በፒየር ሆቴል ስለሆነ ስልክ ልትደውልልኝ ትችላለህ። እኔም ደውዬ እነጋግርህለሁ።”

“የሚያስፈልግ አይመስለኝም። ብትደውይም ስራ ስለሚበዛብኝ እታገኝኝም” አላትና ወደ ኋላው ዞር ብሎ ከቤት በመውጣት ጀርባውን ሰጥቷት ከበረንዳው ላይ ቆመ። አሌክሳንድራም ወደሚጠብቃት መኪና ለመሄድ ደረጃውን መውረድ ስትጀምር ለመጨረሻ ጊዜ የታያት ያው የሄነሪ ጀርባ ነበረ። መኪናው ተንቀሳቅሶ ከግቢው በመውጣት ላይ እንዳለ ግን፤ የሄነሪ ዓይኖች ከፊቱ በተንጣለለው ባህር ላይ ተሰክተው በእንባ ይዋኙ ነበረ። ሆኖም ይህን አሌክሳንድራ አላየችውም። ለይምሰል ይኮሳተርባት እንጂ ሄነሪ ከልቡ ነበረ የሚያፈቅራት። አሁን ግን ለዘለዓለም

እንዳጣት ያህል ሆዱን ባር ባር አለው። ለብዙ ዓመታት ተሳስበው እንዳልኖሩ፤ የጠየቃትን ሁሉ በደስታ እንዳልፈፀሟቸው ሁሉ በጥቂት ቀናት ውስጥ ያ የሞቀ ትዳር፤ ያ የፍቅር ቤት፤ የንትርክ ቤት ሆነ... አሌክሳንድራ የኮምት ደብርን ልጅ አልነበረችም... ሌላው ቀርቶ ማርጋሬት እንኳን እናቷ ልትሆን ቀርቶ የሰጋ ዝምድናም አልነበራቸውም... አሌክሳንድራ ከተለየቻቸው ሰላሳ ዓመት የሆነውን... የረሳቸውን እህቶቿን ለማየት ከሄነሪ ትዕዛዝ ውጪ ለመጀመሪያ ጊዜ በራሷ ወሰነች... ያ በነ አክሴልና ማሪ ሳቅና ጨዋታ፤ በአሌክሳንድራ ውበትና ደግነት ሕይወት የነበረው ቤት ከበረዶ ቀዝቀዘ... በአሌክሳንድራና በሄነሪ ትዳር ላይ ጥቁር ጥላ እንገርበበት።

በእውሮፕላን ውስጥ የተያዘላቸው መቀመጫ እንደኛ ማዕረግ ነበረ። በዚያ ክፍል ውስጥ ሌላ ተሳፋሪ ባለመኖሩ አሌክሳንድራና ማርጋሬት እንደልብ ለመወያየት ችለው ነበረ። ስለ ሄነሪም ሁኔታ አንስተው ብዙ ተነጋገሩ። በመጨረሻም ላይ አሌክሳንድራ፤ “ቁርጥ አድርጎ ባይነግረኝም የሁለታችን ነገር አክትሟል። ስመለስ መግቢያ ቤት እንደማላገኝና የፍርድ ቤት መጥሪያ እንደሚጠብቀኝ አርግጠኛ ነኝ” አሰቻት ለእናቷ።

“ለምን እኔ እንዳስቸገርኩሽና ወደ ኒውዮርክም አብረሽኝ እንድትሄጁ እንዳደረግሁ አስመስለሽ ኣትነግረውም ነበረ?” አለች ማርጋሬት።

“ሞክራ ነበረ። ግን የምሄደው ለሌላ ጉዳይ እንደሆነ ሊነቃብኝ ቻለ። ውጥር አድርጎ ስለያዘኝም እውነቱን አፍረጥርጬ ነገርኩት” አሌክሳንድራ ከዚህ ውሳኔ ላይ ለመድረስ ብዙ ነገሮችን አመዛዝና ነው። በዚሁ ሳቢያ ከባሏ ልትለያይ ትችላለች። ያም ሆኖ ትክክለኛውን ምርጫ ማድረግ ይሰማታል። ከሀሊና ፀፀት አሁን ነፃ ናት።

“ትልቅ ስህተት ነው የፈፀምሽው” አለቻት እናቷ አፍ አውጥታ ለአሌክሳንድራ ባትነግራትም ከእንግዲህ ትዳራቸው ስለመፍረሱ አርግጠኛ ነበረች። ልጇቹንም ይቀማታል የሚል ስጋት አድርባታል። ሁለቱም ቢሆኑ በዚህ አርእስት ላይ ቀጥለው ለመወያየት አልፈለጉም። ማርጋሬት ከሀፃናቱ ጋር መጫወቱን ስትመርጥ አሌክሳንድራ ግን ወደ ሐሳቡ ዓለም አመራች። ስለወላጆቿ ... ስለ እህቶቿ ... ብዙ ነገሮች በአእምሮዋ አመላለሰች ... ሂሊን ... ሚጋንን ... ለሰላሳ ዓመታት የተለዩዋትን እህቶቿን ልታያቸው ነው ... የወደፊቱ እየታሰባት ከውስጥ የተለማት ደስታ ፊቷን እንደ አበባ አፈካው።

ኒውዮርክ በደረሱ በማግስቱ ከዝነኛው ቪርግራርፍ የውበት ሳሱን ሄዳ ፀጉሯን በፎቶግራፍ ላይ እንዳየችው እንደ እናቷ ሶላንጅ ከሁለት ክፍላ ተለራችው። ያም ወርቃማ ፀጉሯ ይበልጥ ፀዳል ተላብሶ ከትከሻዋ ላይ ዘንፈል አለ። በውጤቱም በጣም ነበር የተደለተችው።

ገና እግሯ ከያዙት መኝታ ክፍል ከመድረሱ ትንሿ አክሲል በእናቷ ያልተለመደ ፀጉር አበጣጠሮ በፈንጠዝያ እየሳቀችና እጇን እያጨበጨበች፤ «አማይ! ዛሬ ልክ እኔን ነው የምትመስይው» አለች። ማርጋሬትም ብትሆን በአሌክሳንድራ ልዩ ውበት ከመደለቷም የጥንቱን ትዝታ ቀስቅሶባት ሳብ አድርጋ እንደ ህፃን ልጅ ከደረቷ አስጠጋቻችና «አክሲ እወድሻለሁ» አለቻት። አሌክሳንድራም በተመሳሳዩ ነበር ለእናቷ ያላትን ፍቅር የገለፀችው።

ምሳ ከበሉ በኋላ፤ በልዩ ልዩ ሰቆች እየተዘዋወሩ እንዳንድ የመታለቢያ ዕቃዎችና ለህፃናቱም አሻንጉሊቶች ሲገዙ ቆዩ። አስር ሰዓት ከመድረሱም በፊት ወደ ሆቴላቸው ተመለሱ። አሌክሳንድራም ለኮኔክቲኬት ጉዞ መዘገጃጀት ጀመረች። ለመንገድ የሚያስፈልጋት አንድ ሻንጣ ብቻ ነበር። ቀጠሮ የያዘችው አስር ሰዓት እንደ ሞላም እናቷንና ልጇቿን ተራ በተራ ከሳመች በኋላ ማታ ላይ ስልክ እንደምትደውልላቸው ቃል ገባች። ከዚያም ወደ ኮኔክቲኬት ሊወስዳት ከሆቴሉ ፊት ለፊት ይጠብቃት ከነበረው የፓተርሰን ካዲላክ መኪና ውስጥ ገባች። ያን ጊዜ ብቻ ነው አሌክሳንድራ ፍርሐት ፍርሃት ያላት። ሰላሳ ዓመት ያህል ጊዜ ወደ ኋላ ተጉዞ ከእህቶቿ ጋር መገናኘት ቀላል ነገር አልነበረም። በተጨማሪም የዛሬው ግንኙነታቸው በወደፊት ሕይወታቸው ላይ ለውጥ ማስከተሉም አይቀርም።

ምዕራፍ 4ያ ስምንት

በኮኔክቲኬት ግዛት ከባህር ዳርቻ ይገኝ ከነበረው የፓተርሰን ቤት ለመድረስ ከሁለት ሰዓት በላይ ይፈጅ ነበረ። አሌክሳንድራ ከአውቶምቢሉ የኋላ መቀመጫ ላይ እንደልሷ ተዝናንታ ብትቀመጥም በሌላ በኩል ከሐሳብ ባህር ውስጥ ተዘፍቃለች። ዓይኖቿን በመለታወቁ ውስጥ አስርጋ ውጪ ውጪውን እያየች በቅድሚያ ስለ እናቷ ስለ ማርጋሬት ታሰሳለች ጀመረ። አንድም የእናትነት ርህራሄ ሳይጉድልባት አሳድጋ ለወግ ለማዕረግ አብቅታታለች። ለሰላሳ ዓመታት ሙሉ ገደብ የለሽ ፍቅሯን እንዳላየችት ነበረ። ለማርጋሬትም ቢሆን ያለቻት አለኝታ እርሷ ብቻ ነበረች። ማርጋሬት ግን አሁን ፈርታለች። አሌክሳንድራ እህቶቿን ካገኘች ትቀየርብኝ ይሆናል ስትል ለግታለች። የሚብለው ደግሞ የሄነሪ ጉዳይ ነበረ። ወደኒውዮርክ እንዳትሄድ ባለ በሌለ መንገድ ሊያስፈራራት ሞክሮ አልተሳካለችም። ለመጀመሪያ ጊዜ ከባሷ ፈቃድ ውጪ የፈፀመችው ነገር ቢኖር ይህን ብቻ ነው። ማን ያውቃል? ከእንግዲህ አሌክሳንድራ ደቦርን መሆኗ ቀርቶ አሌክሳንድራ ምክር ትባል ይሆናል።

ከሚስተር ፓተርሰን ግቢ ዋና በር ሲደርሱ በአካባቢው ዘበኛ አልነበረም። በኤሌክትሮኒክ የሚለራው ትልቁ የብረት በር ድምፅ ሳያሰማ ተክፈተ። ራቅ ባለ መጠነኛ ኮረብታ ላይ ወደተሰራው ቤት ለመድረስ ግራና ቀኙን በተለያዩ ዛፎች ያጌጠ ረጅም ጠመዝማዛ መንገድ ማለፍ ያስፈልጋል። ባለ አንድ ፎቄ ቤት ያለፈው ክፍለ ዘመን ቢሆንም ስፋቱ፣ የዓምዶቹ አስተናገፅና የበርቶና የመስኮቶቹ ቅርፅ ዓይን የሚማርክ ነበረ። በስፋት ከተንጣለለው የፎቄ ባልኮኒም ላይ ውዳውድ የሆኑ መቀመጫዎች ዙሪያውን ተደርድረውበታል። አሌክሳንድራ ከአውቶምቢሉ ወርዳ ምድረ ግቢውን ማድነቅ ከመጀመሯ ነበር «እንኳን ደህና መጣሽ» የሚል አንድ የማትረሳው ድምፅ የሰማችው።

ቻፕማን ፊቱን ደስታ እየወረረውና ከልብ የሆነ ፈገግታ እያሳያት ከቀረበ በኋላ አሌክሳንድራን እቅፍ አደረጋትና “ጉዞውስ እንዴት ነበረ... አደክመሽ?” ሲል ጠየቃት።

“የምን ድካም? በጣም ደስ የሚል ጊዜ ነው ያሳለፍኩት” አሰኘው የርሷም ፊት በአፀፋው ፈጃግታ እየተላበሰ። ቀጠል አድርጋም “ግቢውና ሕንፃው እንዴት ያምራል?” አሰኘ።

“እንዳልሺውም በጣም ግሩም ነው። በተሰይም ውስጡ እጅግ ውብ በመሆኑም ሚስተር ፓተርሰን ብዙ ገንዘብ አፍሰሰውበታል የሚል ነው ግምቴ። ወደ ውስጥ እንግባና እስጉብኝሻለሁ” ቻፕማን የአሌክሳንድራን ፀጉር አሰራር ያየው ከኋላ ኋላዋ ሆኖ በተከተላት ጊዜ ነበረ። የተሰማውንም ባስመደበቅ “መዳፈር አይምሰልብኝና ከፓሪስም ይበልጥ ዛሬ እጅግ ውብ ሆነሻል” አላት።

አሌክሳንድራ በመገላው አልተከፋችም ነበረ። ዘወር ብላ ፈገግ አለችለትና “እህቶቼ በቀላሉ እንዲለዩኝ ስል በተቻለ መጠን እናታችንን ለመምሰል መከራ አድርጌአለሁ” ብላው ወደዋናው ቁም ነገር በማምራት “የተቀሩትስ መጥተዋል?” ስትል ጠየቀችው።

ቻፕማን ምን ብሎ እንደሚመልስላት ግራ ተጋባ። ግንባሩን ቋጠር አድርጎ ጥቂት አሰበና “እስከአሁን አልደረሱም። ሚጋን እንኳን ብትዘገይ እንጂ አትቀርም። ሂሳብ ግን እንጃ” አለ ድምፁን እንደ መርዶ ተናጋሪ ጎትቶ።

ብርግግ እንደ ማለት ብላ “እንዴት እንጃ? አልመጣም አለችህ?” ስትል ጠየቀችው።

“ቁርጥ አድርጋ አልመጣም አላሰኝኝም። እርግጥ ሚስተር ፓተርሰንን ለማየት እንደማትፈልግ አክራ ነው የተናገረችው። ዋናው ችግር ከዚህ ላይ ነው” አላት ነገር እያለሳለሰ።

አሌክሳንድራ በሐዘን አንገቷን ለበር አድርጋ ሂሳቧን ለማየት ትበቃ ዘንድ በሆዷ ፀሰየች። በሂሳቧ ላይ የደረሰባትን በደል ሁሉ አሌክሳንድራ ታስታውሳለች። እንደ ሁለቱ እህትማማቾችም ዕድለኛ አሰመሆኗ ግልፅ ነው። ይህም ሆኖ ሂሳቧ መቅረት አይኖርባትም ስትል አሌክሳንድራ ተመኘች። የተረሳችው ሂሳቧ ብቻ ሳትሆን እርሷና ትንሿ ሚጋንም ጭምር ሶስቱም ነበሩ። አስተዳደጋቸው ከሆነ ደግሞ ያ ሌላ

ነገር ነበረ። የአምስት ዓመቷስ አሌክሳንድራ ከሂሳቧ አልለይም ብላ አላለቀሰችም ነበርን? ስለሆነም ለእህቶቿ ባላት በዚያ በዱሮ ፍቅር ተጉትታ ነው አሌክሳንድራ ትዳሯንና ንብረቷን ጥላ የመጣችው። ታዲያ ሂሳቧ ልትቀር? ‘እባክህ አታስጨክናት! ሆዷን አራራው’ ስትል በሆዷ ለአምላኳ ምልጃ አቀረበችና ወደ ቤቱ ውስጥ ገቡ።

የፊት ለፊቱ አዳራሽ እጅግ ውድና ጥንታዊ በሆኑ መቀመጫዎችና በሚያማምሩ ጠረጴዛዎች ዳር እስከዳር ተገጥግጧል። የምንጣፋ ዓይነት፤ የእሳት መሞቂያው ምድጃ አሰራር ሁሉ ዓይንን የሚስብ ነው። ከበስተጉኑ ያለው ክፍል የሚስተር ፓተርሰን የጥናት ክፍል በመሆኑ እንደ አሌክሳንድራ ግምት ከዚያ የሚያገኙት መስሏት ነበረ። ሆኖም አሰመኖሩን እንዳየች “እርሳቸውስ ወዴት ሄዱ?” ስትል ቻፕማንን ጠየቀችው። እጅግ ቢዘገይም እህትማማቾቿን መልሶ ለማገናኘት ስላደረገው ጥረት ሚስተር ፓተርሰንን ልታመስግነው ፈልጋ ነበረ።

“ፎቱ ላይ በሚገኘው መኝታ ቤታቸው ዕረፍት በማድረግ ላይ ናቸው” አላት ቻፕማን። ሚስተር ፓተርሰንን የሚረዱ ሁለት ቋሚ አስታማሚዎች ተቀጥረው ነበረ። እንደ እውነቱ ለዚህን ያህል ጊዜ በሕይወት መቆየቱ የተአምር ነው ለማለት ይቻላል። የዛሬውን ዕለት ለመጠበቅ ሲል ነፍሱን ታግሎ ያቆያት እንጂ እንደ አያያዙስ ከሆነ ገና ዱሮ አፈር ትቢያ በሆነ ነበረ።

“አሁኑኑ ልታያቸው ትፈልጋለሽ?” አላት ቻፕማን።

“አዎን” አለችና ቀና ስትል ዓይን ለዓይን ተጋጩ። ፈገገላት... ፈገገችለት። የቻፕማን አለባበስ በመካከለኛው ዕድሜ እንዳለ ሰው ተጠንቅቆ ሳይሆን ካኪ ሱሪና ከደረቱ የተከፈተ ሰማያዊ ሽሚዝ ነበረ የለበሰው። ገፅታው ለምሁርነቱ ምስክር ቢሆንም መልኩና ሁኔታው ግን የጉረምሳ ነበረ የሚመስለው። አሌክሳንድራ ከፊት ለፊቷ የቆመውን የደስ ደስ ያለውን ቻፕማንንና ከስታራውን ባሏን ሄነሪን በሐሳቧ አወዳደረቻቸው። የሄነሪ ፊት አሰመፈታት... ትእዛዊ አነጋገሩ... በኩራት የተጠነነው አረማመዱ... አመለካከቱ... ሁለንተናው ወዲያውኑ ነበረ በሰው ላይ የዝቅተኝነት ስሜት የሚያሳድረው። ቻፕማን ግን በተቃራኒው ፍልቅልቅና ቦርቧራ የልብ ልብ የሚሰጥ ዓይነት ሰው ነበረ።

ወደ ደረጃው ሲቃረቡ ሲሉ ከበስተላይ የኮቴ ድምፅ ስለሰሙ ቆም አሉ። ወዲያውኑም ሚስተር ፓተርሰን በሁለቱ አለታማሚዎቹ ተደግፎ ደረጃውን መውረድ ሲጀምር አዩ። እግሮቹን የሚያነሳው በግድ ነበረ። የእርጅናው፣ የክሳቱ፣ የትከሻው መጉበጥ የዘጠና ዓመት ሽማግሌ አስመስሎታል። ቁልቁል መልክት ሲል ዓይኖቹ በአሌክሳንድራ ላይ በማረፋቸው እንደ መደናገጥ ብሎ ባለበት ለጥቂት ጊዜ ፍዝዝ ብሎ ቆመ። እንግዲህም ቆረር እያለ በጉንጮቹ ላይ ወረደ። አሌክሳንድራ ደረጃዎቹን ፈጠን ብላ ወጣችና ግማሽ መንገድ ላይ ተገናኘችው።

የተለመደም ነውና «ይህ ነዎት ሚስተር ፓተርሰን?» ስትል ሰላምታ ሰጠችው። ፓተርሰን መልስ ሲሰጣት እንደተሳነው ስታይ ጉንበስ ብላ ጉንጨን ሳመችውና «እህቶቼን እንዳገኛቸው ስላደረጉልኝ ውለታ አመለግንዎታለሁ» አለችው። የፓተርሰን ለውነት ከበፊቱም ይልቅ አሁን በኃይል ተንቀጠቀጠ። ለመናገር ቢፈልግም አንድም ቃል ከአፉ አልወጣልህ አለው። በድካም የዛሉትን እጆቹን ግን ከአሌክሳንድራ እጆች ላይ አደረገና ባለ በሌለ አቅሙ ጭምቅ አድርጎ ይዟቸው ለጥቂት ጊዜ ቆየ። የተቀሩትን ደረጃዎች የወረደው ከአንድ ወገን አሌክሳንድራ ደግፋው ነበረ። ጉንና ጉኑን ደግፎ የሚይዝለት ምቹ ወንበር መርጠው ፓተርሰንን ደጋግፈው አስቀመጡት።

ትንፋሹም መለስ ሲልለት በሻከረና ጉርናና ድምፅ፤ «የአምላክ ያለህ! ከቶ ለማመን አልችልም! ቁርጥ እርሷን አይደለም እንዴ የምትመ ስይው? ለመሆኑ አንቺ አሌክሳንድራ ነሽ ወይንስ ሚጋን?» ሲል ጥያቄ አቀረበላት። ሂሳሪን አሁንም ቢሆን አልረሳትም። እርሷም ትሆናለች ሲል ከጥርጣሬ ያልገባው የሂሳሪ ፀጉር እንደ አባቷ ፀጉር ጥቁር መሆኑን ያውቅ ስለነበረ ነው።

«አሌክሳንድራ ነኝ ጌታዬ» ስትል መለሰችለት። በሆዱም ማንን ነው ትመስያለሽ የሚሉኝ? ስትል አስባ ልትጠይቀው ከጅሷት ነበረ።

ፓተርሰን ግን ቀጠል አድርጎ «መልክና ቁመናሽ ብቻ አይደለም፤ የድምፅሽ ቅላፄ ቁርጥ እናትሽን ነው» አለና በመገረም ራሱን ለጥቂት ጊዜ አወዛወዘ። አሌክሳንድራ ሶላንድን ብትረላም እርሷን በመምለሷ ውስጥ ውስጡን ደስታ ተሰምቷታል።

«ከወላጆቼ ጋር በጣም ትቀራረቡ ነበረ?» ይህንን ጥያቄ ያቀረበችለት ሆነ ብላ ነበረ። ሌሎቹ እህቶቿ እስከሚመጡ ድረስ

ፓተርሰንን ማነጋገር ዘዴ ብላው ነው እንጂ ከወላጆቿ ጋር ስለነበረው ግንኙነት ሳታውቀው ቀርታ አልነበረም።

ፓተርሰን ራሱን ዘንበል አደረገና በአሌክሳንድራ ጥያቄ ላይ ጥቂት ጊዜ አስበበት። ከዚያም «መቀራረብ ነው ያልሺኝ አሌክሳንድራ? ሁለቱንም እንዴት እወዳቸው እንደነበረ ለመግለፅ ቃላት ያጥሩኛል። አባትሽን የማየው ልክ እንደታናሽ ወንድሜ ነበረ። በዚህም ሳቢያ ሶላንድ በጣም ትወደኝና ታቀርበኝ ነበረ። እንደ ታላቅ ወንድሚም በመቁጠር ችግሯን ሁሉ የምታካፍለው ለእኔ ነበረ። እንዴት ያለች ቆንጆ ልጅ ነበረች ይመስልኛል! ለውበቷ ተወዳዳሪ የማይገኝላት... ክብሯን ጠባቂ ... ርህራሄና ቸር... ምን ልበልሽ? ግሩም የሆነች ልጅ ነበረች...» አለና ፊቱን የመነመነ ፈገግታ አላብሶ አባቷና ሶላንድ እንዴት ለመገናኘት እንደበቁ ታሪኩን ከሥር አንስቶ ያወጋት ጀመረ። «አባትሽ መሸነፍ የሚባል ነገር አያውቅም። ታዲያ ሶላንድ ብታስፈራራው፣ ብትሰድበው ተስፋ ቆርጦ ሊመለስ መስለሽ? ቀኑን ሙሉ ከመኖሪያ ቤቷ በር ተለጥፎ ዋለ። ማምሻውንም እንደዚሁ። መቼም የእርሱም መልክና ቁመና የሰጠ ነበረና መጨረሻ ላይ ልትሸነፍለት በቃች...»

ከፓተርሰን ፊት ላይ ፈገግታው ከመቅፅበት ተገፈፈ። እንደ ሌላ ትዝታ መጥቶበት እንደነበረ ግልፅ ነው። እንዳቀረቀረም «አባትሽ ጀግና ወታደር ነበረ። ራሱን ለአደጋ በማጋለጥ እኔን ብቻ ከሁለት ጊዜ በላይ ከምት አድናኛል። የጀርመንን ጦር በሰሜን አፍሪካ በረሃ ድል ከመታነው በኋላ ወደ ሲስሊና ከዚያም በኔፕልስ በኩል ወደ ዋናው የጣሊያን ግዛት ገባን...» ፓተርሰን ረጅሙን ታሪክ ቀጠለ... ከኔፕልስ ወደ ሮም ወሰዳት... መለሰና ወደ ፓሪስ በዝርዝር ሊያጫውታት... ስለነበርሊን መያዝና የጦርነቱ ማብቃት ስለርሱም ወደ አሜሪካ መመለስ ... ስለ ሶላንድ ወደ አሜሪካ መምጣት... ስለ ምክር ዝነኛ ተዋናይ መሆን... «ባይገርምሽ አባትሽ በአንድ ወቅት በመላ አገሪቱ ውስጥ ተወዳዳሪ የማይገኝለት ተዋናይ ለመሆን በቅቶ ነበረ። ዝናው በመላው ዓለም ተሰራጨ። ሀብቱም እንደዛው ተታረፈፈ። የሙት ወቃሽ አትበይኝና በዚያን ወቅት ነበረ እንደ ዕብደት ጉነጥ ሊያደርገው የጀመረ ...»

ያን ጊዜ የመኪና ድምፅ ከውጪ ተሰማ። እስከ አሁን ድረስ ፈንጠር ብሎ ተቀምጦ የሁለቱን ጭውውት በጥምና ያዳምጥ የነበረው ቻፕማን እየተቻኮለ ወጣ። ፓተርሰንና አሌክሳንድራም ጆርአቸውን

ወደ በራፋ አቅንተው የሚሆነውን በመጠባበቅ ላይ ናቸው። በራፋም ተከፍቶ እንደገባች ቆም እንደማለት አለች። ዙሪያውን እየት በማድረግ ላይ እንዳለችም ከአሌክሳንድራ ጋር ዓይን ለዓይን ተጋጩ። ፍዝዝ ብላም ቀረች።

አሌክሳንድራ ከመቀመጫዋ እጇቿን ዘርግታ ተነሳች። ያቺም ፍፁም የርሷን ግልባጭ የምትመስለው ልጅ ሮጣ ከእቅፏ ገባች። አሌክሳንድራም ከደረቷ ልጥፍ አድጋት “ሚጋን... ሚጋን... ትንሿ አራሷ ሚጋን...” አለች እንባዋ በመዝረብረብ እየወረደ። የሁለቱን ሴቶች መልክና ቁመና ለመለየት ያዳግታል። ወርቃማ ፀጉራቸው ትላልቅ አረንጓዴ ዓይናቸው፣ ዝርጋዳና ውብ ቅርፃቸው እስከትማማችም መንትዮች ያለፍቸዋል።

እንደ ተቃቀፉም ብዙ ቆዩ። ከዚያም አሌክሳንድራ ሚጋንን ቀና አደረገችና አየቻት። እርሷም ታለቅሰ ነበረ። የሚጋን ለቅሶ ግን የደስታ እንጂ ከነአካቴው እህቶች እንዳሏት አታውቅም። አሁን ግን ከፊት ለፊት የቆመችውን ሴት አያየች “ቁርጥ እኔን አይደለም እንዴ የምትመስይው!” አለቻት ታላቅ እህቷን።

አሌክሳንድራ በእንባዋ ውስጥ ፈገግ አለችና እንደገና ስባ በደረቷ አቅፋት “ቁርጥ አንቺን እንዳልመሰል በአንድ ነገር እንለያያለን። በአለባበስ!” አለችና እነ ቻፕማንን ጭምር አሳቀቻቸው። አሌክሳንድራ እውነቷን ነበረ። የእርሷ አለባበስና ጌጣጌጦች እንደ አውሮፓውያን መሳፍንት ሚስቶች ሁሉ አጅግ ያማረና በጥንቃቄ የተመረጠ ነበረ። ሚጋን ግን የምታዘወትረውን ጂንስ ሱሪና አጅጌ ጉርድ ሽሚዝ ብቻ ነበረ የለበሰችው። የተጫማችውም እንደ አዘቦቱ ከጉልበቷ የሚደርስ ረጅም ቦት ጫማ ነበረ። ከእህቷ ደረት ላይ ቀና አለችና “እንዳንቺ ያለች ቆንጆ ሴት አይቼ አላውቅም” አለች እየሳቀች። ሌሎቹም ተሳሳቁ። ከዚያም አሌክሳንድራ አንድ እጇን ይዞ ሚስተር ፓተርሰን ወደ ተቀመጠበት ወንበር ልታስተዋውቃቸው ወለደቻት።

“ደህና ነዎት ሚስተር ፓተርሰን?” ስትል ሚጋን ዓይኖቿን ለበር አድርጋ በትሕትና ሰላምታ ሰጠችው። ፓተርሰን በሚጋን እቋምና ሁኔታ ኩራት ተለምቶት ነበረ። እንደ እናቷ እንደ ሰላንቹ ቆንጆ ናት። በሴት ወይዘሮነቱ በኩል የአሌክሳንድራን ያህል ባትታደልም በመልካም አያያዝ ለማደግ ከፊቷ ላይ በግልፅ ይነበባል። ደርቦብ ያለና ብልህ አመለካከቷ ስለ ጨዋነቷ አፍ አውጥቶ የመመስከር ያህል ነበረ።

“ባልሳሳት አንቺ ዶክተር መሆን እሰብሽ!” አላት ፓተርሰን።

“አዎን እኔ ነኝ። ግን የማገለግለው በትልቅ ከተማ በሚገኝ ዘመናዊ ሆስፒታል ሳይሆን በአንድ የገጠር መንደር ውስጥ ባለ አነስተኛ የሕክምና ጣቢያ ውስጥ ነው” አለችው በትህትና ራሷን ዝቅ ለማድረግ በመሻት።

“ይገባኛል” አለና ፓተርሰን ፈገግ እንደማለት ብሎ እህትማማቾቹን ተራ በተራ አያቸው። ሁለቱም የመጨነቅ ስሜት አይታይባቸውም። የጥላቻም አስተያየት አይነበብባቸውም። ፓተርሰን ለሁለቱም የመረጠላቸው የጉዲፈቻ አባቶች በእንክብካቤ ሊያሳድጓቸው የሚችሉ ሰዎች መሆናቸውን ካረጋገጠ በኋላ ነበረ። ምስኪኗን ሂላሪ ግን የሚያስጠጋት ጠፋ። ቻፕማን ከቢሮዋ ድረስ ሄዶ እንዳነጋገራትና ምን እንደመለሰችለት ለፓተርሰን እጫውቶት ነበረ። ምናልባት ብትመጣም ፓተርሰንን በነገር ግርፊያ እንደምትሸነቁጠው አያጠራጥርም። ፓተርሰንም ይህንን ፈርቷል። ግን ከምትቀር ብትመጣና ብትሰድበው ይመርጣል። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ሊያያት ይቅርታም ሊጠይቃት ምኞቱ ነው።

እስከ ምሽቱ ሁለት ሰዓት ድረስ ጠበቋት። ግን ሂላሪ አልመጣችም። “ጨክና መቅረቷ ነው” ሲሉ ሁሉም ውስጥ ውስጡን መታመስ ከጀመሩ ቆይተዋል። ላይ ላዩን ግን ለማስመለስ ያህል እንዳንድ ነገሮችን እያነሱ መጫወታቸው አልቀረም። ፓተርሰን ስለ አለፈው የወላጆቻቸው ታሪክ የሚያስታውሰውን ያህል ሊያወጋቸው ሞክሯል። ሚጋንና አሌክሳንድራ ስለ ግል ሕይወታቸው አልፎ አልፎ መነጋገራቸው አልቀረም። አሌክሳንድራ የሁለቱን ልጆቿን፣ የሄነሪን፣ እናቱ የምትላትን የማርጋሬትንና በበጋ በክረምት እየቀያየረች የምትኖርባቸው ሕንፃ ቤቶች ፎቶግራፎች አምጥታ ስለነበረ ተራ በተራ አሳየቻቸው። ሚጋንም በፊናዋ ያሳደጓትን የሬቤካንና የዴቪድን፣ የምትሰራበትን የኬንታኪውን ሆስፒታል ፎቶግራፍ በመያዟ ከአሌክሳንድራ ፎቶግራፎች ጉን ደረደረቻቸው። የሁለቱን ሁኔታ ላጤነው ለሰላሳ ዓመት እንዳልተለያዩ ያህል አሁን በጥቂት ሰዓታት ውስጥ በማስካካት ውስጠ ሚስጥራቸውን ለመገላለፅ ዕቅድ እንዳላቸው ነበረ የሚመስለው። የሚጋንን አትኩሮት በተለይ የሳበው የሄነሪ ፎቶግራፍ ነበረ። ከዶርጉ መኖሪያ ቤታቸው ሕንፃ ፊት ለፊት ለተነሳው ፎቶግራፍ በእርግጥ የነገስታት ዘር ለመሆኑ ይመስክራል። ከሕንፃው

ውበትና ግዝፈት ሌላ የሄነራ ግርማ ሞገስ ልዩና የሚያርድ ነበረ። ከእንደዚህ ካለ ሰው ጋር እህቷ መጋባቷና እነኛን የመሰሰሉ ልጆች መውለዷ ሚጋንን እጅግ አድርጎ ነው ያስደነቃት።

“እስቲ የአንቺንና የእኔን ሕይወት አወዳድረው? በጣም የተለያየ ነው። አስተዳደግሽ በፈረንሳይና እንደ መሳፍንት ልጅ፣ የተጋባሽው ከነገሰታት ዘር ያም ሆኖ የአንድ እጃት የአንድ አባት ልጆች ነን። በመልክ እንመሰሰላለን። እንደ አየሁትም ከሆነ ባሕሪያችንም አንድ ዓይነት ነው። እስቲ ማንስ ነው አሁን እኛን በተለያየ ቤተሰብ ውስጥ አድገዋል ብሎ የሚጠረጥረው?” አለች ሚጋን። አባባሏ ትክክል ነበረ። ለአሌክሳንድራም ሌላ ትዝታ ቀለቀሰባት። ምስኪኗ ሂሳብም የእነርሱ እህት ነበረች። ግን አስተዳደግ እንዴት የከፋ ነበረ? ሂሳብ እስከ አሁን ድረስ አልመጣችም። ሰዓቱም እየገፋ በሄደ መጠን የአሌክሳንድራም ትካዜ ጨመረ። ድንገትም የማንከ ራፋት ድምፅ በመስማቷ ወደ ፓተርሰን አየት አደረገች። በተቀመጠበት እንቅልፍ አሸልበት ነበረ። አሌክሳንድራ ወደሚቀጥለው ክፍል ገብታ በሩን ከውስጥ ቆለፈች። ከምንጣፋም ላይ ተንበርክካ ወደ አምላካ ፀለየች። እንባዋን እያፈለሰች ‘እባክህ የእህቴን ልብ አራራውና እንድትመጣ አድርግልኝ’ ስትል ደጋግማ ተማፀነች። ከእንብርክኳ ተነስታ ማልቀሷ እንዳይታወቅባት ዓይኖቿን ከጠራረገች በኋላ በራፋን በመክፈት ላይ እንዳለች የመኪና ድምፅ ተሰማ። ቻፕማንም እየከነፈ ወጣ። አሌክሳንድራ ከቆመችበት መንቀሳቀስ ተሰናታ ዓይኖቿን ብቻ በዋናው በር ላይ ተክላ ቆየች። ከበስተ ውጪ በኩል አንዳንድ ኃይለ ቃላት ሊወረወሩ ከተሰማ በኋላ በራፋ በኃይል ተከፈተ። ካሸለበው እንቅልፍ ፓተርሰን የነቃው በዚያን ጊዜ ነበረ።

አመጣጧ ቀጥታ ከቢሮዋ ለመሆኑ በተጨማሪው ለማያዋ ሊኖ ቀሚሷ ለመናገር ይቻላል። ከአረንጓዴ ዓይኖቿ በስተቀር በቁመናና በመልካ ወደ አባቷ ወሰድ የሚያደርጋት ሂሳብ ከበራፋ እንደቆመች በቅድሚያ የታያት ፓተርሰን ነበረ። ያም የቀድሞ ጥላቻዋ ታድሶባት በነገር ልትገርፈው ስትል ዓይኖቿ ከጉኑ ከተቀመጠችው ባለወርቃማ ፀጉር ወጣት ሴት ላይ አረፉ። ከርሷም ላይ ዓይኖቿን ነቅላ ሌላኛይቱን ለመፈለግ ዙሪያውን ማተረች። ከበስተጉን ካለ ክፍል በር ላይ ቆማ ከነበረችው ሴት ጋር እንደተያዩ ባለችበት ፈዛ ቀረች። አሌክሳንድራ ግን ነፍስ የዘራችው በዚያን ጊዜ ነበረ።

አሁን በምትታያት ረጅምና ሙሉ ሴት ምትክ ለአሌክሳንድራ በዓይነ ሕሊናዋ ትመላለስ የነበረችው የዱሮዋ ሂሳብ ያቺ ከአጠገቧ የማትለያት እንደ እናት የምትንበረሰፍላት ፀጉረ ጥቁር ልጅ ነበረች። አሌክሳንድራም የለቅሶ ሳግ ጉሮሮዋን እየተናነቃት ልትቆጣጠረው ያልቻለችው እንባዋ የዓይኗን ግድብ ጥሶ በጉንጮቿ ላይ እየወረደ “ሂ... ሂሊ... ሂሊ...” በማለት ላይ እንዳለች ሂሳብም ሳይታወቃት ከእህቷ አንገት ላይ ተጠምጥማ “አክሲ... አክሲ ... የእኔ ትንሿ አክሲ ...” ስትል እንባዋን ለቀቀችው። ፓተርሰን እህቶቿን በጉልበት ነጥቆ ካለያያት ወዲህ ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ ስታቅፋት ነው። የዚያን ጊዜዋ አሌክሳንድራ... ያቺ ፎልፏላና ስትሰቅ ፣ ስትናገር እናቷን ሰላንጅን የምትመስለው አሌክሳንድራ... “እወድሻለሁ አክሲ እወድሻለሁ ...” የሚሉትን ቃላት ብቻ እየደጋገመች ሁለቱም እንደተቃቀሩ ለረጅም ጊዜ ተላቀሱ። ከዚያች ዓይኖቿ በአሌክሳንድራ ትከሻ ላይ አልፈው በሚጋን ላይ ተንገዋለሉ። ሚጋንም እንደ እህቶቿ አስታውሳ የምታለቅስበት ያለፈ ትዝታ ባይኖራትም ሁኔታቸው አንጀቷን ስላላወለው እርሷም አብራቸው ማንባቱን ተያይዛው ነበረ። ሂሳብ አንዱን እጇን ከአሌክሳንድራ ላይ እንስታ ወደ ሚጋን ዘረጋች። ሚጋንም ከመቀመጫዋ ተነስታ ከእህቶቿ ጋር ተቃቀፈች። “... ሚጊ ... ለመጨረሻ ጊዜ ካየሁሽ እምብዛም አልተቀየርሽብኝም” ስትል ሂሳብ ሶስቱም እህትማማቾች ማልቀሳቸውን ትተው ተሳሳቁ።

እህቶቿን በግራና በቀኝ እጇ ይዛ ወደ ፓተርሰን ቀረብ አለችና “አንተን ላለማየት ስል ብቻ ላልመጣ ወስኜ ነበረ። ይገባሃል አይደል?” አለችው ሂሳብ ድምጹን ከፍ አድርጋ። ፓተርሰን ቀና ብሎ ሊያያት አልደፈረም። እንዳጉነበሰ ራሱን ዝቅ ብድግ በማድረግ ብቻ የገባው ለመሆኑ አሳየ። “እንዴት እንደምጠላህ ታውቀው የለም?” አለችው አሁንም ደገመችና።

“ለምን ሂሊ? ለምን? እኛ ደግሞ በእንቺ መምጣት ምን ያህል እንደተደሰትን አታይም። እስካገኝሽ ድረስ በጣም ጓጉቺ ነበረ። ሚጋንም እንደዚሁ” አለች አሌክሳንድራ ወደ ትንሿ እህቷ በፈገግታ እያየች።

“ቆይ አንድ ጥያቄ ብቻ ልጠይቀው ፍቀዱልኝ” ብላ ሂሳብ የእህቶቿን እጆች ጭብጥ እንዳደረገች በጣም ተጠጋችው። ጉንበስ ብላም “ምን ስላደረግንህ ነው ያን ያህል በደል የፈፀምክብን? ደግሞስ ያለፈው አንሶ ከተረሳሳን ከስንት ዓመታት በኋላ ልታገኘን የፈለግከው

ለምንድን ነው? የረሳነውን የወላጆቻችን ትዝታ እያስታወስን እንድንሰቃይ ነው?” አለችው ሂላሪ በዚያው በመራራ አነጋገሯ።

ፓተርሰን ጉሮሮው ውስጥ ተሰርንቀው ስልውጣ አልወጣም የሚታገሉትን ቃላት አንድ ባንድ በምጥ ተናገራቸው። “ጥፋቴን አውቀዋለሁ... ምልናልባትም እህትማማቾቼን በማለያየት ለፈፀምኩት በደል... ይህ የዛሬው መገናኘታችሁ ማካካሻ ቢሆንልኝ በሚል ግምት ነው ...”

“እና በአንድ የራት ግብዣ ላይ እገናኘኸንና በእኛ ቤተሰብ ላይ የዋልከው በደል ይፋቅልሃል ማለት ነው? ሰላሳ ዓመት አለያይተኸን የቆየኸው ለአንተ ቀላል ነገር መስለህ ይሆን?”

“በእኔ ላይ የመረረ ጥላቻ እንዳለኝ አውቃለሁ ሂላሪ! ምክንያቱም ይገባኛል። እህቶችሽ ግን እንዳንቺ አይጠሉኝም።”

“እኔ የማውቀውን ስለማያውቁ አይጠሉህም ይሆናል። ለእኔ ደግሞ የፈፀምኩበት በደል እንዲህ በቀላሉ የሚዘነጋኝ አይሆንም” አለችው ከአረንጓዴ ዓይኖቿ የጥላቻ ጨረር እየተወረወረና እየተጠጋችው። በቤቱ ውስጥ የሚሰማው ንግግር በሁለቱ መካከል የሚካሄደው ጭቅጭቅ ብቻ ነበረ።

አሌክሳንድራ ጣልቃ በመግባት ነገሩን ለማለዘብ ሞከረች። “አባክሽ ሂሊ... ያለፈው አልፏል። ከእንግዲህም ማስታወሱ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል?”

“ለምን አይኖረውም አክሊ!” አለች እህቷን ዞር ብላ በትኩረት እየተመለከተችት። “አንቺ በዚያን ጊዜ ሕፃን በመሆንሽ የምታውቁው ነገር አይኖርም። ከእኔ ከተለየሽ በኋላ ያደግኸው በምቶት ነው። ግን እኔ ያኔ ፍጻሜን በማየት ላይ ነበርኩ። አንድ ጊዜ በመጠለያ ቤት፣ በሌላ ወቅት በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ስለቃይ እንደነበረ ታውቂያለሽ? በአስራ ሶስት ዓመት ዕድሜዬ ከብረ ንፅሕናዬን እንዳጣሁ ስነግርሽ ምን ይመስልሻል? ያም ሆኖ ቀንም ሆነ ሌሊት እናንተን አገኛለሁ በሚል ተስፋ ስፅናና ቆየሁ። አገኛችኋለሁ ስል የሰረቅሁትን አስር ሺህ ብር ይገዜ ወደ ኒውዮርክ መጣሁ። እርሱ ግን አድራሻችሁን እንኳን እንደማያውቀው ነገረኝ። ከእቅፌ መንጭቆ የወሰዳችሁ ሰው... እኔን ለዚያ ሁሉ ስቃይና መከራ የዳረገኝ ያ ሰው...” አለችና ሂላሪ እህቶቿን ተራ በተራ እያየች “ዕለት ዕለት እንዳስታወስኳችሁ ነበረ ... እንደማላገኛ

ችሁም ካወቅሁ በኋላ ተስፋ በመቁረጤ እንዳለቀስኩላችሁ ነበረ። እሺ! ይህን ሁሉ ልርሳው ልበል! ግን ያ እኛን ልጆቹን እንደ ዓይን ብሌኑ ያየን የነበረውን አባቴን... ያቺ እንደነፍሷ ትወደን የነበረችውን እናቴን እንዴት ልርሳቸው? ሌላ ሌላው ቢረሳ የወላጆቼ ነገር ሊረሳኝ ይችላል?” አለች በግራና በቀኝ ጉንጮቿ እንባዋ ያለማቋረጥ እየፈለሰ።

“ወላጆቻችንን ሚስተር ፓተርሰን አልገደሏቸው” አለች አሌክሳንድራ ሚጋንን ጭምር በመወከል። “እርግጥ እኛ አብረን እንዳናድግ አድርገው ይሆናል። በኋላም አድራሻችንን አለማወቃቸው ደግሞ ያን ያህል የከበደ ጥፋት አይደለም። ማን ያውቃል? ከቁጥጥራቸው ውጪ የሆነ ችግር ገጥሟቸውስ እንደሆነ?” ብላ ሽማግሌውን ፓተርሰንን በፍቅር አመለካከት እይታው ወደ ሚጋን ዞር ስትል እርሷም በእህቷ ንግግር ለመስማማቷ ራሷን ቀና ጉንበስ በማድረግ አሳየች። የሂላሪ ጥላቻ ያን ያህል የሚከርበት ምክንያት ለሁለቱም አልገባ አላቸው። ማለያየት አለያይቷቸዋል። ግን እስከ መጨረሻ ድረስ ረስቶ አልረሳቸውም።

“እናንተ የምታውቁት ምንም ነገር ባለመኖሩ ነው ... ያን ጊዜ ሕፃናት ነበራችሁ ... እኔ ግን እማማ በሞተችበት ምሽት ከሳሉኑ በር አጠገብ ቆሜ ነበረ... አባባ በገደላት ምሽት... ከበራፋም ተለጥፌ የሆነውን ሁሉ አይቻለሁ... ምን እንደተባባሉም ሰምቻለሁ” እያለች ሂላሪ ተንሰቅስቃ ማልቀሷን ቀጠለች። የሰውነቷን በሊቃ መናጥ ያየው ቻፕማን የምትወድቅ መስሎት ሊያቅፋት ከጃጅሎት ነበረ። ሂላሪ ግን እጆቿን ከጆሮዎቿ ላይ አድርጋና አቀርቅራ “እማማ ስትጮሁ... እርሱ እየደጋገመ ሲመታት አንድ ባንድ አይቻለሁ... ደግሞ ደጋግሞ ከደበደባት በኋላ በመጨረሻ ላይ ጉሮሮዋን አንቆ ገደላት” አለችና ወደ ፓተርሰን አንድ እርምጃ ቀረብ ብላ ከላይ እታች ስታየው ቆየች።

“ለምን አባቴ እናቴን እንደገደላት ታውቃለህ ሚስተር ፓተርሰን?” ስትልም አምባረቀችበት። “ከእንተ ጋር ትወሳልት ስለነበረ ነው... ታባልጋትም እንደነበረ ለአባቴ ፊት ለፊት ነበረ የነገረችው” አለችና የዛን ምሽት ድርጊት ለዓይነ ሕሊናዋ ወለል ብሎ የታያት ይመስል ፍዝዝ ብላ ቆይታ “አንተ እንዳታለልክኝ እኔም ተጫውቼብሃለሁ አለችው ... አባቴ ግን ወሽት ነው ካንቺ ሌላ ሌት አላውቅም አላት... እርሷም በቅርቡ አብራው ካሊፎርኒያ እስከ ሰነበተችው ሌት ማንነት ጭምር ያፈራረቃቸውን ወዳጆቹን ስም ዝርዝር

ቆጥራ ስታባታ እንደነበሩ አርሷም ወዳጅ ያላት መሆኑን ገለፀችላት... ከዚያም ሰው ጋር ፍቅር የያዛት መሆኑንና ሕጋዊ ፍቺ ጠይቃ ልታገባው መወሰኗን ነገረችው... ልጆቿንም በሙሉ እወስዳቸዋለሁ አላችው... እንደዚያ ብታደርጊ እንልሻለሁ ሲል ዛታባት... ስለ ዛታባትም አልፈራችውም... ይባስ ብላ እንዳበደ ሰው አስካክታ ሳቀችና የዚያን ፍቅረኛዬ ያላችውን ሰው ስም ነገረችው አላችና ሂላሪ ሕቅ ብላ ዘለግ ላለ ጊዜ ካለቀሰች በኋላ በዚያው ብግን ያለ አነጋገሯ “የሰውየውን ስም ለአባቴ እንደነገረችው ታውቅ የሰ ሚስተር ፓተርሰን? ነግራው የለም?” ስትል ተንጨረጨረች:: ከዚያም እንባ በተሞሉ ዓይኖቿ እህቶቿን ተራ በተራ አየችና ከርሷ አእምሮ ያልፋቀውን እህቶቿ ግን የማያውቁትን ታሪክ ነገረቻቸው:: “እናታችን የአባታችን የቅርብ ጓደኛ ከነበረው ከሚስተር ፓተርሰን ጋር ነበረ ፍቅር የያዛት... አባታችን እንልሻለሁ ብሎ ቢያስፈራራትም እርሷ ግን ግንቡ እስቲናጋ ሳቀችበት... በፓሪስ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ከተያዩበት ቀን ጀምሮ ፍቅሯ ለፓተርሰን እንጂ ለአባታችን እንዳልነበረ ነገረችው... በመሆኑም ወደ አሜሪካ መጥታ አባታችንን ካገባችበት ወቅት ጀምሮ ከፓተርሰን ጋር በድብቅ ትገናኝ እንደነበረ ገለፀችላት... በመጨረሻም ላይ ሚጋንን የወለደችው ከፓተርሰን አብራክ ስለሆነ ቢያንስ እርሷን ለመውሰድ የሚያዳግት ኃይል እንደማይኖር አረዳችው ... ያን ጊዜም አባታችን ዘለለና አነቃት ...”

በቤቱ ውስጥ ያልተጠበቀ ፀጥታ ስፍኗል:: ፓተርሰን መብረቅ እንደመታው ሰው በሰማው ክው ብሎ ቀርቷል:: ሂላሪ ከእንግዲህ የምትናገረው ሐሳብና ትካዜ በገባው በሰላም ድምፅ ነበረ:: “ከርሱ የምንወሰደው ሁለታችን ብቻ መሆናችንን በመናገሯም ገደላት::... እኛ ም እንደ ዓይናቸው ብሌን ይወዱን የነበሩትን ወላጆቻችን ለማጣት በቃን... ” ብላ አቅራቢያዋ ከሚገኘው ወንበር ላይ ተቀምጣ ማንባቷን ቀጠለች:: አሌክሳንድራና ሚጋንም አንገቷን አቅፈው አብረዋት አለቀሱ::

ፓተርሰን ከድካሙ የተነሳ በሻከረና በጉረነነ ድምፅ “ይህስ ውሸት ነው... ከቶም አላደረግኩትም... በአምላኬ ስም እምላለሁ... ሁላችሁም የእርሱ ልጆች ናችሁ” እያለ በግልፅ እንባውን አውጥቶ አፈሰሰ:: ከሁሉም ግን የድንጋጤ ምልክት በሚጋን ፊት ላይ ይነበብ ነበረ:: ለወላጆቿ ሞት ምክንያት ሆኖ መገኘቷ ቀስ በቀስ እየተለማት

የሄደ ይመስላል:: “ነገሩ ሁሉ እንዲህ መሆኑን ባወቅኩኝ ኖሮ...” አለና ፓተርሰን የጀመረውን ተናግሮ ሳይጨርስ ማልቀሱን ቀጠለ::

“ብታውቅስ ኖሮ ምን ታደርግ ነበረ? ሚጋንን ለብቻዋ ወለደህ ታላድጋት ነበር ማለት ነው? ለሁለታችን ግን ቅንጣት ያህል ስሜት እንደማይኖርህ የማውቀው ነው:: ከሁሉም ለወላጆቻችን ሞት ምክንያት እንደሆነክ ግልፅ ሆኖ ሳለ ለአባቴ ጥብቅና እቆምልሃለሁ ማለትህ ነው የሚያስገርመው” አላችው ሂላሪ በዛው በጥላቻ በሚተፋ አነጋገሯ::

“ለላ ጠበቃ እንደማይፈልግ ስላስጠነቀቀኝ እንጂ እኔስ በአሜሪካ ውስጥ የታወቀ ነገረ ፈጅ ላቆምለት ነበረ:: ደግሞም ከሰላንጅ ሞት በኋላ አባታችሁ በሕይወት ለመኖር እንደማይፈልግ ተጠራጥሬም ነበረ:: ግን ባላስብኩት ቀን...” አለና እንባውን ባለማቋረጥ ማፍሰሱን ቀጠለ::

ሂላሪ በዚያን ወቅት ነበረ ለመጀመሪያ ጊዜ ስብዕና ያለው ፍጡር መስሎ የታያት:: አርጅቷል፤ መቃብሩ የተቆፈረ ነው:: የፈፀመውን በደል ግን ማንም ቢሆን ሊሸርለት አይችልም:: በርሱ ምክንያት የሚዋደዱ ባልና ሚስት ሕይወት አልፏልና ያንን የፈሰሰ ደም ምንም ኃይል አያነፃውም:: ሂላሪ ከመቀመጫዋ ተነስታ ቁልቁል እየተመለከችው “እመጣጤ በአንተ ላይ ያለኝን ጥላቻ ልነግርህና ልበ አስት መሆንህን ልገልፅልህ ነበረ:: ሆኖም ሳይህ ደግሞ እጅግ የምታሳዝን ምስኪን ሰው ነህ:: ግን ከልቤ እንዴት ይቅርታ እንደማደርግልህ አላውቅም:: በአንተ የተነሳ ባይሆን ኖሮ ይህን ጊዜ ምን ዓይነት ሕይወት ባላለፍን ነበረ!” አላች::

“በቃ ያለፈ ነገር ያለፈ ነው:: እርሺው ሂላሪ! ከእንግዲህ ግን ማሰብ ያለብን ስለ ወደፊቱ ነው:: እኔ ለምሳሌ አንዳችሁንም አላስታው ሳችሁም:: ወላጆቼም የሚመስሉኝ ያላደጉኝ ሰዎች ነበሩ:: ዓመታት እንበስ ከንቱ እንደኮበለሱ መቁጠር የለብንም:: ስለዚህ ምንም እንኳን አንቺ የሥቃይ ዓመታትን ብታሳልፈም ያንን ሁሉ ችግር ተወጥተሺው ለዚህ ማዕረግ ከመብቃትሽም ትቆረቆረልን የነበረውን እህቶችሽን ዛሬ ለማግኘት በመቻልሽ ያለፈውን እርሮ ረስተሺው ልትደሰቺ ይገባል” ስትል ትንሿ ሚጋን ሂላሪን ልታፅናት ሞከረች::

አሌክሳንድራም በበኩሏ ከእህቷ ቀበል በማድረግ “ሂሊ... የዛሬዋን ቀን በእንዴት ያለ ናፍቆት ስጠባበቃት ነበረ ይመስልኛል? ስለዚህ ሂሊ እባክሽ ደስ ይበልሽ” ስትል አማጠነቻት። እውነትም አሌክሳንድራ በዚያች ዕለት ከእህቶቿ ጋር መገናኘቱ አመዝናባት የከፈለችው መሥዋዕት ቀላል አልነበረም። “ከፓሪስ ወደዚህ መምጣት ለእኔ ምን ያህል ከባድ ነገር ነበር ይመስልኛል? ባሌ ማስጠንቀቂያ ቢሰጠኝም ትዳራችን ሊፈርስ እንደሚችል ቢያስፈራራኝም ከእህቶቼ የሚበልጥ ነገር አይኖርም ስል ነው ቆርጫ የመጣሁት። እና እባክሽን ይህን ምሽት በደስታ እናሳልፈው?” ስትል አንባ ባዘሱ ዓይኖቿ ጭምር አሌክሳንድራ ተለመማቸው። ሂሊም እህቷን ከደረቷ አስጠግታ አቀፈቻትና ከትከሻዋ ላይ እሻግራ ሚስተር ፓተርሰንን ሰረጅም ጊዜ ስታየው ቆየች። “ምናልባት ይህንን ሰው እኔ እንደ ደመኛ ባየውም ጥፋተኛ ላይሆን ይችላል። በወቅቱ ለነበረው ችግር መፍትሄ እኛን ማለያየቱ ብቻ ሆኖም አግኝቶት ይሆናል! እኔ ብስቃይም ደግሞ በሌላ በኩል እህቶቼ መልካም አስተዳደግ አልተጓደለባቸውም...” ስትል ታሰላለች ነበረ።

በአእምሮዋ የሚመላለሰውን ሐሳብ የተረዳው ይመስል ፓተርሰን “ከእንግሊዝ ይቅርታ አታደርጋልኝም? ሶስታችሁም ይቅርታ እንድታደርጉልኝ እስምናችኋለሁ...” አሰ ተራ በተራ ከተመለከታቸው በኋላ የተንጉላጁ ዓይኖቹን በሂሊ ላይ ሰክቶ።

“ምን እንደምል አላውቅም። አሁኑኑ ይቅርታ አድርጌላለሁ ለማለት ያስቸግረኛል... ሰጥቂት ጊዜም ቢሆን ነገሮችን ማመዛዘን አለብኝ” አለች ሂሊ ዓይኖቿን ሰበር አድርጋ።

“ባጣም ጥሩ! ዋናው ቁም ነገር ከሶስታችሁ መገናኘት ላይ ነው። በመሆኑም እንደዛሬው ዕለት በሕይወቴ ተደስቼ አላውቅም። ከእንግሊዝም ሶስታችሁን የሚለያይ ምንም ኃይል አይኖርም። ቀድሞውንም ቢሆን ቆራጥ አለመሆኔ እንጂ ከእኔ ጋር እንድትኖሩ ሚስቴን ባስገደድኳት ነበረ። መቼም ያለፈ አሰፈ። እኔም ለፊጸምኩት ጥፋት በቂ ቅጣቴን የተቀበልኩ ይመስለኛል...” ፓተርሰን በረጅሙ ተነፈሰ። በጣም ተደካክሞም ስለነበረ ዓይኖቹን ከደነ። ቻፕማንና አስታማሚዋ ወደ መኝታ ቤቱ ሊወስዱት ደጋግፈው አስነሱት። ደረጃውንም ከወጣ በኋላ ዞር ብሎ ቁልቁል እየተመለከተ ቁርጥ ቁርጥ በሚል ድምፅ “ይህ ቤት ከእንግሊዝ የእናንተ የእህትማማቾቹ ቤት

ይሆናል... ልጆቻችሁን፣ ባሉቻችሁን ይዛችሁ መጥታችሁ መለባለቢያችሁ ይህ የእኔ የመጨረሻ ስጦታዬ የሆነው ቤት እንደሚሆን ተስፋ እለኝ...” ሲል ሚጋንና አሌክሳንድራ በእንድነት “እናመለከትን” ሲሉ መሰሉለት። ሂሊ ግን ከአንገቷ ጉንበስ በማለት ብቻ ምስጋናዋን በምልክት ገለፀች።

ሐኪሟ ሚጋን ለሚለተር ፓተርሰን የሚያስፈልገው የሕክምና እርዳታ ቢኖር ስመከታተል ከእህቶቿ አስፈቅዶ ተለየቻቸው። ሂሊና አሌክሳንድራ እጅ ሰእጅ ተያይዘው ወደ አሌክሳንድራ መኝታ ክፍል አመሩ። ከክፍሉም ውስጥ እንደገቡ ነበረ ሁለቱም ለመጨረሻ ጊዜ እብረው የኖሩባትን ያቺ እክስታቸው ሊሊን ከልላላቸው የነበረችውን ትንሽ መኝታ ቤት የታወሰቻቸው። ሂሊና አሌክሳንድራ በእንድ አልጋ ላይ ተቃቅፈው ሊተኙ ትንሿ ሚጋን እንዳትወድቅ ከበስተግርግዳው በኩል ተዘርግታላት በነበረች እንኳ የአራስ አልጋ ላይ ነበረ የምትተኛው። ሊሊንም ሕፃናቱን እንዳትመታቸው ሂሊ ታደርገው የነበረው ጥንቃቄ ትዝ ብሏት ሌላ ሐሳብ መጣባትና “እስከ እሁን ሳልጠይቅሽ ለመሆኑ ልጆቻችን ማንን ነው የሚመስሉት?” ስትል ከአሌክሳንድራ ጉን አልጋው ላይ ተቀመጠችና ጠየቀቻት።

አሌክሳንድራ እህቷ ባቀረበችላት ጥያቄ ፈገግ አለችና “ትልቋ ማሪ ቁርጥ እንቺን ነው የምትመሰለው። አቋቋሟ ፀጉሯ... ሁሉ የእንቺ ትክክል ግልባጭ ነው። እክሌል ደግሞ በሕፃንነቴ የተነሳሁትን ፎቶግራፍ ትመሰላለች። በሁለቱ መካከል የወለድኩት ወንድ ልጅ ግን በእራሱነቱ ሞተብኝ” አለች በዚህ ትዝታዋ ሰውነቷ ስቅጥጥ ብሎ። ሂሊ ከብዙ ዓመታት በፊት ያስወረደችው ፅንሰ በዚያን ወቅት ለመጀመሪያ ጊዜ ታወሳት። ከዚያን ወዲህ ከሕፃናት ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንዳይኖራት ትጠነቀቅ ነበረ። እሁን ግን ከምትወዳት አሌክሳንድራ የተወሰዱ ሁለት የእህቷን ልጆች ልታይ ነው።

“ፈረንሳይኛ መናገሩን አልረሳሽውም?” ስትል አሌክሳንድራ ጠየቀቻት።

ሂሊ ፈገግ አለችና “ብዙ ቢረሳኝም እንደነገሩ ከሕፃናቱ ጋር ስመግባባት ያህል የሚያቅተኝ አይመስለኝም” ስትል መለሰችላት።

“በፈረንሳይኛ መግባባት ካልቻላችሁ፤ በእንግሊዘኛም ልትነጋገሩ ትችላላችሁ። እናቴ ለራሷ ስትል ማሪንም አክሌልንም እንግሊዘኛ አስተምራቸዋለች።”

“ልትመለንን ይገባታል! አስቲ ስለ ባልሽ ደግሞ አጫውቺኝ አለች ሂላሪ ለምትለማው ሁሉ ጉጉቷ እየጨመረ።”

አሌክሳንድራ እህቷን የምትደብቃት ምንም ነገር ሊኖር አይችልም። እንዴት አድርጋ እንደምትገልፀው ቢያስጨንቃትም “ብጣም አስቸጋሪ ሰው የመሆኑን ያህል በዚያው መጠን ብልህ ነው። ከእኔ የሚጠብቃቸው ብዙ ነገሮች አሉ። በቤታችን ውስጥ ፈላጭ ቆራጩ እርሱ ነው። ከእርሱ ፍላጎት ውጪ ዝንፍ ብዬ ብገኝ መጓት ነው የሚያወርድብኝ” አለችት።

“እና እንደዚህም ሆኖ አብራችሁ በሰላም ትኖራላችሁ?” ስትል ሂላሪ በመገረም ጠየቀችት። ይህ ለርሷ ሰምታ የማታውቀው አዲስ ነገር ነበረ።

“ስለ ለመድኩት ምንም አይመስለኝም። ደግሞም ላይ ላዩን ፍፁም ኮስታራ ቢመስልም ልቡ የዋህ መሆኑን አውቃለሁ። እኔንም ልጆቼንም ሊበዛ ይወደናል” አለችና ትንፋሽ እንደ ማግኘት ብላ፤ “ይወደን ነበረ ማለቱ ይመረጣል መሰለኝ? ከአሁን ወዲያ ትዳራችን ጤናማ ሆኖ መቀጠሉን እንጃ። በተለይም ስለ ወላጆቻችን ታሪክ ሳጫውተው የደነገጠው ድንጋጤ እያደርስ ነበረ!”

“አባታችን እናታችንን መግደሉንና ሕይወቱንም በገዛ እጁ በማጥፋቱ ነው?”

“አዎን! ያ ድርጊት በእንቺ ሕይወት ላይ ያመጣውን ለውጥ ያህል በእኔም ሕይወት ላይ ይኖረዋል ብዬ እስጋለሁ። ሚጋን ግን ከዚህ ሁሉ ነፃ ናት” ስትል ነበር አሌክሳንድራ ትንሿ እህታቸው ወደነበሩበት ክፍል የገባችው። ፓተርሰንን በሕመም ከመስቃየቱም በምሽቱ የተፈራረቀበት ስሜት ተጨምሮ የሰላም እንቅልፍ ሊወስደው ባለመቻሉ የሚያደነዝዝ መርፌ ወግታው መምጣቷ ነበረ።

“ግላው በያለበት መፈነዳዳት ጀምሯል። ስለዚህ በሕይወት ለመቆየት ብዙ ሰዓት የሚኖሩት አይመስለኝም” አለች እህቶቿ ወደ ተቀመጡበት አልጋ እየመጣች። ሂላሪ ሚጋንን ያን ጊዜ ነበረ ልብ ብላ

ያየችት። በመልካም ሆነ በቁመናዋ የአሌክሳንድራ መንትያ ነበር የምትመስለው።

“ሞት የርሱንም ደጅ በተራው ሊያንኳኳ ነው?” ስትል የፊት መታመስ እየተነበባት ተናገረች።

“አዎን! ለማንም እንደማይቀር ሁሉ” ብላ ሚጋን መለሰችላት። ሂላሪ ስለ ፓተርሰን የምታስታውሰውን ሁሉ ለእህቶቿ በማጫወት ላይ እንደነበረች ነው፤ ቻፕማን ሊሰናበታቸው በሩን ከፍቶ ከደፉ ላይ የቆመው። ከእንግዲህ እህትማማቾቹ ብቻቸውን ሆነው የልባቸውን መጨዋወት አሰባቸው። ቻፕማን ግዳጁን በሚገባ ተወጥቷል።

“ዳግመኛ እንደምንገናኝ ተስፋ አለኝ።” ስትል ቅድሚያ ምኞቷን የገለፀችው አሌክሳንድራ ናት። ቻፕማን ግን ተስፋ እንደቆረጠ ሰው ራሱን በመደጋገም አወዛወዘ። ከፊቱም ላይ የሚነበበው የቅሬታ ፈገግታ ነበረ።

“ለወደፊቱ እንደ እናንተ የተጠፋፋ ሰው እንዳፈላልጋችሁ እስካልጠየቃችሁኝ የምንገናኝበት ምክንያት የሚኖር አይመስለኝም። ይህንን የመሰለ አጋጣሚ ደግሞ ተደጋግሞ የሚከለት አይደለም” አለና ሶስቱንም ተራ በተራ ከተመለከተ በኋላ “ከእናንተ በመለየቱ የሚለማኝ ሐዘን ከባድ ነው” ሲል ተናገረ። በእርግጥም ላለፉት ጥቂት ወራት ቀን ከሌሊት በውኑም በእንቅልፉም የሚያስበው ስለ እነኚህ ሶስት እህትማማቾች ነበረ። ከፊል ሕይወቱም አድርጎ ሊቆጥራቸው በቅቷል። በተለይም አሁን ጭንቀት የሆነበት ከሂላሪ የመለየቱ ጉዳይ ነው። አንጀቱ ተላውሶላታል፤ መንፈሱ ቆስሎላታል በልቡም አልቅሶላታል። ምን እንደሚያደርግላት ግራ ገብቶታል።

“ለሁላችሁም መልካም ዕድል እመኝላችኋለሁ” ብሎ በደመ ነፍሱ ከተናገረ በኋላ ሊወጣ ሲል ሚጋን ፈጠን ብላ በመራመድ ደርሳበት “ብጣም ነው የማመስገንህ ሚስተር ቻፕማን” አለችና ጉንጨን ሳም አደረገችው። እንደታላቅ ወንድም ያህል ነበረ የወደደችው። “እግር ጥሱህ ኬንታኪ ከመጣህ እንድትጠይቀኝ እሺ?” አለችው።

“ኬንታኪ ብዙ ጊዜ የመቆየት ዕቅድ አለሽ?” አላት ቻፕማን ከእህትማማቾቹ ጋር ሲጫወት ቢቆይ ፈቃዱ ነበረና።

“አስከንጭራሹም ከዚያ የመውጣት ምኞት የሰኘም” አሰኝና ፈገግ አሰኝ ።

“ቆራጥ! ሚጋን ጉበዝ!” አሰና ትከሻዋን መታ መታ አድርጎ ወደ አሌክሳንድራ ሲመለከት እርሷም ሮጣ መጥታ ከእቅፋ ውስጥ ገባችና ጉንጨን ሳም አድርጋ “ሳደረግኳልን ውለታ ሁሉ በጣም ነው የማመሰግንህ” አሰኘው።

ቻፕማን አዲሱን የፀጉር አበጣጠሯን በአድናቆት እያየ “አእንግዲህ የፈረንሳይ መሳፍንት ሚስት መሆንሽ ብቻ ሳይሆን እሜሪካዊ ሴት ወይዘሮ መሆንሽንም አስታውሼ... አዲሱ የፀጉር አለራርሽ እንዴት ያቀነጀሽ ይመስልኛል!” አሰና አሳቃት።

ሂላሪ ግን እንደ እህቶቿ ሳትቀርበው ለመሰናበት እጇን በሩቁ ዘረጋችለትና “ከቢሮዬ ድረስ መጥተህ ልታነጋግረኝ በምክርክበት ወቅት ስላበሳጨሁህ ይቅርታ አጠይቅሃለሁ” ብላ ከንፈሯን በግድ አላቃ ፈገግ በማለት “ከእህቶቼም ጋር ለመገናኘት ስላበቃሽኝ በጣም አመሰግንሃለሁ” አሰኘው። እንደ ልማዷ ዓይኖቿ እንባ እያቀረሩ። እርሱም እጇን ጨብጦ ሳይታወቃት ስቦ ከደረቱ አስጠጋት። ከእቅፋም ውስጥ ሳትንቀሳቀስ ለብዙ ጊዜ ቆየች። እስከ ዘላለሙም እንደዚያ እንዳቀፋት ብትቆይ ፈቃዷ ነበረ።

“አይዘሽ ሂላሪ! በርቼ! ... ከእንግዲህ ብቸኛ አይደለሽም... የብቸኝነትሽና የሐዘንሽ ጊዜ ከእንግዲህ አብቅቷል...” ሲላት ቃላቶቹ በጆሮዋ ውስጥ እንደመረዋ ደውሉ። ስሜት ሳይጉነትለው በማህተም ታሽጉ የነበረው ልጋ ቀስ በቀስ መቅለጥ ጀመረ። ከእቅፋም ውጥታ ዓይን ዓይኑን ስታየው ቆየች። የሂላሪም ከንፈሮች ለመጀመሪያ ጊዜ ከትዕዛዟ ውጪ ፈገግታ አሳዩ።

“ቢሮዬ ድረስ መጥተህ ትጠይቀኝ የለም?” አሰኘው ሂላሪ እንደ መለማመጥም ጭምር።

“አጠይቅሻለሁ እንጂ አልፎ አልፎም አብረን ምሳ እንበላን” አላት ቻፕማን ዓይኖቹ በፈገግታ እየተሞሉ።

“በፈለግከው ሰዓት ስልክ ልትደውልልኝና ልትመጣ ትችላለህ”

“ሥራ ማስፈታት ካልሆነብኝ።”

“ግድየለም በተጨማሪም ቤቴን ላሳይህ ስለምችል ከዚያን በኋላ ቢሮም መምጣት አያስፈልግ ይሆናል” ብላም እጅ ለእጅ እንደተያያዙ ወደ በራፋ አመሩ። ሂላሪ አለማወቁ እንጂ ቤቷን እንኳን ሰቻጥማን ቀደም ሲል በውጪውም ቢሆን አይቶታል። ከመኪናው አድርሰውት በመመለስ ላይ እንዳሉ ሂላሪ ከደስታዋ ብዛት የተነሳ እንባዋ እየተናነቃት ነበረ። በአንድ ቀን... ያውም በአንድ ምሽት በምትወዳቸው እህቶቿ ተከባለች... ሌላም የሚወዳት ሰው ስለመኖሩ እርግጠኛ ለመሆን የበቃቸው ዛሬ ነው።

አሌክሳንድራ ከፍል እንደ ገቡም ሂላሪ ከመካከል ሁለቱ እህቶቿ በግራና በቀኛ ተቀምጠው ሲያወሩ አመሹ። ለወሬው አቀንጂ ሚጋን ነበረች። በተለይም አሌክሳንድራን የማትጠይቃት ጥያቄ አልነበረም። ስለ ባሏ ... ስለ ቤተሰቦቹ... ስለ ፓሪስ... ስለ ሪቪየራ... ስለ መኖሪያ ቤቶቻቸው አበዛዝ ... ስለ አሽከርቻቸው ... ስለ ልጆቿ ... የልጅ ነገር ሲነሳም አሌክሳንድራ በተራዋ ሚጋንን ልጅ የመውለድ ፍላጎት እንዳላትና እንደሌላት ጠየቀችት። ለሕክምና ሙያዋ እንቅፋት እስካልሆነ መውለዱን እንደማትጠላ ነገረችት። የሚያወሩት ሁሉ አብሮ እንዳደገ እህትማማች እንጂ ለሰላሳ ዓመት ያህል የተሰያየ ሕይወት እንደመሩ ሁለት የተለያዩ ሴቶች አልነበረም።

ሂላሪም በእህቶቿ ውይይት መሐል ጣልቃ ገብታ “እኔስ ልጅ የሚባል ነገር ፈልጌ አላውቅም። ልጅም ስለሌለኝ ቅሬታ አይሰማኝም” አሰኘች። ሂላሪ ውሸቷን ነበረ። ያንን ፅንሰ በማስወረዳ አሁንም ሆድ ሆዷን ይበላታል። ቀጠል አድርጋም “በወጣትነቴ እንኳን ቢሆን መቼም ሌሎቹ ሲወልዱ ሳይ ልንን እችላለሁ። በአሁኑ ወቅት ግን የመውለጃ ጊዜዬ የተላበፈ ይመስለኛል” አሰኘች።

“ዕድሜሽ ስንት ሆነና?” ስትል ሚጋን ሐኪሟ ግንባሯን ቋጠሮ አድርጋ ጠየቀችት። ሚጋን የራሷም ሆኖ የእህቶቿ ዕድሜ ይዘነጋት ነበረ።

“ሰላሳ ዘጠኙ አለቻት ሂላሪ።

“በአሁኑ ጊዜ በተለይም በሰለጠነው ህብረተሰብ እካባቢ በዚህ ዕድሜ መውለድ የተለመደ ነው” አሰኝና ሚጋን ፈገግ እንደማለት ብላ “እኔ በምስራብ መንደር ውስጥ ገና የአስራ ሁለትና የአስራ ሶስት ዓመት ልጃገረዶች ናቸው የሚወልዱት። በእኛ በእህትማማቾቹ መካከል

ልዩነት እንዳለ ያህል በኮከቲከት ተራራ ላይ በሚኖሩ እናቶችና በኒውዮርክ ሴቶች መካከል አለ። አሌክሳንድራ አንድ ጊዜ በፓሪስ በሌላ ጊዜ በሪቪየራ የበጋ የክረምት የፀደይ ... ማሳለፊያ ሕንፃ ቤቶችና ቪላዎች ታማርጣለች። እኔ ደግሞ የምኖረው ዓመቱን ሙሉ በአንዲት ጎጆ ውስጥ ነው። ሂሳሪም ብትሆኒ የትልቅ ዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ነሽ። ምን ያህል ዕድለኛ እንደሆንሽ ይለማሻል? አለች ሚጋን።

“አይ ዕድል! እንዲህ አድርጉም ዕድል የለ! ከዛሬ ሃያ አምስት ዓመት በፊት ባየሺኝ ኖሮ እንደዚህ ባላልሽም ነበረ” አለች ረጋ ባለ አንደበት።

“እስቲ የደረሰብሽን አንድ በአንድ አጫውቼኝ። ለእኛ ስትይ የተለቃየሽውን ሁሉ ማወቅ ይኖርብናል” ስትል ሚጋን አሌክሳንድራንም ወክላ ተናገረች። ሂሳሪ ያንን ታሪኳን ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው አንድ በአንድ አጫውታቸው። ያንን ረጅም የከፋና የበደል ታሪክ ስታወጋቸው ከሁለት ሰዓት በላይ ፈጀባት። በሆዷ የቋጠረችውን ሁሉ ለእህቶቿ በመናገሯ እጩታ ተሰማት። ሁለቱም እህቶቿ ከግራና ከቀኝ አቅፈው እንባቸውን አብረዋት አፈለሱ። እርሷ በአለፈችበት የሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ በዓይነ ሕሊናቸው አብረዋት ተጓዙ፤ ተመላለሱ። ወደየመኝታ ክፍላቸውም የሄዱት ሊነጋጋ ሲል ነበረ።

እስከ እኩለ ቀን ድረስ ሁሉም በእንቅልፍ ላይ ነበሩ። ቀድሞ የተነሳችው አሌክሳንድራ የእህቶቿን መኝታ ክፍል በር በመቆርቆር ከቀሰቀለቻቸው በኋላ ስልክ ለመደወል ወደ ምድር ቤቱ ወረደች። በቅድሚያ ወደ ኒውዮርክ ደውላ ከእናቷና ከልጆቿ ጋር ስትነጋገር ከግማሽ ሰዓት በላይ ቆየች። ከሁለት ቀናት በኋላም እንደምትመለስ ለእናቷ ገልፃለች ስልኩን ዘጋች። ቀጠለችናም ወደ ሄነሪ ለመደወል የሰልኩን መነጋገሪያ አነሳች። ግን ፍርሃት ፍርሃት ሰላላት መናገሪያውን መልሳ አስቀምጣ ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች። ገላዋን ተጣጥባ ወደ ሂሳሪ ከፍል ስትገባ ሚጋንን እዛው አገኝታት። እንደ ድሮውም እንደ ሕፃንነት ጊዜያቸው ሂሳሪ የሚጋንን ፀጉር አበጥራ እየጉነጉነችላት ነበረ። ሚጋን ዛሬም የለበሰችው ጂንስ ሱሪና ሽሚዝ ሲሆን በዚያ ከፀጉሯ አበጣጠር ጋር ላያት የሕክምና ዶክተር ቀርቶ ገና አፍላ ኮረዳ ነበረ የምትመለሰው። አሌክሳንድራም በእህቷ ሁኔታ ከልብ ነበረ የሳቀችባት። ግን ሂሳሪም ሆነች አሌክሳንድራ በዚያን ቀን ሁሉም በልጃገረድ ዕድሜ አካባቢ ያሉ

ነበረ የሚመስለው። ከሁሉም ትከሻ ላይ የእርጅና ጫና የወረደ ይመስላል። ሂሳሪ እህቶቿን አግኝታለች ... ቻፕማንንም የምትረሳው አልነበረችም። አሌክሳንድራ ስለ ሄነሪ ማለቡንም ትታዋለች። ከእንግዲህ የሚወዷት ልጆቿ፤ እህቶቿ ሂሳሪ ሚጋን አሏት። እናቷም ማርጋሬት ሌላዋ መፅናኛዋ ነበረች። ሚጋን በሙያዋ ለማገልገል ሚስተር ፓተርሰንን እየተመላለሰች ለማየት ከምትለያቸው በስተቀር አፍ ለአፍ ገጥመው እንዳወሩ ነበር የዋሉት።

“ዛሬም እንደትናንቱ ስናወራ ካደርን ነገ መነሳታችንንም እንቅ ስትል ሂሳሪ እህቶቿን እያየች ፈገግ አለች።

አሌክሳንድራ ግን ፊቷ ቅዝዝ እያለ “ነገ ወደኒውዮርክ ልትመለሺ ነው? አይደለም እንዴ ሂሳሪ?” ስትል ጠየቀችት።

“አዎን! ሰኞ ጠዋት ስብሰባ ስለሚኖርብኝ ቢያንስ ማታ ገብቼ ማደር አለብኝ። የአንቺ ዕቅድ እንዴት ነበረ?” አለችት።

“እኔ እንኳን እስከ ሰኞ ለመቆየት ፈልጌ ነበረ። አንቺ ነገ የምትሄጂ ከሆነ ግን አብሬሽ መሄዱን እመርጣለሁ። በተጨማሪም ልጆቼም እናቴም ሲናፍቁኝ ይችላሉ”

“በጣም ጥሩ! በእኔ መኪና ልንሄድ እንችላለን። ከተቻለም ከእናትሽና ከሕፃናቱ ጋር አብረን እራት ለመብላት ለመድረስ እንሞክራለን።”

“ምን ያህል ደስ ይለኝ መሰለሽ ሂሳሪ! ኒውዮርክ ውስጥ ለአንድ ሳምንት እስነብታለሁ። ስለዚህ በየቀኑ ልንገናኝ እንችላለን” አለችና ባሏን እንደማስታወስ ብላ “ከእንግዲህ ሄነሪ ፈታኝም አልፈታኝም ጉዳዩ አይደለም። እንዳውም በቅርቡ ፓሪስ ድረስ መጥተሽ እንደምት ጉብኚን እርግጠኛ ነኝ” አለች አሌክሳንድራ።

“አትጠራጠራ” አለችና በመሳቅ ላይ እንዳለች ሚጋን ሚስተር ፓተርሰንን አይታ ወደ ቅፍሉ ውስጥ ገባች።

“ከሁሉ ምን ተንኮል እየሸረባችሁ ነው?” ስትል ሚጋን እህቶቿን ተራ በተራ በፈገገታ እያየች ጠየቀችቸው።

“ኒውዮርክ ውስጥ ለጥቂት ቀናት ያህል ስንዝግጥ ለመከረም ዕቅድ እያወጣን ነው። እና ትንሿ ሚጋን ከእኔ ጋር አብራ እንድትከርም በዚህ እጋጣሚ ልመናዩን አቀርብላታለሁ” አለች ሂሳሪ እየሳቀች።

“ለምን? ከእኔ ጋር ነው አብራ የምትቆየው ስትል አሌክሳንድራ ክርክር ከፈተች። የሚጋን ውሳኔ ግን ከእህቶቿ ፍላጎት ለየት ያለ ነበረ።

“ከሁለታችሁም ጋር ተራ በተራ አድር ነበረ። ግን የሚስተር ፓተርሰን ቁርጣቸውን እስካላየሁ ድረስ ትቻቸው ለመሄድ አልችልም። ከሙያ ግዴታዬም ሌላ የሕሊና ዕረፍት ስለማይሰጠኝ ለጥቂት ቀናት እዚሁ መቆየት ይኖርብኛል። ከዚያም ወደ ኒውዮርክ እመጣለሁ” አለች ሚጋን።

በዚያን ምሽት ራት በመብላት ላይ እንዳሉ ቈውውታቸው ከአንዱ አርዕስት ወደ ሌላ ሲንከባለል ቆይቶ በመጨረሻም ላይ የጆን ቻፕማን ወሬ ተነሳ።

“ከቢሮዬ ዘው ብሎ ገብቶ ከፊት ለፊት ሲቆም አደጋ ሲጥልብኝ የመጣ ሰው መስሎኝ ደንግጬ ነበረ” አለችና ሂሳሪ እህቶቿን አሳቀቻቸው።

“እኔ ግን ለመጀመሪያ ጊዜ ሳየው በመልክ መልካም ቁመናው በመማረኬ የሚወደድ እንጂ የሚፈራ ሰው ሆኖ አላገኘሁትም” ስትል አሌክሳንድራ በእህቷ ለነጋገር ተሳለቀች።

ሚጋንም ቀጠል አድርጋ “እኔም እንደ አሌክሳንድራ የሚፈቀር እንጂ የሚጠላ ሆኖ አልታየኝም” ስትል በተራዋ አሾፈች። ሶስቱም ውስጥ ውስጡን ተነቃቅተው ነበርና እንደ አፍላ ልጃገረዶች ሲሳሳቁ ቆይተው “ቻፕማን ሚስት ይኖረው ይሆን?” በሚለው ጥያቄ ላይ ውይይታቸውን ቀጠሉ።

“ሚስቱን ፈትቶ በወንድላጤነት እንደሚኖር የነገረኝ ይመስለኛል” አለችና አሌክሳንድራ ወደ ሂሳሪ ቆረጥ አድርጋ አየች።

ሂሳሪ ምንም እንደማታውቅና ግዴለሽ በመምሰል ትከሻዋን ለበቅ በማድረግ ነገሩን እንደቀላል ለማለፍ ብትሞክርም እህቶቿ ከፊቷ ላይ ያነበቡት ስሜት ነበረ። ስላወቁባት ደግሞ ሂሳሪ ቅንጣት ያህል

አላፈረችም። ከእንግዲህ ምስጢረኞቿ የሚሆኑት አክሲንና ሚጋንን አግኝታለች። በማዕበል ሲታወክ በሞገድ ሲንገላታ የከረመ መርከብ ከወደብ ሲደርስ የሚለማው እፎይታ ያህል በሐዘን የደማው የሂሳሪ ልብ በሥቃይ የቆሰለው የሂሳሪ መንፈስ ከእንግዲህ የሚፅናናበት ምሽግ ባለቤት ሆኗል።

ምዕራፍ ሃያ ዘጠኝ

በማግስቱ ከበረንዳ ተቀመጠው ለረጅም ሰዓታት ሲያወሩ ቆዩ። ለወደፊቱ መቼና የት እንደሚገናኙ በየስንት ቀናት ደብዳቤ እንደሚሰዋ ወጡና ስልክ እንደሚደዋወሉ ተወያይተው እንደጨረሱ የሂሳሪና የአሌክሳንድራ መሄጃ ጊዜ ቀረበ። ሚጋንን ሁለቱም እህቶቿ ተራ በተራ አንገቷን አቅፈው እያለቀሱ ከሳሚት በኋላ ወደ መኪናቸው ገቡ። እርሷም መኪናውን ከዓይኗ አስተሰወር ድረስ እጇን ስታውለበልብ ቆይታ አንገቷን እንዳቀረቀረች ወደ ቤት ተመለሰች። እርግጥ እህቶቿን ከጥቂት ቀናት በኋላ ኒውዮርክ ውስጥ ታገኛቸዋለች። ያም ሆኖ ግን የትንሿ የሚጋን ልብ ከእህቶቿ ጋር አብሮ ተጓዘ።

በዚያን ጊዜ ሚስተር ፖተርሰን በከባድ እንቅልፍ ላይ ነው። ሚጋንም የማደንዘዣ መርፌ የወጋችው ሂሳሪና አሌክሳንድራ ከተለያዩበት በኋላ ነበረ። አንድ ዓይነት ብቻ ገርብብ አድርጎ ከፈተና እህትማማቾቹን በእይታ ለመሰናበት ከአንዷ ወደ ሌላዋ አንገዋለለው። ፈገግ ለማለትም ሞክረ። ሂሳሪ ለረጅም ጊዜ አቀርቅራ ስታየው ቆየችና የሚተናነቃትን እንባ በመቆጣጠር ከእህቷ ቀድማ ከቤት በመውጣት ወደ መኪናው ሄደች። አሌክሳንድራም ወዲያውኑ ተከትላት ከመኪናው ገብታ ከአጠገቧ ተቀመጠች።

በጉዞም ላይ እንዳሉ “ውሉ የሚያድር ይመስልኛል?” ስትል አሌክሳንድራ ሂሳሪን ጠየቀችት።

“ማን ያውቃል። ግን እንደዚህ ከሚሰቃይ ቶሎ ቢገላገል የሚሻል ይመስለኛል” አለች ሂሳሪ። በፓተርሰን ላይ ያላት ያ ሁሉ ጉሜ ከመቅፅበት ተወግዷል ባይባልም በሁኔታው አዝናብታለች። በባዶም ቤት ብቻውን ከሚሆን ሚጋን ልታስታምመው በመቅረቷም ውሳኔዋን በሆዷ ደግፋዋለች።

ኒውዮርክ የደረሱት ክራት ሰዓት በፊት ነበረ። መኪናዋም ከአሌክሳንድራ ሆቴል ፊት ሰፊት እንደቆመ ሂሳሪ እህቷን በውጪ ተሰናብታት ወደ መኖሪያ ቤቷ በሄደች ፍላጉቷ ነበረ። የሰጠችውም ምክንያት የአሰባስቧን መጉሳቆል ይሁን እንጂ ሂሳሪ ግን የፈራችው ሌላ ነገር ነው። የአሌክሳንድራ ልጆች አክስታቸው መሆኔን ሲያውቁ ያልወደዱኝስ እንደሆነ? የሚል ሥነ ልቦናዊ ጥርጣሬ አደረባት። ማለትም በአባታቸው በኩል የመሳፍንት ዘሮች በመሆናቸው ሊንቁኝ ይችላሉ ስትል ፍርሃት ገብቷታል። አሌክሳንድራ ግን የሂሳሪን እጅ ጉትታ ካወረደችት በኋላ እንደተያያዙ ወደ ተከራየችው ልዩ የሆቴል ክፍል አመሩ። በሩንም ከፊት ከማድረግ አክሱል ከመቀመጫዋ ተነስታ በመወረወር ከእናቷ አንገት ላይ ተጠመጠመች። ሂሳሪም ባየችው ክው ብላ ደንግጣ ቆመች። እንባዋ ተሰል ብሎ ፈለሰ።

አሌክሳንድራ የልጇን ፀጉር እያሻሸች ወደ ሂሳሪ አዞረችትና “ማንን መለለሽ ዛሬ ይገልጻለሽ የመጣሁት የእኔ ፍቅር? ይቺ የምታያት ሴት ማንስ መሰለችሽ?” አሰቻት። በዚያን ጊዜ አክሱል በአረንጓዴ ዓይኖቿ ያቺን ረጅም ጥቁር ፀጉር ያላትንና ቁመና መልካም ሴት ስታያት ቆይታ “ማን ናት እርስዋ?” አሰች።

“እህቴ ናት” ብላ አሌክሳንድራም ታሰቅስ ጀመረ። ልጇንም ከተጠመጠመችበት አንገቷ ላይ አውርዳ በአንድ እጇ የሂሳሪን እጅ ያዘችና “ከተሰየን ብዙ ጊዜ ሆኖን ነበረ። ዛሬ ግን ተገናኝንና እናንተን ላሳያት አመጣኳት። ሌላም ሚጋን የምትባል ትንሽ እህት አለችኝ። እርሷም ሰሞኑን ትመጣለች። ይቺም አክስትሽ ሂሳሪ ናት” ስትላት አክሱል መጀመሪያ እንደ ማመንታት አለች። ሂሳሪ እጇቿን እንደ ዘረጋችላት ስታይ ግን ሮጣ ከእቅፏ ገባች። ሂሳሪም ከአንገቷ ሥር አቅፋ “አክሱ ልጅ... የምወዳት የእህቴ ልጅ...” ስትል የደስታ እንባ አፈለሰች።

ቀጥላም መጥታ የሳመቻት ማሪ ነበረች። ማሪ ትንሽም ቢሆን ነፍስ በማወቁ ለአክስቷ ተገቢውን ክብር በመስጠት ነበረ የተዋወቀችት። ከሂሳሪ የምትመሳሰልበት በመልክና በቁመናዋ ብቻ ሳይሆን በፀባይም ጭምር ነበረ። ከአሌክሳንድራም ይልቅ ከሂሳሪ ማሕፀን ነው የወጣችው ማለቱ ይቀላል። ለአክስቷ ፍቅሯን የገለፀችበት መንገድ ቢኖር እጇን እንደያዘች ከጉኗ ባለመለየቷ ነው።

ከማርጋሬት ጋር ሁሉ ሲተዋወቁ ማሪና ሂሳሪ እጅ ለእጅ እንደተያያዙ ነው። ማርጋሬትም በበኩሏ ሂሳሪን ያየችት በአሌክሳንድራ ዓይን እንደ እናት ነበረ። አቅፋ ከላመቻት በኋላ 'ደህና ነሽ ሂሳሪ? እህትማማቾቼ ለመገናኘት በመብቃታችሁ ምን ያህል ደስታ የተሰማኝ ይመስልኛል?' ስትል ክልብ የመነጨውን ስሜቷን እንባዋን በማፍሰስ ጭምር አላየች።

ከዚያም ከሰፋ ላይ አረፍ እንዳሉ ትንሿ አክሴል ከእናቷ ጭን ላይ ማሪ ደግሞ ከሂሳሪ ጉን ተቀመጠ። 'ላምንድነው እስከዛሬ አክስታችንን ሳታላይን የቆየሽው?' ስትል ጥያቄ ያቀረበችው ግዴሳሿ አክሴል ነበረች።

'እይው አክሴል እንደ እናንተ ትንንሽ ልጆች በነበርንበት ወቅት ብዙ የሚያሳዝን ነገር ደርሶብን ነበረ። በመሆኑም እህትማማቾቼ ለመለያየት በቃን። በተለይ ሂሳሪ እንደ እኔ ዕድለኛ ባለመሆኗ የሥቃይ ዓመታትን አላልፋለች። ያ ሁሉ ሆኖ ዛሬ ለመገናኘት በቃን ስትል አሌክሳንድራ መለስችላት።

'አይ' ስትል ከንፈሯን በመምጠጥ ፀፀቷን ማሪ ስትገልፅ አክሴል ግን የልጅ ነገር ነውና ወዲያውኑ ወደ ሌላ ነጥብ ዘላ 'መቼም እማዬ ትናንትና እንዴት ደስ ብሉን ዋልን መሰለሽ? አያታችን ያላስጉብኝችን ቦታ የለም። በመጨረሻም ላይ ሲኒማ ይዛን ገብታ ማታ ላይ ነው ወደ ሆቴላችን የተመለስነው' ስትል የመሰላትን ትልቅ ዜና አበሰረች። አዋቂዎቹ ይላላቁበት እንጂ ታላቅ እህቷ ማሪ ግን በወሬኛነቷ ታዝባት በዓይኗ የቁጣ መልዕክት አስተላልፋላት ነበረ።

እራት ከተበላና ለማወራረጃም ሻምፖኝ ቀርቦ በመጨዋወት ላይ እንዳሉ የሕፃናቱ የመኝታ ጊዜ በመድረሱ አሌክሳንድራ ልታስተኛ ቸው ሄደች። ሂሳሪም በዚህ አጋጣሚ ማርጋሬትን ብቻዋን በማግኘቷ ገብቷት ስለነበረው ሥጋት አነሳችባት።

'በጣም እንደምትወድሽ ደጋግማ ነው የነገረችኝ። ስለ ክምት ደብርንም አንስታ ብዙ አጫውታኛለች። እንደ ወላጆቿ የምትቆጥረው እናንተን ብቻ ለመሆን ጥርጣሬ አይግባሽ' ስትል ሂሳሪ አረጋጋችት።

ማርጋሬት የሂሳሪን እጅ በፍቅር ጭብጥ አድርጋ ያዘችና 'ሰለ ባሏ ሰለ ሄነሪ ያነሳችብሽ ነገር ነበር?' ስትል ጠየቀችት። ሂሳሪ ራሷን ጉንበስ በማድረግ 'አዎን' አለችት።

'ይኸውልሽ ከመጣን ጀምሮ አንድ ጊዜ እንኳን ስልክ አልደወለም። ቢያንስ ቢያንስ ልጆቼን ማነጋገር ነበረበት። እና ጨካኛ ለመቁረጡ ይህ ብቻውን አላማኝ ማስረጃ ሆኖ ነው ያገኘሁት። አሌክሳንድራን አትገነዘብ ስል መክሬአት ነበረ። ግን እምቢ አለችኝ አለች ማርጋሬት።

'እዚህስ ላይ ደግ አደረገች' ስትል ሂሳሪ መለሰች። ቀጠለችናም 'እንደ እኔ አሌክሳንድራ የተሸፋፈነ ኑሮ ትኑር አልልም። መወደድ ያለባት በራስነቷ ነው እንጂ በወላጆቿ ማንነት መሆን የለበትም። ስለዚህ ሐቁን ተረድቶ ራስን ማስተካከል ይኖርበታል ነው የምለው' ስትል አስተያየቷን ሰጠች።

ማርጋሬት የቅሬታ ፈገግታ በማሳየት 'አይ ሂሳሪ! ሄነሪን ብታው ቂው ኖሮ እንዲህ ባላልሽም ነበረ' አለችት።

ያን ጊዜ አሌክሳንድራ በመመለሷ የተጀመረው ውይይት ሳያልቅ ተቋረጠ። አሌክሳንድራ ሕፃናቱን እንዲተኝ ብታደርጋቸውም ከአክስታቸው ጋር ሲጫወቱ ለማምሸት ፍላጉት ነበራቸው።

'ነገ ከስብሰባ እንደወጣሽ እንደምትመጪ ነገራ ነው ልጆቼን አጠብቄ ያስተኛኋቸው' አለችት አሌክሳንድራ ሂሳሪን።

'በቀጥታ እንጂ ከዚያ በኋላ ቀኑን ሙሉ አብረን ነው የምንውለው። እንዳውም ከሰዓት በኋላ ቢሮዬን አንድ በአንድ ሳስጉብኛ ቸው ነው ዕቅዴ' ስትል ሂሳሪ መለስችላት። ሂሳሪ ከአሁኑ አክስት በመሆኗ ውስጥ ውስጡን የተሰማት ኩራት ሌላ ነበረ።

ከዚያም በማግስቱ ስለሚጉበኝቸው ሌሎች ተጨማሪ ሥፍራዎች ከተነጋገሩ በኋላ ሂሳሪ ልትለናበታቸው ተነሳች። ከእህቷም፣ ከማርጋሬትም ጋር ተቃቅፈው በመላላም ተለያዩ። 'ደስ ያለሽ ይመስለኛል አክሲ ትክክል አይደለሁም?' ስትል ጠየቀችት።

“በጣም ነው ደስ ያለኝ እማማ ሁለቱንም እህቶቼን ለማግኘት በመብቃቱ በጣም ዕድለኛ ነኝ። ከገመትኩት በላይ ነው ደስታ የተለማኝ አለችና ማረጋገጫን አቅፋ “በዚህም ደስታዬ ወቅት ከእኔ ባለመለየትሽ ደስታዬን እጥፍ እጥፍ ያደርገዋል” አለች አሌክሳንድራ። ከዚያም ከማርጋሬት መኝታ ከፍል ገብተው ባለፉት ሁለት ቀናት ከእህቶቿ ጋር ስላሳለፈችው ሕይወት አንድ በአንድ ስታጫውታት ቆየች።

ምዕራፍ ሰላሳ

በማግስቱ ሂላሪ ምሳ የበላችው ከአሌክሳንድራና ከሕፃናቱ ጋር ነበረ። ማርጋሬት የሆነ ምክንያት ፈጥሮ ተለይታቸዋለች። ይኸውም ናፍቆታቸውን እንደልባቸው እንዲወጡ በማለቧ ነበረ። ሂላሪ አሌክሳንድራንና ሕፃናቱን የምትመራውን የዜና አገልግሎት ድርጅት ቢሮዎች አንድ በአንድ አዘዋውራ አስገብኛቸው። ከዚያም በከተማው የሚገኙትን የተለያዩ መናፈሻ ሥፍራዎች፣ ዝነኛ የትያትር ቤቶች፣ የንግድ ድርጅቶችና... ወዘተ ስታሳያቸው ቆየች። ለሕፃናቱ የተለያዩ እሻንጉሊቶች ስትገዛ ለአህፉ ደግሞ መታለቢያ የሚሆን በሱል የተሰራ ያንገት ጌጥ አበረከተችላት። በመጨረሻም ላይ ያሳየቻቸው ይኖሩበት የነበረውን የዱሮ መኖሪያ ቤታቸውን ነበረ። ሂላሪና አሌክሳንድራም ወላጆቻቸውን አስታውሰው አንገት ለአንገት ተቃቅፈው ሲያለቅሱ ምክንያቱ ያልገባቸው ሕፃናት ልጆቻቸውም ሆኑ አላፊ እግዳሚው መንገደኛ እንደጉድ ያዩዋቸው ነበረ። ለአሌክሳንድራም ሆነ ለሂላሪ የውቧ እናታቸው የሶላንጅ ትዝታ፣ የዝነኛው አባታቸው የምክር ሰቀቀን ያንን መኖሪያ ቤት ሲያዩ ላይታወቅ ተቀስቅሶባቸው ለተመልካች እንቅስቃሴ የሆነውን ለቅሷቸውን የገቱት “እረ ሰው ይታዘባችኋል” ብላ ትልቋ ሕፃን ማሪ በነገር ስትገጫቸው ነበረ።

ሂላሪ፣ ማሪ፣ አሌክሳንድራና አክሌል እጅ ለእጅ እንደተያያዙ መንገዱን አቋርጠው ወደ ፒዮር ሆቴል አመሩ። ራት አብረው በልተው ሲጨዋወቱ ካመሹ በኋላ ሂላሪ ወደ መኖሪያ ቤቷ ለመመለስ ተነሳች። በበነጋታውም ሥራ ቢበዛባት አንኳን ለምሳ ሰዓት እንደማትቀር ከአህፉ ጋር ተቀጣጥረው ተለያዩ።

ገና ከመኖሪያ ቤቷ ሳሉን ከመግባቷ የበልክ ድምፅ አንቃጨለ። ስልክ ደዋዩም ጆን ቻፕማን ነበረ። ሚጋን ከሰዓት በኋላ ባለው ጊዜ ውስጥ ሁሉ እህቶቿን በስልክ ለማግኘት ሳይሳካላት ይቀራል። በዚያን ጊዜም ነው ጆን ቻፕማንን ማነጋገሩን እንደ አማራጭ የተጠቀመችበት።

የሚስተር ፓተርሰን የቀብር ሥነ ሥርዓት ከሁለት ቀናት በኋላ በኮኔክቲክት እንደሚፈፀም ነግራዋለች።

“የምትሄጁ ከሆነ በእኔ መኪና አብረን እንድንሄድ ላለብንኝ ነበረ” አላት ቻፕማን። ሂሳብ ጥቂት እንዲታገላት ጠይቃው ከሁለት ቀናት በኋላ ሰላላት ቀጠሮ ማስታወሻ ደብተሯን አገላብጣ አየች። የማያንቀሳቅስ ከባድ ጉዳይ ይጠብቃት ለሰነበረ ምክንያቶቹን ጭምር በመግለፅ ለመሄድ እንደማትችል አስቃውቃው “አሌክሳንድራ ግን በቀብሩ ላይ የማትገኝበት ምክንያት ለሰማይኖር ደውዬ እነግራትና አብራችሁ እንድትሄዱ አደርጋለሁ” አለችው።

“ቸግርሽ ይገባኛል። ለሞኑን ደግሞ ከማታምኚው ቢሮሽ ተለይተሽ ነው የከረምሺው። ለመሆኑ አሌክሳንድራ እንዴት ናት? ልጆቹስ?” አላት።

“ሁሉም ደህና ናቸው። ገና አሁን ነው ከነርሱ ተለይቼ ወደ ቤት የተመለስኩት። ቀኑን መሉ አብረን ነው የዋልነው”

“ደስ የሚል ጊዜ አላልፈሽል?”

“በጣም እንጂ ጆን በሕይወቴ ለመጀመሪያ ጊዜ ደስታ የተለማኝ እህቶቼን ካገኘሁበት ቀን ጀምሮ ነው። በዚህም አጋጣሚ ለለዋልክልን ውሳኔ በድጋሚ አመለግናለሁ”

“በደረቁ ምስጋና የለም እመቤት! አንቺ ባትጋብኻችም ከኮኔክቲክት እንደ ተመለስኩ ቢያንስ እራት አብረን መብላት ይኖርብናል” አለና ሳቅ ካለ በኋላ “የቱን ያህል መሰለሽ የናፈቅኩሽ ሂሊ ...” አላት በዚያ በገርማማ ድምፁ። ሂሳብ ልትቆጣጠረው የማትችለው ለሜት ሰውነቷን ወረራት። ለሞኑን በፈንጠዝያ በከረመው የሂሳብ ልብ ውስጥ የቻፕማን ፍቅር ለተት ብሎ ገብቶበታል።

“እንድም ጊዜ ቢሆን ስለ አንቺ ከማለብ አላቋረጥኩም” አለ ቻፕማን ቀጠል በማድረግ። ፊት ለፊት ደፍሮ የማይናገራትን ቃላት ሁሉ አሁን በሰልክ ውስጥ አፈለላቸው።

“ለምን?” አለችው ሂሳብ የልቧ ምት ትርታ እየጨመረ።

“በተለያዩ ምክንያቶች የተነሳ እንደ አካሌ ቁራጭ አድርጌ ነው የምቆጥርሽ። ንክ ነህ አትበይኝ እንጂ ...”

“በመጠኑ” ስትል አቋርጣው ሳቶችና “ግን ያንተ ንክነት የሚያስጠላ ዓይነት አይደለም። ለሥራህ ካለህ ፍቅር የተነሳ የጉሻሽመህ ይመስለኛል” አለችው።

“አዎን ለመጀመሪያ ጊዜ እንደዚያ ሊያደርገኝ ነው። እና ሂሊ መቼ ነው ለራት የምንወጣው? የፊታችን ሐሙስ ብንገናኝ ምን ይመስልሻል?”

“ይሁና” አለች ሂሳብ የሌት ወጉ እንዳይቀርባት በመግደርደር። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ምንም ዓይነት ቀጠሮ ቢኖራት እንኳን ለቻፕማን ስትል ወዲያው እንደምትሰርዘው ይታወቃት ነበረ። “ቢሮዬን ታውቀው የለም?” አለችና አሁንም ሳቶችበት።

“አስራ ሁለት ሰዓት ከሩብ ላይ ከበራፉ እጠብቅሻለሁ። ከዚያ ንቅንቅ እንደማልል እንድታውቁት” አለ ብዙ እንዳታስጠብቀው በመለጋት።

“ግዴላም አታስብ! ብቻ በደህና ተመለስ” ብላው ተሳሳቁ። ቻፕማን የሚስተር ፓተርሰን ውርስ ጉዳይ ባይኖርበትና ውርሱም እነ ሂሳብን የሚመለከት ባይሆን ኖሮ ወደ ኮኔክቲክት ባልሄደም ነበረ።

ምዕራፍ ሰላሳ አንድ

የሚሰተር ፓተርሰን የቀብር ሥነ ሥርዓት እንደተፈፀመ ቻፕማን አሌክሳንድራና ሚጋን አብረው ወደ ኒውዮርክ ተመለሱ። ሶስቱም እህትማማቾችና ቻፕማን በተገኙበት ለመጨረሻ ጊዜ በአንድነት ራት ሲበሉ አመሹ። ሚጋን በሚሰተር ፓተርሰን ሕመም የተነሳ ከተሰጣት የፈቃድ ቀናት ውጪ በመዘግየቷ እኩሰ ሌሊት ላይ ወደ ኬንታኪ በአውሮፕላን መብረር ነበረባት። ከማርጋሬትና ከአሌክሳንድራ ልጆች ጋር ብዙም የመጫወት ዕድል አይገጠማት እንጂ ተዋውቃቸዋለች።

ፓተርሰን በነዛዜው ስለተወላቸው መኖሪያ ቤትና ሌሎችም ንብረቶች አንስተው መጫወታቸው አልቀረም። ዘላቂ ከሆነ የመፍትሔ ሐሳብ ላይ እስተደርሱም ማናቸውም በውርሰ ያገኙትን ንብረት ቻፕማን በኃላፊነት እንዲያስተዳድርላቸው ማድረጉን መረጠ። የሚቀጥለውንም የክረምት ጊዜ ሶስቱ እህትማማቾች በኮኔክቲክቱ ቤታቸው ለማሳለፍ ተስማሙ።

እንዳውም እኮ በየዓመቱ በክረምት ወራት የማንገናኝበት ምክንያት አይኖርም። ስለዚህ ይህንን ቋሚ ልምድ ልናደርገው ይገባል። ስትል ሐሳቡን ያመነጨችው አሌክሳንድራ ነበረች። ሁለቱም እህቶቿ ስምምነታቸውን በፈገግታ ገለፁላት እንጂ በዚህ ዕቅድ ላይ ቅንጣትም ያህል ቅሬታ አልነበራቸውም።

“እኔ ግን የኬንታኪን ባሕላዊ የሙዚቃ መሣሪያዎች ይዜ ብመጣ ቅር አይላችሁም አይደለም?” አላች ሚጋን እህቶቿን።

“ደስ ያለሽን ነገር ሁሉ ለማምጣት ትችያለሽ” አለቻትና ሂላሪ ወደ ቻፕማን አየት አደረገች። የሙዚቃ መሣሪያ ብቻ ሳይሆን ምናልባትም የምታፈቅረው ጉልማሳ ቢኖር ይዛ ለመምጣት መቻሏን ሂላሪ መጠቆሟ ነበረ። ሚጋን የምትሄድበት ጊዜ በመቃረብ አውሮፕላን ማረፊያ ድረስ አብረዋት ሄዱ። ሚጋን ሂላሪን በቅርቡ እንደምታገኛት

ሲለምታውት ረዘም ላለ ጊዜ አቅፋ ስትለማትና ፍቅሯንም ስትገልፅ የቆየችው ለአሌክሳንድራ ነበረ። ሚጋንን እህቶቿ በእንባ ከሸፏት በኋላ ወደ ከተማው ተመለሱ። ሁሉም ተዳክመው ስለነበረ እንቅልፍ አምሯቸዋል። በቻፕማን የምትነዳው መኪና በቅድሚያ የምታልፈው በአሌክሳንድራ ሆቴል በኩል ስለነበረ እርሷን አውርደው ወደ ሂላሪ ቤት አመሩ። አሌክሳንድራም ከሆቴሉ ውስጥ እንደገባች ቀጥታ ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች።

የማርጋሬትና የሕፃናቱ የመኝታ ክፍሎች መብራቶች ጠፍተዋል። የርሷ ግን ይበራ ነበረ። “ማን ሊያበራው ይችላል?” ስትል ግራ እንደመጋባት ብሏት ከበራፉ አጠገብ ቆማ አመነታች። ልትከፍተው ስትሞክር ደግሞ ከውስጥ ተቆልፏል። ወዲያውንም የጫማ ኮቴ ሰማች። በራፋንም በከፈተላት ባሏ ላይ ዓይኖቿ እንደተሰኩ ቀሩ። ከፓሪስ የደረሰው ከጥቂት ሰዓታት በፊት ነበረ። ማርጋሬትም እራት ከጋበዘችውና ከአንገት በላይ ስታዋራው ከቆየች በኋላ ከአሌክሳንድራ መኝታ ክፍል አስገብታው ተኝታለች። የሄነሪ ቆፍጣናነት አሁንም ያው የቀድሞው ነው። የመጣበት ምክንያት ግልፅ ያልሆነላት አሌክሳንድራ በድንጋጤ ክች ብላ ስታየው ብትቆይም እርሱ ግን ስላልታሰበው ጉብኝቱ እንዳችም ማብራሪያ የሚለጥ ዓይነት አልነበረም።

“ሄነሪ?” አላች አሌክሳንድራ የሚታያት ምትሐት እንጂ እውነተኛው ባሏ መሆኑን በመጠራጠር።

“ምነው? ሌላ የምትጠብቁው ሰው ነበረ ማለት ነው?” አላት። እርግጥ የአሁኑ አነጋገሩ በውንጀላ መልክ ሳይሆን ፈገግታም ታክለውበት ነበረ። “ሌላ የምትጠብቁው ሰው እንደማይኖር ተስፋ አላች። ለመሆኑ ልጆቻችን ደህና ናቸው?” አላት አሁንም ፈዛ የምትመለከተውን አሌክሳንድራን።

“ብጣም ደህና ናቸው። ሁላችንም ደስ ብሎን ነው የከረምነው”

“እናትሽም የነገረችኝ ይህንኑ ነበረ። ከፓሪስ እዚህ እንደደረሰኩ ተቀብላ አስተናገደችኝ”

ይህ የዳር ዳርታ አነጋገር ለአሌክሳንድራ አልጣማትም። ለምን እንደመጣ ቁርጡን ማወቅ አለባት። ለጥል ወይንስ ለፍቅር? ምንስ ብሎ ሊያስፈራራት ይሆን? የሚገርመው ግን የዱሮ ፍርሃቷ ሁሉ ዛሬ

ገሸሽ ብሎላት ነበረ። የፈለገውን ነገር ቢያመጣ ጉዳይዎ አልነበረም። ወደ አልጋው ተመልሶ ሲቀመጥ ሁሉ ከቆመችበት ንቅንቅ ሳትል በልበ ሙሉነት አየችው። ሄነሪ ከፊት ሰፊቱ ከነበረው የሻምፓኝ ጠርሙስ ሁለት ብርጭቆዎች ሞላና አንዱን አንስቶ “የሚያስፈልግሽ ከሆነ?” ሲል ሊሰጣት እጁን ዘረጋ።

አሌክሳንድራ ግን ራሷን ቅምር በማወዛወዝ “አመሰግናለሁ ስመጠጣት አልፈልግም። ይልቅስ ሰምን እንደመጣህ ብትነግረኝ?” አለችው ጠጠር ባሰ አነጋገር።

“አንቺን ሰማየት ነዋ... ልጆቹንም...” አለ ራሱን የበወዘውንና ፀጥታ የነሳውን ነገር አፍረጥርጦ መናገሩ እየተሳነው። “መወያየት ያለብን መስሉኝ ነበረ” ሲልም ዓይኖቹን በማስሰምሰም አክሰበት።

“ስልክ ልትደውልልኝ ትችል ነበረ” ስትል አሌክሳንድራ የቀድሞ አስተያየቷን ባለመቀየር ተናገረች። ክፉ ነገር ከአፋ ወጥቶ ያስቀይመኛል የሚል ነው ሥጋቷ ሁሉ።

“በስልክ ባነጋግርሽ ይሻል ነበረ ማለት ነው?” አለና ሄነሪ በትካዜ አቀረቀረ። ያን ጊዜ አሌክሳንድራ ተጠግታ ልታቅፈው ልታፅናው በልቧ ከጅላ ነበረ። ሆኖ ግን ፈራባት። አትቅረቢኝ ብሎ ቢያመናጭቃትስ? ውይይትስ ያለው መወያየር ርዕስ የትዳራቸው መፍረስ ከሆነስ? አስቀድማ ቁርጡን ማወቅ አለባት።

“ሰምን እንደመጣህ እኮ እስካሁን ግለፅ አላደረክልኝም” አለችው እንደገና ረገጥ ባለ አነጋገር።

ከተቀመጠበት ተነስቶ ብርጭቆውን ካስቀመጠ በኋላ ረጋ ብሎ በመራመድ ተጠጋት። “አንቺን ሰማየት ነዋ አሌክሳንድራ የእኔ ፍቅር ... ምን ያህል እንደምወድሽ ማመኑ ያስቸግርሽ ይሆናል ... ግን የማንም ልጅ ብትሆኝ የምወድው አንቺን ብቻ ነው” አለና ጉንበስ ብሎ አዲሱን የፀጉር አሰራሯን እያየ “ከአሁኑ እንደ አሜሪካዊ መሆንም እየሞካከርሽ ነው” ብሎ ፈገግ አለ። የዛሬው አነጋገሩም ሆነ አድራጉቱ የአሌክሳንድራን ፍቅር የሚያቀጣጥለው አለበስዚያም እስከነአካቴው እንደሚያሻክረው ታውቆታልና ይጠነቀቅ ነበረ።

“እይው አሌክሳንድራ! መጀመሪያ ስለቤተሰቦችሽ ታሪክ ስትነግረኝ... በተለይ ስለወላጆችሽ ... በጣም ነበረ የደነገጥኩት። እንደሚመስለኝ ደግሞ ያን ዓይነቱ ዜና ሰጊዜውም ቢሆን ማንኛውንም ሰው ማስደንገጡ አይቀርም። ዛሬ ግን ኒውዮርክ ድረስ መምጣቴ ባለፈው ጥፋቴ መፀፀቴን ልገልፅልሽ ነው። ከእንግዲህ አንቺነትሽ ብቻ እንጂ የማን ልጅ መሆንሽ ለእኔ ክብደት አይኖረውም። እንደ ዱርው በየምሽቱ እንግዶች እየጋበዝኩ አላስቸግርሽም። በየሆቴሱ በየትያትር ቤቱ ያለ ፍላጉትሽ ካልተከተልሺኝ ስል አላስገድድሽም። እኔ የአንቺን ማንነት አውቄ አሜን ብዬ በሰላም እንድትኖሪ የምመኝውን ያህል አንቺም የእኔን ማንነት በፀጋ እንድትቀበይው እሰምንሻለሁ” አላት እንባው በዓኖቹ ቲፍ እያለ።

አሌክሳንድራ በመገረም ዝም ብላ ታየው ነበረ። ያ ከእንግዲህ ክልቡ እንቅር ጠልቶኛል ስትል ታስበው የነበረው ሰው አሁን ከፊት ሰፊቷ ቆሞ የፍቅሩን ነብዜ እያፈሰሰላት ነው። “በጥቂት ቀናት ውስጥ ወደ ሀገራችን መመለስ አሰብን። እስከዛው ድረስ ከእጠገብሽ አልሰይም። የእኔ ፍቅር የእኔ አሌክሳንድራ” አለና ጉትቶ ከደረቱ ሰጠፋት። በነገስታት ዝርያው ተመፃፃቂው ሄነሪ... ቆፍናናው፣ ኮስታራው ሄነሪ... አሌክሳንድራን ከደረቱ አቅፏት አለቀሰ። አሌክሳንድራ በፈገግታ የተወረረውን ባሏን ዓመሱን ሁሉ ችላ በደስታ ኖረዋል። ታፈቅረው የነበረው ባሏ ነው። ወልደዋል ክብደዋል። ከእንግዲህስ ከሄነሪ የተሰየ ምን ሕይወት ሊኖራት?

በራፋን ቀስ ብሎ ዘጋና እጇን ይዞ ወደ አልጋው ወሰዳት። ቆይቶም ከንዱን ተንተርሳ እንደተኛች ቀና ብሎ አያት። አሌክሳንድራም የሰላም እንቅልፍ አሸልቧት ነበረ። ግንባሯን በከንፈሩ ዳሰሰ በማድረግ ሳማትና እርሱም ተኛ። ወደ ኒውዮርክ በመምጣቴ በጣም ደስ ያለው በዚያው ጊዜ ነበረ።

ምዕራፍ ሰላሳ ሁለት

በኒውዮርክ ውስጥ ያሳለፉት የመጨረሻ ምሽት ድሎት ያልተጓደለውም ቢሆን በሌላ መልኩ ደግሞ ሐዘንና ትካዜ ማስከተሉ አልቀረም። እራት የበሉት በከተ ባሰከ ሆቴል ሲሆን ሄነሪና አሌክሳንድራ ሕፃናቱንም ይዘዋቸው መጥተው ነበረ። ማርጋሬት ከሄነሪ ጋር ማምሸቱ ደስ ባይላትም በአሌክሳንድራ ጉትጓችነት ተገኝታለች። ሂሳሪ ደግሞ ቀደም ሲል ከሌላ እንግዳ ጋር እንደምትመጣ ለእህቷ ገልጻለች። ስለ እንግዳው ማንነት ግን ሂሳሪ አልነገረችትም አሌክሳንድራም ለማወቅ ብትፈልግም ደፍራ አልጠየቀችትም። ከሂሳሪ ጋር የመጣው ሰው ጆን ቻፕማን መሆኑን ስታይ ግን አሌክሳንድራ ውስጥ ውስጡን ፈንጥዛ ነበረ። ቻፕማንን ወዳዋለች። አሁን ደግሞ የምታየው እንደ ታላቅ ወንድሟ ነበረ። መልክ መልካሙ ቻፕማን ለዚያ ላማረ ቁመናው የሚለማማ ጥቁር ሱፍ ለብሷል። ቁንጉ ሄነሪ እንኳን ያሳየው አክብሮት ለየት ያለ ነበረ። ረጋ ካለ አንደበቱ የሚሰነዘሩት ቃላት አእምሮ ብሩህነቱን ብቻ ሳይሆን ለመልካም አስተዳደጉም ምስክሮች ነበሩ። በዚያን ምሽት ሂሳሪና ቻፕማን ይህ ጉደላቸው የማይባሉ ጥንድ ሆነው ነው የታዩት። ግብዣውም ሞቅ ያለ ነበረ። ሌላው ቀርቶ ሕፃናቱ እንኳን ሻምፓኝ እንዲጠጡ አባታቸው ፈቅዶላቸዋል። በዚህ ሁኔታ እስከ ሌሊቱ እጋማሽ ድረስ ሲጫወቱ አምሸተው ተለያዩ። ሂሳሪም ወደ ቀድሞው የብቸኝነት ዓለሟ አልተመለሰችም ዛሬም ሌሊቱን ያሳለፈችው ከቻፕማን ጋር ነበረ።

ወደ ፓሪስ ከሚበሩበት ሰዓት በፊት ሁሉም በአውሮፕላን ማረፊያው ተገናኙ። ትንሿ አክሴልና ማሪ አክስታቸው የገዛችላቸውን ትልልቅ እሻንጉሊቶች በየብብታቸው ታቅፈው ከፊት ለፊት ይሄዳሉ። ሄነሪ የሚስቱንና የማርጋሬትን ሥፍር ቁጥር የሌላቸው የልብስ ሻንጣዎች ለማሳፈር ከወዲያ ወዲህ ይላል። ሂሳሪና አሌክሳንድራ ደግሞ አፍ ለእፍ ገጥመው በየደቂቃው ቆም እያሉ ያወራሉ። ሂሳሪ ከትንሿ እህታቸው ከሚጋን ጋር ለገና ወደ ፓሪስ እንደሚመጡ

ለአሌክሳንድራ ቃል ገብታለች። ያም ሆኖ የአሁኑ መለያየት ለሁለቱም ጨንቋቸዋል።

ባለብት ቆመው ሲያወሩ ማርጋሬት ሕፃናቱን ወደ አውሮፕላን ውስጥ በማስገባት ላይ መሆኗ ታያቸው። ሄነሪ ፈንጠር ብሎ ቆሞ ከነበረው ቻፕማን ጋር የመጨረሻ የስንብት ቃላት በመለዋወጥ ላይ ነበሩ። ሂሳሪ እህቷን አቅፋ “አክሲ እንደ ድርው ዛሬም ልትለይኝ ነው...” እያለች ተንሰቅለች ታለቅለች ጀመረ።

“ፍርሃትና ጭንቀትሽ ይገባኛል ሂሊ... ይገባኛል” ብላ አሌክሳንድራም ራሷን በእህቷ ትከሻ ላይ ዘንበል አድርጋ አለቀለች። ሂሳሪም ያንን ወርቃማ ፀጉሯን እያሻሸች “አክሲ ... አወድሻለሁ ... ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንድታውቁ...” የሚሉትን እነኝን የሕፃንነት ዘመኗን መሰናበቻ ቃላት ሲቃ እየተናነቃት ተናገረች። “አይዞሽ ሂሊ ... አይዞሽ ... ብቻ ራስሽን እንደምትጠብቁ ቃል ግቢልኝ... እኔ ደግሞ በየዕለቱ ስልክ እየደወልኩ አነጋግርሻለሁ...” ሁለቱን እህትማማቾች ለማላቀቅ ከሄነሪም ይልቅ ወኔ የነበረው ቻፕማን ነበረ። ሂሳሪን አቅፎ ወደኋላ ሲያስቀራት ሄነሪ ደግሞ የአሌክሳንድራን እጅ ይዞ በመንደረደር የአውሮፕላኑን መሰላል ወጣ። ገና ከመግባታቸው በሩ ተዘጋ።

የሂሳሪ ዕንባ በጉንጮቿ ላይ ይወርዳል። ቻፕማን ከደረቀ እንዳቀፋት በርቺ ሂሳሪ ... አይዞሽ ከእንግዲህ ደግሞ እኔ አለሁልሽ ሲላት ቀና ብላ በፈገግታ እየቸው። የተናገረው ከልቡ መሆኑን አምናበታለች። ይበልጥም ወደ ሰውነቱ አስጠጋትና “የምትፈልገው ሁሉ ከእንግዲህ ተሟልቶልሻል” አላት።

እስካሁን የጭን ቁስል ?

መፅህፍን አላነበቡም

8ኛ ዕትም ሳይ ደርሷል!!!

• መብ በመብ እውነተኛ ታሪክ

ስለ የጭን ቁስል መፅህፍ ምርጥነት ያነበቡትን ሰዎች መጠየቅና 8ተኛ ዕትም መድረሱን ማየት ብቻ ይበቃዎታል!!

በየመፅሀፍት መደብሩ ያገኙታል

የጭን ቁስል መፅሀፍ እኒን አደመሰከተኝም ብሎ ነገር የለም:: እርስዎንም የሚመሰክት መፅሀፍ ነውና!

የቀን ጨለማ

መብ በመብ እውነተኛ ታሪክ

ሁሉም ሰው ሊያነበው የሚገባ ምርጥ መፅሀፍ

ተርጉም በተሰፈሁን ምትኩ (የዳቪንቺ ኮድ መፅሀፍ ተርጉሟ)

ስርተሶተና ድጎረ-ታሪክ በተከሰ ጥባቡን (የዳን ቁስል መፅሀፍ ፀሀፊ)

የእውነት ስሜት የሚፈነቅል... እጅግ ልዩ መፅሀፍ የተባለለትን የቀን ጨለማ መፅሀፍ ያንብቡት:: ልብ ቀስቃሽና አስደማሚ፤ ግልፅና የሚጥም... ልብ ሰቅሎ የሚያነጉድ... በቀላሉ የማይረሳ ግሩም መፅሀፍ ተብሎ የተመሰከረለት እውነት መሆኑን ይረዱታል::

አንዳንድ ጊዜ በህይወታችን ውስጥ ቀኑ ይጨምብናል::

በየመፅሐፍት መደብሩ ያገኙታል